THE HEART TENDS ETC

KORA

[illegible]

ಶ್ರೀ

ಗುರುರೇವಗತಿ

ಗಗನತಾರಾವಳಿ.

ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು

ಜ್ಞಾನಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಿಗತ್ಯಂತೋಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ

ವೇದಾಂತರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿ

ಸುಲಭದಿಂದ ತಿಳಿಯುವಂತೆ

ನಿರಂಜನಾವಧೂತರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ಇದರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ

ಟಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿಯವರಿಗಾಗಿ

ಮೊದಲನೇ ಛಾಪಾ ೧,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.

ವಾಗೀಶ್ವರೀ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯೊಳ್

ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರು

[ಕ್ರಯ ೧೨ ಆಣೆ.]

1906.

ಶ್ರೀ

ಗಗನತಾರಾವಳಿ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀಗುರುವೇಗತಿ.

ಶ್ರೀಗಣಾಧಿಪತಯೇನಮಃ ಶ್ರೀಶಾರದಾಂಬಾಯೈನಮಃ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ.

ಗಗನತಾರಾವಳಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಗಗನಾನಂದಗುರುಹುಚ್ಚಾರ್ಯಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಗುರುನಿರಂಜನಗುರುಚಿದಾನಂದಗುರುಸ್ವಾಮಿಕಾಳಿಕಾಂಬಾಯೈನಮೋನಮಃ

ಗಗನತಾರಾವಳಿ ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರುವರಪರಮಗುರುಪರಮೇಷ್ಠಿಗುರುವಾದ।

ಗಗನಹುಚ್ಚಾರ್ಯಶ್ರೀರಾಮಗುರುಮೂರ್ತಯೆನಮಃ।

ನಿರಂಜನಾವಧೂತರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಗಗನತಾರಾವಳಿ ಗ್ರಂಥವು

ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ.–ಶ್ರೀಮದಮಲಬ್ರಹ್ಮಗಗನಸನಾಮ । ಗುರುಹುಚ್ಚಾರ್ಯಶ್ರೀರಘುರಾಮರೊಂದಾಗಿರುವಗಗನಾನಂದಗುರುನಮಃ ‖ಪ‖ ಗುರುಗಗನಗುರುಹುಚ್ಚಗುರುರಾಘವತ್ರಿತಯರೊಂದಾಗಿ। ಬಂದೀಜಗದಿನಿಂದವತರಿಸಿಗಗನಾರ್ಯವರ್ಯಪೆಸರಧರಿಸಿ ‖ ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವನುವಿಸ್ತರಿಸಿ। ತುರ್ಯಾರೂಢರಾಗಿಯೆಚರಿಸುತಿಹ । ಗಗನಾರ್ಯರಿಗೆನಾನಿರುತವಂದಿಸುವೆ ‖೧‖ ಗಗನಸದ್ಗುರುವೇಗುರುತ್ರಯ । ಗಗನಶ್ರೀಗುರುವರ್ಯಗಣಪತಿ । ಗಗನಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೇಪಿತೃತ್ರಯದಿಬಳಿಕ ‖ ಗಗನಸದ್ಗುರುವರನೆಭೈರವ। ಗಗನಸಿದ್ಧೌಘಾದಿನಾಥರು । ಗಗನಗುರುಪದಯುಗವೆ। ಧೂತಿಕ್ರಮದಿಮಂಡಲದೀ ‖೨‖ ಗಗನಗುರುವೀರಾದಿಅಷ್ಟಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿವನಾಥರಾದರು।ಗಗನಸದ್ಗುರುವರನೆವೀಗಾವಳಿಯುಪಂಚಕದೀ‖ಗಗನಸದ್ಗುರುವರಮಹಾಮಾಲಿನಿಯುಮಂತ್ರರಾಜಸಹಿತದಿ। ಗಗನಸದ್ಗುರುವರನಗುರುಮಂಡಲವೆನಿಸುತಿಹದೌ ‖೩‖ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮದಿಗಗನಶ್ರೀಗುರು। ಪಂಚದೈವದಿಗಗನಶ್ರೀಗುರು । ಪಂಚಸ್ಥಾನದಿಗಗನಶ್ರೀಗುರು। ಪಂಚಮಾತೃಕೆಯು ‖ ಪಂಚವಾಕ್ಯದಿಗಗನಶ್ರೀಗುರು । ಪಂಚಶೂನ್ಯದಿಗಗನಶ್ರೀಗುರು। ಪಂಚವಸ್ಥಾಪಂಚಮಶರೀರಗಳುಗಗನಗುರೂ ‖೪‖ ಗಗನರಾಮನೆಮಾತ್ರಪಂಚಕ। ಗಗನರಾಮನೆವೇದಪಂಚಕ। ಗಗನರಾಮನೆಪಂಚಗುಣಪದ್ಮಗಳುಪಂಚಕದೀ ‖ ಗಗನರಾಮನೆಭೂತಪಂಚಕ। ಗಗ

ನರಾಮನೆಕ್ರಿಯಾದಿಪಂಚಕ । ಗಗನರಾಮನೆಪಂಚದಿಶೆ । ಪ್ರಾಣಾದಿಪಂ
ಚಕದೀ ॥೫॥ ಗಗನರಾಮನೆಕೋಣಪಂಚಕ । ಗಗನರಾಮನೆವಕ್ತ್ರಪಂ
ಚಕ । ಗಗನರಾಮನೆಅಂಗಪಂಚಕ । ವರ್ಣಪಂಚಕದೀ॥ ಗಗನರಾಮನೆ
ಮುದ್ರೆಪಂಚಕ । ಗಗನರಾಮನೆಕಳೆಯುಪಂಚಕ । ಗಗನರಾಮನೆಮಾ
ರ್ಗಪಂಚಕ । ಪಂಚಗಗನಗಳೂ ॥೬॥ ರಾಮಗಗನನೆದೇಹಸಂಸ್ಥಿತ
ಸ್ಥಾನಪಂಚಕವೆನಿಸಿಕೊಳುವನು।ರಾಮಗಗನನೆಕಮಲಜಾಂಡಸ್ಥಾನಪಂ
ಚಕದೀ॥ ರಾಮಗಗನನೆದಂಚಲೋಕನಿ। ವಾಸಸಂಸ್ಥಿತನೆನಿಸಿಕೊಂಸುವ
ರಾಮಗಗನನೆಪಂಚದೇಹಾಭಿಮಾನಿಯೆನಿಸುವನೂ ॥೭॥ ಪಂಚವಾಗ್ವಿ
ರಾಮಹುಚ್ಚನೆ । ಪಂಚಾಯತನದೇವತಾದಿಯು । ತಾವುಹುಚ್ಚಾರ್ಯ ।
ಪಂಚಶಕ್ತಿಯುರಾಮಹುಚ್ಚನೆ । ಪಂಚಚಕ್ರದಿರಾಮಹುಚ್ಚನೆ । ಪಂಚ
ಮಾಗ್ನಿಯುರಾಮಹುಚ್ಚಾರೂಢಗುರುವರ್‍ಯ ॥೮॥ ಪಂಚದೀಕ್ಷೆಯುಗಗನ
ಹುಚ್ಚನೆ। ಪಂಚಹಂಸೆಯುಗಗನಹುಚ್ಚನೆಪಂಚಕುಂಡಲಿಗಗನಹುಚ್ಚನೆ
ಪಂಚಯೋಗಗಳು ॥ ಪಂಚತಾರಕಗಗನಹುಚ್ಚನೆ । ಪಂಚನಿದ್ರೆಯುಗಗ
ನಹುಚ್ಚನೆ । ಪಂಚತ್ರಿಂಶತಿಪಂಚಕಗಳದಿಗಗನಹುಚ್ಚಾರ್ಯ ॥೯॥ ಗಗನ
ಗುರುವರರಾಮಸದ್ಗುರು । ಗಗನನೇಹುಚ್ಚಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರು । ಗಗನನೇ
ಶಲಾರ್ಯನರಸಾವಧೂತಗುರುವರ್ಯ ॥ ಗಗನನೇಶಿವಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರು
ಗಗನನೇತಿರುವೆಂಗಳಾಖ್ಯನ । ಗಗನನೇಕೇಶವನುಕೌಂಡಿನ್ಯನು । ಸನಾ
ತನನೂ ॥೧೦॥ ಗಗನಗುರುವೆಸನಂದನಾಖ್ಯನು । ಗಗನನೇಸನಕಸನ
ಪಿತಾಮಹ । ಗಗನಸದ್ಗುರುವರನೆನಾರಾಯಣನೆನಿಸುತಿಹನೂ ॥ ಗಗನ
ಗುರುವಿನಿತಾಗಿತಾನೇ । ಮಿಗಿಲುಲೀಲೆಯತೋರಿಮಗುಳಿಯೆ । ಗಗನನ
ತಿಹಗಗನಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆನಮೋನಮಃ ॥೧೧॥ ಈಗುರುವೆಮಮಗುರುಪ
ಮಗುರು । ಈಗುರುವೆಪರಮೇಷ್ಠಿಸದ್ಗುರು । ಈಗುರುವೆಪರಮಗುರ
ಪರಾಪರಗುರುಪರಂಪರೆಯೂ ॥ ಈಗುರುವೆತಾನಾದಕಡೆಯಿಂ । ರಾಮ
ಸದ್ಗುರುವಾದಿಈಗುರು । ನಾವುವೆಲ್ಲವತಾಳ್ದಗಗನಶನಾಮಶ್ರೀಗುರುವೆ
ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಗಗನಬ್ರಹ್ಮದಿ । ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಗಗನವಿಷ್ಣುವಿ । ಶ್ರೀ
ಮಹಾಗುರುಗಗನಶಂಕರ । ಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥ ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಗಗನ
ಭಾರತಿ । ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಗಗನಶ್ರೀಸತಿ । ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಗಗನಶಾಂ
ಶಿಪರಮಚಿತ್ತಂದೂ ॥೧೨॥ ಈಮಹಾಗುರುಗಗನರೂಪನಿ । ರಾಮಹ
ಗಗನದಲಿಬೆಳಗುವ । ಸೋಮರವಿತಾರಾಸಮೂಹವ । ಬೆರಸಿಸಗೋ

ಳಿಸೀ ॥ ಶ್ರೀಮಹಾಗುರುಗಗನಚಿತ್ಸುಖ । ಧಾಮಕಂಡದಿಥರಿಪಪರಿಯಂ । ತೀಮಹಾಘನಗಗನತಾರಾವಳಿಯವಿರಚಿಸುವೆ ॥೧೪॥ ಗುರುವೆತಿಳಿಯು ಲಕಾರುಕಾರದಿ। ಗುರುಮಕಾರಪ್ರಣವರೂಪದಿ। ಗುರುವಕಾರಾದಿಯ ಷಕಾರಾದ್ಯಂತಪರಿಯಂತ ॥ ಅರುತಿಹದಿಕ್ಷರವಕ್ಷರಗ ! ಳೆಂವೆನಿಸಿಕರಸಿಯೆ । ನಿರುತವಲ್ಲದಿಗುರುವರನನುಳಿದಿಲ್ಲವದರಿಂ। ಗುರುವೆನಲ್ಕಾಯ್ತು॥ ಗುರುವೆಓಂಹ್ರೀಂಶ್ರೀಂಕ್ಲೀಂಕಾರದಿ । ಗುರುವೆಗ್ಲೌಂದ್ರಾಂದ್ರೀಂದುಕಾರದಿ । ಗುರುವೆದ್ರೈಂದ್ರೌಂದಂದಕಾರದಿ। ದತ್ತ್ವಸರ್ವ್ಯನದಿ ॥ ಗುರುವೆಗುಂರುಂರಂಗುಕಾರದಿ; ಗುರುವೆಹ್ರಾಂಹ್ರೀಂಹ್ರೂಂಶ್ರೀಕಾರದಿ । ಗುರುವೆಹಂಸೋಹಂಸಕಾರದಿ। ಗುರುಪರಮನಹದೀ ॥೧೫॥ ಗುರುವೆಅಂಡಿಂಮಂಇಕಾರದಿ । ಗುರುಯುಕಾರಮಕಾರುಕಾರದಿ । ಗುರುಅಕಾರನಕಾರ್ಮಕಾರಶಿಕಾರ್ವ್ಯಕಾರಗಳು ॥ ಗುರುಯುಕಾರೋಂಕಾರ್ನ್ನಕಾರದಿ। ಗುರುನಕಾರಮಕಾರ್ರ್ಕಕಾರದಿ । ಗುರುಯುಕಾರಪಕಾರ। ಓಂಹ್ರಾಂಹ್ರೀಂಹ್ರೈಕಾರಗಳೂ ॥೧೬॥ ಗುರುವೆಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯುಮಂತ್ರದಿ। ಗುರುವೆಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಮಂತ್ರದಿ ! ಗುರುವೆಪಂಚವಹಸ್ತ್ರತಂತ್ರದಿ । ಪಂಚತನುಗಳಲೀ ॥ ಹಂಚಿಕೆಯಲಿಹಪಂಚಪಂಚಕ। ಪಂಚವರಾಕ್ಷರಪ್ರಣವಮಂತ್ರದಿ। ಗುರುವೆಪಂಚಾದಸಿಯು । ಷೋಡಸಿಪಾದುಕಾಂತಗಳೂ ॥೧೭॥ ಗುರುವೆಅಜಪವೆನಿಪ್ಪಮಂತ್ರದಿ। ಗುರುವೆಅಜಪಗಾಯಿತ್ರಿಮಂತ್ರದಿ । ಗುರುವೆಮೃತ್ಯುಂಜಯದಿ । ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಮಂತ್ರವಿಧಿ ॥ ಗುರುವೆನೀಲದಕಂಠಶರಭದಿ । ಗುರುವೆವಿಘ್ನೇಶ್ವರವಿಶಾಖದಿ। ಗುರುವೆದತ್ತಾತ್ರೇಯವಿಧಿವಿಷ್ಣುರವಿಭೈರವದಿ ॥೧೮॥ ಗುರುವೆರಾಮಾರ್ಚನೆಯಚಂದ್ರಿಕೆ । ಗುರುವಕೇಶವದ್ವಾದಶಾಕ್ಷದಿ। ಗುರುವೆನಿರಂಜನತಾರಕದಿ !ರಘುರಾಮತಾರಕದಿ॥ ಗುರುವೆತಿಳಿಯವಾಸುದೇವಾನ್ಮಯದದ್ವಾದಶಅಕ್ಷರಿಯು। ಶ್ರೀಗುರುವೆನಾರಾಯಣಮಹಾ। ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಿಯಜಪದಿ ॥೨೦॥ ಗುರುನೃಸಿಂಹನವಾಕ್ಷರಿಯು । ಮತ್ತಿರುವದ್ವಾದಶಷೋಡಶಾಕ್ಷರಿ। ಗುರುವೆಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಪರದಷ್ಟಾಕ್ಷರಿಯುಬಳಿಕ॥ ಗುರುವೆಗೋಪಾಲಾಷ್ಟವರಾಕ್ಷರಿ । ಗುರುವೆಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷರಿಯುದಶಮದಿ । ಗುರುವೆಬಳಿಕಾಗಂಡಬೇರುಂಡದಮಹಾವಿಧಿಯು ॥೨೧॥ ಗುರುವೆದುರ್ಗ್ಗಿಯುಶಿರಿಯುಶಾರದೆ । ಗುರುವೆಭುವನೇಶ್ವರಿಯುಗೌರಿಯು । ಗುರುವೆಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿಯು । ಪರಮೇಶ್ವರಿಯುಶೂಲಿನಿಯೂ ॥ ಸ್ಥನಕಸನುಪಿತಾಮಹ!ಗಗನಸದ್ಗುರುವರನೆನಾರಾಯಣನೆನಿಸುತಿಹನೋ॥

ಗುರುವೆತ್ರಿಪುರಾಂಬಿಕೆಯುಂಬಗುಳೆಯು । ಗುರುವೆಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯುಬಾ
ಲೆಯು । ಗುರುವೆಸಪ್ತಮುಕೋಟಿಯಾಹ । ಮಹಾಮಂತ್ರದೇವತೆಯೂ ॥
ಸಾವಿರೆಸಳನಕಮಲಕರ್ಣಿಕೆ । ಠಾವಿನಲಿತಾನಿರ್ದುಬೆಳಗುತೆ । ಆವಗಂತ
ನ್ನನುನೆನೆಯುವರಜೀವತನವಳಿಸೀ । ಕೇವಲಾತ್ಮದವಾಡಿತಾನೇ । ಭಾವ
ಭಾವಾತೀತನಾಗಿಹ । ದೇವನೇಗಗನಾರ್ಯಶ್ರೀಮದ್ದೇಶಿಕೋತ್ತಮನು ॥
ಸಗುಣನಾಗಿಯೆರೂಪುತಾಳಿದ । ಬಗೆಯುಬಣ್ಣಸಲೇಕವ ಎಬಿಭುಜ ।
ಯುಗಳದ್ವಿನಯನಪದಯುಗಳದಿಂ । ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮನ । ಬೆಗಡುಗೊ
ಳಿಸುವದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯ । ನಗೆಮೊಗದಗಗನಾದ್ಯಮೂರ್ತಿಯ । ನಿಗಮ
ವೇಪೇಳುವವಕಲ್ಪಿತ । ಸಂದುಸಂತಸದಿಂ ॥೦೪॥ ಗುರುವರನೆಕಾಲಾಗ್ನಿ
ಭುವನದಿ । ಗುರುವರನೆಕಾಲನಭುವನವನ । ಗುರುವರನೆಕೂಷ್ಮಾಂಡ
ರುದ್ರನ । ಭುವನವೇಳುಕಳ ॥ ಗುರುವರನೆಪಾತಕನಭುವನದಿ । ಗುರು
ವರನೆಈಭುವನವೇರುಧಿ । ಗುರುವಸಾಗರಸಪ್ತಮದಿದ್ವೀಪಗಳಸಹ
ವಾಗೀ ॥೦೫॥ ಗುರುವೆಸಪ್ತಮಲೋಕವೇಲೆಯು । ಗುರುವಿಧಿಹರಿರು
ದ್ರಲೋಕದಿ ।ಗುರುವೆಶಿವಶಕ್ತಿಯುಸದಾಶಿವಲೋಕವೊದಲಾಗಿ॥ ಗುರು
ವೆದ್ವಾದಶರವಿಯುರುದ್ರರು। ಗುರುವೆವಸುಮನುಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರು । ಗುರು
ವೆಇಂದ್ರಾದಿಗಳದಾನವ । ದೇವಮಾನವರು ॥೦೬॥ ಗುರುವೆಸ್ಥಾವರಜಂಗ
ಮಾದಿಯು । ಗುರುವೆತರುಲತೆನದಿನದಾದಿಯು । ಗುರುಚರಾಚರವಾಗಿತಾ
ನೊಂದಾಗದಿರುತಿರುವ । ಗುರುವನೆನೆಯಲುನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ । ಪರಮಪದವ
ನುವರೆಯಲಾಗದು । ಗುರುವೆಪೂರ್ಣಾಖಂಡಚಿನ್ಮಯ । ಭರಿತನಾದು
ದರಿಂ ॥೦೭॥ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಪರಾತ್ಮನೆನುತವೆ । ಸತ್ಯಸಹಜಾಖಂಡನೆನು
ತವೆ । ಚಿತ್ತಸಂಚಲದೂರನೆನುತವೆ । ಸತ್ಸಹಜವೆನುತ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಪ್ರ
ಬುದ್ಧಮಾಖಂಡದ್ವಯಾ । ನಂದಾತ್ಮನೆನುತವೆ । ಸತ್ಯಸತ್ಯವೆನುತ್ತನಿಗ
ಮದಿ । ನಿತ್ಯಸಾರುವದೀ ॥೦೮॥ ಸರ್ವವೆಲ್ಲದಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೆ । ಸರ್ವವೆಲ್ಲ
ವನಂಟನಂಟದೆ । ಸರ್ವಮಯಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೆ . ಸರ್ವಕಾಲದಲೀ ।
ಸರ್ವಕರ್ತನುಸರ್ವಭೋಕ್ತನು । ಸರ್ವಶಕ್ತಿಸಮೇತನಾಗಿಯೆ । ಸರ್ವ
ಥಾಗುರುವಿರುವನೆನುತವೆಸರ್ವಶೃತಿಪೊಗಳೇ ॥೦೯॥ ಗುರುವೆಸಕಲಶೃತಿ
ಗಳಾ । ಸದ್ಗುರುವೆಸಕಲಾಗಮಗಳಾ । ಶ್ರೀಗುರುವೆಪುರಾಣಾದಿ । ಇತಿ
ಹಾಸಕಳವಾಕ್ಯಗಳಾ । ಗುರುವೆಸಕಲಾಕಲೆಗಳಂ । ಶ್ರೀಗುರುವೆಸಕ
ಲಾತೀತನಾದವ । ಗುರುವೆಸಕಲವ್ಯಾಪ್ತನಿಃಕಲ । ನಿಖಿಲಪರಿಪೂರ್ಣ॥೩೦

ಮಂಡಲಂಗಳಮಧ್ಯದಲಿ । ದಶಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಮಂಡಿಸುತಲಾ । ಚಂಡರ
ವಿಶತಕೋಟಿಕಾಂತಿಯು । ಉಂಡೆಯಂದದಲೀ॥ ಕಂಡವರಕಣ್ಮನಕಗೋ
ಚರ। ಗೊಂಡುಸನ್ಮುದಗೊಂಡುತಾಚಿದ। ಖಂಡನಾಗಿಯೆಬೆಳಗುತಿರುವ
ನಖಂಡರೂಪಿನಲೀ ॥೨೧॥ ಅಸಮನಯನನನಯನದಗ್ರದ । ದಶಮಗಗ
ನಾತೀತನಾಗಿಯೆ । ಶಶಿಸಹಸ್ರಕಳೆಯುಸೀಗಿಯೆ । ಮಿಸುಪತೇಜದಲೀ॥
ವಸುಧೆದಶದಿಶೆಗಳನುತುಂಬಿಯೆ । ಕುಸುಮಪೋದಶದೊಳ್ ಹೊರಗ್ರ
ಮಿಗೆ । ಪಸರಿಸಿರುತಿಹಪೂರ್ಣನೆನುತಲಿ । ಪಶುಪತಿಯುಭಜಿಸೇ ॥೨೨॥
ಸ್ಫಟಿಕತೇಜೋಮಯದದಿವ್ಯ । ಸ್ಫುಟದಜ್ಯೋತಿಯುತಾನೆಯಾಗಿಯೆ ।
ಘಟಿತನಿಟಿಲತ್ರಿಕೂಟ। ಚೌಪೀಠಗಳುತಾನಾಗೀ ॥ ನಟಿಸುತಿಹಬ್ರಹ್ಮಾಂ
ಡಬುದ್ಬುದ । ಘುಟಿಕೆಗಳುತಾನಾಗಿತಾರಕ । ತಟದಲಿರುತಿಹಯೋಗಿಯೆ
ನುತವೆ । ಧಿಟದಶೃತಿಮಿಸೇ ॥೨೩॥ ಅಷ್ಟದಳಗಳಮಧ್ಯರಂಗದೊ ।ಳಷ್ಟ
ವರ್ಣಾಷ್ಟಕಗಳಾಗಿಯೆ । ಅಷ್ಟಮಾಕ್ಷರಮಾತೃಕೆಗಳಾ। ಗಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳಾ॥
ಅಷ್ಟಚಕ್ರಗಳಾಗಿತನುವಾ । ಗಷ್ಟಮೂರುತಿಯಾಗಿನೆಲೆಯಾ । ದಷ್ಟ
ಜ್ಯೋತಿಯುಗುರುವೆನುತ । ಲಿದಿರಿಟ್ಟುಶೃತಿಭಜಿಸೇ ॥೨೪॥ ವಿಶ್ವತೋಮ
ಯಪಾದನೆನುತವೆ । ವಿಶ್ವತೋಮಯಪಾಣಿಯೆನುತವೆ । ವಿಶ್ವತೋಮ
ಯನಯನನೆನುತವೆ । ವಿಶ್ವತನುವೆನುತ ॥ ವಿಶ್ವತೋಮುಖನೆನುತಚಿ
ನ್ಮಯ । ವಿಶ್ವದೊಳ್ಳಘನೆನುತತನ್ನೊಳು । ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಧ್ಯಾನಿಸುವ ।
ಗುರುವಿಶ್ವಮಯನೆನುತಾ ॥೨೫॥ ಆದಕಾರಣವಾಸಿರಾಮಯ। ವಾದಸದ್ಗು
ರುವರನೆತಾನಿಗ । ಮಾದಿವಂದಿತನಾದತುರಿಯ । ಪದಾದಿಅಂತಗಳ॥ ವಾದ
ಭೇದವಿಭೇದಭೇದದ । ಗಾಥೆತೋರದೆನಾದದಶವಿಧ । ದಾದಿಅಂತ್ಯದಿತುಂ
ಬಿರುವ । ಗುರುಬೋಧರೂಪಿನಲಿ ॥೨೬॥ ಎಲ್ಲಿನೋಡಲುಗುರುವರನ ।
ನುಳಿದಿಲ್ಲತೋರುವದೆಲ್ಲಗುರುಮಯ । ವಲ್ಲದಿನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ । ಸಚರಾಚರದ
ಜಗವೆಲ್ಲಾ ॥ ಅಲ್ಲಇಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿತುಂಬಿಯೆ । ಸೊಲ್ಲಿಗಂದದನಂತನೆನುತವೆ ।
ಸೊಲ್ಲಪುದುಶೃತಿಶಿರದಲಾಗುರು । ವಲ್ಲದಿಲ್ಲೆನುತ ॥೨೭॥ ಗುರುವೆನಲು
ಭವಭವದಪಾತಕ । ಪರಿದುಪೋಪುದುಧ್ಯಾನಮಾತ್ರದಿ । ಗುರುಯನಲು
ಮಾಯಾಂಧತನು । ಕಡೆಗಿರದೆಸಾರುವದೂ ॥ ಗುರುವೆನಲುಸತ್ವಿಕದ
ಶಾಂತಿಯು । ದೊರೆಯುವದುದಿನದಿನದಿಲನಿಶವು । ಗುರುಯೆನಲುಪರಿಪೂ
ರ್ಣದನುಭವ । ಪರಮಪದವಹದು ॥೨೮॥ ಗುರಿಯನರಿಯೆಗುರುಕಾರಶ
ಬ್ದವು। ಬರಿಯಮಾಯಾಶ್ರಿತನಸಂತರ। ಮರೆಯದರಿಯೆರುಕಾರನಾಮಯಾ।

ಶಪಿತನಿಜದರುವು ॥ ಗುರುದ್ವಯಾಕ್ಷರವರಿವುತಾನದು । ಪರಮಗೋಪ್ಯ
ವುವನಕರಣ । ಇಂದ್ರಿಯಕಗೋಚರವುವಾಙ್ಮನಸಕಗೋಚರವೀ
ಯೆನಲು ॥೩೯॥ ಅರಿಯಲರಿಯಲಜಾಮರೇಂದ್ರರು । ಪರಮಶ್ರೀಗುರು
ನಿಮ್ಮಮಹಿಮೆಯ । ಅರಿಯಲರಿಯರನಂತಹರಿಹರ । ಸರಸಿಜದಸಖರು ।
ಅರಿಯಲರಿಯರಜಾಂಡಕೋಟಿಗ । ಳೊಡೆಯರೆನಿಪವಿರಾಟ್ಸದಾಶಿವ । ರರಿ
ಯುವೆನುನಾನೆಂತು । ನಿಮ್ಮಯಚರಣಮಹಿಮೆಯನು ॥೪೦॥ ಮರೆಯ
ಹೊಕ್ಕೆನುಗುರುವೆನಿಮ್ಮಯ । ಪರಮಸುಖಮಯಪದಯುಗಳಕೆಯು ।
ಪರಿಹರಿಸುಪರಿಪರಿಯಮಾಯೆಯ । ಮರೆಯುವರವೆಯನೂ ॥ ಅರುಹ
ಮಾತ್ರದಲಿರಿಸುನಿಮ್ಮಯ । ತರಳನನುಪಾಲಿಸುಸ್ವತಾತನು । ಭರಿತಪ
ರಮೋಲ್ಲಾಸಸದ್ಗುರ । ವರನಮೋನಮಃ ॥೪೧॥ ನಿನ್ನಲಾದರನಂತಸುರ
ನರ । ನಿನ್ನಪೊಗಳುವರೆಂತುನಿಮ್ಮನು । ನಿನ್ನಲಾದರನಂತಮುನಿಮೌನಿ
ಗಳು । ಯೋಗಿಗಳು ॥ ನಿನ್ನಲಾದರನಂತಶಂಕರ । ಚನ್ನಕೇಶವರುದ್ರಗ
ಣಪನು । ನಿನ್ನಲಾದರುಪೊಗಳಲರಿಸರೆ । ನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯನು ॥೪೨॥ ಶರ
ಣುನಿಗಮಾಲಾಪರೂಪನೆ । ಶರಣುನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಿಷ್ಕಲಾಪನೆ । ಶರಣುನಿ
ಸ್ಸಂಕಲ್ಪನಿತ್ಯಾನಂದ । ನಿಗಮನುತ ॥ ಶರಣುನಿರ್ಗುಣನಿರ್ವಿಕಾರನೆ । ಶರ
ಣುನಿರುಪಮನಿರ್ಮಲಾತ್ಮನೆ । ಶರಣುಗುರುವೆನಿರವಯನಿರಂಜನ । ಶರ
ಣುಶರಣಾರ್ತಿ ॥೪೩॥ ಜಯತುರಾಘವಗುರುವರನೆ । ಜಯಜಯತುಯೋ
ಗಾನಂದಗುರು । ಜಯಜಯತುದತ್ತಾತ್ರೇಯಗುರು । ಪರಮಾತ್ಮಜಯ
ಜಯತು ॥ ಜಯತುಕೈವಲ್ಯಾರ್ಯಗುರು । ಜಯಜಯತುಆತ್ಮಾನಂದಗುರು ।
ಜಯಜಯತುಘನಪುರಿವರದ । ಗಗನಾನಂದಗುರುಜಯತು ॥೪೪॥ —

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂತತ್ಸತು ॥ ಇತಿಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ । ಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯ । ಪದಕಮಲಭೃಂ
ಗಾಯಮಾನ । ನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತಮಪ್ಪ । ಗಗನ
ತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೋದಯೆ । ಪ್ರಥಮಾರಂಭೆಗುರು
ಸ್ತೋತ್ರನ್ನಾಮ । ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಃ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ೧ ಕ್ಕಂ ಪದಸು ೪೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ ॥ಜಯತು॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಗಗನಸದ್ಗುರುವರನಿರಂಜನ । ಗೊಗುವಿಗೆಂಪುಪರಿಪೂ
ರ್ಣತತ್ವದ । ಬಗೆಯುತಿಳಿಹಿಕಟಾಕ್ಷವಿತ್ತನು । ನಿಗಮಶಿರನ್ವಲಿಯೋ ।ಪ।
ಗಗನಗುರುಗಗನಾರ್ಯಆದಿ । ಗಗನತಾರಕಶಿವಸದಾಶಿವ । ಗಗನಶಂಕರ
ರುದ್ರಹರಿಅಜ । ಗಗನಸನಕಸನು ।। ಸನಂದನಸನಾತನವ್ಯಾಸಶುಕಚಿ।
ದ್ಘನನುಪಾನ್ತ್ರಯುಶಾಂತಿಕೇಶ । ದ್ಗಗನವರಮಾಂಗಲ್ಯ । ಯೋಗೀಶ್ವರ
ಪರಾನಂದ ||೧|| ಗಗನಶಂಕರಚಂದ್ರಚೂಡಾ । ಗಗನಜೇಷ್ಟ್ಯಾನಾಥತ
ನ್ಮಯು । ಗಗನವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಮಹಘನಕಾಲಕಾಂತೇಶ ।। ಗಗನಮುಲಹರ
ನಾಥನಾಥನು । ಗಗನಗಂಗಾನಂದನಾಥನು । ಗಗನಚಿದ್ಯಾಪಾಗ್ಯನಾ
ದಾನಂದ । ವಿಮಲಗುರು ||೨|| ಗಗನವಿಶ್ವಾನಂದಮೌನಿಯು । ಗಗನ
ಪರಮಾನಂದಯತಿವರ । ಗಗನರಾಮಾನಂದಯೋಗಾನಂದ । ಸಯ್ಯಾಮಿ
ಯೂ ।। ಗಗನದತ್ತಾತ್ರೇಯಮುದ್ಗುರು । ಗಗನಕೈವಲ್ಯಾರ್ಯಮುನಿವರ।
ಗಗನಆತ್ಮಾನಂದಗಗನಾ । ನಂದಪರಿಪೂರ್ಣ ||೩|| ಗುರುಪರಂಪರೆಗೆರ
ಗಿಧ್ಯಾನಿಪೆ । ಗುರುವೆಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಗಗನದ । ತೇದಲಿರುತಿಹಗಗನ
ಗುರು । ವರಸೇಕರೂಪಿನಲಿ ।। ಬಗೆಯುಲಾರೂಪಗಳೆಸಗುಣವು । ಬಗೆ
ಯುಳಿಯೆನಿಗುರ್ಣವೆನಿಸುವವು । ಜಗಚರಾಚರಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ । ಭರಿತ
ಗಗನಗುರು ||೪|| ಇಂತುಧ್ಯಾನಿಸುತಾನುಲೋಕದ । ಶಾಂತಸುಜನಮು
ಮುಕ್ಷುಗಳ । ಮನಕಿಂತಿದುವೆಹಿತವೆನಲು । ಬಹುರೂಪಾಂತಭವವ
ನವ ॥ ನಿಂತುದಹಿಸುವವಹ್ನಿಯೊಲು । ಚೆಲುವಾಂತತಾರಕಸಾಂಖ್ಯವೊ
ದಲಾ । ದಂತವಿಲ್ಲದನಂತವರವೇದಾಂತವೆಲ್ಲವನೂ ||೫|| ನಿಂತತುರಿಯ
ಮನಸ್ಕರಾಜನ । ಜಾತ್ಯಶಿವಜೀವೈಕ್ಯತೆಯುಪದ । ವಂತ ಗ್ರಂಥವರಚಿಸ
ಲೋಸುಗ । ಸ್ವಾಂತಮನಸದಲೀ ।। ನಿಂತುಚಿಂತಿಸುತಮುಲಪರವೈ ।
ಕಾಂತದೇಶದಿವರಸಮಾಧಿಯು । ನಾಂತುನಿಲಲತ್ಯಾಂತನಿರ್ವಯು । ಲಂತು
ಬೆಳಗುತಿರೆ ||೬|| ಅರುಣಕಿರಣನಿಕಾಯಕಾಂತಿಯು । ತರಣತೆಯುಕಾಷಾ
ಯುಕಾಂತಿಯು । ಕರನಿಶಾಕರಪೂರ್ಣಬಿಂಬದ । ಪರಿಯುಮುಖಸಿರಿಯು ।।
ಕರದಿಜಪಮಾಲಿಕೆಯುಕಂಠದಿ । ಮೆರವರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯುಮಣಿಯು । ಸುಧೆ
ಸುರಿವವಾಗ್ವೈಖರಿಯು । ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಧಾರಣೆಯು ||೭|| ವರಮಹಾ
ಗಗನಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರು । ವರನುಶಿಷ್ಯನಮನದಸಂಶಯ । ಮರೆಯುಪರಿಯು
ಪೆನೆಂಬ । ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿವ್ಯೃದೋರೇ । ಪರಮಭಕತಿಯುಲೆದ್ದುವಂದಿಸಿ ।
ಕರವಮುಗಿದಿರಲಾಗಲಾಗುರು । ಕರದುತನ್ನಯುಬಳಿಯುಲೆನ್ನಯು । ಸಿರ

ದಿಕರವಿರಿಸಿ ॥೮॥ ತರಳತವಸುಕೃತಾತಿಶಯದಿಂ ॥ ದೊರಕಿಶಿದುತ್ರಿಗುಣ ತ್ರಿತಯತನು । ತ್ರಿತಯವಸ್ತೆಗಳಿಗೆವಿಲಕ್ಷಣ । ತೈತ್ರಿಪುಟಸಾಕ್ಷಿ। ಅರಿದುತಿಳಿತ್ವಂಪ್ರತ್ಯಗಾತುನು । ಪರಮಸತ್ಯಜ್ಞಾನರೂಪದ । ಪರಿಯೆಮೇ ಪರಮಾತ್ಮವೇ । ವತ್ಸಮೇವಭಾವದಲೀ ॥೯॥ ಈಯಭೇದದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ದಲಿ । ಭಾವಿಸುತಲಿರುವುಮುನಿರಂತರ । ಜೀವಭಾವದಭ್ರಮೆಯಳಿದು । ದೇಹಾವಸಾನದಲಿ । ಕೇವಲಾದ್ವಯಪದವದಗುವದು । ಭಾವಿಸಲುಬರಿ ಕೊಡನೊಡದಬಯ । ಲಾವಗಲಬಯಲಾದಪರಿಕರ। ಭಾವಿಸೈಯಿದುವೆ॥ ಯೆನುತಲಾಗುರುಕರುಣನಿಂದಲಿ । ತನಯನನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಕೇಳನ್ನ ಸಖ । ನಾನಿನಗೊರದಕೀಲಕ । ದನುಭವಾರ್ಥವನೂ ॥ ಮನನಗೈದದರಸುವ ನೆಲ್ಲವ । ಮನದಿತಾರಾಮಾಲಿಕೆಯನಾ । ಡೆನಗೆಧರಿಸುವನಾವುಗ್ರಂಥವ। ನನುವರದಿರಚಿಸು ॥೧೦॥ ನಿನಗೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಹುದೆಂ । ದನನಯದೊ ಳಾಶೀರ್ವದಿಸುತಂ । ಘನನಿರಾಮಯಗಗನ । ನಂತರ್ಧಾನವನುಗೈಯೆ॥ ಮನವೊಳಚ್ಚತ್ತೇಳುತಾಗಲು । ಘನತರದಮುದವೊದವೆಸದ್ಗುರು । ಚರಣನೆನದತಿಗಡಿಗೆಶ್ರೀಗುರು । ವರನವೋಯೆನುತ ॥೧೧॥ ಶ್ರೀಮಹಾ ಗುರುಪ್ರೀತಿಯುಂ । ಸುಮಹೀತಳದಿವಿಖ್ಯಾತಿಯುಂ । ತನುತಾಮಸರ ಮನಭೀತಿಯುಂ। ಧೀಯುತರಸದುಗತಿಯುಂ॥ಸಾಧುಮನನದರೀತಿಯುಂ। ಸೆನುನಾದಗಗನಸುನೀತಿಯುಂ । ನಾನಾದಿಗ್ರಂಥವರಚಿಪೆನೆನ್ನ । ವಿನೋ ದಬೋಧೆಯಲೀ ॥೧೨॥ ನುಡಿಯುವವನಾನಲ್ಲಗ್ರಂಥವ । ನುಡಿಸುವವನೇ ಬಲ್ಲನೊಲ್ಲಿನ । ಹಿಡಿತೆಬಿಡಿತೆಗಳೆಲ್ಲತ್ರೈಜಗ । ಬೊಡೆಯತಾಬಲ್ಲ॥ ನುಡಿ ಯಬಲ್ಲಂತೊರೆವೆನಿಲ್ಲಿಯೆ। ನಡೆಯಬಲ್ಲವರರಿಯೆವಿಲ್ಲಿಯೆ।ಕಡೆಯಜೀವನ್ಮು ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬದ । ಪರಮಸುಖಿಯಹರೂ ॥ ಆದಿಗಗನಾಕಾರವಿದು । ನಿಗಮಾದಿಗಳಿಗಾಧಾರವಿದು । ವಿಯದಾದಿಸುಜನೋದ್ಧಾರವಿದು । ಗುರು ಬೋಧೆಯೆಂಬದಿದು ॥ ವೇದನಾಲ್ಕರಸಾರವಿದು । ಗಗನಾಗ್ರತಾರಾಹಾರ ವಿದು । ಸೋಗಸಂದಆತ್ಮವಿಚಾರವಿದು । ಗುರುಕಾರಣಾರ್ಯನದೂ॥೧೩॥ ಗುರುವರಾಪರಗಗನಪೆಸರಿನ । ಗುರುವೆಗಗನಾನಂದನಾಮದಿ । ಗುರುನಿ ರಾಮಯನೆನಿಸಿ । ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಕಟಾಹವೊಳು ॥ ಬೆರಸಿರುವನವಖಂಡ ದೊಳಗೆಯು । ಪರಿಪರಿಯವೈಚಿತ್ರತೆಯ । ಬಲುಪರಿಯಳೊಪ್ಪುವಭರ ತಖಂಡದ । ಸಿರಿಯಧರೆಯೊಳಗೇ ॥೧೪॥ ಮೆರವಘನಪುರಮಧ್ಯರಂಗದ। ಸಿರಿಯಸಿಂಹಾಸನದಿಮಂಡಿಸಿ । ಭರಿತಪೂರ್ಣಾಖಂಡಬೋಧೆಯ । ಪರ

ಮಹತ್ವದಲೀ ! ಮರೆದುತನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಪರಸಮಾಧಿಯುಮೌ ನವುಪ್ರೇಮು । ಪರಮಚಿನ್ಮಯಗಗನಶ್ರೀಗುರು । ಮರೆಸಿರುತಲಿರಲೂ । ಅರಿಯಲರಿದಾಪರಮಗುರುವಿನ । ಪರಸಮಾಧಿಯುಹರಿಯೆನಿಶ್ಚಯ । ಪರಿ ಯಲರಿಯದೆಶೃಂಗಹೊರಲಿಯೆ । ಮರೆಳಿಮೌನಿಹನೂ । ಅರಿಪರವರಂತಿರ ಲಿಪದಗ್ರರು । ಪರಮ ನಯನೋನ್ಮೀಲನದ । ಲಿಂತಿರುತಲಿರಲಲ್ಲಿಗೆಯು ಗುರು । ಕಾರುಣ್ಯವಶದಿಂದೆ ॥೧೮॥ ನಡೆದುಬಂದನಪೋರ್ವವಟು ! ಮು ನ್ನಡೆದಸುಕೃತದಫಲದಪಾಕವೆ । ಪಿಡಿದುಕಳತಂದಂತೆಬಂಬನು । ಕಡು ವಿರಾಗತೆಯಿಂ । ನಡೆದುಬರುತಲೆ ಕಂಡದೂರದಿ । ಮೃಡನಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿ ಪತ್ರೈಜಗ । ದೊಡೆಯಗುರುನಿರುವೆಡೆಯಮನದೊಳಗಡೆಯನಯನ ದಲಿ ॥೧೯॥ ನೋಡಿಮನದೊಡಗೂಡಿ । ಮನನವಮಾಡಿಈಗುರುರೂಢಿ ಗೀಶ್ವರ । ಆಡಲಸದಳವೆನುತಭಕುತಿಯೊ । ಳಾಡಿನುತಿಮಾಡಿ । ಕೂಡೆ ಪ್ರಾದಕ್ಷಿಣಪಬಂದಡಿ । ಮಾಡಿಕಾಯವನೀಡಿಕರಗಳ । ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಗುರುವೆಭವಗಳು । ಬೇಡವೆನಗೆನುತ ॥೨೦॥ ನಿಂದುಮುಗುಳಿಯೆಕರಯು ಗವ । ಮುಗಿದಂದುಗುರುಸೇವಾಚತುರ್ಥ । ದಂದದಪ್ಪನೆನಡೆಯುತಲಿ। ಗುರುತಂದೆತಾಯೆಂದೆ ॥ ಇಂದುಮಿಗಿಲಮಲಿಂದು । ಹರಿಯಿಂದಧಿಕಗುರು ವೆಂದು । ಮೌನದೊಳೆಂದುಧ್ಯಾನಿಪಭಜಕನನು । ಗುರುವಂದುಕರುಣ ದಲೀ ॥೨೧॥ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಯನಯುಗಳದ । ಸಲ್ಲಲಿತದೃಷ್ಟಿಗಳಲೀಕ್ಷಿಸು। ತೆಲ್ಲಭಾವವಸ್ವಾಂತಮಾನಸ । ದಲ್ಲಿತಿಳಿಯುತಲೀ ॥ ಅಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರಲವಗೆತ ಮ್ಮಯ ! ಫುಲ್ಲನಯನಾಗ್ರದಲಿಸೂಚಿಸೆ । ಲಲ್ಲಿಕುಳಿತನುಮೆಲ್ಲನೆಯು!ತ ನುವೆಲ್ಲಪುಲಕಿಸಲು ॥ ೨೨ ॥ ಗುರುಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಿಮುನ್ನಿನ । ಮರವೆ ಯಲ್ಲವುಸರಿಯಲಾಗಲು । ಗುರುಸಮೋಯನುತಲ್ಲಿಕುಡುರಿದ । ತರಳನ ನುನಯದಿ॥ ಕರದುತಮ್ಮಯಸನ್ನಿಧಿಗೆ । ಗುರುಕರುಣದಿಂದಲಿಕೇಳ್ದನೀ ನೇ । ನಿರಪೇಕ್ಷಿಸನಮ್ಮಸನ್ನಿಧಿ । ಗಿರದೆನಡೆತಂದೇ ॥೨೩॥ ನಿನ್ನಭಾವದ ಭಕುತಿಗೆಯು । ನಮಗಿನ್ನು ಮನಗೌರವಪದಾಯಿತು । ನಿನ್ನಮನಸಾಭೀ ಷ್ಟತೆಯು । ಕೇಳಿನ್ನು ಕೊಡುವೆವೆನೆ ॥ ತನ್ನೊಳಗೆಚಿಂತಿಸುತಲಾವಟು । ಮುನ್ನಗಂತಭವಂಗಳಲಿಪಡ । ದನ್ನತದಕೃತಚಿನ್ನಲಿರಲವ । ನಿನ್ನುವ ಹಿಲತೆಯಿಂ॥೨೪॥ ಏನಕೇಳಲನಿತ್ಯವಸ್ಥಿರ । ವೇನಕೇಳುವೆನೆನುತತನ್ನೊ ಳು ! ತಾನೆನೆನೆಸುಹಿನಲರಿದುತನಗೆಯುಹಾನಿಯಿಲ್ಲದುದ ॥ ತಾನುಕೇಳಿಯೆ ತಿಳಿವೆನೆನುತಲಿ । ತಾನುಕೇಳಿದನಾಗದಿವ್ಯ । ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಾದಿಷಡುಸು

ವಿಧ ! ದಾನಗುಣದಿಂದ ॥೨೫॥ ಭಾನುವಿನಪರಿಬೆಳಗುತಿಹ ! ಚಿದ್ಭಾನುಚಿ
ದ್ಘನನಾದ್ಯಶ್ರೀಗುರು | ನಾನುನಾನಾವಿಷಯಚಿಂತೆಯು | ಹೀನವೃತ್ತಿಯು
ಲೀ ॥ ನಾನುಶಿಲುಕಿಯೆತ್ರಿವಿಧತಾಪದ | ಲಾನುಬಳಲಿಯೆತೊಳಲಿದುಃಖಿ
ಪೆ | ವೇನುಕಾರಣವೆನಗೆಬಂದಿ | ತಿದೇನುನಾನೇನೂ ॥೨೬॥ ಏನುಮಾ
ಡಲುಪರಿವದಿದರನು | ವೇನುನಾನೇನಾನುಯನ್ನವ | ದೇನುಕಾರಣವೆನೆ
ಗೆತಿಳಿಯದಿದೇನುಮರೆಯನಗೇ ॥ ಅನಿತಿನಿತುಪರಿತೋಷಪ್ರದಲ್ಲನ | ನನಿ
ತನಾಯಾಸದಲಿಸರಿವಂ | ತಿನಿತಬೇಡುವೆಗುರುವೆಕೊಡು | ಇನ್ನೆನಿತನಾ
ನೊಲ್ಲೆ ॥೨೭॥ ನಾನುಮುನ್ನಲನೇಕಕಾಲದಿ | ಕಾಮಕರ್ಮಸಕಾಮನಾ
ಗಿಯೆ | ನಾನುತಿರುಗಿದೆಗುರುವೆನಿಮ್ಮ | ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿ ॥ ನಾನುಸ
ಲೆನಿಷ್ಕಾಮನಾದೆನ | ಗೇನುಕೋರಿಕೆಯಿಲ್ಲನಿಮ್ಮಯ | ಧ್ಯಾನಚಿಂತನ
ಪೂಜಚರಣಾಂ ! ಬುರುಹಸೇವೆಯನು ॥೨೮॥ ನೀನಿರಂತರವಿಯ್ಯುತೆನಗೆ
ಯು ॥ ಏನುಸಂಶಯವುಂಟದಂದದಿ | ದೀನರಕ್ಷಕಕರುಣಿಸೆನೆ | ಗುರುತಾ
ನುಕೇಳುತಲೀ ॥ ಹೀನಗುಣವಿನಿತಿರದಶಿಷ್ಯನ | ಸ್ವಾನುಭವನಿಶ್ಚಯತೆ
ಗೆಯುತ್ವಚಿತ್ತಾನುಶಿರದೂಗುತಲಿ | ನಸುನಗೆಯಿಂದಹರುಷದಲಿ ॥೨೯॥
ಮುಗಳಪತ್ರರಕ್ತದುಶಿಷ್ಯನ | ಶಿರದಮೇಲೆಯುತನ್ನದಕ್ಷಿಣ ! ಕರವಚಾ
ಚುತಲಾಶಿರೋದೇ | ಶದಲಭಯವಿಡುತ ॥ ವರನಿರಂಜನನೆಂಬನಾಮವ |
ತರಳನಿಗೆತಾನಿಡುತಲಾಗಲು | ಪರಮಕರುಣದಿಶುದ್ಧಚಿತ್ತೊತ್ತ | ಭವತು
ಯೆಂದೆನುತ ॥೩೦॥ ನಿರಂಜನನಾಗೆನುತಗುರು | ಹರಸಿಅಭಯವನಿತ್ತ
ಮಾತ್ರದಿ | ಪರಮಮುದದೊಳಗಾತಪುಲಕೀ | ಕೃತಶರೀರದಲೀ ॥ ಕರೆ
ವಸುಮನಾನಂದಜಲ | ಸಂಕಲಿತನಾಗಿಯೆಮಲಿನವುಕರದ | ನೊರಸಿ
ಮಿಮಗಿಟ್ಟಂತೆನಿರ್ಮಲ | ವಿಮಲಮನನಾಗೀ ॥೩೧॥ ಕರಯುಗವಮುಗಿದೆ
ಸ್ತುಪದಾ | ದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರವನಸಮರ್ಪಿಸಿ | ಪಿರಿದುಭಕುತಿಯಲಾಗ
ಗುರುವಾಷ್ಟಕನನುತಿಗೈದ ॥ ಪರಮಭಕ್ತನನೋಡಿಶ್ರೀಗುರು | ವರನು
ಕಾರುಣ್ಯದಲಿಶಿಷ್ಯನ | ಕರನತನ್ನಯಕರಸಿರದಿ ! ಪಿಡಿದೆಳದಡೆಯಕು
ಳ್ಳಿರಿಸೆ ॥೩೨॥ ಎಲೆಕುಮಾರಕನೀನೆನವಗೆಯು | ಸಲೆಕುಮಾರಕನಾದೆ
ಕೇಳಿಂ | ನೆಲೆಕುಮಾರಕನಿನ್ನಮನಸಿನ ! ಫಲನಕೋರಿಕೆಯು ॥ ನಲೆ
ಯುಮನನಂಗೈದುಪೇಳಿಂ | ನೆಲವೂನಮ್ರದನೆನಲು | ಕೆಲವಿತ್ತಡಿಯ
ಕಡೆನೋಡದಲೆ | ದೇಶಿಕನತಿಯನೋಡುತಲೀ ॥೩೩॥ ಪರಮಶ್ರೀಗುರು
ವರ್ಯಲೋಕದಿ | ಪರಮವೇದಾಂತಾರ್ಥದನುವನು | ಪರಮಪುರುಷದ

ಕೆಲರುಬೋಧಿಸ । ಅರಿಯದಿರುತಿಹರೂ ॥ ಕೆಲಕೆಲರುಪರತತ್ವವೇತ್ತ ರು । ಕೆಲರುಬೋಧಿಸಲರಿವರವ । ರೆಲ್ಲರನುಕೇಳಿಯೆಕಂಡು । ಸಂಭಾಷಿಸಿಯೆನವರಿಂದೆ॥೩೪॥ ನಾನುನರೆಪರಿಶುದ್ಧನಾಗದೆಪೋ ! ದೆನೀಗಲುನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂ । ನಾನ ನಿರ್ಮ್ಮಲನಾದೆಪರುಶ । ಸ್ಪರುಶಕಬ್ಬನಂತೂ ॥ ತಾನು ಬಂಗಾರಾದಪರಿಬದ್ಧಾನುಗುರುತನಹಸ್ತಸ್ಪರುಶದಿ । ನಾನುಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾದೆ । ತನಮುಹಾತ್ಮೆಯನು ॥೩೫॥ ಅದನನಭಿವರ್ಣಿಸುವಶೇಷನು । ಹಾನುಭಾವಗೆತೀರದಾಯಿತು । ಜೀವಜಾತನುಮಹತ್ವದ ! ಭಾವವನ್ರಿಪನೇ ॥ ದೇವದೇಶಿಕಯೆನುತಸಹಜಸ್ವ । ಭಾವದಿಂದಲಿಪೇಳ್ದಶಿಷ್ಯನ ಭಾವವರಿಯುತಲಾಗಲಾಗುರು । ಕೇವಲಾನ್ಮಯನೂ ॥೩೬॥ ಇವನನೇಕದಜನ್ಮಸುಕೃತಿಯು । ಇವನೆಆದಿವರಿಂದಲೆಮ್ಮಯ । ವಿಮಲಕಿಂಚಿದನುಗ್ರಹದ । ಪಾತ್ರದಲಿನಂಬುಗೆಯು ॥ ಇವಗನಿಂದಿತುಇವನೆಕೇವಲಸುವಿಮಲದಮೋಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯು । ಇವನೆಬೋಧಾಯೋಗ್ಯನಾದ ।ಮುಮುಕ್ಷುವಾದನನು ॥೩೭॥ ಶಾಂತಿಶಮೆದಮೆಸೇವನಾಲ್ವಿಧ । ವಾಂತವನಮನವರಿದುಪೇಳುವ । ದಂತವಿಲ್ಲದತತ್ವವೆನುತ । ಲನಂತವಚನದಲಿ॥ ನಿಂತವರಗಿದನುಸುರಲಾಗಿದ । ಚಿಂತ್ಯಪದವನುತಿರುವದದರಿಂ । ದಿಂಶಿದನುಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯು । ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವನು ॥೩೮॥ ಈತಗೆಯೆಪರತತ್ವನಿರ್ಣಯ । ಓತುಪೇಳುವೆನೆನುತಲಾಗಲ । ಜಾತತುರಿಯಾರೂಢನಿಶ್ಚಯ ! ವಾತುನುನನದೆಲೀ ॥ ಆತನನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯೆಕೇಳಿದ । ನ್ಯಾತರಲಿನಿನಗಿಚ್ಛೆನಿಶ್ಚಯ ! ವಾತನುಡಿಯೆಂದೆನಲುಸದ್ಗುರು । ತಾತನನುಕಂಡು ॥೩೯॥ ಪರಮಗುರುವರನಿಮ್ಮಪದದಲಿ । ಬೆರೆವನಿಜಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛೆಯೊಂದುಳ । ದಿರುವದೇನನುನೆನೆಯೆನಾನೇ । ಲರಿದುಗಗನಗುರು ॥ ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಿದ್ಯದ । ಪರಿಯನೊರೆಯುವನಾಗಿಆದ್ । ಪರಮತತ್ವವನರುಹಿಸದೆ । ಸರ್ವಜ್ಞನಾದುದರಿಂ ॥೪೦॥ ಅರಿದುತಿಳಿಯುವಶಿಷ್ಯಹೃದಯದ ! ಲಿರುವಭಿಪ್ರಾಯಾನುಸಾರವ । ಲರಿಯಲೊರೆಯುವೆವಾಕ್ಯಮಾಕ್ರಮ । ದಿಂದಲೆಂದೆನುತ ॥ ಅರಿದುಕೊಳ್ಳೈತರಳನಿನ್ನಯ । ಅರುಹಿನೊಳಗ್ಯಾವುದದೆ ನಾನಿಂ । ನೊರೆಯಲೆಳಸುವೆವ್ಯೆಯ । ಪರಮರಹಸ್ಯತತ್ವವನು ॥ ೪೧ ॥ ಅರಿಯುಲರಿಯದಮದೆಯುಸಂಶಯ । ವಿರುವಸ್ಥಳಗಳಲೆಮ್ಮ ಕೇಳಿಯೆ । ಅರಿದುತಿಳಿಯೈಯೆನುತಶ್ರೀಗುರು ! ವರನುತನ್ವಿನಹ ॥ ಅರಿಯಲನ್ಯವಿರದಕಾರಣ । ಭರಿತಪೂರ್ಣಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಮಯ । ಗುರುನಿರಾಮ

ಯುತನಗೆತಾನೆಯೆ | ಕರವಮುಗಿಯುತಲಿ ‖ ೪೨ ‖ ಕರುಣಾಸಾಗರಲಹರಿ ಯಾಗಿಯೆ | ಮರಣಜರೆರುಜೆಗಳಿಗೌಷಧ | ಪರವಪರವೇದಾಂತಶಾ ಸ್ತ್ರೋಕ್ತ್ಯರ | ರಹಸ್ಯವನು ‖ ವರಸೆದಸ್ಪದೆಕ್ರಮದಲೆಲ್ಲವ | ನರಸಿಪೇ ಳುವೆವೆನುತತಾರಕ | ಗಗನಗಗನಾತೀತಸದ್ಗುರು | ಗಗನಸುವಾದ‖೪೩‖ ಜಯತುಜಯಜಯಜಯತುಗೋರಕ | ನಾಥಜಯಜಯಜಯತು | ನಾ ರಾಯಣಸದಾಶಿವ | ಯೋಗಿಜಯಜಯತೂ | ಜಯತುಸಹಜಾನಂದಜ ಯಜಯ | ಜಯತುಪರಮಾನಂದಜಯಜಯ | ಜಯತುಘನಪುರಿವರದ ಗಗನ | ನಿರಂಜನನೆಜಯತು ‖ ... ... ‖೪೪‖

ಹರಿಃ ‖ ಹರಃ ‖ ಓಂ ತತ್ಸತು ‖ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಗಗನಾನಂದ ಗುರುವರ್ಯ ಪದಕಮಲ ಭೃಂ
ಗಾಯಮಾನ ನಿರಂಜನಾವಧೂತ ವಿರಚಿತವಪ್ಪ ಗಗನತಾ
ರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆ ಗಗನಾನಂದ ನಿರಂಜನಾವಧೂತ
ಸಂವಾದೆ ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ ಗುರುಕಟಾಕ್ಷೇ
ಕ್ಷಣೋನಾಮ ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಃ‖
ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೨ಕ್ಕೆ ಪದನು ೪೪ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ
ಶ್ರೀಃಜಯತೂ‖
ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಗುರುಹುಚ್ಚಾರ್ಯಗುರು ಗಗನಾರೂಢಗುರು
ನಿರಂಜನಮೂರ್ತಿ ಗುರುಚಿದಾನಂದ ಸದ್ಗುರವೇನಮೋನಮಃ‖

ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ನವವಿಧಭಕ್ತಿಯೋಗ.

ಸೂಚನೆ‖ ಸಾಧನೆಚತುಷ್ಟಯುವನವವಿಧ | ವಾದಭಕ್ತೀಯೋಗ ಮಾರ್ಗವ | ಬೋಧಿಸಿದನಾಗಗನಸದ್ಗುರು | ವಾದಿಯತಿಸುತಗೇ ‖ಪ‖ ಆದಿಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲದನಜಗ | ದಾದಿರೂಪನಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ | ನಾದವನ ನಾನಾವಿಧಾಕೃತಿ | ಯಾದವನಘನನಾ ‖ ವೇದವೇದ್ಯನವೇದಪುರುಷನ| ಬೋಧರೂಪನಗುರುವರನ | ಮಧುಸೂದನಾಮರರರಿಯದನ | ನರರರಿ ಪರೆಂತೆಂದ ‖೧‖ ವೇದಬಾಹಿರರಿಂಗೆಕ್ರೋಧದ | ಕಾದಿಕುದಿಯುವರಿಂಗೆ ನಾನಾ | ವಾದಿಗಳಮಾಡುತ್ತಸಾಧುಗ | ಳಾದವರಜರಿವ ‖ ಭೇದವಾದಿಗ ಳಿಂಗೆನಿಷ್ಠುರ | ಗಾಥೆಯೊಳಗಿಹರಿಂಗೆಪೇಳದಿ | ರಾದಿಗಗನಾನಂದಬೋ

ಧೆ । ಯಿದಾದವಚನವನು ॥೨॥ ಶಾಂತಿಯೈದಿದರಿಂಗಮಾಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿ ಯಳಿಯುವರಿಂಗೆಪರಮೈ । ಕಾಂತಮತಿಯುಳ್ಳರಿಗೆಮನವಿ । ಶ್ರಾಂತಿ ಯಾದರಿಗೆ ॥ ಸ್ವಾಂತಚಿಂತನರಿಂಗೆತತ್ವದ । ವಂತುತಿಳಯುವೆವೆಂಬವರಿ ಗೊರೆ । ಅಂತವಿಲ್ಲದಚಿಂತ್ಯಗಗನವು । ಹಂತಬೋಧೆಯನು ॥೩॥ ಎಲೆ ನಿರಂಜನಸಾವಧಾನದ। ಲೀಲಿದುಕೇಳ್ವೈಇದನುನಿನಗೆಯು। ನೆಲೆಯುನೊ ರೆಯುವವೇದದಂತರ । ಉಲಿವಶಾಸ್ತ್ರಪನ್ನು ॥ ಸಲಲಿತದವೇದಾಂತನಿರ್ಣ ಯ । ನೆಲೆಯದಾವಲ್ಲಾಯ್ತೆನಲುಪುರ್ವ । ನಲಿಸದಾಶಿವಮುಖದಲಾ । ಚತುವೆರ್ದವನುದಿಸಿದವು ॥೪॥ ವೇದರುಗ್ಯಜುಸಾಮಥರ್ವಣ । ವಾದವಿವಗ ಳಿಗಂಗೆಚಂದಸ್ಸಾದಿ । ತುದಿಯನಿರುಕ್ತಿಯಾದ । ಷಡಂಗವುದಿಸಿದವು ॥ ಆದವಲ್ಲಿಉಪಾಂಗನಾಲ್ವಿಥ । ವಾದವಾಯುರುಅರ್ಥದನು । ಗಾಂಧರ್ವ ವೆಂದೆನಿಸೀ ॥೫॥ ಆದುದಾಶ್ರೀರಂದ ಬೃಹದಾ । ರ್ಣ್ಯಾದಿಯಾನೂರೆಂಟುತು ದಿತಾ । ನಾದವಾಂಡನ್ಯುಪನಿಷತ್ತುಗ ।ಳಾದವವಗಳಲಿ ॥ ಆದವುಸ್ಮೃ ತಿಪ್ರಥಮಮನು । ತುದಿಯಾದವಾಸಿಷ್ಠಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂ। ದೋಣಿಗಣಿಸಲು ನವದಶಮು । ವಿಧವಾದನಾಮುಗಳಿಂ ॥೬॥ ಆದುದಲ್ಲಿಂದತ್ತುಬ್ರಹ್ಮನ। ದಾದಿ ಯಾದಪುರಾಣಬ್ರಹ್ಮಾಂ । ಡೋದಂದಲಾವುಧ್ಯಾಷ್ಟಾ । ದಶಪುರಾ ಣಗಳು॥ ಆದವಂತೆಸನತ್ಕುಮಾರನ । ದಾದಿನಾರೀಟಾಂತಮಾಗಿಯೆ । ಆದವಷ್ಟಾದಶವುಉಪ । ಪೌರಾಣವಾಗಮುಗಳ ॥೭॥ ಳಾದವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಮುಖ್ಯತೆಯಾದ । ದಿವ್ಯಾಗಮುಗಳನಿಸಿಯೆಸಾದ । ರದಲಿರುತಿಹವುಚತು। ವೇದಾದಿಇವುಗಳಲಿ ॥ ಭೇದವಾದಮತಾಂತರಂತರ । ಮಾದಜಾತ್ಯಾಶ್ರ ಮುವವರ್ನ್ನವ । ನಾದಿಸಿದ್ಧರನಡೆಯಷಣ್ಮ । ತದವರಪದ್ಧತಿಯ ॥೮॥ ದೇ ವತಾಂತರತಾರತಮ್ಯವ ।ಜೀವಜಾತರಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದ । ಜೀವದೇವರಭಾ ವನಿರ್ಣಯ । ದಾವಲೋಕತೆಯ ॥ ಆವಮುಕದಲಿವರ್ತಿಸುವರಿಗೆ । ಆವಸಾ ಧನಲಾಗುಶಿಹಪದ । ವಾವದದನುಸುರುವನು । ತತ್ತುಭಾವರೂಪಿನ ಲಿ ॥೯॥ ವೇದಚತುರ್ವೇದಾಂಗಷಡುವಿಧ । ವಾದಸ್ಮೃತಿಪೌರಾಣದ್ವಯು ವಿ । ನ್ಯಾದಧನಮೀಮಾಂಸೆನ್ಯಾಯಾ । ದ್ವಯುವಿನಿತುಬೆರಸೇ ॥ ವಾಚ ತುರ್ದಶವಿದ್ಯವೆನಿಸುವ । ದೀಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯದೊಳಗೆಯು । ಸಾತಿಶಯ ಮೀಮಾಂಸೆವಿಂಶತಿ । ರೀತಿಯಾಗಿಹುದು ॥೧೦॥ ಅದರೊಳಗೆದ್ವಯಭಾಗ ಮಾಗಿಯೆ । ಅದುವೆಜಯಮುನಿಸೂತ್ರರೂಪದ । ಲದುವೆಕರ್ಮಾಧರ್ಮವ ನ್ನುಪ್ರತಿ । ಪಾದಿಸುವಪದ್ಧತಿಯಿಂ ॥ ಅದುವೆದ್ವಾದಶಅಧ್ಯಯನಮಾಗದು

ಸಹಸ್ರನ್ಯಾಯಪೂರ್ತಿಯು । ಲದುವೆವರ್ತಿಸಲದಕೆಶಾಬರ । ಭಾಷ್ಯಜನಿ
ಸಿದುದೂ ॥೧॥ ನೆರೆಪ್ರಭಾಕರರಿಂದಭಾಷ್ಯಕೆ । ಪರಪ್ರಭಾಕರನೆಂಬ
ವ್ರತನಾ । ಯಿತ್ತುರುವಮಿಶ್ರನಭಾಗದ್ವೈಪಾ । ಯನನಸೂತ್ರದಲಿ ॥ ಮೆ
ರೆವರೆಂಟಧ್ಯಾಯವಹಾಗಿಯೆ । ಪರವಹಾಮೀಮಾಂಸೆಯದರೊಳು । ಮು
ರಳಿಭಾಗಗಳಾಗಿಪ್ರಥಮದ । ಭಾಗಖಂಡವದು ॥೨॥ ಅಮರಖಂಡವದೆ
ನಿಸಿಬಲ । ರಾಮನೊಳುಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲದಾಯಿತು । ಬಳಿಕಲುತ್ತರಖಂಡ
ಬ್ರಹ್ಮತ್ಮೈಕ । ಪದವೆನಿಸೀ ॥ ಮರಳಶಂಕರಚಾರ್ಯಸೂತ್ರದ । ಅದುವೆ
ಶಂಕರಭಾಷ್ಯವೆನಿಸಿದು । ದಿದವೆವಿವರಣಾಚಾರ್ಯರಿಂ । ವಿವರಿಸಿತುಲೋಕ
ದಲಿ ॥೩॥ ತಿಳಿಯದೇವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರವ । ತಿಳಿಯಪೇಳುವೆವಿನ್ನು ನಿನ
ಗೆಯು । ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೃತಿಳಿಯೆವೇದದ । ವಳರಹಸ್ಯವನು ॥ ತಿಳಿಯಲಿ
ಕೆಇದರರ್ಥಮನರ್ಥವ । ಉಳಿಯದಳಿಯುವವೆಲ್ಲಸಂಶಯ । ವೆಳೆಯಸೂ
ರ್ಯೋದಯದಿತಮಸರಿ । ದೂರುಳಿಪೋಪಂತೆ ॥೪॥ ಸುತನೆತಿಳಿವೇದಾಂ
ತಶಾಸ್ತ್ರದ । ಪ್ರಥಮಆಶೀರ್ವಾದವಂದನೆ । ಅತಿಶಯದಸದ್ವಸ್ತುನಿರ್ದೇ
ಶತೆಯು । ಎಂಬಿವಿನ್ನು ॥ ಮತಿಯಲರಿಮಂಗಳದಚರಣ । ತ್ರಿತಯವೆನಿಸು
ವವಿನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾ । ನಗಳಪಂಚಮಲಕ್ಷಣವ । ಪೇಳುವೆನುನಿನಗೆಂದ ॥೫॥
ಪದಪದಾರ್ಥನ್ವವಾಕ್ಯಯೋಜನೆ । ಸದಮಲದಪ್ರಶ್ನೆಯದುಪರಿಹಾ ।
ರಿದುವೆತಿಳಿವ್ಯಾಖ್ಯಾನಪಂಚವು । ವಿಧವಿಶೇಷಣವು ॥ ಆದೆವಿಶೇಷ್ಯವುಕ
ರ್ತೃಕರ್ಮವು । ಇದೆಕ್ರಿಯಾನ್ವಯಪಂಚಲಕ್ಷಣ । ವಿಧಿವಿಷಯಸಂಬಂ
ಧಅಧಿಕಾರಿಯು । ಪ್ರಯೋಜನವು ॥೬॥ ಎನಿಪವಿವೆವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ।
ಘನತರನುಬಂಧದಚತುಷ್ಟಯ । ವೆನಿಪವಿವುಶಾಸ್ತ್ರಕೆಯುಜೀವ । ಬ್ರ
ಹ್ಮರೇಕತೆಯೆ ॥ ಮನನಸಮರಸವಿಷಯವೆನಿಸುವ । ದನಿತರಲಿಸದ್ಬ್ರ
ಹ್ಮಪ್ರತಿಪಾದಕ । ವದುವೆಸಂಬಂಧವೆನಿಸುವ । ದಖಿಲದುಃಖವನು ॥೭॥
ಕಳದನಿತ್ಯಾನಂದನಿರ್ಮಲ । ಕಳೆದಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಪ್ರಯೋಜನ । ಉ
ಳಿಯಲಿಲ್ಲಿಯೆಸಾಧನಚತು । ಷ್ಟತೆಯಸಂಪನ್ನಾ ॥ ತಿಳಿಯೆನದನಧಿಕಾರಿ
ಯೆನಿಸುವ । ತಿಳಿಯಲರೆಯುವೆವಿಲ್ಲಿಸಾಧನೆಗಳನು । ನಾಲ್ವಿಧವಾದವರ್ತ
ನೆಗಳನು । ಕ್ರಮವಿಡಿದು ॥ ೮ ॥ ಚಿತ್ತಶಾಂತಿಯಲರಿವದಿಲ್ಲಿಯೆ । ನಿತ್ಯ
ನಿತ್ಯವಿವೇಕಇಹಅಮು । ತ್ರಾರ್ಥಫಲಭೋಗದವಿರಾಗ । ಶಮಾದಿಷ
ಡುವಿಧದ ॥ ಸತ್ಯಸಂಪತ್ತಿದವಿನಿಶ್ಚಲ । ಚಿತ್ತದಮುಮುಕ್ಷುತ್ವವಿವಗಳಿ ।
ಗರ್ಥಬೇರಿರುತಿಹವುತತ್ವದ । ವೆತ್ತಕೇಳೆಂದ ॥ ೯ ॥ ಮಗನೆನಿತ್ಯಾ

ನಿತ್ಯವೇನೆನೆ । ಜಗವನಿತ್ಯವುಬ್ರಹ್ಮನಿತ್ಯವು । ಜಗವೆನಲ್ಕೇನೆನಲುಪಂ
ಚಕವು । ಭೂತಭೌತಿಕವು ॥ ಭೂತಭೌತಿಕವೆನಲವೇನೆನೆ । ಭೂತ
ಭೂವ್ಯಾದ್ಯೈದುಭೂತವು । ಭೌತಿಕವುಉದ್ಭಿಜವುಸ್ವೇದಾಂಡಜ । ಜ
ರಾಯುಜವು ॥ ೨೦ ॥ ಇವಗಳೀಗಲಜಾಂಡಸಂಸ್ಥಿತ । ಭುವನಚತು
ರ್ದಶಚರಾಚರ । ವಿವಗಳ್ಜನಿಸಿರುವವಿವಗಳನಿತ್ಯವೆಂತೆನಲು ॥
ಭುವಿಯೊಳಾದಿಯುಕಾಲಜರು । ತನುವಳಿದುಪೋದವದಂತಿಯನುವನು ।
ಬಳಸುವರುಜನಜನಿತವಿವ । ರಳಿಯುವರುಕಾಲಕೇಯು ॥೨೧॥ ಈವಿಧದ
ಲೇಭುವಿಚರಾಚರ । ಜೀವಕೋಟಿಗಳಳಿವವದರಿಂ । ಭಾವಿಸಲುಭೂ
ವ್ಯಾದಿಭೂತವ । ನಿತ್ಯವೆನಿಸುವದು ॥ ಭಾವವಿದೆಂತನಿರ್ಣಯಲಪದ ।
ಭಾವಬ್ರಹ್ಮನಘಂಟವದಕೆಯು । ಸಾವುಹುಟ್ಟುಗಳಿಲ್ಲನಿತ್ಯವು । ಭಾವಿ
ಸ್ಸೈಯೆಂದ ॥೨೨॥ ಇದುವೆನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯದವಿವೇ । ಕದುವೆತಿಳಿಸೈಇನ್ನುಮೋ
ಲದ । ದದುವೆಇಹಅಮುತ್ರಾರ್ಥಫಲ । ಭೋಗದವಿರಾಗತೆಯು ॥ ವಿಧ
ವದೇನೆನೆಯಿಹದಿಳೆಯು । ಪಾಲನೆಯುಸುಖವಮೃತಪದ । ಸ್ವರ್ಗೋ
ನ್ನೋತದಕೈಲಾಸಾದಿಪದ । ಕೋರಿಕೆಯುಭೋಗವದು ॥೨೩॥ ಇನಿತುಭ
ಯುವಿಧಬಯಕೆಯಳಿದುದೆ । ಘನತರವಿರಾಗವದುತಿಳಿಯಿಂ । ನನಘಶಮ
ದಮೆಯುಪರತಿ । ತಿತೀಕ್ಷೆಯುಶ್ರದ್ಧೆಯುಸು ॥ ನೆನಹಿನಸಮಾಧಾನವಾ
ರೆಂ । ದನಿಸುತಿಹವುಶಮಾದಿಯಾಗಿಯೆ । ಮನನವಿರಲೈವಿವರಿಸುವೆ ।
ನಿವಗಳನುನಿನಗೆಂದ ॥೨೪॥ ಅಂತರಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವೆಶಮೆ । ಬಾಹ್ಯದಿಂ
ದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವೆದಮೆ । ಸರ್ವಕರ್ಮತ್ಯಾಗಧೀಯುಪ । ರತಿಯನಿಸುತಿ
ಹದು ॥ ಶಾಂತಿಯಿಂಸುಖದುಃಖಉಭಯವ । ನಿಂತುಸೈರಿಸುವದತಿತೀಕ್ಷೆ
ಯು । ಆಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯಬೋಧೆಯು । ಸಾಂತಿಹದೆಶ್ರದ್ಧೆ ॥೨೫॥ ಪರಮ
ಗುರುತನಗೊರದಬೋಧೆಯು । ಪರಿವಿಡಿದುನಿಲುವದೆಸಮಾಧಾ । ನದಿನದಿ
ನ್ನುವೆಚ್ಚರವುಮುಮುಕ್ಷುವಿ । ನಿರವದೇನೆನಲು ॥ ಅರಿವವರವೆಗಳೆರಗಲ
ವಗಿಳ । ಸರಕುಮಾಡದೆಪರಮಪದವಿಯು । ಬೆರವೆನಾನೆಂಬುದೆಮುಮು
ಕ್ಷುವಿ । ದರಿದುಕೋಯೆಂದ ॥೨೬॥ ಅರಿಯದಯುಚ್ಚರಣೆರುಹಿನೊಳಿಳುಪೀ ।
ಮರೆಯುದಿರುವರೆಯುವೆನುಹರಿಯುರ । ಅರುಹಿನೊಡೆಪೆರದಗಲದರ । ಸಾ
ಧುವುಮುಮುಕ್ಷುಗಳ । ಪರಿಯೆನಯುನುಡಿವರಿಯುದೃಢತೆಯು । ಸಿರಿಯು
ಶಾಂತಿಯುಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯು । ಸೆರೆಯುಮಾಡುವವನುಮುಮುಕ್ಷುಗ ।
ಳರವಕೇಳೆಂದ ॥೨೭॥ ಅರಿವನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯಭೇದವ । ಅರದಸಿತ್ಯವನುಳಿದು

ನಿತ್ಯವ | ಅಖಿಳವಪರಯಂತೆನುತತನ್ನೊಳ | ಗಿರದೆಚಿಂತಿಸುತ ‖ ಸರಿಪನ್ನ ರವೆಯುಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ | ಬರಿವನುರವೆಯನುರೆಯುಕಾರ್ಯವ ! ನರಿಪನವನಧಿಕಾರಿಯೆನಿಸುವ | ಕುವರಕೇಳೆಂದ ‖೨೪‖ ಶಾಂತವುನನದಲಿಹನುವಿಗೆ ಗುಣ| ವಂತನಾಗಿರುತಿಹನುಚಿತ್ತದಿ| ಚಿಂತೆಯುಳಿದಿರುತಿಹನುಕೋಪವ| ನೆಣಗಿಸಿರುತಿಹನು ‖ ಭ್ರಾಂತಿಯನುಕಳೆದಿಹನುಇಹಫಲ | ಚಿಂತನೆಯು ತುಳಿದಿಹನುತಾನಾ | ರೆಂತುತಳಿಯುವನೆನುವನವ ! ನಧಿಕಾರಿಕೇಳೆಂದ ‖ ಕನಸಿನಂದದಿಕಾಬತೋರುವ | ಜನಿಸುಜನಿಸಿನಮನಪ್ರಪಂಚವ | ಕನಸಿನಂದದಿಕಾಬಕಲ್ಮಣಿ | ಕನಕರಜತಗಳ | ಕನಸಿನಂದದಿಕಾಬಕಾನನ| ಕಡಲುಶೈಲಚರಾಚರಂಗಳ ' ಕನಸಿನಂತೊಳಗರಿವನವನೆ | ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ‖೩‖ ತಾನೆತಂನೊಳಗೇನೊಚಿಂತಿಪ | ತಾನೆತನುತನದಲ್ಲವೆನ್ನುವ | ತಾನುಘಳಸಿದದ್ರವ್ಯಧಾರಾದಿಗಳ | ನೇಗುವನು ‖ ತಾನುನೆನೆಯುದದೂರನಾಗಿಯೆ| ತಾನದಾರೋಯನುತತನ್ನೊಳು | ತಾನೆಚಿಂತಿಕುತಿರುವನವನೆ | ಮುಮೂಕ್ಷುನೋಡೆಂದ ‖೩೧‖ ದೋಷಕಾರಿಯುವಾಸನೆಗಳಲಿ | ಮೋಸಹೋದೆನಲಾವ ರಳಿಮಾಯಾ | ವಿಲಾಸುವನರಿಯದಾದೆನು ! ಪಾಶದಲಿಸಿಲುಕಿ ‖ ಘಾಸಿಯಾದೆನುಭವಸುಖಂಗಳ | ಲೇಸು ಲೇಸಲ್ಲೆನುತಪರಕುಖ | ವಾಶೆಯೊಳಗಿಹನಾವನವನೆ | ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ‖೩೦! ಬಂಧುಬಳಗವಕಾಣೆನಾಯಾ | ದಂದುಗವಿದೆಂಬೆಂಬಸವಸತಿ | ಸುಂದರನಲಿರೆಕಾಬಕ್ರೀಸರಿ | ಯಂದುಸಮತೆಯಲಿ ‖ ಕಂದಕರುಗಳತೆರವಿತನ್ನಯು | ನಂದನರಕಾಣುವನುಮಾಯಾ | ಮಂದವೃತ್ತಿಯುಹೊಂದದಿರುವ | ಮುಮುಕ್ಷುವಾತೆಂದ ‖೩೩‖ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳುಬೈಯೆತನ್ನಯು | ನಂದನರುಶಾರವಿರೆಸತಿತ|ನ್ನಂದಬಂದಂತಿರಲುನೆರೆಹೊರೆ| ಯುವರ ಭೀಯುನಲು | ಹಿಂದುಮುಂದಣಜನರುಮನ |ಬಂದಂದದಲಿನಿಂದಿಸಲುತಾನವ | ಹೊಂದದಲೆಮುದವಿರುವನವನೆ | ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ‖೩೪‖ ಯೆಡರುಕಂಡಿಕವಡಿಸಿದಡೆಕಂ | ಗೆಡನವನುಬಡತನಗಳಡಸಲು | ಬಿಡನುಮನನದೊಳಾತ್ಮಚಿಂತೆಯು ! ನುಡಿಯುನೇನುವನು ‖ ಕಡುಸಿರಿಯುಬರೆಸಡಗರಿಸನವ ! ನಡವನೆರಡರಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೆ | ಜಡನಪರಿಕಲನುವನವನೆ | ಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ‖೩ ‖ ಅರಸುದಂಡವ ಕಟ್ಟಬಾಧಿಸೆ | ಹೊಡಿಸೆನಿನ್ನದುನ್ಯಾರವೆನುತಲಿ | ಹಿಡಿಸೆಕಿವಿಗೆಯುಚಾಪ್ರಕರಗಳ | ಗಿಡಿಸಿಕರಿಕಿಟಯು ‖ ಹೊರಿಸಿಸಿರದಲಿಕಲ್ಲಕಾಲ್ಗಳ | ತೊರ

ಸೆದಪ್ಪದೆಹೊಡೆಸುತಿರಲದ | ಮೃಡನಿಗರ್ಪಿಸಿಹಗುಣವಿರುವ | ಮುಮುಕ್ಷುವಾತೆಂದ ॥೩೬॥ ಅರಸುತನಗೆಯುಅರ್ಧರಾಜ್ಯವ | ಸಿರಿಯಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಕರಿಹರಿ | ವರಭಟಾವಳಿಕನಕಮಯದಾ | ಭರಣಅಂದಣವಾ ॥ ಸುರಸಿಸೌಖ್ಯೋನ್ನತಿಯಸತಿಯರ | ಕರೆಸಿಕಳುಹಲುಹಿಗ್ಗದಲೆತಾ | ವರೆಯನಯನನನೆನೆಯುವವನೆಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ॥೩೭॥ ದೇಶಕೋಶವುಹೋಗೆಪರರಿಗೆ | ನಾಶವಾಗಲುಮನೆಯುಬದುಕುವಿ | ಲಾಸಗತಮಾನಸದಿಸತಿಸುತ | ನಾಶವೈದುತಿರೆ | ಲೇಶಮಾತ್ರವುಮನಸಿನಲಿಸಂ | ಕ್ಲೇಶವಿಲ್ಲದೆಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ | ದೋಷಹರತಾಸಾದೆನೆನುವ | ಮುಮುಕ್ಷುನೋಡೆಂದ ॥೩೮॥ ತನುವಿಗೆಯುಜ್ವರಸಳಿಗಳಡಗಲು | ದಿನದಿನಗಳಲಿಬಳಲಿಸಲು | ಮನೆನೆರೆಮನೆಯಜನರಿರದೆಸಾರಲು | ಬರಲುಸೈರಿಸದೇ ॥ ಮನಕೆಬಹಳಾಯಾಸವೊದಗಲು | ತನುತಪನಬಡುತಿರಲುಇನಿತನು | ನೆನೆಯುನವಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರಿಯು | ತನಯಕೇಳೆಂದ ॥೩೯॥ ಪೋಗೆಮಾರ್ಗದಿದೂರದೇಶದ | ಲಾಗಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚುಡರಿಸುತ್ತಿರೆ | ನಾಗಗೊಡದೆಲೆಬಾಗಿಕಿಡಿಕಿಡಿ | ಯಾಗಿಸೂಸುತಲಿ ॥ ಮೇಗೆತಳವಿಲ್ಲಾಗಿತನುತನು | ವಾಗದಹಿಸಲುಮರೆಯದಾಗಲು | ಮೋಘವರ್ಣನನೆನವನವ | ನಧಿಕಾರಿಕೇಳೆಂದ ॥೪೦॥ ಹೊಟ್ಟೆಗನ್ನವದಿರದೆಕೇವಲ | ಕಷ್ಟಬಡಿಸಲುಹಸಿತೃಷೆಯುತನು | ಸುಟ್ಟುರುಹುತಿರೆ | ಧಿಟ್ಟಮನದಲದಷ್ಟುಈಶ್ವರಗೆ ॥ ಮುಟ್ಟತೆಂದದಸಿಟ್ಟುಸದೆನಿಜ | ವಿಟ್ಟಿರುವನಿದುಪೂರ್ವಕೃತವೆಂ | ನಟ್ಟಕಾಡುವದೆಂಬನನನೆಮುಮುಕ್ಷುವೆನಿಸುವನು ॥೪೧॥ ಕೊಡಲುಸಾಲವಕೊಂಡವನು | ಗಡಬಡೆಯಗಂಡಾಗುಂಡಿಮಾಡಿಯೆ | ಕೊಡಲೆಇಲ್ಲವನೆನಗೆಮುನ್ನಿನ | ಕಡಿತಲೆಖ್ಯವನೂ ॥ ತುಡಿಯುದಿಹನಿವನೆನಲು | ಮತ್ತದನುಡಿಯುದಲೆಗುರು | ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ | ಜಡನಪರಿಮುದಮಿರುವನನನೆ | ಮುಮುಕ್ಷುನೋಡೆಂದ ॥ ಇಲ್ಲದಪವಾದವದುಬರೆಜನ | ರೆಲ್ಲಕೆಲಕೆಲತೇದಿನೀದಿಸೆ | ಖುಲ್ಲನಿವನೆನುತೆಲ್ಲಜರಿಯಲದೆಲ್ಲ | ಕೇಳುತಲಿ ॥ ಸೊಲ್ಲಿಸದೆಜನರೆಲ್ಲರನ್ನುವ | ದೆಲ್ಲವೆನ್ನಯಪೂರ್ವಕೃತವೆಂ | ದುಲ್ಲಸದಲಿಹವನನುಮುಮುಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿಘನವೆಂದ ॥ ಬಂದೆದೇಹವಹೊಂದಿಮಾಯಾ | ಬಂಧನದಿಬಿಗಿವಡದುನಾನೇ | ನೆಂದುತಿಳಿಯಲಿಇಂದುಧರವರ | ವೆಂದಿಗೊದಗುವದೊ ॥ ಯೆಂದುಮುಕುತಿಯಸುಂದರಾಂಗಿಯ | ಹೊಂದುವೆನೊತಾನೆಂದುಸಂತತ | ಕುಂದಿಕಾಸಿಯುವನಾಪನನನೆ | ಮುಮುಕ್ಷುನೋಡೆಂದ ॥೪೪॥ ಇದೆಮುಮುಕ್ಷುತದದ್ವ

ಅರ್ಥವು । ಇದಮುಮುಕ್ಷುವಿನಿರವುನಡವಳಿ । ಆದಚತುಸ್ಸಾಧನೆಯಂತ
ಯೊಳ । ಗೊದಗಿರುವಪದವು ॥ ಅವನುತಿಳಿಯಲಿಬೇಕೆ ಪ್ರಥಮದ ।
ವಿಮಲಪ್ರಥಮವುಕರ್ಮಸಾಧನೆ । ಇದನುತಿಳಿಪೈಕಂಡವುರೆಯುದಿ । ರೆಂದ
ದೇಶಿಕನು ॥೪೫॥ ಮಗನೆಕೇಳೈಜಗದೊಳಗೆಏಗೆ । ಬಗೆಯುಪಡೆಪುರುಷಾ
ರ್ಥನಾಲ್ವಿಧ । ಬಗೆಯಲೆಡೆವರಿಯುವವುಅಧರ್ಮವು । ಅರ್ಥಕಾಮ್ಯಪದ॥
ಮಿಗಿಲುಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬವಿವರಿಳ । ಲೊಗೆದುಧರ್ಮವುಅರ್ಥಕಾಮವು ।
ನಿಗಮಸಮ್ಮತವಿವುಸಕಾಮಗ । ಳಗಣಿತಗಳಹವು ॥೪೬॥ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗ
ಗಳೆನಿಪವಿವೆಮೂ । ರಿವ್ಮಹಿಯುಪುರ ಷಾರ್ಥವೆನಿಪವು । ಪರಮನಟನಿಜ
ಮೋಕ್ಷನಿರ್ಗುಣ । ಪರಮಹಾಪದವೂ ॥ ಕರ್ಮಹಾಪುರುಷಾರ್ಥನಿರು
ಪಮ । ಪರಮಸ್ವಾನುಭವಸ್ಥಿತಿಯವಿಧ । ಪಿರ್ಮಹಾಪುರುಷಾರ್ಥಸಪ್ತ
ಮವಿಧದಿ । ಮೆರೆಪುದು ॥೪೭॥ ಪ್ರಥಮಪದಸಾಲೋಕ್ಯಮುಕ್ತಿಯು ।
ದ್ವಿತಿಯಪದಸಾಮೀಪ್ಯಮುಕ್ತಿಯು।ತೃತಿಯಪದಸಾರೂಪ್ಯಮುಕ್ತಿಯು ।
ನಾಲ್ಕನೆಯಪದವು ॥ ಅತಿಶಯದಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯು । ಸುತನೆಪಂ
ಚಮಪದವಸಾಕ್ರಿಯು । ತತವಿದೇಹಮುಕ್ತಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗಳುಸಹಿತ ॥
ಗಿರಿಯಸಂಜ್ಞೆಯಮೋಕ್ಷಪದವಿವು । ಗುರುಮುಖದಿಸದ್ದಿಪವುತತ್ವದ ।
ಪಹಚತುರ್ವಿಧಮುಕ್ತಿಗಳಿಗೆಯು । ಭಕ್ತಿಸಾಧನವು । ಆರುವಸಾಕ್ರಿವಿ
ದೇಹಮುಕ್ತಿಗೆ । ಪರಮಯೋಗವೆಸಾಧನವುಮೇ । ಲಿರುವಜೀವನ್ಮು
ಕ್ತಿಗೆಯುಸು । ಜ್ಞಾನಸಾಧನವೂ ॥೪೮॥ ಭಕ್ತಿಯೋಗವುಜ್ಞಾನತ್ರಿವಿಧವು।
ಮುಕ್ತಿಸಪ್ತಮಗಳನುಸಾಧಿಪ । ಶಕ್ತಿಬಲಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳಾವಿಮಲ ।
ವಿನ್ಯಾಸವೆಯು ॥ ಯುಕ್ತಿಲೋಕದಲಿಲ್ಲಪೂರ್ವದಿ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿನಾರದಾ
ದ್ಯರು । ಯುಕ್ತಿಯೋಗಗಳಿಂದಲಾಕಪಿಲಾದಿಯೋಗಿಗಳೂ ॥೫೦॥ ಜ್ಞಾನ
ದಲಿಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳು । ಸ್ವಾನುಭವನಿಜಪದವಪಡೆದರು । ಸಾಧನ
ಪದದಮಾರ್ಗಗಳಸಂಖ್ಯಾತ । ವಿವುಗಳಲೀ ॥ ಸಾನುರಾಗದಲಡಗಿಹವು
ಸೂಕ್ಷ್ಮ । ತಾನುಭವಿಸಿಜನರನುಅಧಿ । ಕಾರಾನುಸಾರಿಕೆಯಾಗಿಸಾಧಿಸ।
ಬೇಕುಕೇಳೆಂದ ॥೫೧॥ ಮೊದಲೆಜ್ಞಾನವಸಾಧಿಸಲುಬೇ । ಕದುವೆಬೇಕಾದ
ರೆಯುಭಕ್ತಿಯ । ಮೃದುತನವಮೊದಗದೆಯು । ಸಾಧಿಸಲಾಗದದರಿಂದೀ॥
ಮೊದಲುಭಕ್ತಿಯಯೋಗಸಾಧನೆ । ಗಳಲಿಜ್ಞಾನೋದಯವದಗುವದು ।
ಅದರಿನಿಂನಿಜಭಕ್ತಿಕೇವಲ । ವಿದನುತಿಳಿಯೆಂದ ॥೫೨॥ ಪರಮಗುರುತನ
ಗೊರೆದಭಕ್ತಿಯು । ಪರಿಯಕೇಳುತತಾಳಿಹಲುಷಮ । ಮರಳಿಬಿನ್ನಹಗೈ

ದುಶ್ರೀಗುರು । ಚರಣಯುಗಳವನು ॥ ನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಗುರುವೆನಾಲ್ವಿಧ ।
ವಿರುವಮುಕ್ತಿಗಳಿಂಗೆಬಂದೇ।ತರದಭಕುತಿಯದೆಂತುಸಾಧನ।ವಹುದುಭಾ
ವಿಸಲು ॥೫೩॥ ಇರುವವಿನ್ನೇನ್ಸರಿಯಭಕುತಿಗ। ಳರಿಯಬೇಕದನೆನುತಕೇ
ಳಿದೆ೩ । ಡರಿದುಸದ್ಗುರುವರನುಶಿಷ್ಯನ। ಲಿರುವತೀವ್ರತೆಯಾ ॥ ಸರಸ
ಬುದ್ಧಿಗೆಗೌರವದಲಾ। ಗೋರದಭಕ್ತಿತ್ರಯದಮಾರ್ಗದ । ಪರಿಯಕೇಳೈ
ಯೆನುತಕರುಣಾ । ಕರಧಿನಸುನಗುತಾ ॥೫೪॥ ಆದಿಬಾಹ್ಯದಭಕುತಿಯುರ
ಡನೆ। ಯಾದುದದುವೆಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಯು । ಭೇದರಹಿತೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಗಳಾ
ದತ್ರಿವಿಧದಲಿ ॥ ಆದಿಬಾಹ್ಯದಭಕ್ತಿನವವಿಧ! ಭೇದವನುಪಡೆದಿಹುವದೆಂ
ತೆನೆ। ಬೋಧರೂಪನನಾದಿಸದ್ಗುರು । ವೋದರೂಪಾದ ॥೫೫॥ ಶ್ರವಣ
ಕೀರ್ತನೆಸ್ಮರಣಸೇವೆಯು । ಕರಣನಿಗ್ರಹಪೂಜೆವಂದನೆ । ಶ್ರವಣದಾ
ಸ್ಯವುಸಖ್ಯವಾತ್ಮಾರ್ಪಣವು । ನವವಿಧವೊ ॥ ಶ್ರವಣಗುರುವೇದಾಂತತ
ತ್ವದ। ಶ್ರವಣವೆನಿಪುದುಕೀರ್ತನೆಯೆ ।ಗುರುವರನಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯನು।
ಕೊಂಡಾಡಿಕೀರ್ತಿಪುದು ॥೫೬॥ ಸ್ಮರಣೆಗುರುಪರತತ್ವರಹಸ್ಯವ। ಸ್ಮ
ರಣೆಗೈಯುವದದುವೆಸ್ಮರಣೆಯು । ಚರಣಸೇವೆಯನಲ್ಕೆಸದ್ಗುರು ।
ವರನಪದಯುಗವ ॥ ಮರೆಯದಲೆಧ್ಯಾನಿಸುತಸೇವೆಯ । ನರಿದುಮಾಡು
ವದದುವೆಸೇವೆಯು । ಪರತರಾರ್ಚನೆಯನಲುಶ್ರೀಗುರು । ವರನಹೃದಯ
ದಲಿ ॥೫೭॥ ನಿರುತಪೂಜಿಸಲದುವೆಪೂಜೆಯು । ಗುರುಪರಮನಿರುಪಮನಿ
ರಾಮಯ । ಪರಮಪದಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂ। ದರಿಯುವದೆವಂದನೆಯು ॥ ಪರ
ಮದಾಸ್ಯವೆನಲ್ಕೆನಿರುತವು । ಪರಮಗುರುಸನ್ನಿಧಿಯಲಿರುತಿಹ । ತುರಿಯ
ಧ್ಯಾನವೆದಾಸ್ಯಗುರುಧ್ಯಾನದಲಿ । ವಿಷಯಗಳ ॥೫೮॥ ಪರಿದುಗುರಿಮರೆಯ
ದುದೆಸಖ್ಯವು । ಪರಮಶ್ರೀಗುರುವರನೊಳಗೆಮನ । ವೆರಕವಾಗಿಹದದು
ವೆಆತ್ಮಾ । ರ್ಪಣವುನವವಿಧವು ॥ ಗುರುಪರಾಂಬುಜಭಕ್ತಿಯಿವಗಳ ।
ಪರಿಯನರಿದೈಮರೆಯದೆಲ್ಲವ । ಇದುವೆಬಾಹ್ಯದಭಕ್ತಿನವಕವು । ಇರುತ
ಲಿರುತಿಹವು ॥೫೯॥ ಇನ್ನನನ್ಯದಭಕ್ತಿಯಂತೆನೆ ।ಚಿನ್ಮಯನುಪರಬ್ರಹ್ಮ
ಶ್ರೀಗುರು । ಮುನ್ನಖಂಡಸ್ವರೂಪನದರಿಂ । ದನ್ಯವೇನಿಲ್ಲ । ಭಿನ್ನಭಾವ
ದಭ್ರಾಂತಿಪುಸಿಯಂ ॥ ದೆನ್ನುತರಿವದನನ್ಯಭಕ್ತಿಯು । ಸನ್ನುತಾಮಲಸ
ಹಜವಿದು । ನಿನ್ನಲರಿಯೆಂದ ॥೬೦॥ ಪರಮಪುರುಷಪರೇಶದೇಶಿಕ । ವರನೆ
ಸರ್ವದಲಿಹನುಸರ್ವವು । ಪರಮಪುರುಷಪರೇಶದೇಶಿಕ । ಪದದಲಿರುತಿ
ಹವು ॥ ತರೆನೊರೆಯುಪರಿಯಾಗಿಸಾಗರ । ಮರಳಿವೊದಲಂತಿರುವಪರಿ

ಕರ । ಪರಮದೇಶಿಕಪೂರ್ಣಮಾಯನೆಂ । ಒರಿವುನಲೆಗೊಳಲು ॥೭೧॥ ಸದಮಲದಪೂರ್ಣಾನುಭವಪದ । ವಿದುವೆಘನವೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯು । ಇದನು ತಿಳಿದೈಕಂದನಿನ್ನಯ । ಹೃದಯದೊಳಗೆಂದು ॥ ಮೊದಲಬಾಹ್ಯದಭಕ್ತಿತಸ್ವ್ಯ । ತ್ವದವನನ್ಯದಭಕ್ತಿಸಾಧನ । ಅಧಅನನ್ಯದಭಕ್ತಿಏಕಾಂತದಕೆ । ಸಾಧನೆಯು ॥೭೨॥ ಮೊದಲಬಾಹ್ಯದಭಕ್ತಸ್ವಾಶ್ರನು । ವಿಧಿಯುಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದಲಿನಡದವ । ಮುದದೊಳರ್ಪಿಪನಾತಸದ್ಗುರು। ಪದಸರೋಜಕೆಯು ॥ ಅದಅನನ್ಯದಭಕ್ತಸ್ವಾಶ್ರಮ । ವಿಧಿಯುಕರ್ಮದಫಲಪಬಯುಸದೆ । ಅದನಿವೇದಿಪಪರಮಶ್ರೀಗುರು । ಪದದ್ವಯಂಗಳಿಗೆ ॥೭೩॥ ತನ್ನೊಳಗೆಏಕಾಂತಭಕ್ತನು । ಭಿನ್ನಕರ್ಮಜ್ಞಾನಉಭಯಗ । ಳನ್ಯವಲ್ಲನ್ಯೋನ್ಯವಿವುನಿಜ । ತನ್ನನರಿದವನೇ ॥ ಮುನ್ನಲಿವುಗುರುವರ್ಯನಿಂದವೆ । ಭಿನ್ನವನ್ಯೋನ್ಯದಲಿಜಸಿಸಿದ । ವಿನ್ನಶ್ರೀಗುರುಲೇಕತೆಯಲಿಹ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದಲೇ ॥೭೪॥ ಅದರಿನಿಂಗುರುವರನಖಂಡನು । ಸದಮಲಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿರೂಪನು । ವಿಧವಿಧಗಳಾಗಿಹನುತಿಳಿವರ । ಹೃದಯಸದನದಲಿ ॥ ಸುಧೆಸುಧಾಕರಕೋಟಿಕಾಂತಿಯ । ವಿಧದಿಬೆಳಗುವಪೂರ್ಣನೆನ್ನುವ । ವಿಧವತಿಳಿವಕಾಂತಭಕ್ತನ । ಹೃದಯನಿಶ್ಚಯವು ॥೭೫॥ ಮೊದಲಬಾಹ್ಯದಭಕ್ತಿಸಾಲೋಕ್ಯವನು । ಸಾಮೀಪ್ಯವನುಕೊಡುವುದುಅದೆ । ಅನನ್ಯದಭಕ್ತಿಸಾರೂಪ್ಯವನುಮಾಡುವದು ॥ ಪದುಳತೆಯಏಕಾಂತಭಕ್ತಿಯು । ಮುದವೊದವೆಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯ । ಪದವನೀಯ್ಯುವದೈಯಸಂತತ । ಪದವಬೆಂಬಿಪನೇ ॥೭೬॥ ಗುರುವಿರುವಪರಲೋಕವಾಸಕೆ । ಯುಗುವೆಸಾಲೋಕ್ಯತೆಯೆನಿಸುವದು । ಗುರುವರನಸಾನ್ನಿಧ್ಯಸಾಮೀಪ್ಯತೆಯ । ಮುಕ್ತಿಯದು ॥ ಗುರುಸ್ವರೂಪವಧರಿಸೆತಾನುವೆ । ಯುರುತರದಸಾರೂಪ್ಯವಪದದು । ಗುರುವರನೊಳೈಕ್ಯತೆಯೆಸಾಯುಜ್ಯವದುತಿಳಿಯೆಂದ ॥೭೭॥ ಈವಿಧದಿಭಕ್ತಿತ್ರಿತಯವಿಧ । ಭಾವವನುಗುರುಪೇಳಲೆಲ್ಲವ । ಸಾವಧಾನದಿ ತಿಳಿದುಗುರುಪದ । ಸೇವೆಯಂತೆಂಬ ॥ ಭಾವಭಕ್ತಿರಸಾನುವೇಶದಿ । ಭಾವಿಸುತಶ್ರೀಗುರುವೆಹರಿಹರ । ದೇವರಿಗೆದೇಸಿಕನೆನುತವಂದಿಸಿಯೆಕೈಮುಗಿದು ॥೭೮॥ ದೇವದೇಸಿಕಮೂರ್ತಿನುಮುನ । ಭಾವದೊಳಗೀಭಕ್ತಿಗಿಂದಲ । ದಾವಘನವಿಲ್ಲೆಂದ ತನುಮನ । ಭಾವನಿಶ್ಚಿತನು ॥ ಈವಿಧದತ್ರೈವಿಧದಭಕ್ತಿಯು । ಸಾವಧಾನದಿಭಜಿಸಲಾಗುವ । ಪೀವಿಧದಬೌಪದದಭಕ್ತಿಯು । ಭಾವಪುರುಷರಿಗೆ ॥೭೯॥ ಇನ್ನುವೇಲಣಮುಕ್ತಿತ್ರಿತಯಗ।

ಳೆನ್ನುವವಕೆಯುಯೋಗಜ್ಞಾನಗ। ಳೆನ್ನುವವುಸಾಧನೆಗಳೆನುತವೆ। ಮುನ್ನ ಲೊರೆದುವರಿಂ ॥ ನನ್ನ ಮನುಯೋಗದಲಿಶಿಲುಕಿದು । ದಿನ್ನುಯೋಗಗಳ ನಿತವೆಂತಿಹ ! ವೆನ್ನಲೇನಾಯೋಗಮುನ್ನಾರಿಂದ। ಲಾದವವು ।೨೮॥ ಯೆಂತುಸಾಧಿಸಬೇಕವಗಳನು । ವೆಂತುಸದ್ಗುರುವರ್ಯತಿಳುಹಿನ ! ಲಂತರಂಗದ ಲರಿದುತನಯನ । ಚಿಂತನೆಯುಸೊಬಗಾ ॥ ನಿಂತಿತಿವನಿಗೆಮನವುಯೋಗದಿ । ಅಂತವನೆವಿಧಿಸುವೆವೆನುತಗುರು । ಅಂತರಪಿತನನಂತಗಗನ। ಚಿದಂತನನುವಾದ ।೨೯॥ ಜಯಪರಾಪರರಾಘವನೆಜಯ । ಜಯಸದಾಶಿವಗುರುವರನೆಜಯ । ಜಯತುಈಶ್ವರರುದ್ರನಾರಾಯಣ ! ಗುರುವೆಜಯತು ॥ ಜಯತುವಿಧಿಹತ್ಯಾರ್ಯಗುರುಜಯ । ಜಯತುಕೈವಲ್ಯಾರ್ಯಗುರುಜಯ । ಜಯತುಆತ್ಮಾನಂದಗಗನ ! ನಿರಂಜನನೆಜಯತು ॥೩೦॥—

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ತತ್ಸದಿತಿ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ! ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪದ । ಕಮಲ
ಭೃಂಗಾಯಮಾನ । ನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತಮಪ್ಪ।
ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದಗುರುನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆಸಾ
ಧನಚತುಷ್ಟಯೆ । ಭಕ್ತಿತ್ರಯಾಧಿಕಾರೋ
ನಾಮ। ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಃ ॥

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೧೬೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಮಂತ್ರ ಲಯ ಹಟ ರಾಜಯೋಗ.

ಶ್ರೀಮದ್ಗಗನಾನಂದಗುರುಹುಚ್ಚಾರ್ಯ ರಾಮಗುರುಚಿದಾನಂದಾವಧೂತಾಯನಿರಂಜನಮೂರ್ತಿನಿಜಗುರುವೇನಮೋನಮಃ ॥

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಂತ್ರಲಯಹಟರಾಜಯೋಗದ । ತಂತ್ರಬೋಧೆಯನೊರೆದಶ್ರೀಗುರು । ಮಂತ್ರಮೂರುತಿತನಯನಿಂಗೆ । ಕುಮಂತ್ರಗಳಕಳೆದು ॥ ಪದನು ॥ ಆರಸೂತ್ರದಳಾದಳಾಪರ । ನಾರಿಮಾಯಾಕಾರಿಯಾಗಿಯೆ । ಆರಸೂತ್ರದಲಾದರಾಪರ । ಶಿವಸದಾಸಿವರು ॥ ಆರಸೂತ್ರದಲಾದರಾಹರಿ । ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯಸುರನರ । ರಾರುತಿಳಿಯುವರ್ರೈಯು। ಪೂರ್ಣಾಕಾರಗಗನವನು ॥೧॥ ಹೇಳದಿರುವತತ್ವಬೋಧೆಯ । ಹಾಳವಾದದಿಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವ । ಮೂಳಮುಂಡೆಯಗಂಡರಿಗೆ । ಮುದಸೂಳಗಾರರಿ

ಗೆ ॥ ಖೂಳಲಂಡರಿಗ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದೊ । ಳಾಳಮುಳುಗುವರಿಂಗೆಗಗನನಿ। ರಾಳಬೋಧೆಯುಮೇಳವಿಸದಿರು । ಕೇಳದವರಿಂಗೆ ॥೨॥ ಹೇಳುವದ ಸುಕೃತಾಳುಶಾಂತಿದ । ಯಾಳುಶಮದಮೆಸತ್ಯನೀತಿಯು । ತಾಳುಕೇಳುವವೆಂಬ ಸಾಧುಗ । ಳಾಳಿನಾಳೆಂಬಿ ॥ ಕೀಳುಸುಖಗಳಬಾಳುಕಾಲಿನ । ಕೊಳೆಸುಖವಿತೆಂಬವನಿಗೆಯು । ಹೇಳಬಹುದೀಗಗನನಿತ್ಯನಿ। ರಾಳವಚನವನು॥೩॥ ಎಲೆನಿರಂಜನಯೋಗಮಾರ್ಗದ । ನೆಲೆಅದೆಂತೆನಲೀಗ ಪೇಳುವೆ । ವಲಿದು ಕೇಳ್ಳೈಯೋಗನಾಲ್ವಿಧ । ನೆಲೆಯುಲೊರ್ತಿಪವು ॥ ಸಲೆನಿಜಾತ್ಮಯುಮಂತ್ರಲಯಹಟ । ಬಲಮಹಾಘನಿರಾಜಯೋಗವು । ಗಲಲಿತದಲಿರುತಿಹವುತವ್ಮ್ಮಳು । ಕಲತುಕಲಯಾದಲೇ ॥೪॥ ಇವಗಳನುಕ್ರಮವಾಗಿಬೋಧಿಸ । ವನರೆಅಷ್ಟವಿಧದೇಶಿಕೋತ್ತಮ । ರವರದಾರೆಂದೆನಲು ಬೋಧಕಗು । ರುವುವೇದಗುರು । ಭವನಿಷಿದ್ಧಕಕಾಮ್ಯಸೂಚಕ । ವಾಚಕಾರಕವಿಹಿತದೇಶಿಕ । ಶೀಘ್ರಲಿಶಾಸಪ್ರೃರ್ಥವನುಬೋ । ಧಿಪನೆಬೋಧಗುರು ॥೫॥ ಪರಮತತ್ವವನೊರವವೇದಕ । ಪರಿಯವಶ್ಯಾಕರುಷಣಗಳಿಂ । ಪರಸ್ವಲೋಕೋಚ್ಛೆಯದಿದುಃಖ । ಪ್ರದನಿಷಿದ್ಧಗುರು ॥ ಅರಿಯೆಿಹಪರಗಳಲಿ ಸುಖಗಳ । ನೆರವಕಾಮ್ಯಕಗುರುವಿವೇಕದ । ವರಶಮಾದಿಗಳೆರವಸೂಚಿಸು । ವನಸೆಸೂಚಿಕನು ॥೬॥ ಕಳದುವಿಷಯುಗಳೆಲ್ಲವನುನಿಜ । ಕಳೆಯತಿಳಿಯನುವವನೆವಾಚಕ । ತಿಳಿಯೆಶಿವಜೀವೈಕ್ಯತೆಯು । ತಿಳುಪುವನೆಕಾರಕನು । ಥೊಳೆಫೊಳೆವಪರಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯು । ಕಳೆಯೊಗೆಕಳೆವರಸಿಸಂತತ । ತಿಳಿವನೀನೇಯನುವವಿಹಿತನು । ತಿಳಿದಲ್ಲೈಯಂದ ॥೭॥ ಇನ್ನುಕೇಳಧಿಕಾರಿಪಂಚಮ । ರೆನ್ನುವರದಾರೆನಲುವಿಧಿಸುವೆ । ಮುನ್ನಕರ್ಮಿಮುಮುಕ್ಷುಮೂರನೆಯಾ । ತನಭ್ಯಸಿಯೂ ॥ ತನ್ನತಿಳಿಯುವನಾಲ್ಕನೆಯುನವ । ನಿನ್ನುಅನುಭವಿಐದನೆಯುಸಂ । ಪನ್ನನವನಾರೂಢಪಂಚಮ । ರೆನ್ನುವವರೆಂದ ॥೮॥ ನೂರುಜನ್ಮದಿಮುಕ್ತನಾಗುವ । ನಾರಯುಲುಸತ್ಕರ್ಮಿಯನಿಸುವ । ಮೂರುಜನ್ಮದಿಮುಕ್ತನಾಗುವ । ನನೆಮುಮುಕ್ಷುವವ ॥ ಆರಯುಲುಜನ್ಮದ್ವಯದಿಕಡೆ। ದೇಗುವವನಭ್ಯಾಸಿಯೆನಿಸುವ । ತೋರುವಂದೇಜನ್ಮದಲಿಕಡೆ । ಪೇರ್ವನನ ಭವಿಯೂ ॥ ೯ ॥ ತೋರುತಿಹಸರ್ವಪ್ರಪಂಚದ । ತೋರಿಕೆಯೆತನಗಿಲ್ಲದಾಗಲು । ಬೇರುಬೇರಾಕಾರಸಗುಣಾ । ಕಾರಪೂರ್ಣತೆಯಿಂ ॥ ಸಾರನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿಯೆ । ತೋರುವವನಾರೂಢನೆನಿಸುವ । ನೀರಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತನವನಾ । ದಾಗತಿಳಿಯಂದ ॥೧೦॥ ಬೇರೆನು

ತ್ರಿನ್ನಾರುವಿಧದಧಿ । ಕಾರರುಂಟನರಾರೆನಲುತಿಳಿ। ನಾರೆಕರ್ಮದಕಾಂಡಿಭ
ಕ್ತಿಯ । ಕಾಂಡಿಜ್ಞಾನತೆಯು॥ ನಾರಕಾಂಡಿಯುಪೂರ್ವಸುಕೃತದ॥ ಲೇರು
ವರುಮೇಲಿರುವನುಷ್ಯರು । ದಾರನಾಹಸರೆನಿಸಿಪು,ಕ್ತಿಯ । ನಾರುತಿಹ
ಲವರು॥೧॥ ತನ್ನದೇಹದಕೃತ್ಯದೊಳಹ । ವ್ಮಸ್ನಿವವನವಕರ್ಮಕಾಂಡಿ
ಯು । ತನ್ನಸತ್ಕರ್ಮವನುಶಿವಗರ್ಪಿಸುವ । ಭಕ್ತನವ ॥ ತನ್ನ ಕರ್ಮಕೆಸಾ
ಕ್ಷಿತಾನೆ । ನ್ನವಾತನೆಜ್ಞಾನಕಾಂಡಿಯು । ಮುನ್ನುಸುಕೃತತಿ ,ತಯ ದಿನ
ರಾರ್ವರುಗಳಹರೆಂದ ॥೧೨॥ ಇಂತುಏಕಾದಶದಅಧಿಕಾ , ರಾಂತಿರುವರೊಳ
ಗಾವನೋರ್ವನು । ಭ್ರಾಂತಿಮಾಯಾಬದ್ಧತೆಯಬಿಡ । ಗಾಂತಕುಟಿಲೆಯು
ಲಿ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದೆನೊಂದುಪೂರ್ವದ । ಸ್ವಾಂತಫಲಬಂದೊದಗೆಗುರುಪದ!
ಚಿಂತನೆಯುಲವಬರುವ। ಕ್ರಮವಾಗಿಂತುಕೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಕಗಣಪ್ರೇಷಣ
ಕರುಣಸಾಗರ । ನರಿದುಶಿಷ್ಯಧಿಕಾರವೆಂತಂ ! ತೋರೆವನಾಯಾಯೋಗ
ಕ್ರಿಯ । ಜ್ಞಾನಗಳಕ್ರಮವಾಗಿ ॥ ಅರಿಯುವರುತತ್ಕ್ರಮದಲೇ । ಗುರುಚ
ರಣಶುಶ್ರೂಷಾಚತುರ್ಥ । ವರಿದುನಡೆಯುವವಸ್ಮದುರು । ಗುರುಪರ
ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥೧೪॥ ತರಳಶಿಳಿದ್ಯಾದೇಶಿಕಾಸ್ಯದರಿಂದ। ವರಿಯಾಯತೆ
ಯನಾವಿನ್ನೊರೆಯುವೆವು । ನಾಲ್ವಿಧದಯೋಗದಪರಿಯ। ಪ್ರಥಮದಲಿ॥
ಇರುವಮಂತ್ರರಹಸ್ಯಯೋಗವ । ಪರಮದೇಶಿಕಪತಿಯುಲರಿದರಿ । ಗಿಂದೆ
ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೈಯತಿಳಿಇದ । ರಿರವನೀನೆಂದ ॥೧೫॥ ಓಂಮಿತೇಕಾಕ್ಷರಂಬ್ರಹ್ಮ
ದ । ಸಮ್ಮತಿಯಲಾಪ್ರಣವವಲ್ಲದೇ । ಓಮ್ಮನುತಲಿರುತಿಹದಹ । ಬ್ರ
ಹ್ಮಸ್ವರೂಪವದು ॥ ಓಂಪ್ರಣವುಹಿಮ್ಮನುತಯತಿಗಳು । ಒಮ್ಮನದಿ
ದ್ವಾದಶಸಹಸ್ರವ । ನೆಮ್ಮಿಜಪಿಸಲುಬೇಕುಶ್ರುತಿ। ಸಮ್ಮತಿಯು ಇದು
ಯಂದ ॥೧೬॥ ಮರಳಿಕೇಳದನಾಗಶ್ರೀಗುರು । ವರನಓಮ್ಮನಶೇನುಪ್ರ
ಣವುದ । ಪರಿಯುವೊದಲೆಂತಾಂಬುಜಪಿಸುವ । ತೇನದಾವಂತೂ ॥
ಅರಿಯೆನಾನೆನಲಾಗಲಾಗುರು । ವರಕೃಪಾಸಾಮುದ್ರನದರಿಂ। ದೊರೆದ
ಕೈಯುಸುತಪ್ರಣವುದ । ಪರಿಯುಕ್ರಮವಾಗೀ ॥೧೭॥ ಪ್ರಣವವೆಂದೇನೆನೆ
ಅಕಾರ । ಪ್ರಣವಉಕಾರವುಮಕಾರ । ಪ್ರಣವಮೂರೊಂದಾಗಿಧ್ಯಾ
ನಿಸು ! ತಿರುವದೋಮ್ಮನುತ ॥ ಪ್ರಣಾಜನಿರ್ಣಯುವಿದುವಶಿಳಿಯೈ । ಪ್ರ
ಣವವೆಂದೇಯುದಮಪರ । ಕರಸುತಿಹುದೀಪ್ರಣವದಕರನು। ಪರವುಯೆಂ
ದನುತ ।೧೮॥ ಪರಪ್ರಣವಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೆನಿಸುವ । ಪರಮಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ
ನೆನಿಸುವ ! ದಪರವೆನಿಸುವಪ್ರಣವವಾಚಕ । ಶಬ್ದರೂಪವಾಗಿ ॥ ಸರಸಿಜಾ

ಸನಮಿಪ್ಪುದುಪ್ರೇ । ಶ್ವರಸದಾಶಿವರಾಕ್ರಮದಲೇ । ಪರಿಪಡಿದುತದ್ವರ್ಣ
ಬೀಜಾ । ಕ್ಷರಗುಣಗಳಾಗಿ ॥೧೯॥ ಪ್ರಣವಜ್ಞಾನಗಳೆಂದುಮಂತ್ರ । ಪ್ರಣ
ವತತ್ವಗಳೆಂಬತೇಜೋ । ಪ್ರಣವಮುಕ್ತಿಗಳೆಂದುನಿಷ್ಕಲ । ವೆಂದುಶ್ರು
ತಿಯುಂಗು ॥ ಗುಣರಹಿತವಿದಾಯಿಂದು । ಪ್ರಣವವನೆಣಿಸಲಿಕೆಪರಿಯಾ
ಯನಾಮಗ । ಳಣುಗಳಪರಪ್ರಣವವಿದು । ಸಾಧಿಸುವದೆಂತೆನಲು ॥೨೦॥
ಮೊದಲುಶೌಚಾಚಮನವಾಮಾ । ಲೊದವಿಸ್ನಾನವಮಾಡಿಶುಚಿಯಿಂ
ಪೊಡೆದಮಡಿಯುಂಬರವ । ನುದ್ಧೂಳನಮನನುಗ್ರದಿ ॥ ವಿಧಿಸಪೂರ್ವಕ
ಪೀಠದಲ್ಲಿಯು । ವಿಧಿಸಹಿತಮಂಡಿಸುವದಿಲ್ಲಯು । ವಿಧಿಸುವೆನುತತ್ಪೀಠನಿ
ರ್ಣಯ । ವಿಧವಕೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಬರಿಯಧರೆಆಸನದಿದುಃಖವು । ಸುರಂಪುವಂ
ಶಾಸನದರಿದ್ರವು । ಪಿರಿದುಪಾಷಾಣಾಸನದಿ । ವ್ಯಾಧ್ಯಾದಿಬಂಧನವು ॥
ದಾರುಕಾಸನಭಾಗ್ಯಹಾನಿಯು । ವಿರಲುತೃಣಾಸನವಶೋಕವು । ಸಾರೆ
ಪಲ್ಲವಆಸನದಿಭ್ರಮು । ಣೆಯುದುಪುಟ್ಟುವದು ॥೨೨॥ ವಸ್ತ್ರಆಸನವ್ಯಾಧಿ
ನಾಶನ । ತತ್ರಕೃಷ್ಣಾಂಜನದಿಜ್ಞಾನವು । ವಸ್ತ್ರಕೃಷ್ಣಾಸನವದಭಿಚಾ
ರಕ್ರಿಯೆಗೆಬಹುದು ॥ ರಕ್ತವಸ್ತ್ರಾಸನದಿವಶ್ಯವು । ಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರಾಸನ
ದಿಶಾಂತಿಯು । ಪತ್ತುಚಿತ್ರಾಸನದಿಸರ್ವಾ । ರ್ಥಗಳುಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಿ ॥೨೩॥
ಕಂಬಳಾಸನಸರ್ವಸುಖಕರ । ತುಂಬುವ್ಯಾಘ್ರಾಸನದಿಮೋಕ್ಷವು । ಸಂ
ಭ್ರಮದಲೆಂಭತ್ತುನಾಲ್ವಿಧ । ವೆಂಬನವಗಳಲಿ ॥ ನಂಬುಗೋಮುಖವೀ
ರಸ್ವಸ್ತಿಕ । ಸ್ತಂಭಪದ್ಮಪ್ರಸಿದ್ಧಆಸನ । ವೆಂಬವಿವುಜಪಕರ್ಮಯೋಗಗ
ಳೆಂಬಶಿಳಿವರಿದೂ ॥೨೪॥ ಅಮದಾನೊಂದಾಸನದಿಸ್ಥಿರ । ಭಾವಸಂಸ್ಥಿತನಾ
ಗಿಪ್ರಾಕೃತ । ಭಾವನಾಹನಮಂಚತಲೆಯ ॥ ತಡಿದಿಗಂಬರವು ॥ ಅಮಭಾ
ವವಿಲಾಸಕಪ್ಪಸ । ಕೇವಲಾಸುಬಿಮುಕ್ತಿಕೇಶವು । ಜೀವತನಬಹುಭಾ
ಷಿಆಗುಳಿಕೆ । ಶೀನುತಳಗುಳಿಕೇ ॥೨೫॥ ನೀಚದರುಶನನಿಷ್ಠುರದನುಡಿ ।
ಬಾಚಿಕೊರದವ್ಯಾಕುಲಿತೆಗಳ । ನಾಚರಿಸುವವನಾಗಿಜಪಿಸುವ । ಡಾಗ
ದೆಂದರಿದು ॥ ವಾಚಮನಕಾಯದಲಿಮೌನವ । ನಾಚರಿಸಿತನುಕಂಠಶಿರಸ
ಮ । ಲೋಚನಾಮನಧ್ಯಾನವು । ದ್ರಾಸನದಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥೨೬॥ ಭೂ
ತಿರುದಾಕ್ಷಾಭಣಾಸಂ । ನೀತಿಗುರುಪಾದಸ್ಮರಣೆಯಿಂ । ಸ್ವಾತಿಶಯ
ಸ್ವಕರಾಂಗುಲಿತ್ರಯದಿಂ । ಸ್ವನಾಶಿಕವ ॥ ನೋತುಪಿಡಿದಾವಾಮ
ರತನ । ಘಾತಿಯನುನಿಲ್ಲಸುತತ್ತ್ರಿವಿಧ । ವಾತಪ್ರಾಣಾಯಾಮತ್ರೈಡೇ ।
ನತೆತ್ರಿಯುಕ್ಷರನ ॥೨೭॥ ಚಿಂತಿಸುತಲಲ್ಲಿಂದಬಹುವಿಧ । ಮಾಂತಮಂತ್ರಂ

ಗಳಿಗೆಸಮನಹ । ತಂತ್ರ ಋಷಿಛಂದಸ್ಸದೇವತೆ । ಬೀಜಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ನಿಂತ
ಕೀಲಕಸ್ವರವುವರ್ಣವ । ಚಿಂತ್ಯಸ್ಥಾನಾಕ್ಷರವುಕಲೆ । ತತ್ವಾರ್ಥಚಿಂತ
ನವೆಂಬಅಂಗಂ । ಗಳಲಿಮುಖ್ಯತೆಯು ॥೧೮॥ ನಾಂತುರುಷಿಯನೆಮಸ್ತ
ಕದಿತ ! ಸ್ಮಾಂತ್ರಛಂದಸ್ಸದನೆಮುಖದಲಿ । ಮಂತ್ರವಾಚ್ಯತೆಯಾದಅಧಿ
ದೈವವನೆಹೃದಯದಲಿ ॥ ಮಂತ್ರದೇವತೆನಾಮವರ್ಣವ । ನಾಂತಬೀಜವನಾ
ಭಿಮಧ್ಯದಿ । ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಪ್ರದದಶಕ್ತಿಯು । ನಾಂತುಗುಹ್ಯದಲಿ ॥೧೯॥
ಮಂತ್ರನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯಕೀಲಕ । ವಾಂತುಪಾದದ್ವಯದಿಬೇರೆಯು । ಮಂ
ತ್ರಾಕ್ಷಕರಾದಉಮೆವಿ । ಘ್ನೇಶ್ವರಕ್ರಮದಿಂ ॥ ಸ್ವಾಂತವಾಮದಿದಕ್ಷ
ಣಂಗಳ । ನಾಂತಭುಜದಲಿನಿಲ್ಲಿಸುತಲೇ । ಕಾಂತತೆಯಲಾಕ್ರಮದಲಾಯಾ
ದೇವತೆಗೆನಮಿಸೀ ॥೨೦॥ ಹೃದಯಶಿರಸಿಖಕವಚನೇತ್ರ । ತ್ರಯಗಳಾ
ದಷಡಂಗಕ್ರಮದಿಂ । ನಮಃ । ಸ್ವಾಹಾ । ವಷಟು । ಹೂಂ । ಔಷಟು ।
ಫಟ ಗಳೆಂಬಾ॥ ವಿಧವರಿತುಷಟ್ಪಲ್ಲವಗಳಿಂ । ವಿಧಿಸಪೂರ್ವಕದಿಂಪ್ರಯೋ
ಗಿಪ । ವಿಧಗಳಿಂ ! ಸಿತ ! ಪೀತ । ಲೋಹಿತ ! ಸ್ಫಟಿಕ । ಶಾಮ । ಸಿ
ತ ॥೨೧॥ ಎಂಬಕ್ರಮದಿಂದಾದಹೃದಯಾ । ದ್ಯಂಗವರ್ಣಂಗಳನುಪರಿಕಿ
ಸಿ । ಅಂಗಪಂಚಮಮಂತ್ರಕೆಯು । ನೇತ್ರಾಂಗವನ್ನುಳಿದು ॥ ಅಂಗ
ಶೂನ್ಯತೆಯಾದಮಂತ್ರಗ । ಳಂಗಮಂಕಲ್ಪಿಸಲುಬೇಕೆನು । ತಂಗಡೊ
ಳುನಿಶ್ಚಯಿಸಿಮಂತ್ರ । ಷಡಂಗಪಲ್ಲವದಿ ॥೨೨॥ ಪೂಜೆಗಳಿಗೆಯುಹೃದಯ
ಪಲ್ಲವ । ಹೇಮವಶ್ಯಂಗಳಿಗೆಶಿರವಂ । ಈಜಗತ್ತಿನಲಾಭಗಳಿಗೆಯು ।
ಶಿಖಿಯಪಲ್ಲವಮುಂ ॥ ಭೂಜನಂಗಳಛೇದನಂಗಳಿ ! ಗೈದಿಸುವದೀಕವಚ
ಪಲ್ಲವ । ವೀಕ್ಷನಂಗಳಪುಷ್ಟಿವಿಜಯಂ । ಗಳಿಗೆನೇತ್ರಗಳಂ ॥೨೩॥ ಸರ್ವ
ಗ್ರಹಉಚ್ಚಾಟನಂಗಳಿಗಿರುವದಸ್ತ್ರದಪಲ್ಲವವಿವೆಂ । ದರಿದುಆಕಾರ್ಯವಂ
ತಾಂತ್ರ್ಯದಿ । ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ ॥ ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮನನುಚಿತ್ತದಿ । ಸರ್ವ
ಥಾಚಿಂತಿಸುತಸ್ವಾತರ । ಸರ್ವಮಂತ್ರಂಗಳಿಗೆವಿನ್ಯಾಸ । ತ್ರಯವನ
ರಿದು ॥೨೪॥ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರವಾಯಾ । ನಿಷ್ಠೆಯರಿಗಾಸುರುವೆಸದೆಂ
ತೆನೆ । ಧಿಟ್ಟಬ್ರಹ್ಮದಚಾರಿಗೆಯು । ಸೃಷ್ಟಿಯದುವಿನ್ಯಾಸಾ ॥ ನಟ್ಟ
ಮತ್ತೆ ತ್ರಿದಯವಿಧವೆಯರಿ । ಗಿಟ್ಟರುವದಾಸ್ಥಿತಿಯನ್ಯಾಸವು । ಕಟ್ಟಕಡೆ
ಸಂಹಾರವಿನ್ಯಾಸವದು । ಯತಿಗಳಿಗೆ ॥೨೫॥ ಈಪರಿಯಲನುವದಿಸಿತರುವಾ ।
ಯಾಪರಿಯಲಾಕ್ರಮದಲೇಕರಶಾಖೆಗಳ । ಲಾಪ್ರಥಮದಂಗುಷ್ಠದಲಿ ।
ಕೈವಲ್ಯ ॥ ಅರಿವಿನಾಶನತರ್ಜನಿಯಲಹ ! ದರಿಯೆಮಧ್ಯಮೆಅರ್ಥಸಿದ್ಧಿ

ಯು । ಪರಿಕಿಸಲುಶಾಂತಿಯದನಾಮಿಕೆ । ಇಂದಲೊದಗುವದು ||೩೬||
ಇಷ್ಟರಕ್ಷಣೆಯದುಕನಿಷ್ಠೆಯು । ಲಿಷ್ಟವಪ್ಪುದುಬಳಿಕಮಧ್ಯಂ । ಗುಷ್ಟ
ಯೋಗದಿಮಾಲಿಕೆಯಜಪಿಸಲು । ಕನಿಷ್ಠವದು || ಇಟ್ಟಅಂಗುಷ್ಠದಲಿ
ತರ್ಜನಿ । ಇಂದಜಪಿಸುವದದುವೆಮಧ್ಯಮ। ಕಷ್ಟವಿರದಂಗುಷ್ಠನಾಮಿಕೆ।
ಇಂದಜಪಗೈಯೋ ||೩೭|| ಅದುವೆನುತ್ತಮವಿದಕೆಜಪಮಾಲಿಕೆಯ ।
ಜವಣಿಸಬೇಹುದದಕೆಯು । ವಿಧಿಸುವೆನುಕ್ರಮವಾಗಿಜಪಮಾಲಿಕೆಯ ।
ಲಕ್ಷಣವ || ಆದಿಯಲಿಕರಶಾಖೆಗಳಲನು । ವಾದದಶರೇಖೆಗಳನೆಣಿಸುವ।
ದಾದಿಕರ್ಮದಜಪವದಕೆಶಂಕದ । ಮಣಿಯೆಘನವೂ ||೩೮|| ಮಣಿಯೆಐ
ಶ್ವರ್ಯಕೆಯುಸ್ಫಟಿಕದ । ಮಣಿಯೆಮೋಕ್ಷಾಧಿಕಕೆಪದ್ಮದ । ಮಣಿಯೆ
ಪುಷ್ಟಿಗೆಪುತ್ರಜೀವಿಯ । ಮಣಿಯಮಾಲಿಕೆಯು || ಎಣಿಸೆತಿಳಿಯಲುಪು
ತ್ರಪಶು । ಧಾನ್ಯಾದಿಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಯುಪವಳದ । ಮಣಿಯಮಾಲೆಯೆವಶ್ಯ।
ಸೌಭಾಗ್ಯಾದಿಗಳಿಗಹುದು ||೩೯|| ಗಣಿಪನಾನಾನಿದ್ಯಮುಕ್ತಾ । ಮಣಿ
ಯಮಾಲಿಕೆಯಿಂದಲಾಹದು । ಮಾಣಿಕದಮಾಲಿಕೆಯೆಶ್ರೀ । ಲೋಕಾ
ದಿವಶ್ಯಗಳು || ಮಣಿಯೆಮರಕತಶಿಲೆಯಲಾದುದ । ನೆಣಿಸೆಶತ್ರುಜಯಾ
ದಿಗಳಿಗೆಯು || ಸ್ವರ್ಣರಚಿತದಮಣಿಯೆಶ್ರೀ । ಕಾಮ್ಯಾದಿಕರ್ಮಕೆಯು ।
ಕೃಶದಗ್ರಂಥಿಯಮಾಲಿಕೆಯೆ । ಅಘಕಸವಕಳೆಯುವದಕ್ಕೆ । ಮರಳಿಂಸ
ಸಮವಾತ್ಯಕೆಮಾಲಿಕೆಯೆ । ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿವಿದ್ಯಗಳೀ । ಗೆಸವಪದದರಸ
ಮಾಲೆಯೆ । ನಸಿನೆತಿಳಿಪೂರ್ವೋಕ್ತವೆಲ್ಲಕೆ। ಅಸಮಲೋಚನನಕ್ಷಮಣಿ।
ಮಾಲಿಕೆಯೆಸರ್ವಕೆಯು ||೪೧|| ಇನ್ನರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯವಿಧಾನವ । ನಿನ್ನ
ಪೇಳುತಲಿಹನದಂತೆನೆ । ಮುನ್ನತ್ರೈಪುರದಹನದಲಿ । ಹರಲೋಚನ
ತ್ರಯದಿಂ || ತನ್ನರೌದ್ರಾಧಿಕದಜಲಬಿಂ । ದೆನ್ನುವವೆಸಿತಅಸಿತಲೋ
ಹಿತ । ವೆನ್ನುವರ್ಣಗಳಿಂದಕ್ರಮದಿಂ । ದಾದವಿವಗಳಲಿ ||೪೨|| ಸಿತದಿ
ಷೋಡಶವರ್ಣವಾದವು । ವಸಿತದಶವಿಧವಂದಲೋ । ಹಿತವಿಂದದ್ವಾದ
ಶವಿಧಗಳಿಂತುದ। ಯಿಸಿದವಿವುಕ್ರಮದಿಂ || ಗತವಿಕಾರನೆತಿಳಿಯೆಲಿವುಗಳ।
ಗತಿಯದರುಶನಸ್ಪರುಶನಗಳಿಂ । ಗತಿಯೊದಗುವದುಧರಿಸಿಪೂಜಿಪ । ಶಿಷ್ಟ
ವೆಂತಂತೆ ||೪೩|| ಸುತನೆತಿಳಿಲೋಕೋಪಕಾರಕೆ । ಹಿತದಿಜನಿಸಿದವ
ದರಿನಿಂಸಂ । ಮತದಿಸಂಗ್ರೈವದಕೆಮಣಿಯುಂ । ನತವೆಮುಖನಿಮ್ಮ ||
ಗತಿಯಸ್ಥಾನವೆಪ್ರಸ್ಥವಗಳ । ಮತಿಯಲೆಣಿಸೈಮುಖವೆರೇಖೆಯು ।
ಜಿತವಿದವಗಳಮೂಲವಿಧಿ । ನಾಳದಲಿಕೇಶವನು ||೪೪|| ಮುಖವೆರುದ್ರ

ನುಸಕಲನಿರ್ಜರ । ನಿಕರವವಗಳಕೇಸುರಂಗಳು । ಸುಖಕರದಲರಿದಿಂತು
ಸಲ್ಲ । ಕ್ಷಣವನಾರೈದು ॥ ಕ್ಷಾಲನಂಗೈದಪನುಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ । ಸ್ಥಾನದಶ
ವಿಧದಿಂದಶುಚಿಯಾ । ಗೇಸನನಂಟದಸ್ವಸ್ಥಪದ್ಮಾಸನದಿ । ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥
ಮರಳಸಾಪಕ್ಷಯಾರ್ಥವಾಗಿಯು । ಪರಮಪದಜ್ಞಾನಾರ್ಥವಾಗಿಯು ।
ಧರಿಸುತಿಹನಾನೆಂದುಸಂಕ ॥ ಲ್ಪಿಸುತಮನದೊಳಗೇ ॥ ಧರಿಸಿಕೊಳು
ವುದು ಶಿಖೆಗೆಮುಖವಂ । ದಿರುವಮಣಿಯೊಂದನುಸಿರಸ್ಸಿಗೆ । ಯೆರಡುಮು
ಖಮಣಿಯುಗಡು । ಮೂರೂಹತ್ತುಮುಖಗಳಲಿ ॥೪೬॥ ಇರುವಮಣಿಗ
ಳುಮೂರುಮೂರ್ಧ್ನಿಗೆ । ಮರಮಕರ್ನಕೆದಶಮುಖದಮಣಿ । ಇರುವ
ದೊಂದಿನ್ನುಕಂವರ । ಕೆಂಟುಮುಖದಮಣಿ । ಅರಿವುದೈಮುನ್ವತ್ತೆರಡು
ಉರ । ಕುರೆಚತುರ್ಮುಖಮಣಿಗಳೈದ । ತ್ರಿರುವಬಾಹುದ್ವಯಕೆಹದಿ
ಮೂ । ರ್ಮುಖದಹದಿನಾರು ॥೪೭॥ ಮಣಿಯುಬಂಧದ್ವಯಕೆನವಮುಖ ।
ಮಣಿಯುದ್ವಾಯುದ್ವಾದಶವುಚಿಂದಶ । ಮುಖದನೂರೆಂಟುಉಪವೀತಿಕೆ
ಯು । ಧರಿಸುವುದು ॥ ಮಣಿಗಳೆಯಾಮುಖದಲಾದರು । ಗಣನೆಗೈಯು
ತಲುದಲಬಂಧಕೆ । ಧರಿಪುದೈವತ್ನಾಲ್ಕಆಯಾ । ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕದಿ ॥೪೮॥
ಇನಿತಿರುವಮಣಿಮೊರೆಯದಿರೆ । ಇನ್ನೆನಿತುಮುಖಮಣಿಯಾದರಾಯಾ ।
ಗಣನೆಯುಲಿಧರಿಸುವುದುಸ್ಥಾನಗ । ಳಣಿಕೆಗೈಯುತಲೀ ॥ ಆನಿತುಸ್ಥಾನ
ದಲಿರುವಮಣಿಗಳ । ಘನತೆಯೇನೆನಲುಸುರುವೆನುಕೇ । ಳನಘಮುಖ
ವಂದರಮಣಿಯು । ಪರಶಿವನೆಭಾವಿಸಲು ॥೪೯॥ ಪಾತಕಂಗಳತೊಲಗಿಸು
ತಲಿ । ಮಹಾತಿಶಯುಸಿದ್ಧಿಗಳನೀವುದು । ಆತದ್ವಿಮುಖದಮಣಿಯುಈಶಾ
ನೀಶ್ವರುಗಳಿಹರು ॥ ನೋತವೇಧೆಯತೊಲಗಿಪುದುಮೂ । ರಾತಮುಖ
ಮಣಿವಹ್ನಿಸತಿಯುರ । ಭೀತಿಯನುಬಿಡಿಸುಗುಚತುರ್ಮುಖ । ಮಣಿಚತು
ರ್ಮುಖನು ॥೫೦॥ ಪುರುಷವೇಧೆಯುಪರಿಹರಿಪುದಿಂ । ನೊರವೆಪಂಚಮು
ಮುಖಸದಾಶಿವ । ನೊರಸುತಿರುವದಭಕ್ಷಣಾದಿಯ । ದೋಷನುಲಿನವನು ।
ಮೆರೆಯುತಿಹಷಣ್ಮುಖಿಯುಷಣ್ಮುಖ । ನರಿಯುವದುಬ್ರಹಣಾದಿಹತ್ಯವ ।
ನೊರವೆಸಪ್ತಮುಖಿಅನಂತನು । ಗೋವಧಾದಿಗಳ ॥೫೧॥ ನುರುಪು
ವುದುಅಷ್ಟಮುಖಿಯುಮದ । ಕರಿಯುವದನನನಂತವಿಘ್ನವ । ಹರಿಸು
ವುದುನವಮುಖಿಯುವರ । ಭೈರವನುಕಲ್ಮಷವ ॥ ತರಿದುನಿರ್ಮಲವೀವುದಾ
ದಶಮುಖಿಯು । ಮಾಧವನಾಚತುರ್ವಿಧ । ವಿರುವಮುಕ್ತಿಯನೀವುದೇಕಾ
ದಶ । ಮುಖಿಯುರುದ್ರ ॥೫೨॥ ಯುರುತರಾವುಲಅಶ್ವಮೇಧದ । ಧರಿತ

ಪುಣ್ಯವನೀವುದಾದ್ವಾದಶಮುಖಿ । ಯೆಂವಿಸರ್ಪಭಯಬಾಧೆಗಳ । ತೊ
ಲಗಿಪುದು ॥ ಸುಖಕರವನೀವುದು ತ್ರಯೋದಶ । ಮುಖಿಯೆಮಾಹೇಶ್ವರ
ನುದುಃಖದ । ನಿಕರವಂಪರಿಹರಿಸಿವಶ್ಯಾ । ದಿಗಳನೀಯುವುದು ॥೫೩॥ ಚತು
ರ್ದಶಮುಖಮಣಿಯೆನುನುಗಳು । ತ್ರಿದಶಸೇವಿತಮದುವೆವಂದನೆ । ಮು
ಖದಮಣಿಮೊದಲಾಚತುರ್ದಶ । ಮುಖಯಮಂತ್ರವನು ॥ ಮತಿಯಲರಿ
ಓಂಹಾಂಲಓಂಹ್ರೀಂ । ಅತಿಶಯದಹ್ರಾಂಹ್ರಾಂಕ್ಷ್ರೀಂಹ್ರೀಂನಮಃ । ಸತ
ನವಂಕ್ಷೌಂಕ್ಷುಂಲುಕಾರದ । ಗತಿಮುಲಿಹದೆಂದ ॥೫೪॥ ಇಂತುಆಯು
ಮಂತ್ರಪೂರ್ವತೆ । ಯಾಂತುಧರಿಸಿದಿಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಳ । ಸಂತಸದಿಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣರುಮುಂತಾದವರು । ಯತಿವರರೂ ॥ ಕುಂತುಆಯಾಕಾಲಕಾಲದ
ಲಿಂತು । ಧರಿಸಲುಬೇಕೆನುತತಿಳಿ । ದಂತರದಿಧಸಿತಾಕ್ಷಮಾಲೆಯ । ನಾಂ
ತುಮಂಡಿಸುತ ॥೫೫॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದನಂತಮಂತ್ರಗ । ಳಂತರಂಗದಪ್ರಣ
ವತಾರಕ । ಮಂತ್ರಪಂಚಕವರಿಯುತಲ್ಲಿಂ । ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣವ ॥ ನಿಂತು
ಪರಿಕಿಪುದಿನ್ನುಆದ । ಮಂತ್ರಸೂಚಕಮಾತ್ರಕೆಗಳಿಹ । ತಂತ್ರಚ
ಕ್ರೋದ್ಧರಣವನು । ಮಂತ್ರಾತ್ಮಕರನಾದ ॥೫೬॥ ಮಂತ್ರಲಿಂಗೋ
ದ್ಧರಣವನುತ । ನ್ಮಂತ್ರಜನನಸ್ಥಾನದಮಹಾ । ಮಂತ್ರಚಕ್ರೋದ್ಧರ
ಣವನು । ಮಂತ್ರಾರ್ಚನಾಧಿಕದ ॥ ಯಂತ್ರಉದ್ಧರಣವನುಮರಳಿಯೆ ।
ಮಂತ್ರಸಂಧಾನಾಶ್ರಯತ್ವದ । ಮಂತ್ರಿತಪಟೋದ್ಧಾರಣಾದಿಗಳಂ ।
ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೫೭॥ ಆದಿಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದಮಲ್ಲಿಂದಾದ । ಮೂಲಪ್ರಸಾದವ
ರಿಂದಾದತತ್ವಪ್ರ । ಸಾದಆದಿಪ್ರಸಾದಆತ್ಮಪ್ರಸಾ ॥ ದಾದಸೃಷ್ಟಿಸ್ವರೂ
ಪಶಿವಪರ । ವಾದಮೋಕ್ಷಪ್ರದಅಭಿಪ್ರದಕಾಮ್ಯಶಾಂತಿ । ಕಸೃಷ್ಟಿಪಂ
ಚಸದಾಶಿವಸ್ಥಿತಿಯುಂ ॥೫೮॥ ಜನನಸ್ಥಿತಿಲಯಮಾಮಹೇಶ್ವರ । ಮನನ
ಮಂತ್ರತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿಂ । ಘನತರದಶಾಕಲ್ಯಶಾಂಭವ । ಪ್ರಣವಸಾಲೋ
ಕ್ಯ ॥ ಪ್ರಣವದಾದಿಯದಾದಪಂಚ । ಪ್ರಣವಮಂತ್ರಗಳನುಮರಳಿಯು ।
ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕವಾದಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ । ಪಂಚಕವು ॥೫೯॥ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಷು
ರಿತಶಿವಾಸ್ತ್ರಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವ್ಯೋಮ । ವ್ಯಸ್ತ್ರವ್ರಅಘೋರಾಸ್ತ್ರಮಂ
ತ್ರಗಳೆಂಬಪಂಚ । ಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಗಳು ॥ ಸೂತ್ರಪಂಚಬ್ರಹ್ಮತನ್ತ್ರ
ಖ । ಸೂತ್ರಗಾಯತ್ರಿಯಮಮಹಾಘನ । ಸೂತ್ರಮೃತ್ಯುಂಜಯನುದಕ್ಷಣ ।
ಮೂರ್ತಿನಮಂತ್ರಗಳು ॥೬೦॥ ವೀರಭದ್ರವಿಶಾಖವಿಘ್ನೇಶ್ವರ । ಸರಸ್ವತಿ
ಶರಭರಾವಣ । ಸಾರತರಗೋಪಾಲಸ್ವಾತ್ಮ । ರಾಮಶಿತಕಂಠ ॥ ಸಾರ

ಸೂರಿಯುಕಮಲಜಾಸನ | ಕಾಲಭೈರವಕಮಲಲೋಚನ | ಬಾಲವಟು
ಕುಮನಾದಿಯುಹನುಮ | ಮೂಲಮಂತ್ರಗಳು ||೬೯|| ತ್ರಿಪುರೆತ್ರಿಭುವನಿ
ಗೌರಿಮಂಗಳೆ | ಗುಪಿತಯೋಗಿನಿಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿಯು | ಅಶ್ವಾರೂ
ಢತ್ರಿಪುರಾಂಬಿಕೆಯು | ಶಾಮಲೆಯು || ತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಲಲಿತಬಾ |
ಲಾಂಬಿಕೆಯುಬಗುಳೆಯುರಾಜ | ರಾಜೇಶ್ವರಿಯುದಾದಿಯುವ ಹಾ| ಶಕ್ತಿ
ಮಂತ್ರಗಳು ||೭೦|| ಸಿದ್ಧವಿರಚಿತಮಾದತಂತ್ರವು | ಸಿದ್ಧಶಾಬರಶಕ್ತಿಶಾ
ಬರಮೋ | ರುಶಾಕಿನಿತಂತ್ರಢಾಕಿನಿ | ತಂತ್ರಯಂತ್ರಗಳ || ಶುದ್ಧಆಂಧ್ರ
ದಾವಿಡಾದಿವು | ಸಿದ್ಧಲೌಕಿಕಾದಿಭಾಷಯು | ಲಿದ್ದಮಂತ್ರಗಳನುಬೇ
ರ್ಬೇರಾಗಿ | ವಿವರಿಸುತ ||೭೧|| ಬಳಿಕಲೀಪಂಚಾಕ್ಷರಾದಿಯು | ಲಿರುವ
ಖಿಳಮಂತ್ರಗಳಜಪ | ಕಾಲದಲಿಶುಭಮಾಸಾದಿಗಳ | ನಾರ್ಯದುಕ್ರಮ
ವಾಗಿ || ತಿಳಿದುಜಪಿಸುವದಿಲ್ಲಿಮಂತ್ರಗ | ಳೊಳಗಣರ್ಥವನಾರ್ಯಮುಖ
ದಿಂ | ತಿಳಿಯಲೊರೆಯುವೆವಿಲ್ಲಿಶುಭ || ಮಾಸಾದಿಗಳಕ್ರಮದೀ ||೭೪||
ಚೈತ್ರದಲ್ಲಿಯುಶೋಕವೈಶಾಖ | ದಲಿಲಾಭವುಜೇಷ್ಠದಲ್ಲಿಯುಲೇಸು |
ಆಷಾಢದಲಿಬಂಧುವಿನಾಶ | ಶ್ರಾವಣಾದಿ || ಪುತ್ರತಿಳಿಪೂರ್ಣಾಯುಪ್ರಜೆ
ಗಳ | ಸುತ್ತುಸುಡುವದುಭಾದ್ರಪದದಲಿ | ಮತ್ತುಆಶ್ವೀಜದಲಿಶುಭ |
ಕಾರ್ತಿಕದಲಿಸಿದ್ಧಿ ||೭೫|| ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಂಗಲ್ಯಪುಷ್ಯದ | ಲಂಗಹಾನಿ
ಯುಮಾಘದಲ್ಲಿತ | ದಂಗಪ್ರಜ್ಞಾವೃದ್ಧಿಫಾಲ್ಗುಣದಲ್ಲಿ | ಸಕಲಜಯು ||
ವರ್ಗಪರಿದೀಕ್ಷೆರದಿದ್ವಾದಶ | ವರ್ಗರಾಸಿಗಳೊಳಗೆಮೇಷಾ | ದ್ವಿಗಮಿ
ಥುನವೃಸಿಹಂತುಲೆ | ಧನುಕುಂಭವೆಂಬಾರು ||೭೬|| ರಾಸಿಗಳಶುಭಶೂನ್ಯ
ವಿಕ್ಕಿನ | ರಾಸಿಗಳಶುಭಷಷ್ಟಅಷ್ಟಮಿ | ನವಮಿಸಾದ್ಯಚತುರ್ಥಿಪೌ
ರ್ಣ | ಮಿಯುಅಮಾವಾಸ್ಯೆ || ಈತಿಥಿಗಳಅಶುಭ | ವುಳಿದವೆಲೇಸು
ಬಳಿಕಾದಿತ್ಯಮಂಗಳ | ಮಂದವಾರವೆಲೇಸುಉಳಿದವೆ | ಲೇಸುತಾರೆಗಳ |
ಪೊತ್ತವಿಪ್ಪತ್ತೇಳರೊಳಗೆಯು | ಹಸ್ತಮೃಗಶಿರಸ್ವಾತಿರೋಹಿಣಿ | ಉ
ತ್ತರೆಯುಮಘೆಮೂಲವುಅನೋ | ರಾಧೆರೇವತೆಯು || ಉತ್ತರಾಭಾದ್ರ
ಪದೆಯಾವಿಧ | ದುತ್ತರಾಷಾಢಗಳುಶುಭವಿ | ಸ್ನತ್ತಲಿರುತಿಹವೆಲ್ಲನಕ್ಷ
ತ್ರಂಗ | ಳಶುಭಗಳು || ೭೮ || ಪ್ರತಿದಿನದಿಸಂಚರಿಪಯೋಗಗ | ಳತಿಶ
ಯುವನರಿಯೆಪ್ರಿಯಪೇಳುವೆ | ವ್ಯತಿಯುಧೃತಿವಿಷ್ಕಂಭಶೂಲವು | ಗಂಡಅ
ತಿಗಂಡ || ವ್ಯತಿಪಾತವುವೈಧೃತಿಯುವ್ಯಾ | ಘಾತಧೃವಪಾರಿಘವೇ
ಕಾದಶದ | ಯೋಗಗಳಶುಭವಿಕ್ಕುಳಿದವೇ | ಶುಭಗಳಹವು ||೭೯||

ಕರಣಗಳನಿರ್ಣಯವತಿಳಿಯೈ । ಕರಣವೇಕಾದಶಗಳಲಿಚರ। ಕರಣಶಕು ನಿಚತುಷ್ಕವಣಿಜೆಯು । ನಾಗಕಿಂಸ್ತುಘ್ನ । ಅರಿವುದಿನ್ನು ವೆಭವ್ರಯುನಿಸು ವ। ಕರಣವ್ಯಾರಶುಭಂಗಳುಳಿದಿಹ । ಕರಣಗಳಶುಭವೆಂದುಸ್ಥಿರ। ಕರ ಣಗಳಪರಿಕಿಸಿಯೆ॥೩೦॥ ಶುಭತಿಥಿಯೆಶ್ರೀಕರವು । ಶುಭವಾರದಲಿಆಯು ಪ್ರದವು । ಶುಭತಾರೆಯಲಿಪಾಶಕ್ಷಯವು । ಶುಭಯೋಗದಲಿರೋಗಹ ರಾ ॥ ಶುಭಕರಣದಿಂಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು । ಶುಭಕರಗಳಹವಾಗಿವೊದಲಲಿ । ಶುಭಕರಣತಿಥಿವಾರಗಳ । ನಾರೈದನಂತರದಿ ॥೩೧॥ ನಡದುಪ್ರಣ್ಯಾಶ್ರವು ಮಹಾನದಿ । ತಡಿಯಅರಳಿಯಮುಗನಡಿಯ । ಕುಡಿರೆಡೆವಿಡದೆಜಪಿಸುವ ದು । ಸಾಂಗಿಕವಾಗಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಕಡೆಗೆಹರಿಯುವಮನವಪರಶಿವ ।ನಡಿ ಯನಿಲ್ಲಿಸಿಧ್ಯಾನಿಸುತತ । ನ್ನೊಡಲಿಗೆಯುಬಲವಿದುಶಾಖಾ । ಹಾರವಿ ಯೃತಲಿ ॥೩೨॥ ಆವಮಂತ್ರದಭಾವವೆಂತಂ । ತಾವಿಧದಿಜಪಗೈಯುವರ ನಿಜ । ಭಾವನಿಹುದೆಂತಂತೆಸಿದ್ಧಿಗ । ಳಾವುತೋರುವವು ॥ ಈವಿಧವಿದಲ್ಲದ ಲೆತಾನೊಂ । ದೇದಿನದಲಾಸಂಖ್ಯಜಪಗಳ । ನೋವಿಮಾಡಲುಖಿಲ್ಯಭಾ ಯಾ । ಕ್ರಯವನಾಶ್ರಯಿಸೀ । ೩೩॥ ಎಲ್ಲಮಂತ್ರಕೆಶಿದ್ಧಿಯಾಗುವ । ದಿಲ್ಲ ವೀಶ್ವರಗೀತೆವೊದಲಾ । ದಲ್ಲಿಪೇಳಲ್ಪಡುವದದರಿಂ । ದಿಲ್ಲಸಿದ್ಧಿಸಿದ॥ಸಲ್ಲ ಲಿತಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಗಿರಿ । ಯಲ್ಲಿಜಪಿಸಿದೊಡೊಂದುಲಕ್ಷವ । ನಿಲ್ಲದಾಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ । ದೈಯನಂತರದಿ ॥ ೩೪ ॥ ನದಿಯಬಳಿಯದ್ವಿಲಕ್ಷಜಪವ ನು । ವಿಧಿಸಪೂರ್ವಕದಿಂದಲಾಯುಪ್ರದವಹುದು । ದೂರ್ವೆತಿಲಅಮರದ ವಳಿಯುಗುಳಿಗೆಗಳು ॥ ಮಥಿಸಿದಶಸಾವಿರಮಂತ್ರಿಸಿ । ಬೆಸಸಿಹೋಮಂಗೈ ಯೆಲಾಯುಷ । ವೆಳೆದುಬೆಳೆಯುತಲಿರುವದರಳಿಯ । ಮರನತುದಿಗಡ ರಿ ॥೩೫॥ ಎರಡುಲಕ್ಷವಪಠಿಸೆ । ಅಪಮೃತ್ಯುಡೆಯಬರಬಂಜುವ । ದರಣ್ಯ ದೊಳಿರುವಅರಳಿಯಮರನಸ್ಸು । ಕರದ್ವಯಗಳಂಮುಟ್ಟ ॥ ಸ್ಮರಿಸಿದೊ ಡೆನೂರೆಂಟವೇಳೆಯು । ಪರಿದುಪೋಪುದುಮೃತ್ಯುಪಾಣ್ಮುಖ । ವಿರು ತಲಕ್ಷಪಜಪಿಸಿದರೆ । ಹರಿತುಸುನುದಲಿನೂರೆಂಟು ॥೩೬॥ ಭರಿತಹೋ ಮವಗೈಯೆಸಕಲದ। ದುರಿತವ್ಯಾಧಿವಿನಾಶತಿಶಂಶತಿ । ದಿನವುಪಾತ್ರಾದಿನ ದುದಯದೊಳಗುದಕವನು । ಮಂತ್ರಿಸುತ ॥ ಧರಿಸಿಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆರೋಗ ವು । ಹರಿಯುವದುಪಾಲಾಶಕುಸುಮದೊ । ಳರವೆದಶಸಾಹಸ್ರಹೋ ಮಂಗೈಯೆವ್ಯಾಧಿಹರಾ ॥೩೭॥ ನೊರೆಯಸಲಿಲದಪೂರ್ಣಕುಂಭವ । ಕ ರದಿಮುಟ್ಟಿಯೆಸ್ವೀಕರಿಸಿದಶ । ಸಾವಿರವನಾಪ್ನ್ಯಾಲುದುಕದೊಳು । ಮ

ಜ್ಞನಂಗೈಯೆ ॥ ಪರಿದುಪೋಪವುಸಕಲಬಂಧವೋ । ತ್ವರದದುರಿತವ್ಯಾಧಿ
ತ್ರಿಗೆ । ನೆರವನೆಸೋಮಗ್ರಹಣಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಕಾಲದಲಿ ॥೭೮॥ ಜಲಧಿ
ಗಾಮಿನಿಯಾದನದಿಯಲಿ । ಬಲಿದುಪದ್ಮಾಸನವಶುಚಿಯಾ । ಗಲಘುಸಾ
ಹಸನಾಗಿಗ್ರಹಣಾಂತ್ಯದಲಿಜಪಿಸುತಲಿ ॥ ನಿಲ್ಲದೆಬ್ರಾಹ್ಮೀರಸವನೂರೆಂ
ಟ । ರಲಿಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಳಲುಶಾರದೆಯ । ಕನುನೋಲಿಪವಿದ್ಯಪಾರಂಗತ
ನೆನಿಪನತನೂ ॥೭೯॥ ಸ್ಥಾನವನುಗೈದುದಯದಲ್ಲಿಯು । ತಾನುವರಪಾ
ಲಾಶಪತ್ರದಿ । ಧ್ಯಾನಗೈಯುತಭಸಿತಘೃತಗವ್ಯಗಳ । ಲೇಸೊಂದ । ತಾ
ನುತುಂಬಿಯೆಹಸ್ತಸ್ಪರುಶವಿ । ಧಾನಸಾವಿರವೆಂಟ ಜಪಗೈದಾ । ಭಸಿತ
ಪಂಚಗವ್ಯವ । ತಾನುಸ್ವೀಕರಿಸೇ ॥೮೦॥ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಯ ಬಹುದು ಬಿಲ್ವ
ದ । ಫಲಕುಸುಮಶಾಖೆಗಳನಾದರು । ಸಕಲಸಾಂಗಿಕದೂಗಿಹೋಮಂ
ಗೈಯೆ । ಶ್ರೀಕರವು ॥ ಸಕಲಲಕ್ಷಣಪುತ್ರನಾಗುವ । ವಿಕಲವಿರದಪಾ
ಲಾಶಕುಸುಮದಿ । ಸುಖದಿಹೋಮಂಗೈಯೆಗ್ರಹ । ಪೀಡಾನಿವಾರಣ
ವು ॥೮೧॥ ಘೃತದಿಹೋಮಂಗೈಯೆಲಷ್ಟ । ಶತದಿಲಾದುದುಸ್ವಪ್ನಶಾಂತಿ
ಯು । ಪ್ರತಿದಿನದಿಶಿವಲಿಂಗಸನ್ನಿಧಿ । ಯಲ್ಲಿಜಪಗೈಯೆ ॥ ಅತಿಶಯದಕಾ
ಮ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು । ಸತತವೇಕಾದಶಜಪದ । ಲನ್ನವನುಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ
ಲು । ಕೃತ್ರಿಮಹರವಹುದುಬಳಿಕ ॥೮೨॥ ಹತ್ತುಸಾವಿರಮುರಳಿಲಕ್ಷದ । ಕೃ
ತ್ಯಜವದುಮಹದಪಾಪವ । ನೊತ್ತುವದುಐವತ್ತುಸಾವಿರ । ದಿಂದಪಾತ
ಕದ ॥ ಮತ್ತಗಳನುರುಹುವದುಮುರಳಿ । ಪ್ರತ್ತುಸಪ್ತಸಹಸ್ರವಿನ್ನೂ ।
ರತ್ತಲಿಂದುಪಪಾತಕಂಗಳ । ನೆತ್ತಿತೂರುವದು ॥೮೩॥ ಪಂಚಸಾವಿರಜ
ಪವುಪಾತಕ । ಸಂಚಿತಂಗಳಕಳೆಯುವದುತಿಳಿ । ಪಂಚವಿಂಶತಿಲಕ್ಷಜಪ
ದಿಂ । ಪಂಚಭೂತಗಳ ॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವಗುಣಗಳ । ನೊಂಚಿಪುದು
ಪಂಚಶತಲಕ್ಷದಿ । ಪಂಚವದಸತ್ಯವನುತಾಕೊಡು । ತಿಹುದುಸತ್ಯವಿ
ದು ॥೮೪॥ ನೂರುಲಕ್ಷವಪರಿಸೆರುದ್ರಾ । ಕಾರಹದೆಂಬತ್ತುಲಕ್ಷವ । ಸಾ
ರೆಪರಿಸಲುವಿಷ್ಣುವಿನಸಾ । ಕಾರಸಿದ್ಧಿಪ್ರದು ॥ ನೀರಕೇಳರವತ್ತುಲಕ್ಷವಿ ।
ಚಾರಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನುಕೊಡುವುದು । ಧಾರವಿಂಶತಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷವ । ಜಪಿ
ಸೆಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥೮೫॥ ನೆರೆವಿರಾಟ್ಪುರುಷತ್ವವೀನುದು । ಪರಿವಿಡಿಯೆಲಕ್ಷ
ದಲಿದೀರ್ಘಾ । ಯುರುತರದಲಕ್ಷದ್ವಯದಿ । ಷಟ್ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಿಗಳು ॥ ಜೊರೆ
ಯುತಿಹಪಾಪಂಚಮಾಕ್ಷರ । ವಿರುವಮಂತ್ರವವಾಯುಜಿತನಾ ! ಗಿರುತ
ನಡುರಾತ್ರಿಯುಲಿದಶ । ಸಾವಿರಜಪಂಗೈಯೆ ॥೮೬॥ ನಾದಸಿದ್ಧಿಸುತಿಹುದು

ತತ್ಸಂ | ಖ್ಯಾದಿಸ್ರುಸುದಿಬಿಂದುದರುಶನ | ವೈದಿಸುವದಾಕ್ರಮದಲೇ|
ಕಳೆಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗಳು ॥ ಸಾಧಿಸುವರಿಗೆದೊರೆಯುತಿಹವೆಂ | ದಾದಶ್ಯತಿಪ್ರ
ರಾಣಸಿದ್ಧವಿ | ದಾದಕಥದಿಂಬೋಧಿಸಿದೆವಿದ | ನೀವಿಧದಲೆಂದಾ ॥೮೭॥
ಇದುವೆಮಂತ್ರದಯೋಗವೆನಿಸುವ | ದಿದುವೆಮುಂದಿನ್ನೊರವೆಅಜಪದ|
ಲಿದುವೆಅಂತರ್ಭೂತವಾಗುವ | ದಿನ್ನುಲಯಯೋಗ ॥ ವಿಧವದೆಂತೆನೆವಿ
ಧಿಸುವೆನುಕೇಳ್ | ಸದಮಲನೆಪೂರ್ವೋಕ್ತಮಂತ್ರಗಳ | ಲಿಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಕೊಳುವಶಿವಮೂರ್ತಿಯು | ದೃಢೀಕರಿಸೀ ॥೮೮॥ ಚಿಂತಿಸುತಲಾಸಗುಣ
ಮೂರ್ತಿಯು | ನಿಂತಿರಿಸಿಪಂಚಮುಖದಶಭುಜ | ವಾಂತಪರಮೇಶ್ವರನೆ
ಅವಯವ | ವಂತುಕಲ್ಪಿಸುತ ॥ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯಪದಯುಗಂಗಳ|ಗಿಂ
ತುಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯಮಂತ್ರವ | ನಂತಜಪಗಳನರ್ಪಿಸುತ | ಲತಿಸಂತ
ಸಂದಳೆದು ॥೮೯॥ ಥಳಥಳನೆಹೊಳೆಹೊಳೆವಮೂರ್ತಿಯ | ಕಳೆಯುವು
ನವೊಳುತಿಳಿದುತನ್ನಯು | ತಿಳಿಯುಮನಕರಣಗಳನಲ್ಲಿಯೆ | ಸುಳಿನಿಲ
ಯಗೊಳಿಸೀ ॥ ಪ್ರೊಳೆವಸುಗುಣಾಕಾರದವಯವ | ಉಳಿಯದೊಂದೊಂ
ದಳಿದನಂತರ |ಕಳೆಯತಿಳಿತಾನಾಗೆಲಯವಿದು| ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದಾ॥೯೦॥
ಲಯದಯೋಗವೇನಲ್ಕಿದೇನೆನೆ | ಲಯವಮಾಡುವದೆಲ್ಲತೋರ್ಕೆಯ | ಲ
ಯವಮಾಡುವದೆಲ್ಲಬಂಧವ | ಲಯವಮಾಡುತಲಿ | ಲಯವಮಾಡಿಯೆಸ
ರ್ವಗ್ರಂಥಿಯ | ಲಯವಮಾಡಿಯೆನಾದದೊಳಗೆಯು | ಲಯವದಾಹುದು
ಲಯದಯೋಗವಿ | ದರಿದುಕೋಯೆಂದ ॥೯೧॥ ಲಯವಹವುಕರಣಗಳು
ಗುಣಗಳು | ಲಯವಹವುವಿಷಯಗಳುಇಂದ್ರಿಯ | ಲಯವಹವುಭೂತಗ
ಳುತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳುಬೀಜಗಳೂ ॥ ಲಯವಹವುದೃಶ್ಯಗಳುಸರ್ವವು | ಲಯ
ವಹವುಮನಸಹಿತಉಳಿಯದೆ | ಲಯವದಾಗಲುಲಯವಿದೆಂಬರು | ತಿಳಿ
ದುಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥೯೨॥ ನಿನ್ನಲರಿದೈಮಂತ್ರಲಯಗಳ | ನಿನ್ನುಹಟಯೋ
ಗವನೊರೆವೆ | ಸಂಪನ್ನಹಟವರಿಯದಿರಲಯಯೋಗ್ಯನ್ನಲೇನೆಂದ ॥ಮು
ನ್ನಹಟವನುಸಾಧಿಸಿರುವನಿ | ಗಿನ್ನುಲಯಸುಲಭದಲಿದೊರೆಯುವ| ದಿನ್ನು
ಕೇಳೈಹಟದಯೋಗದ| ಮುನ್ನಸಾಧನೆಯ ॥೯೩॥ ಆದಿಯಲಿವಜ್ರಾಸನ
ಸ್ಥಿತ | ನಾದಯೋಗಿಯುತನುಸಿರಸ್ಸನು | ನಾದರುಜುಕಾಯದಮನೋ|
ವಾರುತಗಳೊಂದಾದ || ವೇದಸಿದ್ಧವದಾದಶ್ರೀಗುರು | ಬೋಧೆಯಿಂದ
ಲತಿಳಿದತುಂಚನೆ | ಯಾದಮೂಲಾಧಾರಕುಂಚನೆಯ | ತಾತಿಳಿದು॥೯೪॥
ಸತತಸಾಧನೆಗೈಯಲೋಸುಗ | ಮಿತದಹಾರವನುಣುತದಿನದಿನ | ಮಿತ

ದಸಿದ್ರೆಯೊಳಿರುತಮಿತವಚ | ನಗಳಭಾಷಿಸುತ || ಸತತಮರುತನಸೆಳೆದುಸರಳಿನ | ಗತಿಯುಲೇರಿಸಲದುವೆವರಗಣ | ಪತಿಯುಭುವನವಭೇದಿಸಿದಃದಾ | ಪ್ರತಿಯತತ್ವವನು ||೯೫|| ಅಲ್ಲಿರುವದಾಗಣಪತಿಯುಪುರ | ವಲ್ಲಗೈದಲುಯೋಗಮಾರುತ | ನೆಲ್ಲಪುರಜನರೈದಿಗಣಪತಿ | ಗಲ್ಲಿಮರೆಯಿಡಲು || ಉಲ್ಲಸದಿತಿಳಿದಾಗಗಣಪತಿ | ನಿಲ್ಲಿಸುವೆನಾನವನನೆನುತಲಿ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿಹೆಹೊರವಂಟಚೌದಳ | ವೆಲ್ಲಕಳೆವಳಿಸೇ ||೯೬|| ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಬರುವಯೋಗಿಯು | ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತಲ್ಲಿಅಂಕುಶ | ದಲ್ಲಿತುಡುಕಿದನಲ್ಲಿಯತಿವರ | ನಲ್ಲಿಕಲಹವನು || ಎಲ್ಲವನುಕಂಡಾಗಲಾಯತಿ | ನಿಲ್ಲ ಏವನಾನಲ್ಲವೆನುತಲಿ | ಮೆಲ್ಲನಾತನಕರದಅಂಕುಶಪಾಶಗಳತರಿದು ||೯೭|| ವಿರತನನಮಾಡಿದರೆಕರಿಮುಖ | ನರಿದುಮೌನದಿಸರಿದನೀತನ | ತೆರಹುನನುಗ್ಯಾಕೆನುತಯತಿವರ | ನರಿತಬಲವೆನುತ || ಕರಿಯಮುಖಕಡೆಸರಿಯಲಾಗಲು | ಪರವಯತಿವರಧರೆಯತತ್ವವ | ನಿರದೆಜೈಸಿಯೆಮೂಲಬಂಧವ | ಲಿರದೆಮೇಲ್ಪರಿದು ||೯೮|| ಬಲಿದುಲಿಂಗಾಕುಂಚನೆಯಲ | ಲ್ಲುಲಿವವಾಯುವನೆತ್ತಲಾಗಲು | ನಿಲದೆಬಂದುದುವಿಧಿಯನಗರದ | ನೆಲೆಯಭೇದಿಸುತ|| ಬಲದಮಾರುತಯೋಗಯೋಗಿಯ |ಬಲುಹಿಗೆಯುಪುರವದುವೆಕಮಲಜ | ನೆಲವೊನಡೆನಡೆಯನುತಬಂದನು | ತಡವೆನಾನೆನುತ ||೯೯|| ಬರುವಯೋಗಿಯುನೋಡಿಇವನನು | ಬರದಪರಿಕರಉರುಳಿಸುವೆನೆಂ | ದುಲಿವಕೊರ್ಗಣೆಗಳನುಸಂಧಿಸಲರಿದುಯೋಗದತಿ || ಸರಕುಮಾಡದೆನಡದುಬರುತಿರೆ| ಕರದಶರಗಳಸುರಿದನಂತರ | ವರಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಡ | ಲರಿದುಯತಿವರನು ||೧೦೦|| ತಡೆಯುವದಬಿತಿದೊಡನೆನುಗಿಯೆ | ನಡೆದಜಲತತ್ವವನುಜೈಸಿಯೆ | ಕಡುಗಿಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನವೇರಿಯೆ | ಕಡುವಿರಾಗತೆಯಿಂ || ನಡೆಯುವನಕಂಡೊಡನೆನಾಚಿಯೆ | ನಡದನಾವಿಧಿತನ್ನಸ್ಥಳಕೆಯು| ನಡೆಯುಲಾಯತಿನಾಭಿಕಂದಾ | ಕುಂಚನಂಗೈದು ||೧೦೧|| ನಡಸಿದನುಮೇಡೆಗೆವಾಯುವ| ಬಿಡಪೆತೆರಿಇಹನಗರದೆಡೆಗೆಯು | ನಡದುಬಂದುದುಮೇಲುಕೆಳಗೆಡ | ಬಲದೊಳಗೆಸುಳಿದು || ಝಡಿದುಬಾಗಿಲನೊಡೆದುತೂರಿದು | ದೊಡನೆಧಡಧಡಿರೆನುತಧ್ವಾನಿಸು |ತಡರಿತಾಗಲುಹರಿಯನಗರದ|| ನಡುವೆಥಾಳಿಡುತ ||೧೦೨|| ಬೆದರಲಾಗಲುನಗರಪುರಜನ | ಲದುರಲಾಗಲುದುಗುತಶಕ್ತಿಯೊ|ಳೊದರಲಾಗಲುಮಂದಿರಂಗಳು| ಚೆದರೆದೆಶೆದೆಶೆಗೆ|| ಬೆದರಿದವಲೆಹರಿಅರಿಯುತೆಲ್ಲರ | ಬೆದರದಿರಿನೀವೆನುತಯೋಗಿಯ | ವಿಥವನ

ರಿಯುವೆನೆನುತನಡೆದನು । ಸದವತವಕದಲಿ ॥೧೦೩॥ ನಡೆಯಲಾಗಲುಸು
ರಬಲವುಮುಂ । ಗುಡಿಯನಡದುದುಕೈಯಖಡುಗವ । ಝಡಿದುಯೋಗಿ
ಯಹಿಡಿವೆನೆನುತಲಿ । ಕಡುಗಿತಮತಮಗೇ ॥ ಮುಡಿಯುತೆಲ್ಲರು ನಡದು
ಮಾರ್ಗವ । ತಡೆಯಲಾಗಲುನೋಡಿಯೆತಿಮರ । ಕಿಡಿಯನಯನನಪದಿ
ಯಮುಂದಡಿ । ಇಡಲುಬಲುಕಿಡಿಯು ॥೧೦೪॥ ಕಡುಗಿಸೂಸಿಯೆಅಮರ
ಸೈನ್ಯವ । ಬಿಡಬೆಮುಸುಕಲುಕೈಯಖಡುಗವ । ಬಡಿದುಧಾರುಣಿಗೋ
ಡಿದರುಗಡ । ಕಡುಮಹಿಮನಿವನೆನುತ ॥ ನಡುಗುತೈದುವಸೇನೆಯನು ।
ಕಂಡೊಡೆಯನಾಗಲುತನ್ನ ಕರದೊಳ । ಗಿಡಿದಧನುಠಂಕಾರಗೈಯುತ ।
ನುಡಿದಹರಿನಗುತ ॥೧೦೫॥ ಯೇನಿದೇನೈಯೋಗಸಾಧನೆ । ಏನಮಾಡಿಯೆ
ಯುನ್ನ ಮಾರಿಯೆ । ನೀನುಪೋಗುವೆಯೆನುತಲಾಗಕೃಶಾನು । ಹೋಲು
ವೆಯ ॥ ಸಾಣೆಯಲಗಿನ ಶೋನೆಸುರಿಯಲು । ಸ್ವಾನುಭಾವದಿಯೋಗಿ
ನುಂಗಿದ । ನೇನಹೇಳಲಿಕಹದುಯೋಗವಿಧಾನಸಾಹಸವಾ ॥೧೦೬॥ ಪಿಡಿ
ದುನುಂಗುತನಡದುಬರುವನ । ಕಡುವಿರಕ್ತಿಯನೋಡಿಕೇಶವ । ಘಡಯೆ
ನುತ್ತ ವನುಡಿದುಚಕ್ರವ । ತುಡುಕಿತೆಗದಿಡಲು ॥ ನಡುಗಿದವುಗಿರಿಶರಧಿ
ರವಿಶಶಿ ॥ ನಡುಗಿದವುತ್ರಿಭುವನಚರಾಚರ । ನಡುಗಿದವುತಾರಾಸಮೂ
ಹವು । ಕಡೆಗೆದಿಂಡುರುಳಿ ॥೧೦೭॥ ಕಿಂಕಿಣೀಕೃತಘಂಟಕಾರವ । ಟಂ
ಕೃತಿಯಸ್ವನಚಟಚಟಧ್ವನಿ । ಝೇಂಕರಿಪಶತವಜ್ರಪಾತವು । ಟಂಕಿ
ಸುವತೆರದಿ ॥ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲವೆಬರುವಚಕ್ರದ । ಬಿಂಕವೆಲ್ಲವನೋಡಿಯತಿ
ವರ । ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆನುಂಗಿದನುನಿ । ಶ್ಶಂಕಸಾಹಸದೀ ॥೧೦೮॥ ಹರಿಯು
ನೋಡಿಬಯರಿಯಕಿರಣದೊ । ಉರಿವಚಕ್ರವನುಂಗಿಬರುವನೆ । ನರರೆ
ಯೋಗಿಯೆಯೆನುತಮಾರ್ಗದ । ಲಿರದೆಕಡೆಸರಿಯೇ ॥ ಹರಿತೆರಳೆಧೂ
ಮ್ರಾರ್ಚಿಮೊದಲಾ । ಗುರಿವವಹ್ನಿಯತತ್ವವನುಜಯ । ಕರದಲಾಯೊ
ಘ್ರಾಣಬಂಧದ । ಲಿರದೆಮೇಲಕೆಯೂ ॥೧೦೯॥ ಏರಲೋಸುಗವತಯೂ
ಹೃದ । ಯಾರವಿಂದಾಕುಂಚನೆಯುಗೈ । ದೇರಿಸಿಪೊಡೇರಿದುದುನಾಳದಿ ।
ತೂರಿಭೇರಿಡುತ ॥ ಸಾರೆಬೆಳಗುವರುದ್ರನಗರವ । ಸಾರಿದ್ವಾರವತೂ
ರಿವಳಯಕೆ । ಸೇರಿಬಲುಕಾಹೇರಿಮಾರುತವೀರಬೀದಿಯ । ಲಾಗಸುಳಿ
ಗೊಡದೇ ॥೧೧೦॥ ಉರುಳಿಬಿವೊಡಲ್ಲಲ್ಲಿಮಂದಿರ । ಉರಳಿದವುಸಾಲಿಟ್ಟ
ಸಾಲ್ಗೊಂ । ಡುರುಳಿದವುಅಲ್ಲಿರುವರೋಹೋ । ಉರುಳಿತುರುಳತೆನೆ ॥
ಉರುಳಿದವುಮಣಿಮಯದಗೋಪುರ । ಉರುಳಿದವುಮೋಲ್ಮಚ್ಚುಗಳುನಿಲ ।

ದುರುಳಿದನುವುಣಿಮುಯದಭಿತ್ತಿಗ । ಳಿರದಲೇಕತೆಯಿಂ ॥೧೧॥ ತಳ್ರದು
ದುಪುರನೆರವಿಜನೇನು । ತಳ್ಳಿದುದುಕರಿರಥಪತಾಕೆಯ । ತಳ್ಳಿದುದುಕೈ
ಲಾಸನಗರವ । ಡುಳ್ಳಿಯನುಮಾಡಿ ॥ ತಳ್ಳಿಬರುತಲೇನಿದೇನೆಂ । ದುಳ್ಳಿಗ
ಣಪಕುಮಾರರುದ್ರರ । ನೆಲ್ಲದಿಕ್ಪಾಲಕರಇಂದ್ರಾದ್ಯಮರ ।ಅಸುರರನು॥
ಎಲ್ಲಗನುಕರದೈದಿದನುಹರ । ನಿಲ್ಲದಲೆಯತಿವತನುಬರುವದ । ನಿಲ್ಲಿಸುವ
ತವಕದಲಿಸೈನ್ಯವ । ನೆಲ್ಲಯಾಡಬಲದೀ ॥ ಬಲ್ಲತನದಲಿನಡಸುತಲಿಯತಿ।
ಯೆಲ್ಲಪಿಡಿಪಿಡಿಯೆನುತತಾಗ ! ಲಲ್ಲನಿಂದಡಿಇಡುತಬಂದನು । ಫುಲ್ಲಶರಹ
ರನೂ ॥೧೩॥ ಪಿಡಿವಶೂಲದಕಿಡಿಯುನೆಯನದ । ಮೃಢನೆನಡೆತರಲರಿದು
ಯೋಗಿಯು । ನಡದುಬರುತಿರಲದನುನೋಡಿಯೆ। ಕಡುಪ್ರಥಾಪದಲೀ॥
ತುಡುಕಿತಮರರಸೇನೆಸುರಳಿನ । ಗಡಣೆಯಿಂದಿಕ್ಪಾಲಕರುಕರ । ವಿಡಿದಶ
ಕ್ತಿಗಳಿಂದರುದ್ರಕುಮಾರ । ಗಣವರರು ॥೧೪॥ ಕಟ್ಟಮಾರ್ಗವಧಿಟ್ಟತ
ನದೊಳ । ಗಟ್ಟಿಕೈಮಾಡುತ್ತಶರಗಳ । ತೊಟ್ಟುಸುರಿಯಲುಯೋಗಿವರ
ತನು । ಗೊಟ್ಟತಿಳಪಟ್ಟ್ರೂ ॥ ಮುಟ್ಟಿಟಂತಿಸಲಾಗಯೋಗಿ ದಿ । ಹುಟ್ಟದ
ವುಥಗಧಗಿಪಶರಗಳು । ಸುಟ್ಟುರುಹುವೆವುಬೆಸಸುನನುಗೆಸೆ । ಧಿಟ್ಟಯತಿ
ವರನೂ ॥೧೫॥ ಕುಟ್ಟಸೈನ್ಯವನೆನಲುಭುಗಿಭುಗಿ । ಲಿಟ್ಟುಹರಿದವುಜಗ
ದಗಲದಲಿ । ಹೊಟ್ಟತೂರಿದತೆರದಲಮರರ । ದಟ್ಟುಹುರಿಯೊಡೆಯೇ॥
ಮುಟ್ಟಿಕಾಮನಪ್ರಮಥಗಣಪತಿ। ಧಿಟ್ಟವೀರಕುಮಾರರಿಂದ್ರರು। ಕೆಟ್ಟೆ
ವಿನ್ನೇನೆನುತಹರಿದರು । ಹೊಟ್ಟೆಗಳಹಿಡಿದೂ ॥೧೬॥ ಹರಿದುತಿರುಗುವ
ಸೇನೆಗಭಯದ । ಕರವನೆಗಹುತರುದ್ರನಾಗಲು । ಮೊರವಗರಿಗಳಶರಗ
ಳನಿತನು । ತರಿದುಪರಶುವಿಲೀ ॥ ತೆರದನುರಿನಯನವನುಯೋಗಿಯು ।
ತರಿವೆನೋಡಾಯೆನುತಕೋಪದಿ । ತೆರೆಯೆಧಗಧಗಿಲೆನಿಪದಳ್ಳುರಿ । ಪರಿ
ಪರಿಯಲುದಿಸೀ ॥೧೭॥ ಪರ್ಬಿವಿುಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭುವನವ । ತಬ್ಬಿತಗು
ಮಿಗಿಲೆನಿಪರವಗಳ । ಲಾಭರ್ಟಧ್ವನಿಮುಸಗಿಯೋಗಿಯು । ನೆಬ್ಬಿಸುವೆನೆ
ನುತ ॥ ಉಬ್ಬಿಬಸಿಹಿಹಲುರಿಯುಗಡಣೆಯು । ಉಬ್ಬಟೆಯುನೆರೆನೋಡಿಯತಿ
ವರ । ಗರ್ಭಮರುತನಯೋಗಬಲದೊಳ । ಗೆಬ್ಬಿಸಿದಮುಳಿದು ॥೧೮॥
ಎದ್ದುದಾಗಪ್ರಚಂಡವಾಯುವು। ಗುದ್ದಿತಾಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿರುದ್ರನ । ಲೆದ್ದ
ನಯನಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲನ । ನದ್ದಿತನ್ನೊಳಗೇ ॥ ಪೊದ್ದಿಮೊದಲಿನಸ್ಥಾನದಲಿ
ಬಂದಿದ್ದುದಾಗಲುಕಂಡರುದ್ರನು ॥ ಗೆದ್ದನಹಹಾಯೆನುತಕರದೊಳ ।
ಗಿರ್ದಶೂಲವನೂ ॥೧೯॥ ತಿರುಗಿಬಿಸುಟನುಯೋಗಿವರ್ಯನ । ತರಿದುಬಾ

ಯೆಮತಲಿನಿಯಾಮಿಸೆ । ಪರಮಸಾಹಸದಿಂದಲದುಕಿಡಿಗರೆದು। ಕಾರ್ಕೊ
ಗೆಜು ।। ಸುರಿದುಸೂರಿಯಕೋಟಿಕಾಂತಿಯು । ಸರಿಮಿಗಿಲುತಾನಾಗಿಬ
ಳಲದ । ತೆರದುಬಾಯನುನುಂಗಿದನುಯತಿ । ಪರಮಸಾಹಸದೀ ।।೧೦೦॥
ಘಾಲನಯನದಜ್ವಾಲೆಕರದತಿ । ಶೂಲದುಭಯವುಸರಿಯಲಾಗಲು॥ ಶೂ
ಲಿಸರಿಸನುಯೋಗಿವರ್ಯನ । ಲೀಲೆಪೊಸತೆನುತ ।। ಕಾಲರುದ್ರನುಸರಿಯ
ಲಾಗಲುಮೂಲಮಾರುತತತ್ವಜಯದಲಿ । ಮೇಲುನಡೆಯಲನಾಹತಾ
ಬ್ಜನ। ಮೂಲಹಿಂದುಳಿದೂ ।।೧೦೧॥ ಮೇಲಕೆತ್ತಿದಮಾರುತನಕಂ ।
ಠಾಲಯದಲಾಕುಂಚನೆಯಗೈ । ದೋಲಲಾಡುತನಡಗಿಸುಜೀ । ವಾಲ
ಯದಪುರಕೇ ।। ಮೂಲಮಾರುತಲೈದಲಾಪುರ । ನಾಳವೇರಿಯಘಳಿ
ನೊಳುನಗ । ರಾಲಯಂಗಳುಮುಳುಗದವು । ಜೀವಾಲಯವುಸಹಿತಾ ॥
ಶುದ್ಧಜೀವನುತಿಳಿದಯೋಗಿಯ । ನಿರ್ಝರವನೆಲ್ಲಸನುನಾಲ್ವರ । ಗೆದ್ದಸಾ
ಹಸೋತನಿಪನೊಳು । ಯುದ್ಧನಮುಗರಿದೂ ॥ ಶಿದ್ಧಿಕಳುಹುವೆನೆನುತ
ಬೇಗದ । ಲೆದ್ದುನಡದಿದಿರಾಗಿತಾಬರು । ಸಿರ್ದಯೋಗಿಯಕಂಡುವರವೈ।
ಶುದ್ಧಪಟ್ಟಣವಾ ॥೧೦೨॥ ಪೊದ್ದದಂದದಿಪೊರಮಡಿಸಿವೆ । ಲಿರ್ದಮಾ
ರ್ಗವತೋರಲಾಯತಿ । ಶುದ್ಧಜೀವನಹರಸಿಗಗನ । ಪ್ರಸಿದ್ಧತತ್ವವನೂ॥
ಗೆದ್ದುಪರಜಾಲಂಧ್ರಬಂಧನ । ಪೊದ್ದಲೆಮಾನುತದಮೇಲಕೆ ॥ ಶಿದ್ಧಿಸೂ
ಕ್ಷ್ಮಾಕುಂಚನೆಯಗೈದು । ದ್ದದಲಿನಡಸೀ ॥೧೦೩॥ ಮುಟ್ಟಿಸಿದನಾಪರಮ
ನಿರುತಿಹ । ಪಟ್ಟಣವನಾನಾಥ್ವನಿಗಳಿಂ । ದಟ್ಟಬನ ತಿರ ರಿದುಪರಮನು।
ನೆಟ್ಟನಲ್ಲಿರವೇ ॥ ಮೆಟ್ಟುಮೆಟ್ಟನೆಮೆಟ್ಟಿಮೇಲಣ । ಗುಟ್ಟುಮಾರ್ಗದಿಂ
ದನಾಗಲೀ । ಧಿಟ್ಟಯತಿಪರನಿಂದಪರಮನ । ಪಟ್ಟಣದಿಸ್ಥಿರದೀ ॥೧೦೪॥
ಮೇಲಕೇರಲುತೀರದಾತಗೆ । ಮೂಲಮಾರ್ಗವುಬೇರಿಹುದುಹಟ ।ಜಾಲ
ಯೋಗದಲಾಗದದುಗುರು । ಕೀಲುಸಿದ್ಧಿಸಲೂ ॥ ಮೇಲೆಸಿದ್ಧಿಸುತಿಹುದು
ಸುಲಭದೀ । ಬಾಲತಿಳಿದೈಹಟದಯೋಗವಿ । ಕಾಲಸಾಧನೆಯೊದಗುವಡೆ
ಬಹು॥ ಕಾಲಬೇಕೆಂದ ॥೧೦೫॥ ಪ್ರತಿದಿನದಲೀತೆರದಿಚತುರ್ವಿಂ ।ಶತಿಯವ
ತ್ಸರಸಾಧಿಸುವಗೀ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಸಿದ್ಧಿಸುವದಿದುಹಟ । ವೆಂದುಸಿದ್ಧದಲಿ॥
ಪ್ರಮಥನಾಥನಪ್ರೋಕ್ತತೆಯಲಾ।ದತಿಶಯದಯೋಗಲಕ್ಷಮೇಲಿಂ ।ಶತಿ
ಹಿತುಶಸ್ತ್ರಹಸ್ರಗ್ರಂಥಾಯುತದಿ । ರಾಜಿಪುದು ॥೧೦೬॥ ಧರೆಜಲಾನಲ
ಮಾರುತಾಂಬರ । ವಿರುವತತ್ವಗಳಿವನುಜಯಿಸಲು । ದೊರೆಯುತಿಹವಾ
ಣಿಮಾದಿಸಿದ್ಧಿಯು । ಪರಿಪರಿಯಲವಗೇ ॥ ಸುರಪದವಿಮೊದಲಾದಸಂಪ ।

ತ್ಕರಗಳಿಂದಗುವದೈಸಿಆತಗೆ । ಮರೆಯುದೇನಿಲ್ಲವಗೆಮುಕ್ತಿಯು । ಸಿರಿಅ ದೊಂದುಳಿಯೇ ॥೧೭॥ ನಿಂದಿತೈಹಟಯೋಗವಿಲ್ಲಿಗೆ । ಮುಂದೆಸಾಧನೆ ಯಾಗದಿದರೊಳು ! ಮುಂದೆಸಾಧಿಸುವರಿಗೆಯೋಗವ ! ಪೊಂದುಬೇರಿಹು ದೊ॥ ಎಂದುಪೇಳಿದೊಡಾನಿರಂಜನ। ಕಂದಕಡುಭಯದಿಂದಗುರುಪದ । ಕೊಂದಿಸಿಯೆಕರವುಗಿದುಕೇಳಿದ । ನಿಂದುಭಕುತಿಯುಲಿ ॥೧೯॥ ಮುಂ ದೆಯೋಗವದೊಂದುಬೇರಿರ । ಲಿಂದುಏರಿಯಂತರವುಕೋಟಲೆ । ಇಂದ ಸಾಧಿಪಹಟದಿಫಲವೇ । ನೆಂದುಮಾನಸದೀ ॥ ಬಂದಿಹುದುಸಂಶಯವುಇ ದಕೇ ॥ ನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲಾಗಗನಾ ।ನಂದಸದ್ಗುರುಕಂದನುತ್ತರಕೆಂದ। ಮುದದಿಂದ ॥೧೩೦॥ ಮಗನೆಕುಡುರೀಹಟದಯೋಗವ । ಜಗದಿಬೋಧಿ ಸಲಾರಿಗಾದರು ॥ ಮಿಗಿಲುಮನದಾಸೆಗಳುತೋರುವ। ವಗಣಿತಗಳವನೇ। ತಗುಲಿಸಾಧಿಸಿಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗ ! ಳಗಣಿತಗಳನುಪಡವೆಪೆಂಬರು । ಮಗನೆ ನೀನದನೇಕೆ ಸಾಧಿಸ । ಲಾರೆಹೇಳೆಂದ ॥೩೧॥ ಎಂದಡೆಂದನುಗುರುವೆ ಮುಕುತಿಯು । ಸುಂದರಾಂಗಿಯುಹೊಂದುವತೆಹಟ । ದಿಂದಲಾಗದು ಯೆಂದುಬೇರಿಂ । ನೊಂದುಯೋಗವನು ॥ ತಂದುಪೇಳಿದರಿಂದಹಟ ದೊಳ । ಗೊಂದದೆನ್ನಯಮನವುಮುಕುತಿಯು । ಹೊಂದಿಮರಳದೆ ಯೋಗವನುಗುರು । ತಂದೆಹೇಳೆಂದ । ೧೩೨ ॥ ಕೇಳದನುಗುರುಮಗ ನವಚನವ । ಬಾಳಸಂತೋಷದಲಿಮಗನಿಗೆ । ಹೇಳಿದನುವರರಾಜಯೋ ಗದ । ಮೂಲವಿವರಣೆಯಾ ॥ ಕೇಳಿದೈಅವಧೂತಹಟದವಿ । ಕಾಲ ಲೀಲಾಮಹಿಮೆಯುಲ್ಲವ । ಹೇಳುತಿಹವೀರಾಜಯೋಗವ । ಕೇಳುನೀನೆಂ ದ ॥೧೩೩॥ ಹಟದವಿನಹವುರಾಜಯೋಗವು । ಘಟಿಸಲರಿಯದದಾರಿಗಾದ ಟು । ಗುರುಯೋಗದಿರಾಜಯೋಗದ । ಪಥಸಿಕಾರಿಯುವ್ರೂ ॥ ಹಟವಸಾ ಧಿಸಿದವಗೆರಾಜನು । ಘಟಣೆಯಾಹದುಸುಲಭಮಾರ್ಗದಿ । ಹಟವಸಾಧಿಸ ಹದವಗೆರಾಜವ । ದಶಿಕರಿಣಿವೆಂದ ॥೧೩೪॥ ರಾಜಯೋಗವದೇನೆನಲುಗು ರು । ರಾಜಕರುಣದಲರಿಯಲಪೆದಿನ । ರಾಜನಂದದಿಬೆಳಗುತೋರುವ।ದೀ ಜಗತ್ತಿನಲೀ॥ ರಾಜಯೋಗವಸಾಧಿಪ್ರದಕೆಯು । ತೇಜರವಿಶಶಿಮಂಡಲಾಂ ಕುರ ಬೀಜವರ್ಣಗಳರಿಯುತಲಿಗುರು । ರಾಜಕರುಣದಲೀ ॥೧೩೫॥ ಮಾ ಜದಲೆಪೂರ್ವೋಕ್ತಸಾಧನೆ । ಯಾದವಾಯುಮನಗಳುಳಯುವ । ನೈಜ ದಲಿನಿಲ್ಲಿಸಿದೊಡವುನಿ । ವ್ಯಾಜಕುಂಭಕದಿಂ ॥ ಸೋಜಿಗವೆನಲ್ಕೊಂದು ಗ್ರೂಡಿಯೆ। ಈಜಗತ್ತಿನಯೋಗಿಗಳಿಗೆಯೇ ।ರಾಜತ್ವಾಸಾಗ್ಗುವುದುನಿಜವೈ।

ರಾಜವಾನವಿದು ॥೧೩೬॥ ರಾಜನಾಗಿಯೆಕರಣಗಳಗೆಯು।ರಾಜನಾಗಿಯೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಯು ! ರಾಜನಾಗಿಯುರಾಜಸಾದಿಯು। ನೈಜವೃತ್ತಿಗೆಯುಂ॥ ರಾಜನಾಗಿಯೆಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ವ್ಯಾಜವರಿಯುವನಾಗಿತಾನಿ । ರ್ವ್ಯಾಜ ನಾಗಿರೆರಾಜಯೋಗವದೀಜಗದಲೆಂದ ।೧೩೭॥ ರಾಜನಾಗಿಯೆಸರ್ವಕಾರ್ಯ ಕೆ । ರಾಜನಾಗಿಯೆ ಸರ್ವಕೃತ್ಯಕೆ । ರಾಜನಾಗಿಯೆಸರ್ವತತ್ವಕೆ । ರಾಜ ತಾನಾಗೀ ॥ ರಾಜನಾಗಿಯೆಸರ್ವವೆಲ್ಲಕೆ । ರಾಜನಾಗಿಯೆಸರ್ವಲೋಕಕೆ। ರಾಜನಂದದಲಿರುತಿಹುದು। ಘನರಾಜಯೋಗವಿದೂ ॥ ೧೩೮ ॥ ರಾಜ ಯೋಗವತಿಳಿದಧೀರನು । ರಾಜನಾಗಿಯೆಸಕಲಕಾರ್ಯವ। ರಾಜಮಾಡಿಸು ವಂತೆಮಾಡಿಸಿ । ಪೂಜೆಯನುಕೊಳುತ ॥ ರಾಜನಂತೆಯುನೈಜಮಯನಾ! ಗೀಜಗತ್ತಿನಲಿರುವಯೋಗದ। ರಾಜನಾಗಿಯೆರಾಜಯೋಗದಿ। ರಾಜಿಸು ವನೆಂದ ॥೧೩೯॥ ಇದುವೆಕೇಳೈರಾಜಯೋಗವು। ಇದುವೆನಿನಗೀವಾಗಪೇ ಳಿದೆ। ವಿದುವನಿಕ್ಷೇಪದಲಿಜೀರ್ವ । ಮುಕ್ತಿಬೋಧೆಯಲೀ ॥ ಇದುವೆನಿ ನಗೆಯೆನುಂದಕ್ರಮದಿಂ । ದಿದುವಪೇಳಲ್ ಪಡುತಲಿದೆತ । ದ್ವಿಥವತಿಳಿ ದೈಯಂದಶ್ರೀಗುರು । ಮುದದಿದಯದಿಂದ ॥ ೧೪೦ ॥ ಇದುವೆತಿಳಿದ್ಯೆರಾಜ ಯೋಗವು । ಇದುವೆಸರ್ವಸುಖಾನುಭೋಗವು । ಇದುವೆಕಾಮಾದಿಯವಿ ರಾಗವು । ಇದುವೆನಿಶ್ಚಯವು ॥ ಇದುವೆಜರೆಮರಣಗಳತ್ಯಾಗವು । ಇದು ವೆಮುನಿಜನರಿಗೆಸುರಾಗವು । ಇದುವಿರಾಜಿತರಾಜಯೋಗದಿ । ಇದುವೆಘ ನವೆಂದ ॥ ೧೪೧ ॥ ಹೇಳಿಹೆನುನಿಜಮಂತ್ರಯೋಗವ। ಹೇಳಿಹೆನುಲಯ ಯೋಗಮರ್ಮವ। ಹೇಳಿಹೆನುಹಟಯೋಗಸರಣಿಯು । ಬಹಳಚಿತ್ರತೆ ಯು ॥ ಹೇಳಿಹೆನುಘನರಾಜಯೋಗವ । ತಾಳನೀಮನಬಂದುದನುಸುಖ। ಬಾಳುಭವಗಳಕೇಳುನುಶ್ರುತಿಯು । ನಾಳಿಸುಖಿಸೆಂದ ॥ ೧೪೨ ॥ ಅಂತು ಪೇಳಿದುದೆಲ್ಲವನುತಿಳಿ । ದಂತರಹಿತನಕೇಳ್ದಸದ್ಗುರು । ಎಂತುಪೂರ್ವೋ ಕ್ತತೆಯಮಂತ್ರವ। ನಂತವವಗಳಲೀ ॥ ನಿಂತಿರುವಷಡುದೇವತೆಗಳ।ತ್ಯಂ ತಘನವೆಂಬರುಪುರಾತನರೆಂತು । ತಿಳಿಯುವದವರೊಳಗೆಘನ । ವಾಂತ ವನನಿಜವಾ ।೧೪೩॥ ಎಂತುಷಡುದರುಶನಗಳಾವಾ। ವೆಂತುಷಣ್ಮಾಥದವ ರುಭಜಿಸುವ । ರಿಂತಿವೆಲ್ಲವನೊಂದುಮನಸಿನ। ಭ್ರಾಂತಿಬಳಲಿಕೆಯ ॥ ಅಂತರಹಿತನೆತೊಲಗಿಶನೆಗುರು । ವಂತರಂಗದಲರಿದುಷಡುವಿಧ । ವಾಂ ತಮತತದ್ದೇವತಾದರುಶನವ । ವಿವರಿಸಿದಾ ॥೧೪೪॥ ಜಯತುಶ್ರೀರಘುನಾ ಥಗೆ । ಜಯತುಆತ್ಮಾನಂದನಾಥಗೆ । ಜಯತುಕೈವಲ್ಯಾರ್ಯದಹ್ರಾತ್ರೇ

ಯುಮೂರುತಿಗೆ ‖ ಜಯತುಯೋಗಾನಂದನಾಥಗೆ । ಜಯತ ರಾಮಾನಂದನಾಥಗೆ । ಜಯತುಪರಮಾನಂದಪೂರ್ಣಾ । ನಂದಗುರುಪದಕೆ‖೧೪‖

ಹರಿಃ ‖ ಹರಃ ‖ ಓಂ ‖ ತತ್ಸದಿತಿ ‖ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪದ । ಕಮಲ ಭೃಂಗಾಯಮಾನ । ನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತಮಪ್ಪ । ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದಗುರುನಿರಂಜ ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂತರಹಸ್ಯೆ ಮಂತ್ರಲಯಹಟರಾಜಾದಿಚತುರ್ವಿಧಯೋಗೋನಾಮ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಃ.

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೭೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಶ್ರೀಗುರುಗಗನಾನಂದನಿರಂಜನಗುರುವೇನಮಃ.

ಶ್ರೀಮದ್ಗಗನಾನಂದನಿರಂಜನಾವಧೂತಾಯ ಚಿದಾನಂದಗುರುವೇನಮಃ.

ಷಣ್ಮತಸ್ಥಾಪನವಿಸ್ತಾರ.

ಸೂಚನೆ ‖ ಷಣ್ಮತಾಂತರದವರನಡೆಗಳ । ಷಡುವಿಧದದೇವತೆಯವಿವರವ । ನುಡಿದುವಿವರಿಸಿದನುಸುತಗೆಜಗ । ದೊಡೆಯಕರುಣದಲಿ‖ ‖ಪದನು‖ ಆರಪದತಳದೊಳಗೆಪಾತಾ । ಳಾದಿಜಲಶಕ್ತಿಗಳಿರುತಲಿಹ ।ರಾ ರಹೃತ್ಪದ್ಮದಲಿಆಸತ್ಯಾದಿಲೋಕಗಳು ‖ ಆರನಯನತ್ರಯಗಳಲಿಶಶಿ।ಸೂ ರಿಯಾನಲಮಂಡಲಗಳಿಹ।ಸಾರಚೇತನನಾತನಿರವನ । ದಾರರಿವರೆಂದ‖೧‖ ಪರರಸಿರಿಗೆಗಳಸುವಗೆ । ಮರಳಿಯೆಮರುಳಿನಂತಿರುತಿಹಗೆ । ಮತ್ಸರದುರುಳರೊಳಗಾಡುವಗೆ । ಸಜ್ಜನರೊಳಗೆಕಲಹಿಸಗೆ ‖ ಹಿರಿಯರನುನಿಂದಿಪಗೆದುರ್ಮದ । ಸಿರಿಯಮದವೇರಿದಗೆ ‖ ಪೇಳದಿರರಿದುನೀಗಗನಾಖ್ಯಬೋಧಾಮ । ಘುರವಚನವನೂ ‖೨‖ ಅರಿವತನ್ನನುಭವವಿದೇನೆಂ । ದರಿವತನ್ನಯಮರವೆಯೇನೆಂ। ದರಿವತನ್ನಯಮಾರ್ಗವೇನೆಂ । ದರಿವತನುದಿನದಿ ‖ ಹಿರಿದುಚಿಂತನೆಗೈದುತನ್ನಯ । ಪರಿಯಹಿರಿಯರೊಳರಿವೆನೆನುವನ । ಅರಿದುಪೇಳೀಗಗನಶ್ರೀಗುರು । ವರನವಚನವನೂ ‖೩‖ ನೀರತಿಳಿಪಷಡುದೇವತಾಂತರ ! ತಾರತಮ್ಯವಕೇಳುದೈಯವಿ । ಚಾರಗೈಯುತಲೊರಯುವೆವೈಇ । ಲ್ಯಾರುದರುಶನವಾ ‖ ತೋರಲೊರೆಯುವೆನೈಯನೈಯಾನ್ಯೆಯಾಯಿ । ಕಪುತರ್ಕವುವೇದದತ್ತನ್ಯಾಯಮಿಮಾಮಾಂಸಿಕೆಯಾಚಾರ್ಯ್ವಕಾ

ದಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ॥೪॥ ಸೌರಗಾಣಾಪತ್ಯವೈಷ್ಣವ । ಜೈನಸಂಗಮಶಾಕ್ತ
ರುಗಳಿಂ ಬೌದ್ಧವಿವಹದರುಶನಗಳಿಂ । ನಾರುತೆರನಿಹವೂ ॥ ಸಾರತರಕಾ
ಪಾಲಿಜಂಗಮ । ಜೈನಬ್ರಾಹ್ಮಣಶೈವಸನ್ಯಾಸ್ಯರುವಿಧ। ಪರಿಕೀರ್ತಿಸು
ವ । ಬಿದನೀರಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಭಜಿಸುವರುಗಣಪತಿಯೆಂಪರನೆಂದರಿದುಗಾ
ಣಾಪತ್ಯಸೆಂಬರು । ಭಜಿಸುವರುಕಾಪಾಲಿಕರು।ನೃಕಪಾಲಧರನೆಂದೂ॥
ಭಜಿಸುವರುವೈಷ್ಣವರುಹರಿಯನೆ । ಭಜಿಸುವರುಶೈವರುಶಿವನನೆರೆ।ಭಜಿ
ಸುವರುಸೌರವರುರವಿಯ । ಭಜಿಸುವರುಶಕ್ತಿಯನೆ ॥ ೬ ॥ ಪರಳೆನುತ
ಶಾಕ್ತೇಯರುಗಳಿವ । ರಿರ್ಪನರಿಪೈಶಕ್ತಿರವಿಶಂಕರನು । ಹರಿವಿಧಿಗಣಪತಿ
ಗಳೆಂತಿರುವರಿವರೊಳಗೇ॥ ಪರಮಚಿನ್ಮಯಗಣಪನೀತಗೆ । ಸರಿಯದಾರಿ
ಲ್ಲೆನುತಪೂಜಿಪರೊಗವರ್ಯೆಯೆಂತೆನಲು । ಪುರತ್ರಿಪುರಾಂತ್ಯಸಮಯದ
ಲೀ ॥೭॥ ಹರನುತನ್ನಯುತನಯನೆನುತವ । ಪಿರಿದುಹಮ್ಮಿಲಿಕರಿಯಶಿರನಿ
ಗೆ । ಹಿರಿಯಪೂಜೆಯಮಾಡದಲೆತಾ । ಹರಿಸೆಭೂರಥವ ॥ ಕರಿಯಮುಖ
ನಾರಥವನತಳಕೆ । ಸರಿವಪರಿಯನುಮಾಡಿಹರನೊಳು । ಹಿರಿಯಪೂಜೆಯ
ಕೊಂಡನಗೆ । ಸರಿಇರುವರಾರೆಂದೂ ॥ ೮ ॥ ಎಲ್ಲಮಂತ್ರದೊಳೆಲ್ಲತಂತ್ರ
ದೊ । ಳೆಲ್ಲಯಂತ್ರನೊಳೆಲ್ಲವೇದದೊ। ಳೆಲ್ಲಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಲ್ಲಲೋಕದೊ।
ಳೆಲ್ಲಪೂಜೆಯಲೀ ॥ ವಳ್ಳಿತಾಗಿಯೆಮೊದಲಪೂಜೆಯ । ನೆಲ್ಲರಲಿಕೈಕೊಂ
ಬಕರಿಮುಖ । ಗಿಲ್ಲತಿಳಿಯಸಾಟಲೋಕದ । ಲೆಲ್ಲಿಹೇಳೆಂದ ॥೯॥ ದೇವದಿ
ಕ್ಪಾಲಕರುವಸುಗಳು। ದೇವರುಷಿಗಳುಪೂರ್ವದೇವತೆ । ಯಾದವರುಕಿನ್ನ
ರರುಗಾಂಧರ್ವಪ್ಸರಾದಿಗಳು ॥ ಭಾವಜಾರಿಯುಹರಿಯುಕಮಲಜ । ರಾವ
ರಾದರುಪೂಜಿಸಲಿಬೇಕೇಮಹಾ!ಗಣಪತಿಯನಾದಾದೇವನೆಂದೆನುತ ॥೧೦॥
ಆವಕೆಲಸಗಳಾಗದಾಗದು । ದೇವಕರಿಮುಖನಿಲ್ಲಗಲೆಮಗು। ಳಾವಶಾಸ್ತ್ರ
ವಕಲಿಯಲಾಗದು । ದೇವಗೊಂದಿಸದೇ ॥ ಆವವಿದ್ಯವಮಾಡಲಾಗದು ।
ಭಾವದೊಳುಗಣಪತಿಯಭಜಿಸದೆ । ಸಾವಧಾನದೊಳರಿಯಲಿವನಿಂದೇವರಿ
ಲ್ಲೆಂದೂ ॥೧೧॥ ನುತಿಸಿಪೂಜಿಸಿಚಿಂತನೆಯಗೈ । ದತಿಶಯದಲಾಗಣಪ
ಲೋಕಸ್ಥಿತೆಯಚಾಪದಗತಿಯಲಾಯಾಸ್ಥಿತಿಯಲವರವರ ॥ ಮತಿಯಭಾ
ವನೆಯಂತೆಶಾಖೆರ್ಯೋನ್ನತಿಯಗಾಣಾಪ್ಯೈತ್ಯರ್ದ್ರೈದುವರಿತರವೇನೊಂದಿಲ್ಲವ
ವರಿಗೆ । ಗತಿನೆದುವೆಯಂದ ॥೧೨॥ ಇನ್ನುಕಾಪಾಲಿಕಮಹಾವ್ರತ । ರೆ
ನ್ನುವವರಾರೆನಲುಕೇಳೈ । ಮುನ್ನಶಂಕರಕಮಲಜನ । ಶಿರವರಿಯಲಾಶಿರ
ವೂ । ತನ್ನಕರವನುಹಿಡಿದುಹೀರಲು । ಬನ್ನಬಡುತಾವಾಗಶಂಕರ।ತನ್ನ

ಸಾಹಸವಳಿದತಾನೇ । ನಿನ್ನ ಪದಪುರದೂ ॥೧೩॥ ಮುನ್ನ ಸಂತಸದಿನಂ ಗಳಾಸಿರ । ವನ್ನೆ ಧರಿಸಿಯೆತಿರಿದುತುದಿಯೊಳ । ಗಿನ್ನನಂತಸಕಾಲವರ್ಚಿಸ ಪೆ । ಗೈಯುತಾಸಿರವ ॥ ತನ್ನ ಕರದಿಂಬಿಡಿಸಿಪೂಜೆಯ । ನಿನ್ನ ಮಾಡುವ ನಾದಕಾರಣ । ವಿನ್ನ ವಿಧಿಯೇಪ್ಪೆನ । ಪವನಿಂದನ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೪ ॥ ಈಚರಾಚರಗೋತರಂಗಳ । ನೀಸುರಾಸುರತಿರಿಯಗಂಗಳ । ಲೀಪರಾಪರಶಾಸ್ತ್ರರಾಸಿಯನೀಗಿರಿಯಗುಹೆಯಾ ॥ ಈಪರಿಯಕಾಸಾರಸರಸಿಯ । ನೀತೆರನನಿರ್ಮಿಸುತಿರುವವಿಧಿ । ಗೀಧರೆಯುಲಾಠಂಟುಸರಿ । ಇನಿತೀಪರಿಯೊಳಿರಲೂ ॥೧೫॥ ಶರಧಿನದಿಗಳವೆುರಪ । ವನಗಳಪುರಶರೀರಗಳ।ಪ ರವಮುನಿಗಳನಿರುತಪ್ಪೈ । ರಾಗ್ಯೋಪರತಿಯಲಿಬೆರವ । ಸಾಧುಗಳ॥ ನೆರೆಚತುರ್ದಶಲೋಕಕೋಟಿಯ । ಬರವಚಿತ್ರದಪರಿಯರಚಿಸುವ । ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆಸರಿಸನು । ನಿರುವರಾರೆಂದ ॥೧೬॥ ಮಾಡಿತಪಗಳಬೇಡುವರಿಗೆಯು । ನೀಡುವನುವರಗಳನುತನ್ನನು ।ನೋಡಿನಲಿನಲಿದಾಡುವರತಾ। ನೋಡಿಕರುಣದಲೀ ॥ ಮಾಡುವನುಮನದಂತೆಬಯಕೆಯ । ಆಡಲೆಂತಹ ದವಗೆಸರಿಯುಸ । ಗಾಡಕೆಯಲಿಲ್ಲೆಂದು।ಕಾಪಾಲಿಕಮಹಾಪ್ರತರು॥೧೭॥ ಕೂಡಿಪರನೆಂದಾಡಿಪೂಜೆಯಮಾಡಿ । ವರಗಳಬೇಡಿದಿಷ್ಟವಕೊಡಿಇಲ್ಲದೆ ಪಡವರ್ಗೈ । ಚತುಫಲಪದವಿಗಳನು ॥ ಆಡಿತೋರುವನಿನ್ನ ಹರಿಯಂದಾಡಿ । ಪಾಡಿಯೆಪೊಗಳಿಕಥೆಗಳ । ಮಾಡುತಿಹರಾವೈಷ್ಣವರುಗಳು। ಕೂಡಿಗೂಢದಲಿ॥೧೮॥ ಹರಿಯೆನಿರ್ಮಿಸುತಿರುವನೆಲ್ಲವ । ಹರಿಯೆಪಾಲಿಸುತಿರುವನೆಲ್ಲವ । ಹರಿಯೆತಾಲಯಕಾಲದಲಿ । ಪುರಹರನೆ ನಾಗೀ॥ ಹರಿಯೆ ಸಂಹರಿಸುತಿಹನದೆಲ್ಲವ । ಹರಿಗಧಿಕವೇನಿಲ್ಲವೆಲ್ಲವು । ಹರಿಯನುಜ್ಞೆಯೊಳಿರುವವಿವು । ಯಂದರಿದುನಿಶ್ಚೈಸೀ ।೧೯॥ ಹರಿಯೆಸಿಷ್ಟರಪೊರೆಯಲೋಸುಗ । ಧರಿಸಿತಾನೊಂದೊಂದುವೇಷವ । ಹರಿಯೆದುಷ್ಟರನೊರಸಲೋಸುಗ । ಧರೆಯೊಳವತರಿಸೀ॥ ದುರುಳದಾನವದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರ । ನೊರಸಿಸುರರನುಹರಸಿಸಲಹುವ । ಸಿರಿಯವಲ್ಲಭನಿಂಗೆಸರಿಯುಹ । ಪರದಲಿಲ್ಲೆಂದ॥೨೦॥ ದಶವಿಧವತಾರಗಳಧರಿಸಿಯೆ । ವಸುಮತಿಯನುದ್ಧರಿಸಿಪ್ರಳಯದ । ಲಸಮಸಾಹಸಸಲಿಲ । ದೇಕಾರ್ಣವದಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಬಿಸಜದಂತಿರುವಾಲದೆಲೆಯೊಳು । ಶಿಶುವೆನಿಸಿಪವ್ವಳಿಸಿಸುಳಿಯುವ । ಬಿಸರುಹಾಕ್ಷನಸರಿಯದಾರೈ । ಶಿಶುವೆಹೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಮತ್ತೆತನ್ನಯಲೀಲೆಯದುಮಿಗಿ । ಲೊತ್ತೆ ಶಾನದನರಿದುತನ್ನಯ । ಚಿತ್ತದಲಿನಿರ್ಮಿಸುತಲಾಶತ । ಧೃತಿಯನಾವಾಗ॥

ವತ್ತಿಪ್ರಳಯವನೆಲ್ಲಭೂಮಿಯ । ಹತ್ತಿಸಲುಮಧುಕೈಟಬರಕೊಂ।ದಿತ್ತ
ಬಂಧಿಸಿಧರೆಯಧಿಕ್ಪಾಲಕರ ! ಧಿಕ್ಕರಿಯ ॥೨೧॥ ಸುತುಮುತ್ತಿನಲಿರಿಸಿಶೇ
ಷಸ । ಚಿತ್ತವಗಲದತೆರದಿಕೂರ್ಮನ । ನೊತ್ತಿನಿಲ್ಲಿಸಿಧರೆಯುಮೇಲತ್ತಿತ್ತ
ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ॥ ಸುತ್ತಸುತ್ತಿಹಕರಧಿಸಪ್ತಕ । ವತ್ಸಲವಗಳನಿಲಿಸಿಮೇರು
ವಿ । ನುತ್ತಮಾಂಗವನೇರಿದಗೆಸರಿ । ಯುತ್ತಲಿಹರೆಂದ ॥೨೩॥ ಬಾಯೊಳ
ಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ । ದಾಯುವನುತೋರಿಸಿಯೆತಾಯಿಗೆ । ಮಾಯು
ದಲಿಮಗುವಾಗಿಕಮಲದ । ಳಾಯುತಾಕ್ಷಿಯರ ॥ ಕಾಯುಭೋಗವನೀವಚಿ
ತ್ತಜ । ರಾಯನಾಗಿಯೆರಂಜಿಸುವನಿ । ರ್ಮ್ಮಯನಿಗಮೋಪಾಯನಿಗೆಸರಿ।
ದಾಯುವೇನೆಂದ ॥೨೪॥ ಶರಣದೇಹಕದೇವನೆನಿಸುವ । ಬಿರಿದಧರಿಸಿಯೆಮ
ರನಶರಣರ । ಮರಣಜರೆಗಳತರಿವಕಾರಣ । ಹರಿಯನಾಮವದು ॥ ಧರೆ
ಯೊಳನುವರ್ತಿಸುವದಂತದ । ನರಿದವರೆಗುರುತರಿವರರಿಯದ । ನರಿಗಿದು
ದುಸ್ತರನುಸುರಶಂ । ಕರವಿಧಿಗಳುಲಿಯೆ ॥೨೬॥ ಬಲ್ಲವರದಾರೆನಲುವಿಧಿ
ಸುವೆ । ಬಲ್ಲನಾರದಭೀಷ್ಮಬಲಿಶಿಬಿ । ಬಲ್ಲನಾರುತತನಯಶಿತವಾಹನವಿ
ಭೀಷಣರು ॥ ಬಲ್ಲನೃಪಪ್ರಹಲ್ಲಾದಗಾಧಿಯು । ಬಲ್ಲಸನಕಸನಂದನಾದಿಗ।
ಳಲ್ಲದುಳಿದರಿಗಿಲ್ಲಹರಿಮಯ । ವೆಲ್ಲಜಗವೆಲ್ಲ ॥೨೭॥ ಇಂತುಚಿಂತಿಸುತಿಲ್ಲವೈ
ಷ್ಣವ । ರಂತರಂಗದಿಮಾಧವನನ । ತ್ಯಂತಫಲಪದಗಳನುನಾಲ್ವಿಧವಾಂ
ತನುಮುಕ್ತಿಗಳ ॥ ನಿಂತುನುತಿಸಿಯೆಬೇಡಲಾಯಾ ।ಚಿಂತನೆಯಫಲವೀವಕೇ
ಶವ । ನಿಂತುದುವೆನಿಜವೀರವೈಷ್ಣವರಾಂತಪದ್ಧತಿಯೂ ॥೨೮॥ ಶೈವರುಗ
ಳಾಶಿವನೆಸರ್ವಾ । ಕಾರಕಾರಣನೆಂಬರೆಂತೆನೆ । ನಾರುತಿವಶ್ರುತಿಶಿವಸಮಾ
ನ । ವಿಚಾರಸೂನ್ಯತೆಯಿಂ ॥ ಮಾರುಮಾತಿನ್ನೇಕೆವಿಶ್ವಾಕಾರ । ನೀಶ್ವರ
ನಲ್ಲದಲೆಮತ್ತಾರು । ಸರಿಯೈಶಿವಗೆಬೇರಿನ್ನಾರಿರುವನೆಂದ ॥೨೯॥ ಆರಮ
ಕುಟದಲರ್ಧಚಂದ್ರಾ ! ಕಾರವಿರುತಿಹದರಿಯಲಿಕೆಮಗು । ಳಾರನಯನ
ತ್ರಯಗಳಲಿರವಿ ! ಸೋಮಹುತವಹರೂ ॥ ಸಾರಿಬೆಳಗುವರೀಅಜಾಂಡಾ।
ಕಾರದೊಳಘೋರಾಂಧಕಾರವ । ದಾರನುಗ್ನೆಯೊಳಿಹಳುಮಾಯಾನಾರಿ
ಅನುದಿನದೀ ॥ ೩೦ ॥ ಆದಿಕಾಲದಲಾದಿಶಕ್ತಿಯು । ವಾದಿಸಿಯೆಉರಿನಯನ
ದಿಂದಲಿ । ಭೇದಿಸಿಯೆಭೂತಿಯನುಮಾಡಿ। ಅನಾದಿರೂಪಿಣಿಯು ॥ ಮೋದ
ದಿಂದಲಿಶಕ್ತಿಮೂವಿಧ । ವಾದವರುಗಳಸೃಜಿಸಿಪಾರ್ವತಿ ! ಯಾದಕನ್ನೆ
ಯುವರಿಸಿದಗೆ । ಸರಿಯಾದರಾರೆಂದ ॥೩೧॥ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇನೈಯುಪರ
ಶಿವ । ಪಂಚವದನಗಳಿಂದಲೀಭೂ । ಪಂಚಕನುಜಲಪಂಚಕಾನಲ । ಪಂ

ಚಮಾರತನ ॥ ಪಂಚಮುಂಗಳುಮೇಲಣಂಬರ । ಪಂಚಮುಗಳುಜನಿಸ
ವಾದವು । ಪಂಚವಾಗ್ಮಿಸಿಯಾದಸಕಲಪ್ರ । ಪಂಚಶಿವಮಯವೂ ॥೩೦॥
ಹಿಂದೆದಾನವಯುದ್ಧದಲಿನೆರೆ । ನೊಂದುದಾನವರಿಂದಅಮರರು । ಬಂದು
ತನ್ನನುಬೇಡಲಾಗಲು । ನಂದಿಯುರುಸಹಿತ ॥ ನಿಂದುಭೂರಥವೇರಲಾವಿ
ಧಿ । ಮುಂದೆಸಾರಥಿ । ತನವಕೈಕೊಂಡಂದುಸಾಯಕ । ವಿಂದಿರೆಯವರ
ನಿಂದುಧರನಾಗೇ ॥೩೧॥ ಹಿಂದುಮುಂದಡಬಲಗಳಲಿದೇ । ವೇಂದ್ರದಿಕ್ಪಾಲ
ಕರುಘೋಯೆನೆ । ಬಂದದನುಜರಸೇಳಿಬಿಸುಟ । ಳ್ಳಿಂದಕೋಪದಲೀ ॥ನಿಂ
ದುತ್ರಿಪುರವದಹಿಸಿಪಶುಪತಿ । ಯಂದುಪೊಗಳಿಸಿದಂದುಶಂಭುವಿ । ಗಿಂದ
ಲಧಿಕರದಾರುಹೇಳಾಕಂದನೀನೆಂದ ॥೩೪॥ ಎಡೆವಿಡದಪರಿಪೂರ್ಣಜಗಕೆ
ಯು । ಕಡೆಯುದಾಗಲುಕಾಲಪಾಶವ । ಪಿಡಿದುರುದ್ರನೆಯಾಗಿಯಲ್ಲವ।ಕೆ
ಡಿವೆನೆಂದನುತ ॥ ಕಿಡಿಯನಯನವತೆರೆಯೆದಳ್ಳುರಿ। ಯೊಡದುಮೂಡಿಯೆ
ಕಮಲಜಾಂಡವ ।ಪಿಡಿಮದಹಿಸುವರುದ್ರನಿಗೆ।ಪಡಿಇಡುವದೆಲ್ಲೆಂದ॥೩೫॥
ಧರೆಜಲಾನಲಮಾರುತಾಂಬರ । ಉರಿವರವಿಯಮಲಿಂದುತಾರಾ । ಯುರು
ತರಂದಮಂಡಲಗಳೆಲ್ಲವು । ಭರಿತಸಲಿಲದಲೀ ॥ ಇರದೆಲ್ಲೈಸಿಯೆಸಲಿಲವೆಲ್ಲೆ
ಡೆ । ಭರಿತವಾಗಿರಲದನುಹೀರುವ । ಕಡುಮಹಾಕಿಡಿನಯನವಿರುವಗೆ ।
ಪಡಿಅದಾರೆಂದ ॥೩೬॥ ಸೊಲ್ಲಿಗೆಂದದರೂಪನಾಗಿಯೆ । ಅಲ್ಲಿಇಲ್ಲ್ಯಾರಲ್ಲಿ
ತೋರಿಯೆ । ಯಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲೆಂದೆಂಬವರಿಗಿ ! ಲಲ್ಲಯಿಲ್ಲದೆಯೋ ॥ ಎಲ್ಲಲೋ
ಕಗಳಲ್ಲಿತುಂಬಿಯೆ । ಯಲ್ಲಶರಣರಪಾಲಿಸುವಶಿವ । ಗೆಲ್ಲಿಹೇಳಾಸಮತೆ
ಯುಂಬದೆ । ಸುಳ್ಳುಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥ ಬಲ್ಲವರದಾರೆನಲುಮಾರುತಿ । ಬಲ್ಲನೈ
ದಶಕಂಠರಾವಳ । ಬಲ್ಲಬಾಣಾಸುರನುಗುಹಮಾ । ರ್ವತಿಯುಗಣಸಭೆ
ಯೂ ॥ ಬಲ್ಲರಲ್ಲವಶಿವನವಿಕ್ಕನ । ರೆಲ್ಲರರಿಯರೆನುತ್ತಶೈವರು । ಉಲ್ಲದ
ಲಿಭಜಿಸುವರುಪಡವರು । ಭೋಗಮೋಕ್ಷಗಳ ॥೩೮॥ ಶಿವಸಮಾನದರಾಗಿ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ । ಶಿವನಸಾಯುಜ್ಯವನುಪಡೆಯುವ ! ರವರುಗಳುಇನ್ನುವೆ
ಮಹಾ । ಸೌರದವರೆಂತೆನಲೂ ॥ ಅವರುಗಳುಭಾನುವನೆಸರನೆಂ । ದರಿ
ದುಧ್ಯಾನಿಸುತಿರುವರಾರವಿ । ಭುವಿಚರಾಚರವೆಲ್ಲಬೆಳಗುತಲಿರುವಕಾರಣ
ದಿಂ ॥೩೯॥ ಅರಿದುತಿಳಿಯೈನೀನುಸಾಕ್ಷಾ । ತ್ತ್ರಿರುವಕಳೆಇನ್ನೇನುತೇಜ ।
ಸ್ಫುರಿತನಾಗಿಯೆತಾನುತ್ರೈಜಗ । ಭರಿತನಾಗಿರುವ ॥ ಕರಸಹಸ್ರವಸು
ರಿವಸೂರ್ಯಗೆ । ಸರಿಯುದಾರೈತ್ರೈಜಗಂಗಳ । ನಿರುತಸಂಚರಿಸುವಗೆಸ
ಮಸಂ । ಚೆರಿಪರಾರೆಂದ ॥೪೦॥ ನಾನುದೇವರುನೀನುದೇವರು। ನಾನು

ಮಾಡಿದನೀನುಮಾಡಿದೆ | ನಾನುನೋಡಿದನೀನುನೋಡಿದೆ | ನಾನುದೊ
ಡ್ಡವನೂ || ನೀನುದೊಡ್ಡವನೆಂದುತಿಳಿಯುವ | ನೀನುಇಲ್ಲ್ಯರವಿಇರದಲಿರ
ಲೇನುಹೇಳಾ | ದೊಡ್ಡಿತಹತನುತಃನುತಂಬಿರಲು ||೪೧|| ಎಲ್ಲಲೋಕ
ವಲೋಕವೆಂಬುವ | ವೆಲ್ಲಹೇಳಾಭಾನುವಿರದಿರ | ಲೆಲ್ಲದೇವರದೇವರೆಂಬು
ವ | ರೆಲ್ಲತೋರುವರೈ || ಎಲ್ಲಸುರನರರಸುರಕಿನ್ನರ | ರೆಲ್ಲಸಂಚರಿಸುವ
ರುತಮದೊಳ | ಗೆಲ್ಲಿಹೇಳಾದೇವರೆಂಬುವರಿಲ್ಲ | ರವಿಯುಳಿಯದೇ ||೪೨||
ತರಣಿಮಂಡಲವಡರೆಗಗನವ | ತರಥರದವೈಚಿತ್ರತೋರ್ಪುದು | ತರಣಿ
ಮಂಡಲವಡರದಿರೆತನು | ಉರುಳಲೆಂತಹದೂ || ಉರುಳದಿರೆತನುವಿರು
ಪಭುವನವ | ಅರಿವರಾರೈಯುರಿವತರಣಿಗೆ | ಸರಿಆದಾರೈಸರ್ವಲೋಕ
ದ | ಲರಿದುನೋಡೆಂದ ||೪೩|| ಕಾಲಕಾಲದಲಿಂತುಇರುಗುತ | ಕಾಲತಿ
ರಲುಸರ್ವಲೋಕಕೆ | ಕಾಲರುದ್ರನುತಾನೆಯಾಗಿವಿ | ಕಾಲಲೋಚನವ
ಕಾಲದಂತ್ಯದಿತೆರೆಯುತೋರುವ | ಕಾಲಕಾಲಗಳರಿಯೆಪ್ರಳಯದ | ಕಾ
ಲಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯದವನೆಸರಿ | ಕಾಲವಿಲ್ಲೆಂದ ||೪೪|| ಪ್ರಥವದುದಯದಿ
ಶತಧೃತಿಯೆ | ಆಗತಿಶಯದಿಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದ | ಲಸಮಶಂಕರನಾಗಿಸಾ
ಯಂತರದಿ | ಹರಿಯಾಗೀ || ಪ್ರಕಿಯಕತ್ರ್ತೀನೀಗಿಪರಮಾ | ಯತದನುಂ
ಡಲವಾಗಿದ್ವಾದಶ | ಗತಿಯುಲಿರುಶಿಹಭಾನುವಿಗೆಸಟಿ | ಜತೆಯದಾರೆಂದ ||೪೫||
ವೇದವೇದಾಂತಾದಿಪುರುಷನ | ನಾದಿಪುರುಷನೆಯಾಗಿತನ್ನವಿ | ನೋದ
ಕೋಸುಗಚಿತ್ರಭಾನುವಿ | ಯಾದಿಬಿಂಬಗನೂ || ಆದರೆಸಿಕಿರುಗಿಸುತ
ತಾನಿರು | ಪಾಧಿರೂಪನೆಯಾಗಿತೋರುವ | ವೇದಮೂರುತಿಯಾದವಗೆ |
ಸಮನಾವರಿಲ್ಲನತ ||೪೬|| ವೇದಮಾರ್ಗದೊಳಾದವಂತ್ರನ | ನೋದಿ
ಸೌರರುರವಿಯಪೂಜಿಸಿ | ಯೈದುವರುಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಮೀಪ್ಯಾದಿ | ಮು
ಕ್ತಿಗಳ || ತೀದುಪೈಸೌರವ್ರತವುಇಂ | ನಾದಿಶಾಕ್ತೇಯರುಗಳೆಂಬರ |
ಬೋಧನಾಗವನೊರವಕೇಳೈ | ಆದಿಬಿದುಯಂದ ||೪೭|| ಆವಳೋರ್ವ್ವ
ಳಚರಾಚರದೊಳು | ತಾವಿರುತಲಿಹವಣಿಮವದಲಹ | ವಾವಳೋರ್ವ್ವಳ
ಚರಣತಂದಲ | ಜಾಡಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ || ತಾವುಕರಗಳಮುಗಿದುನಿಂತಿಹ |
ಳಾವಳನಿಬತಿಗಂದದವಲೆಪರ | ದೇವಿಯಾಗಿಯೆನಿಂದಳಿಗೆಸರಿ | ದೇವರಾರೆಂ
ದ ||೪೮|| ಕೊಟ್ಟಅಧಿಕಾರವನುಮುರ್ವರಿ | ಗಿಟ್ಟುಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗ
ಳ | ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿಕಾಲತೀರುವ | ಕಟ್ಟಳೆಯನರಿದೂ || ಘಟ್ಟರೂಪಿ
ಣಿಯಾಗಿಸರ್ವರ | ಕುಟ್ಟಿಮುರಿದಾಮುರ್ವರನುಕೈ | ಗೊಟ್ಟುಕಳೆಯುವ

ಧಿಟ್ಟಿಗೆಯುಸರಿ । ಇಟ್ಟರಾರೆಂದ ॥೪೯॥ ಅರಿದುತಿಳಿಯೈಯುಮಿಲ್ಲಪಾರ್ವತಿ।
ಗೋರದನೀಶ್ವರಮುನ್ನ ಧರೆಯೊಳ್। ಗಿರುವಬೆಲ್ಲರಮಂತ್ರದೇವತೆಯ ರೊ
ಳಗೆಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯಾ ॥ ಗಿರುವಗಣಪತಿಯಧಿಕವಿಧಿ । ರವಿಯಧಿಕವವನಿಂದಿ
ರುವಕೇಶವ । ನಧಿಕವಾತನಿಗಧಿಕಶಂಕರ । ನಾತನಿಂದಧಿಕ ॥೫೦॥ ಇರು
ವಳಾಪರಶಕ್ತಿ ಅವಳಿಂ । ದಿರುವಸರ್ವರಹಸ್ಯವಿದ್ಯದೊ । ಳಿರುವದಾಶ್ರೀ
ವಿದ್ಯವಿನಿತರ । ಶಿರದಶಿಖರದಲಿ॥ ಮೆರೆಯುವದುತಾರಾಜರಾಜೇ। ಶ್ವರಿಯು
ನಿಸಿಮುಖ್ಯತೆಮುಲಿದರಿಂ । ದಿರದಧಿಕಲೀಮೂರುಲೋಕಗ । ಳೊಳಗೆಕೇ
ಳೆಂದ ॥೫೧॥ ಪರಮಶಿವನಿಂತೊರದಕಾರಣ । ಪರಮಶಕ್ತಿಯೆಮುಖ್ಯವೀ
ಯಿಹ । ಗರಗಳೆರಡರಬಳಕೆಗೆಯುಈ । ಪರಳೆಸಾಧನವ್ರೂ ॥ ಪರಮಚಿ
ತ್ತಳಈಕೆಈಕೆಯು । ಪರಿಯುಪರಿಕಿಸಲರಿದುಈಕೆಗೆ । ಸರಿಇದೆಂಬರನರಿ
ದುತಿಂಬುವ । ಳರಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದಾ ॥೫೨॥ ಪಬ್ರಿಈಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭುವನವ।
ನೊಬ್ಬಳೇಐಂಕ್ಲೀಂಸಕಾರನ । ಗರ್ಭದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟುತಾನೇ । ಮಬ್ಬ
ಮರೆಯಾಗೀ ॥ ಹಬ್ಬಿಳಗುರೂಪಾಗಿಹಂಸಂ । ಇಬ್ಬರೊಗೊಂದಾಗಿಅ
ಯಾ।ಗರ್ಭಭೇದಗಳಾದಳಿಗೆಸರಿ।ಯುಬ್ಬದಾರೆಂದ॥೫೩॥ಸರ್ವದೊಳಹೊ
ರಪೂರ್ಣಳಾಗಿಯೆ।ಸರ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದಸಾಕ್ಷಾತ್ ।ನಿರ್ವಿಕಾರಿಣಿಯಂದು
ಶಾಕ್ತರು।ಸರ್ವದಿನಗಳಲೀ॥ಸರ್ವಸಂಭ್ರಮಗಳಲಿಪೂಜಿಸಿ।ಸರ್ವಸುಖಕ
ರರಾಗಿತುದಿಯಲಿ । ಶರ್ವರಾಪರಶಕ್ತಿಸಾಲೋಕ್ಯಾದಿ।ಮುಕ್ತಿಗಳ ॥೫೪॥
ಕೇಳಿದೈಷಡುದೇವತೆಗಳೊಳು । ತಾಳಿರುವತತ್ತಾರತಮ್ಯವ । ತಾಳಿದೈಯು
ಲ್ಲವನುಮನನದಿ । ಭಾಳಹರುಷದಲೀ ॥ ಹೇಳಿಡೀಷಣ್ಮತದರಿವರನೆ ।
ಬಾಳಪರಿಕರದಿಂದಲರ್ಚಿಸಿ । ಕಾಳುವಾದದಲಿಹರುಅಯಾ । ಬಾಳುಘನವೆ
ನುತ ॥೫೫॥ ಇಂತುಷಡುದೇವತೆಯುರಿಗುತಿರ । ಲೆಂತುಪಾಸನೆಯುಂಬೆ
ಯಾವೇ । ದಾಂತರೂಪನನೊರವೆನೀಷಡು । ದೇವತಾಂತದಲೀ ॥ ನಿಂತು
ಬೆಳಗುವನಾತನೀವಿಧ । ವಾಂತನೆಲ್ಲರತಾತನಾತನ । ಚಿಂತ್ಯಭಜಿಸ್ಯೆಷಡು
ಮತಾಂತರ । ಭ್ರಾಂತನತಿಗಳೆದು ॥೫೬॥ ಇನ್ನ ಷಣ್ಮತಖಂಡನೆಯುಕೇ।
ಳಿನ್ನನಿನಗಿದನೊರವೆಸುಭವ । ಮುನ್ನಗಣಪತಿಪರನೆನಲು । ಶಿರವ
ರಿದುಗಜಶಿರವ ॥ ಮುನ್ನತೊಡಿಸಿದನಾದಕಾರಣ । ಛಿನ್ನರೂಪನುಪರ
ನದೆಂತಹ । ನಿನ್ನ ವಿಧಿಯೆಪರನೆನಲುಶಿರ । ವರಿದುಪೋದುದಲ್ಲೆ ॥೫೭॥
ಸುತನೆಶಿಳಿವಿಷ್ಣುವನೆಪರದೇ । ವತೆಯನಲುಗಾತ್ಯಾಸಶಾಪದ । ಕತನ
ದಿಂಸುರತ್ರಿರಿಯುಗಾದಿಯ । ರೂಪಗಳಧರಿಸೀ ॥ ಸತಿಸಹಿತಲಾರಣ್ಯಭ್ರ

ಷಣ | ವ್ಯಥೆಯೊಳಲುವಗೆಂತುಪರದೇವತೆಯುಯುಂದೆನಲಹುದುಜೋ
ಹಾ | ಲಂಬಮುಳ್ಳನಕ ॥೫೮॥ ಹರನೆಪರನೆಂದೆನೆಕಪಾಲವ | ಧರಿಸಿತಿರಿ
ದುಣುತಿರಲುಪರನೆಂ | ದೊರೆಯಲೆಂತಹದಿನ್ನುಭಾನುವೆ | ಪರನದೆಂದೆ
ನೆಲೂ ॥ ಉರುಳಿಹೋದವುದಂತವಲ್ಲದೆ | ತಿರುಗುತಿಹನಾವಾಗಲೋಕದ |
ಪರನೆನಲ್ಕೆಂತೆಂತುಇನಿತರ | ಪರಿಯವರ್ತಿಪಗೇ ॥೫೯॥ ಪ್ರಕೃತಿಯೋ
ಪಿರಿದೆನಲುಬಹುವಿಧ | ವಿಕೃತಿಯೇತದ್ವ್ಯಾಪ್ರುವುತಾ | ಪ್ರಕೃತಿಗೋ
ಶ್ವನುಪುರುಷನಿರಬೇ | ಕೈಸೆಬಗೆಗೊಳಲು ॥ ಸುಕೃತಕೇಳ್ ತತ್ಪ್ರಕೃ
ತಿಗಿಂ | ತತ್ಸ್ವರುಷನೆಂದುತ್ತಮನಲಾವನ | ವಿಕೃತಿಯೊಳದೀಕ್ಷಿಸಲು
ಪ್ರಕೃತಿಯು | ಪಳದೆಂತಹಳೊ ॥೬೦॥ ಬಾಲಬೆಸಗೊಂಬ್ಯೆಜಗತ್ತಿಗೆ |
ಮೂಲಕಾರಣನಾವನೆನುತಲಿ | ಕೇಳುಮೇಲೆಲ್ಲಿಹುದುಸರ್ವಂಬ್ರಹ್ಮ |
ಶೃತಿಮತದೀ | ಮೂಲಚೇತನವಿನಿತುರೂಪನು | ತಾಳಿದುವದೊಂದೇಕ
ಣಾತಂ | ಮೂಲವಸ್ತುತಾನೆಂಬನಿಶ್ಚಯ | ಕೇಲುಘನವೆಂದಾ ॥೬೧॥ ದೇವ
ರೆಂಬರನೆಲ್ಲರನುಕುಸು | ಮಾವಳಿಯುಸರದಂತೆಕೊರಳಲಿ | ಶ್ರೀವಿಧರಿಸಿರು
ವಾತಶ್ರೀಗುರು | ದೇವನೆಂದನುತ | ಭಾವದಲಿಚಿಂತಿಸುತಲಿರನಿನ |ಗಾವ
ಹಾನಿಯುಇಲ್ಲನೀಪರ | ದೇವನಾಗುವೆಯೆಂದಗಗನಾ | ನಂದದಯದಿಂದ ॥
ಆಳನೀಲಗಳಿಲ್ಲದಾತ್ಮಗೆ | ಬಾಳನಯನನುಹರಿಯುನರಸುರ | ಕಾಲಕರ್ಮ
ವುಬಾಳಸಚರಾಚರವುಲೋಕಗಳೂ ॥ ಹೇಳಲಿಕೆತೆರಹಿಲ್ಲವೆಲ್ಲವ | ತಾಳಿ
ಬ್ರಹ್ಮವೆತುಂಬಿತುಳುಕಲು | ಕೇಲುಮೇಲೆಲ್ಲಿರುವದಿನ್ನುವೆ | ಬಾಲಹೇ
ಳೆಂದ ॥೬೨॥ ತರುಗಳಲಿಲತೆಗಳಲಿತೃಣದಲಿ | ಗಿರಿಗಳಲಿಗುಹೆಗಳಲಿಜಲ
ದಲಿ | ತರಣಿಯಲಿಚಂದ್ರನಲಿತಾರಾನಿವಹವಿತರಲೀ ॥ ಶರಧಿಸಪ್ತವುಗ
ಳಲಿತುಂಬಿಯೆ | ಪರಮಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮವಿರುತಿಹ | ದರಿದುಕೊಳ್ಳೈಅದು
ವೆನಿಶ್ಚಯ | ವಿರುವಘನವೆಂದಾ ॥೬೩॥ ಮಗನೆಕೇಳುತದಾದಿಮಧ್ಯಾಂ |
ತಗಳುತೋರದಕಾಲಕರ್ಮ | ದಿಗಳಿಗಂದದನಾಮರೂಪಗ | ಳಂಕೆಗೊ
ಡಬಡದ ॥ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಮಿರದವನವಾ | ಕ್ಯಗಳಿಗಂದದಖಂಡಬ್ರ
ಹ್ಮವನ | ನಷ್ಟಭಜಿಸೈಅದನೆಸದ್ಗುರು | ಪದವೆನುತತಿಳಿದೂ ॥೬೪॥ ನೀರ
ಮೇಳಾಬ್ರಹ್ಮವೆಲ್ಲವ | ತಾರವಾಗಿಯೆತೋರಿತನ್ನೊಳು | ಶ್ರೀರುವರನೆರೆ
ಸಲಹಲೋಸುಗ | ಧಾರುಣಿಯಲಿಳಿದೂ ॥ ಸಾರಸಂವಿತ್ಸ್ವರಸಹಜಾ |
ಕಾರವಹಸಾಕಾರವಾಗಿಯೆ | ತೋರಿಸುಳಿಯುವದಿದುವೆಗಗನ | ದವಾರ
ಘನವೆಂದ ॥೬೫॥ ಆರುಮತಗಳಲಾರುಗೆಲಿಗಳ | ಲಾರುಬಾಧಿಪರವರಿಗಾ

ಯಾ । ಕಾರವಾಗಿಯೆತೋರಿಕೊಡುವದು । ತೋರಿಪರೂಪ್ಯಗಳಾ । ಆರ
ಲವರವರಂತ್ತೆಸಗುಣಾ । ಕಾರಶೂನ್ಯಾಕಾರವಾಗಿಯೆಸಾ । ರಿರುವದನು
ಸೇರಿಸುಖಿಸಾ । ನೀಗನೀನೆಂದ ॥೬೭॥ ಒಬ್ಬನೆನುತವನೆಂಬುಇನ್ನುವೆ । ಒಬ್ಬ
ನಲ್ಲದರಿಬ್ಬರಿಲ್ಲತಒಬ್ಬನೇ । ತನುಮನದಸಂಶಯು । ಮಬ್ಬುಕಡೆಸರಿಯೆ ॥
ಇಬ್ಬರಾಗಿಹದಳಿದಶ್ರೀಗುರು । ಒಬ್ಬನೇಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಹ । ಹಬ್ಬವಹ
ದೈಹಂಸಜಪದೊಳ । ಗರ್ಭವಿದುಯುಂದ ॥೬೮॥ ಹಲವುಮತಗಳಹಲವು
ವ್ರತಗಳ । ಹಲವುಶ್ರುತಿಗಳಹಲವುನೀತಿಯ । ಹಲವುಗತಿಗಳಲೇನಫಲದು
ನಿಜ ! ನೆಲೆಯನರಿಯದಲೇ ॥ ಹಲವುವಿಧಗಳನುಳಿದುನಿಶ್ಚಯ ! ಬಲಿದು
ಪಥದಲಿನಡೆಯೆನುತ್ತವೆ । ತಿಳುಹಿದನುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥಗೆ । ತಿಳದುನ
ಡೆಯುಂದ ॥೬೯॥ ಮಗನೆತಿಳಿದಾನಿಗಮಶೃತಿಸ । ಸ್ಮೃತಿಯುಷಡುದೇವತೆಯು
ವಿವರದೊ । ಳತಿಶಯದತತ್ವಾರತಸ್ಯದ । ಗತಿಯನೆಲ್ಲವನೂ ॥ ಬಗೆಯಬೇ
ನನುನೀನುಇನ್ನುವೆ! ಹಗಲಿರುಳುಸೋಹಂಸರೂಪನ । ಮಿಗಿಲುಚಿಂತಿಸಿ
ಪೂಜಿಸೈಚಿ । ದ್ಗಗನವದುಯುಂದಾ ॥೭೦॥ ಇಂತುಶ್ರೀಗುರುವರದುಪ್ಪೆಲ್ಲವ।
ಅಂತರಂಗದಲರಿದುತಾನ ! ತ್ಯಂತಸಂತಸನಾಗಿಷಡುವಿಧ । ವಾಂತದೇವ
ತೆಯಾ ॥ ಅಂತರಂತರವೆಲ್ಲವನುಮರ। ದಂತರಹಿತನನಂತರೂಪನ । ಚಿಂ
ತಿಸುತಲಿರುತಿರ್ದ ಸೋಹಂ । ಪೊಂತಿಹುದೊಯನುತ ॥೭೧॥ ಜಯತು ಶ್ರೀ
ರಘುರಾಮವಾರ್ಯಗೆ । ಜಯತುಯೋಗಿಸನಾತನಾರ್ಯಗೆ । ಜಯತುಜಯ
ತುಸನತ್ಸುಜಾತ । ಸನತ್ಕುಮಾರನಿಗೇ ॥ ಜಯತುಕೌಂಡಿನ್ಯಾರ್ಯಯೋ
ಗಿಗೆ । ಜಯತುಕೇಶವಮೌನಿವರ್ಯಗೆ। ಜಯತುಘನನಗರೇಶಗಗನ। ಪರೇ
ಶಪಾದುಕೆಗೇ ॥೭೨॥ ಓಂತತ್ಸತುದಿತಿ ॥ ... ...

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ತತ್ಸದಿತಿ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪದ । ಕಮಲ
ಭೃಂಗಾಯಮಾನ । ನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತಮಪ್ಪ।
ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದಗುರುನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂತರಹಸ್ಯೇ
ಪಂಚಮಶ್ವಾಸಃ.

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೫ ಕ್ಕಾಂ ಪದನೂ ೩೭೭ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಹಂಸಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಂಶಯವನತಿಗಳೆದುತ್ತಾರಕ । ಹಂಸನಿರ್ಣಯವರುಹಿದ ಸುಚಿದ । ಹಂಸಗಗನಪರೇಶತನಯಗೆ । ಹಂಸರೂಪಿನಲೀ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಸಿರದಿಭಾಗೀರತಿಯುತ್ತಮೂರ್ಧ್ನಿಗೇ । ಸ್ವರದಲೊದರುವಶೃತಿಯಧರಿಸಿಹ । ಕರದಶಿರದುನ್ನತಿಯುಬಿದು । ರಿದಜಡತೆಯಚಲುವಿಕೆಯು ॥ ಕರಿಯುವಸನದಸರಿಯುಕಂಠದ । ಉರಿವಗರಳವಧರಿಸಿತಿರುಗುವ । ಹರನನರಿಯುವರೆಂತು ಲೋಕದ । ಮರುಳರುಗಳೆಂದ ॥೧॥ ಮಾತುಮಾತಿಗೆಬೈದಮಾತೆಯ । ಮಾತವಿನಾಶಿಯೆಕೋತಿಯಂದದಿ । ಜಾತಿಗರ್ವದಲೆಡೆವರಿದುಸ್ವ । ನೀತಿಯಶಿಯದೆಲೇ ॥ ನೋತಸುಕೃತವಸೀಗಿಮರಳಿಯೆ । ಪಾತಕಂಗಳಿಗೆಳಸುವಸಿಗೆ । ನೀತಿಳುಹವಿರುಗಗನಬೋಧಾ । ನೀತಿಯನುಯುಂದಾ ॥೨॥ ತಾತನಾಗ್ನೆಯೊಳಿರುತತನ್ನಯ । ಮಾತೆಯೊಳುಭಯವಿರುತಜನಹರು । ಷಾತಿಶಯನಾಗಿರುತ । ಧರ್ಮ್ಮಕೆದಾತನಾಗಿರತ ॥ ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲಿರುತವರನಿಗ । ಮೋಕ್ಷಿಹಾಸವಕೇಳುವನಿಗೊರೆ । ಸತ್ವಾತಿಶಯಗಗನಾರ್ಯಚಿನ್ಮಯ । ತಾತಬೋಧೆಯನೂ ॥೩॥ ಕೇಳಿದನುಪೂರ್ವೋಕ್ತಹಂಸನ । ಮೂಲಮಂತ್ರರಹಸ್ಯವಿದ್ಯವ । ತಾಳಿಮನನದಿಮುದದಿಕರುಣಿ । ಕೃಪಾಳನಡಿಗೆರಗೀ ॥ ಹೇಳಿತೋರಾಗುರುವೆಅಜಪದ । ಮೂಲವಾವ್ರುದುತಿಳಿವೆನೆನುತವೆ । ಮೇಳವಿಸುತಿದೆಮನವುಹಂಸೆಸ । ಕೀಲವೆಂದೇನೂ ॥೪॥ ಹಂಸನಾಮವಿದೇನು ಆದರು । ಹಂಸವರ್ಣವಿದೆಂತುಅಕ್ಷರ । ಹಂಸಕಾರಗಳರ್ಥವಾವುದು । ಹಂಸಜೀವನೆಯೊ ॥ ಹಂಸಪರಮನೊಪರನೊತಿಳಿಯದು । ಹಂಸನಿರ್ಣಯವರುಹಿಮನಸಿನ । ಸಂಶಯವಪರಿಹರಿಸಿರೆನೆ । ಪರಹಂಸಗುರುವರನೂ ॥ ಕೇಳುತೀವಿಧಬಾಲಭಾಷೆಯ । ತಾಳಿಸಂತೋಷವನುಮನನದಿ । ಹೇಳಿದನುವರಹಂಸಮರ್ಗಸ । ಕೀಲಕವಿದೆನುತ ॥ ಬಾಲಕುಡುರ್ರೈಹಂಸಕೀಲಕ । ದಾಳುನೀಳವದೇನೆನಲುಅದ । ಪೇಳುಶಿಹೆವೆಲ್ಲವನುಮರೆಯದೆ । ಕೇಳುನೀನೆಂದ ॥೫॥ ಮೊದಲುವಿಧಿಸಿದಮಂತ್ರಯೋಗದ । ಹೃದಯಮರ್ಮರಹಸ್ಯವಿದರೊಳು । ಹುದಗಿರುವವಾಸಪ್ತಮಮಹಾ । ಮಂತ್ರಕೋಟಿಗಳೂ ॥ ಆದರೊಳಂತಭರ್ಗತಮಾಗಿಯೆ । ಮುದವಿರುವವದರಿಂದಹಂಸಂ । ವಿದುವೆಪೇಳಲಿಕಾಯ್ತುಸೋಹಂಪದದ । ಅಜಪದಲೀ ॥೬॥ ಇದಕೆಆದ್ಯಸಾಧನೆಯಸೊಂ । ಪೊದಗಬೇಕದರಿಂದಪೇಳುವೆ । ವಿದಕೆಪ್ರಥಮದಿಹಂಸಮಂ

ತ್ರದ ! ವಿಧವದೇಸಿಕನಿಂ ॥ ಅದುವೆಕ್ರಮವಾಗರಿದುಮುಷಿಚೆಂ । ದಧಿಯು
ದೈವತೆಶಕ್ತಿ ಬೀಜದ । ಹದನಕೀಲಕಅಂಗವಾರರ । ಅರ್ಥಸಹಪಾಗಿ ॥೮॥
ಯುನಂತರಸ್ಥಾನಭಸಿತವಿ। ಧಾನದಿಂ । ಶುಚಿಯಾಗಿ । ಆಯಾಧ್ಯಾನಪೂರ್ವ
ಕವಾಗಿ । ಸಿದ್ಧಾಸನದಿಸ್ಥಿರನಾಗೀ ॥ ಕಾಯಮನಕರಣಾದಿಗುಣಗಳು !
ಹೇಯವಂಟದನಾಗಿತಾರಾಜು । ಕಾಯನಾಗುತಲಾಗಲಾಗುರು । ರಾಯ
ನನುನೆನದೂ ॥೯॥ ಮಂತ್ರಮನನಂಗೈದುಪರಿಪಿ । ಅನಂತರದಲಾವುಂ
ತ್ರಮೂರ್ತಿಯು । ಚಿಂತೆನೆಯ ಗೈದಂತರದಲಾ । ತಂತ್ರಸಹವಾಗಿ ॥
ಮಂತ್ರದರ್ಥವನರಿದುಮುರಳಿ । ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿಯೆಜಪಿಸಬೇಕೈ ।
ಅಂತರಂಗದಹಂಸಮಂತ್ರವದೆಂ । ತವೇನೆನಲೂ ॥೧೦॥ ನಾದುಬಿಂದು
ಕಳಾದಿಯಾಗಿಯೆ । ವೇದಸಮ್ಮತವಾಚಿದ್ಯಾ । ಪಾದನಿಜಪರವಾತ್ಮತ
ತ್ವಹ ! ಕಾಪವನಿಸುವದೂ ॥ ಸಾದರದಿದೇಹೇಂದ್ರಿಯಪ್ರಾಣಾದಿ । ಜಡ
ದೃಶ್ಯಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ । ಪ್ರಕೃರ್ತಿಸಕಾರದಿದುವೆಹ । ಕಾರದೊಡೆಗ
ಲಸೇ ॥೧೧॥ ಆದುದಾಹಸಮಧ್ಯಬಿಂದೊಂ । ದಾದಕಾರಣಹಂಸಜೀವನೆ।
ಆದುದದುವೆಸಮಸ್ತಭೌತಿಕ । ಭೂತಪ್ರಾಣಿಗಳ ॥ ಮೋದಹೃದಯದ
ಕಮಲದೊಳಗಿ । ರ್ದಾದಿವಿಡಿದಾಘ್ರಾಣಸುಷಿರದ । ಹಾದಿಯಲಿಪೂರಮ
ಟ್ಟುಹನ್ನೆರ । ಡಂಗುಲದಮಟ್ಟು ॥೧೨॥ ಐದುವುದೆರೇಚಕವುಅರ್ಥ ।
ತ್ವೈದೆಲಯುವದುಬಹಿಯಕುಂಭಕ। ವೈದಲಷ್ಟರಲದುವೆವಳಗಡೆ । ಸದು
ವೆಪೂರಕವೂ ॥ ಅದರಲರ್ಥವುಲಯಿರುವುದಲ್ಲಯೆ । ಅದುವೆಅಂತಃಕುಂಭ
ನಿರ್ಣಯು । ವಿದುವರೇಚಕಪೂರಕಾದಿಯು । ವಿಧಿಯನೆಲೆಯರಿದು ॥೧೩॥
ಪೂರಕದಲಿಹಕಾರಪ್ರಾಣಮನ । ಸಾರೆಸ್ಥಾಪಿಸುತೇರಿನಿಲುವೈ । ಯಾರ
ಕುಂಭಕದೊಳಗೆಬಿಂದುವ। ನೇರಿಕೂಡಿಸಿಯೇ ॥ ಸಾರೆಮುರಳುವರೇಚ
ಕದಿ ; ಸಾಕಾರಪ್ರಾಣಮನಕೂಡಿನೋಡುವ । ಸಾರತೆಲಿವಿಯೆತಾನೆನು
ತಲಿ । ವಿಚಾರಿಸುವದೆಂದ ॥೧೪॥ ಇಂತುಹೃದಯದಕಮಲಮೊಳುನೆಲೆ !
ಯಂತುಮಾರುತಮಾನಸೇಕತೆ। ಯಾಂತಹಂಸನಹರ್ನಿಶಂಗಳ । ಲಿಂತು
ಸಂಚರಿಸಿ ॥ ಲೆಂತುಗಣನೆಯನಲ್ಕೆಕೇಳ್ವೇ । ದಾಂತವೇತ್ತರುಗಣಿಸಿ
ಭಾಗಿಸಿ । ನಿಂತನಿಶ್ಚಯುಉಸುರಿರುವರದ । ನಿಂತುತಿಳಿಯುಂದ ॥೧೫॥ ಒಂ
ದುದಿನದಲಿಹಂಸನಡೆಯುವ । ಚಂದವೆಣಿಸಲಿಕಹದು । ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು
ಸಾವಿರದಾರುನೂರನೆ । ತಂದುಭಾಗಿಸಿಯೇ ॥ ಹೊಂದಿರುವಷಟ್ಚಕ್ರಮ
ಧ್ಯದಿ । ನಿಂದಿರುವಷಡುಪೇವತೆಯು । ಪದಕೀದಿವನಿವೇದಿಸಲುಬೇಕೆದ ।೧೬

ದವೆಂತೆನಲು ॥೧೬॥ ತನಯಾತನುಮಧ್ಯಸ್ಥಲಾಂಗದಿ । ವಿನಯಯುವಕಷ
ಸಸ್ವರ । ಚತುರ್ದಳವನಜಕಾಹೇರಿರುವ । ಕಾಂಚನಕುಸುಮಸಮದ್ಯು
ತಿಯಿಂ ॥ ದಿನಮಹೀನಿಲಯದಲಿಆಘ್ರಾ । ಣ್ವನೆಯಕಾರಣವಾದಮೂಲ।
ದ್ವಸಜಆಧಾರದಲಿಮತ್ತಮ । ಹೋತ್ತ್ರಕಾಯದಲೀ ॥೧೭॥ ಕರಚತುಷ್ಟ
ಯಗಳಲಿಪಾಶಾಂ । ಕುಶವೃಶೃಂಗವರಭಯಂಗಳ । ಧರಿಸಿಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ
ಕುಸುಮಗ । ಳಿಂದಲಂಕರಿಸೀ । ವರಮಹಾಗಣಸಭೆಯಮಧ್ಯದ । ಉರಿ
ವಮಣಿಮಯಪೀಠಸ್ಥಿತನಾ । ಗಿರುವಕರಿಮುಖಗಾರುನೂರಜ । ಪವನವೇ
ದಿಪುದೂ ॥೧೮॥ ಮೇಲೆಲಿಂಗಸ್ಥಾನಬಭಮಯ । ರಲಸ್ವರಷಡ್ದಳಸಮ
ನ್ವಿತ । ಬಾಲಲೋಹಿತವರ್ಣವನದಾ । ಲಯವುರಸರುಚಿಯಾ । ಮೂಲ
ಕಾರಣವಾದಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ । ಚಕ್ರದಮಧ್ಯರಂಗದಿಬಾಲಗೌರ । ವವರ್ನ
ತನುನಯುನಾಲಿ । ಅಷ್ಟಮದಿಂ ॥೧೯॥ ಮಾಶದಂಡಕಮಂಡಲಾಭಯ ।
ವೀಸಧರಿಸಿಹಕರಚತುಷ್ಟಯ । ವಿಸಲಿನಮಜ್ಜೋಪವೀತ । ವಿಲಾಸ
ನಾಲ್ಮೊಗದೀ ॥ ಸೂಸುತಿಹಮೃದುವಚನಮಯ । ವಾಗೀಶನಾಗಿಹವಿಧಿ
ಯುಪದಕೆಯು । ನೀನಿವೇದಿಪುದಜಪಷಡುಸಾವಿರವ । ಭಕ್ತಿಯಲೀ ॥೨೦॥
ಅನ್ನನಾಭಿಸ್ಥಾನಠಾಣದ । ಉನ್ನತದಡಢಣತಥದಧನಪವನ್ನು ವಾಕ್ಷರ ।
ದಶಮುಪುರುಷಫಕಾರಸಹವಾಗೀ ॥ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದಲಿಹವುದಶದಳ । ದನ್ನ
ತಿಮಿಲಾಪೀತವರ್ನದಿ । ಮುನ್ನ ಬೆಳಗುವವಹ್ನಿಯಾಲಯ । ವೆನ್ನುವದರೊ
ಳಗೆ ॥೨೧॥ ನಯನಕಾರಣವಾಗಿತೇಜೋವು । ಣಿಯಪೂರಕಮಧ್ಯರಂ
ಗದಿತ್ರಿ । ಣಯಸಖನಲ್ಲಿಹನುಶಾಮುಲ । ವರ್ನವಿಕಮುಖ ॥ ನಯನಉಭ
ಯುಗಳಿಂಚತುರ್ಭುಜ । ವರಸುದರುಶನಶಂಖಕೌಮೋ । ದಕಿಗಳನುನಂ
ದಕವಧರಿಸಿಯೆ । ಕರಚತುಷ್ಟದಲೀ ॥೨೨॥ ಧರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದದ ।
ಕೊರಳವನಮಾಲೋಪವೀತದ । ಸಿರಿಧರನಪದಯುಗಕೆಷಡುಸಾವಿರ ।
ಜಪಂಗಳನೂ ॥ ನೆರೆನಿವೇದಿಸಿಬಳಿಕವೇಲಿ । ನ್ನಿರುವಹೃದಯಸ್ಥಾನಪೀ
ಠದ । ಲಿರುತಲಿಹವಕ್ಷರದಿದ್ವಾದಶ । ವಾವದೇನೆನಲೂ ॥೨೩॥ ಕಾದಿಠಾಂ
ತದಕ್ರಮದನೆಲೆಯಾಂತು । ದ್ವಾದಶದಳಗಳಿರುತಿಹ । ವಾದಿಅಂತದಲದರ
ಮಧ್ಯದ । ವೋದಪೀಠದಲೀ ॥ ಬೂದಿಲೇಪನದಿಂದೆಸಿತವ । ನೋರ್ದಯ
ದತನುವಿಂದೆತ್ರ್ಯಂಗ್ಮನೆ । ಯಾದಕಾರಣದಿಂಜಟಾಮುಕು । ಟಂಗಳೊಲ
ವಿಂದೇ ॥೨೪॥ ಏಕಮುಖತ್ರೈನಯನಚೌಭುಜ । ವಾಕಪಾಲಶಶಾಪದಕ
ಗಳನಾ । ಕರಗಳಲಿಧರಿಸಿಅಭಯವ । ನಿರಿಸಿಭಕ್ತಕರಿಗೇ ॥ ಲೋಕವಂದಿತ

ನಂಗಿತ್ತೋರ್ಪಿ । ನಾಕಿಗೆಯುಜಪಷಡುಸಹಸ್ರವ । ಏಕಚಿತ್ತದಲರ್ಪಿ
ಸುತಲಿ । ವಿವೇಕಪರನಾಗೀ ॥೨೫॥ ಮೆರವಕಂಠಸ್ಥಾನಷೋಡಶದಳ ।
ಸ್ವರಾಕ್ಷರನೀಲವರ್ಣದಭರಿತ । ಗಗನದಸದನವಾದವಿ । ಶುದ್ಧಚಕ್ರದಲೀ ॥
ಇಂಬವಜೀವನಿಗೊಂದುಸಾವಿರ । ಸ್ಫುರಿತಹಂಸನಜಪವನರ್ಪಿಸಿ । ನಿರುತ
ಭೃವಮಧ್ಯದಲಿಹಂಕ್ಷಂ । ಕ್ಷರವುನೋನಿಲಯು ॥೨೬॥ ಅರುಣಕಾಂತಿಯು
ಕಿರಣದೀಪ್ತಿಗ । ಳಿರುವದ್ವಿದಳದಿಮೆರವಪರಮನಿ । ಗುರೆಸಹಸ್ರದಜಪ
ವನರ್ಪಿಸಿ । ಮರವೆಯನುಜೈಸೀ ॥ ಪರಮಸುಖಮಯನಾಗಿಪರತರ । ತುರಿ
ಯತೀತವನ್ನೈದಲೋಸುಗ । ಪರಿವನಲ್ಲಿಂದತ್ತಪರಮಾತುಮನ । ಹಿಂದು
ಳಿದೂ ॥೨೭॥ ಭಾವಮಯವಿಸ್ಥಾರಧೀನಿಲ । ಯಾಯತದಲೋಂಕಾರ
ಪ್ರಣವೋ । ಬ್ಜಾರಸರ್ವವಿಚಾರನಾಹಸ್ರಾ । ರಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಠೀವಿಇಂ
ದಿಹಗುರುಚರಣಗಳ । ಗೋವಿಲಿಜಪಸಹಸ್ರವರ್ಪಿಸಿ । ಕೇವಲದಭಕ್ತಿ
ಯಲಿವಂದಿಸಿ । ಸಾವಧಾನದಲೀ ॥೨೮॥ ಗುರುವಿನಾಣತೆಯಿಂದಲತ್ತಲು ।
ವರತುಹಾಘನಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರದಿ । ಪರಮಗುರುವಿನಪದಕಮಲಕೆಂಪು । ನೆರೆ
ಸಕಾರವನೂ ॥ ಪರಮಹರುಷದಮುದದೊಳರ್ಪಿಸಿ । ನೆರೆನಿರಂಜನಶೂ
ನ್ಯಚಕ್ರದ । ಗುರುಪರಾಪರನಡಿಹಕಾರವ । ತಡೆಯದರ್ಪಿಸಿದ ॥೨೯॥
ಇದೆಹಕಾರವುಸದೆಸಕಾರವು । ಇದೆಹಕಾರಸಕಾರಶಿವಶಿವೆ । ಇದೆಹಕಾರ
ಸಕಾರರವಿಇಂದುಗಳುತಿಳಿವರಿಯೆ ॥ ಇದೆಸಕಾರಹಕಾರವೆಡಬಲ । ನಿದೆಹ
ಕಾರಸಕಾರಶಿವಜೀ । ವಿದೆಹಕಾರಸಕಾರಕಾರಣ । ಕಾರಿಯಾಗಿಹವು ॥
ವರಹಕಾರವೆರಾಮನೆನಿಸುವ । ನೆರೆಸಕಾರವೆಸೀತೆಯೆನಿಸುವ । ಉರೆಹಕಾ
ರವೆಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿ । ಯುಳೆಸಕಾರಸಿಜಾ ॥ ಪರಹಕಾರವೆಲಿಂಗವೀಚೆಯೊ
ಳುರೆಸಕಾರವೆಅಂಗನಿರ್ಣಯ । ನೆರೆಹಕಾರನಿವೃತ್ತಿಸಾಕಾ । ರವೆಪ್ರವೃತ್ತಿ
ಯದು ॥೩೦॥ ಹಂಸನಿರ್ಣಯವಿನಿತಹುದುತಿಳಿ । ಹಂಸೆಜಲಕ್ಷೀರಗಳಭೇ
ದಿಸು । ವಂತಿದುವೆಭೇಟಪುದುಗೋಪ್ಯದಿ । ಹಂಸವೆಂದೊಡೆಯೂ ॥ ಹಂ
ಸಗಾಯಿತ್ರಿಇದುಕೇವಲ । ಹಂಸನೆಂದೇಪೇಳುವದುತಿಳಿ । ಹಂಸನೇಹಂ
ಹಂಸೋಹಂ । ಹಂಸಮಯವೆನುತೇ ॥೩೧॥ ಹಂಸಗಾಯಿತ್ರಿಇವುಚಿಂ
ತಿಸು । ಹಂಸನೇವಿಘ್ನೇಶವಿಧಿಹರಿ । ಹಂಸನೇಶಿವಜೀವಪರಮರು । ಹಂ
ಸನೆನಿಸುವರೂ ॥ ಹಂಸನೆನೆನೆಲಸಲಿಲವಹ್ನಿಯು । ಹಂಸನೇಮರುತಾಂಬ
ರಾತ್ಮರು । ಹಂಸನೇರವಿಸೋಮಅಷ್ಟವು । ಮೂರುತಿಗಳೆಂದ ॥೩೨॥
ಸೋಹಮೆನೆಪರನಾದಬಿಂದುವು । ಸೋಹಮೆನೆಪರಬಿಂದುಪರಕಳೆ ।

ಸೋಹಮೆನೆಪರತಾರಕನು । ಗುರುಸೋಹಮೆನೆಪರನೂ ॥ ಸೋಹಮೆ
ನೆಪರಶಕ್ತಿಪರಶಿವ । ಸೋಹಮೆನೆಪರಬ್ರಹ್ಮಪರಮರು । ಸೋಹಮೆನೆ
ಪರಮಾಣುಪೂರ್ಣಾದಿ । ಸೋಹಮೆನಿಸುವವೂ ॥೩೪॥ ಸಂಶಯವಿವೇಕಿ
ನ್ನಭಾವಿಸು । ಹಂಸನಿರುಪಮಹಂಸನಿಶ್ಚಯ । ಹಂಸಸಂಸಾರಾರ್ಣವೋ
ತ್ತರ । ಹಂಸನಾದುದರಿಂ ॥ ಹಂಸನೆಂದನಿಸತ್ತುತಾರಕ । ಹಂಸನೆಂಬುದೆ
ಸತ್ತುಚಿನ್ಮಯ । ಹಂಸನೆಂಬುದೆಚಿತ್ತುಗಗನದ । ಹಂಸನಾನೆಂದ ॥೩೫॥
ನಾದುಬಿಂದುವುಕಳೆಯುತ್ರೈವಿಧ । ದಾದಿಯಾಗಿಯೆದ್ರಷ್ಟದರ್ಶನ । ಭೇದ
ಚಿದಚಿದ್ದೃಶ್ಯಸಾಕ್ಷಿಯ ದಾದವಸ್ತುವದು ॥ ಆದಿಪರಶಿವನಾಹಕಾರವ । ನಾದಿ
ಯಾಗಿಯೆತೋರುವದುಗುರು । ಬೋಧೆವಿನಹದಿಸಿದ್ಧಸದುಗತ । ಭೇದ
ತಿಳಿಯುಂದ ॥೩೬॥ ತನುಮನಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯ । ವನೆಯುದೃಶ್ಯಾವ
ರಣರೂಪಿಣಿ । ಜಡಕಲಿತನಾನಾತ್ಮಿಕಾದಿ । ವಿಕಾರರೂಪಿಣಿಯು ॥ ತಿಳಿ
ಅನಾದಿಯುಪ್ರಕೃತಿಎನಿಸುವ । ಘನವೆಸಹಜಸಕಾರವೆನಿಸುವ ॥ ದನಘತಿ
ಳಿದೈಅದನೊನ್ನೊಳು । ಘನವಿವೇಕದಲಿ ॥೩೭॥ ಮಗನೆಹಮ್ಮೆಂಬಕ್ಷರವ
ಕೇಳ್ । ಸಗುಣವಹಜೀವನುಸಕಾರದ । ಸೊಗಸುನಿರ್ಗುಣಪರಮನೆಂ
ಬರು । ನಿಗಮವಿದಿದರೂ ॥ ಬಗೆಯೆಬಹುಪರಿಯಾಯತೆಗಳಲಿ । ಮಿಗಿಲು
ಪೇಳುತಲಿಹರುಕೆಲವರು । ಜಗದಿಬಗೆಯಲುಬಗೆಗೊಡುವದ । ಲ್ಲಗಣಿತವಿ
ದೆಂದಾ ॥೩೮॥ ಕಂದಕೇಳೈಮೂರ್ಧ್ನಿಬ್ರಹ್ಮಸು । ರಂಧ್ರಧೆಡೆಯೊಳ್ಗ
ಗನತತ್ವದಿ । ಸುಂದಪರಮೇಶ್ವರನವರ । ಈಶಾನಮುಖವಲ್ಲಿ ॥ ಚಂದ್ರ
ಸೂರ್ಯಾನಂತತೇಜವ । ಮಂದುಗೆಡಿಸುವಕಳೆಯವಾಜ್ಞೆಯೊ । ಳೆಂದು
ಬೆಳಗುವದದುವೆಹಂಸಂ । ಮಂದುತಿಳಿಯಂದ ॥೩೯॥ ವತ್ಸತಿಳಿಯೈಚಕ್ರ
ವಾರರ । ಸಚ್ಚರಿತೆಸಂಧಾನಸರಣಿಯ । ನಿಶ್ಚಯದಮೂಲದಪರಾಪರ ।
ಹಂಸಸಂಗತಿಯಾ ॥ ಆಚ್ಚರಿಯುಕರಿಮುಖನಬ್ರಹ್ಮನ । ಸಚ್ಚುತನಶಿವ
ಜೀವಪರಮನ । ಸಚ್ಚರಿತಗುರುಸಹಿತಸೋಹಂ । ಮೆಂದುತಿಳಿಯಂದ
ತನಯುತನುಗತವಾಗಿಜೀವನು । ಯನಸಿಚರಿಸುವಹಂಸನಿಂಗೆಯು । ಘನ
ಮಹಾನಲಪಕ್ಷಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದು । ಸೂರಿಯರೂ ॥ ಪ್ರಣವರವಓಂಕಾರ
ಶಿರಮುಖ । ವಣುಪ್ರಮಾಣದಿರುದ್ರಶಕ್ತಿಗ । ಳುಲಿವಚರಣಗಳುಭಯಕ
ರ್ಬುರ । ವರ್ಣಚಿತ್ರತನೂ ॥೪೦॥ ಭರಿತತಾರಾದಂಡಕುಂಡಲಿ । ಸೆರದ
ಚಂದ್ರಾಕಾರಬಿಂದುವಿ । ನುರುತರದವಜ್ರದಿಸೊಂಪೇರಿರುತ । ಲನಾದಿ
ನದೀ ॥ ಯುರಿಪರವಿಶತಕೋಟಿಕಾಂತಿಯ । ಲಿರುವದದುತನುಗತದಲನ

ರತ । ನೆರವಮನಪ್ರಾಣಾದಿಗಳನಾವಗಲು । ಘೋಷಿಸುತ ॥೪೨॥ ಅಷ್ಟದ
ಳಕಮಲದಲಿಹಂಸನು । ನಟ್ಟುತಿರುಗುತಲಿರಲುಗುಣಗಳು । ಚೇಷ್ಟಿಸುವ
ವೆಂತೆನಲುಪೂರ್ವದ ॥ ದಳಕೆಮುಖಮಾಗೇ ॥ ಹುಟ್ಟುನದುತಿಳಿಪುಣ್ಯಸು
ಕೃತಿಮುಖ। ವಿಟ್ಟುಡಾಗ್ನೇಯದುದಲಿನಿದ್ರೆಯು। ಹುಟ್ಟುವದುಆಲಸ್ಯಸಹಯಾಂ
ವ್ಯದಲಿ।ಕೋಪಮುಷಿಯೂ॥೪೩॥ನೈರುತದದಳಪಾಪಬುದ್ಧಿಯು ।ಪಶ್ಚಿಮದದ
ಳದೊಳಗೆಕ್ರೀಡೆಯು।ವಾಯುವಿನದಳದೊಳಗೆಗಮನಾ! ಗಮನದನುಮತಿ
ಯೂ॥ ಹರನಸಖಮಾಲೆಯದಳದಿರತಿ।ಹರನಮಾಲೆಯದಳದಿಹಂಸನು।
ಬರಲುದಾನದಬುದ್ಧಿಮಧ್ಯದೊಳಿರಲು। ಸಾತ್ವಿಕದೀ ॥೪೪॥ ಈಪರಿಯ
ಲಷ್ಟಮಾಡಿತಿರುಗುತ ।ತಾಪರಮನಾಗಿಹತಜೀವನೊ । ಲೋವಿಚರಿಸುತ
ಅರಿದಿಮರವೆಯ।ಭಾವನರಿಯುತಲೀ ॥ ಆವರಣದೂರಿರುತತೋರುವ ।
ದಾವದದುಪರಹಂಸನಿನ್ನುಯುಭಾವದೊಳಗರಿಹಂಸನೆಂಬುದು।ಜೀವನಲ್ಲಿಂ
ದಾ॥೪೫॥ ಪರಮಹಂಸನೆನಾನುನಾನಾಪರಿಯ ಲಿರುತಿಹಲರಿಯದರಿಗೆಯು।
ಪಗಮತುರೀಯವನರಿವರಾಗೆಯು । ಪರಮನಾಗಿರವೆ॥ ಪರಮಾತುರಿಯಾ
ರೂಢನಾಗಿಯೆ। ಪೊರವನೆನ್ನನುನಂಬಿದವರನು । ಪರಮಗುರುಗಗನೇಶ
ನಾನೆಜ ।ವರಿದುತಿಳಿಯಂದ॥೪೬॥ಇದುವೆಹಂಸನವಿಧದಭೇದವಿ! ದಿದನುತಿ
ಳಿವಡೆಪಂಚಹಂಸನ।ವಿಧವನರಿಯುಲುಬೇಕುಪಂಚಕಮ।ವಿಧವನೆಲ್ಲವನೂ ॥
ಚದಲದರಿಯಲುತುದಿಯಪದವಿಯು। ಲಿದುವೆಸಿಕ್ಕುಯವಹದುಮನನದ ।
ಲಿದನುತಿಳಿಯೆಕ್ರಿಕಂದನೀನೆಂದ ! ಗಗನಗುರು ॥ ೪೭ ॥ ಅನಿತುವಿವರದಿ
ಗ್ರಂಥರೂಪದ । ವಿನಿತುಪೇಳದೆವಿದನುತಿಳಿವಡೆ । ತನಯಗುರುವಿಲ್ಲದಲಿ
ದಾರಿಗು । ಸುಲಭವಲ್ಲಾಗೀ ॥ ಘನಮಹಾಗುರುವಿಂದೆತನ್ನೊಳು ! ಪರಿಯ
ನರಿಯುವಗಿದುವೆತಿಳಿಯುವ । ದುಳದರಿಗೆದುಸ್ತರವಿರುವದಿದ। ನರಿತುಕೊ
ಳ್ಳಂದ ॥೪೮॥ ಕೇಳಿದೈವರಹಂಸವಿವರವ। ಕೇಳಿದೈಹಂಸೋಹವೆಲ್ಲವ ।
ಕೇಳಿದೈಹಂಸಸ್ವರೂಪನಿರೂಪ । ಜಯಪಿಥಿಯಾ ॥ ಕೇಳಿದೈಇದುಹಂ
ಸನಿರ್ಣಯ । ತಾಳಿಮನನದಿಚಿಂತಿಸಲುಸುಖ ॥ ಬಾಳಬಹದೈಯೆಂದಗಗ
ನದಯಗಳು । ಮುದದಿಂದ ॥೪೯॥ ಇಂತುಪೇಳಿದುದೆಲ್ಲಕೇಳಿಯೆ । ಭ್ರಾಂ
ತಿದರುಕನವಳಿದುತನ್ನೊಳು । ಚಿಂತಿಸುತಲಾಹಂಸರೂಪವ । ಸ್ವಾಂತ
ಭಾವದಲೀ ॥ ಶಾಂತಿರೂಪವತಳೆದುತನ್ನೊಳ । ಗಿಂತಭಾವಿಸುತಿರ್ದಗ
ಗನಾ । ಸಂತವರವೇದಾಂತಭಾವನೆ। ಯಾಂತುಮನದೊಳಗೇ ॥೫೦॥ಜಯ
ತುಶ್ರೀಗುರುರಾಮಚಾರ್ಯಗೆ । ಜಯತುರಾಘವದೇಸಿಕಾರ್ಯಗೆ । ಜಯತು

ಜಯಜಯಚಾರ್ಯಗುರುವಿಗೆ । ಜಯುವಿರಾಟ್ಟುವಿಗೇ ॥ ಜಯತುಜಯುವಾ
ತಾರ್ಯಜಾತಗೆ । ಜಯತುಜಯುಶ್ರೀಕೇಶವಾರ್ಯಗೆ । ಜಯತುಜಂಘನಪು
ರವರಾಧಿಪ । ಗಗನಗುರುಪದಕೇ॥ ... ... ॥೫೧॥

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ತತ್ಸದಿತಿ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪದ । ಕಮಲ
ಭೃಂಗಾಯಮಾನ । ನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತವಪ್ಪ।
ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದಗುರುನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂತರಹಸ್ಯೇ
ಹಂಸಮಂತ್ರಾರ್ಥನಿರ್ಣಯಯೋಗೋನಾಮ
ಷಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಃ.

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೬ ಕ್ಕಾಂ ಪದನೂ ೪೭೪ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಪಂಚೀಕರಣವಿಚಾರಣೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಗನೆಪಂಚೀಕರಣಭಾಗದ । ಬಗೆಯನಿರ್ಣೈಸಿದನು
ಶ್ರೀಗುರು । ಗಗನಚಿನ್ಮಯನೊಲಿದುಕರುಣದಿ । ನಿಗಮಸಮ್ಮತಿಯಿಂ ॥
॥ಪದನು॥ ಕೊರಳೊಳುರಗನತೊಡಹು । ಕರದಲಿಪಿಡಿದಶೂಲಕಪಾಲ
ಪಾತ್ರೆಯುಕಿಡಿಯುಸೂಸುನಯನತೂಗುವ । ಜಡೆಯಚೆಲುವಿಕೆಯಾ ॥
ಕಡೆಯಕಾಣದಮಗುಟಪದತಳ । ದಡಿಯತೋರದಶೂರನಾವನ । ಬಿಡ
ದೆಚಿಂತಿಸುತಿರುವನವನಡಿ । ಅರಿವರಾರೆಂದ ॥೧॥ ಹೊಲೆಯುಕೃತ್ಯವಮಾ
ಡಿತನ್ನಯ । ನೆಲೆಯನರಿಯದೆಕೂಡಿದುರ್ಗುಣ । ಹೊಲೆಯರೊಳಗೊ
ಡನಾಡಿಸತ್ಕ । ರ್ಮಗಳನೀಡಾಡೀ ॥ ಕೊಲೆಯುಕರ್ಮವಮಾಡಿಸುಕೃತದ
ಫಲವಕಾಲಗನೀಡಿಕಾಮ್ಯದ । ಫಲವಬೇಡುವಗೊರೆಯಬೇಡಿ । ಗಗನ
ಚನವನು ॥೨॥ ಸಾಧುನಡತೆಇರುವರಿಗೆಓದಿನ । ಗಾಥೆಯನುಮರೆವರಿಗೆ ।
ಬುಧಜನರಾದವರಬೆರವರಿಗೆಭೇದಾ । ಭೇದದೂರರಿಗೇ ॥ ಆದಿಮೂಲವತಿ
ಳಿವನೆಬರಿ । ಗೋದಿಪೇಳುವದಿದುನಿದಾನದೊ । ಳಾದಿಗಗನಾನಂದಬೋ
ಧಾಮೋದವಚನವನು ॥೩॥ ಮರಳಭಕತಿಯಲೆರಗಿ । ಕರಗಳಮುಗಿದು
ನಿಲ್ಲುತಕೇಳ್ದನಾಗಲು । ಗಗನಶ್ರೀಗುರುವರನಪದಯುಗ । ಪಗಲದೀಸ್ತ್ರೆ
ಸಿಯೋ ॥ ಗುರುವೆಬಿನ್ನಹವರಿದೆಹಂಸನ । ಪರಿಯನಿರ್ಣಯವದರೊಳಗೆಪ

ನ । ವಗಕವಾಗದಿದೇಕೆನನಗಿದ । ನರುಹಬೇಕೆನಲೂ ॥೪॥ ಅರಿದುಗುರು
ವರನರಿಯುನೀತನ । ಪರಿಯುತತ್ವವಿಭಾಗವಿವಗವ । ಅರಿನಪರಿಕರವರುಹ
ಬೇಕೆನು । ತರುಹಿನೊಳುತಿಳಿದು ॥ ವರದನಾಗಲುಮುಗ [illegible] ಗೆಯು।ಪಿರಿ
ದುಭೂತವಿಭಾಗಕೋಶವ ।ನರಿಯುದಾವುದರಿಂದೆನಿನಗಿದ ಮರೆಯಿರು
ವದೆಂದ ।೫॥ ಅರಿದುತಿಳಿಪಂಚೀಕರಣಗುಣ । ವಿವರಭೇದವಿಚಾರತತ್ವ
ವ । ಅರಿವರೀತಿಯನರಿಯೆಹಂಸನ । ಬೆರೆಯುಬಹುದಿದಕೇ ॥ ವರವೆಕೇಳೈ
ಪಂಚಪಂಚೀಕರಣ । ಪದಪದವಿವರಭೇದದ । ಪರಿಯನೋಡ್ಡೈಯನುತ
ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು । ಗುರುವರನು ॥೬॥ ಶುದ್ಧತತ್ವವಮುಪ್ರಧಾನದೊ ! ಳಿ
ದ್ದಿಮಾಯಯಾವಿದ್ಯೆಪ್ರಕೃರ್ತಿನಿಜವೈ । ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದಿಪ್ರತಿಫಲಿಸುತಲ್ಲಿಂ
ದಿಳಿದುತಾನೂ ॥ ಬದ್ಧಜೀವರಬುದ್ಧಿಯೊಳುನೆನ । ದಿದ್ದಕಾಮುವನಿಯ್ಯ
ಲೋಸುಗ । ಅದ್ವಯಾತ್ಮನೊಳಿದ್ದಳಿದಕಾಲವದುಮೊದಲಾಗೀ ।೭।
ಕಾಲವಶದಲಿಪರಿಣಮಿಸಿತಾ । ಮೂಲಹಂಕರವೆನಿಸಿಪನವೈ । ಕಾಲರೂ
ಪಿಣಿಯಾಗಿತ್ರೈಗುಣ । ದಾಲಯುವರಚಿಸೀ ॥ ಕಾಲಕರ್ಮಸಮೇಳನದಲಾ
ಮೂಲಹಂಕರವಂಕುರತ್ರಯ । ಲೀಲೆಯಾಗಲದಲ್ಲಿಸಾತ್ವಿಕ । ರಜತಮ
ಳಾಯ್ತು ॥೮॥ ಮನತದಾದಿಯುಕರಣಶ್ರೋತ್ರಾದಿ। ಗಳುಸಾತ್ವಿಕಗು
ಣದಿಜನ್ಯವು । ಜನಿಸಿದವುವಾಗಾದಿಪ್ರಾಣಾದಿಯು । ರಜೋಗುಣದೀ ॥
ಜನನವಾದವುತಾಮಸದಲಾ । ಕ್ರಮದಲಾಕಾಶಾದಿಭೂತವು । ಜನಿಸಿಮೇ
ಳನಮಾಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗ । ಳಾಯ್ತಿಂದಾ ॥೯॥ ಇನ್ನುಕೇಳೈಕ್ರಮದಿ
ನಿನಗಿ । ನ್ನೊಂದುಪರಿಕರವರುಹುತಿರುತಿಹೆ । ವಿನ್ನುಆದೌಮುನ್ನಶಿವ
ಶಕ್ತಿಯು । ಸದಾಶಿವರೂ ॥ ಎನ್ನುವರುಜನಿಸಿದರುಅವರಿಂ । ದಿನ್ನಈ
ಶ್ವರಜನಿಸಿಈಶ್ವರ । ವೀರ್ಯಕಾಲವಿನಿಯ । ತಿಕಲೆಮಾಯೆೀ ॥೧೦॥ರಾಗ
ಪುರುಷಪ್ರಕೃರ್ತಿಗುಣಧೀ । ಯಾಗಹಂಕಾರಚಿತ್ತಬಳಿಕಲ । ವೀಗಶ್ರೋ
ತ್ರಾದಿಗಳುವಾಗಾದಿಗಳು ! ಶಬ್ದಾದೀ ॥ ಯಾಗಿಆಕಾಶಾದಿಭೂತಾದಿಯಾ।
ದಷಟುತ್ರಿಂಶತಿಯತತ್ವಗ । ಳಾಗಿರುವವಿವಗಳಿಗೆಸೃಷ್ಟಿ । ಕ್ರಮಸ್ವರೂ
ಪಗಳೂ ॥೧೧॥ ಸಿದ್ಧಿಗುಣಕರ್ಮಾದಿಗಳನೆರೆ ! ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಿಲ್ಲಶಿವ ।
ಮೊದಲಿರ್ದವಿದ್ಯಾಂತಾದಿಪಂಚಮು । ಶುದ್ಧತತ್ವಗಳೂ ॥ ಶುದ್ಧಅದ್ವಪ
ಪಾಗಿಬಿಂದುಪ್ರ । ಸಿದ್ಧಸ್ಥಾನದಲಿರ್ದಪ್ರಾಗ್ನಿಯೊ । ಳಿರ್ದಕೇವಲರಾದ
ವರಭೋಗ್ಯಾರ್ಥ ॥ ಮಾಗಿಹರ॥೧೨॥ ಬಳಿಕಲಾಕಾಲಾದಿಪ್ರಕೃತ್ಯಾಂ
ತಿರುಪ । ವ್ಯಾಳಿಯೆತ್ತತ್ವಮಾಯಾಭಯವಿಕಾರ । ಗಳಾಗಿಮಿಶ್ರಾಧ್ವವಪ

ನಿಸಿಕೊಂಡೂ । ಪ್ರಳಯಕಲರೆಂಬಾತ್ಮವರ್ಗಕೆ । ನಿಳಯಸುಖಮಯ
ವಾಹನಲ್ಲಂ । ತಿಳಿಯೆಗುಣತತ್ವಾದಿಇಳೆ । ತತ್ವಾಂತಪರಿಯಂತ ॥೧೩॥
ಚತುರವಿಂಶತಿತತ್ವವೆಂಬವೆ । ಪ್ರಕೃತಿಕಾರಿಯಮಾಗಿತತ್ತ । ದ್ವಿಕೃತಿ
ಯೊಳಶುದ್ಧದ್ವಯನಿಸಿಯೆ । ಸಕಲಜೀವರಿಗೇ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಸುಖಭೋ
ಗಾದಿವಿಷಯಾ । ಸಕತಿಸಾಧನವಾಗಿರುವವಿವು । ಯುಕುತಿವಂತನೆಕೇಳು
ಕಾಲಾ । ದಿಳೆಯವಧಿಯಾದ ॥೧೪॥ ಕಂದನುಸ್ವತೊತ್ತಂದುತತ್ವಗ ।
ಳೆಂದುಪೇಳ್ವವರೊಳಗೆಬಳಿ । ಸಂದುಭೇದಗಳಾಗಿಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಥೂಲ ।
ನಾಮಗಳಂ ॥ ನಿಂದುಕರರುವಲ್ಲಿಸೂಕ್ಷ್ಮ । ನಂದರೂಪಂಗಳುಪಳ
ವಗಳೂಳ । ಗಿಂದುಜನಿಸಿದಭೂತತನ್ಮಾತ್ರಾದಿ । ವರ್ಗಗಳೂ ॥೧೫॥
ಬೇರೆಬೇರೆಯುಂಟುಪರಿಕರ । ದೋರುತೀಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಯಾಗಿಯ । ಪಾ
ರಪ್ರಳಯಾವಧಿಯುವೆಂದೂ । ವದಿವಿಸಹವಾಗೀ ॥ ಬೇರೆತಾಕೆಡದಿರ್ದ
ತಂಪ್ಯಾ । ಸಾರಮುಖದಿಂದೋರಿಪ್ಪೆಶಾ । ಚಾದಿಚಾತುರ್ದಶಜನನರಾ ।
ಧಾರವಾಗಿರ್ಕುಂ ॥೧೬॥ ಬಳಿಕುಳಿದಸ್ಥೂಲಗಳೆಭುವನಾ । ವಳಿಗಳಂ
ಗಾಧಾರವೆಂತೆನೆ । ತಿಳಿಯಲಾಪರಮೇಶ್ವರನಪ್ರೇ । ರಣೆಯಲಾವಿಧಿ
ಯೂ ॥ ಇಳೆತದಾದಿಯಸ್ಥೂಲಭೂತಂ । ಗಳನೆಬಂದೊಂದೆರಡಮಾಡಿ
ಯೆ । ಬಳಿಕವರೊಳೊಂದೊಂದುಮಹಭೂ । ತಗಳವಾತಿರಿಸೀ ॥೧೭॥
ಉಳಿದಭಾಗಂಗಳವೇಲೆರ । ಡೆರಡುಭಾಗಂಗೈದುಮಗುಳಾ । ಯುರಡ
ರೊಳಗೊಂದಿಸಿಮಿಕ್ಕಿಂ । ನೊಂದುಭಾಗದಲೀ ॥ ಬಳಿಕನಾಲ್ನಾಲ್ಕಾಗಿ
ಭಾಗಿಸಿ । ನಿಲಿಸುತಲ್ಲಿಂದವಗಳನುತಾ । ಕಸದಲೆಪ್ರಥಮಾರ್ಧದಲ್ಲೆರ
ಡನೆಯಭಾಗದಲೀ ॥೧೮॥ ಮೇಳವಿಸಲೊಂದೊಂದಲೆಕ್ಕವ । ತಾಳತದು
ತಾಪಂಚವಿಂಶತಿ । ಬಾಲಕೇಳೈಇನ್ನ ಪಂಚೀಕರಣಪದ್ಧತಿಯಾ ॥ ಆಳವಿ
ರದಂಬರದೊಳರ್ಧವ । ಕೇಳುಜ್ಞಾತೃವದಾಯ್ತುಅನಿಲದ್ವಿ । ತೀಯ್ಯಭಾಗ
ದಿಬೆರದಿರಲುಮನ । ವಾಯಿತಲ್ಲಿಂದೇ ॥೧೯॥ ಅಂಬರಾನಲಮೇಳನವಧೀ ।
ಯುಂಬದಾಯ್ತಲ್ಲಿಂದಲಾಸಲಿ । ಲಂಬರದಸಯೋಗದಲಿಚಿತ್ತೆಂಬ । ದಾಯ್ತು
ನ್ನೂ ॥ ಅಂಬರಧರಾಸಂಗಮದಿಹಂ । ಮಂಬುದುದಯವದಾಯ್ತುಕೇಳೈ
ಅಂಬರದಪಂಚೀಕರಣವಂ । ದೆಂಬರಿದರಿಂದ ॥೨೦॥ ವಾಯುವಿನೊಳರ್ಧಂ
ಶವ್ಯಾನದ । ವಾಯುವೆಂದೆನಿಸಿರುವದಲ್ಲಿಂ । ವಾಯುನಭದರ್ಧಾಂಶದಲಿಕೂ
ಡಿರುವದೇಸಮಾನಾ ॥ ವಾಯುವನಲನಭಾಗಮೇಳನ । ದಾಯುತವದುಉ
ದಾನೆಸಲಿಲದ್ವಿ । ತೀಯಭಾಗದಿಹೊಂದಿರುವದೇ । ಅಪಾನವೆನಿಸುವದೂ ॥

ಧರೆಯದ್ವಯಭಾಗವಲಿಕೂಡಿರು | ತಿರುವಮಾರುತಪ್ರಾಣನೆನಿಸುವು |ದೆರಿವುದೀಪ್ರಾಣಾದಿಗಳು | ಮಾರುತಜನನವೆಂದು || ಉರಿವವಹ್ನಿಯದ್ವಿತಿಯಭಾಗವ | ನರಿಯೆನಯನವದಹದನಂತದ | ಬರಿಯಭಾಗದೊಳೂಡೆವೆರನೆ | ಶ್ರೋತ್ರವಿದೆನಿಸುತಿಹದೂ ||೨೨|| ಮೇಳವಿಸೆಮಾರುತನೊಳಗೆಸರೆ | ಕೇಳುತ್ವಕ್ಕೆನಿಸಿತ್ತು ಅಲ್ಲಸ | ವ್ಯೋಳವಾಗಲುಸಲಿಲದೊಳುಜಿಹ್ವೆಯದೆನುತಲಿಹರೂ || ಹೊಳೆರುವನೆಲನರ್ಧಭಾಗದಿ | ತಾಳಿಮೇಳಸವಿರಲ ಘ್ರಾಣವು | ಕೇಳಿ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ|ಗಳುದುಭವವು||೨೩|| ಸಲಿಲದ್ವಯಭಾಗವದುರಸನವು | ಸಲಿಲವಂಬರಗಲಸೆಶಬ್ದವು | ಸಲಿಲವನಿಲನಹೊಂದಿದುಡೆ | ಸ್ಪರುಶವದೆನಿಸುತಿಹುದೂ || ಸಲಿಲನಲನಯೋಗರೂಪವು |ಸಲಿಲಭೂಮೇಳನವೆಗಂಧವು|ಸಲಿಲಪಂಚೀಕರಣವೀತನ್ಮಾತ್ರಪಂಚಕವೂ ||೨೪|| ಧರೆತದರ್ಧವೆಪಾಯುವೆನಿಪುದು | ನೆರೆಗಗನಧರೆವೆರೆಯೆವಾಕ್ಕದು | ಧರೆಅನಿಲನೊಳುಗಲಸೆಪಾಣಿಯು | ಧರೆಯನಲವೆರಸೇ|| ಪರಿವಪಾದವದಾಯ್ತು | ಧರೆಜಲವರಗುಪಸ್ತ್ರಯದಾಗಲಿಂತಿವು |ಧರೆಯಪಂಚೀಕೃತಗಳಹುದೆನು | ತಿಹರುಬಳಿಕಿನ್ನೂ||೨೫|| ಇಳೆಯಪಂಚೀಕರಣಭೂತಾ ! ವಳಿಯೆಹಂಕರಪ್ರಾಣಮಾರುತ ! ನುಳಿದನಾಸಿಕಗಂಧಪಾಯ್ವಂ | ದೆನಿಸುವವುಬಳಿಕ | ಸಲಿಲಪಂಚೀಕರಣಚಿತ್ತವು | ಸಲೆಅಪಾನವುನಾಲಿಕೆಯುರಸ | ಉಳಿದೆಗುಹ್ಯಗಳೆನಿಸಿಹೇಳಿಸಿ | ಕೂಳುತಲಿಹವಿಲ್ಲೀ ||೨೬|| ಅನಲಪಂಚೀಕರಣಬುದ್ಧಿಯು | ಸಲೆಉದಾನಪ್ರನಯನರೂಪವು | ನಿಲುವನಡೆಯುವ | ಪಾದವಹುವೆನುತಿಹರುಬುಧಜನರೂ || ಅನಿಲಪಂಚೀಕೃತಗಳೇನೆನೆ | ಮಾನವ್ಯಾನವುತ್ವಕ್ಕುಸ್ಪರುಶವು ! ಧನಕನಕವಸನಗಳಕೊಂಬುವ | ಕೊಡುವಕರವಹವೂ ||೨೭|| ಗಗನಪಂಚೀಕರಣಜ್ಞಾತೃವು | ನೆರೆಸಮಾನವಿಶ್ರೋತ್ರಶಬ್ದವು | ಘನತರದಗಾಂಭೀರ್ಯವಾಕ್ಕಿಂ | ದೆನಿಸುತಿಹವೈದೂ || ನಿಗಮವೇತ್ತೃರುಪೇಳುತಿಹರಿದ | ಜಗದಿಪಂಚೀಕರಣವಾಗಿಯೆ | ಮಗನೆತಿಳಿವೈಇನ್ನುಬೇ | ರಿಂಗಡವಿಹವುಮುರಳೀ ||೨೮|| ಅಸ್ಥಿಮಾಂಸಾದಿಗಳಿವೈದು | ಪ್ರಶಸ್ತಮಾಗಿಯೆಪೃಥ್ವಿಪಂಚವಿಸ್ತರಿಸಲದುಮಲಮೂತ್ರಾದಿಗಳ | ಪಂಚಕವೂ || ಮತ್ತುಸಲಿಲದಪಂಚಕಂಗಳೆ | ನುತ್ತಪೇಳುತಲಿಹರುಬಳಿಕಾ | ಹುತ್ತುತೃಷ್ಣಾದಿಗಳುವಹ್ನಿಯ | ಪಂಚಕಗಳಹವೂ ||೨೯|| ದಾವನಾದಿಯಪಂಚಕಂಗಳು | ಭಾವಿಸಲುಪವಮಾನಪಂಚಕ | ಶೀವಿಮಿಕ್ಕನುರಾಗದ್ವೇಷಾದಿಗಳಪಂಚಕವು

ಆವಗಂಬರತತ್ವವೆನಿಸುವ । ಈವಿಧದಲೀಪಂಚವಿಂಶತಿ । ಜೀವನಾಲಯು
ಸ್ಥೂಲತನುವಿನಲೋವಿಪ್ರೊದ್ಧಿಹವೂ ।೨೦॥ ಪ್ರಾಣಪಂಚಕವುನವುಬು
ದ್ಧಿಯು । ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯವುಕೂಡಿನಿ । ಧಾನಿಸಲುಸಪ್ತದಶತತ್ವವು।
ಲಿಂಗತನುವಹದು ॥ ನೀನುತಿಳಿವಾಕ್ಪಾಣಿಪಾಗವು । ವಾಯುಪಸ್ಥಗಳೊ
ಳಗೆವೆಪ್ಪಯು । ತಃರಜೋಗುಣವೆನಿಸುತಿಹದು । ತದಾನುಭಾವದಲೀ ॥
ಶಬ್ದಸ್ಪರುಶವುರೂಪುರಸ । ಗಂಧಗಳುವಿಷಯಗಳಿವಗಳೊಳಗೆಯು। ನಿ
ರ್ಧರಿಸಲುಸಮಷ್ಟಿರಜತಮ । ಮೇಳನದಲಿಹವು ॥ ಬದ್ದಿಸಲುಆಶ್ರೋತ್ರ
ತ್ವಕ್ಕವು । ನೇತ್ರಜಿಹ್ವಘ್ರಾಣವಿವಗಳೊ ।ಳಿದ್ಧಿಹುದುತಾನೊಂದುಸಾ
ತ್ವಿಕ । ವೆನಿಸಿಕರಸುತಲೀ।೨೧॥ ಪ್ರಾಣಪಾನೋವ್ಯಾನುದಾನಸುಮಾ
ನ। ವಿನಿತಿಹುರಃಜಸಂಗಳುಜ್ಞಾನ । ಮನಧೀಚಿತ್ತಹಂಕರವೆಂಬಕರಣಗ
ಳೊ ॥ ನೀನುಭಾವಿಸುತತ್ವವೆನಿಸುತ। ನಿಧಾನಿಸಲುವಾಗಾದಿಗಳುಸಂ।ಭಾ
ವಿಸಲುಶಬ್ದಾದಿಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳು । ಪ್ರಾಣಗಳೊ ॥೨೨॥ ಜ್ಞಾತೃಮನವೊ
ದಲಾದುದೇಚ । ತುರ್ವಿಂಶಾತಿಶಯವಹತತ್ವವೆಪವು। ನೀತಿಳಿನುದಿವಗ
ಳನುತಿಳಿಯುವ । ತಿಳಿವಿಳಿಯಲಿಹದೂ। ಜ್ಞಾತೃವೆನಿಸುವದಿದಕೆವಿವರವಿ।ಧಾ
ತಿಶಯವೆಂತೆನಲುಪೇಳುವೆ । ವಾತುಮಗ್ನರಹಂಚಿಕೆಯನಿದ । ನೀತಿಳಿವ
ಧೆಂದ ॥೨೩॥ ದೃಶ್ಯವಹವಾಗಾದಿಗಳಿಗೆಯು । ದೃಕ್ಕುಶ್ರೋತ್ರಾದಿಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳು । ದೃಶ್ಯವಾಹವುತಿಳಿಯಲೀಪ್ರಾಣಾದಿ । ಪಂಚಕಕೆ। ದೃಶ್ಯವ
ಹಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಿಗೆಯು । ದೃಕ್ಕುಮನಧೀಚಿತ್ತಹಂಕೃತ । ದೃಶ್ಯವಾಹ
ವುತಿಳಿವಜ್ಞಾತೃತ್ವವದುದೃಕ್ಕಾಗೇ ॥೨೪॥ ಆದಕಡೆಯಿಂದಿಲ್ಲಮನತಾ ।ನಾ
ದಿಚತುರ್ವಿಂಶತಿಯತತ್ವಗ । ಳಾದತನುವೇಸ್ಥೂಲವಿದೆದೇಹ । ವಿದೆನಿಸುತಿ
ಹದೂ ॥ ಸಾದರದಿಗುರುಬೋಧೆಯಿಂದಿದ । ರಾದಿಅಂತ್ಯವನರಿವನೆಲೆತಾ।
ನಾದವನೆಕೇಳ್ದೇಹಿಯಂದೆನಿಸುತ್ತ । ನಿಹನೆಂದ ॥೨೫॥ ತತ್ವಚಾತುರ್ವಿಂ
ಶತಿಯೆಕೇಳ್ । ಮತ್ತೆಕ್ಷೇತ್ರವಿವೆನಿಸಿಕರಸಿಕೊ। ಳುತ್ತಲಿಹವಿವತಿಳಿಯು
ವನೆ । ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನೂ ॥ ತತ್ವಚಾತುರ್ವಿಂಶತಿಗಳಿವು । ಮತ್ತೆ
ಪ್ರಕೃತಿಯೆನುತ್ತೆಕರಸುವ । ಉತ್ತಮನೆಯವಳಿವನಾವನ । ನವಪುರು
ಷನಹನೂ ॥೨೬॥ ಕುವರಕೇಳೀತತ್ವಗಳನಾತ್ಮ । ವಿವೆನಿಸಿಹೇಳಿಸಿಕೊ
ಳುವವಿವ । ರವತಿಳಿದುಕಳದುಳಿದಾವನವ । ನಾತುಮನೆನುತಲಿಹರೂ ॥
ವಿವರವಾಯಾಇಂದ್ರಿವಿಷಯದ । ಸಮುದಯದೊಳಧಿದೈವತಾಳಿಯು। ಸ
ಪ್ರತಿಳಿಂಚುತಂದಿರಿಸಿಪ್ರಾ । ಬೇರಿರುವಕಥದಿಂದ್ಲೇ ॥೨೭॥ ಜಡದಶಬ್ದೋದಯ

ಪದಾಗಲು । ತಡೆನಡದೆಯಡೆವಿಡದವಾಗಲು । ನುಡಿವುದೇವಾಗೇಂದ್ರಿಯ
ದಧರ್ಮ । ವಿದುಭಾವಿಸಲೂ ॥ ಜಡರಹಿತನಾದಾತ್ಮನೊಳಗೀ। ನುಡಿಯು
ಮಿಥ್ಯಾರೂಪವೆಂದೆಡೆ । ವಿಡದೆನೋಡುವದಾವುದದನೀ । ನೋಡಬಡು
ವುದೆಂದ॥೩೯॥ಹುದುಗಾತವಗಳತಡಕಿತೆಗದಾ । ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳಾದವೆಲ್ಲವ
ಪಿಡಿದುನೆರೆಬಿಡುತಿಹುದು । ಪಾಣೇಂದ್ರಿಯಕೆಧರ್ಮವದೂ ॥ ನುಡಿಗ
ಗೋಚರವಾಗಿತಾನೆಡೆ । ವಿಡದೆತುಂಬಿರುವಾತ್ಮನೊಳಗಿದು । ನುಡಿವರೇ
ಕುಂದೆಂದುನೀನಿದ । ಬಿಡದೆನೋಡೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ಜಲನಿಧಿಯುಮುಂತಾದ
ಭೂತಾ । ವಳಗಳಡೆದೇಶಗಳನೆಲ್ಲವ । ಬಳಸಿಸುತ್ತಿಯೆ ಸುಳಿಯುವದೆ।ಪಾ
ದೇಂದ್ರಿಯುದಧರ್ಮಾ ॥ ತಿಳಿದುನೋಡಲಿಕೆಳ್ಳನಿತನಾದ । ರುಇದಾತ್ಮನಿ
ಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ॥ ತಿಳುಹುವರುಬುಧರಾದವರು । ತವ್ಮಿಂದತಿಳವರಿಗೆ ॥೪೧॥
ವಡಲವುಲವನುಹಿಡಿದುನಿಲುವುದು । ಸಡಲಿಪುದುಕೆಡಹುವದುಬಿಡುತಿಹ।
ದಡೆವಿಡದೆಪಾಯುವಿನಧರ್ಮವಿ। ದಾದಕಡೆಯಿಂದೇ ॥ ವಡಲುವೊದಲಿರ
ತಾತ್ಮನೊಳಗಿದು। ನುಡಿದುತೋರಕ್ಕೆಂತಿಹುದುಹೇಳ್। ಗಡಬಡೆಯೆನು
ಡಿಯುನ್ನನಾಬಡ । ಬಡುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೪೨॥ ಅಂಗದಲಿಸುಖಭೋಗ
ಕೋಸುಗ । ಹಿಂಗದೀಪ್ರಲ್ಲಿಂಗವೆಂಬುದು । ಅಂಗನೆಯುನೇಸೋಂಕಿಪದು
ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯುದಧರ್ಮಾ । ಮಂಗಳಾಂಗನುಅಂಗದೂರನು । ಸಂಗರಹಿ
ತಾಕವುನೆನಿಸಿನಿ । ಸ್ಸಂಗಿಯಾದಾತ್ಮನಿಗೆಇದು । ಸ್ಸಂಗವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೩॥
ವೇದಪುರಾಣಾಗವಾವಳ । ಯಾದಿಯಾಪಕೇಳತಾನುವಿ । ವಾದದಿಂದವಿ
ನೋದಿಪುದೆಶ್ರವ । ಣೇಂದ್ರಿಯುದಧರ್ಮಾ ॥ ಆದಿಮಧ್ಯವಸಾನವೆಂಬವಿ।
ವಾದಕೆಯುದೂರಾದವನಿಗೆಯು। ಭೇದಿಸಲ್ಕಣುವಾತ್ರವಂಟ । ಲ್ಲೆಂ
ದುತಿಳಿಯೆಂದ ॥ ೪೪॥ ಮೃದುಕಠಿಣಸೀತೋಷ್ಣಸ್ಪರುಶಾ। ಸ್ಪದದಸುಖ
ದುಃಖಾದಿಗಳನಿಂ । ದೊದಗಿತಿಳಿಯುವದಾವುದದು । ತ್ವಕ್ಕೇಂದ್ರಿಯಕೆಧ
ರ್ಮಾ ॥ ಇದುಹಿತಾಹಿತರಹಿತನಾದಾತ್ಮನಿಗೆ। ಇರದೆಂಬುದೆಪ್ರಸಿದ್ಧವು । ಪ
ದುಳದಿಂವಿದನರಿದುನೀನಂಬೆಂದು । ನಿಜುವಿಸಿದ ॥ ೪೫ ॥ ಪ್ರಿಯವಿ
ಷಯುವಾದಾಟನಟನಾಂ । ನ್ವಯದಕೃತ್ಯವಿಚಿತ್ರವೇಷಂದ । ಳಯೆ
ತಾನಾಬಳಿಯನೋಡಿಯೆ । ಸಡಗರಿಸುತಿಹದೂ ॥ ನಯನೇಂದ್ರಿಯ
ಧರ್ಮವಿದನಿ ! ರ್ಣಯಿಸಲಾತ್ಮನಿಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ । ನಯುದಿತಿಳಿಯುವದಿದನ್
ನಿನ್ನೊಳು । ಭಯವಿದೇಕೆಂದ ॥೪೬॥ ಕಾರಹುಳಿಸೀವಗರುಲವಣಗ । ಳತ
ರೈದುತಾಬೇರೆಬೇರೆಯು । ಕೋರಿರುಚಿಸಿಯೆತಿಳಿವುದಿದುಜಿಂ ! ಹೇಂದ್ರಿ

ಯದಧರ್ಮ್ಮ ॥ ನಾರಸಂವಿತ್ತಾತ್ಮಗಖಂಡಾಕಾರನಾ । ದಾತ್ಮನಿಗೇರುಚಿವ್ಯೆ
ಕಾರವಿಲ್ಲಂ । ದರಿವುದೈಸುವಿಚಾರಿಸಿದುಬಂದ ॥೪೭॥ ಘಲವುಗಂಧಾ
ಗಂಧವೋಂದಂಗಳ । ವಿಭೇದಾಭೇದವಲ್ಲವನರಿದು । ತಾನಾಸ್ವಾದಿಪುದು
ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯದಧರ್ಮ್ಮ ॥ ಸಲೆಜಡದಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲವೀಗಂಧೆ । ಲೆಲೆನೀನಿಂ
ನ್ನಾಕೆತಿಳಿಯೈ । ಸಲೆಪರಾತುಮನೆತ್ತಲೀ । ಕಂಪೆತ್ತಹೇಳೆಂದಾ ॥೪೮॥
ನೆನೆಯುವದುಸಂಕಲ್ಪಿಸುವದಂ । ದೊಡನೆಸಂಶೈಸುವದುತನಗಿಂ । ದನು
ನಯವಿದುಚಿತಾನುಚಿತ । ವಹುದಲ್ಲವೆಂಬುದಿದೂ ॥ ಮನದಇಂದ್ರಿಯಧ
ರ್ಮ್ಮವಿನಿತೇ । ಮನಕೆದೂರಾದಾತ್ಮನಿಂಗಿವು । ನೆನೆಯಲುಂಟೇಮನನದೊ
ಳು। ನಿರ್ಣಯಿಸಿನೋಡೆಂದ ॥೪೯॥ ಎನಿತುಸಂಶಯಮಾಗಲವಕೆ । ನ್ನನಿ
ತುನಿಶ್ಚೈಸುವುದುನಿಲುವುದು । ಮನನವನುಮಾಡುವುದುಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯ
ದ್ಧರ್ಮ್ಮವಿದೂ ॥ ಘನತರಾತ್ಮನೊಳಿಲ್ಲವೆಂದೇ । ತಿಳಿವುದೈನೀನನುದಿನದೊ
ಳಂ । ತುಳದವಾಗ್ಜಾಲಗಳಲಿಸೀ ।ಸಂಶಯವದಗಡೆಂದ ॥೫೦॥ ಕರಣನಿಕ
ರಂಗಳವುಬೇರಂಗರಿ । ವರಿವನೆಲ್ಲವನುತನ್ನೊಳ । ಗರಿದುಅವಧರಿಸುವುದ
ದುವೆ। ಚಿತ್ತೊಂದರದುಧರ್ಮ್ಮ ॥ ಬಂಬನದ್ವಯನೊಡನೆತಾನದು ।
ಬೆರಸದೆಂಬೇಭಾವಿಪುದುಕೇಳ್ । ತರುಣನಿನ್ನಯಕರಣಧರ್ಮ್ಮದ। ನರಿ
ಯುತನವರತ ॥೫೧॥ ನಿಮ್ಮತನುಗತಧರ್ಮ್ಮನಾನೆಂ । ದಿನುಹಿಯೊಳೆಡೆವ
ರಿದುನಾನಾ। ಕರ್ಮ್ಮಧರ್ಮ್ಮಂಗಳೊಳುನಿಂದ । ಭಿಮಾನಿಸುತತಾನೂ ॥ ಬಿಂ
ಬಿನೀಂದಿರುತಿರ್ದ್ದತೋರುವ । ಹಮ್ಮಿಹಮ್ಮಿನಧರ್ಮ್ಮವಲ್ಲದೆ । ಸುಮ್ಮನಿಸ
ದಾತುಮಗೆತಾನೋ । ಹಮ್ಮಿನಿಪಕಡೆಯಂ ॥೫೨॥ ಶ್ರೋತ್ರಕೆಯುದ
ಶದಿಕ್ಕುದೇವತೆ । ತ್ವಕ್ಕಿಗಧಿದೇವತೆಯೆಮಾರುತ । ನೇತ್ರಕೆಯುರವಿದೇವ
ತೆಯು । ಜಿಹ್ವೆಗೆವರುಣನಿಹನೂ ॥ ಪೃಥ್ವಿತಿಳಿಘ್ರಾಣಿಸುವದಕೆಯು ।
ವಾತ್ತುಅಶ್ವಿನಿಯರಸದಾನದಿ । ಉತ್ತಲಿಹವಾಕ್ಕಿಗೆಯುವಹ್ನಿಯು।ದೇವ
ತೆಯುಬಳಿಕ ॥೫೩॥ ಪಾಣಿಗಧಿದೈವತೆಯುಇಂದ್ರನು । ಪಾದಗಳಿಗೆಉ
ಪೇಂದ್ರವಾಯುವಿಗಾ । ಮಹೋನ್ನತಮೃತ್ಯುಶಿಶ್ನೇಂದ್ರಿ । ಯಕೆವಿಧಿ
ಯುಂದೂ ॥ ನೀನುತಿಳಿಯೈಇನ್ನುಮಾನಸಿಗೆ । ತಾನುಚಂದ್ರಮನಹ ದು
ದೇವತೆ । ಜ್ಞಾನಧೀಯಾಬುದ್ಧಿಗೆಯುಚತು। ರ್ಮ್ಮುಖನುಬಳಿಕ ॥೫೪॥ಚಿತ್ತ
ಕೆಯುಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಹಂಕಾರ । ವೊತ್ತಕೆಯುರುದ್ರಾಧಿದೈವತೆ । ನಿತ್ಯವೀ
ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಚತುರ್ದಶ। ಹೃಷೀಕಗಳೂ॥ ಮುತ್ತಿತಾವಲ್ಲಲ್ಲವಿಷಯವೋ।
ನ್ಮತ್ತದಲಿತೋರ್ಪ್ಪಸುಖಗಳ। ನಿತ್ತುತತ್ತದ್ದೈವತಾವಳಿಗಳಿಗೆ।ತಾವಿ

ಹನ್ನೂ ||೫೫|| ಇಳೆಜಲಾನಲಮಾರುತಾಂಬರ | ಗಳಗೆಕೇಳಧಿಪ್ಪೈವತಾಳರು |
ಜಲಜಭವಕೇಶವಕಪಾಲೀಶ್ವರ | ಸದಾಶಿವರೂ || ಇಳೆತದಾದಿಯುಭೂ
ತದೊಬ್ಬಳಿ | ಗಳೊಳುತಾಹಿರತಿರ್ದುಬಳಕಾ | ಇಳೆತದಾದಿಯುಭೂತ
ಕರ್ತ್ರಾದಿ | ಗಳಮಾತಿಪರೂ ||೫೬|| ಗಗನಕೇಕೋಗುಣವುವಾಯುವಿ |
ಗೊಗೆಯೆರ್ದ್ವಯುವಹ್ನಿಗೆಗುಣತ್ರಯ | ಬಗೆಯೆಸಲಿಲಕೆನಾಲ್ಕುಭೂತ |
ತ್ವಕೆಯುಪಂಚಕವೂ || ಮಿಗಿಲುಗುಣಧಾರಣವುಪಿಂಡೀ | ಕರಣಪಾಕ
ವ್ಯೂಹಅವಕಾ | ಶಗಳುಮಿಗೆಕರ್ತ್ರಗಳುಗಗನಾ | ದಿಗಳಕ್ರಮವಿತಿದೂ ||
ತನಯಕೇಳ್ಪೂರ್ವೋಕ್ತಪ ಣೀ | ಕರಿಸಿದೀಭೂತಾದಿಗಳೊ | ಳರ್ಧ
ವದುತಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಾ | ವತಿಸಿಹುದರಿಂದೇ || ಇನಗವನತಾನರುಹಿ
ಸುವೆನೀ | ನನಿತುನನುಕ್ರಮವಾಗಿಕೇಳಿ | ನ್ನನಘಈಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಂ
ದೇಮ | ಡಿಯುಭಾವಿಸಲೂ ||೫೭|| ದಶಗುಣಾಧಿಕವಸುಧೆಯಿಂಜಲ | ದಶ
ಗುಣಾಧಿಕವದಕೆಪಾವಕ | ದಶಗುಣಾಧಿಕವಿದಕೆತಾಪವ | ಮಾನನೆಂಬ
ವನೂ || ದಶಗುಣಾಧಿಕವದಕೆಅಂಬರ | ದಶಗುಣಾಧಿಕವದರಿನಿಂಹನ್ಮ |
ದಶಗುಣಾಧಿಕವದಕೆಧಿತತ್ವ | ವದುಬೆಸಗೊಳಲೂ ||೫೯|| ದಶಗುಣಾಧಿಕ
ವದರಿನಿಂಗುಣ | ದಶಗುಣಾಧಿಕಪ್ರಕೃತಿತತ್ವವು | ದಶಗುಣಾಧಿಕವದ
ಕೆತಾನೀ | ಪುರುಷತತ್ವವದೂ || ದಶಶತಗುಣಾಧಿಕವದಕೆತಾ | ನೆಸೆವ
ರಾಗದತತ್ವವದರಿಂ | ದಶಶತಗುಣಾಧಿಕವದಕೆತಾ | ನಹದವಿದ್ಯೆಯದೂ ||
ಗುಣವುಲಕ್ಷಾಧಿಕವದಕೆತಾ | ನೆಣಿಕೆಗೈಯಲುನಿಯತಿತತ್ವವು | ಗಣನೆ
ದಶಲಕ್ಷಾಧಿಕವದಕೆ | ಕಾಲತತ್ವವದೂ || ಅನುವಿನಿಂದದಕಧಿಕಕೋಟಿ
ಯು | ಗುಣವುಮಾಯಾತತ್ವವದರಿ | ಧಿಕವೈದಶಕೋಟಿಮಿಗಿಲಾ |
ಶುದ್ಧವಿದ್ಯೆಯದೂ ||೬೧|| ನೂರುಕೋಟಿಯುಮಿಗಿಲದರಿನಿಂ | ತೋರು
ವೀಶ್ವರತತ್ವವಿದರಿಂ | ದೇರಿನಡೆಯಲ್ಲಿದಕೆತಾನಾ | ಗಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೇ ||
ತೋರುವದುಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿಯು | ಧಾರಗುಣವಗ್ಗಳಿಸಿತಾನೇ | ಬಾರ
ಪೋರೆಗಳಿಲ್ಲದೊಪ್ಪಿ | ಸದಾಶಿವನತತ್ವ ||೬೨|| ಅದರಿಸಿಂದೊಂದರ್ಬುದ
ವುತಾ | ನೊದಗಿತೋರ್ಪುದುಶಕ್ತಿತತ್ವವಿ | ಅದರಿನಿಂದಾನಂತಶಿವತತ್ವ |
ವೆದುಪರಿಕಿಸಲೂ || ಅದಕೆಪರವಂದಿಲ್ಲವದುತಾ | ನುದಯಿಸದೆಲಯಿಸದೆ
ಸದಾಸ್ಥ | ಮುದದಿನಿಂದಾನಂದವೆಂದಚ್ಚಳಿಯ | ದಿಹುದೆಂದ ||೬೩|| ತನ
ಯಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯುಭುವನ | ವಳಿಯುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾವಳಿಯು | ಸೂರ
ವಳಯದಲಿನಿಂದಿವನುಪರಿ | ಪಾಲಿಸುವರಾರೆನಲು || ನಿನಗೆತಿಳಿವಂತೋರ

ಪನೀಭೂ । ತಳಬಹಿಭಾಗದಲಿದಶದಿಕ್ಕಿ ! ನಲಿನಿಂದಿರುವವನುಪೇಳುತಲಿ। ಹನುಕೇಳೆಂದ ॥೬೮॥ ಕರಕಪಾಲಿಕರಾದಿಯಾದಷ್ಟ । ಮರುಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿ ನಲಿರುತಿಹರು ! ಸೆರೆಅಗ್ನಿರುದ್ರಾದಿಯರು । ಅಷ್ಟಮರೂ ॥ ಆರುತಿರುವ ರಾಗ್ನೇಯದಲಿಕೇಳ್ । ನಿರುತಯಾವ್ಯದಷ್ಟಮರುತುಗಳ್ । ಮೆರವರಾ ದಕ್ಷಿಣದಿನಿರರುತು । ಮಾರಣಾದಿಗಳು॥೬೫॥ ದಶಮಹಾಬಲರಿರುವರಾನೈ। ರುತಿಯುದೆಶೆಗಲ್ಲಿಂದೆವರುಣನೆ । ಲೆಕವರಾಅತಿಬಲಮಹಾಬಲ । ರಾದಿಯಾ ದವರೂ ॥ ದಶಮರಿಹರಲ್ಲಿಂದನೀಭಾವಿಸಲು । ಶೀಘ್ರಾದ್ರಿಗಳುದಶರುದ್ರ ರುಗಳಿಹರಾವಾರುತಿಯುದಿಗ್ಮಂಡಲದನಿಶಾ ॥೬೬॥ ಬಲುಮಕುಟಧರರಾ ದಿಯಾ । ದಶರಿರುವರಾಬಡಗಣದೆಸೆಯ। ಕಾವಲಿನೊಳಗೆವಗುಳಲ್ಲಿಈಶಾ। ನದಲಿಭಾವಿಸಲು ॥ ನೆಲಸಿವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನಧರರಾದಿಯಾದಶಮರಿರುತಿರ್ಪರಲ್ಲಿಂ ದಿಳಿಯುಧೋಭಾಗದಲಿನಂತಾದಿಯುದಶಮರಿಹರೂ ॥೬೭॥ ಸಲೆಸುದಾಬ್ರ ಹ್ಮಾಂಡದೀಮೇಲ್ಗಡೆಯೆಶಂಭಾದಿಗಳು ದಶಮರುನೆಲಸಿನಿಂದಿಹರಿದರಿನಿಂದ ಶಮುತಿಅಧಿಕವಾದಾ ॥ ಸಲಿಲತತ್ವಾದ್ಯಂತಮರ್ಕಾದಿಗಹ್ಯಾಷ್ಟಕರಿರು ತರಿಹಅದರಿನಿಂದಶಮಡಿಅಧಿಕವಾದನಲತತ್ವದಲೀ ॥೬೮॥ ಸಲೆಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾ ದಿಗುಹ್ಯಾಷ್ಟಕರುತಾವಲ್ಲರುವರಲ್ಲಿಂದಲಿದಶಾಧಿಕವಾದ ಆಪವಮಾನತತ್ವ ದಲೀ । ಬಲುಗಯಾದಿಯುಗುಹ್ಯಗುಹ್ಯಾಷ್ಟಕರುತಾವಲ್ಲರುವರಲ್ಲಿಂದಲಿದ ಶೋತ್ತರವಾದಪ್ರಬಲವ್ಯೋಮತತ್ವದಲೀ ॥೬೯॥ ವಸ್ತ್ರಪಾದಾದಿಗಳ ನಿಸಿಪಾಶಸ್ತಪಾವಿತಾಷ್ಟಕರುತಾವಿಸ್ತರದಲಿರುತಿರುವರಾಗಂಧಾದಿಮಾ ತ್ರೆಯಲೀ॥ ಮತ್ತುಕೇಳೀಕ್ರಮದಲೇವೈಚಿತ್ರಪಂಚಮಭುವನಪತಿಗಳ್ ಮಂತ್ರರೂಪಾದಿಯುಗಧಾಂಗಾದಿಗಳರ್ರುತಲಿಹರೂ॥೭೦॥ಕಾಲದ್ಗೌಷ್ಟ್ರ ದಿಗೆ 'ಭುವನಾಳಿಗಳನಾಳುವರ್ಮೈವೆರುಂಸಲ್ಲೀಲೆಇಂದಾದುಂದುಭಿಸುವಾಧಾ ನತೂರ್ಣಕರಾ । ವೃಂದಲೀಲಾಭೂತಿಯಿಂತಾವ್ ಬಂದುವಾಗಾದಿಗಳೊಳ ಗೆಬಳಸಂದುನಿಂದವಗಲ್ಲಕೋಲಾಹಳವಮಾಡುವರೂ॥೭೧॥ ತನಯುಶ್ರೋ ತ್ರಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಗನಿತರೊಳುಕೇಳ್ ಕಾಮರೂಪಾದಿಗಳ ಭುವನಾಧಿಪ ರೊಡನೆತಾವ್ ಕೂಡಿಕ್ರಮವಾಗೀ ।। ಮನನವ್ಯೋಮಾಚಾರರುದ್ರಾದಿಗ ಳನೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟುತಾವನುದಿನದಿಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವರಲ್ಲಂಮರಳಿಬಳಿಕಾ ।। ಅಂಬರಕೆತಾದಶಗುಣಾಧಿಕ । ಯೆಂಬಹಂಕರತತ್ವದಲ್ಲಿಯು। ತುಂಬಿಚಾ ಗದುರಂಡಸ್ಥಾಣ್ವಾಷ್ಟಮರಿರುವರವರಿಂ ।। ಹಂಬಲಿಸಲೇಕಹಂಕರರಕೆಹ। ತ್ರೆಂಬಮಡಿಯಗಾವರಿಸಿತಾ। ನಿಂಬುಗೊಡದಾನಂದವಿಹದೀ। ಯುಂಬತ್ತ

ತ್ವದಲೀ ||೨೩! ಗಾಳಪೈಶಾಚಾದಿರೂಪಂತಾಳದೇವಾಷ್ಟಕರಿರುವರಾ
ಮೇಲೆಧೀತತ್ವಕ್ಕೆದಶವಗಾಧಿಕ್ಯತೆಯಿಹುದೆಂದೂ || ಹೇಳುತಿಹಗುಣತತ್ವದ
ನುತಾ | ವಾಳುವರುಅಕೃತಾದಿಯಾದರು | ಕೇಳತಿಳಿನೀನವರೆಯೋಗಾ
ಷ್ಟಕರೆನಿಪರೆಂದ ||೨೪|| ಅದಕೆತಾದಶಮುಡಿಯುಮೇಲಾ | ಗೊದಗಿರುವ
ದಾಪ್ರಕೃತಿತತ್ವದಿ | ಅದರಲೊಪ್ಪಿಗುತಿರುವ | ಕ್ರೋಧೇಶಾಧಿಯಾದ
ವರೂ || ಪದುಳದಿಂದೇದೇವದೇವಾಷ್ಟಕರೆನಿಸಿಕೊಂಬವರುನೋಡಿನ್ನದ
ಕೆನೂರ್ಮಡಿಯಾವರಿಸಿದಾಪುರುಷತತ್ವದಲೀ ||೨೫|| ಪದವಿಸರ್ವೇಂದ್ರ
ಯುರುವೆಮೊದಲಾದರುಗಳೊಪ್ಪಿರುತಿಹಗು ತಿಳಿಯಿಂನದರಿನಿಂದೈನೂರುಮ
ಡಿಯಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ || ಅದುವೆರಾಗವೆನಿಕ್ಕುವದರೊಳ್ | ವದಗಿ
ರುವರಾವಾಮದೇವಾದಿಗಳುಮೇಲಿನ್ನದಕೆಸಾವಿರಮುಡಿಅಧಿಕವಾದ|೨೬|
ವಿದ್ಯೆಯೊಳುತಾವಿದ್ದಿರುವರಾ | ಶುದ್ಧಮಹತೇಜಾದಿಗಳುತಾವೀ| ಮುದ್ದ
ಶಿಷ್ಯರಕೂಡಿದಶಮಾಚಾರ್ಯರೆಂದೆನಿಸೀ || ವಿದ್ಯೆಯಿಂತಾಲಕ್ಷಮುಡಿಯಾ |
ಗಿರ್ದನಿಯತಿಯತತ್ವದಲ್ಲೊಳ | ಗಿರ್ದರುವರಾಶೂಲಧರಪಟ | ರಾದಿ
ಯಾದವರೂ ||೨೭|| ನಿಯತಿಯಿಂದಶಲಕ್ಷಮುಡಿಗಾ | ಲಯದಕಾಲದತತ್ವ
ದಲ್ಲಿಯೆ | ನಯದಿಮಾಯಿಯ್ಯಾದಿಹಾಲಾಹಲರಿರುತಲಿಹರೂ || ನಯವಿ
ಹೀನದಕಾಲತತ್ವೇ | ದಯಕೆಐವತ್ತಲಕ್ಷಮುಡಿಯಾವರಿಪಕಲೆಯಲ್ಲಿಹರು
ಗಗನೇಶಾದಿಯಾದವರೂ ||೨೮|| ಅದಕೆಕೋಟಿಗಣಾಧಿಕತೆಯಾ ! ಗುದ
ಯಿಸುವಮಾಯೆಯಲಿಹರುತಾವ | ಸದಮಲಾನಂತಾದಿಗಳುಕೇಳ್ | ಮು
ದದಿತಾವಲ್ಲಿ || ಇದುವೆಮಾಯಾಂತಾದಿಭೂಮ್ಯಾದಿಯಮಹಾತತ್ವಂಗಳೊ
ಳಗೆಯು | ವಿಧವಿಧದವೈಚಿತ್ರಭುವನಾದಿಗಳಿರುತಲಿಹದೀ ||೨೯|| ಈ
ಭುವನಗಳನೇರುವರುತಾ | ವೀಭುವನಕೃತಕರ್ಮಿಗಳುಕೇ | ಳೀಭು
ವನಗಳನೆಲ್ಲವಿುಗಿಲಾಗಾವರಿಸುತಿರುವ | ಆಭುವನವನುಪೇಳ್ವೆನೀಮಾಯಾ
ವರಣತತ್ವಕೆಯುಮಿಗಿಲಾಗಾವರಿವುದಾಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾತತ್ವದಶಕೋಟಿ||೩೦
ಅದರೊಳಗೆ ತಾವಾಮದೇವಾದಿಗಳು ಕಾಮಿಕವಾ ಗಿದಿವ್ಯಾಗಮದಿಸಪ್ತ
ಕೋಟಿಮಂತ್ರಂಗಳುದ್ವಿವಿಧವಾದಾ | ಸಾಧಿಕದನಿಗಧಿಕವದೀಕ್ಷಾ |ವಿಧಿ
ನಿಯಮದಿಂದಿಹವಬಳಿಕಿಂ|ನದರಲೇಶ್ರೀಕಂಠನಂತಾದಿಗಳುಮೊದಲಾಗೀ||
ಮುದದಿಪೂರ್ಣೋದರಿಯುಮೊದ| ಲಾದವರಕಾದ್ಯಾದ್ಯಕ್ಷರಂಗಳು| ಮೆ
ದೆಯುನೊಟ್ಟದೊಲಿಹರ:ಕೇಳ| ನ್ನದಕೆಶತಕೋಟೀ|| ಅಧಿಕವಾಗಿಹಈ
ಶತತ್ವದಿ ! ಪದುಳದಿಂದಾನಂತಸೂಕ್ಷ್ಮಾ | ದಿಗಳವೆಸರಿನಭುವನ | ದಾ

ಯಾನಾಮಧೇಯಗಳ ||೮೨|| ಧರಿಸಿಶಿವನೇಸೋಮಧಾರ । ತ್ವಾದಿಲೀಲಾ
ಮೂರ್ತಿಯಾಗನಂತರಸಿಆಯಾಲೀಲೆಯಂಕೈಕೊಂಡುಇಲ್ಲಿಲ್ಲೀ । ಚರಿಸಿತ
ನ್ನಾರಾಧಿಪರನಾ । ಧರಿಸಿದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳಶಿರಉತ್ತರಿಸುತಿಜನಾತತ್ವದಿಂ
ದತ್ತುತ್ತಲಾಗಿರುವ ||೮೩|| ದರಿನ್ನುದಿದಕೆಸಹಸ್ರಕೋಟ್ಯಾ । ವರಿಸಿಮಿಗಿ
ಲಾಗಿಮುದುರ್ತನೇ । ನೆರೆಸದ ಶಿವತತ್ವವದನೇ। ಪರಿಕಿಸಲ್ ಕಷ್ಟೇ ॥ ಇ
ರ ವಸಿಸಿನ್ನತ್ಯಾದಿಭುವನಾದಿಗಳಲಾಯಾನಾಮಧೇಯಾನ್ವಿತದು । ಜ್ಞಾನ
ಕ್ರಿಯಾದಿಶಕ್ತಿಸಮಾನವಿದ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಸಾದಃಖ್ಯಾದಿಯಾದವರಿಂ ।೮೪॥ಧರಿ
ತಪರಮಾನಂದವಾಗಿಹ ಶಿವನುತಾನೇ ರಾಮನಾಮಾದಿಗಳಧರಿಸಿಯೆತನ್ನ
ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳೆಲಿರುವರಿಗೇ॥ನಿರಂತಪರಮಾನಂದಸೌಖ್ಯದಸಿರಿಯುಪದವಿಯು
ನಿಯ್ಯಲೋಸುಗ । ಕರಪರಶುಮೃಗಧಮರುಶೂಲವ । ಧರಿಸುತನವರತ
ಮೀ ॥೮೫॥ ಪಂಚವದನಗಳಿಂದೆಸೆದುತ್ರೈ । ಪಂಚನಯನಂಯನಗಳಿಂವಿ
ರಾಜಿಪ । ಪಂಚವರ್ಣಗಳಿಂದೆಸೆದುಬಲ್ । ಮಿಂಚಿನಂದದಲೀ ॥ ಪಂಚ
ದ್ವಯಭುಜದಿಂಪೆಸೆದು । ಸಂಚರಿಸುತಿಹನಾಶಿವನತತ್ವವ । ಮಿಂಚಿನಿಂದಾ
ವರಿಪ್ಪದೆಂದಬುಧ । ವಧಿಕವೆನಿಸೀ ॥೮೬॥ ಅದುವೆತಾನಾಶಕ್ತಿ ಪೆಸರಿಂ
ದುದುಭವಿಸಿಇಹತತ್ವವದರೊಳ್ । ವಿಧವಿಧಗಳಾಗಿರುವವಿಂದಿಕೆದೀಪಿಕೆ
ಯುಪೆಸರಾ ॥ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಹಭುವನನಂತವು । ನಿಂದುಗಣಿಸಲ್ ಕಾಗ
ದಾಗೋವಿಂದಕಂದಂಗಾದರೆಯುಯೋ । ನೆಂದೆನಲ್ಕಹುದೂ ॥೮೭॥ ಅಂತ
ವಿಲ್ಲದಅಸಂಸದಾಶಿವ । ರಂತವಿಲ್ಲದರುದ್ರಕೋಟಿಗ । ಳಂತವಿಲ್ಲದಮಾತೃ
ಕಾ । ತಂಡೋಪತಂಡಗಳೂ ॥ ಅಂತರಂತರವಾಗಿತಾವೇ । ನಿಂತಿರುಪ
ರಾಶಕ್ತಿತತ್ವದಿ । ಅಂತವನ್ನೊಳಕೊಂಡುದಾಶಿವ । ತತ್ವಕೇಳೆಂದಾ ॥
ಆದುವೆತಾನಾಗಮ್ಯಗೋಚರ । ವದುವೆಬಿಂದುವುವೆನಿಪ್ಪುದದರಿಂ । ದಧಿಕ
ಬುದೇನಿಲ್ಲತಾನೇಆದುವೆಶಿವತತ್ವಾ ॥ ಅದರೊಳಿಹಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾದೊಡೆ ।
ಸದವುಲಾತ್ಮಿಕೆಯಾಗಿಸರ್ವ । ಜ್ಞತೆಯಾದಾದಿಯದಾದವಾರಂಗಗಳಸ್ವೀಕ
ರಿಸೀ ।೮೯॥ ಪದಳುತಾನಾಪರಶಿವಂಗೆಯು । ಶರೀರವಂತಃಕರಣತಾನಾ ।
ಗಿರುವಳಾಕೆಯುಳೂರ್ಧ್ವಳೇತಾ । ಧರಿಸಿನಾಮಗಳಾ ॥ ಮರವಳಿಚಾ ಜ್ಞಾನ
ಶಕ್ತ್ಯಾ । ದಿಗಳೊಳಾಯಾಲೀಲೆಯಿಂತ । ನ್ನರಿಯಲೆಳಸುವರಿಂಗೆಮಾತ್ರೆ
ಯು । ಪರಿಯೊಳಿಹಳೆಂದ ॥೯೦॥ ಬಳಿಕಲಾಚಿಚ್ಛಕ್ತಿತೇಜೋ । ನಿಳಯ
ಮಂಡಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ । ನೆಲಶಿಹನುನಾನಿತ್ಯನಿರುಪಾಧಿಕಗಗನವೆನಿಸಿಂ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀಜನರೆಳಸುತನ್ನನು । ತಿಳಿಯಲಳವೇತಿಳಿದುನೋಡಿ । ನ್ನೆಲೆ

ನಿರಂಜನನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು । ತಿಳಿವಿಕೆಯುಲೆಂದಾ ॥೯೧॥ ತನಯಕೇಳ್ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಮೊದಲಾ। ಗಿರುವಭುವನಾವಳಿಗಳಿವು। ನಿನಗೆಪೇಳಿರುವೀಭುವನ। ವನದಾಶ್ರಯದಲಿಹವೂ ॥ ಇನಿತಿರುವಭುವನಾಳಿಭೂಮ್ಯಾದಿಗಳ। ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುತಲಿಹವಾ । ಘನತರದಭೂಮ್ಯಾದಿತತ್ವಂ । ಗಳನಿವೃತ್ಯಾದೀ ॥೯೨॥ ಕಲೆಗಳಾಶ್ರಯದೊಳಗಿರುವವಾ । ಕಲೆಯೆಬಿಂದುವನಾಶ್ರಯಿಸಿಮ। ತ್ತಿಳಿದಮಾರ್ಗವನುಳಿದಿರುವವಾ । ಬಿಂದುವಾದಡೆಯೂ ॥ ಸಲೆನಿರಾಮಯಮಾದಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ। ನಿಪವಳನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವದಾಮಳನಿರಾಮಯಪರಶಿವನನಾಶ್ರಯದಲಿಹಳೂ ॥೯೩॥ ಪರಶಿವನೆನಾಗುರುವೆನಿಸಿಈ। ತೆರದಿಸಂಚರಿಸುವನುನೋಡೀ । ಧರೆಯೊಳಗೆಈಮರುಳುನರ । ರೆನ್ನರಿಯಲೆಳಸುವಡೇ॥ ಅರಿಯಲಳವೆಅರಿದುಹೇಳಾ । ತರುಣನೀನೇಸುಕೃತಿಯದರಿಂ । ದರಿದುಕಂಡೈನಾವುನಿನ್ನನೆ । ಪೊರೆಯಲೋಸುಗದೀ ॥೯೪॥ ಧರಿಸಿಈಗಗನಾರ್ಯವೇಷವು । ಮೆರವೆವೈಇದನರಿದುನೋಡೆನೆ । ಪರಮಗುರುಪದಪಂಕಜಕೆನಿಂ। ದೆರಗಿಭಕ್ತಿಯುಲೀ ॥ ಕರಗಳನುಮುಗಿದಾನಿರಂಜನ ! ಗುರುಗಗನವರಪದಯುಗಳವಂ । ನೆನದುನೆನದಾನಂದಿಸುತನಿಂ । ದನುಸಮಾಧಿಯುಲೀ ॥೯೫॥ ಜಯತುಶ್ರೀರಘುರಾಮವರ್ಯಗೆ ! ಜಯತುಹುಬ್ಬಾರೂಢತೂರ್ಯಗೆ । ಜಯತುವೈರ್ಯಾವದೇಸಿಕಾರ್ಯಗೆ । ವಿಶ್ವರೂಪನಿಗೇ ॥ ಜಯತುದತ್ತಾತ್ರೇಯಚರ್ಯಗೆ । ಜಯತುನಿತ್ಯಾನಂದವರ್ಯಗೆ । ಜಯತುಗಗನಾನಂದಮದ್ಗುರು । ವರ್ಯಪಾದುಕೆಗೇ ॥ ... ॥೯೬॥

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿ
ಪೂರ್ಣಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾ
ನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕರಂದಸೌ
ಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ । ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾ
ನನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತ। ಗಗನತಾ
ರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂ
ತರಹಸ್ಯೆಪಂಚೀಕರಣತತ್ವ
ರಹಸ್ಯಾರ್ಥನಿರ್ಣಯಯೋಗೋನಾಮ
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಃ

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೭ ಕ್ಕಾಂ ಪದನೂ ೫೦೮ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಯಾ ನ ದ್ವ ಯ ನಿ ರ್ಣ ಯ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಯಾನಯುಗಳವಜನನವ ಮಾರ್ಗವಿ । ಧಾನನಿರ್ಣಯವರುಹಿ ದನುಗುರು । ತಾನುಕಾರುಣ್ಯದಿನಿರಂಜನ । ಗಾನುರಾಗದಲೀ ॥ಪ॥ ಶರಣ ಜನರನುಸಲಹಲೋಸುಗ । ಧರಿಸಿವೇಷವನಲ್ಲಿಮೇಲಿಂದಿಳಿದು । ತಾಘನನ ಗರಪುರದೊಳು । ನಿರುತಸಂಚರಿಸೀ ॥ ಪರಮವೇದಾಂತಾದಿತತ್ವಾಚರಣೆ ಯೊಳನು । ದ್ಧರಿಸಿತಾನೇಶರನೆನಿಸಿಹಗಗನನನು । ನರರರಿವರೆಂತೆಂದ ॥೧॥ ಅರಿದಿರುವರಾರೆಂದುತವ್ಮೊಳು । ಬರಿಂುಹವ್ಮನುಕೂಡಿಪರವೋಳ್ । ಬೆರವವರಹೋಗಾಡಿತಾವೀ । ದುರ್ಮದರೊಡನೆಕೂಡೀ ॥ ಪರಮಹಂಸರ ನೋಡಿಸರಿಸುವ । ನಿರುವಪಾವೆಂದಾಡುವವರಿಂ । ಗರುಹಬೇಡೀಗಗನತಾ ರಾವಳಿಯಬೋಧೆಯನೂ ॥೨॥ ಅರಿದಿರುವರೊಡನಾಡಿತಾವಿ । ನ್ನರೆಸ ವಾಧಿಯಹೂಡಿಮೇಲಾ । ಪರಮಜೋತಿಯನೋಡಿವಿಗೆಕೊಂ । ಡಾಡು ತನವರತ ॥ ಪರಮಹಂಸರನೋಡಿಸಾಷ್ಟಾಂಗ । ವರಪದಕೆಯುಮಾಡಿ ತಾನ್ಯಾ । ಮರೆದಿರುವನನುನೋಡಿಪೇಳೀ । ಗಗನಬೋಧೆಯನು ॥೩॥ ಮರಳಿಬಿನ್ನೈಸಿದನುಶ್ರೀಮ । ದ್ಗುರುವರನಚರಣದಲಿದೃಷ್ಟಿಯ । ನಿರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಮನವುಭಯಕಡೆಗರಿಯದಂದದಿ । ಭಯದಭಕುತಿಯಲೀ ॥ ಪರಮ ಪುರುಷಪರೇಶನಿರ್ಮ್ಮಿಂ । ದರಿವೆಪಂಚೀಕರಣಭುವನಾ । ವಳಿಯತತ್ವಾ ದಿಗಳನಿರ್ಣಯ । ಸಿರಿಯವೈಖರಿಯ ॥೪॥ ಯಂತುತಿಳಿಯುವದಾಭುವನಗ ಳ । ಗೆಂತುಪೋಪುದುಮಾರ್ಗಮಗುಳ । ಲ್ಲೆಂತುಸಂಚರಿಸುವದುಮರಳ । ಲ್ಲಿಂದಲಿಳಗಿಳದು ॥ ಯಂತುಸುಳಿಯಲಿಕಹುದುತಿಳಿವಂ । ತಿಂತಿದನುಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ । ಲಂತರಂಗದಲರಿದುಗಗನೇ । ಕಾಂತನಿಂತೆಂದ ॥೫॥ ತನ ಯನಾವಾಳಿರುವಭುವನಾ । ವಳಿಯಡರಿಸತ್ಕರ್ಮಫಲವಂಸವಯು । ವಂತ ನ ಭವಿಪರಾರೆನಲುವಿಸ್ತರಿಪೇ ॥ ನಿನಗೊಡಂಬಡುವಂತೆಕೇಳಿ । ನ್ನನಘ ಈಲೋಕದಲಿಮೂತ್ಮಗುಗಳೆನಿಸುವಜನರನಾತ್ಮಾನಾತ್ಮಾವಿವರಣೆಯ ॥ ನೆನವರಿಯರದರಿಂದತಮಗಾ । ತನುವೆಆತ್ಮನುಸುಖವೆಸ್ವರ್ಗಾದಿ । ಜನು ಗುತಿರುವೀದುಃಖನರಕವ । ದಲ್ಲದುಳಿದೊಂದೂ ॥ ಘನತೆಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು । ತಮತನ್ಮನುಭವಗಳಿಂದರಿದುಬಳಿಕೀ । ತನುವಳಿದಬಳಿಕಿಲ್ಲತಮಗಾ । ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳೂ ॥೬॥ ಬೆಳಗುತಿಹದೀವಿಗೆಯಳಿದಮೇ । ಲುಳದಮಾ ತ್ರಿದಕಡೆಯಿಂ । ಬೆಳದಮರತಾನಳಿದಬಳಿಕಿನ್ನೆ । ಳೆಯಮರನಹದೇ ॥

ಕಳದುಪೋಗಲುತನುವುತಾನೇ | ತಳೆದಿಹನುನಿಜವೋಕ್ಷವೆಂದೇ | ಘಳಿಲನಾಯೂರಾಸಭೋಗಂಗಳ| ನೆಳಸುತಿಹರೂ ||೪|| ಮರಣವೇನಿಜವೋಕ್ಷವಲ್ಲದೆ | ಪರಿಕಿಸಲ್ ಕೇನಿಲ್ಲವೆಂದೆನೆ | ಮರಣವಾಗುತಕೂಡಲೇಚೇ | ತರಿಸಿಬಳಿಕೆದ್ದೂ || ತರಣಿತನಯನಲೋಕದೊಳಗಾ| ದುರುತರದಸುಖ ದುಃಖವೆಲ್ಲವ |ಸ್ಮರಿಸಿಪೇಳುತಲಿರುವರಿಂ | ತಲ್ಲಿದಲೆಬೇರ್ಬೇರೇ ||೯||ಪರಿಹರಿಸಲರಿದ್ವಾದಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳು | ಪೈಶಾಚಾದಿ ಳ್ ತಾಪ್ ನರಬಂದಾ|ಪರಿಸೆಮಂತ್ರಾಕರಷಣಗಳಿಂ || ದುರೆನಿವಾರಿಸುವವರುಗಳು | ತಾವ್ | ಕರಸಿನೀವಾರೆನಲುತಾವಂನಗನ | ಪೂರ್ವಕೃತಾಪರಾಧಂಗಳನುಪೇಳುವದೀ ||ವ್ಯಾಧಿಯಿಂನರಳುತ್ತಸುಖದಿಂ| ಮೇದಿನಿಯೊಳುಳ್ಳವರುಗಳಚಂ | ದಾದಿಯಾದವನೋಡಿ ಕವಪು| ಣ್ಯಾತ್ಮನಿವಪಾಪೀ || ವಾದವೆನೊಂದಿಲ್ಲಇವತಾ | ನಾದಿಯುಲಿಮಾಡಿದಕೃತಾಕೃತ | ಬಾಧೆಪೋಗದಿದೆಂದುಪೇಳುವ | ಧಾದಕಾರಣದಿಂ ||೧೧|| ತನುರಹಿತನಾದಾತ್ಮತಾನಾ| ಮನದೊಳೊಂದಿಹನಾಗಿಮುನ್ನಿನ| ಘನವಿವೇಕವನೀಗಿತಾನೀತನುಸಹಿತನಾಗೀ || ತನುಗತದದುಃಖಾದಿಗಳತಾ | ಘನದವೋಕ್ಷವನೈದವನ್ನೆಗ | ವನ ಭವಿಸುತಿಹನಾಗಿಆತ್ಮಂಗನುವಿಪನಲಾಯುೂ ||೧೨|| ಅದಕಡೆಯಿಂದವಗೆನಾವೀ| ಹಾದಿಯನುಪೇಳುವೆವುಕೇಳೈ | ಮೇದಿನಿಯೊಳೀಕರ್ಮಭೂಮಿಯೆನಿಪ್ಪಲೋಕದಲೀ || ಸಾದರದಲಾಸ್ಥಾನಜಪಯ | ಜ್ಞಾಟಕರ್ಮವಮಾಡಿದರುಗಳ್ | ಕೂಡಪೇಹಾಂತದಲಿಈಡಾನಾಡಿಮಾರ್ಗದಲೀ ||೧೩|| ನಡಸುತಸುವನುಬಿಡಿಸಿಪೇಹವ| ನೊಡನೆಧೂಮವನೈದಿಅದರಿಂ | ನಡದಿರುಳುಮುಂಗಡೆಯಲಾಗಲುಬಹುಳತದ್ದಿನದಿಂ || ತಡದುಬಳಿಕಾದಕ್ರಿಣಾಯನ| ದೊಡನೆಕೂಡದರಿಂದವತ್ಸರ | ವಿಡಿದುಮೇಲಾಪಿತುರುಲೋಕಕೆನಡೆಯುತಲ್ಲಿಂದೇ ||೧೪|| ಯೇರಿಮೇಲಾಕಾಶವಲ್ಲಿಂ | ದೇರಿಚಂದ್ರಮನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂ | ದೇರುತಾಯಾಮಂಡಲಂಗಳತಾರುತಮ್ಯದಲೀ || ಸೇರಿತಾನಾಸ್ವರ್ಗಲೋಕಾ | ಧಾರದಲ್ಯಾಇಂದ್ರಲೋಕದಿ | ತಾರತಮ್ಯತೆವಿಡಿವಸಾಲೋಕ್ಯಾದಿಭೋಗಗಳಾ ||೧೫|| ರಾಗವಿಷಯದೊಳಾಗಿಬಳಿಕಾ | ಭೋಗತೀರಲುಮುನ್ನಿನಂದದಿ | ನೀಗಿಸುಕೃತವನೆಲ್ಲಅಲ್ಲಿಂಬಾಗಿಬಸವಳಿದೂ || ಬೇಗಿಗಗನವೊಳಿಳಿದುಅಲ್ಲಿಂ| ದಾಗಿಆಯಾಮಂಡಲಂಗಳ | ಆಗಲಿಲ್ಲವನೋಲುಳಿದುತಾವಮೂಗನಂದದಲೀ ||೧೬|| ಮಾರುತನಿಗೊಳಗಾಗಿಬಳಿಕಾ | ವಾರಿಧರರೂಪಾಗಿಮುಗುಳಾ | ವಾರಿಯೇತಾನಾಗಿಮೇಘದ್ವಾರದಿಂದಿಳಿ

ದೂ ॥ ಧಾರುಣಿಗೆಮುಖವಾಗಿಮೇಲಾ । ವಾರಿಕಣತಾನಾಗಿಭೂಮಿಯೊ।
ಳಾಗಸಸ್ಯಾದಿಗಳೊಳಗೆಬೆಳೆದನ್ನರೂಪಾಗಾ ॥೧೭॥ ಲಾಗಲದುಭೋ
ಜ್ಯಾದಿಷಡ್ವಿಧ । ವಾಗಲದಜಾಯಾಪತಿಗಳಾ । ವಾಗತಾವುಣಲದುವೆಶಾ
ಉದರಾಗ್ನಿಯಿಂಪಚಿಸೀ ॥ ಬೇಗಕಿಟ್ಟದಿರಸಗಳಿಂಪೆರ । ಡಾಗಲಾಕಿಟ್ಟ
ವೆಅಪಾನದಿ । ಪೋಗಲುಳಿದಾರಸವೆನಾಭಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲದರ್ ॥೧೮॥ ನಾಡು
ತನುಸರ್ವಾಂಗಗಳಿಗೆಯು । ಸೇರಿಸಲುಳಿರಸದಿಅಲ್ಲ । ಲ್ಲೀರಿಪಚಿಸುತವು
ರಳಿರಸಕಿಟ್ಟಗಳರೂಪಾಗಾ ॥ ಜಾರುತಿಹುದಾಕಿಟ್ಟಕಪ್ಪಸ್ವೇ । ದದ್ವಾ
ದಶಮಲದರೂಪದಿ । ಜಾಗಲುಳಿದಾರಸವೆಸೂಕ್ಷ್ಮಾಸ್ಥೂಲರೂಪೆಂದೂ॥
ಎರಡುರೂಪಾಗಿರುತಲದರೊಳ್। ನಿರುತವೀಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಪ್ಪೋ। ಪಿನು
ತಲಿಹುದಾಸೂಕ್ಷ್ಮರಸದಾಸ್ಥೂಲರಸವೆಂದೂ ॥ ದುರೆರುಧಿರಮೇಧಸ್ಸ್ನ
ಮಾಂಸಾ । ದಿಗಳಕ್ರಮದೊಳ್ಸಪ್ತಧಾತಾ ।ಗಿರುತವೆಲ್ಲನೆವರ್ಧಿಸಲ್ವಾ
ಜೀವನಾದೊಡೆಯಾ॥ಧಾತುಮಯನಾಗಿರುತತಾನಾ।ರೇತಪುರುಷನಗರ್ಭ
ದಲಿ । ಸಂಪ್ರೀತಿಮಿಗೆನಾಸುತ್ರಯಂಗಳಕಳದುಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಾ ॥ರೋ
ತುಕೂಡಿದಕಾಲದೊಳುತಾ। ನೋತುಸುಕೃತಫಲಾಫಲದಿತಾ ।ರೇತರೂ
ಪದೊಳಿಳಿದುಸ್ತ್ರೀರುತುವಾದದಿನಮೊದಲು।೨೦॥ ಮೇಲೆದಶಪಂಚಮದಿ
ನಗಳುಂ।ಬಾಳವರಳಿದತವರೆಯುಕುಸು । ಮಾವಳಿಯುಸೋಗಸಾಂತುಕಿರಿ
ವೃಶಾಲವಾಗಿಬುವ॥ನಾಳದೊಳುನಿರ್ದೋಷಮೆಂಬಾ।ಕೋಶಮುಂತಾವಾ
ಯುವಶದಿಂ।ಘಾಸಿಯಾಗದೆಪೊಕ್ಕುಮೊದಲನಿವಾಸವೆಂದೆನುತ॥೨೧॥ವಾಸ
ವಾಗಿಹುದಲ್ಲವಾಯುವಿ । ಲಾಸದಿಂದಾಪಿಂಡಮಂತಾ । ಘಾಸಿಮಾಡಲ್ಕೊ
ಡದುತಾನೆರಡಾಗಿತೂರ್ಪಾಸಾ ॥ ಮಾಂಸಜರೆಯಾವಾಸದಿಂಪೆರ । ಡಾಸ
ಮಯುವದೆಅನಳಜವಳೀ । ಕೂಸೆನಿಸುತಿಹವಲ್ಲಿಉದರಾಗ್ನಿಯೊಳಗುರೆಪ
ಚಿಸೀ ॥೨೨॥ ಅನ್ನಮೊದಲಾಖಿಳರಸಗಳ್ । ಮುನ್ನಪೋಗುತಲಿರಲುಕ
ಚಿಯಿಂ । ದಿನ್ನುಕೆಡದುಳುರ್ವದೆಂತಾಶುಕ್ಲಮಯಪಿಂಡ ॥ ವೆನ್ನಲದುಕೆ
ಡದಂತದರವೇ । ಲಿನ್ನಜಲಪಟ್ಟಣವಿಹುದರಿಂ । ವನ್ಹಿಶಿಖಿಯಾಪಿಂಡ
ವಂತಾನಿನ್ನುಸುಡದೆಂದ ॥೨೪॥ ಸ್ವಾತಿಯುದುಕದಿಶುಕ್ತಿಯುಲಿತಾ । ಜಾತಿ
ಮುತ್ತಾದಂತೆರೇತ । ಸ್ವಾತೆರನಲೇಸ್ತ್ರೀರಕುತವೊಡನ್ವಾತುರದಿಗಲಸೀ॥
ನೀತಿಮಾತಿನ್ನೇನುಕೇಳಾ ।ಸೂತಕದರುಧಿರದಲಿವೀರ್ಯವ । ನೊತುಮೇ
ಳನವಾಗೆಕಲಕಾಗಿರುವದಾದಿನದೀ ॥೨೫॥ ಐದುದಿನದಲಿಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯಿಾ।
ರೈದುದಿನಕೆಯುರುಧಿರಬಲಿಕೆ । ಯುದಾಗ್ಗುನದುಬಳಿಕೆಯೊಮ್ಮೆಹದಿನೈವಾದ

ತಿಥಿಯೊಳಗೇ । ಯೈದಿಭಾವಿಸೆರಕ್ತಮುಯು ! ಪಾದುಂಡೆಅಂಡಾಕಾರವಾಹದು । ಕೈದುಮುಗುಳೇನಿಲ್ಲವಿಷ್ಯತ್ತಾದದಿನಕದುವೇ ॥೧೬॥ ಬಳಿಕೆಯಾಹದುಪಂಚವಿಂಶತಿ ! ದಿನದಿಪಂಚಾಂಕುರದಿಮೊಳೆ । ದೋರುವದಿಮೇಲಲ್ಲಿಂದಲೊಂದೇಮಾಸವಾದಲ್ಲಿ ॥ ಎಳೆಯಬಾಳೆಯಸುಳಿಯವೊಲ್ ಶಿರ । ಮೊಳೆಯುವದುಕೇಳ್ ತಿಂಗಳುಭಯದಿ। ಕಳೆಯೆ ಭುಜಗಳುಮೊಳೆವವಲ್ಲಿಂಮೂರುತಿಂಗಳಗೇ ॥೧೭॥ ಪಾದವಂಕುರಿಸುವವುಈರೆರ । ಡಾದರೆಯುನಾಸಾಶ್ರುತಿಕರ್ಣಗ । ಳಾದರಂಧ್ರಗಳಹವುಬಳಿಕೇಕ್ರಮದಲೊಂದೊಂದೇ ॥ ಐದುತಿಂಗಳಿನೊಳಗೆಸ್ಕಂಧ । ವದಾಗೆಜಡರಾದಿಗಳಹರು ; ಗುದಪಾದಾಂಗುಲಿಗಳಾಗುತಿಹವಾರೇತಿಂಗಳೊಳಗೆಂದ ॥೧೮॥ ಏಳುತಿಂಗಳಿನೊಳಗೆಅವಯುವ ! ತಾಳತಾಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೆ । ಮೇಲೆಮಾತೆಯುಳುಂಡಅನ್ನದರಸವನುಣಲೆಳಸೀ ॥ ಕೇಳಲಾಗವುದಾಗಿನಾಭೀ । ನಾಳಸೂತ್ರದಲುಣುತಿಹದುಆ । ಮೇಲೆನಾಲ್ಕೆರಡಾದತಿಂಗಳಮೇಳನವದಾಗೇ ॥೧೯॥ ಅದಿದುತಃನಾಗರ್ಭಕೂಡಿದರ । ವರವದವ.ಲಮೂತ್ರಕಾ । ದಿಗಳಹೇಸಿಕೆಯಿಂದೆಬಚ್ಚಲವುಳವಿನಂದದಲೀ । ಪಿರಿದುನೊಂದುವಿಚಾರಿಸುತಮುಂ । ಬರಿದುನೋಡಿವಿಚಾರಬಲದಿಂ । ದರಿದುವೋಹೋವೋಸಹೋದೆನಲಾಶಿವಾಯುನುತ ॥೨೦ ಕರಗಿಮನದಲಿನೊಂದುಕುಂದೆ ! ಚ್ಚರಿದುನಾನಾಜ್ಞಾನವಶದಿಂ। ದುರುಳಕರ್ಮವಮಾಡಿಮರಳೀನರಕಕೊಳಗಾಗೀ ॥ ಪಿರಿದುಬಳಲುವೆನಾನಿದನುನೆರೆ ! ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಬೆನೆನೆಬಾರದು । ಮರುಳೆನಾದೆನಲಾಯುನುತಲಿಬಳಿಕ ॥೨೧॥ ತಿಳಿದುತನ್ನಯಪೂರ್ವದೇಹಾಳಿ । ಗಳವರ್ತನಕರ್ಮವನುಮುಂ । ದೆಳೆಯುತಿಹಪಾರಬುಧವನುತಾವಿಮರಲಾರದನೂ ॥ ಇಳದುನಾನಿಲ್ಲಿಂದೆಭುವನಾ । ವಳಿಯೊಳಗೆಪೊರಮುಟ್ಟುನೆಲ್ಲವ । ತಿಳಿದುನಾನೀನರಕಕೂಪಕ್ಕಿಳಿಯದಂದದಲೀ ॥೨೨॥ ಹರಿಯುನಾಗಲಿಹರನನಾಗಲಿ। ಪರಮಶಕ್ತಿಯುರವಿಯು । ಪರಿಭಾವಿಸುತೆಗಣಪತಿಆದಿಯಾದವರುಗಳಕ್ರಮವಿಡಿದೂ ॥ ಗುರುಕರುಣವನುಪಡದುಆಯಾ । ಪರಿಯಲರ್ಚನೆಗೈದುಮೋಕ್ಷವ । ಪಡವೆನೆಂದೇನೆನದುನೆನದಾಳೋಚಿಸುವಬಳಿಕ ॥೨೩॥ ಮಾತೆಯುಂಡಾಮಧುರಕಟುತಿ । ಕ್ತಾತಿಶಯಹುಳಿಲವಣಕಾಷಾ । ಯಾತೆರದಪರಿಣಾಮಭೇದಂದಳೆದುಕ್ರಮಪಿಡಿದೂ ॥ ಸ್ವೇತಪೀತಕಪೋತಕರಿಕೆಂ । ಪಾತಿರಕ್ತಹರೀತರೂಪಾ । ದಾತನುವಶಾನಾಂತುರೇತಾಧಿಕ್ಯದಿಂಪುರುಷಾ ॥೨೪॥ ರುಧಿರವಾಧಿಕ್ಯತೆಯೆಸ್ತ್ರೀಯಾ । ಗುದುಭವಿಪುದಾರುಧಿರೆಶು । ಕ್ಲಾಬಿಗ

ಳುಭಯುಸಮವಾಗಲಕ್ಲೀನಪುಂಸಕನುಯೆನಿಸೀ॥ ವಿಧಿಸುಕೃತಫಲದಿಂದೆಸೆ
ಲ್ಲ। ಕ್ಷಣಶರೀರಂದಳೆದುತನಗಾದಿ ! ದುಸುಕೃತವಿಲ್ಲಾಗೆದುರ್ಲ್ಲಕ್ಷಣದತ
ನುತಾಳೀ॥೩೫॥ ಕೂದಲೆಲುವಮಾಂಸವುಮೇಧಸ್ಸನ್ನಾ । ರುಧಿರತ್ವಕ್ಕೆಂ
ಬದಾರ್ಥ್ವಿಧ। ವಾದಷಟ್ಕಂಸಿಕೆಗಳತದಂಗಾಂಗಪ್ರತ್ಯಾಂಗಾ॥ ವಾದವಧಿ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಿಯೆ। ಭೇದಗೊಳಗಾಗಿರಲುನವಮಾ । ಸಾದವೇಲಾ
ಕೋಟಿಮುದ್ಗರವಂವೆರಗಿದಂತೇ ॥೩೬॥ ಪೊಡದುಕೆಡುಪ್ರವಸೂತಿಮ
ರುತನ। ಗಡೆಬಡೆಗೆನೊಂದಲಸಿತಾವು ! ನ್ನುಡಿದಬಹಳವಿನೋದಲೀಲಾ
ವಸ್ತ್ರಯಂದಡಗೀ ॥ ನುಡಿಯಬಾರದವೇಧನೆಯೊಳಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆಕಾ
ಬೋರ್ನ್ನಸರಿಗೆಯು। ಪಿಡಿದೆಳೆಯೆಬಂದಂತೆತಲೆಕೇಳಿಳದಧೋಮುಖದಿ॥
ಕಿರಿಯುಯೋನಿಯದ್ವಾರದಿಂದಲಿ। ಘೋರವುಡುತಪೊರಗಿಳಿದುಮೂರ್ಛಿಸಿ!
ಕರಚರಣಗಳುನಡುಗೆತಾಚೇತರಿಸಿಕ್ರಮದಿಂದ ॥ ಇರುತಲಾಯಾಜಾತಿ
ಸಂಸ್ಕಾ ! ರವಲುತಕೆಂಬಾರಈಬಿಲುಗುಳವೊದಲುಬಾಲಗ್ರಹಾದಿಯು
ಕಂಟಕಂಗಳನೂ ॥೩೮॥ ಕಳದುಬಳಿಕಬಾಲಲೀಲೆಯ । ತಳೆಯುತಲ್ಲಿಂ
ನ್ಯದ್ಧಸಂಕೇತ । ದೊಳಗಾಯಾಭಾಷೆಯಂತಾತಿಳದುಕಲಿಯುತಲೀ ॥
ಬೆಳೆಯೆಬಳಿಕಾಗರ್ಭದೊಳುಮೂ । ರಿಳೆಯೊಳುದಿಸಿದಬಳಿಕಮೂರೆಂದೆ
ನಿಸಿ। ಕೊಳುತಿಹಅಸ್ತಿಜಾಯತೆಪರಿಣಮಿತೆಪುರಳೀ ॥೩೯॥ ವರ್ಧತೆಅ
ಪಕ್ಷಯವಿನಸ್ಯತಿ। ಇರ್ದಷಡ್ಭಾವದವಿಕಾರವಪ್ಪೆದಿರ್ದವ । ನೆಂದೆನಿಸಿಪೂ
ರ್ವದೊಳದ್ದಿರಲುಸುಕೃತಾ ॥ ಶುದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆನಿಸಿದುಷ್ಕೃತ । ವಿದ್ಧ
ಕಡೆಯಿಂಹೀನಯೋನಿಯೊ । ಳಿದ್ದುಳಿದವನೆನಿಸಿಶ್ವಾನಗಾದಿಗಳೊಳಗೆ
ಜನಿಸೀ ॥೪೦॥ ಬಳಿಕಲಾಯಾಕರ್ಮಗತಿಯಿಂ । ದಿಳಿದುಪುರುಷನೆಸ್ತ್ರೀ
ಯರೂಪಂ । ತಳೆದುಪಗುಳಾಸ್ತ್ರೀಯೆಕೃತದಿಂಪುರುಷರೂಪವನೂ॥
ತಳೆದುಜನಿಸಿದಬಳಿಕಕೇಳೀ ! ಇಳೆಯೊಳೂದಗುವಪುಣ್ಯಪಾಪದ ! ಬಳ
ಕೆಯಿಂಕ್ರಮವಾಗಿದೇವತೆಸ್ತಾವರಾದಿಗಳ ॥೪೧॥ಗಿಳೆಯೊಳುದಿಪರುಪು
ಣ್ಯಪಾಪಗ। ಳದುಸಮಾನಗಳಾಗೆನರನಾಗುವದಮುಂಪೆಯುಪಡೆಯಲು
ತ್ತಿವನಾಗುತೀಕ್ರಮದಿಂ ॥ ತಿಳಿವುದೈನೀಸ್ವರ್ಗಲೋಕಾದಿ। ಗಳನ್ನೈದಿಯೆ
ಮಗುಳಿಳಿದುಭೂ। ತಳದಿಸಂಜೆವಿಸುವುದೆಪಿತೃಯನವಿದ್ಧುಕೇಳೆಂದ॥೪೨॥
ಬಳಿಕವಿಧಿಹರಿಶಂಕರಾದಿ। ಗಳನುಗುಣರೂಪಾಗಿಧ್ಯಾನಿಸಿ । ಕ್ರಮದಲ
ರ್ಚಿಸಿಗಂಧನಾದಿಗಳಿಂದಲಾಚರಿಸೀ ॥ ಇಳೆಯೊಳಗೆಸುಳಿಯುವರೆಗೆಯು।
ಕೇಳೆಲವೊಪಿಂಗಳೆಯಿಂದಪ್ರಾಣವು । ಸಲೆವಿಯೋಗವಾಗೆವೇಲಾ

ಅನಲಜ್ವಾಲೆಯನೂ ||೪೩|| ಮೊದಲುಪೋಗುವದುಮತ್ತದರಿಂ | ಮೊದಗಿದೊಂದಿನವಹದುಅದರಿಂ | ದೊದಗುವದುತಾಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಂೀಗಯುವದರಿಂದೇ || ಮುದವಲರಲಂದುತ್ತರಾಯಣ ! ವದರಿನಿಂವತ್ಸರವದರಿ| ನಿಂದಲಿಮಹಾಮಾರುತನದರಿಂರವಿಯಮಂಡಲದೀ ||೪೪|| ಅದರಿನಿಂದೆಸುಧಾಮನ್ಯನದರಿಂ | ದಲಿಕೇಳ್ಲಕೆಯದರಿನಿಂತಾ | ಮುದದಿನಡೆಯುವಮೇಲಿರಾವಸ್ವಲೋಕಕಾವಾಗಾ || ಅದರಿನಿಂಮಹಲೋಕವಮೊದ | ಲಾದವಕ್ರಮದಲಂದೇರಿನಡದಾ | ಪದುಮಭವಹರಿರುದ್ರಲೋಕಾದಿಗಳೊಳಿಹನಲ್ಲ ||೪೫|| ವಾರಿಜಾಸನವಾಹನನು | ಸ ರಥೇನುಪೆಂತಂತಿರುವರಾಯಾ, ತಾರತಮ್ಯದಲೋಕಗತಿಸಾಲೋಕ್ಯವೆನಿಸುವದೂ !! ವಾರಿಜಾಸನಸಮುಖದಲ್ಲಿಹ | ಸಾರಸಾದಿತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರವಿ | ಚಾರಶಕ್ತಿಗಳಂತಿಹುದೆಸಾಮಿಪ್ಯವೆನಿಸುವದೂ ||೪೬|| ಬಳಕಶಿವಸಂಬಂಧರುದ್ರಾಣು | ಗಳದೆಂತೊಅಂತೆಆಯಾ | ನಿಳೆಯದೇವತೆಯಂತಿಹುದಸಾರೂಪ್ಯಪದವಹುದೂ || ತಿಳಿಯೆಹರಿಸಂಬಂಧಶಿಶುಪಾಲರು | ಗಳಾದಿಯರೆಂತೊಅಂತಾ | ಪೊಳೆವಆಯಾದೇವತೆಗಳೊಡನೇಕದೇಹದಲೀ ||೪೭|| ಕಲಶಿಹುದೆಸಾಯುಜ್ಯಪದವಂ | ದರಿವುದೈಬಳಿಕಿನ್ನುಕೇಳಾ ! ಪರಶಿವನಸಂಬಂಧಮಹನಂದೀಶ್ವರಾದಿಗಳ || ಬಲುಶಿರಿಯಮೈಖರಿಯದೆಂತಂ | ತಿರುವರಾಯಾದೇವತೆಯಸಂ | ಪದಸಮಾನಂದಳಿದಿಹುದೆತಾಸಾಷ್ಟಿಯನಿಸುವದೂ ||೪೮|| ಈವಿಧದಲೀಐದುವದೆಪದ | ಮಾವವನುತಾನೈದಿಅಲ್ಲಿವಿನೋ | ದಸುಖದಲ್ಲರ್ದುಪಪ್ರಳಯಾಂತದೊಳಗಾಯಾಯಾ || ದೇವತೆಯುವಡನಾದಡುಂಸ | ದ್ಭಾವವಿರತಿಯುಲಾದಡುಂತಾ| ಭಾವಪಂಚಕಬಿಲಿದೊಳೊದಗಿದಜ್ಞಾನವೊಳಗೊಂದಿ || ಬಳಿಕಕೇಳಿನ್ನಾತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆ | ಯಲೇನೊಂದಿಲ್ಲದೀಭೂನಿಳಯಕೆಯುಮತ್ತಿಳಿದೊಡುಂತಾನುಳಿದುರಕ್ತಿಯನೂ || ಬಲುವಿರಕ್ತಿಯೊಳೊದಿತಾಸೆರೆ | ತಿಳಿದವರಲನುಮತಿಯ | ಕೇಳಿನನಘಅವತಾನಂತ್ಯಡಕೈವಲ್ಯವನುಬೆರವ ||೫೦|| ಅಂತವನುಕೇಳ್‌ನೀನುನಿನ್ನಾ ! ದ್ಯಂತವನುನೀಪರಿಕಿಸುವದೈ | ಚಿಂತೆಯೇನಿರದಾಗನೀನೇಕಾಂತನಾಗಿರುತೇ||ಚಿಂತಿಸುವುದೈಯಂದಗಗನಾ | ನಂದಚಿನ್ಮಯನೊಳಗೆತಾನಾ | ದ್ಯಂತವೆಲ್ಲವನರಿದುತನ್ನೊಳುಸಂತಸಂದಳೆದೂ ||೫೧|| ದೇವಯಾನವಿದಹುದುಮತ್ತೀ | ಭಾವವೇದರಿಯದೇಕೋ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯನೈದಿಪ್ರಾಣಾಯಾಮಬಲದಿಂದೇ || ಕೇವಲದಕುಂಭಕವತಳದೇ | ಭಾವಿಸುತಲಂದಾಸುಷುಮ್ನದಿ | ಜೀವವೂ

ಧ್ವರ್ಕ್ಕೇರಿಸಿಯೆಶಿರವಾವಗಂವಡೆದೂ॥೫೦॥ ನಡೆವನಾಯಾಕಾಮುವಂತಂ
ತೊಡನೆಆಯಾಮಂಡಲಗಳಿಂ । ನೊಡೆದುಪೋಗುವಸತ್ಯಲೋಕಧಿಯುಪ
ರಿಯಂತ ॥ ಪಿಡಿಯಲವನಿಷ್ಠಾಮನನುವೇ । ಲ್ಗಡೆಯಸವತತ್ವವನುಪೊ
ಗುವನು । ನುಡಿದುನರ್ಪರಾವರಾತನದ್ವಥಮತಿಯುನೆಂದ ॥೫೧॥ ಬಳಿ
ಕತಿಳಿಯುಲಿಶಿಷ್ಟಜ್ಞಾನೋ ! ದಯದಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಿಂಗಾ । ನಿಯಮವೇ
ನೋಂದಿಲ್ಲಮರುಗಲ್ ಪೂರ್ಣರಾದುದರಿಂ ॥ ತಳದಿರುವದೇಹವನುಆಯಾ ।
ಕಳೆಯುನಾಡಿಯೊಳಾದರುಂತಾವ್ । ಕಳೆಯಲಾದೇಹವನುಮಗುಳಿಲ್ಲಳವರ
ಲ್ಲೆಂದ ॥೫೨॥ ಆವದೇಶದಲಾವಕಾಲದ । ಲಾವರಾವಿನೊಳಾದಡುಂಮ ।
ತಾವಕಂಟಕದಿಂದಡಗಲಿದಡಾವಪರಿಯಿಂದೇ ॥ ಜೀವಭಾವದತನುವನಳಿ
ಯಲು । ಕೇವಲದನಿಜಮೋಕ್ಷವದಗುವ । ದಾವಸಂಶಯಮಿಲ್ಲಜೀವನ್ಮು
ಕ್ತರಾದರಿಗೇ ॥೫೩॥ ಬಳಿಕಭಕ್ತಿಯುಕರ್ಮಯೋಗಾದಿ । ಗಳನಾಡದವ
ರಿಗೊರವೆಕೇಳ್ತ್ರಣ । ಜಳೂಕನ್ಯಾಯದಿಂಯಾತನತನುವನಿಡಿದೂ॥ ಇ
ಳಿದುಗುದಗುಹ್ಯಂಗಳೊಳುಪ್ರಾಣವದುಪೂರಮಡಲಾಗಸೀಲಾದ್ರಿಯೊ
ಲಿಲುವಕಾರೊಡಲಕೆಂಪೇರಿರುವಕಣ್ಣುಗಳಾ ॥೫೪॥ ಕೋರದಾಡೆಯುಕ
ರಗಳೊಳುಬಲ್ । ತೋರಗದೆಪಾಶಾದಿಗಳಸೊಂಪೇ । ರಿರುತಲಾರಕ್ತವ
ಸನಾದಿಗಳಲಂಕರದೀ ॥ ವಾರೆನೋಟಗಳಿಂದಬಲ್ವೈ । ಕಾಣದೆನುಧೂ
ತರುಗಳವರನು । ಕಾರಡವಿಯೊಳಗೆಳದೆಳೆಯುವರುಅಪಾರವಿಲ್ಲದಲೆ॥೫೫॥
ಇಂತೆಳೆಯುತಂತಕನಬಳಿಗವ । ರಂತುಕೊಂಡೊಯ್ದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲಿಸಿ । ನಿಂತಿರು
ವರಾಚಿತ್ರಗುಪ್ತಾದಿಗಳದೆಲ್ಲವನು ॥ ಅಂತವಿಡಿದರಿದವರಿಗೆಯುತ । ಕ್ಷಂ
ತಬಾಧೆಯಗೊಳಿಸಿಮೇಲಿ । ನ್ನಂತವಿಲ್ಲದನರಕದಲಿನೂಕುವರವರನೆಂದ॥
ಬಳಿಕುಳಿದಸಾಮಾನ್ಯಜೀವಾದ । ಗಳಿಗೆಯುಗುದಗುಹ್ಯಗಳೊಳುಂ। ಪು
ದಿದುಪ್ರಾಣವುಪೋಗೆಪೈಶಾಚದಪದಪ್ರಾಪ್ತೀ ॥ ಇಳೆಯೊಳೀನರರಿಂಗೆ
ಶ್ರೋತ್ರಂ ! ಗಳಲಿಪ್ರಾಣವುಪೋಗೆಪಿತೃಲೋ। ಕದಲಿಸಂಚರಿಸುವರು
ತಾವಲ್ಲಿರುವಪರಿಯಂತ ॥೫೭॥ ನೇತ್ರಯುಗಳಗಳಿಂದೆಪ್ರಾಣವು । ಮತ್ತೆ
ತಾನಪ್ರಯಾಣವಾಗಲು । ಸೂತ್ರಕ್ರಮದಲ್ಲೈದೆಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯಾಗುವದೂ ॥ ಶ್ರೋತ್ರಗೈಯುವಜಿಹ್ವೆಯಿಂದಲಿ। ಮತ್ತೆಪ್ರಾಣವದೈ
ದಲವಗಾ । ಪೈತ್ರ್ಯಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿನಾಸಿಕದಿಂದಲಸುಗಮಿಸೇ ॥ ೫೮ ॥
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತನದಿಂ ¦ ದೊತ್ತಿಪ್ರಾಣವುಪೋಗಲದರಿಂ। ಸ
ತ್ಯಲೋಕದಲಿರುಪಸುರಧೇನುವಿನಪದಪ್ರಾಪ್ತಿ ॥ ಮತ್ತೆಕೇಳಾಕ್ರಮ

ದಿಕಾಳಾದಿಯ । ಮತಂಗಳನ್ನೈದುತದನೇ । ಸತ್ಯವೆಂಬಷಿಮಾನರಿಗೆಪೈಶಾಚಪದಪ್ರಾಪ್ತಿ ॥೬೯॥ ತನಯಕೇಳ್ ಚಾರ್ವಾಕಜೋಶಿಷ । ದರುಗಳಂ ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸಕರು । ಗಳಿಗಾಸ್ಥೂಲಭೂತಾಂತರಪದಪ್ರಾಪ್ತಿ ॥ ಅನುನಯದಿಸ್ತ್ರಾರ್ಥರಿಗೆತನ್ಮಾತ್ರ । ವಿನಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯದಾಗುವ । ದನಘತಿಳಿಇಂದ್ರಿಯವನಂಚೈತನ್ಯಕರಿಗಾಯಾ ॥೭೦॥ ಘನಪದಂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಪ್ರಾಣಾನಿ । ಲನುಚಿತಾತ್ತಿದಿಗಳಚೈತನ್ಯಕರ । ದಾದರಿಗಾಹಂಕರತತ್ವಪದಪ್ರಾಪ್ತಿ ॥ ಜನಿಸಿಸುಳಿಯುವಬೌದ್ಧ । ನೈಯಾಯಿಕರದಾದಿಯರಿಂಗೆತಾ । ವೆಗ್ಗಳದಬುದ್ಧಿಯತತ್ವಭುವನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದೂ॥೭೧॥ ಸೌರಗಾಣಾಪತ್ಯಜೈನರು। ಸೇರುವರುಗುಣತತ್ವಭುವನವ। ಸಾರಸೋಪೇಯುವರುವೆರಾಯಾಭುವನದೊಳಗಿಹರು ॥ ಸಾರೆವೈಷ್ಣವಪಾಂಚರಾತ್ರರು । ಸೇರುತಿಹರಾಪ್ರಕೃತಿಶಿರದೊಳ್ । ಸೇರಿನಿಂದಹಭುವನವನಾದ್ವೈತಿಯುಂಬಿನರು ॥೭೨॥ ಹೊಂದುತಿಹರಾಪುರುಷತತ್ವದಿ । ನಿಂದುತೋರುತಲಿರ್ಪ ಭುವನವ । ಚಂದದಿಂದಾಪಾಶುಪಥರಾದಿಯರುಮಾಯೆಯಲೀ ॥ ಸಂದಭುವನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದಾ । ನಂದದಿಂದಿಹರಾಮಹಾವ್ರತರೊಂದುವರುಆಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾತತ್ವಪದವವರೂ ॥೭೩॥ ಶಿವನೆದೈವವೆನುತ್ತಪೂಜಾ । ದಿಗಳಮಾಡುವರೀಶತತ್ವದಿ । ಜವದಿಸೇರುವರವಗುಗಾರುಡವಾದಿತಾಂತ್ರಿಕರೂ ॥ ತವೆನಿವೃತ್ಯಾದಿಗಳತತ್ವಂಗಳಲಿ । ತಾವಿರುತಿಹರುಶಾಕ್ತರು । ಮೆರಯುತಿಹರಾಶಕ್ತಿತತ್ವಾದಿಯಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೭೪॥ ಬಳಿಕಶೈವರುಗಳಿಗೆಪರಶಿವ । ನಿಳಯತತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದವಿ । ರಳದನಿಜವೇದವೇದಾಂತಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ತಿಳಿದುಗುರುಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಂ । ದಳೆದುತಾವಾಗಿರುವರಿಗೆತಾನವಿ। ರಳಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯದುಕೇಳೆಂದ॥೭೫॥ ಈತೆರದಲಾಗಗನಗುರುತಾ । ಮಾತನಾಡಿಯೆಪೇಳಿದುದಕೇಳ್ । ದಾತತಾತನ್ನೊಳಗೆಪರಮಪ್ರೀತಿಯುಂದಳೆದೂ ॥ ರೀತಿವಿಡಿದಾನಾತಿಗಳಸಂಜಾತಮೂಲಪನರಿಯಬೇಕೆಂ । ದಾತತುರಿಯಾತೀತಗಗನಸಮೇತನಂನೆನದಾ ॥೭೬॥ ಮಂಗಳಂರಘುರಾಮಆರ್ಯಗೆ। ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯವರ್ಯಗೆ। ಮಂಗಳಂಕೌಂಡಿಣ್ಯದತ್ತಾತ್ರೇಯಮೂರುತಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂಕೈವಲ್ಯಚರ್ಯಗೆ। ಮಂಗಳಂಆನಂದವರ್ಯಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಪಾದುಕೆಗೇ ॥೭೭॥ ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಃ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ ಕ್ಕಾಂ ಪದನುರ್ೞ೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ನಾಡೀಚಕ್ರವಿಚಾರಣೆ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗಗನತುರ್ಯಾರೂಢಮಗನಿಗೆ । ವಿಗಿಲುಪೇಳಿಯೆಬೋಧಿಸಿದನಾ । ನಿಗಮಸಮ್ಮತಿಯಿಂದೆನಾಡೀಚಕ್ರವಿವರಣೆಯಾ ॥ಪ॥ ಆರನುಗ್ನೆಯಶಿರದಿಧರಿಸಿಯೆ । ನೀರಜಾಸನಜಗವಸೃಷ್ಟಿಪ । ನಾರನುಜ್ಞೆಯನನುವಿಡಿದಹರಿಜಗವಪಾಲಿಸುವ ॥ ಆರನುಗ್ನೆಯಬಲದಿರುದ್ರನು । ಘೋರಶೌರ್ಯದಿಸರ್ವಲೋಕವ । ಸೂರೆಮಾಡುವನವೆಗಗನಾಕಾರನಾಮದಲೀ ॥ ಗುರುವಿನಾಗ್ನೆಯೊಳಿರದರಿಂಗೆಯು । ಗುರುವಚನವನುಮರೆವರಿಂಗೆಯು । ಗುರುವುಪೇಳಿದಪಥದಿನಡೆಯದದುರುಳಮನುಜರಿಗೇ ॥ ನರಳುತಲಿವಿಷಯಾದಿಗಳೊಳುರೆ । ಬೆರದಗಲದಿಹಭಂಡರಿಂಗಿದ । ನೊರೆಯಬ್ಯಾಡೈಗಗನತಾರಾಹಾರಸಾಗವನೂ ॥೧॥ ಗುರುವಿನಾಗ್ನೆಯಶಿರದಿಧರಿಸಿಯೆ । ಗುರುವರನಪೂಜಿಸಿಯೆನಿರುತವು । ಗುರುಪ್ರಸಾದವಕೊಂಡುಗುರುಪಾಮೋದಕವನಸವಿದೂ ॥ ಗುರುಪರಮಮಂತ್ರವನುಮನದಲಿ । ಮರೆಯದರ್ಚಿಸಿನುತಿಸಿಚಿಂತಿಸು । ವರನರಿದುನೀನರುಹುತಿಹುದೀಗಗನಬೋಧೆಯನೂ ॥೩॥ ಮರಳಿಸಾಷ್ಟಾಂಗೆರಗಿನಿಂದೇ । ಕರವಮುಗಿದೇಳೀಳದನುಶ್ರೀ । ಗುರುವೆಬಿನ್ನಹಮುನ್ನೊರದಮಾನದ್ವಯಾದಿಗಳಾ ॥ ಅರಿದೆನಪರೋಕ್ಷಾನುಭವದಿಂ । ದರುಹಿದಿರಿದಂಮನಿಟ್ಟುಬೇರಿ । ನ್ನರಿಯಲೆಳಸುವುವೆನ್ನ ಮನನಾಡೀನಿಯಾಮಕವ ॥೪॥ ಯನಿತುನಾಡಿಗಳವಕೆಸ್ಥಾನಗ । ಳೆನಿತುನಾಮಗಳಂದೆಕರಸುವ । ವನಿತುದೇವತೆದಿಕ್ಕುವಾತಿನ್ನೆನಿತುವೆಲ್ಲವನೂ ॥ ನನಗೆಮನನವದಾಗುವಂದದಿ । ಘನನಿರಾಮಯಪೇಳಬೇಕೆಂ । ದೆನೆಕರುಣಸಾಗರನುಶ್ರೀಗುರುವರನುಗೌರವದೀ ॥೫॥ ತನಯಶ್ಲಿಯ್ಯೆನಾಡಿಗಳವಿವ । ರಣೆಯಪೇಳುವೆವಿನ್ನುಸ್ಥೂಲದ । ತನುವಿದುವೆಶಾಷಣ್ಣವತ್ಯರಿಗುಳಪ್ರಮಾಣದಲೀ ॥ ಅನುವಿನಿಂದಿಹುದದರಮಧ್ಯದ । ವನೆತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದಿಂದ । ಲ್ಲಿರುವದುದುವೆಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವುಯೋಗಿತನುಮಧ್ಯಾ ॥೬॥ ಅನಲಮಂಡಲ ಕಚ್ಚಪರ್ಯಾ । ಯತೆ । ಯನಾಮಂದಳೆದುತಾನೇ । ಇಳಿದಜಾಂಬೂನದಿಯುವರ್ಧ್ಯಾಯತೆಯುಲಸರತದಿಂ । ತನಯಲಿಂಗವುಪಾಯುಮಧ್ಯವ । ವೆನಿಸಿರುವದದುತಾನೆವಂದಂ । ಗುಲಪ್ರಮಾಣವವೆನಿಸಿಹುದುಬೆಳಿಕಗಪ್ರಮಾಣಿಸಲೂ ॥೭॥ ಇರುತಲಿಹುದುನವಂಗುಲಾಯತದಲ್ಲಿಚತುರಂಗುಲದನಿಡಿವಿಂ । ದಿರುವದಾಮಧ್ಯದಲಿಚರಣಾಯುದನಅಂಡದೊಲಊ ॥ ಸ್ಫುರಿತರೂಪಂದ

ಳೆದುವಾಂಸಂ । ದಿಗಳಲಂಕರದಿಂದತಾನೇ । ಕರಸಿಕೊಳುತಿಹುದದುವೆ ನಾಭೀಕಂದವೆಂದೆನಿಸೀ ॥೮॥ ಸಿಂದುತೋರುವದೊಂದೆತಾನಾ । ನಂದದಿಂ ಚಲುವಾಂತುಕಲ್ಲಿಯೊ । ಳಿಂದುತೋರುವನೆಲೆಯುಪರಿಕರದಿಂದಲೊಪ್ಪಿಹದೂ ॥ ಕಂದತಿಳಿಆಕಂದಬಳಿಯು । ಲ್ಲಿಂದಲೇರಿಹುದದುಸುಷುಮ್ನೆಯು। ಯೆಂದುಪೇಳುವರದರಪರಿಯಂತೆನಲುಕೇಳೆಂದ ॥೯॥ ಅತ್ತಲಿತ್ತಲುವರಸುಷುಮ್ನೆಯು । ಸುತ್ತಿಧ್ವಯುಸಪ್ತಸಹಸ್ರದ । ವೊತ್ತನಾಡಿಗಳಿಹವುತಾದಿಭಮುಖ್ಯವೇಕಶತ ॥ ಗೊತ್ತನಾಡಿಗಳಿರುವವವರೊಳ । ಗುತ್ತಮವುಚತುರ್ದಶಂಗಳು । ಉತ್ತಮದಲುತ್ತಮವುತ್ತ್ರೆನಾಡಿಗಳಿರುವವವರೊಳ್ ॥೧೦॥ ಎರಡನತಿಗಳೆದುಳಿದಿರುವದೇ । ಪಂತರದಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯು । ತರಳತಿಳಿನಾಡಿಗಳಚೌದಶಗಳಿಗೆನಾಮಗಳಾ ॥ ಯುರುಸುಷುಮ್ನೆಯುಪಿಂಗಳೆಂಯುಯಿಡಾ । ಸರಸ್ವತಿಪೂಷವಾರುಣಿ ॥ ಮೆರವಹಸ್ತಿನಿಜಿಹ್ವೆಯಾಅಶ್ವಿನಿಅಲಂಬುಸೆಯು ॥೧೧॥ ಸ್ಫುರಿತಕುಹುವಿಶ್ವೋದರಿಯುತಿ । ಪರಿಪಯಶ್ವಿನಿಗಂಧವಾರಿಯು । ವರಸೆದಪ್ಪದೆಯಿರುವವಾಶಂಖಿನಿಸಹಿತವಾಗೀ ॥ ನಿರುತಪುಷ್ಪದಮಧ್ಯಭಾಗದ । ಸಿರಿಯೊಳಿಪ್ಪಹಬ್ರಹ್ಮದಂಡಿಯೊ । ಳಿರುತಲಿಹದುಸುಷುಮ್ನೆಸಮಸಪ್ತಕದಪರಿಯಂತ ॥೧೨॥ ಬಳಿಕನಾಡೀಕಂದದಿಂತಾ । ನುಳಿದಧೊಭಾಗದಲಿಯುಗಳಾಂ । ಗುಲಪ್ರಮಾಣದೊಳಲ್ಲಿಹದುಕುಂಡಲಿನಿವಾಸವದೂ । ತಳೆದುತಾರೂಪಾಷ್ಟಪ್ರಕುತಿಯು । ನೆಲೆಯಾದಾಗಿಯೆಕೋಪ್ಪಸಾರ್ಶದಿ । ಲರಿದುತಾನುಜಲಾನ್ನಪಾನಾದಿಗಳವಾರುತನಿಂ ॥೧೩॥ ಧಿಟ್ಟಕೇಳುನಿರಂತರದಿಸಿರ। ವಿಟ್ಟಧೋಮುಖವಾಗಿವಾಲವ । ನೆಟ್ಟನೇರಿಸಿಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿಟ್ಟುಮಲಗಿರುತೇ ॥ ನೆಟ್ಟನಿರುತಸುಷುಮ್ನನಾಡಿಯು। ಮುಟ್ಟಿಸವ್ಯದಭಾಗದೊಳಗಾ । ನಟ್ಟಹಾದುಈಡಾನಾಡಿದಕ್ಷಿಣವೊಳಗೆಪಿಂಗಳೆಯೂ ॥೧೪॥ ಗಂಧವಾರಿಯುಹಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆಯು । ಬಂದುದೀಡಾಪೂರ್ವಭಾಗದಿ । ನಿಂದುತೋರುವವಲ್ಲಿಪೂಷಪಯಶ್ವಿನಿಗಳುಭಯು । ನಿಂದುಪಿಂಗಳೆನಾಡಿಪಿಂಗಡೆ । ಗಂದುತೋರುತಲಿಹವುನಾಡಿಗ । ಳಂದಚಂದದಲಾಗಕುಹಹಸ್ತಿಗಳಮಧ್ಯದಲೀ ॥೧೫॥ ನಿಂದಿಹದುವಿಶ್ವೋದರಿಯುತಾ । ಚಂದಯಾಶ್ವಿನಿಕುಹೂಗಳು । ನಿಂದುಭಯುಮಧ್ಯದಲಿವಾರುಣಿಬಂದಿಹುದುಬಳಿಕ ॥ ಹೊಂದಿಪೂಷಸರಸ್ವತಿಗಳೊಳ್ । ನಿಂದಿಹುದುತಾನಾಪಯಶ್ವಿನಿ । ಗಂಧವಾರಿಸರಸ್ವತಿಯುಮಧ್ಯದಲಿಶಂಖಿನಿಯೂ ॥೧೬॥ ಸಂಧನಾಭಿಯುಕಂಡಮಧ್ಯದ । ಲಿಂದವಾಯುವು

ದನಕಲಂಬುಸ । ಬಂದುಕುಡಿವರಿದಿಹುದುಸುಷುಮ್ನೀತಿಪೂರ್ವದಲೀ ॥
ಬಂದದುಪ್ರಧಾನಾಂತಮಾಗಿಯೆ । ನಿಂದುಕುಹುತಾನಿರುವದಲ್ಲಿಂ । ಮುಂದೆ
ತಳಮೇಲೆಲ್ಲವಾರುಣಿಹೊಂದಿಹುದುಯುಂದ ॥೧೭॥ ಪಿಂಗಳಾಖ್ಯಾನಾಡಿ
ಯೂವ್ಯತ । ದಂಗನಾಸಾಂತದಲಿರುವದು । ತ್ತುಂಗಪೂಷಾನಾಡಿಯಾ
ನ್ವ್ಯಾತ್ರಿಯುದನಕಲಿಹದೂ ॥ ಹಿಂಗದಲೆಯಾನ್ವ್ಯಾಂಗವನುತಾ । ಸಂಗಿ
ಸಿಯೆಕರ್ಣಾಂತಮಾಗಿಯೆ । ರಂಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹುದುಂಪಾಶ್ವಿನಿಯುದುವಿ
ಬಳಿಕ ॥೧೮॥ ನೆರೆಸರಸ್ವತಿಯುಂಬಪೆಸರಂದನಾಯುದಾದೊಡೆಯುಕೇಳ್ ।
ಪರಿಪರಿಯುವೈಖರಿಯುವಾಗಾಧಾರಮಾಗಿರುತೇ ॥ ಪರಿದುತಾನೀಕಂಠದಿಂ
ಮೇ । ಲಿರುವಲುಪಜಿಹ್ವಾಂತಮಾಗಿಯೆ ! ನಿರುತನಿಂದಿರುತಿರುವದೀಪಾ
ಕ್ಯಗಳಪಸರಿಸುತ ॥೧೯॥ ಆಪರಿಯೆಪಾಯುಶ್ವಿನಿಯುಸ । ವ್ಯಾಪಪಾದಾಂ
ಗುಷ್ಟಪರಿಯುಂ । ತಾಪರಿಯೆಶಂಕಿನಿಯುಸವ್ಯಾಕರ್ಣಪರಿಯಂತ । ಆಪ
ರಿಯೆಗಾಂಧಾರಿಯುದುಸ । ವ್ಯಾಪನೇತ್ರಾಂತದಲಿತಗಲಿಹು । ದಾಪರಿಯೆ
ವಿಶ್ವೋದರಿಯುತುಂದದಲಿರುವದೆಂದಾ ॥೨೦॥ ತನಯಕೇಳ್ವೊದ್ವೋಕ್ತ
ಪ್ರಾಣಾ । ದಿಗಳುಬಳಿಕಾವಾಗಪೇಳ । ಲ್ಪಡುವನಾಗವುಕೂರ್ಮ ಕೃಕುರ
ವದೇವದತ್ತಮರುತ ॥ ಎನಿಪವುಧನಂಜಯು ಪ್ರವೈರಂ । ಭಾದಿಮುಖ್ಯವುಭೂ
ನಪ್ರಭಂಜನ । ತನಯುಅಂತರ್ಯಾಮಿಮುಹಮಾರುತಗಳೆಂಬವಿವೂ ।೨೧॥
ಅಸಿತಹರಿಣಾಶಿತವಿಲೋಹಿತ । ತಟಿತುಲತೆಗೋಕ್ಷೀರನೀಲವು । ನರೆಸು
ನೀಲಸ್ಪಟಿಕವರ್ಣಾದಿಗಳಕ್ರಮವಿಡಿದೂ ॥ ಮಿಸುಪವಾಯಾಕಾಂತಿಯಿಂ
ತ್ರಾ । ಪೆಸೆದುಚಾತುರ್ದಳದನಾಡಿಗ । ಳಸುಗಳಹುದೆಂದೆನಿಸಿಚತುರ್ದಶ
ದವಾಯುಗಳಿಂ ॥೨೨॥ ಕೂಡಿದ್ವಯುಸಪ್ತನುಸಹಸ್ರದ । ನಾಡಿಯಲಿ
ಸಂಚರಿಸುತತವಗಳ । ನಾಡಿಸುತಲಿಹವಿವಕೆಅಧಿದೇವತೆಗಳಾರೆನಲೂ ॥
ನೋಡುಬಳಿಕಾವರಸುಷುಮ್ನಾ । ನಾಡಿಗೆಯುಶಿವನಾದಿದೈವತೆ । ನಾಡಿ
ಈಡಗೆಹರಿಯುಪಿಂಗಲೆಯುವಿಧಿಯುಬಳಿಕಾ ॥೨೩॥ ವರಸರಸ್ವತಿನಾಡಿಗೆ
ಯುತಾ । ನೆರೆವಿರಾಟ್ಟುವುಪೂಷೆಗೆಯುಕೇಳ್ ! ಮೆರೆವದಿಗ್ದೇವತೆಯುವಾ
ರುಣಿಗೆಮಾರುತನೂ । ಇರುತಲಿಹನ್ಯೈಹಸ್ತಿಜಿಂಹ್ವಾ । ಸ್ಕಂಧದನಾಡಿಗೆ
ವರಣನಧಿದೇ ! ವತೆಯುತಾನಾಗಿಹನುಪಾಯುಶ್ವಿನಿಯೊಳಾರವಿಯೂ ॥೨೪॥
ನೆರೆಅಲಂಬುಸನಾಡಿಗೆಯುಜಲ । ತಿಳಿಕುಹೂಕುರ್ದೇವತೆಯುಕೇ । ಳುರು
ತರದಗಾಂಧಾರಿಯೊಳುತಾನರವಿರಾಜಿಸುವ ॥ ವರಸುಧಾಕರನಿರುವಸ್ತ
ಪತ್ರೆ । ಪರಿಕಿಸಲುಆಶಂಖಿನಿಯೊಳ । ವರಸಿರುವನಾವರುಣಿಯಾಶ್ವಿನಿಯು

ನಾಡಿಗೆಯೂ ॥೧೫॥ ಸರಸಿಜಾಸನನಹುದುದೇವತೆ । ನಿರುತವುನಿಶ್ಚಿಸ
ಲುವಿಶ್ವೋ । ದರಿಯನಾವುದನಾಡಿಗೆಯು ತಾನುರಿಸಪಾವಕನೊ॥ ಇರು
ತಲಿಹನಧಿದೈವತಾಗಿಯೆ । ಪರಸೆದಪ್ಪದೆಲೋರದೆನೋಡಿಂ । ನಿರುಪದಿಂ
ಸೊಂದರ್ಶವರಿಯಾಯಿತೆಯುಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಈಡೆಗೆಯುಶಶಿಪಿಂಗಳಾ
ಯುತ । ನಾಡಿಗೆಯುರವಿಯುಭಯವೂರ್ಗದ । ಲಾಡಿತಿರುಗುವಶಳೆಯದು
ತ್ತರದಕ್ರಿಣಾಯಣವೂ ॥ ಕೂಡಲುಭಯುಗಳೊಂದುಕಾಲದೊ । ಲಾಡ
ಲದವೂವಾಸ್ಯೆಶಂಕ್ರವು । ಮೂಡುವದದೆಂತೆನಲುಮೂಲಾಧಾರವನುಕು
ರಿತು ॥೧೭॥ ಪ್ರಾಣವಾಯುಯುದಾಪ್ರವೇಶವು । ತಾನದಾಗಲುವಿಷುವ
ದೆಂದುನಿ । ಧಾನಿಪರುಬುಧರಾದವರುತಪ್ಪಸುಭವದೊಳಗೇ ॥ ಪ್ರಾಣ
ವಾಯುವುವೂರ್ಧ್ನಿರ್ವಮಾರ್ಗದಿ । ತಾನುನಡೆಯಲವಾಗಬೇಗದಿ । ತಾನು
ಬಾಹದುತುಲವೃತಿಳಿಯಿದನಾನುಭವದಿಂದೇ ॥೧೮॥ ತನಯುಸ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾ
ಸಯುಗಳವ । ಮನದಿಭಾಗಿಸೆವಾಸವಾಸದಿ । ಜನಿಸುತಿಹರಾಸಿಗಳಸಂ
ಕ್ರಮವನುವಿನಿಂದೊಳಗೇ ॥ ಜನಿಸಿರುತಿದಾವೀಗತಕ್ಷಂ । ತನುದಿನದಿಸು
ಖದುಃಖಗಳನೀ । ತನುವಿಗೆಯುತಂದಿರಿಸುತಾಲಂಕರಿಸುತಿಹವೆಂದ ॥೧೯॥
ನಾಡಿಈಡೆಯೊಳಸುಸುಳದುವೋ । ಲಾಡಿಕುಂಡಲಿಗೇರಲಾಗಲು । ಕೂ
ಡುವದುಸೋಮಗ್ರಹಣವಿದುನೋಡುನೀನೊವ್ಮ ॥ ನಾಡಿಪಿಂಗಲೆಇಂದ
ಡರಿತಾ । ನೋಡಲುಸುವೇಲಾಡಿಕುಂಡಲೀ । ಗೂಡಲಾಪಗಕೂಡೆಭಾ
ನುಸರಾಗವಹುದೆಂದ ॥೨೦॥ ತನಯುತಿಳಿಈತನುವಿನೊಳಗೆಯು । ನಿನಗೆ
ಪೇಳುವೆಪುಣ್ಯವನಕ್ಷೇ । ತ್ರದಿಗಳಗ್ರಾಮಾದಿಗಳಸಾಗರಶೈಲವರ್ಗಗಳ॥
ಮನನವನುಮಾಡಲ್ಕೆನಿನ್ನಯ । ಶಿರದಿಶ್ರೀಗಿರಿಪರ್ವತವುಕೇ । ಳನಘನಿನ್ನ
ಲಲಾಟವದೆಕೇತಾರವೆನಿಸುವುದೂ ॥೨೧॥ ತಿಳಿಯಲವಿಮುಕ್ತವದುಭ್ರೂ
ಯುಗ । ನಿಳಯುಮಧ್ಯವದೆನಿಸುತಿರ್ಪುದು । ಅಳದೊಲಿಸೆಸ್ತನಮಧ್ಯದಿಕು
ರುಕ್ಷೇತ್ರವಪ್ಪಿಹದೂ ॥ ಪಗೆಹೃತ್ಪಗ್ರಡಿಪ್ರಯಾಗವು । ನೆಲಸಿರುವದೈ
ಹೃದಯದೊಳ । ಗಲ್ಲಿರುವದುಚಿದಂಬರವುಆಧಾರದಿಶಿರಪಲ್ಲೂರು ॥೨೨॥
ಎಂದುತಿಳಿಯಲ್ಕಹದುಕೇಳ । ನ್ಯೊಂಕುಪರಿಕರವರ್ಣಿಸುವೆನಾ । ನಿಂದು
ವೆಟ್ಟದತಳಗಳೀಕಟಿತಟದನೋಭಾಗ ॥ ಚಂದದಿಂದಲಿನೋಡಲೀಕಟ ।
ಯಿಂದಮೇಲ್ಭಾಗವಿದುಲೋಕಗ । ಳೆಂದುವೈರಾಡೂಪದಲಿತಾನೆಂದು
ಪೇಳುವರು ॥೨೩॥ ಆರಯಲುವೈರಾಟ್ಯವಾದಲಿ । ಪಾರಮಾಂಮನುನಾ
ನೆಯುದರಿಂ । ನೀರಕೇಳ್ಳನನಗೆಈಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿದುಹೃದಯಾ ॥ ಶಾರ್ಯಗ

ತ್ತಲೆಇಂದಮೇಲಾ । ಕಾರವೇನಿಲ್ಲದಷಡಧ್ವನ । ವಿಚಾರಿಹುದೆಶಿರವೆನಗೆತಿ
ಳಿಈಮೇರುವಾದಿಯಾ ॥೩೮॥ ಶೈಲಸಂಘವೆಶಲ್ಯಸೂಕ್ಷ್ಮದ । ಕಾಲದಾರಿ
ಯಕಲ್ಪದಂತ್ಯದ । ಕಾಲವೆನಗೆಯುಸಡೆಯುನಯನಗಳಿಂದುಸೂರಿಯು
ರು ॥ ಮೇಲೆಸಾಗರವೇಳುಯುನಗೆವಿ । ಕಾಲನಾಡೀಜಾಲಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ।ಚೇ
ಲಗಳಾಗೆನಾನೇಕಾಲಹರನೆಂದ ॥೩೯॥ ತುಳಿದುನಾಕಾಲಾಗ್ನಿಭುವನಾ । ವ
ಳಿಯನೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂಮೇ। ಲುಳಿದಿಾವಶಿವಲೋಕದನುಯಸ್ಕೊಳಗು
ಮಾಡುತಲೀ ॥ಅಳತೆಗಂಡನೆನಾಸದಾರಿಗು । ತಿಳಿಯೆಶಕ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವದರಿಂ।
ತಿಳಿಪರೆಂತೈಯನ್ನನೀಭೂನಿಳಯದವರೆಂದ ॥೩೭॥ ನನ್ನ ರೋಮದಕೂಪ
ವಂದರ । ಲಿನ್ನು ಈಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ । ಳಿನ್ನು ವವೃತಂಡೋಪತಂ
ಡಗಳಾಗುತಾವಾಗ ॥ ಛಿನ್ನ ಛಿನ್ನ ಗಳಾಗಿಬಳಿಕಾ । ಭಿನ್ನ ವಾಗಿಯೆತೂಗು
ವವುಕೇ । ಳಿನ್ನ ಲೀಲಾಭೂತಿಈಭೂತಗಳುನೋಡೆಂದ ॥೩೭॥ ಅಂತವಿಲ್ಲ
ದಬ್ರಹ್ಮಕೋಟಿಗ । ಳಂತವಿಲ್ಲದವಿಷ್ಣುಕೋಟಿಗ । ಳಂತವಿಲ್ಲದರುದ್ರ
ರೇಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗಳೂ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದಈಶಕೋಟಿಗ । ಳಂತವಿಲ್ಲ
ದಶಿವಸದಾಶಿವ । ರಿಂತವರುಗುರುತರಿಯರೆನ್ನಾನಂತನಾದುದರಿಂ ॥೩೮॥
ಎಂತುತಿಳಿಯುರೆನ್ನನೀಜಗ । ಭ್ರಾಂತುನರರಿವರಂತಿರಲಿಹೇ । ಳಂತರಂಗ
ದಬಯಕೆಯನುನಿಗಮಾಂತಪದ್ಧತಿಯಿಂ ॥೩೯॥ ಎಲ್ಲಿನ್ನನಂಗ್ಯೆಯುವರು
ತಾ । ವೆಲ್ಲಬಲ್ಲರುಹಾತ್ತುಮರುಮ। ತ್ತೆಲ್ಲಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುತಮ್ಮಲ್ಲಿರಲು
ಮರಳೀ ॥ ಎಲ್ಲಭಃವಿಪರೆಲ್ಲತೀರ್ಥಗ । ಳೆಲ್ಲಿರುವವೆನೆಸೊಲ್ಲಿಸಿದಗುರು।ವಿಲ್ಲಿ
ನೋಡೈಈಡೆಭಾಗೀರಥಿಯಿದೆನಿಸುವದೂ ॥೪೦॥ ಪಿಂಗಲೆಯೆಯಮುನಾ
ಸುಷುಮ್ನೆಯು । ರಂಗವಲ್ಲಿಯೆಗಂಡಕಿಯುತಾ । ಹಿಂಗದರಿಯಲುಕೃಷ್ಣ
ವೇಣೀನದಿಸರಸ್ವತಿಯೂ ॥ ಅಂಗದೊಳಗಿಹಕುಹುಸನಾಡಿಯುಸಂಗದೊಳ
ಗಿಹುದದುವೆನರ್ಮದ । ಹಾಂಗೆತಿಳಿಯಲುಶಂಖಿನಿಯುತಾಪಿರಚೆಯನಿಸುವ
ದೂ ॥೪೧॥ ನಿರುತವೀಗಾಂಧಾರಿತಾನೇ । ಭರಿತಕಾವೇರೀನದಿಯುನೋ
ಡಿರುತಲಿಹುದೀವಾರುಣಿಯುನಾಡಿಯದುಗೌತಮಿಯು॥ ಮೆರವಪೂಷಾನಾ
ಡಿಇದುತಾ । ಪರಿಯುತಿರುವಾತಾಂಬ್ರಪರ್ಣಿಯು । ನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸೆಹಸ್ತಿನಿ
ಯುಸಿಂಧೂನದಿಯುದಹದೂ ॥೪೨॥ ತರಳಕೇಳಾಲಂಬುಸೆಯೆತಾ । ಬೆರ
ರುವಗೋದಾವರಿಯುಕೇಳ್‌ನೀ । ಪರಿಕಿಸಲುಪಾಯಶ್ವಿನಿಯುಕ್ಷೀರದನ
ದಿಯುಯನಿಸೀ ॥ ಕರಸಿತಾವೀಶರೀರದಲ್ಲಿಯೆ । ವರಸೆದಪ್ಪದಲಿರುತಿರಲ್ಕಿ
ನ್ನರಸಲ್ಯಾಕೈತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾವಳಿಯನಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೩॥ ಇಂತಿರುವವಿಷ

ಸಿಯುಲರಿಯುವೆ। ಭ್ರಾಂತಿವಿಡಿದೇತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ। ಳಂತವಿಲ್ಲವೆತಿರುತಿರುಗಿಬೇಸತ್ತುಬೆಂಡಾಗೀ॥ ಉಂತುಕಷ್ಟಿಸಲ್ಯಾಕೆಬರಿದೀ। ಅಂತರಂಗದದೊಳಂತುತಿಳಿದೀ।ಶಾಂತಿಮಯವಹತಿಳಿಗೊಳನಪ್ರೋಗುಚೇತೆಯಾಕೆಂದ॥೪೪॥ ಬಿಲದಿಮುಳುಗಲುಕೊಳೆಯುಕಾಯದ। ಮಲವುಪೋಗುವದಾಗಲೇನೇ। ಳಲವೊಭಸಿತವಬಳಿಯೆಬಾಹ್ಯದಿಶುದ್ಧಿಯಾಗುವದೂ॥ ಇಳೆಯೊಳಗೆದಶವಿಧದಸ್ನಾನದ। ಬಳಕೆಯೊಳಗೀಮಂತ್ರಸ್ನಾನವ। ತಿಳಿವುದುತ್ತಮವೆಂದುಕರ್ಮದೊಳಿಳಿದಿರುವರಿಗೆಯೂ॥೪೫॥ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವರಿಂಗಿದರಹಂ।ಗೇನುಇಲ್ಲೆಂದೆಂದಿಗೆಯುತಾ। ವೇನಮಾಡಲುಮುಳುಗರೈಅಜ್ಞಾನನದಿಯೊಳಗೇ॥ ಸ್ವಾನುಭಾವದೊಳೊಂದಿಆಸು! ಜ್ಞಾನಗಂಗೆಯೊಳಿಳಿದುಮುಳುಗುವ। ರೇನಹೇಳಲಿಕಹದುಅವರೇಕ್ಷಮಾನವರೆಯುಂದ॥೪೬॥ ಒಳಗೆಜ್ಞಾನಸ್ನಾನಬಲದಿಂ। ಕಳೆಯುಮೋಕ್ಷವನೈದುವರದ। ನ್ನಳಿದುಬಳಿಕೇಭೇದರೂಪಂದಳೆದಜ್ಞಾನಗಳಿಂ॥ ತಿಳಿಯೆಫಲವೇನೈಯುಕರಬೋಳ್। ಬೆಳಗುತಿರುವಾರತ್ನಚಿಂತಾಮಣಿ! ಯುಳಿದುತಾಗಾಜುಮಣಿಯಂ। ನೆಳವನರನಂತೆ॥೪೭॥ಅಂತಸ್ನಾನವಿಹೀನವಾದವ। ಗೆಂತುಫಲಕಿಮ್ಮಲಯುಶೈಲದಿ। ನಿಂತುಬೆಳದಿಹವೇಣುಚೆಂದನವೆಂತದಾಗುವದೊ॥ ಅಂತರಂಗದಿಚಿತ್ತದೃಷ್ಟತೆ! ಯಾಂತುಬಾಹ್ಯಸ್ನಾನದಿಂಸುಚಿ। ಯಾಂತೊದಗುತಿಹುದೈಯಲೋಕರಭ್ರಾಂತುನೋಡೆಂದ॥೪೮॥ ಮೇಷಮಕರದಪುಣ್ಯಕಾಲವಿ। ಶೇಷರವಿಸೋಮೋಪರಾಗದಿ। ಕಾಶಿಮೊದಲಾದಖಿಳಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥಗಳಿಂ॥ ಘಾಸಿಯಂಸೈರಿಸುತಜನರುಗ। ಳೀಸುಸ್ನಾನಂಮಾಡಿತಮ್ಮಯ। ದೋಷವಂಕಳೆಯುವರುಜ್ಞಾನವಿಶೇಷವಿರದುದರಿಂ॥೪೯॥ ಜ್ಞಾನವಂತರಿಗವರಪದಪ್ರಕ್ಷಾ। ಳನವೆಬಲವೈಸೆಭಾವಿಸೆ। ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಟರಪದಯುಗಳಪ್ರಕ್ಷಾಲನವದೊಳಗೇ॥ ತಾನುಪಾವನೆಯುಹಳುಗಂಗೆಯು। ಏನುಸಂಶಯುವಿಲ್ಲವೆಂದಿದ। ನೀನುತಿಳಿಯೈಪ್ರಾಜ್ಞಯಿಂದನಿದಾನಿಸುತಲೆಂದ॥ ನಿರುತಮರುತನತುರಿಯುಕೆಯು। ನೀನಡಸಲೆಲ್ಲಾಕಾಲಗ್ನಾನದಿ। ದರಿಯುವೀಡಾಪಿಂಗಳೊಭಯುಮಧ್ಯರಂಗದಲೀ॥ ಪರಿಕಿಪ್ರದುಗಂಗಾಯಮುನೆಗಳು। ಬೆರದಸಂಗಮದೊಳುಸರಸ್ವತಿ। ಇರುವವೈಯುದನರಿದುಸೇವನೆಗೈಯುತಿರುವರಿಗೇ॥೫೦॥ ದೊರೆಯುವದುವಿಷ್ಣುವಿನಸಾಕ್ಷಾತ್।ಪರಮಪದವಾಸಂಗಮವೆಕೇ।ಳುರೆತ್ರಿವೇಣೀಸಂಗಮವದೇಪರಮಪದಶಿರಿಯೂ॥ ನೆಲೆನರಾಯಣಪದವದೇಯುಂ। ದರಿಯುವರುವೈಷವರುಗಳುಕೇಳ್।ಪ

ರಮುಭಾಗವತಾದಿತಿರುನಾಮಾಖ್ಯರುಗಳಿಂದ ||೫೦|| ತೀರ್ಥದಾನದಿತಪ
ದಿಯಜ್ಞಾದಿ | ಹೂತಕಾಷ್ಟದಿಶಿಲೆಗಳೊಳಗೆಮ | ಹಾತಿಶಯನಿಜದ್ಯನವಿ
ಹುದಲ್ಲೆಂಬನೂಧನನ | ಆತೆರದೊಳಾತನುವಿನೊಳುನಿಂ | ತಾತನಹ
ನನನೆಂತರ್ಜ್ಞಾ ನಾತಿಘಯನಿರ್ಮ್ಯಾಂತುರ್ಯಾತೀತಪಹನೆಲೆಯ||೫೧||
ಯೋಗಸಾಮರಸ್ಯೈಕ್ಯತನ್ಮಯ| ರಾಗಿಚರಿಸುವರನರುಪ್ರತಿಮಾ|ದ್ಯೋ
ಗದಲಪಸ್ಯಂತಾರುತುಸದ ಗದೇನೆನಲು ||ಆಗಈಗಾವಾಗಪರತಾ|ವಾಗಿ
ಪಶ್ಯತಿಯಾಂತಿರುವರ್ದೈ|ಭೋಗರಾಗಕೆದೂರರ್ದ್ಯೆಯಾವಾಗಲೆರೆಂದ||೫೨||
ಆವನಾಗಲಿಪೂರ್ವಪರರಸ್ವಾತ್ಮಾಹ | ಪ್ರತ್ಯಹಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಜ್ಞಾ | ನಾವ
ಲೋಕನದಿಂದೆನೆನಪ್ರಜ್ಞಾನಘನನುಜನ || ಕೇವಲಾನಂದವನೆಪಶ್ಯತಿ |
ಭಾವವಿರುವನನನೆಪಶ್ಯತಿ | ಸಾವಧಾನದನಾವಮಾತ್ರಗೆಭಾವಿಸಲ್ಕಹದ||
ಆವನಾಗಲಿಸರ್ವಭೂತ | ಸ್ವವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾನದೇಹಿಯ | ಭಾವಸ್ವಾತ್ಮಾ
ಬಾಹ್ಯಪಶ್ಯತ್ರಾವಲೋಕಿಸುವ || ಆವನವಶ್ಯನ್ನಪಿತ್ವದ|ಲೋವಿನೋ
ಡಿಯುನೋಡದವ|ನವಕೇವಲಾನಂದೈಕಘನಸಿದ್ಧ್ವವಮಯನೆಂದ||೫೪||
ಆರದಾಗಲಿಸ್ವಾತ್ಮನಾನ್ಯತ್ರಾವ |ಭಾಸಸ್ಥದೊಳಸ್ವಮಹಾತಿ | ಶಯ
ವಶಪೇವತೋಪಾಸನೆಯಮಾಡುವವ || ಸಾರತತ್ವನವೇದನೆಂದೇ | ಸಾ
ರುತಿಹವಾಮ್ನಾಯನಿಶ್ಚಯ |ವಾರೆಪ್ಪೋರೆಗಳಿಲ್ಲದಿಹಸುಮದಾಯಿಯಿದುಯಂ
ದ ||೫೫|| ಉಳಿದುದೇನಶರೀ ಸುಶರೀ | ರೇಷುವಹತಾಂವಿದುಹುಶಂಕರ|
ಘನತರಾನಂದಾಕ್ಷರನಸಾಕ್ಷಾತುವತ್ವದಲೀ || ತಿಳಿದಧೀರನಸನ್ನಶೋ
ಚತಿ | ಯನತಿರಲ್ಕಿನ್ನೇನುಹೇಳಾ | ನೆನದುನೋಡಿನ್ನಂದಗಗನಾನಂದ
ಗುರುವರನೊ||೫೮|| ಬಳಿಕಕೇಳಿದನಾಗತಾನೇ | ತಿಳಿದುಶಿಷ್ಯಮದ್ಗುರುವೆ
ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳವೇನ್ಕಾರಣವುಬೇಬೇರಾಗಿವರ್ತಿಪವು?|| ಬೆಳಗುವಾತು
ಮನಿವಗಳಿಂಬೇ | ರುಳಿದಿಹನೊತಾನೊಳಗಿಹನೊನಾ | ನರಿವಪರಿಕರವ
ರುಹಿಸೆನ್ನನುಸಲಹಬೇಕೆನಲೂ ||೫೯|| ತನಯಕೇಳ್ಪೂರ್ವೋಕ್ತಮಯ
ಕೀ | ತೆತದಪ್ರಾಣಾಪಾನಯುಗಳಂಗಳವು | ತಮ್ಮೊಳುತಾರತಮ್ಯಂ
ದಳೆಯುತೀತನುವ || ನೆನುದಿನವುಚೇಷ್ಟಿಸುತಿರುವವಾ | ಘನವದೇನೆಂಪೆ
ನೆಲುಕೇಳಿ | ನ್ನನಘತಾನಾಪಾನವಾಯುವಿನಿಂದಪ್ರಾಣವಿದೂ ||೬೦||ಘನ
ತರದಸಂಪೂಜ್ಯತೆಯನೇ | ದಳೆದಿರುವದೀಪ್ರಾಣತಾನೇ| ನೆಲಶಿಮುಖನಾ
ಶಿಕಹೃದಯನಾಭಿಯಲಿವರ್ತಿಪ್ಪುದು || ದಿನದಿತಾನಾಪಾನವದುಕೇ | ಳನು
ನಯದಿಗುದಜಾರುವಿರುವೀ | ಜನನಮುಖ್ಯಪ್ರಧಾನಕಟಕಣಿಕಾಲಿನೊಳ

ಗಿಹದು ||೭೧|| ವ್ಯಾನವಾಯುಬೆನಯನಕರ್ಣ | ಸ್ಥಾನಸಾದಾಂಗುಷ್ಟ
ಹೃತ್ಕಂಠಾದಿಸ್ಥಳಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಭಯಗಳೆಳಾಳಕೊಂಡಿಹುದೂ || ತಾನು
ದಾನವೆಸರ್ವಸಂಧಿ | ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಹುದಾಸಮಾನವೆ | ತಾನುಸರ್ವಶರೀರದ
ಲಿವರ್ತಿಸುತಲಿಹುದಿನ್ನು ||೭೨|| ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳಪಚನವ | ನಿನ್ನುಮಾ
ಡುತೆಚರ್ಮವೊದಲಾ| ಗಿನ್ನುಕಲ್ಯಾಂತದಲಿನಾಸಾದಿಗಳವೆನ್ನುವವು||ಮ್ಯೇ
ನ್ನುತಾವಲ್ಲಿರುವವವಗ | ಳ್ಗಿನ್ನುಕರ್ಮಾದಿಗಳವೆಂತೆಂ | ದೆನ್ನಲಿಕೆನಾಗಕೆ
ಯುಉದ್ಗಾರಾದಿಗುಣವಹನೂ ||೭೩|| ಕೂರ್ಮವಾಯುವಿಗಾನಿಮೀಲನ|
ಧರ್ಮವಾದಿಯುದಾದವವುಗಳ್ | ಸನ್ಮತಿಸುವವೀಕ್ಷ್ಯಕರಕೆಯು | ಘಂತು
ಧರ್ಮವಪ್ಪಿಹುದೂ || ಮರ್ಮವರಿಯಲುದೇವದತ್ತಗೆ | ಕರ್ಮತಂದ್ರೀಯುಹ
ದುಧರ್ಮವು | ನೆಮ್ಮಿಹವುಶೋಭಾದಿಧರ್ಮಂಗಳುಧನಂಜಯನಾ ||೭೪||ಅನ
ಲಯೊಳೀಗದೊಳನ್ನವನು | ಜೀರ್ಣಿಸುತಮೇಲಲ್ಲಿಂದತನುವಂ | ದಿನದಿಚೇ
ಷ್ಟಿಸಿಧರಿಸಿಹುದೆಕೇಳ್ಪ್ರಾಣಧರ್ಮವದು || ಅನುದಿನದೊಳೇಚಲನೆಇಲ್ಲ
ದ | ಘನಪರಾಪರನಾತ್ಮನದರಿಂ | ದನುಭವಿಸನೀಪ್ರಾಣಧರ್ಮವನೆಂದರಿ
ವುದೆಂದ ||೭೫|| ಕುಡಿದನೀರನುಉಂಡಅನ್ನವ | ದೊಡನೆಕಿಟ್ಟವುದಾಗಿಜಾ
ರಲ್ | ಕಡೆಗೆಮಾಡಲ್ಕೊಡನೆವಿಣ್ಮೂತ್ರದವಿಸರ್ಜನೆಯಂ || ನಡಸುತಿ
ಹುದಾಪಾನಮರುತಂ | ಗೆಡೆವಿಡದತದ್ಧರ್ಮವದಕೇ | ನುಡಿಯುಲಹುದೆ
ಆತ್ಮನದನೇತದದಿಹನೆನೋಡಾ ||೭೬|| ಶರಿರದೊಳಗಿರ್ದನ್ನಪಾನಂಗ|
ಳರಸುವನೆಲ್ಲವನುಬೇರಿಂ | ಗಡಿಸಿವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದದುವ್ಯಾನಾನಿಲನಧ
ರ್ಮಾ || ಶರಿರದೊಳಗಿರ್ದಿಲ್ಲವಾಗಾ | ವರಿಸಿರುವನಾಆತ್ಮನರನಿಂ | ಗಿರದು
ತದ್ಧರ್ಮವದುಆವನೇಪರಮುನಪ್ಪದರಿಂ ||೭೭|| ಶೀನುಬಿಕ್ಕಳುಬೇನೆನಾನಾ
ಹಾನಿಬಳಿಕುದ್ಗಾರಗಳುವಿ | ಸೇನೊವ್ವೈಕಾರಗಳುದಾನದವಾಯುವಿನಧ
ರ್ಮಾ || ಏನುಇಲ್ಲದನಿರ್ವಿಕಾರ | ಸ್ವಾನುಭವನಾದಾತ್ಮನವನಿಂ | ಗೇನು
ದಾಗುವವೈಇವಗಳಂನೀನುನೋಡೆಂದ ||೭೮|| ಎಲ್ಲನಾಡೀಜಾಲಉಂಟು|ಕ್ಕ
ಲ್ಲಸನುನಾಗನ್ನರಸವಂ | ಸಲ್ಲಿಪುದುಗುಣವಿದುಸಮಾನಂಗಲ್ಲದಾತ್ಮನಿಗೇ
ಇಲ್ಲವೆಂದೆಭಾವಿಪುದುನಿಜ | ದಲ್ಲಿನೋಡಲ್ಕೆಲ್ಲಿಹುದುಹೇ | ಳಲ್ಲಿಮರೆಯ
ನಿಲ್ಲವಿದುನೀಬಲಲ್ಲೊಡೆಯುಂದ ||೭೯|| ತನಯಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಧರ್ಮಂಗಳ
ವುಆತ್ಮಂಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ | ತಿಳದಲೈಈಪರಿಯಲೇನಾಗಾದಿಇಂದಾದ || ಘನದ
ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವಾತ್ಮಂ | ಗಿನಿತುವಾಗದದೆಂದೆವೊದಲೇ | ನಿನಿಗೆಪೇಳಕೇ
ನೆಶಿಳಯಾಕ್ರಮದಿವೈರಂಭ ||೮೦|| ವಾದಿಯಾದವರಿಂದಕ್ರಮದಿಂ |

ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವಾತ್ಮಂಗಾ | ದುದಿಲ್ಲಂದರಿದೆಲ್ಲೆಪುಣ್ಯಪಾಪಕ್ಕೆ ಬೋಧೆಯ
ಲಿ || ಅವಕಡೆಯಿಂದಾಚತುರ್ದಶ | ನಾಡಿಮೊದಲಾದೆಲ್ಲದುದರಿಂ | ದಾದ
ಕರ್ಮಾದಿಗಳಾತ್ಮಂಗಾದುದಿಲ್ಲಂದ ||೨೧|| ತಿಳಿಯೆಪ್ರಾಣಾದಿಗಳೆಶೋ
ತ್ರಾದಿ | ಗಳಚೇಷ್ಟಾಕಾರಣಗಳೆಂದೆನಿಸುತಿಹ | ವಾಕ್ಯಮುದಲಾನಾಗಾದಿ
ವಾಯುಗಳೆ || ಉಳಿದವಾಗಾದಿಗಳಚೇಷ್ಟಾ | ನಿಳಿಯಹೇತುವೆನಿಪ್ಪವಲ್ಲಿಂ
ಬಳಿಕಲಾಪ್ಯೆರಂಭಮುಖ್ಯಾದಿಗಳೆಮನವಾದಿ ||೨೨|| ಯಾದಕರಣಾದಿಗಳ
ಪರಿಣಾ | ಮಕೆನಿಮಿತ್ತಗಳಾಗಿಹವುಭೂ! ಮ್ಯಾದಿಯಾಗಿಹತತ್ವಗಳಧರ್ಮ
ಗಳಪರಿಕಿಸಲು || ಬಾಧೆಯಲ್ಲಪ್ಪೋಗಿಬಹಳವಿ | ನೋದಮಯರೂಪಾ
ಗಿತೋರುವ | ದಾದಕಡೆಯಿಂಮಗನೆಈಬೋಧೆಯನುಕೇಳೆಂದ ||೨೩||
ನರವುಕಲ್ಯವುರೋಮಫಲಲವು | ತೊಗಲೆನಿಸುವಿಪಂಚಕಂಗಳು | ಧರೆ
ಯೊಳಿವಿಯೆಕಠಿಣಧರ್ಮಾ ಧರ್ಮವೆನಿಸುವುದೂ || ಪರಮನದ್ವಯನಿರಘ
ನಿರಘನ | ಬೆರವಪೆಂತ್ರೈಭಾವಿಸೆನಿರಾ | ವರಣನಪ್ಪುದರಿಂದೆಆತಂಗಿರದು
ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಎಲವ್ರೊಮೂತ್ರನುಪಿಡ್ಡರೇತೋ | ವಿಲಯಕದರಕ್ತಾದಿ
ಪಂಚಕೇಳ್ | ಸಲಿಲದ್ರವದಾಸೀಯಸಂಜಾತಗಳುಪಂಚವನ್ನೂ || ಸಲಿಲ
ತಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲವಿದುಯಂ ! ದಲಘನಶಿನೀಭಾವಿಸುವುದೀ ! ಹೊಲೆಯರಕ
ತೋಕುಳಿಯೊಳಗೆತಿತ್ರಿಳಿಯನಾದುದರಿಂ | ೨೫|| ಹಸಿವುತೃಷೆಅಲಸ್ಯನಿ
ದ್ರಾ | ವಿಸನವನಿತಾಸಂಗವೆನಿಪ್ಪೈ | ವಸೆವಪ್ಯೆಅನಲನಗುಣಂಗಳೀವನ
ಲಗಲ್ಲದಲೆ || ಉಸುರಬಾರದಬಿಂಸ್ಯತಾನಾ | ವೆಸವಆತ್ಮಂಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ |
ಉಸುರುವರಬುಧರಾದವರುಈವಸುಧೆಯೊಳಗೆಂದ ||೨೬|| ಪರಿವಪಾರು
ವನೆರೆನಿರೋಧಿಪ | ಸುಳಿವನಿಲ್ಲುವವ್ಯೆವೆನಿಸುವಿ | ಪರಿಯನಿಜಧರ್ಮಗಳು
ಮಾರುತಂಗಲ್ಲದಾತ್ಮನಿಗೆ || ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲಂದುಮೀನಿ || ಲ್ಲರಿಯಬಹುಮ್ಯೆ
ಪಗಕೆಪರವಾ |ಗಿರುವತಿತ್ತುಮನೊಳಗೆಅವಗಳ್ಬೆರೆಯನಾದುದರಿಂ||೨೭||
ಕಾಮಕ್ರೋಧವುಲೋಭವ್ಯಾಮೋ | ಹಾದಿಲಜ್ಜೆಯಪಂಚಕವುಈ |
ಭೂವಿಯೊಳುಸುಳಿದಾಡಿವಿಷಯೋತ್ಸಾಮ ಉಕ್ಕಿವರ || ಹೇಮಗ್ಯೈ
ಯ್ಯುವವೆಣಿಸಲಿಕೆಆ | ವ್ಯೋಮತತ್ವದಗುಣವಿವಲ್ಲವೆ | ಅವಹಾತ್ಮಂಗಿ
ಲ್ಲವವುನಿಷ್ಕಾಮನಾದುದರಿಂ ||೨೮|| ಶರೀರಕರ್ಮನಿರಾಕರಣಯಿಂ | ತರಿ
ವಲ್ಪೆಯುಲ್ಲವನುಮರವೆಯ | ತುರಿಯತುರಿಯಾತೀತನೆನಿಸೀಬೆರೆಯಲೆಳ
ಸುವಡೇ || ಅರಿಯಲಹುಪ್ಯೆಇನ್ನುಕ್ರಮವಾ | ಗಿರುವಯೋಗಾದಿಗಳವು
ಮೂಢ | ನೊರವೆಕೇಳೈಯಂದಗಗನಾನಂದಚಿನ್ಮಯನೂ ||೨೯|| ಉತ್ತ

ಿಂದಲಾಗಗನತುರಿಯಾ । ಶೀತನವುಹಿಸಲಾನಿರಂಜನ । ಸ್ವಾತಿಶಯವಾದ ಮಲಬೋಧಾರೀತಿಯಂನೆನದು ॥ ಯಾತಕೀತನುತಾಳಿದೆನೊತನ । ಗ್ಯಾತಕೀತನವೆಂದುತಾನಾ । ಶೀತನಹನಿಸ್ನೆಂದುಗಗನದತಾತನನುನೆನದಾ ॥ ಮಂಗಳಂರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕವುಂಡಣ್ಣಾವಧೂತರಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂದತ್ತಾತ್ರೇಯಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಾತ್ಮಾನಂದಕೀರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಪಾದುಕೆಗೇ ॥ ... ... ॥೮೦॥

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿ
ಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾ
ನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕರಂದಸೌ
ಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ । ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾ
ನನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತ। ಗಗನತಾ
ರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂ
ತಪ್ರಕರಣೆ ನಾಡೀಚಕ್ರವಿಚಾರಯೋಗೋನಾಮ
ನವಮೋಧ್ಯಾಯಃ.

ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೯ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೬೭೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ಷಣ್ಮುಖೀಮುದ್ರಾ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವ್ಯಾಜಮಂನೊಡೆಮಗುಚಿಸ್ವಾತ್ಮದ । ತೇಜವನುನಿಲ್ಲಸುವಸೊಬಗಿನ । ರಾಜಯೋಗದೊಳಾದಿಷಣ್ಮುಖಿಯಂನಿರೂಪಿಸಿದ ॥ಪ॥ ಆರುಇಲ್ಲದಕಾಲದಲೆತಾ । ನೋರ್ವನಾಕಲ್ಪಿತನೆನಿಸಿಈ । ತೋರುವೀಭೂತಾದಿಭೌತಿಕವನ್ನೆ ಕ್ರಮವಾಗೀ ॥ ಬೇರುಬೇರಿಂಗಡಿಸಿತಾಸಾ । ಕಾರಲೀಲೆಯನೆಳಸಿಯೆನಿರಾ । ಕಾರನಾಗಿಹಗಗನಗುರುವನದಾರರಿವರೆಂದ ॥೧॥ ಅರಿದುನಿಂದಿಹಕಾರಣಾರ್ಯರ । ಚರಣಶೇವೆಯಮಾಡಿಕ್ರಮವಾ । ಗರಿಯಬಾರದವಾಗಮಾಯಾಮರನೆಯೊಳಗಾಡೀ ॥ ತೊರೆಯಲರಿಯದೆವಿಷಯನರ್ಗವ । ಅರಿವನರಿದಿಹೆವೆಂಬಭಂಡರಿ । ಗರುಹಬ್ಯಾಡೀಗಗನತಾರಾಹಾರಸಾರವನೂ ॥೨॥ ಕಾರಣಾರ್ಯರದಾರಿಯನುತಾ । ವೇದುತಲಿಸೋಪಾ

ನವಾಯಾ । ತಾರತಮ್ಯದಯೋಗಮಾರ್ಗವಿಚಾರತೆಯನಳಸೀ ॥ ಸೇರಿಸ
ತ್ಪುರುಷರನವರೋಳ್ಳೇ । ಮಾರುಮಾತಾಡದಲೆಆತ್ಮವಿ । ಚಾರವರಿ
ಯುವವೆಂದುಬಾಹರಶೇರಿತಿಳುಹೆಂದಾ ॥೩॥ ಶಿದ್ಧಮತಿನಾಡೀಸಮೂಹವ।
ನುದ್ಧರಿಸಿದರ್ಥದಲಿನಿನ್ನಯ । ಬುದ್ಧಿನಿಶ್ಚಲಮಾದುದೈಬಳಿಕೇನಬಯಸು
ವುದು ॥ ಇದ್ದವಾಂಛೆಯನರುಹಗೊಳಿಸಲು । ತದ್ವಿವರಮಂನೊರವೆಸಂ
ಶಯ । ಬದ್ಧನಾಗದೆಬೆಸಗೊಳುವುದನುಮಾನಪನ್ನಳಿದೂ ॥೪॥ ದೇವಬಿ
ನ್ನಹವೆನ್ನಮತಿಗಿರಿ । ನಾವಸಂಶಯವಿಲ್ಲವಾಂಚೆಯ । ಡಾವರದನಂದಿಸಿ
ತುಸದ್ಬೋಧನೆಯಸಾರಂಭ ॥ಠಾವುದೋರದುಬೆಸನಬಿಂಬಕೆ। ಭಾವಿಸು
ವಡಿನ್ನೊಂದುತೃಷ್ಣೆಯ।ನೋವಿಸವದಿಪಮತಿಗೆತದ್ವ್ಯಥೆಯನಿವಾರಿಪುದು॥
ಬಾಲಕರತಬ್ಬಿಬ್ಬುನುಡಿಗಳ । ನಾಲಿಸುತಪೆತ್ತವರುಸಂತಸ ।ದಾಳ್ವರಲ್ಲ
ದೆಬದ್ಧಶುದ್ಧಿಯಗಣನೆದೋರುವವೇ ॥ ಕೇಳದಾಶಯಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ವದಿ।
ಪಾಲಿಸಿಸದುತ್ತರವನಳಲಿನ ! ಕೀಲುದಪ್ಪಿಸಿದಂತೆಕೃಪೆಯಿಂಪೂರೆಯಬೇ
ಕೆಂದ ॥೬॥ ನಡತೆನುಡಿತೆಗಳಿಂದಪಿರಿದಹ । ದುಡುಕುದೋರಲುಭ್ರಾತ್ರ
ಮೋಹವು । ಪಡದರಿಗೆಪರ್ಯಾಯಮೆಸನವುದೆದೃಷ್ಟಶೃತಿಗಳಲಿ ॥ ಕಡೆಯ
ಮಾತೇನಿನ್ನಬಾಲನ । ನುಡಿಯನೊಲಿದುದ್ಧರಿಸುವುದುಭವ । ದಡಿಗಳಿಂ
ದಲ್ಲದೊಡೆಮೆರವದೆಸುಪ್ರಸಿದ್ಧದಲೀ ॥೭॥ ಪಾಟಸುವದಾವ್ಯಾಜದಿಂಪರಿ !
ಕೀಟಮಂನವಲಂಬಿಸಿಯುತ । ತ್ಕೋಟಲೆಯನೊಡವಟ್ಟಬಳಲುವತುಂ
ಬಿಯಂದದಲಿ ॥ ಆಟವಿಪಪಸುಳೆಯನವಾಂಗದ । ನೋಟದಿಂಕೈವಿಡಿದಬ
ಳಕದ। ನೇಟೆನಿಸದಿರೆಕೀರ್ತಿಯುಪ್ಪುದೆಭ್ರಮರಪೋಲ್ಸಹಿಸೀ ॥೮॥ ಕಚ್ಚ
ಲಾಗುವವೆಥೆಯಬಗೆಯದೆ । ವತ್ಸಪಟುರಭಸದಲಿಮುಸುಡಿಂ । ಚುಚ್ಚುತ
ಲೆಯಲುಸಹಿಸಿಪ್ರೇಮದಿತೃಪ್ತಿಯೊಂದಿಸುವ ॥ ಮುಚ್ಚಿಕೆಯಗೋವಿನೊ
ಲುಪಸುಳೆಯ । ಬೆಚ್ಚಪ್ರಿಯೆಯಿಂಬೆಸನಬೇಡುವ । ಪುಚ್ಚನುಡಿಗಳ
ನೊಪ್ಪುಗೊಂಬುದುಕೋಟಲೆಯಸಹಿಸೀ ॥೯॥ ಮುನಿವರನೆಪೂರ್ವೋಕ
ತೆಯಲಿಂ । ದನುವಿನಿಂದಲಿಪೇಳ್ದರಾಜದ । ಘನತರದಯೋಗದಮಹಾಕೀ
ಲಕದಿತನುವೆನ್ನ ॥ ಮನನುತದಾಜ್ರಾಖ್ಯಯೋಗದ ! ಘನವನ್ನೈದಲುಬ
ಯಸುತಿಹುದದ ! ರನುವಕೆರುಣಿಸಿವಾಂಛಿತವನನುಗ್ರೈಯಬೇಕೆಂದ ॥೧೦॥
ಭಾವಿಸಲುತದ್ರಾಜಯೋಗವು । ದಾವಬೆಡಗಾಂತಿಹುದುಧ್ಯಾನಂ । ಸೈವ
ವಣಿತೆಯದೇನುಸಾಧನಗೊಳುವಕ್ರಮವೆಂತೂ ॥ ಆವತೋರ್ಕೆಗಳಹುದ
ಭಿನ್ನತೆ । ಗಾವಸಾನಿಕಮೆಂತುಘಟಿಪುದು । ಭಾವಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯತ್ವಮಾಪ್ರ

ಉಕರಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೧೧॥ ಎನಿಸುವಿಧಯೋಗಂಗದರದ ! ರನುವದಾ ವಂತಿಹುದುಮೇಣಾ । ಸನವ್ರೊಬಂಧವ್ರೊಮುದ್ರೆಯೋಸಾಧಿಸುವ್ರೊಡಳ ವೆಂತೂ ॥ ಕೊನೆಯುಶಿದ್ಧಿಗಳೇನುಮುಕ್ತಿಯು । ಘನವನ್ನೈದುವದಾವಪರಿ ಚಲ । ಮನವಬಂಧಿಸುವಂದವಾವುದುಕರಣಿಸುವುದೊಲಿದೂ ॥೧೨॥ ಪರಿ ವಿಡಿಯಯೋಗಂಗಳೆಡೆಗು । ತ್ಕರುಷವೂದುವರಿಂದಗಡವಿ । ಸ್ಫುರಣ ಪೂದದುರಾಜಯೋಗದಪೆಸ । ನನುಪಿಡಿದು ॥ ಪಿಡಿದುಕೆರಿದಿನತಾರತ ವ್ಯದ । ಪರಿಯುದಾನಂತಬರವುರ್ಮವ । ನೊರವುದೈಕ್ಯಪೆಯಿಂದೆವಿಸ್ತಾ ರವಾಗಿತಿಳಿವಂತೆ ॥೧೩॥ ಮಗನೆಲೇಸೈಪೂರ್ವದಲಿನಾ । ಲ್ಕೊಗನಕರಕ ಳಶದಲಿಗೂಢದಿ । ಮುಗಿದಗಂಗಾಜಲವಪೂರವಡಿಸಿಯೆಭಗೀರಥನೂ ॥ ವಗಿಸಿಭೂವಿಗೆತಂದುಹರಹಿದ ! ಬಗೆಯನನುವಿಡಿದಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ನೆಗ ಳಿಸಲ್ಕುದ್ಯೋಗಿಸಿದೆಗುಟ್ಟಳಿದುಭುವನದಲೀ ॥೧೪॥ ಚಿಣ್ಣಕೇಳಾದಿಯುಲಿ ದೈತ್ಯಹಿ । ರಣ್ಯಕಶ್ಯಪಸುತನಭಕ್ತಿಯು ! ತ್ಸನ್ನುತಾಮಲಹರಿಯುನಿಜ ವೈಕುಂಠದಿಂಳಳದೂ ॥ ತನ್ನೆಡೆಗೆತಂದಂತೆನಿನ್ನಯ । ಪುಣ್ಯವೆಮ್ಮಯ ಮೂಲವಿದ್ಯದ । ಬಿನ್ನಳವನೆಳೆಯಿತ್ತುಗಡತುದಿಮೊದಲುಸಹಿತದಲೀ ॥೧೫॥ ಭಕ್ತಿಬಲಮೇಹರಿಹರಾದಿವಿ । ರಕ್ತರಂತನ್ನೆಡೆಗೆತರುವುದು । ಭಕ್ತಿಬಲ ಮೇತನ್ನವರೆಡೆಗೊಯ್ದುನಿಲಿಸುವದೂ ॥ ಭಕ್ತಿಬಲಮೇಪುಣ್ಯಲೋಕ । ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೋರುವದುಭುವನದಿ ! ಭಕ್ತಿಬಲದಿಂದಧಿಕವಿಲ್ಲೆಲೆಸುಮತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಹಲವುಮಾತೇನಿನ್ನಭಕ್ತಿಯು । ಬಲೆಗೆತಗುಲಿದಬಳಿಕ ನೀನಿ । ನ್ನಳಿಸಿದರ್ಥವಸಲಿಸಿಸ್ವಸ್ತಂಗೊಳಿಸಲನುವಾಯ್ತು ॥ ಬೆಳವಿಗೆ ಯುಘನರಾಜಯೋಗದ । ಚಲುವಬಣ್ಣಿಪೆಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಿ । ಕಳಚಿಭವ ಮಂಕಡೆಗೊಳಿಪವುಹಿಮಾವಿಭೂತಿಯನೂ ॥೧೭॥ ಮಗನೆಯೋಗಗಂಗೆ ಳುಜಗತ್ತಿನೊ । ಳಗಣಿತಗಳುಂಟದರಿನೊಳ್ಯೆ । ವಗೆಯುಯೋಗಂಗಳಪ್ರ ಚಾರವುಮುಖ್ಯವೆನಿಸುವವೂ ॥ ಬಗೆಗೊಳಲುಮಂತ್ರಾಖ್ಯಲಯಹಟ ! ಸೊಗಸಿನಿಂಘನರಾಜಯೋಗವು । ಮಗನೆತಿಳಪೂರ್ವೋಕ್ತವಿವುಲಂಬಿಕೆಸ ಹಿತಿವೃದೂ ॥೧೮॥ ಈರಚನೆವಿಡಿದೈದುಯೋಗದ । ಸಾರಮುಂಸಂಕ್ಷೇಪ ದಿಂದವೆ । ಬೇರುಬೇರಾಗುಸುರುವೆವುತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯವಾ ॥ ಸಾರಸಂ ಗ್ರಹದಿಂದೆತತ್ತ । ತಾರತಮ್ಯದಸಹಜಸುರಣಿಯು । ನಾರೈದುವತೀಪುದು ಕೇಳಿನ್ನದರಸಂಗತಿಯು ॥೧೯॥ ಮಂತ್ರಯೋಗವೆಬಾಹ್ಯಕರ್ಮದ । ತಂ ತ್ರದಂಗಕರಾದಿನ್ಯಾಸದಿಲಂತರದಮಾತೃಕೆಬಹಿರ್ಮಾತೃಕೆಗಳಿಂಬಳಿದೂ ।

ಬೀತಿಗೊಂಡೆಸೆಸುವನಿಯಾಮದ । ಸೊಂತುಜಪಿಸುವವಾಗ್ವಿಷೇಯ್ಯದ ।
ಲೆಂತುನಾಯಾವಿಲಯವಪ್ಪುದುಧ್ಯಾನಬಲಮಿರದೇ ॥೨೦॥ ನಾದದಲಿಲ
ಯಮುಖವಮನವುಂ । ಸೈದಿಪುದೆಲಯಯೋಗಕಳೆ । ಬಿಂದಾದಿರಚನೆಗ
ಳೂರ್ಧ್ವದಲಿಬ್ರಹ್ಮತ್ರಿವಧಿಯಲಿರಲೂ॥ ಆದಿತೋರ್ಕೆಯಸ್ಥೂಲಮಿಳಿತದ।
ನಾದವೊಳುಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವಪ್ಪುದೆ । ಸಾಧನದಸಂಬಂಧದಂತಃಕರ್ತ್ರವೆನಿ
ಸುವದೂ ॥೨೧॥ ಕಾಯಮಂನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯಶನವಿ । ಷೇಯಮಂನಿಗ್ರಹಿ
ಸಿಪಟುತರ । ದಾಯಸವನೇಸಹಿಸಿರೇಚಕಕುಂಭಕಂಗಳಲೀ ॥ ವಾಯು
ವಂನಡರೆತ್ತಿಬಂಧಿಸು । ವಾಯತವೆಹಟಯೋಗವೆಂಬರು । ಈಯುಗದ
ಲಳವಡದುಜೆಲಿಸಲುಪ್ರಾಣಸಂಶಯವೂ ॥೨೨॥ ನಾಲಿಗೆಯನಡರೆತ್ತಿವ
ತ್ತಿಗ । ಮೂಲವಂವಿಂಗಡಿಸಿತುದಿಯಂ । ಮೇಲೆಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನಕಿಡಿದುವ
ಜಿಹ್ವಾಸರಣಿಯಲೀ ॥ ಮೇಳವಿಪಸುಧೆಯುಂಡುಯದರಿಂ । ತಾಳಆಯು
ರ್ಜಯಕರವಬಹು । ಕಾಲವಿರಲೆಂಬಿಕೆಯಲಾಗದುಜ್ಞಾನಮೋಕ್ಷಗಳೂ॥
ತರಣಿತಿಳಿಯೆರಾಜಯೋಗವು । ಕರಣಚಾಪಲ್ಯವನುನಿಂದಿಸಿ । ಪೂರ
ವಿಷಯವುಂವಿಮುಖಗೈದಂತರ್ಮುಖಕ್ಕೆಳೆದೂ ॥ ಮೆರವಚಿತ್ಕಳೆಬಿಂದು
ನಾದದ । ಸರಣಿಯಲಿಸುಜ್ಞಾನವುಂವಿ । ಸ್ಫುರಣಗೈವೊಂದಿಪ್ಪುದುಬ್ರಹ್ಮ
ಸಮಗ್ರಸಂಪದವ ॥೨೩॥ ಲೆಪ್ಪಿಸಲುಉಪವಿಸಲುವಚಿಸಲು । ಶಕ್ಯವಲ್ಲ
ದಪರಮಸಂತಸ । ಸೌಖ್ಯಸಾಗರದೊಡನೆಮನಸಿನನಡಿಯಸೊಡೆವೆರಸೀ॥
ಸೊಕ್ಕಿದಮನಸ್ಕತೆಯಸೈದಿಸ । ತಕ್ಕ್ಯವೈಘನರಾಜಯೋಗವು । ದಕ್ಕೆ
ಪಾಸಟಿಯಲ್ಲವುದರಿಂರಾಜವೆಸರಾಯ್ತು ॥೨೪॥ ಪರಿಕಿಸಲುಸದ್ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿದ್ಯಾ । ಶರಧಿಗಂದ್ವಿಜರಾಜನೇಣಾ । ಪರಿಯಬೆಲ್ಲರಯೋಗನಿರ್ಜರನಿವ
ಹಸುರರಾಜಾ ॥ ಮೆರವಮುಕ್ತಿಯನವನಿಧಿಯಬಂ । ಧುರಕೆಕಿನ್ನರರಾಜ
ತೇಜಾ । ಸ್ಫುರಣವೊಳ್ಗ್ರಹರಾಜನದರಿಂರಾಜವೆಸರದಕೇ ॥೨೫॥ ಮ
ತ್ತುಳಿದಮಂತ್ರಾದಿಯೋಗಗ । ಳತ್ಯಧಿಕಕಾಠಿಣ್ಯಸಾಧನ । ಪ್ರತ್ಯವಾ
ಯಗಳುಂಟುಯಡೆಗಳಲತುವಲ್ಲದೊಡೆ ॥ ವಿತ್ತಜಯಲಯಕರಗಳೊ
ದಗದು । ವೃತ್ತಿಯಳಿಸುತನಿಷ್ಪ್ರಯಾಸದಿ । ಪತ್ತಿಸುವುದುನ್ನತಿಯನದ
ರಿಂರಾಜಯೋಗವಿದೂ ॥೨೬॥ ಕರಣಲಯವಿಲ್ಲದೊಡೆಮುಕ್ತಿಯ ।
ಸಿರಿಯುಕೆಡೆನೂಕುವಳುಗಡ । ಮತ್ತಿರುವಯೋಗಗಳಿಂವೆಸೋಲಯವಾ
ಗದದರಿಂದೇ । ಸುರಪದವಿಮೊದಲಾದಭೋಗ । ಕ್ಕೆರಗಿಕೆಡುವದರಿದ್ರ
ಯೋಗಗ । ಳಿರಲಿಘನಪದವೀಸವ್ಪುದದರಿಂರಾಜಯೋಗವಿದೂ ॥೨೭॥

ಬಯಲಭಾವದಿಮನವಬಂಧಿಸಿ | ಲಯಗೊಳಿಸಲಾಸಾಧ್ಯತಿಳಿಗೇ | ತೆಯ ಮನೋದುರ್ನಿಗ್ರಹಂಚಲವೆಂಬವಚನವನೂ॥ ನಿಯತಮನಿಸದ ಪಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿ | ಜಯಸುವಡೆತದ್ವಿಧಿಯಲಲ್ಲವೆ | ಸಂಯಮಿವಾಯ್ವೊರಿಸುವದುದ್ಧ ಷ್ಕರವೆಂಬನುಥದಂತೆ ॥೮॥ ಹಾಸಿಗ್ಯೆದದವಥನವೆಲ್ಲನೆ | ವಾಸರಿಸಿವಿಳ ಗೆಂಡಪರಿಯ | ಭ್ಯಾಸಬಲವೈರಾಗ್ಯದಿಂದೊಲಿಸುವದ ಚಿತ್ತವನೂ ॥ ವಿಷಾಸೆಲಳಿಯದಶ್ರವಣಮನನದ| ವಾಸನೆಯಸಂಗವಿಸಿಸುಸ್ತ್ಯಖ | ಗ್ಯೆಸು ವುದುವೈರಾಗ್ಯದಿಂಪರಿಗೃಹ್ಯತೇಯನಲೂ ॥೩೦॥ ಭಾಗ್ಯವು ದುಷ್ಕನೆಚಿತ್ತ ವಿಸುವೈರಾಗ್ಯವರ್ತನವೆಂತಾತಥ್ಯಸ | ಮಗ್ರಮೆಂತೆನಗೊದಗುವುಗು ತದ್ವಿಧಿಯವಿಸ್ತರಿಸೀ ॥ ಯೋಗ್ಯತೆಯನನ ಗೈದುಸಜ್ಜನ | ಭಾಗ್ಯನೆನಿ ಸುವಸಾಹಸದಪಟು | ಶ್ಲಾಘ್ಯತನ್ಮಾಡಿಗಲ್ಲದಿಪ್ಪವೆ | ಪಾಲಿಸಿ ವುದೊ ಲಿದೂ ॥೩೧॥ ತನಯಲೇಸ್ಸೆನಿಜವಿರಾಗದ | ನನುವಿಡಿದಸುಜನರಿಗೆನೊದ ಲಿಲಿ | ತನುವಿನಳತೆಯಸಂವೆಡಗವರಿಕಿಸಿದಬಳಿಯಲ್ಲಿ ॥ ತನಗೆತಾನೇಸುಜಜ ದೊಳೆಸು | ಜನಿಸವೇಜೀಂಹಾಸನರಕದ |ವನೆಯಲಾಮುಗ್ಯೆಯನೋಳ್ಳ ಡೆಮುಖರಮೇಕಿನ್ನು॥ಯಮನಗಕಸಂಪೂರಿವಮಲ| ತ್ರಿಸಿಗಳಹದಗ್ಗಂ ಧರಾಸಿಗ !ಅಮಿತದಿಂಬೇರ್ಪಡಿಸಿದಾವಸ್ತುವಿನಪ್ರಕರದ॥ಅಮರಚಿದವಿಂ ಡಾಂಡವ್ಯೆಸಲೆ | ಭ್ರಮಿಸಿಮೋಹಿಪರೆಂತಮೇಧ್ಯವ |ಸಮನಿಸಿದಸಂಪು ಟಕೆಕಾಣುತಶಿವಮಹಾದೇವಾ ॥೩೨॥ ಹೊಲೆರಕುತನವಮಾಸನಿಂಪೊ ಗ್ಗಳುತಶುಕ್ಲಸಮಿಶ್ರಪಂಕದ | ಬೆಳವಿಗೆಯತನುವೆಂಬವರ್ತ್ಯನರಿಯವೆ ಲೋಕಾ॥ತಿಳತಿಳದುಮೋಹಿಸುತನರಕದ|ಕುಳಿಯಲಾಳುವಸುಖಮಚಿತ್ರ ದ | ರಳವನೇವಣ್ಣಿಸ ವೆಮಾಯಾಮಹಿಮೆಯುದುಭುತವಾ |೩೩॥ ಎಲು ವಿಚಿವ್ಯರನಾಗೆಸುವಶಿರಿ | ದೆಲುಗಳೇಹಾಜರಕೆಸಾರ್ಚಿದ |ಗಲಗಳೆನಿಸು ವನರಗಳಬಿಗಿಗಟ್ಟುವಳ್ಳಿಗಳಾ ॥ ಒಳಗೆಮೇಧೋಮಾಂಸಬಿತ್ತಿಯ | ಪು ಳುರಕುತಮಲಮಜ್ಜಕೀವಿನ | ಬಳತೆಯಿಂದನುಗ್ಯೆದಸದನಮಿದ್ಯೆಸಮ್ಯ ತ್ಯುವಿನಾ ॥೩೪॥ ನಾಡಿಗಳೆನಡುಗಂಬವಿಗತಲೆ | ಯೋಡಿನೆತ್ತರಗಂಭ ಮೇಣಿಡೆ ! ಯಾಡುತಿಪ್ಪನಡೆಗಂಭಗಳೆಕಾಲ್ಗಳುಕಣಾಮೋಲೇ ॥ ಕೂಡೆ ಚರ್ಮದಹೊದಿಕೆಯಿಂದವೆ | ಜೋಡಿಸಿದಮಲಭಾಂಡಸಾಮ್ಯದ | ಗೂಡ ನೆಂತೊಡಬುವವೈಮಮಕರಿಸಿತಾವೆಸುತಾ ॥೩೫॥ ಬಾಯೊಳೆಂಜಲಸಾರವ ಲಮೂ | ತಾಗ್ರಯತದಪಟುಘೋರರ್ಪ್ಲೇಷವಿ | ಡಾಯೆಗಳಿವಿಸ್ಥರಕಳ್ತ್ರ ಲಮಯನವದ್ವಾರಾ ॥ ವಾಯುವಶದಲ್ಲಿಹಾರನಿರ್ಗತ | ವಾಯುವೇಕಿರ

ಹಾರಬಾಲ್ಯದ | ರೋಗಜರೆಕೌಮಾರದಾವಸ್ಥೆಗಳವೈಕಾರಾ ‖೩೭‖ ಪಾ
ತಕಂಗಳಬೀಡುಸ್ತ್ರೀಸ್ಮೃತಿ | ಸೂತಕಂಗಳದೀಡುವುಜಿಸಂ | ಘಾತಜ
ನ್ಮದನಾಡುವರಕಗ್ಗೊಲೆಂಬಲ್ಗಾಡೂ ‖ ಜಾತಿಪರ್ಣದಸೊಡುಪೊಲೆ
ಮಲ | ಭೀತಿಗಿಕ್ಕೆಯಗೂಡುವ ಕರ | ದಾತುರದಲತಿಕೇಡ ಅಂತರಿದುಳಿ
ದುನಲಿದಾಡೂ ‖೩೮‖ ಖೂಳನೀರಿನಜೆಳಪ್ರಜಾಗ್ರಂ | ದಾಳಿರಲುಸಂಚ
ಲವುಸುಷುಪ್ತಿಭ | ಡಾಳಿಸಿದ್ದಡಗೆಳವುಮತ್ತೆಚ್ಚರಿನಮೇಲುಳಿವೂ ‖ ಕಾಳು
ವಿಷಯದಶಳವುಇಂದ್ರಿಯ | ದಾಳಿಕೆಯವೆಗ್ಗಳವುಮಾಯಾ | ಜಾಲದಂ
ಕೆಯುಗೆಳವುಯೆಂದೊತ್ತರಿಸಿದುದತಿಳವೂ ‖೩೯‖ ಈರಚನೆಯಿಂಸೂಕ್ಷ್ಮಲತ
ನುವಿದು | ನೀರಬೊಬ್ಬುಳಿಯಂತೆಕ್ಷಣಿಕಂ | ದೋಷಹಾರುವದ್ಯೆಸೆಪ್ರಾರ
ಬ್ಧಾನುಸಾರದಲೀ | ಜಾರದಿಹತನುವೆರಡುಸೂಕ್ಷ್ಮಶ | ರೀರಕಾರಣವೆಂ
ಬನೆಳವಿಂ | ಬೇರಿರುವವೈಸ್ವರ್ಗನರಕವಸಾಚಿ ಬಳಲಿಸುತ ‖೪೦‖ ಚಿಂ
ಣಕೇಳ್ಯೆಬಾಲ್ಯವೊದಲಾ | ಗಿನ್ನದೇಹಾವಧಿಯಲತಿಥರ | ದುನ್ನತದಕ
ಡುದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳಾತಣವ ‖ ನುಣ್ಣವರಕೋಕಿಪರಸೆಳವರ |
ಕಣ್ಣಡೆಯಕಾಣುತಲಿರಾಗದ | ಬಣ್ಣಿಸಂಬರುವುರಳರೋಬಲ್ಲವರೊ
ನೋಡಂದ ‖೪೧‖ ಅವನಿಗಂಬುಪ್ಪುವಿಗೆವಹ್ನಿಗೆ | ಪವನಗಗನಾನ್ನಕೆಪ
ವಿತ್ರಕೆ | ಸವೆಯಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದೇವತ್ವಗಳಯೋಗ್ಯತೆಯ ‖ ಕವರತಿಳ
ತನುಗತದಲೊಂದೇ | ದಿವಸಮಾತ್ರದಸೋಂಕಿನಿಂಸಂ | ಭವಿಸಿದಾಯೋ
ಗ್ಯತೆಯನೆಣಿಸಲುದೃಷ್ಟಕೃತಗಳಲೀ ‖೪೨‖ ಮಲವಿಸರ್ಜನದೊಡನೆ
ಪಾಕಳ | ತೊಳದಜಲಸಿಂದೊಡನೆತಾಕುಳ | ವಳದತನುವಿಡುವೆಡನೆದೇ
ಗುಲವಾಯ್ತುಭೂಮಿತಳ ‖ ನೆಳಲನೋಡಲಪಾತ್ರನುಂಪು | ಕ್ಕಳಿ
ಸಲದಕಪವಿತ್ರನುಂ | ಕ್ಕಳದೊಳಗಿಳಿಯಲದುಮೂತ್ರಮುಂಮೇಣು
ದುಕಮಿಂತಾಯ್ತು ‖೪೩‖ ಈಕಥನದಿಂದಳದದೇಹವ | ನೌಂಕಿದಹಿಸ
ದವಹ್ನಿಗಶನವ | ಪಾಕಗೈವಪವಿತ್ರಮಳಿದುದುಮುಟ್ಟಲನುಮಾನ ‖
ವಾಕರಿಸರೇಜನರಧೋಮುಖ | ಸೋಂಕಿನಾನಿಲನಿರ್ಗಮಕೆನಿಂ | ನಾಳಿ
ಕೆಯಂಘ್ರಾಣಸುಯಿಲಂಪವನಗಿಂತಾಯ್ತು ‖೪೪‖ ನಿಯತಮಿದುಎಂ
ತಿರಲಿಕೇಳ್ಳೆ | ಒಯಲಿಗಾದವಿಚಿತ್ರನುಂಪೂ | ಲೆಯುವತಿಯಂನಂತ್ಯಜರ
ಸೋಂಕದಬರಿಯಬಯಲಿನಲೀ ‖ ಯ್ಯೆದಿದೊಡತಿಳಿಯತಿಸನೀಹದ | ಮೈ
ಲಿಗೆಯದೆಂದನುತಮಜ್ಜನಗೈ | ವಪೆಶೆಯಿಂಗಗನಕೊಂದಿತಲಾನಯೋಗ್ಯ
ತೆಯೂ ‖೪೫‖ ರೂಪಿರದಬಯಲಿಂಗೆವಸ್ಪಷ್ಟಾ | ರೋಪಮಾಗುತ್ತಿರ
ಲುಬಳಿಕಸ್ಪ | ರೂಪನೈದಿದಭೂತಗಳಿಗೇನಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೋ ‖ ಈಪರಿ

ಯುರಾಜಾನ್ನವುದರ ! ವ್ಯಾಪಕದದೆಸೆಯಿಂದಕಲ್ಮಷ । ರೂಪಿಡಿದುದ ಗಂಧವೈದಿದವಿಧಿಯುನರಿವೆಯುಲಾ ॥೪೬॥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇತರದಪರವುಪ। ವಿತ್ರವಸ್ತುಗಳನಿಸಿಸೋಂಕಿನ । ಮಾತ್ರದಿಂದಲಯೋಗ್ಯತೆಯುನನುವಿಡಿದುನಸಿವುತಿರೆ ॥ ಗಾತ್ರವೇತಾನೆನತಸಂತತ ! ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಾವಾಸಗೈವವಿ । ಚಿತ್ರಪುರುಷರಭವಣಿಯುನಿನ್ನುಸುರಲೇನೆಂದ ॥೪೭॥ ಈತೆರದದೇಹದಪರೀಕ್ಷೆಯು । ರೀತಿಯುಂಸೆಂಗ್ರಹಿಸಿಮೇಲದ । ನೋತ್ತುಮುಗ್ಗಂಗೊಳಿಸೆತತ್ವಾಕ್ಷಿತ್ವದನುವಿಡಿದೂ॥ ಆತುಮಧ್ಯಾನ್ನದಲಿಸಲೆಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯುಂಸೆರೆಬಲಿದುಬಳಸುವ । ಚಾತುರಿಯುಮದನೆಬರ್ಕೈವೈರಾಗ್ಯಮೆಂದೆನಾತ ॥೪೮॥ ಬಾಲತೀಳವಿದುನಿಜವಿರಾಗದ । ಮೂಲಮಾನಸುಲುವೆವೃಪುನದೊಲಿದಾಳುತಿಹವಿಷಯುಗಳವಿಮುಖಂಗೈದುಪರಿಯೊಂದು ॥ ಏಳಿಸುತಮನಮೆುರಗಲೊಲ್ಲವ । ಶೀಲಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೃತ್ತಿಯು ! ಕೀಲಿಸುವಬಗೆಯೊಂದುಬಿಡದಾಚರಿಪುದೀಹದನ ॥೪೯॥ ದೇವದೇವನೆವಟುವಿರಾಗದ । ಠಾವನವಗಾಹಿಸಿದೆನತಿಕರು । ಣಾವಿಶೇಷಣವೆರದಸದ್ಬೋಧನೆಯುಸೆರಣಿಯುಲಿ॥ ಈವಿಧದಲಭ್ಯಾಸಬಲವುಂ । ಮಾವಿಶಿಷ್ಯತೆಯುನುವದಾವಂ । ತಾವಿವರವುಂನೊಲಿದುವಿಸ್ತರಗೈಯುಬೇಕೆಂದ ॥೫೦॥ ಘಟ್ಟಕೇಳಭ್ಯಾಸಬಲವುಳ । ವಟ್ಟತರಿಸಲುಶೂನ್ಯತೋರ್ಕೆಗೆ । ಕಟ್ಟುವಡೆಯುದುಕರಣವುದರಿಂದೊಳನಿರೀಕ್ಷಣದಿ॥ದಿಟ್ಟಯುಂಸೊಡಗೂಡಿಸಾದದ।ಬಟ್ಟೆಯುಲಿಕಳಬಂದುತೋರ್ಕೆಗು । ಮೆಟ್ಟಲೇರಿಸುತಕ್ಕದುಕನ್ಯರುಪರಮೇದೆನಲ ॥೫೧॥ ವತ್ಸಕೇಳಿಹವರ್ತನದಲ।ತ್ತೆಚರಿನವಸ್ತುಗಳನೋಳ್ಪಡೆ।ಬೆಚ್ಚಪರಿವನನಿಲುವುದ್ಯಸಲೆತದ್ವಿಶೇಷಣದೀ ॥ ಬೆಚ್ಚಿರುವಕಳೆನಾದಚಿತ್ರವ। ಮುಚ್ಚಿಪೊರವಿಷಯುಗಳಸುಖವುಂ । ತಚ್ಚಮಸಗುತಲೊಳವಿಚಾರದಿಶಿಲುಕುವುದುಮತಿಯೂ ॥೫೨॥ ಮೊದಲುತೋರಿದತೋರ್ಕೆಯಿಂಮೇ । ಲುದುವಿಶಿಷ್ಯತೆಯುದರಿನಿಂಪಿರಿ । ದದುಭುತವಿಮಲಣವಿಚಿತ್ರವನೋಡುತೀತೆರದಿ॥ಇದಿರಿಡಿದದೃಶ್ಯಗಳಪ್ರತ್ಯಯು ! ಮೊದಗಿದನಿತುವಕಳಕಳನುತಂ। ತುದಿಗೆಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದದಲಿಲಯುಮಹುದುಸನ್ಮತಿಯೂ ॥೫೩॥ ಈಕ್ರಿಸುತಲೀತೆನನರಿದವು । ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗಾಸನನುಬಂಧವು । ಲಕ್ಷವುದೆಗಳೆಂದುಸಾಧನಕರದುಪಾಯುಗಳೂ ॥ ಸಾಕ್ಷವುನೆತದ್ವಿವರವುಂಸ । ಲ್ಲಕ್ಷಣದಲರುಹುವೆನುತುದಿಗಹ । ಮೋಕ್ಷಪದ್ಧತಿಸಹಿತೆಲೊಂದೊಂದಾಗಿತಿಳಿವಂತೆ॥೫೪॥ ಪಕ್ಷಿಕಾಂಕ್ಷಿತರಾದನುಲಸ । ದ್ಭಕ್ತಿನಿರುತರುಮೊದಲುವಿಷಯುವಿ । ದ

ಕ್ತಿಯಿಂದಳವಡಿಸಿಸದ್ಗುರುಚರಣಮಂನೈದಿ ॥ ಯುಕ್ತಿಶಿಕ್ಷಾಪಥಗಳನಂ
ವಿ । ದ್ವ್ಯಕ್ತನಾಲ್ವಿಧಮಂನಮರ್ಜಿಸಿ । ವ್ಯಕ್ತಮೆನೆಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶಂ
ಪಡೆವುದದರಿಂದೇ ।೫೫॥ ಸಿರಿದಹಾದಿನಮಿಸುವುದುಮಿಗೆ । ಪರಿಯಾಲ
ಕಸವನಲಸದೆಪದುಗಡ । ಪಿರಿಮುಸಿದೆಗಮಲವೆಬಂನೆಂಬುವುದಾತೆಮ
ಸದೀ ॥ ನಿರುತನಿದ್ರೆಯುಬಂಧಿಸಲುಜಡ । ಮೆರಗಿರುಜೆಯೊದಗುವುದುದೇ
ಹದ । ಪರಿಯುಪರಿಕಿಸಿಮಿತದಲಾಚಿಸುಸುಪ್ತಿಯಾಳನಗಳ ।೫೬॥ ಸುಗ
ನೆತನುವೆಥೆಯುಡರಿಡಡೆಯೊಳು । ತಗುಲಿಮರದುಮನನೃತನ್ಮನ । ಮು
ಗಿದರಾವಿಲಿಲಕ್ಷ್ಯನಿಲುವುದದರವೆಶೆಯಿಂದೇ ॥ ಸೊಗಸುವಡದ್ವೈಸಾಧಸವು
ಮನ । ಬೆಗಡುಗೊಡದಂದದಲಿಪೇಡಕೆ । ವಿಗಡಮೆರಗದಹಾರಸಿದ್ರೆಯು
ಬಳಸುನೀನೆಂದ ।೫೭॥ ಅಶನನಿದ್ರೆವಿಹಾರಕೇಷ್ಟೈಜು । ಸಸಿನದಿಂದಾರ್ಜಿ
ಸುತನುವಾ । ಲಸಿಕೆಇಲ್ಲದಚಿತ್ತಸಿಯುಮಿಸಿದಂತೆನಿಲುಸಿಹುದೂ ॥ ಕಳ
ಲತೆಯುಸಂಗ್ರಹಿಸಿನಾಲಕು । ನಿಸಿತಸಾಧನಮುಂಬರಿದುಬಾಹ್ಯದ್ವೈಭಯು
ಮಾನಲಜ್ಜೆಗಳರದಶಾಂತದಲೀ ॥೫೮॥ ಸರ್ವಸಮಸನ್ಮತಿಯುಸಲುಗೆಯು ।
ನಿರ್ವಹಿಸಿಯೋಗಾಂಗವಿಧಿಯುಲು । ಸುಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸನುನಿಸುತನಿಷ್ಠಾಮ
ಕೌಶಲವ ॥ ಸರ್ವನಿರ್ಮಲಸುಪ್ರದೇಶದ । ಲೋರ್ಮನೈಕಾಂತದಲಿಪೂರಗ
ಣು । ಸುರ್ವಗದಕಿರಿದ್ವಾರಸಾಧನಶಾಲೆಯಂನೈದಿ ॥೫೯॥ ಉಚ್ಚನೀಚಗ
ಳರದಸಮತೆಯು । ಗದ್ದುಗೆಯುದಭಾರ್ಜನೆಗಳಂ।ದುದ್ಧರಿಸಿಮೇಲೊಸ್ತ್ರ
ಮಂಪರಹಿಂದಸುಖಾಸನದೀ ॥ ಪ್ರೌದ್ಧಿಮಂಡಿಸಿಬಲಿದಬಂಧದ। ಸಿದ್ಧಪದ್ಮಾ
ಸನದಸೊಬಗಿಂ । ಮುದ್ರೆಮೂರರಲಾದಿಷಣ್ಮುಖಿಯುಂಸಮರ್ಥಿಪುದೂ॥
ಇಂದ್ರಿಯುವುಪ್ರಾಣಾದಿವಾಯುಗ। ಳೊಂದುಸೂತ್ರದಿದೇಹಮಸ್ತಕ।ಕಂ
ಧರದಸಮತೆಯುಲಿಕಣ್ಮನಗತಿಗಳೇಕತೆಯಿಂ ॥ಸಂಧಿಸುತಸದ್ಗುರುನಿರೂ
ಪಣ । ದಂದಮೋಳ್ಗುರಿಯೊಳಗೆಧ್ಯಾನಾ । ನಂದದಿಂಲಕ್ಷತ್ರಯಂಗಳ
ಪಥವನೈದುವದೂ ।೬೦॥ ದೇವಪದ್ಮಾಸನವಬಲಿವುದ । ದಾಪವರಿಸಿದ್ಧಾ
ಸನದಬೆಡ । ಗಾವ್ರೋಲಿಪುದುಷಣ್ಮುಖಿಯುಬಂಧಸುವತೆರನೆಂತೂ ॥ ಈವಿ
ವರಮಂಬೇರುಬೇರೆನೆ । ರಾವುಗಾಣಿಸಿತದ್ವಿಶೇಷದ । ಭಾವಮಂಬಣ್ಣಿಪು
ದುತುದಿವೊದಲರಿವಪರಿಯಂತೇ ॥೬೧॥ ತನಂಬಕೇಳ್ವೈಸಿನಗವೊದಲಾ ।
ಸನದಭೇದಪಪೇಳುತಿಹವೆಂ । ತೆನಲುಸಿದ್ಧಾಸನವುಸಿಹ್ವವುಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸ
ನವು ॥ ಮನದಿಭಾವಿಸುಸ್ವಶೂರಾ । ಸನಸುಖಾಸನಕಾಷ್ಟಕ್ರೌಂಚಾ।
ಸನವುಸರ್ವತೋಭದ್ರಗೋಮುಖಗರುಡವಾಯೂರಾ ।೬೨॥ ವಜ್ರಳಿ

ಳಿವುಕ್ಕೋಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಟಾಸನವು ಮುದ್ಗರಮಂಡುಕಾಸನ ಕಲಿತ ಮೃಗ ನಾಗಾ
ಸನವು ಕುಕ್ಕುಟ ಕುಂಜರಾಸನವೂ ॥ ಬಳಿಕ ಕೂರ್ಮಾಸನವು ಖಡ್ಗಾಸನ ।
ಮುರಳಿಕಾಸನ ನದಹನಯೋನ್ಯಾ । ಸನವು ವಾಯಿ ಯ್ಯಾಘ್ರ ವೈಣಿಕವಸ್ತ್ರ
ವಾಸನವು ॥೧೪॥ ಆಸನವು ವೀರಾಸನವು ವಾ । ರಾಹ ಪರ್ಯಂಕಾಸನವು ಪ
ದ್ಮ ಪಥ । ಪಕ್ಷಿ ವೃದತಾಣಾಸನವು ತ್ರಿಪಥ ॥ ಆಸನವು ಆಹಸ್ತಿ ಕರ್ಣಾಸನವು
ಹೃದ್ವುವು ತೀರ್ಥ ಯೋಗಾಸನ । ವಿವಾದಿಯ ದಾದಯು ಬಿತ್ತಾಲಕಾಸನದಿ॥
ಸ್ವಸ್ತಿದಲಿ ಸಾಧಿಪ್ರದ ತನಗೆಪ್ರ । ಶಸ್ತ ಚ್ಯಾದಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರು । ತತ್ತ್ವ
ಲಾಯುವನಿಯಮದಶಪರ್ಯಾಯತೆಯತಿಳಿಯೆ । ಸ್ವಸ್ತಿವಾಹದು ಚಿತ್ತವದೆ
ಕೆಯ । ವಿಸ್ತರಿಸುವೆವು ಯಮದಶವುಗಳ । ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಯಲಹಿಂಸೆ ಸತ್ಯಾ
ಸ್ತೇಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು ॥೧೫॥ ತನಯತಿಳಿಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು । ಕ್ಷಮೆಯ ಧೃತಿ
ದಯೆ ಆರ್ಜವವು । ಅನುದಿನದಿ ಮಿತಭೋಜನವು ಶೌಚಾದಿಗಳ ಯಮವಹ
ವು ॥ ಘನತಪವು ಸಂತೋಷ ಆಸ್ತೀಯ ವಿವು । ದಾನವು ಪಜನ ಶಿದ್ಧಾಂತಶ್ರ
ವಣ ಲಜ್ಜೆ ಮತಿ ಜಪವ್ರತನಿಯಮದಶವುಗಳ ॥೧೬॥ ನನುವಿಡಿದು ಆಸನವು
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಧಾ । ರಣ ಸಗುಣ ವಿಗುರ್ಣ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾ
ದಿಗಳ ಸಾಧಿಸಲೂ ॥ ನಿನಗೆ ಮನವಿರತಿಯೆಂದಗುಪ । ದನಘ ಕೇಳು ನ್ನದ
ರಸಂಗತಿ । ಮನುಪವಾ ಣಾಯಾಮ ಧಗೆಯು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ ॥೧೭॥
ವೇದಿಕೋಪವನಲ್ಪ ದ್ವಾರದ । ದಾಡಯಾದಲಿ ರಂಧ್ರವಾಷದು । ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲ
ದ ಯೋಗಮಠದ ವಾದು ದಂಸ್ಯೆದಿ ॥ ವೇಯಿ ವ್ಯತಿಯಾದ ಕೃಶ ಕೃಷ್ಣ
ಜ । ನಾದಿಗಳಾದ ಯೋಗಗೃಹ ಗೋಪಹರ । ಣಾದಿಗಳ ಸಂಸಂಗ ರಹಿತಾ
ಬಳಿಕ ॥೧೮॥ ವೇದರುದ್ಧತೆಯಾದ ಬಿಣ್ಯ । ಕಾದಿಗಳ ವರ್ಜಿಸ ತನುಗು
ಣಾ । ವೇದಶಿದ್ಧತೆಯಾದ ಮುದ್ಗ ಪಟೋಲಕ ನಿಲಿಸಿ ॥ ಆದಿಪಾ ಣಾಯಾಮ
ಮುಪಾರಂ । ಭದಲಿ ಗುರು ಕರುಣಾಧಿಕ । ದಿಯಾದ ಸ್ತುತಿ ಬಿ
ಸಿನಂದನೆಯು ಗೈರೂ ॥೨೦॥ ತನಯ ಕೇಳ್ ಪ್ರಕ್ಷ್ಯೋಕ್ತ ನಾಡಿಗ । ಳನುವ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಾರಿಸಿಯೆ ಮೇ । ಲನ ನಡದಲಾಹ ದಶ ದಿಯ ಮಂತ್ರ ನಿಯಮಂಗೆ
ಳಂ ॥ ತನುವಿಲಾಘನ ದೀಪನವು ಜಠ । ರಾಗ್ನಿವರ್ಧನವಾಗಿಯಾಗಿಯೆ । ಜ
ನಿಪ ನಾಡಿ ಶುದ್ಧಿ ಚಿಹ್ನೆಂಗಳ ನಾಮತ್ತಿಳಿದ ॥೨೧॥ ನೆರೆದಿವಾಕರ ಗಳದನವಿ
ಪ್ರಜ್ಞಾಯಿನಿರಿಸಿ ತಳ ಬಸ್ತ್ರಿಕೆ ಭ್ರಮರಿ ಮೂರ್ಛೆಯ ಕೇವಲಾಸ್ತ್ರ ಯುದಷ್ಟ
ಕುಂಭಕವ ॥ ಸುರುತರದ ಬಂಧತ್ರಯಂಗಳ । ನಿರುತ ಭ್ಯಾಸಿಸು ತ್ರಸೀ
ಲ । ಲ್ಲಿರುತರುನ ಪ್ರಾಕೃತವು ಸ್ವೈಕೃತ ರೇಚಕ ಪೂರಕದಿಂ ॥೨೨॥ ಪುರುತಕುಂ

ಭಕದಿಂದಲೆೞಗುವ । ಸ್ಫುರಿತಉತ್ಕರ ಷಾಪಕರ್ಷಣವು । ಭರಿತನಾ
ಸ್ರೋತ್ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿರಸುತಿಹ ಪರಿಯೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಸಪ್ತ
ಮು । ಮರೆಯುಲಿಪಬಿಂಗಾಕಿಹವಂ । ನೆರವೆನ್ನೆನವು ಕಂಪವೇಹೋದ್ವಾನ
ಗಳಕ್ರಮದಿಂ ॥೨೩॥ ನೆರೆಕನಿಷ್ಟವುಮಧ್ಯಮೋತ್ತಮ । ವಿರುಪಪ್ರಾಣಾ
ಯಾಮಶಿದ್ಧಿಯು । ದೊರೆಯೆಪತ್ಥಿದ್ವಾರಗಮನವಕಮಃ ಭವನಾದ॥
ಇರುವನೆಲ್ಲಾಗ್ರಂಥಿಭೇದನ । ಪರಿದುತಿಳಿಯಲ್ಕಾ ಶಿರೋಗಮ್ಯಗತ । ಚೆಂ
ದ್ರಾಮೃತಪರೀವಿಸ ತಿರುವಕ್ರಮದಿ ॥೨೪॥ ಬಳಕಪ್ರಾಣಾಯಾಮಬಲ
ದಿಂ । ದಳತೆಗೆಂದದಪಾಪವಳಿವುದು । ತಳೆಯುವದುತಶಾಂತಿಅಜ್ಞಾನಾಳಿ
ಯುದಳಿಯುವದೂ ॥ ಕಳೆದುಪ್ರೋಪ್ರದ ಕೋಪಜ್ಞಾನವು । ಪೊಳೆಯು ತಿರು
ವನುದೂಪದೀಪ್ತಿಯು । ತಳೆದಮಲಿನಪನಳಿದುಚಿಸಿರ್ಮಲವನ್ನೈದುವದು ॥
ಬಳಿಕಅಣಿಮಾದಿಗಳುಅ । ತ್ಯಾಲಸ್ಯವ್ಯಾಧಿಪ್ರಮಾದಸ್ಥಾನದ । ನೆಲೆಯು
ಸಂಶಯಮನಪ್ರತಿಶ್ರದ್ಧೆಶೂನ್ಯತೆಯುಂ ॥ ಉಳಿದ ದಾಗಲುಭ್ರಾಂತಿದರು
ಶನ । ತಳೆಗದುಖ್ಖವುದೌರ್ಮನದ । ಲೇನುತಹವಿಷಯಾದಿದಿಶವಿಘ್ನಗಳನ
ತಿಗಳೆದು ॥೨೫॥ ಲಯವುಸಲೆವಿಕ್ಷೇಪಕಾ । ಷಾಯಗಳೆನಿಪದೋಷ । ತ್ರ
ಯಂಗಳಸುಳಿಯುಗೊಡದಲವಾಗಲಾಯಾಆಸನದಬಲಿದು । ನಿಲುವದಕೆಸ
ರ್ವಸನಂಗಳ । ಬಳಕೆಯಲಿಮುಖ್ಯಾರ್ಥವನ್ನೇ । ತಳೆದಶಿಸ್ಥವುಸ್ವಸ್ತಿಕ
ವುಪದ್ಮಾಸನವುಬಳಿಕ ॥೨೬॥ ಪಡೆವೀರಾಸನಸುಖಾಸನ । ಬೆಡಗಿಡಿದ
ವಿವೃಇದಕೆವಿವರವ । ನುಡಿದುಪೇಳುವೆಸ್ಯದತೊಡೆಗಳಗೂಡೆಯನಡು
ವಿನಲೀ ॥ ಮಡಗಿಪದಗಳನೆರಡರ ಜುವೆನಿ । ಪೊಡಲಿತಿದುತಾಪಿತಧೈಕುಳ್ಳ
ರೆ । ನುಡಿದರದನೇಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನವೆಂದುಬಲ್ಲವರೂ ॥೨೭॥ ಎಡದಪಾದದ
ಮಡವನಡಿ । ಮಾಡಿರುವದಕ್ಷಿಣದತಿಯುಮಡಮಂ ॥ ನೆಡದತೊಡೆಯಾಮೇ
ಲುಗಡೆಯೆಮಡಗಿದ್ದೃಢವಾಗೀ ॥ ಬಿಡದೆತನುಕಂದರಸವ ತೆಯಂ । ಸಡಿ
ದುನುಡಿಯನ್ನಾಡದಿಪ್ಪಿರೆ । ನುಡಿವರದಬಲ್ಲವರ ವೀರಾಸನವಿದೆಂದೆನು
ತ ॥೨೮॥ ತನಗೆಮತ್ತಿನ್ನಾವತೆರದಿಂ । ಜನಿಪದೋಧೈರ್ಯವದುತಾನಂ ।
ತನುವಿನಿಂದಲಿಕುಳಿತುಮತ್ತೇಚಲನೆಇಲ್ಲದಲೇ ॥ ತನುಮನಗಳನ ಸುಲ
ನಿರೋಧಿಪ । ದನೆಸುಖಾಸನವೆನ್ನುವರುಕೇ । ಳನಘಮತ್ತೆ ಷಣ್ಮುಖಿ
ಯುವಾದೆ ಯನುಸಾಧಿಪಡೇ ॥೨೯॥ ದೃಢದಿಮುಡಿಸಿತನಶರೀರದಗಮ । ವಿಡಿ
ತೆಯಿಂದಕ್ಷಣಸದವೆಡ । ದೊಡೆಯಮೇಲಳವಡಿಸಿಮತ್ತಾ ವಾಮಪಾದ
ವನು ॥ ಅಡಸಿಬಲಸಂಕದಲಿಬಿಗಿಯಿಂ । ತೊಡರಿಡಿದಬಂಧನವುಪುನರಪಿ

ಸಿಡಿಲದುಂದುಭಿಬಂಧಿಪುಪದ್ಮಾಸನದಪರಿಯೊಳು ||೭೯|| ಪಂಚಮುಖನಂದದ
ಬಿಂಬಮಾಗಿದ್ದುಕೊಂ | ಲಾಯುದಿಂವಂಚಿಸಿಅಧಾನದ | ಪಾಂಚುಪನ್ನಸ್ಮೃಖ
ಗೊಳಿಸಿಹೃದಿವನೆಯುಪ್ರಾಣನನು | ಸ್ಥೈರ್ಯಗೊಂಡಡರೆತ್ತಿಪಿಂಗಳೋ
ಳ್ವಾಯುಪ್ಪಕುಂಭಿಸಿಮಡದವೋಲೀ | ಕಾಮುವಂಸಲೀಸುವುದೆಸಿದ್ಧಾಸನದಸ
ಡಗರವೂ ||೮೦|| ನೇತ್ರಯುಗನಾಸಾಪುಟಗ್ಳಯು | ಶ್ರೋತ್ರರಂಧ್ರಗ
ಳುಭಯುಮನೇ | ಕತ್ರದಿಂದಂಗುಳಿಗಳಿಂಬಂದನ್ಮುಖಂಗ್ಳದು || ಪತ್ರ
ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯುಸರಿಸದ | ಚಿತ್ರರಂತನೇತ್ರಲಕ್ಷದ | ಸೂತ್ರದಿಂಮನಸಪರ
ಗಿಭೃತ್ಸಾಮಧ್ಯನಿರೀಕ್ಷಿಪ್ತಗೊ ||೮೧|| ಇದುಷಣ್ಮುಖಿಲಕ್ಷಕ್ರಮವಾ | ವಿಧಿ
ಯುಲಾರುಸ್ಥಾನವನುಸರ್ಕ | ಮುದದಿಬಂಧಿಸಿದೃಷ್ಟಿಮನವೊಂದಾಗಿನಿಶ್ಚಲ
ದೀ || ಪದಿಲದಿಂಕೊಟತ್ರಯದನೆಲೆ | ಗೊದಗೀಶಿನ್ನತೆಯುರವೆಧ್ಯಾನ ||
ಭ್ಯದಯುದೋಳ್ ಪರಿಣಾಮಿಸಿತೇಜೋಮಯವನ್ನೈದಂದ ||೮೨|| ನೋಡ
ಲೆಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ | ನಾಡಿವರ್ಗದಿಮುಖ್ಯಕರವ ಹ | ಮೋಡಿಈಡಾ
ಪಿಂಗಳಸುಷುಮ್ನಗಳಪೆಸರಿಪ್ಪದ || ನಾಡಿಮೂರೊಂದಾಗಿಸಂಗಮ | ಗೂ
ಡಿಹುದುಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲಿಯಾ | ಜಾಡಿಸಿಂದತ್ರಿವೇಣಿಯಾಂತುತ್ರಿಕೂಟಪ
ಸರಾಯುತ್ತ ||೮೩|| ಪಿಂಗಲಿಯೆಯುಮುನಾಭಗೀರಥ | ಗಂಗೆಈಡಸರಸ್ವ
ತೀಯುತ | ರಂಗಿಣಿಸುಷುಮ್ನಾಪ್ರಯಾಗತ್ರಿವೇಣಿತ್ರೈನದಿಯಾ || ಸಂಗ
ಮಸ್ಥಾನದಲಿಧ್ಯಾನವೆ | ಡಂಗಿನಿಂಸಂಧಿಸುತಹೃತ್ಸ್ವ | ಷ್ಟಾಂಗದಿಂಸ್ಥಾ
ನಂಗಳಿನುಗ್ಗೈದವನೆನಿಜಮುಕ್ತ ||೮೪|| ಚಿತ್ತಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳೊಂದೇ |
ಸೂತ್ರಲಗ್ನಗಳಾದವೆಕೆಯಿಂ | ನೇತ್ರಸಾಧನವಾದಷಣ್ಮುಖಿಲಕ್ಷ್ಯಬಲ
ದಿಂದೇ || ಮತ್ತೆದೃಷ್ಟಿಗಳುಭಯುವೊಳಗೇ | ಕತ್ವದಿಂನಿಶ್ಚಲದಿಸಿಂದೆಡೆ | ಚಿ
ತ್ತಮಿಂದ್ರಿಯಮಿಸಿತಾನಿಲ್ಲವಪಪ್ರಯತ್ನದಲಿ ||೮೫|| ಸತತಹಂಸಹಸೋ
ಹವೆಂಬಾ | ಗತಿಯುಲಾಡುವಸ್ವಾಸನಿಶ್ಚ್ವೀಸಥದ | ಪ್ರಾಣಾಪಾನದೀ
ಡಾಪಿಂಗಳದಕಳಿಯೊಳು || ಮಿತಚಲನದಿಂಬಲುಹುಡುಗಿಸು | ಗತದಪೂರ
ಕದಿಂದೆಸಂಶೋಧಿ | ಸುತಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಗಿರ್ದುದುಗುಪ್ತಕುಂಭಕ
ದಿ ||೮೬|| ವೇಣುಪೂರಿತಪವನಸುಸ್ವರ | ಗಾನರೂಪಾದಂತೆದಶವಿಧ |
ಧ್ಯಾನದಿಂನಾದಿಸುವುದದರೊಳುಪೂರ್ಣನವಿಧವೂ || ಧ್ಯಾನಬಲದಿಂಲಯ
ವನ್ನೈದಲು | ತಾನಿಲುವುಸ್ಮೃತಿದಿಯುಪ್ರಣವನು | ವೀನವರ್ತ್ಯತ್ರಯುಮಿಳಿತ
ದೋಂಕಾರಧ್ವನಿಸತತ ||೮೭|| ತೋರವಾಪಭಿನ್ನತೈಲದ | ಧಾರೆಯುಂದ
ದಿದೀರ್ಘತರದಂ | ಟಾರವರಲೆತ್ತಿವಿಡದೆಸಂತತಮೋಕಪರಿಯಾಗೀ || ಭೋ

ರಿಸುವುದ್ಕೆ ಶೀಘ್ರವಿದ್ಕೆ | ಧಾರಣ ಬಲಪ್ರಕಾಶೆಯುದರೊಳ | ಸಾರಿನಿಂದ
ದನುಭವ್ರ್ತಮಸ್ತಂಪೇದಿತ್ತಯುಸಲು ||೯೦|| ತನಯ ಕೇಳಂತಪ್ಪಬೆಡಗಿನ |
ಧ್ವನಿಯುಲಡಗಲುಚಿತ್ತವಿಗುಲಾ | ಪದದೊಳೀಕಳೆಯುದಯಿಪ ಬುದಕ
ಬಿಂದುರೂಪದಲೀ || ತೊನನುದಂತಃಕರಣತದ್ವೆಳ | ಗಿನರುಚಿಗೆಮೀಲ್ವ
ರಿವುತತ್ತಲು | ಧ್ವನೀರಂತರ್ಗತಂಜೋತಿಯುನಲ್ಕೆಸಂಪುತಿಯಿಂ ||೯೧||
ಅಂಬರದಪರಿಯಂತೆಮೇಘಃ | ಡಂಬದೊಲುವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯುಪರಿ | ಪಾಂ
ಬ.ಪನೆಪಮಣಿದೀಪಪಾವಕಜ್ವಾಲೆಯುಂದದಲೀ | ಪೊಂಬಿಸಿಲುಚಿರ.ಸುಗಳ
ಬಹುಬೆಡ | ಗಂಬಲಿದುಕರಿಗೆಕ್ತಪಿಗ | ಳಂಬಪರ್ತವಿಚಿತ್ರಪ್ರತ್ಯಯ
ತೋರ್ವುದಾದಿಂಬಲೀ ||೯೨|| ಈಡೆಂಬುಪಿಚಂದ್ರಮನಪಿಂಗಳ | ನಾಡಿ
ಯುಲಿದಿನಕರನನೆರದೊಡ | ಗೂಡಿಪಡೆಹತಮವನೀಪರಿಮಂಡಲತ್ರಯ
ದ || ನೋಡಿಪರನಾನಂದದಲಿನಲಿ | ದಾಡಿಬುಕ್ಕಳಯಾಗಿಪ್ರಳಕದ |
ಮೂಡುಗೆಯುಲೀವಿಷಯಸುಖತಾಸವೆನಿಸಿತೋರುವದು ||೯೩|| ಅಮೃತ
ತೃಪ್ತಿಗೆಕ್ಷೀರದಿಂರುಚಿ | ಸುಮನಿಪ್ಪುದೆಯುತಃಸ್ವುಖದಸಂ | ಭ್ರಮದಲಾ
ದುಪಯೋಗಿಪರ್ವ್ಯವಿಗಹಿಃಸುಖಗಳಲೀ || ಮಮತ್ರೆಯೊಡೆಉದಮತಿಯು
ಪರ್ಶ | ಕ್ರಮದಲಡರುವಲೋಕಗಳಸುಖ | ನಮನೆನಿಪ್ಪದಪೋದಕಾಂ
ಕೆಗೆಧ್ಯಾನಮಮುಸುಖದ ||೯೪|| ಈಪರಿಯಬಹುವಿಧವಿಚಿತ್ರದ | ರೂ
ಪಿನಿಂತೋರ್ಪಡುವಪ್ರತ್ಯಯ | ನಾಪರಿಯುಸಾಧನದಬಲಹುನಲಡಗಿಬ
ಳಕಿನಲೀ || ಗೂಪಿಡಿದನಂಬತ್ತನಕ್ಷ | ತೋಪಮದಿತೋರಳಿಗೊಳಲು
ಚಿ | ದ್ದೀಪಮಯನಕ್ಷತ್ರನೊಂದೇಬೆಳಗಾತಿಪುದೆಂದ ||೯೫|| ಮತ್ತೆಕೇ
ಳೀತಾದಕಿಯ ಬೆಳ | ಗುತ್ತಮೇಸುಷುಮ್ನಾಕವಾಟದ | ಮತ್ತಿಲಿರುತಿಹ
ದದನೆಷಣ್ಮುಖಿರೂಪಮಂದರಿದೂ || ಪರ್ತಿಪ್ರದುತಿಳಿಯುಪ್ಲಪರಿ | ಯಂತ
ಪ್ಪಪೂರ್ವದದ್ವಾರವೆನ್ನುತ | ಲತ್ತಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರಮಂಬುದುತನಯನೋ
ಡೆಂದಾ ||೯೬|| ಅರಿವುದಿದುತಾರಕದಯೋಗದಿ | ಮೆರವಷಣ್ಮುಖಿಮು
ದ್ರೆಕ್ಕಂಪದ | ಸರಣಿನೆರವೀನಾದಮುಸ್ತಿಯುಪ್ರಥಮಲಕ್ಷ್ಯವಿದೂ ||
ಅರಯುಕಾರಪ್ರಣಮಂಬುದು | ನಿರುತಸೂರ್ಯಾಕಾಶಮೆನಿಸುವ | ಪರಿ
ಪಿಡಿಯುನಾಮಂಗಳದಕೆಂದೇಭಾವಿಪುದೂ ||೯೭|| ಇಂತಷಣ್ಮುಖಿಸಾಧ
ನದಿಬ್ರಿಯ | ಮಾಂತುಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರಪೆಡೆಯೊಳು | ನಿಂತನಿಶ್ಚಲಮಾಗೆ
ಕಾಂಭವಿಗಾದಿಪನಿಸುವುದೂ || ಪಂತಳಪಡತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಪಹಬಿಸ | ತಂ
ತುಪಾತ್ರದಸುಷಿರಕುಂಡಲಿ | ಯಂತೆಗಸಿಪಶ್ಚಿಮಪಥಗತಿವಿಡಿಯುಬೇ

ಕೆಂದ ॥೯೮॥ ನೇತ್ರಚಂಚಲವುಡಿಗಿಕದುವೈ । ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿಯುಹುದಗಿ
ಘನ್ನನೆ । ಶ್ರೋತ್ರದಲಿಧ್ವನಿದೊಡಗಿಘೋಷಿಸಲದರಪರವಶದೀ ॥ಗಾ
ತ್ರಪುಳಕಿತಕೋಟಿತತಿಯೇ । ಕತ್ರವಾವನಿತೆಗಲೀತಸ । ವಾತ್ರ
ಮಹಪೂರವಿಷಯರತಿಗೆರಗುವದೆಕೃತಿಯನೋಡಲ, ಚಿನುಮಯರಬೇಗೆ
ನಿಸಿಕೋಪ್ರದುಮರೆಂಪದನವರತ ॥೯೯॥ ನೀಗಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳಸುಪ್ರ
ಪ್ನಯ! ಬಾಗಿಲಲಿನಿಂದದವತಾರಕ। ಯೋಗದಾದಿಯುಬ್ರಹ್ಮಗ್ರಂಥಿಯು
ಳಯೆರಾಜಕನೂ ॥ ಪೋಗಿನಾದವಮೂಗರೊಳಗೊ । ಬ್ಬಾಗನಿಕಸನ
ವೃದ್ಧಿಘನಬೆಳಗಾಗಿಸುಂಕಯವುಡಿಗಿವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯುಹದೆಂದ ॥೧೦೦॥
ರಂಗೆಸುವರಾಜೋನ್ನತಿಯುಬೆ । ಡಂಗಿನಿಂದವೆಕ್ಷೇತ್ರನುಹಸೂತ್ರ । ಲಾಂ
ಗಮದುತಾನಲ್ಲಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನುತಾನೆನುತ ॥ ಲಿಂಗದೇಹವನಾಪರಿಯಲಿ।
ಭಂಗಗೊಳಸುವೆನೆಂದುವೋಲೆತ। ಗಂಗನುಂಕಳಯಲ್ಕೆಶಾಂಭವಿವಿಡಿಯ
ಲನುಗ್ನೆವಾ ॥೧೦೧॥ ಷಣ್ಮುಖಿಯುಜಯುವಡೆದಯೋಗಿಯು । ಕಣ್ಣುಮೂ
ರಾಗೆಸವಶಾಂಭವಿ । ವೆಣ್ಣಗೆಯುಗ್ರಹಿಸಲ್ಕೆನಾರ್ಗಬ್ಜದಕುಂಡಲಿಯು ॥
ಬನ್ನಬತಿಸುತ್ತದರನದನದ । ಸಣ್ಣಮಾರ್ಗವವಿಸ್ತರಿಸಿತೇಜೋನ್ನತದಚಿ
ತ್ಸಪಿರವುನ್ನೇರುವದುಸಾಧನವೀ ॥೧೦೨॥ ಗುರುಕುಲೋತ್ತಮುಷಣ್ಮು
ಖಿಯುವಿ ! ಸ್ತರಪನಿದಿದೆನುಶಾಂಭವಿಯುದೆಂ। ತಿರುತಿಹುದ ತತ್ಸಾಧನದಕ್ರ
ಮುವೆಂತುಕುಂಡಲಿಯು ॥ ಇರಿಕೆಯರಾವೆಧೆಯಾಕೃತಿಯುದೇ । ಸುರುಸ
ಷುವ್ನೆಯುಸ ಪೆಗವಾವಂ । ತಿರುವುದದಪುಗುವಂದವುವುದುಕರುಣಿಸ
ವುದೆಂದಾ ॥೧೦೩॥ ಗಂಡುಗಲಿಕೇಳ್ದೋಹವಳುನೆಡೆ । ಗೊಂಡಲೆಪ್ಪತ್ತೆರ
ಡುಸಾವಿರದಂಡಿಯುಹ । ನಾಡಿಗಳಗಾದಿಯುದಾತ್ರ ಗಾವರಣ॥ ಪಿಂಡವೂ
ಲಾಧಾರಮನ್ನೆಡೆ । ಗೊಂಡುಮೂರ್ಧ್ನಿಯುಬಳಗೆವೀಣಾದಂಡದಂದಟಘ
ನಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯೊಪ್ಪಿಹುದೂ ॥೧೦೪॥ ಅದರೊಳತಿಸೂಕ್ಷ್ಮದಸು
ನಾಳದಿ । ವಿದುರವಿಯುಶವನಾಗ್ನಿಪರ್ವತ। ಮುದದಿಭೂವಿವ್ಯೋಮವೊ
ಲಲೆನಿಪಖಿಳತತ್ವಗಳು ॥ ಪುದುಗಿಹವುನವಚಕ್ರಗಳುದತ । ವದಿದೇವತೆ
ವರ್ಣಗಳುಸಹಿ । ತದಲಿಬೆಳಗುನವಂತರಂತರವಾಗಿಯುಡೆಗೆಡಗೇ ॥೧೦೫॥
ಅರ್ಭಕನೆತಿಳಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯು । ಗರ್ಭದೊಳಗಿಂಬಿತಿದವಶಣಿ । ಪರ್ಬಿಹು
ದುಕುಂಡಲಿಯುಪುಬ್ಜಾಧಾರಚಕ್ರದೆಡೇ॥ಕೊಬ್ಬಿರುವಫಣೆನಾಸಿರಂಗಳ।
ಲಬ್ಬಿಮೂರ್ಧ್ನಿಯುಲಾಂತುನಡುಸಿರ। ಪುಬ್ಬುಮಧ್ಯದಲಕ್ಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಳದು
ದಂಜಿಪುದೂ ॥೧೦೬॥ ವದನವಿಸ್ತರವುಂವಗಿದುಮಿಗೆ । ಹೃದಯಕಮಲ

ಸ್ಥಿತಪರಾತ್ಮ | ಭ್ರೂದಯುಗಳಿವಾಲಾಗ್ರಮಧ್ಯಮನೇತ್ರಮಧ್ಯದಲೀ ||
ಪ್ರದುಗಿಬೆಳಗುವಕೃಷ್ಣದ್ವಾರಕಿ| ಗೊದಗಿದೃಶ್ಯವ ಕಾಣಲೋಸುಗ |ಮದ
ರಸಮನವಹಸೂಕ್ಷ್ಮಮಾರ್ಗವಂತುಸಿದ್ಧಪುರೂ ||೧೦೭|| ಕುಂಡಲಿಂಯುನ
ಡ ವಾಯುಸೂಕ್ಷ್ಮದ | ಗಂಡಿಯಿಂ ಪ್ರೇರಸೂಸಿದಾತ್ಮ | ಖಂಡಗಳಿವಾ
ಲಾಗ್ರಮಾತ್ರಮದೆರಡುಕಪಲಾಗೀ | ಅಂಡಗೊಂಡ ಕ್ಷಿದ್ವಯುವಬ್ರಂ |
ಈ ಂಡವಾಂನೊಳ್ಪದರಬೆಳಗಳಿ|| ಗೊಂಡುಲಕ್ಷಿಸಿಲಕ್ಷಮೋಕ್ಷದ ವು
ದುಬಲ್ಲವರೂ ||೧೦೮|| ಈಚರಾಚರಬಿರವಕಾಣುವ | ಲೋಚನಕ್ಕಗಿರು
ವತೇಜದ | ವೀಚಿ ಕರಣಿಯು ಲೈವಿರವಿಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ವೆಳಗುಗಳಂ | ರೋಚಿ
ಯನ್ನೊಳಕೊಂಡ ಸ್ವಾತನು | ರೀಚಿಯೊಳ್ ಡೆವೆರಪ್ರಪಾಯುವ | ನಾ
ಚಪಿಸಶಾಂಭವಿಯಮುದ್ರಿವಿಶಿಷ್ಯಮೋಘವದಕೇ ||೧೦೯|| ಪರಮತೇಜವತನ್ನ
ಹೃದಯದಿ | ಶರೆವಿಡಿದುಕಾಣಸವೆಕುಂಡಲಿ | ಇರುವುದೈಬಾಯುಗ್ಮಗಿದು ಪ
ಕಟುತರನಿಪ್ರಯಿಂಬಳಿಕ || ಮರುತನೂರ್ಧ್ವಕ್ಕಡರಲಗ್ನಿಯು | ಕೆರಳ
ದರಿಮುಗಿದವದನಂ |ಪರಗುವಿಸ್ತರವಮಾರ್ಗವಿಲಾವುದುದೃಷ್ಟಿ ಸಾದನದೀ ||
ಈವಿಧಾನದಿಮಾರ್ಗದು ಬಲಿ | ದಾವರಣಮುಳಿಯಲ್ಕೆ ನಿಜಕಳೆ | ಶೀವಿಬೆಳ
ಗುವದೊಳಗುಪ್ರೇರಗೇಕತ್ವದಿಂದನಿಶಾ|ಮೋವಿಘಟಮಂತೆಗೆಯುಲದರೊಳ
ಛಾಂಪಿಗೆಯಬೆಳಗನಿತ್ಯಗೃಹವು | ನಾವರಿಸಿದಂಗದಲಿಚಲಿಸದಲೇ ಪರಿ
ಯಾಗೀ ||೧೧೧|| ಕಂದಕೇಳಂತಪ್ಪವಾಯುವ | ಬಂಧಿಸಲುಹಟಯೋಗ
ಸರಣಿಯು | ಬಂಧವಾರಂಬಲಿದುವಾಯುವನೂರ್ಧ್ವಮುಖಕೆಳದೂ |
ನಿಂದುಕುಂಭಿಸುತಗ್ನಿಯೊಳ್ಳಳಿ | ಸಂಧಿಸುವಪ್ರಯತ್ನ ಮಿರಡಿದ
ರುದವಟಸುವದಪ್ರಯತ್ನದಲಕ್ಷಸಾಧನದೀ ||೧೧೨|| ಮುನಿವರನೆಬಂಧತ್ರ
ಯಂಗಳ | ನನುವಿಡಿವುದಾವಂತೆ ಹಟ | ಮೊಂನಿರವಪ್ರಾಣಾಯಾಮವ
ಸಗುವಬೆಡಗದೆಂತಿಹುದೂ || ಕೊನೆಯಸಿದ್ಧಿಗಳೇನುಚಂಚಲ | ಮನಸಿ
ಲುವಪರಿಯಂತುಬಳಿಕದ | ರನುವವಿಸ್ತರವಾಗಿತಿಳಿವಂದದಲಿ ಕರುಣಿಸು
ದೂ ||೧೧೩|| ಮೂಲಬಂಧೊಡ್ಯಾಣಬಂಧನ | ಬಾಲಕೇಳ್ಜಾಲಾಂಧ
ಬಂಧದ | ಶೀಲದಿಂಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯತೆರನಾಗಿರುವವಿವನೂ || ಕೀಲಿಸು
ಲೊಂದೊಂದ ಬಂಧಿಸಿ | ಮೇಲೆಪವನಸನೂರ್ಧ್ವಕೈದಿಪ | ಲೀಲೆಯಂ
ಸ್ತ್ರಿಪಕೇಳನ್ನದರಸಂಗತಿಯಾ ||೧೧೪||ನಿಲುತಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯುಧಾರದ
ಲಿರುವಪವನಾಪಾನಮಂಸು | ದರಿಸುತೆತ್ತಲುಪಾಯುವಂನಾಕುಂಚನಸ
ಗೈರೂ | ಮರಳಿಚಲಿಸದತೆರದಿನಾಭೀ | ಸುರಂಜಪಿಕುಂಭಿಸುವಧಾರಣ

ಸುರಿಯೆ ಮೂಲಾಧಾರಬಂಧವುದಣುಗ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೫॥ ಬಳಿಕ ನಾಭೀಸ್ಥಿ
ತದ ವಾಯುವ । ಕಳದು ಹೃದಯಸ್ಥಾನದೊಳ್ನಿಲೆ । ಗೊಳಿಸಲೋಸುಗ
ಪೂರ್ಕ್ಕುಳಂ ನಾಕುಂಚನಂಗೈದರೂ ॥ ಚಲನವಾಗದೆ ಸುತ್ತಿದನಿಲ । ನಿಳಯ
ದಂದದಿ ನಿಲಿಸುದಂತದ । ತಿಳಿವುದೈ ಯೊಡ್ಯಾಣಬಂಧವೆನುತ್ತಲುಪಮೆಯ
ಲೀ ॥೧೬॥ ಮತ್ತೆ ಕಂಠಸ್ಥಾನಕಲ್ಲಿಂ । ಪೆತ್ತಿ ಪಶ್ಚಿಮಪಥ ಸುಷುಮ್ನೆಯ ।
ಪತ್ತಿಸಲು ಚಿಬುಕವನು ಬಾಗಿಸುತೆ ಪೆಯುವೆ ಲಾಂಕೇ ॥ ಪತ್ತಿ ಕಂಠನ
ರೊಜವಿಂದೆವು । ರುತ್ತ ಕುಂಭಕವುಲುಗದೊಳ್ನಿಲಿ । ಸುತ್ತಿಹುದಜಾ
ಲಾಂಧ್ರಬಂಧನವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ॥೧೭॥ ಇದುವೆ ಬಂಧತ್ರಯದ ಪದ್ಧತಿ
ಸದಮಲನೆ ತಿಳಿಯಿಂತ ಹಟಯೋ । ಗದಲಪೇಪ್ರಾಯತ್ನದುದ್ದಿಶ್ಯದಲಿ
ಸಾಧಿಸಲು ॥ ಮೊದಲು ವೀಡಾಪಿಂಗಳೆದವಾ । ಗ್ಗದ್ದಲಿ ರೇಚಿಸಿ ಪೂರಕಂ
ಗೈ । ದದವೆ ಲೆಸುಷುಮ್ನೆಯಲಿ ಕುಂಭಿಸುವ ತೇದಿ ॥೧೮॥ ಈವು
ಹಿನೆಯಿಂ ಮೂರನ ಪ್ರಾಣ । ಯಾಮದಿಂ ವಾಯುವನು ಬಂಧಿಪ । ನಾವ
ಕಾಕಾಠಿಣ್ಯಸಾಧನ ರಾಜಯೋಗವದಾ ॥ ಸೇವೆಗೈದದ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಲೆಗೊ
ಳ । ಲಾವರುತ ಪ್ರಾಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ । ಸೇವಿಸಿಗ ಪರಿಯಂತೆ ನಿಲುತಿಹುದಾ
ಯಾಸಗಳಿಗದೇ ॥೧೯॥ ಚಿಣ್ಣ ತಿಳಿಯೈ ರಾಜಯೋಗಕೆ । ಷಣ್ಮುಖಿಯೆ
ಮಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಟವೆಂ । ದನ್ನಿಪುದು ಬಾಯಿಂದಲೆರಿದ ಘೋಳಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ॥
ಸನ್ನುತದ ದ್ವಾರವನು ಶೋಧಿಸಿ । ಮುನ್ನಲುಸುರಿದ ಬಂಧತ್ರಿತಯಗ । ಳನ್ನೆ
ಡನ ಕಾರ್ಯಗಳನನುಗೈವುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧದಲಿ ॥೨೦॥ ಕಾಯವಂ ಬಳಿಸುವ ಕ
ಠಿಣದಿ । ವಾಯುವಂ ಶೋಧಿಸುವ ಬಂಧಗ । ಳಾಯಸವನೈರಿಸುವ ಚತುರಾ
ಸೀತಿಯಾಸನವ ॥ ದಾಯುವಂ ಸಂಗ್ರಹಿಪ ಕೋಟಲೆ । ಯಾಯತವು ಹ
ಟಯೋಗವುಪ್ಪರು । ಈಯುಭಯ ಫಲಸುಳುಹಿಲ ಹುತ್ತೈ ರಾಜಯೋಗದ
ಲೀ ॥೨೧॥ ಈ ತೆರದಿ ಷಣ್ಮುಖಿಯ ಮುದ್ರಾ । ಖ್ಯಾತವೆನಿಸುವ ಪ್ರಥಮಲ
ಕ್ಷ್ಯದ । ಚಾತುರಿಯವನರುಹಿ ಶಾಂಭವಿಯ ಗಾವತಾರಿಕೆಯ ॥ ರೀತಿಯಂ
ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂ ಪೇರ । ದಾತೆರದ ತನ್ಮುದ್ರೆ ವಿಡಿದುವು । ಹಾತಿಶಯ ವೇದಿವೆ
ಗಳ ಬೆಡಗಂ ಬೆಸಸಲನುಗೈದ ॥೨೨॥ ತರುಣ ಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವ । ಗರ
ದಿಸಿಸವೀ ರಾಜಯೋಗದ । ಪರಿಚರಿಯ ಯೋಗಿಗಳ ಪದವಂತಿರಲಿ ಗೋ
ಚರವೂ ॥ ನಿರುತ ಪೇಳ್ವುದ ಕೇಳ್ವ ಸಜ್ಜನರು । ಮೊದವರಾನಂದಾರ್ಯ ಶ್ರೀ
ಗುರು । ವರನ ಸಾಮಿಪ್ಯದಲಿ ನುತ್ರೊಲಿದೋರದ ಗಗನ ಗುರೂ ॥೨೩॥
ಮಂಗಳ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂ ಹಬ್ಬೈರ್ಯಶೀಲಗೆ । ಮಂಗ

ಳಂಬಿಕಲಾರ್ಯಕನ್ಯುಂತಿಣಾವಧೂತರಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂದಶಾರ್ಯವರ್ಯಗೆ। ಮಂ
ಗಳಂ ಆನಂದವರ್ಯಗೆ। ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರುಪದಂಬುಗಳಿಗೇ॥

ಹರಿಃ ॥ ಹರಿಃ ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸತ್ಸ್ವಪರಿ
ಪೂರ್ಣ ಅವಿರಳಾಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ಸ್ವರೂಪ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ। ಗಗನಾ
ನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕರಂದಸೌ
ಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ। ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾ
ನನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತ। ಗಗನಶಾ
ಖಾವಳೀಗ್ರಂಥೇಗಗನಾನಂದನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ। ವೇದಾಂ
ತಪ್ರಕರಣೇಷಣ್ಮುಖೀಮುದ್ರಾಭ್ಯಾಸಯೋಗೋನಾಮಸ
ದಶಮೋಧ್ಯಾಯಃ
ಅಂತು ಆಶ್ವಾಸ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದನೂ ೭೯೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ॥

ಶಾಂಭವೀಮುದ್ರಾ

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜಯೋಗದಸಿದ್ಧಗುರುಸುಖ। ರಾಜಶಾಂಭವಿಮು
ದ್ರೆಯನುಯುತಿ। ರಾಜಬೋಧಿಸಿದನುಪಮಘನತೇಜವಿದುಯೆನೆ ತೇ॥ಮ॥
ಮೂರುದೇವರಮೂರುಜೀವರ। ಮೂರುಶಕ್ತಿಯಮೂರುಲೋಕದ।
ತೋರುತಿಹಗುಣದಾದಿಯನ್ನು ಪಕಾರಗೆತ್ತಿದೆವೊ ॥ ಬೇರಿನವರಶಕ್ತಿ
ಆಸನ। ಸಾರಿಸುಖಿಸುವಶಾತನನುಪಮ। ದಾರಬಣ್ಣಿಸಲಳವುಗಗನಾಕಾ
ರಚಿನ್ಮಯನಾ ॥ ೧ ॥ ಡಂಬತನದವಿಡಂಬಕರೊಳೇ। ನೆಂಬುದೊಂದಮ
ಮಾನವರಿಯುವೆ। ನಂಬಿದವರಿಗೆರಡಣಿಸುತಲಿಬಹುಜಂಭನಾಗಿರುತ॥ ಹಂ
ಬಲಿಸುತಲಿಪರಸತಿಯರನು। ಕುಂಭಿಪಾತಕನರಕತಳದಗ। ನುಂಬಬೇ
ಸುವಗೊರೆಯುದಿರಕುತುಂಬಬೋಧೆಯನೂ ॥೨॥ ನಂಬಿದರನುದ್ಧರಿಸಿತಾ
ನೇ! ಶಂಭುಚರಣವನಸ್ತ್ರರಿಸಿಸುತಿಯರ। ಹಂಬಲಿಸದಾಂತರ್ಯವಿರಕ್ತಿದ
ನನುಸರಿಸಿಧರಿಸೀ ॥ ಇಂಬುದೋರದನಾಯೆಇದುಹೊ। ಳ್ಳಿಂಬುದನು
ಸ್ತರಿಸಿತಿಳಿಯುವೆ। ನಂಬನನೀತಿಳಿದುಹೇಳೆನಂಬಿದನೆಗೆಂದ ॥೩॥ ಕೇ
ನ್ನದ್ವಾರೆಕ್ಕಾಲಕ್ಷಣ್ಮುಖಿ। ಮೂಲನೀಳಂಗಳನುಕ್ರಮದಿಂ। ಪೇಳುತಿ
ವಿಶಾಂಭವಿಯನೀಕೇಳತಿಳಿಯೆಂದನೂ॥ ಕೇಳಿದಾಪ್ರಣಾಮತವೆಯುಬಿದು

ಕಾಳಿದಾಹದುವೋಲೆತಿಳಿಯಲು । ಬಾಳಸುಖಕರಬದಗುತಿಹುದಿದನಾಲಿಸ್ಯೆ ಯುಂದ ॥೪॥ ತನಯುಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯಿಸಿದ್ಧಾಸನದಿಕಳಿತೇಕಾಗ್ರತೆಯಿ ನಾ । ಗನಘಅಂತರ್ಲಕ್ಷಬಹಿರ್ದೃಷ್ಟಿಗಳನನುವಿಡಿದೂ॥ ಮನದೊಳರಿದಾ ಮೂರುಲಕ್ಷಂಗ । ಳನಿವೇಷೋಸ್ಮೇಷತೆಗಳ । ನ್ನಳಿದುದೇಶಾಂಭವಿ ಯುವುದಾಭ್ಯಾಸದೇಸಿಕನಿಂ ॥೫॥ ಮನನಗ್ಯೆದಭ್ಯಾಸದಿಂಸಾ । ಧಿಸಲು ಬಹುಮಧ್ಯಾಂತಲಕ್ಷಂ । ಗಳಗೆಪಾದ್ಯವಿಪರ್ಯಾಸವಮಾವಾಸ್ಸೆಗಳಕ್ರ ಮವಿಡಿದೂ ॥ ಅನುನಯದೊಳಿಹಪಲ್ಲಿಬಹಿರ್ಲ । ಕ್ಷ್ಯವನೆವಿವರಪೆಗ್ಯೆಪೆ ಕೇಳ್ಯೆ । ಮೊದಲುದ್ವಾದಶದಂತದಲಿಧ್ಯಾನವನುಮಾಡುವದೂ ॥೬॥ ಎರ ಡನೆಯದಾಬ್ರಹ್ಮಬಿಲದೊಳ್ । ನಿರುತಧ್ಯಾನಿಸುತಿಹುವುಮೂರಾ । ಗಿ ರುವದದ ನಿಟಿಲಾಗ್ರದೊಳುಧ್ಯಾನಿಸುವದನವರತ ॥ ತುರಿಯಸಂಜ್ಞೆಯಲ ಕ್ಷ್ಯವದಾತಾ । ನಿರುತಭ್ರೂಮಧ್ಯದೊಳುಧ್ಯಾನವು । ಅರಿಯಲೈದನೆಯ ದುವೆನಾಸಾಗ್ರದಲಿಧ್ಯಾನಿಸುವದೂ ॥೭॥ ಮೂರೆರಡರದುಮುಖದಿನೋಳ್ಪ ದು । ಸಾರಿಹ್ನದಬಾಹ್ಯದಲಿನೋಳ್ಪುದು । ಬ್ಯಾರೆನಾಬಿಯಶೇರಿಧ್ಯಾನವಿ ಚಾರದಿಂದಿಹುದು ॥ ಆರಯಲಿವೆಬಾಹ್ಯಲಕ್ಷ್ಯವು । ಬ್ಯಾರೆಸ್ಥೂಲಶರೀ ರವಿಶ್ವಾ । ಕಾರದವಿರಾಟ್ಟೆಂದೆನುತಲಿರೆಸ್ಥೂಲಲಕ್ಷ್ಯವಿದೂ ॥೮॥ ಪರಹಿ ರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂದೇ । ಸರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸೆಲಿಂಗದೇಹವ । ನರಿಯಬಹುದ್ಯೆಸೂ ಕ್ಷ್ಮಲಕ್ಷವೆನುತ್ತಾವ ತ್ತಿಳ್ಯೆ ॥ ಮೆರವವ್ಯಾಕೃತನುತಾನ । ಲ್ಲರುವಕಾರ ಣವೆನಲುತಾನೇ । ಕರಸೆವದುಕೇಳ್ । ಕಾರಣದಲಕ್ಷವದುಘನವೆಂದ ॥೯॥ ಮೇಲೆತುರಿಯದಲಿಹಸ್ವರಾಟ್ಟವ । ತಾಳೆತುರಿಯದಲಕ್ಷವಹುದಾ । ಮೇ ಲೆತೋರುವದ್ಯೆಸತುರಿಯಾತೀತಲಕ್ಷ್ಯವದೂ ॥ ಬಾಲತಿಳಿದ್ಯೆಇದುವೆಅಂ ತ । ಶ್ಯೂಲಲಕ್ಷ್ಯವಿದೆನಿಪದಿದನೇ । ಹೇಳುವರುಬಲ್ಲವರುಬಹುತರಿಯಾ ಯುತೆಯಲೆಂದ ॥೧೦॥ ಒಳಗೆನಿಂವೆಲ್ಲನೆನುತಾನೇ । ತಿಳಿವುದಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾ ಹದು । ಹೊರಗೆನಿಂತೇತಿಳಿಯೆಬಾಹ್ಯಲಕ್ಷ್ಯವೆನಿಸುವದು ॥ ಒಳಹೊರ ಗುಗಳತ್ರಿಳಿಯತೆಲಿವಿಯ । ತಳೆಯೆಮಧ್ಯವೆನಿಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಯವು । ತಿಳಿದಲ್ಯೆಲ ಕ್ಷತ್ರಯಂಗಳನೆಲೆಯನೀನೆಂದ ॥೧೧॥ ಬಳಿಕಲಷ್ಟಾದಶಮುಸ್ಥಾನವ । ತಿಳಿ ದುನೋಡಲುಬೇಕುಕೇಳ್ಯೆಮೊ । ದಲನೆಯದೇಪಾದಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನವೆನಿ ಸುವದೂ ॥ ಅಳದುನೋಡಲುನಾಲ್ಕುವರೆಯಂ । ಗುಲದಮೇಲಣದಹದು ಗುಲ್ಫವು । ಅದರಿಂಪದಶಾಂಗುಲದಮೇಲಣದುಭಾವಿಸಲೂ ॥೧೨॥ ಅದು ಜೆಜಂಘಸ್ಥಾನಮಧ್ಯವ । ದೊದಗಿದ್ದೇಕಾದಶಬೆರಳವೇ । ಲಣಪಟಿತಿಮೂ

ಲವದೆನಿಪ್ಪುದಂತದರಿಂದೂರ್ಧ್ವ ॥ ಪದದ್ವಿಯಾಂಗುಲವೇಲಣದುಕೇ। ಳ
ದುವೆಜಾನುಸ್ಥಾನವದರಿಂ । ದಲಿನವಾಂಗುಲದೂರ್ಧ್ವದಲಿತೋರುತಿಹುದೂ
ರುವಿನಾದೂ ॥೧೫॥ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಹುದದರಿಂ । ದೂರ್ಧ್ವದಹನವಬೆರ
ಳುಗಳವೇ । ಲಿದ್ದಿಹುದೆಪಾಯುವಿನಮೂಲವದಹುದದರಿಂದೆ ॥ ಬಧ್ದ ಸ
ಲುದ್ವಿತಯಂಗುಳದವೇ । ಲಿದ್ದುತೋರ್ಪುದದೇಹಮಧ್ಯವು । ಮತ್ರದರಿ
ನಿಂದಂಗುಳದ್ವಯದೊಳುಪ್ರದಾನವದೂ ॥ಅದರಿನಿಂದಶಾಂಗುಲಾರ್ಧದ ।
ಲೊದಗಿರುವದದುನಾಭಿಇದ । ರಿಂದಲಿಚತುರ್ದಶದಂಗುಲದವೇಲಿಹುದು
ಹೃದಯವದೂ॥ ಅದಕೆವೇಲಾರಂಗುಲದಿನೊ।ದಮವೆಕಂಠದಕೂಪವ
ದ।ರಿಂದಲಿಚತುರಂಗುಲದಿತೋರ್ಪುದೆತಾಲುಮೂಲವದೂ॥ ವದರಿನಿಂದಾ
ರಂಗುಲದವೇಲಣದುನಾಸಿಕಮೂಲವದರಿಂ।ವೊದಗಿದರ್ಧಾಂಗುಲದವೇ
ಲಿರುತಿಹುದೆಲೋಚನವೂ।ಅದರಿನಿಂದರ್ಧಾಂಗುಲದವೇ।ಲುದಿಸಹುದೆಭ್ರೂ
ಮಧ್ಯವದ।ರಿಂದಲದ್ವಿಯಾಂಗುಳದೂರ್ಧ್ವಭಾಗವುಅದೆಲಲಾಟವದೂ ॥೬॥
ಅದರಿನಿಂದಂಗುಲತ್ರಯದಿನಿಂ । ದಮವೆತೋರುತಲಿರ್ಪುದದುತಾ । ಸದ
ಮಲಾಯುತಯೋಮಂಡಲಸ್ಥಾನವೀವಿಧವಾ ॥ ಮುದದಿತಿಳದೇಲಕ್ಷ್ಯಸು
ವುದಾ । ವೊದಲುವಿಧಿಸಿದಲಕ್ಷ್ಯಗಳನೇ । ಪದುಳದಿಂಗ ರುಮುಖದಿತಿಳದ
ದದಲಿಕ್ರಮವಾಗೀ॥ಆಲಕ್ಷ್ಯದಿಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದಾ ।ವಲಂಬಿಪ್ಪುದದನೆತನ
ಮನ। ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೂದಿಲಕ್ಷ್ಣಕರ್ಣಬ ದ ಲಿ॥ ಆಗಂಧ್ವನಿಗೇಳ
ಲಷ್ಟವು।ಭಾವದಿಂದೊಪ್ಪಿರು ವಿವರವ।ನಾವುನಿನಗಿಲ್ಲೊರೆಯುವವುಕೇ
ಳೀಪಿ ವನೆಂದು ಭಾವಿಸುಯೋಗಗಳೊಗೆ ಡುಘೋ ! ಪಿಸುತ
ತಾನೊಂದೆದಶವುವಿ।ಲಾಸದಿಂಧ್ವನಿಗೈವುವೆ ದಿಗ ನಾಶವಿಲ್ಲವಶ॥ವಾಸವಾ
ಗಿಹುದಾವಗಂಬಲು ।ಾಸಲಿನತೆರನಂತೆತನ್ನಗೆ।ಆಸೆಗೈಸುಷುಮ್ನಯೊಳಗಿಗ
ಳಗೆವಿಲಾಸವೆಸೆಗುತಲೀ ॥೧೯॥ ಈಸನಾಸವದಿಲ್ಲತಾನೆ।ಘೋಷರಾವವು
ಸ್ವನವುಶಬ್ದವು । ಭಾವಿಸುವುದಾಸ್ಫೋಟುಧ್ವನಿಕೇಂಕಾರಧ್ವಂಕೃತಿ
ಯೂ॥ಈಸುಧ್ವನಿಗಳಿವಕ್ಕಮಂಗಳು।ಲೇಸೆನಿಸುವವುಮಗುಳಿಕೇಳಿ।ನ್ನಾಗ
ಮುಂದಲಿದಶನರಾವವಿಶೇಷವೃ ರಿಯು ॥೨೦॥ ಚಿಣಿಲುಚಿಣಿಚಿಣಿಘಂಟೆ
ಶಂಖವಾ। ಧ್ವನಿಯುವೀಣೆಯುತಾಳವೇಣುವು । ಎಣೆಕೆಗೈಯುಲುಭೇರಿಮ
ರ್ದಳೆವೇಘನಾದರವಾ ॥ ಎನಿತಿನಲ್ಲದೆಮುರಳಿಕೇಳಿ । ನ್ನನೆಘಮುತ್ತಾ ಪ
ಣವದಿಂದೇ। ಜನಿಸಿದುದುವೊದಲಲ್ಲಿಸ್ವರವಿಘೋರ್ಷನಿರ್ಣಯದ ॥೨೧
ಧ್ವನಿಯುವಾಸಧ್ವನಿಯುಕಹಳಾ । ಧ್ವನಿಯುವೇಘಮೃದಂಗಭೇರಿ ।ಧ್ವನಿ

ಯುಮುಂದರವೆಂಬದಶನಾದಗಳವಗಳಿಂದೇ ॥ ಜನಿಸಿರುವವೇನೆನಲುಧ್ವನಿ
ಗಳು । ಬಲುವಿಧಗಳಾದ್ವಿಚ್ಛಿಪಾತ । ಧ್ವನಿಯೊಳೇಕತೆಂಪಾಂತುಕೇಳು
ವದಣುಗಸಾಧನೆಯಿಂ ॥೨೨॥ ಸಾಧನೆಯನೇನಿನಗೆನಾಪರಿಶೋಧಿಸಿಯೆ
ಪೇಳುವೆನುಕೇಳೈ । ನಾಸಲ್‌ಕಣಿವಾದಿಬಹಳವಿನೋದಶಿದ್ಧಿಗಳೂ ॥
ಸಾದರದಲೇಬಹವುಕೇಳಾ । ಹಾದಿಯನುವಿಸ್ತರಿಸುವೆನ್ನನೀ । ಸಾಧಿಸೈ
ವನಬಂದಪರಿಕರವೋದವೊಳಗೆಂದ ॥೨೩॥ ಸಾಧನಿಲ್ಲದವನಿಗೆಮುಕ್ತಿ
ಯು । ಹ ದಿಯುದುಗೋಚರಿಸಪೆಂತೆನೆ। ವಾದಕೆಳಸದೆಕರಿಯುಪಿಡಿದುನ್ಮಾ
ದನರನ-ತೇ ॥ ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತರಿಂಗೆತಾವೇನಾ । ದದೌಷಧವನ್ನುಬಾ
ಯಿಂ । ದಾಡಿತೋರಲುಬಾಧೆಯುಳಿವುದೆಗಾಧೆಯಲ್ಲದಲೇ ॥೨೪॥ ಉರಿ
ಯುನೊಡ್ಡದವಗೆವಿಹಂಗವು । ದೊರೆವದೆಂತೋಅಂತೆನೋಡಾ । ಕರದಿನ
ಲೆಇಲ್ಲದವಗೆವಿಾನ್ಗಳುಬರುವವೆಂತಂತೇ ॥ ಗರುಡಿಯನುಗುರುತರಿಯದವ
ನಾಂ । ನರನಸೋಲಿಪನೆನವದೆಂತಂ । ತಿರುಳುವುನೆಯೊಳುತಮದಿದೀ
ಪದಬರಿಯುವಾತಾತೇ ॥೨೫॥ ಉರುಳಲಹುದೇತಮುವದಕೆಮ । ತ್ತುರಿವ
ದೀಪನತಾರದಲಿತಾ । ವರಿದೆವೆಂದಾಡಲಿಕೆವಾಯಾವರಣವಳಿಯುವದೇ ॥
ಅರಿದವರದಾರೆನಲುಶೋಧನ । ಕೇದುಪಾಯುವಸಂಗ್ರಹಿಸಿಯಾ । ಪರದ
ಸಾಧನೆಯುಳ್ಳಡಾನಿಜವರಿದಿಗುವರೆಂದ ॥೨೬॥ ಸಾಧನವದೇನೆನಲು
ಕೇಳೈ । ಆದಿಶ್ರೀಗುರುವಾದವನುತಾ । ಬೋಧಿಸಿದತಾತ್ಪರ್ಯಮುದಾ್ರಬಂ
ಧಲಕ್ಷ್ಯಗಳ ॥ ಶೋಧನೆಯುವಿಡಿದಾದಿಯಲಿತಾ । ಸಾಧಿಸಲ್ಕಾಕಾಲವೊ
ದಲಾ । ಗೈವೆಬಲಿಯುವನ್ನೆಯುದಿನಂನಕದುಅದೆಂತೆನಲು ॥೨೭॥ ವುನವ
ಸುಗಳೊಡಗೂಡುತೊಂದೇ। ಲವದಕಾಲವುನಿಲ್ಲಲಾಗಲು । ಪವನವೋ
ಲ್ಮ್ರಖವಾಗ್ರತ್ರಿಹುದಾಧಾರಚಕ್ರದಲೀ ॥ ವನವೆಳದುನಿಯುವುದಲಿಮೋ ।
ಲನ್ತ್ರನಿಯುನ್ನೈದಿಸೇಲಾನಿವೋಷದಿ । ಕನಸಿನೋಲ್‌ತೋರುತಿಹುದಿಜಗವ
ನುಭವದಿಬಳಿಕ ॥೨೮॥ ನಿಲಿಸಿನೋಡಲುಕಾಷ್ಟಕಲಕ್ಷಣ । ಗಣನೆಯೆ
ದಿದಕಾಲದೊಳುಕೇ । ಳಣುಗನೊಗಸಾಗಿರುವಸಂತಿಸನುರಳೀ ॥ ಸಲೆ
ಮುಹೂರ್ತವುಗಳಿಗೆಯಾಗಲುಬಲುಪ್ರಮಾಣಧ್ವನಿಯುಭೋರ್ಕ್ರೆದವುದಗ
ನಿಲೆಮುನನಾರುತವನೆರಡುವರೆಘಳಿಗೆಯಲೀ ॥೨೯॥ ಸುಳಿದವೈದುಶ್ಯ್ರಗಳ
ಪೂರ್ಣ್ವೇ । ಕ್ತತೆಯುಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವೇ । ನೆಲೆಯುಹವುಅಚಳಕಲೊಂ
ದೇಝಾನವೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ನಲಿಲಬುದ್ಬುಧವಿಂಚುವಳ್ಳಿಯು । ವಿಾನುಗುರಿ
ಯುಪ್ಪುಳುರತ್ನಚಿತ್ರಿತ । ವಿಳಿದುಬಂದಶ್ರಿತ್ತಲುರೆತಾಳುಲಿಯುತಿರುತಿಹವೂ॥

ಗಿರಿಯುತ ದಿವ್ಯಲ್ಲಿಂದಲೀ । ಧರೆಗಳದುಪರಿಯುವಸಲಿ । ಲರಾಜದಪರಿಯೊ ನಗತತ್ವದನಿವು ಪೊಳ್ಳಿಸುಕಾಲದಲೀ । ಪರಿಯುಪರಿಯಾಯುತೆಯು ದೃಶ್ಯಂ । ದನದಪೇಸೊಡಲ್ಕೆ ತಾನೇ । ಸುಲಿಸ ಷ ಪರ್ಯಾಪಾರ್ಗದಿಂದೇ ಲ್ಲೆ ಲೆಯುಡರಿದ ತೇ ॥೨೯॥ ತೋರ್ಬಹು ರುಖನಾದವಾಗಿವಿ । ಬಾಂಗ್ಯೆ ಯುಲ್ಕೆ ಷೆಜರದಸೊ । ಕರಸಗುಣವಸಾಧಿಸುದುತಾಸ್ಸೇರುತತ್ವದೇ ॥ ಮಿರಾಳಪ್ರೋಗುಪದಾರ್ಯರಿಗೆ । ತೋರಲಾದ ದರಿದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಮುಗುಳ ಚ್ಛತ್ತುಮುಳಿವಿಚಾರಿಸುತಲಿಹನೊ ॥೩೦॥ ಮತ್ತೆ ಪ್ರೋಗುಪಬರುವಸೆಡೆ ಯಾ । ಡುತ್ತೆ ದುರ್ನವರಿಂದಲಾಚೆಯು । ಗೊತ್ತು ನೋಡಲ್ಪಿರಿಯುನವನಾ ಹೊತ್ತು ಭಾವಿಸಲೊ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿನ್ನೆರಡುಝಾಪದ । ಹೊತ್ತುನಿಲ್ಲಿಸೆ ಲಾತಗೆಯು ಕೇಳ್ । ಮುತ್ತಿರುವವಾದ್ಯಕ್ಯನೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು ಯಾಮದೇ ॥ ದಿವಸಬಂದರಲವನ ಸಾಧಿಸೆಗೆ । ಉವಕಂಟಕವೇನನಾದರು । ದಿವಸವಂ ಟರಲವನುಸಲೆಬಲವಂತನ ಗುಣನೊ ॥೩೧॥ ದಿವಸವದಿನ್ನೆರಲಿತಾನೆಲ ಲವದ ಕಾಲವೃಬಿಡವೆ ಸಾಧಿಸೆ । ಜವನಲೆಬ್ಬಿಸಲವನು ನಮುಸ್ವತ್ತರೊಳ ಗವಗೇ ॥೩೨॥ ಕೇರಿಕೇರದೊಳಹ ವೃಶಿದ್ಧಿಯು । ಆರುತಿಂಗಳು ಸಾಧಿಸಿದಸಿಗೆ ಶಾರಪೈತವ್ಯಾಧಿಬ್ರಸ್ತತ್ವಾದಿವಾಪಗಳೊ ॥ ದೂರತೊಲಗಿ ಮೊಪ್ರೋಪ ವಪ್ರಮುನ । ವಾರಸಾಧಿಸಲೆಂದುವರುಷವು । ಕೇಡಬರುತಿಹರಮುದಕಿನ್ನ ರವರರವನನುತಿಸೇ ॥೩೩॥ ಯುಲ್ಲಕಾಲವು ಸಾಧಿಸಲುವ । ಸೊಲ್ಲುವನಾ ತ್ರದಕಾಲವುಳಿಯುವೆ । ಅಲ್ಲಿ ತಾನೇಶಿವನೆನಿಸಿ ತಾನೆಲ್ಲಕಾರ್ಯದಲೀ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಯುಲ್ಲಿಹ । ನಿಲ್ಲಿಕೇಳ್ಳೈ ಅವಳಗೆತ । ನಲ್ಲತೋರುವತಾರ ಚಿನ್ಹ ಗಳನ್ನನೋಡೆಂದ ॥೩೪॥ ಕರಿದ ಪ್ರೇಗೆಪೊಳ್ಹಿ ಕಸಿತನೃಪುರ । ಆವುವಪೀ ತಾದಿಗಳವನ್ನ ವಪರಿವಿತಿದುನಾಕಾಗ್ರ ಕೆಯುಪನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಳವೃಂ॥ ವರ ಗಶಕವೆಂಟಾರುಚತುರಂ । ಗುಲವಿುತಿಯೊಳ್ಲುಧಸಿರೀಕ್ಷಿಸೆ । ನೆಂದಭೂ ತತತ್ವಾದಿಗಳಜಯುತ್ತನದಲೊದಗಿರುವ ॥೩೫॥ ಶಿದ್ಧಿಗಳನೇರ್ಪೋಳ್ಕೆ ನೆನದಿಂ । ಬದ್ಧಿಸುವೆನಾವಿಲ್ಲಿವಿಗಿಲಾ । ಗಿರ್ಜಪೆ ಶಾಜಾದಿಪೇನತೆಯ ಶಾಂತನಾಗಿರುವ ನಿರ್ಜರದಪದಿಗೆ ಲಾಯಾ । ಪದ್ಧತಿಯುವರತಾರತನ್ಯ । ವಂದು ಮು ಗಪೇಕೇಳತಿಯಯ್ಯುಬುದ್ಧಿಯೊಳಗೆಂದ ॥೩೬॥ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಶಾಲನಾ ಗುಣ । ಬಾಲಯುನ್ನ ನೃಗ್ಗನಾರುವ । ಮೇಲೆನಾನಾಜಾತಿರೂಪಂತಾಳ ಸೆ ಚಿಪಿಪ ॥ ಮೇಲೆನೆಲಸಿಂಪಿಕ್ಕ ಭೂತಸ । ವೇಳೆನದಿತನುತಾಳಿನಿಗ ಳೆ । ಬಾಳಗಂಧಂಸೇವಿಸುವನೆಂದೆನಿಸುತಿಹವೆಂಟೊ ॥೩೭॥ ಧರಣಿತತ್ವದ

ಜಯದಲಾಗಿಹ । ಪರಿಣಾಮೈಕ್ಯಶಕ್ತಿಗುಣದಿಂ । ನಿರುಪಮ ಜನಿಸಿದನನ್ನಭೂ
ಸದೃಶಗದಿಲಗನನ । ನೆರೆಸಲಿಲನರಾಗರಾಗಪಾವನವು । ಅರಸೆಸಿಜನಲಸಲಿಲವ
ರುಶಿನ । ವರಲಿಲಾತಾಡನಕೆತ್ತಾನೆಸೆರೆ ಲುಕದಿಜನ ।೪೦॥ ಕರಬೆಸಾಧನ
ನ್ನೆ ಧರಿಸುವ । ವಿರಸವನಸ್ತ್ರ ನಸುರಗ್ನಿ ॥ ನಿರಿಯೆ ಜೀವನವಿಸೂವೀ
ಲಣಭೂತತ್ರಯದಿಂದ ॥ ಧರಿಸುತಿಹಶರೀರನಿದೆಂಟರ । ಪೂರಗೆಪೂರ್ವ್ವದ
ವೆಂಟುಗುಣವುಂ । ಪೆರೆಯೆಷೋಡಶವುಂ ಸದಾ ಕ್ಷರಗುಣವೆಂದಾ ॥೪೧॥
ಅನಲಶರೀರದಿನಿರ್ಮ್ಮಿತಸ್ಥಾಪನವುಕೇ । ಆನಲಧಮಜರ್ಜನವುಸಲಿಲದೊ ।
ಳನಲಸ್ಥಾಪನಪಾಣಿಯುಲಿಪಾವಕನಧಾರಣವೂ ॥ ಅನಲನಿಲ್ಲದೆಅನ್ನಪಚ
ನವು । ಅಪ್ರಾಣತ್ವಜಗದ್ದಹನವಾ । ಅನಲಪ್ರೇರತಹದೊತನ್ವಯದಿಂದೇ
ಹಧಾರಣವುಂ ।೪೨॥ ಪ್ರತಿಭೆಶ್ರವಣವುಪಾತ್ರದರ್ಶನ । ಅತಿರಸಸ್ವಾ
ದನವುವೇದನೆ ! ಸುತನತಿ ಕಾರುಣ್ಯದ ವಿಳರೊಳುಕೂಡಿ ॥ ಸತತವು
ರಲೀಯೆಂಟುವಿಗತ್ತೈ । ಜನರಸಿದ್ಧಿಗಳಿದರೊಡನೆ । ಅದಿಯಸ್ಪರ್ಶದಶ
ಗಡೆಚತುರ್ವಿಂಶತಿಯುಯುಕ್ತಗಣಂ ।೪೩॥ ಪರಿಣಾಮನವಿಜಪತ್ವಭೂ
ತಾಂ । ತಪ್ರವೇಶನಪ್ರತ್ವತದಪ್ರೋಲ್ । ಇರುವಭಾರದಪೂರವದೆಂದು
ಗುರುಲಘುತ್ವಗಳೂ ॥ ಕರಸೊಳಾಪಿರಿಧಾರಣವುದು । ತ್ರಿರೂಪಅಗ್ರಾಂ
ಗುಲಿಯೊಳಿಹೂ । ಶರಧಿಕಂಪನವ ರುತಪೂರಕಾಗಿರುವನಂತದಲೀ ॥
ಶರೀರಧಾರಣವೆಂಬಿವೆಂಟೀ । ಪರಿಯಬರಾರುತತತ್ವಜದಿಂ । ದೊರೆವಸಿ
ದ್ಧಿಗಳಿವರೊಡನೆಚತುರ್ವಿಂಶತಿಯುಪೂರ್ಣ ॥ ಪಿರುವಗುಣಗಳಿಲದ್ವಾ
ತ್ರಿ । ಶಿತ್ರಿಯುಗಾದರ್ವ್ವರಗುಣಗಳಿವಾ । ಬಳಿಕಭಾವಸಾಹಿನತೆಯು ಇಂ
ದ್ರಿಯುಕದೃಶ್ಯತೆಯೂ ।೪೪॥ ಗಗನದೊಳುಗವಿಸುವುದಜ್ಯೋತಿಷ್ಟ । ವಿಷ
ಯಗಿರಿಗರ್ಭೀಕರಣವಾ । ಗಗನಸಿಂಧಿಕರಣಾಅರೋರತ್ವದಷ್ಟನುವುಂ॥
ಗಗನಸಿದ್ಧಿಗಳಿವರೊಳಾದಾ । ಬಗೆಯ ಗುಣವ್ಯಾಪ್ತಿಶತಿಯುಗೂ । ಡಗ
ಲದೀನಾಲ್ವತ್ತು ಸುರಾಜನಗುಣಗಳವು ॥೪೫॥ ಬಳಿಕಕಾಮವುಕೊಂ
ಚಲಬ್ಧಿಯು । ಉಳಿದಕಾಮನಿರ್ಗಮನಕೆ । ಕಲವ್ರೋಸದ ಹಿರಣ್ಯರಣ
ಸಕಲಾರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸ್ವಾ ॥ ನೆಲೆನಿದರುಶನಧರ್ಮ್ಮಗುಣ । ದೆಳಗೆಳಸೆನಿರ್ಮ್ಮಾ
ಣವೊಳೆಯು । ಸಲೆಶರತ್ವವುಪ್ರಿಯವಿಷಯಸಂದರ್ಶನವೂ ॥೪೬॥
ಎನಿಪವೆಂಟುವನದಸಿದ್ಧಿಗ । ಳೆನಗಳೊಡನಾವೊದಲುನಾಲ್ಕು । ತನುಸ
ಮುದೊಳೀವರಸೆನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಗುಣಗಳಿ ॥ ನೆನಮುಸೋಡಲುಸಾವ್ಯ
ವಿಗೆ । ಗುಣವೆನಿಸುತಿಹವಾಬಳಿಕಭೀ । ದನತಾಡಬಂಧನವೋಚನಗ್ರ

೧೬ ॥೪೯॥ ನಿರುತಸಂಸರವರ್ಜನವುಕೇಳ್ । ನೆರೆವ ಸ್ವಾದವ್ಯತ್ಯಜಾ
ವಂ । ದಿರುವವೆಂಬಾಹಂಕರದಸಿದ್ಧಿಗಳೆನಲ್ವೆರದೂ॥ ನೆರದಿರುವವಾಚ
ಸಿಕಿಯುಲಿ । ಷ್ಟವುಗುಣಗಳೊಂದಾಗಿತಾವೇ । ಕರಸುವೈವತತ್ತ್ರುಇನ್ನ
ಪ್ರಜಾಪತಿಯುಗುಣವಹವ್ಯೂ ॥೪೯॥ ಬಳಕಲೋಕದಜನನಸ್ಥಿತಿಲಯ ।ಸಲಿ
ಸುವಿಷ್ಪಾಕರಣಸಿದ್ಧಿಗ । ಳೆಲವ್ರೋತನ್ನಚಿನುತದಿಲೋಕಪ್ರವರ್ತಿಸೂ
ದಕ್ಷೀ॥ ತಿಳಿಯುಲದೃಶದೃಶಮಿತಗಳಂ । ತಳೆಯೆಶುಭಕರಣಶುಭಕರಣ
ಗಳೆನಿಪವೆಂಟುಂಬುದ್ಧಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆನಿಪವಿಪಗಳೊಳೂ ॥೫೦॥ ವೊದಲಿನೈವ
ತ್ತಾರುಗುಣತಾ । ಒದಗಲರವತ್ನಾಲ್ಕುಗುಣವಾ । ಪದುವುಭವನವುಕೇ
ಳ್ಕ್ರದದಿತಾನೋತ್ತುಸಾಧಿಸಲೂ ॥ ಸದರವಲ್ಲೈನಿನಗೆಮೇಲಿ । ನ್ಯೊದ
ಗುತಿಹದೃಗ್ದೃಶ್ಯಗಳಕೇ । ಳ್ಕ್ರದವಿನೀನಿನ್ನಂದಗಗನಾನಂದಗುರುವರ
ನೂ ॥೫೧॥ ಗಿಂಯುಪಕ್ಷವತರಿಯಲೋಸುಗ । ಕರಧ್ವಜಸುರೆಪುರಂ
ದರ । ನಿರಪಕಳುಹಿಸಿದತೆಚಿಟಿಚಿಂಚಿಟಚಿಟಲರವದಿಂ ॥ ಶರದಿಲಹರಿಯ
ತೆರದಿಘೋರೆ । ದಿಶೆಘೋಷಿಸುತಿರುವದದನೀ । ನರಿದುಕಂಡೈಕಂದ
ವಾತಿನಲರಿವದಲ್ಲಿಂದ ॥೫೨॥ ಹಯುಕರಿಘ್ರೀಂಕೃತಿಯತೆರ । ಗಿರಿಗಿರಿಯ
ಘರಿಘರಿಲೆಂದಪರಿ । ಹರಿಕರವೊಳೊಪ್ಪಿಹಪಾಂಚಜನ್ಯವನುರೆಪಿತಿದತೆ
ದಿಂ ॥ ನಳಿನಕರಕಂಜವಲಿಸುದದತ್ತನನು । ಪೂರಿಸಲೆಂತೊಅಂತಾ
ರನ । ಕರಢವುರುಗದತೆರಭೋರ್ಗರೆಯುತಿಹುದೆಂದ ॥೫೩॥ ತೊ
ರುವನುತಿಳಿದೃಶ್ಯವಿನ್ನುವೆ । ಸುರತರವ್ವನಿಗೇಳುತಿರುತಿರೆ । ತಾ
ಗಳತೆರನಂತೆತಾರಾಹಾರವೆಂತಂತೇ ॥ ವಿಾರಿದತಿಊರಿಯುಂತೆಭೊ
ಯಾ । ಕಾರರನ್ನಗಳಂತೆಪವಳಾ । ಕಾರಲತೆಯೆಂತಂತೆತ್ತಾರಕತೋ
ತಿಹುದೆಂದ ॥೫೪॥ ಕಲ್ಪಕಡೆಯಲೆಘೊಲನಯನದ । ಕಲ್ಪನೆಯುಕಿಡಿವಡ
ಲೋಕವಿ । ಕಲ್ಪಡಗಿಸುವಂತೆತಾರಕಕಲ್ಪಕೆಂಡಗಳೂ ॥ ಕಲ್ಪಕಂ
ಗುಣವೆಲ್ಲದಹಿಸಿಯೆ । ಕಲ್ಪದುರಿಯಂತುರಿದಿದುಸವಿ । ಕಲ್ಪತಾರಕವ
ದುತಿಳಿವನಕಲ್ಪನೆಯುಲೆಂದ ॥೫೫॥ ಕೋಟಿಮಿಂಚುಗಳೊಂದುಗೂಡಿ
ಅ । ಲತಂತೆಯುಕೋಟಿಸೂರ್ಯರ । ಕೂಟವಂದಾಗಿಳಿಗಘಟ್ಟಿಯುವಾ
ದಂದದಲೀ ॥ ಕೋಟಿಚಂದ್ರರಸಾಟಿಯಿಂಮಿಗೆ । ಮೇಟಿಯಾಗಿಯೆನಾ
ಘುವದನು । ಪಾಟಸರಿಯೈನುಂಡಲತ್ರಯುಭಾಟನೊಳಗೆಂದ ॥೫೬॥ ವ
ಲಗೋಳಕಮಧ್ಯವೊಳಸೂವಿ । ಸುವಿಶಾಲಸಾಗರಶೈಲಶವಿಶಿ । ಸ
ತಿರಿಯುಗಸುರನರಾತಿವಿಶಾಲದೃಶ್ಯಗಳೂ । ಕಾಲಕರ್ಮಾದಿಗಳೆಂತಂತದ

ಕಾಲಗಳನೆರೆತೋರಿಲಯಿಪನು । ಕಾಲದೃಶ್ಯಕೆದೃಶ್ಯಗೋಳಕಜಾಲ ನೋಡೆಂದ ॥೫೭॥ ಕಾಲದೃಶ್ಯವನುಳದ ಗೋಳಕ । ಜಾಲವೊಳಗೊಡೆದಿರದುತಾನೆವಿ । ಕಾಲನಿಜವಂದರಿದ ತನುಕರಣಾಯ್ಯಜರಿದೂ ॥ ಕಾಲಕರ್ತ್ರವತರಿದುವೇಲಾ । ಮೂಲತಾನೆಂದುನಿಜವೇ । ಬಾಕಾಂಭವಿರುದ್ರಯೋಗಣಕೇಲುಳಿಯೆಂದ ॥೫೮॥ ನಿಲುದೃಷ್ಟಿಯುಜಾಗರದದುಕೊಲಗುಣಿಪ್ರದ ದಿವದಕ್ರಮದಲಿ । ನಿಲುತ್ರಸ್ಪೃಷ್ಣದಅವಸ್ಥೆಯುಗಳೆವನಿವುತಿಹುದೂ । ನಿಲುವಾರುತಚಲನವಿಲ್ಲದೆ । ಗಲಹದ ಕೇಳ್ಸುಪ್ತಿಇಂತಿನ । ಗೆಲುತುರಿಯಾವಸ್ಥೆಯಿದುತಾನೆಲೆಂದ ಹದುಯಂದೂ ॥೫೯॥ ಮೂರುವಸ್ಥೆಗಳಿಲ್ಲದಳಿಯುಲು ॥ ಮೂರುಕೋಗಳಿಲ್ಲದಾತಗೆ । ಮೂರುಕಾಲವಂಚಿಸಲ್ಕೆಯುಜೇರತೋರ್ರುತಿಹ । ವರಳು ತೃಟಿಯಾದಿಯಾದಾ। ರಾಶಿಪ್ರಳಯಾಧಿಯುಕಾಲನ । ವಿಸ್ತರಿತಯಸೇರಿಬದುಕ್ಕೆನೀರಸೀನೆಂದ ॥೬೦॥ ಮೆಲೆರಾಜದಯೋಗಶಿದ್ಧಿಗ । ಮೂಲಕಾರಣವಾದಕಾಭವಿ । ಕೇಳಕಿಳಿಸ್ಸಿಇವನುವನಿಕಾಲವಲ್ಲದನೂ ॥ ಆಳನನದಿಸಾಧಸೈಯುವಿ । ಕಾಲರಾಜನಯೋಗಪದವಿಯು । ನಾಳಸ ಖಚಾಳುಕರಮುದಯಾಗುವಾಗೆಂದ ॥೬೧॥ ಇಗುವೆಪರಮರಹಸ್ಯವೆಂಬುದು । ಇದುವೆಮುಕ್ತಿಯನಗರಶಿಂಬುದು । ಇದುವೆಕೋಟಿಜನನನೊಂದುಇದನುನೋಡಲಿಕೇ ॥ ಇದುವೆಪನಿಗಪರಾರ್ಥವೆ ಬದ । ಇದುವೆಮುಕ್ತಿಯುಕಳದುಕೊಂಬುದು । ಇದುವನಿಜವುಂಗೂರೆಗೆಂಬುದದನುನಂಬಿದಾ ॥೬೨॥ ಇದುಪ್ರರಾಣವಲಿರನನಿರ್ಣಯು । ವಿದುವೆಶೃತಿಯುಸ್ಮೃತಿಗಳನಿರ್ಣಯು । ಇದುವೆಪುರಾಣಾ ಇತಿಹಾಸಗಳನಿರ್ಣಯವೂ ॥ ಇದುವವರಯೋಗಿಗಳನಿರ್ಣಯು । ವಿದುವೆತುರ್ಯಾರೂಢನಿರ್ಣಯ ॥೬೩॥ ಇದುವೆಶಂಕರನೊರದನಿರ್ಣಯುವುದದಿಗಿರಿಸುತೆಗೇ ॥೬೪॥ ಒಪ್ಪಿತಿದುಸನಕಾದಿರುಷಿಗಳ । ಗೊಪ್ಪಿತಿದುಜನಕಾದಿರಾಜರಿ । ಗೊಪ್ಪಿತಿದುಕವುಂಡಿನ್ಯಕೇಶವರಾದಿಯಾದವರಿಗೇ ॥ ಒಪ್ಪಿತಿದುವಶಿಷ್ಠನಥೂತರಿ । ಗೊಪ್ಪಿತಿದುಶುಕವ್ಯಾಸರಾವರಿ । ಗೊಪ್ಪಿತಿದುವಾಸಿಷ್ಠವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಕಪಿಲರಿಗೇ ॥೬೫॥ ಕೇಳದನುಗಗನಾರ್ಯರಚನವ । ಕೇಳಸುಯೋಮಿತುನನದನುಂಕಿಂ । ಕಾಲಕರ್ಮದಕೇಳದನುದಬಾಸಂಕಸದಿ ॥ ಆಲಿವ ನವೇಕೀಕರಿಸುತ । ಲೀಲೆಯೊಳುತಾವುಗಳುತಾಸುವಿ। ಕಾಲಗಗನಾನಂದಶ್ರೀಗುರುಮಹಿಳೆಯುನುನನದಾ ॥೬೬॥ ಜಯತುಶ್ರೀರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಜಯತುಶ್ರೀಹುಚ್ಚಾರ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ । ಜಯತುಶ್ರೀವಿ

ಕಲಾದ್ರ್ಯಕವುಂಡಿಣ್ಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೇ ॥ ಜಯತು ದತ್ತಾತ್ರೇಯಮೂರ್ತಿ…
ಜಯತು ನಿತ್ಯಾನಂದಕೀರ್ತಿಗೆ । ಜಯತು ಗಗನಾನಂದತುರಿಯಾರೂಢಶಿ…
ಪದಕೇ ॥ ... ... ॥೬…

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿ
ಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾ
ನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕರಂದಸೌ
ಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ । ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾ
ನನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತ । ಗಗನತಾ
ರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂ
ತಪ್ರಕರಣೆ ಶಾಂಭವೀಮುದ್ರಾಭ್ಯಾಸಯೋಗೋನಾಮಸ್ಸಃ
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೪೬೪ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ಖೇಚರೀಮುದ್ರ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಲೋಚನಬಿರತ್ವವನೆಸಗಿ । ಸಚರಾಚರಾತ್ಮನೊ…
ಕ್ಯವನೊಂದಿಪ । ಖೇಚರಿಯಮುದ್ರಾವಿಶೇಷಣವಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ । ಪದನ…
ಈಜಗತ್ತಿನಜನರದಾವನ । ತೇಜದಲಿವರ್ತಿಸುತಲಿರುತಿಹ ರೀಜಗತ್ತಿನ…
ನಕೃತಾಕೃತವಾಕ್ಯವಶದೀ ॥ ಮಾಜದಲೆತಾನಿರ್ದುಕ್ರಮದಿಂ । ದೀಜ…
ತ್ತಿನಜನರಿಗೊದಗಿಪ । ದೋಜಗದನಿರ್ವ್ಯಾಜದನಿಜಪರರಿವರೆಂದ ॥…
ಶಾಂತಿಶಮದಮಯರ್ತಿರಹಿತಮನ । ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳ್ಪರದೆಡೆವರಿದು…
ಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದಿಗುತ್ತೋರಪೇನೂಸಂತಸಂದಳದೂ ॥ ಶಾಂತಿಪ್ರರು…
ನೆಂಡಿಇವರೇ । ನಿಂತಿರುವರೆಂದಾಡುವನಿಗೋ । ರಂಜಿಪೇಳಲುಬ್ಯಾಡ…
ನಿಜವಾಂತಬೋಧೆಯನೂ ॥೨॥ ಶಾಂತಿಯನ್ನೊಡಗೂಡಿತಾ ವೇದಾಂತ…
ಸ್ತ್ರಪನೋಡಿಇದುಶಿ । ದ್ಧಾಂತವಹುದೆಂದಾಡುತಲಿತಾನಿಂತುನಿಶ್ಚಯದಿ…
ಭ್ರಾಂತಿಯಂಹತಮಾಡಿತಾನಾ । ಚಿಂತ್ಯನಹನೆಂದಾಡುವನನೀ । ನಿ…
ನೋಡಿಯೆಪೇಳ್ವದೀ ಅತ್ಯಾಂತವಚನವನೂ ॥೩॥ ಮತಿಯುತನೆಶಾ…
ವಿಯಮುದ್ರಾ । ದ್ವಿತಿಯಲಕ್ಷ್ಯದಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವ । ದತಿಶಯವನ…
ವಿಸ್ಟೈಯಾವತ್ಸಲಕ್ಷಣದೀ ॥ ಇತರವೇನೆಸುವದುತದ್ವಾಂ । ಚಿತ…
ಸಗೊಳಲರುಹುವೆನುಪರ । ಹಿತವೆಸ್ವಾರ್ಥವನುಲಾಸುಕಾಸ್ತ್ರಗನುದ…

ಕೆಯಲೀ ॥೪॥ ದೇವಪರಮಾಮೃತದಸವುಕರು । ಜ್ಞಾನಬೋಧನಪಡದ
ಸುಕೃತದ । ಜೀವಿಗಳಿಗಿದ್ದಪ್ರದೇಶಮಾಯಾಮರವೆಯಾಳಿಕೆಯೂ ॥ ಭಾವಿ
ಲುತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಕನಗಾಜ್ಯದಿ । ಪಾಲಿಗೊಗತನವಿದ್ದಪ್ರದೇಶಡು । ಪಾವ
ನತ್ರಕರ್ಕೈಸಭವದಡಿವಿಡಿದಕೋವಿದರೂ ॥೫॥ ಪಕ್ಕಖಂಡಿತಗಿರಿಯು
ಂಚಾ । ರಕ್ಷಯೋಗ್ಯತವಾದಪರಿನಾ । ಲ್ದಿಕ್ಕಿಗೆರಗುತವಿಷಯವೃಕ್ಷ
ಲಿವನುನವೆಂಬಾ ॥ ಪಕ್ಷಿಯುರಕೆಯುನಿಪ್ಪವೋಹವ । ನಿಕ್ಕಡಿಸಿದ್ದೈ
ಬ್ರಹ್ಮಬೋಧನ।ದಕ್ಕಸದಖಡ್ಗದಲಿಸ್ಥಾಪರವಾಯುತ್ತುವುನ್ಮನವೂ॥೬॥
ಲ್ಲಗಿರಿಯನ್ನೇರಿಯುಂಟೆಯು । ವೆಲ್ಲಲುದ್ಯೋಗಿಪರೆಪುರುಷದ । ಕಲ್ಲಿನಲಿ
ಸೆಗಟ್ಟಿಸ್ವಾನಂತುರದಲಳಲುವರೇ ॥ ಎಲ್ಲಿಹುದುಸಂದೇಹವೊರವೆಗ।
ಲ್ಲದಾಚರಣೆಗಳಲಿಷ್ಟತೆ ।ಬಲ್ಲರಿಂದದ್ವೈತಸರಣಿಯುನೆಂದನಾಕಂದ॥೭॥
ರಕೆಪರಮೆಂಡೆನಿಪತಮ್ಮಸು । ಚರಣಕಮಲಗಳಿರವೆಸಾಕ್ಷಾತ್ । ಕರ
ಲೆನ್ನಮನೋಗೃಹದಲಜ್ಞಾನಕೆಡವಿಹುದೇ ॥ ಅರಿದಶಾಂಭವಿಯುಗಳಲ
ಕ್ಷ್ಯದ । ಪರಿವಿಡಿಯುಘನತಾರಕಾಖ್ಯವ ! ಗುರುವರನೆಖೇಚರಿಯುಸಡಗ
ಮಂನಿಮಾವಿಪುದೂ ॥೮॥ ಪಡುವೆಸರಲಕ್ಷದಲಿವುದ್ರೆಯು । ಪಿಡಿವುದಾ
ಶ್ರೀಲ್ । ಪಶ್ಚಿಮದಪಥದೊಡನೆಬ್ರಹ್ಮಸುಷುಮ್ನನಾಡಿಯುಸೂಕ್ಷ್ಮಸು
ರವನೂ ॥ ಅಡರಲೆಂತದರಲಿಪರಾತ್ಮನ । ಬೆಡಗನೈದುವಪರಿನಿಲ। ಕ
ತೆಯುಸಿದ್ಧಿಯುದೇನುಯುದರಾಯುತವನೊರೆಯುಂದ ॥ ೯ ॥ ತನಯಕೇಳ್ಪೊ
ಪ್ರೋಕ್ತಶಿದ್ಧಾ । ಸನದಿಮಂಡಿಸುತಂಗುಲಿಗಳಿಂ । ದ್ವಿನಯನಾಮಂಬಲಿ
ಸುತನುಕಂಧರದಸಮತೆಯುಲೀ ॥ ಮನವನೇಕಾಗ್ರದಲಿನಿಲ್ಲಿಸಿ । ಚಿನುಮ
ಯತ್ರಿಕೂಟಸ್ಥಲವನಿಜ । ನೆನಹುನಿಂದೀಕ್ಷಿಪ್ಪುದುಖೇಚರಿಯೊಲಿದಯೋಗಿ
ಗಳೂ ॥೧೦॥ ಖೇಚರರಿಗಳವಡದಘನಚಿ । ತ್ಸ್ವೇಚರಿಯುಪದವಿಾವುದದರಿಂ
ಖೇಚರಿಯುಪೆಸರಾದುದಂತಪವುದ್ರೆಸಿದ್ಧಿಸಲೂ॥ ಲೋಚನಗಳಂತರ್ಗ
ತದಚಿ । ಲ್ಲೋಚನದಬಳಿವಿಡಿವುಅತರಾ । ಲೋಚನವನಳಿದೀಕ್ಷಿಪ್ಪುದು
ಗತಕಾವ್ಯಬುದ್ಧಿಯುಲೀ ॥೧೧॥ ದೃಷ್ಟಿಸೂತ್ರವಿಪವನನದಸರಿ । ವೇಷ್ಟಿ
ಸಕ್ಷರದುವುನವುಮನಸಾ । ಧಿಷ್ಟತೆಯುಲಿರುತಿಹುದುಜೀವಾಹ್ವಯುದಚಿ
ತ್ತುವದೂ ॥ ದೃಷ್ಟಿನಿಂದೆಡೆಚಿತ್ತವೊದಲಾ । ದಿಷ್ಟನಿಲುತಿಪವೇಕಸೂ
ತ್ರದಿ । ದೃಷ್ಟಿಯೇಬಹುಸಾಧನಂಗಳಮೂಲಸಾಧನವೂ ॥೧೨॥ ಧೀರಕೇ
ಳುವಜಿಹ್ವಮಾರ್ಗದ । ಲೇರಿಸೋಡಲುಪುಬರ್ಮಧ್ಯದಿ । ಮೂರುಕೋ
ಣಾಕಾರಮಂಡಲವಿಹುದುಬಳಿಕದಕೇ ॥ ಚಾರುನಾಮಂಗಳತ್ರಿಕೂಟವು

ಜೇಚ ಪ್ರಕದಪೀಠವು । ಸಾರಿಹವುಶೃಂಗಾಟವೆಂದೀಪರಿಯುಪರಿಹಿಮೆ ಯಲೀ ॥ ೩॥ ಎಡಬಲದಲೆಸೆಪ್ಪಿಹನುಭಾಸ್ಕರ । ದಡುಪತಿಯ ಮಂಡಲ ಗಳೆರಡರ । ನಡುವೆಪವನಜಪನವೆಸುದಿಸುದರರ ದ್ವಾರದಲೀ ॥ ಎಡೆ ವಿಡಪೆಘೋಷಿಪುದುಪ್ರಣವದ । ನುಡಿಯುಟಿಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪದಿ । ನ ಡುಸಿರಸ್ಸಿಲಿದೀರ್ಘತಗಘಂಟಾನಿನಾದದೆಲೂ ॥೪॥ ಈತೆರದಸುಪ್ರ ಪನಾದದ । ರೀತಿಯನ್ನರಿವದರಬೆಂಬಳಿ । ಯೋತಲಕ್ಷ್ಯಂಗೊಳುವನ ಯನದವಧ್ಯೆತಾರಕಿಯಾ ॥ ಜೋತಿಗಾಧಾರಾದಸ್ಥಿಮೆನಿ । ಪಾತಿಕಯು ಭ್ರಾಮಧ್ಯದಲಿಜೀ । ವಾತ್ಮನನುವಿರದಿಹನುಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯೆರಿಕೆಯು ಲೀ ॥೧೫॥ ವರವರರಾಜಸಗುಣವಿಶಿಷ್ಟದ । ನಿರುತಸ್ಥೂಲಾಂಗಾಭಿಮಾನ ದ । ಲಿರುವವಿಶ್ವಾಂಸ್ವಯಗಿಜೀವನುವ್ಯಾವಹಾರಿಕದ । ಪರಿವಿಕಾಸವ ನೊಹಿಸಿನುತಾ । ನೆರೆಪ್ರಿಯಾಕಪ್ಪಿಂಯಲಿಸಿಷ್ಟತೆ । ವಿರದುವಿಷಯೇಂ ದ್ರಿಯದನುನುತೆಯಲೆಸುವಜಾಗ್ರದಲೀ ॥೧೬॥ ದೃಷ್ಟಿಸಾಧನಧ್ಯಾನಬಲದು ಳ । ವಟ್ಟವೂರ್ಣಾರ್ಘ್ಯರಿತನಾದ । ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದಲ್ಲೆಸಾಹಸ್ರಾರಕವು ಲವುದ ॥ ವೆಟ್ಟಯಗಣಿತಸೂರ್ಯಚಂದ್ರನು । ರೊಟ್ಟೆಲಿಸತೇಜವನುಬೆ ಳಗಲುಸಿಟ್ಟುಸುತಹೊಂಬುಳಿಯುತನ ಪೊಂಪಿನಲಿವೃತುರೆದೂ ॥೧೭॥ ದಳದಕೆಳ್ಗೊಂದೊಂದುವರ್ಣದ । ಹೊಳಪಿನಿಂಭಾವಿಸುತಸಾಸಿರ । ದಳಕೆ ಸಾಸಿರಧದತೇಜೋನ್ನತಿಯುನನುವಿಡಿದಾ ॥ ನಳಿನಮಂನೀಕ್ರಿಸುತರಾ ಖ್ಯದ । ಪೊಳೆಯೆಳೆಲೋಲಾಡುತ್ತಿಗೆ । ಮುಂದಳದ ಪಶ್ಚಿಮಪಥಸುವು ಮ್ನಯನ್ನೈದಬೇಕೆಂದ । ೧೮॥ ಪತ್ರಕೇಪ್ಸ್ಯಿಮದಪಥವಂ । ಪತ್ತುವ ದಸಾಧ್ಯವುಕಣಾ । ನಾರುತ್ತತದ್ವಾರಗಳೊಳುಸಿಟಿರಘಾಳಿಯುಂದದಲೀ ॥ ಸುತ್ತುತಿಷ್ಪದರದಿಂದಗ್ರಾಹ್ಯಲಿ । ಸುತ್ತಮುಂದಳೆಯದ ಕಣಾವತಿ । ವಿತ್ತ ಸಾಧನಬಲಿಬಲಿಯೆಸಿಕ್ಷಲನವೈದುದು ॥೧೯॥ ಚಿತ್ತಯೊಂದಿದದೃಷ್ಟಿ ಗಳುಮುಂ । ದೆರಗುವಾಕ್ಷರವನ ಕೇಳ । ಸೈರಡುಸೆ ತ್ರಿಗಳೆರಡುತೆ ಜೀವನುಯದನದಿಯಾತೇ ॥ ಪರಿವಿತವೆಮುಂದಳೆದುಸೂಕ್ಷ್ಮದ । ಸರ ಸ್ವತಿಯುಸಂಗನವನ್ನೈದುವ । ದರಿಯಲಾಂಹವೆಯಾ ಬಾಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ದ್ದಪದೇ ॥೨೦॥ ವೆಗಳತಿಹಸಂಗಮನುಹಾನದಿ । ಗಿಳಿದುಸ್ನಾನಂಗೈದು ಜನ್ಮದ । ಮಲಿನವಂತೊಳದೊರಸಿ । ಧೃತಿಯಂಬರನುಡಿಂಸುಟ್ಟು । ಕಳೆನುತಘಮೆಂಬರ್ಘಪಶ್ಯವ । ಚಲನಸಂಚಿತಕಾವ್ಯಮನ್ನುರೆ । ಗೊಳ ಸಿಥಸ್ತ್ರೀದಳದುಭಾಳದದುರ್ಲಿಪಿಯನೊರಸೀ ॥೨೧॥ ಕಾಂತರುದಾ

ಕ್ರಿಯನುಳಿವುದನು । ಯಾಂತಪದಾತ್ರಿ ಕ್ರಿಯನುಗಳತ್ಪದ । ಯಾಂತಪಾಗ
ಳವತಿಸಿಕುದ್ವಾಚನನಮನೆಸಗೀ ।। ಅಂತುಸಂಧ್ಯಾನಿಸಿಮನೋಹರ।ಮಂ
ತಳೆದುಕರಣಗಳಪ್ರಸ್ತನ । ನಂತುಜೀವದಫಲನನುನಿಸುತದರಿಮೇಲಿ
ರಿಪಾ ।೨೨। ಅಲ್ಲಿಸಾಹಸ್ರಾರಪಂಕಜ । ದಲ್ಲಿನೆಲಸಿರ್ಪಶ್ವರನವದ।
ಪಲ್ಲವಕೆಳದ್ವಾರಸಂಗ್ರಹಿಪೆ ಚನನನೆಸಗೀ ।। ಉಲ್ಲಸದಲ ಪ್ರಪ್ಪದರ್ಶ
ನೆ । ಯುಲ್ಲಿಫಲಸೈವೇದ್ಯವಿಮಾನೃತ । ಲೆಲ್ಲಶಿದ್ಧಿಯನಾಂತುವಪ್ಮಾರ್ಗವ
ನಾವೆ ಟ್ಟವದೂ ।।೨೩।। ಬಳಕಕಶ್ಲಿಸಪರದರ್ಶಿಮನ । ವೋಕ್ಷೇಗು
ತಕಂಠಪ್ರದೇಶ । ಕ್ಕಳಿದುಸ್ವಪ್ನನಸ್ತೆಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವಂಪಹಿಸೀ।।ತ
ಳೆದುಸಾತ್ವಿಕಗುಣತ್ರೈಜಸ । ನೆಜನುಪಾತ್ರಿಭಾಸವಿಕ್ರಿಯ। ನಳವಡಿ
ಸಿಮಿಗೆಜ್ಞಾನವೆಸರಿನಶಕ್ತಸಹಿತದಲೀ ।।೨೪।। ಅಂತುಸಂಕಸ್ಥಲದೆಲರಿಕೆ
ಯು । ನಿಂತುವಿಷಯಾವಿಷಯಮಧ್ಯವ । ಯಾಂತೆಸನಸಾಖ್ಯಾನುಭವ
ಸನ್ನಿದದೊಲೋಲಾಡೀ ।। ಮುಂತಳೆದುಹೃದಯಪ್ರದೇಶದ । ನಿಂತುನಿ
ರ್ವಿಷಯದನುಹಾಸುಖವಾಂತಸುಷುಪ್ತಿವಸ್ತೆತಾಮಸಗುಣವಿಸಿಪ್ಪದಲೀ।।
ಕಾರಣಶರೀರಾಪಿಮಾನದಿ । ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕನೆಂದೆನಿಪವೈ । ಕಾರದಿಂ
ಪಾಜ್ಞಾಂಕನಿಶ್ಶಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತದಲೀ।। ತೋರಿಪರಮಾನಂದದೊಳಗೊಗು
ಳೇರಿಸರ್ವನವೆರವಜ್ಞಪ್ತಿಯ । ಸಾರಸಾತ್ರದಲೆಸನುದೈಜೀವತ್ವವೆಸರಿ
ರಕೇ ।।೨೫।। ಈವುಹಿವೆಯಹಮೂರವಸ್ತೆಗ । ಳೀವುಹಿಯೊಳಲ್ಲಾಜನ
ಕ್ಕೆಹು । ದೀನುಖದಿತೊಳಲುವರುಮಾಯಗಾಪುರವೆಯೊಳ್ಸುಂದೂ ।।
ತಾಮಸರುತಿಳಿವಿಗರವಿದ್ಯಾ । ತಾಮಸಪಕೆಲಸಾಬೇಜ್ಞಪ್ತಿಯು। ತಾಮ
ಸಾತ್ರಿಲಿಬೇಗ ತಿಹರೀತಿನಿಧಪಾಲದಲೀ ।।೨೬।। ತರುಣಕೇಳ್ವಾಪ್ರಪಂಚ
ಪ್ರಾಣಿಗ । ಳಿರದಲ್ಲವೆಮೂರವಸ್ತೆಗ । ಳಿರದಬಾಸ್ಥಿತತುರಿಯತುರಿ
ಯಾತೀತಲಕ್ಷಣವಾ ।। ನರಿಯರ್ವೆತತ್ವಖಸಮಗ್ರದ। ಸಿರಿಯಸದಗರವಂ
ಬಿಟ್ಟದ । ಲರಿಪನೋರ್ಪನೆರಾಜಯೋಗಿಪದೇಕ್ಷಣೆಯ ಬಲದಿಂ ।।೨೭।।
ತಾತಬೆನ್ನ ಹಮೂರವಸ್ತೆಯೆ । ಜಾತಕರಂಗಳಿಗೆಸಂತತ । ಜ್ಞಾನಮಲ್ಲ
ದೆಯುಳಿಗವೆರಡಾವಸ್ತೆಗಸುಬವಾದ ।। ರೀತಿಪೊಂದದುತುರ್ಯತುರ್ಯಾ। ತೀ
ತವೆಂಬುದನುಪಕಾರು । ದ್ಯಾತಿಶಯಂಬಂದೊರೆವುಪರಿವೃದುಚಿತ್ತವಿಭ್ರ
ಮದ।।೨೮।। ಮತ್ತೆಹೃದಯಸ್ಥಾನದಿಂದಿಳಿ। ದತ್ತನಾಭೀದೇಶದೊಳ್ಜೀ।
ವತ್ವಗಳತದಿತರ್ಕ್ಯನಾಮಕನೆನಿಸಿತ್ರಿಗುಣಗಳಾ ।। ವೃತ್ತಿಯುಡುಗುತವಾಸ
ನಾತ್ರಯ । ದತ್ತಸಾರದೆಸ್ವಾತ್ಮತೇಜವ । ಮತ್ತದೊಳ್ಪರಿಣಮಿಸಿ

ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೊಂದಿಹುದೂ ॥೨೦॥ ಶುದ್ಧಸಂವಿಜ್ಞಾನತುರ್ಯವ । ಪ್ರೋದ್ಧ ಬಾಹ್ಯವಮರೆದುಪರತರ । ಚಿದ್ರಸಾಯುತಸುಖದಸುಗ್ಗಿಯುಶಿರಿಯುಪರವಶ ದ ॥ ನಿದ್ರೆಯೋಳ್ತಾತನ್ನ ನೋಡು । ತ್ತಿರ್ದುಬಳಿಕಾಧಾರ್ದಚೆಕ್ರವ । ಸಾರ್ದುಬೆಳಗುವದಾಮಹಾಕಾರಣತನುವಮೀರೀ॥೨೧॥ ಅಲ್ಲಿತುರ್ಯಾಶೀತ ಸೊಬಗಿನ । ಲೆಲ್ಲಲಯಸುಖವೈದಿತಾನೇ । ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಾತ್ಮಮಯ ಬೋಧಾಮನಸ್ಕದಲೀ ॥ ಸೊಲ್ಲಿಸಲುವುಪಮಿಸಲುಶಾದೃಶ । ಮಿಲ್ಲದಾನಂ ದಾಭಿಷೇಚನ । ದಲ್ಲಿಬೆಳಗುವನಿಂತುಧ್ಯಾನಾವಧಿಯಲನವರತಾ ॥೨೨॥ ಈ ಜಸಂಬಡೆಪರಡವಸ್ತೆಯ ! ರಾಜಯೋಗಿಯೆಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ । ಈಜಗತ್ತಿನಲನ್ಯ ಸಾಧನಬಲದಲಾಸುಖದಾ ॥ ಸೋಜಿಗವನರಿಯರುಕಣಾತ । ದ್ವ್ಯಾಜ ಮದರಿಗರಿವುಗಡನೀ । ನೈಜವೆಂದರಿಯಳೆಯಶಿಶುವಿಂಗೊಗೆದಸ್ವಪ್ನ ದೊಳು ॥೨೩॥ ಷಟ್ರಕೇಳ್ಗದಲಿಂಗಪೃಥ್ವೀ ! ತತ್ವದೆಡವೆನಿಸುವುದುಮ ದರಿಂ । ದಿತ್ತನಾಭಿಯವರಿಗೆಬಿಲತತ್ವಸ್ಥಲಾಯತವೂ ॥ ಮತ್ತೆಹೃದಯಾ ವಧಿಯಲಾನಲ ।ತತ್ವನೆಲೆಯಿಲ್ಲಿಂದಲಾಕಂ! ಠೋತರದಿವಾಯುಸ್ಥಳೋ ರ್ಧ್ವಮೆಗಗನತತ್ವದೆಡೇ ॥೨೪॥ ಮಾನನಿಧಿಗುದಲಿಂಗಶಕ್ತಿ । ಸ್ಥಾನವೆನಿ ಪುದುನಾಭಿಹೃದಯದ । ಠಾಣಗಳೆಭಕ್ತಿಸ್ಥಳಂಭ್ರೂಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಗಳೇ ॥ ಜ್ಞಾನಮುಕ್ತಿಗಳೆಡವೆನಿಪ್ಪದಿಂ । ಕೀನಟನೆಯಿಂದಿರವದಾಯಾ । ಠಾಣ ಕೈದಿರಲದಕೆತತ್ತ್ವಿಷಯತೋರುವವೂ ॥೨೫॥ ಆರುಕಮಲಗಳೊಂದು ನಾಳದಿ । ಶೇರಿರುವವೆಡೆಗೆಡೆಗೆಮೇಣಾ । ಧಾರದೆಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರಿಕೆದೃಹ್ವಾ ಯುಸಹಿತದಲೀ ॥ ತೂರುವವೃತನ್ನಾಳಸುಷಿರದ । ದಾರಿಮಿಡಿದುನ್ಮುಖಕೆ ರಭಸದ । ಲೇರಿನಾಭಿಸ್ಥಲದಜಲಮಂಪೊಕ್ಕು ಕಲಕುವವೂ ॥೨೬॥ ಮರು ತಸೂಸಿಪೊಡಗ್ನಿಪ್ರಜ್ವಲ । ಮೆರಗುವೋಲ್ತಜ್ಜಲದಬಾಡಬ । ಕೆರಳಿ ಯುದುಕವಪೀರ್ದುಡದರಿಂ । ಪೃಥ್ವಿಕಾಹಿಡಿದೂ ॥ ವೊರೆವಜ್ವಾಲೆಅನೇ ಕಮುಖದಿಂ । ದೆರಗೆಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನಪರಿಯಂ । ತರದಲದರುಬ್ಬಸಕೆಕುಂಡ ಲಿಪಿಳ್ವುದೈಬಳಿಕ ॥೨೭॥ ನಿದ್ರೆಯಿಂಪುರದಿರ್ದಕುಂಡಲಿ । ಪ್ರೋದ್ಗಜಾಗ ತೆಯನ್ನಬಾಯ್ಬಿಡು । ತೆದ್ರುಕಡುಕ್ಷುದ್ವೇಥೆಯಲಳಲುತಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ ದಲೀ ॥ ಇದ್ದಮಾಂಸವಮಿದುಳನೆಲ್ಲವ । ಮೆದ್ದುಸಾಸಿರಮುಖಗಳಿಂತೆರ ದಿದ್ದವದನವಮುಗಿಯದೆಂದಿಗುನಾರ್ಗಮಿತ್ತಿಹದೂ ॥೨೮॥ ಸಿರದಮಾಂ ಸವುಮಿದುಳುಪೋಗಲು । ಚುರುಡೆಯಂತಾಳಿದಿರುತಲಾಡ । ಳ್ತೆರಿಯಲೆಗ ಕ್ಷಾಹಾರಲದರಿಂದಮೃತಕೊಡನುಕ್ಕಿ ॥ ದುರಿವುದೈಜಿಂಹ್ವೆಛಲಿಯದರಿಂ

ದುರಿಯುಃಶಾಂತಿಯನ್ನೈದಿಸೌಖ್ಯೋ | ತ್ಕರುಷನಡಗ್ಗವಿಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾ ನಂದಮಯುಮಹುದೂ ॥೩೯॥ ಕುವರಕೇಳ್ಕ್ರರೆಯುಃಪಕುಂಡಲಿ | ಜವನಿಕೆಯುಪರಿಯಲ್ಕೈಘನಹೃ | ದ್ಭುವಿಯುದೀಪನವುತತ್ಪರಿಚ್ಛೇದದಲದ್ವಪ್ರಭೆಯೂ ॥ ಸವದುಗೃಹವುಂಬೆಳಗುವಂದದ| ಲವಿರಳಃತ್ಮಾ ಭ್ಯೈದಯತೇಜಾರ್ಣವವುನಿಸಿಬಿಡೀಕರದಲೆಸವುದುತೆಗೆಯುದನವರತ ॥೪೦॥ ಜಲದಿಜಲವೆರದಂತೆಕ್ಷೀರದ | ಪೊಳೆಯೊಡನೆಪಾಲ್ಕೂಡಿದಂದದಿ |ಬೆಳಗುತಿಹಪರವಸ್ತುವಿನಸಂಪೂರ್ಣತೇಜದಲೀ ॥ ಮಿಳಿತವಾಗುತಜೀವಕಳಹೆ | ಬ್ಬೆಳಗಿನೋಳ್ಕೂಡುವದದಿಂತಾ | ಗಳದಡಲುತಿಳಿಯುವನೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆಂಬನೆನ ತ ॥ ಭಕ್ತ ಕೇಳಿಂತಪ್ಪಧ್ಯಾನದಿ | ತ್ಯಕ್ತವಿಷಯಃಸಮಾಧಿಯೊಳ್ | ವ್ಯಾಕ್ತದಂತಾತ್ಮನಲಿಕೊಡುತಲುಳಿದಕಾಲದಲೀ ॥ ಯುಕ್ತವರ್ತನಕಲೋಕವೋಹವಿ | ರಕ್ತಿವಿಡಿದಾಚರಣಜೀವ | ನ್ಮುಕ್ತಿಯುಂಬುದುಸ್ವಾತ್ಮಭಾವಾಖಂಡವುಯುದರಿಕೇ ॥೪೧॥ ಮನದನಿರ್ಮಲತೆಯುಲಿಬ್ರಹ್ಮದ | ನೆನಹನಗಲದೆಧ್ಯಾನದಿಂಬೊಳ | ಗನುವಿಡಿದಕಾಲದಲಿತಾನೇಬ್ರಹ್ಮವಾಗುತಲೀ ॥ ಚಿನುಮಯುದದೃಗ್ದಿಸವಭೂಪಾ | ವನಶರೀರದಯೋನಿಪಾವುರ | ಜನದೊಲೇತೋರ್ದಡೆಯುಜೀವನ್ಮುಕ್ತನವನೆಂದ ॥೪೨॥ ಪುತ್ರಕೇಳ್ಸ್ವಚೀಸ್ಥಳದಜಲ | ತತ್ವಬಾಡಬನಂಕೆರಳ್ದವು | ರುತ್ತಿದೃಗ್ಮನದರಿಕೆಗಳುಪುನರ್ರೂಧ್ವರ್ಮುಖವಾಗೀ ॥ ಪತ್ತನವುಕಿರಿನಾಳದೋಳ್ನಡು | ನೆತ್ತಿಪರಿಯಂತರದಲಃರ್ಭಟ | ವೆತ್ತುನುಗ್ಗುತಲೇಕಪೆರಿಯಿಂದದುರಲೀದೆಸೆಯು॥ ಕಿರಿಸುಷಿರದಂಟನಲಿಯುಡೆಯುಡೆ | ಗಿರುವಷಟ್ಕವುಲಗಳುವುಕುಳಿತ | ವೆರದಧೋವುಖವಾಗಿಮೆರವವುಪವನನುಪಹತಿಗೇ ॥ ತೆರೆವಿಕಾಸವನೈದುತುನ್ಮುಖ | ಮೆರದುಬೆಳಗಲ್ಕದರವುಂಗಳ | ಪರಿಮಳದಪ್ರಳುಕಿತವನರಿವನುರಾಜಯೋಗಿಯುಲಾ ॥೪೩॥ ಆದರೊಳಗೆಹೃತ್ಕಮಲವಿಕಸಿತ | ವದನದಿಂದುನ್ಮುಖದಲುಲಿಯುಲು | ಯುದರಲಿದ್ದಪರಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿರ್ಲತೆಯುಕುಡಿವರಿದೂ ॥ ವದಗಿಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನಪೆಡೆಯುಲಿ | ಪುದುಗಿರುವಘನಜ್ಯೋತಿಗದರ | ಲ್ಕದರಿಸಿಂತೇಜೋವುಯುದಚಿಪ್ಪಿಂದುಕರಗುವದೂ ॥೪೪॥ ಕರಗಿತದ್ರಸವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಗೆ | ಸುರಿಯಲದರಿಂಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿಸಂ | ಭರಿತದಿಂದಾಯಾತ್ಮತಾರಕವೆುಗಡುಜ್ಯೋತಿಗಳು | ಬೆರದವೇಕತ್ವದಲಿಸವುರಸ| ಕರಚಲದನೆನಲಾಯ್ತುಜೀವೇ | ಶ್ವರಗೈಕ್ಯತವೆುಲುಪರತಿಯುಂಬಪೆಸರದಕೇ ॥೪೫॥ ಏತಿಕುಲೋತ್ತನುಸಂಧನದಲುಪ | ರತಿಯೆನುತಲೆಂತಾಯಿತ

ದರೋಳ್ । ಸತಿಪತಿಗಳಿಂದ ಪರಕೀಳಗೃಹದನ್ಯದಲೀ ॥ ಸತಿಯುನೆಸ
ಗಿದರದರಸದಗರ । ದಪತಿಕಯುದಸುಯೊಗ್ಯಗಸುಖಸು । ಗತಿಯುವಿಸ್ತರವಾ
ಗಿಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆನಗೆಂದ ।೪೭॥ ಜೀವನೇ ಸತಿಪರವ ಪತಿಯುಂ । ಶೀವಿ
ಧದದಂಪತಿಗಳುಂ ಮಾಯಗಾವಿ । ಕುಟಿಲದನಸುನಗೆತಗೆಪಿತನ್ನ ಮಂದಿದೀ॥
ಆವಿನುಳಸತಿಯುನುಕರೆವಿತಿ । ದೋಷಿಪುರುಷನನ ಒದುದದ । ಕಾವ
ಲಿಂದಿಹವಿಷಯುವುದ್ಧಿಡಿಸುತಮುರುಳಟಿಸೀ ॥೪೮॥ ಈತೆದದಿನುರುಳಿಸ್ಕಿಂ
ದುತನ್ನಯ । ನಾಥನನಪಂಪುರದ ಇಹನ್ । ಖ್ಯಾತಾಂದದಸದಗರದಲೀ
ಪ್ರಸಿಮಾಯೆಯನುಕನಗೇ । ಪ್ರಿತಳನ್ನತಪಳವಸೆಯಿಂ । ದಾತಿಶಯು
ದಪ್ಪರುಗಳಿಲ್ಲಂ । ಬಾತುಗದರ ತಿರ್ನಳ್ಳೈಬಹುಕಾಲಜೀವನಲೀ ॥೪೯॥
ಕರಣಗಳಸುತರೆಂದವರವು । ಶ್ವೇತಲೀಲೆಯುಬಾಲಕೇಳಿಯು । ನಿರುತ
ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದರಿನೋಳ್ಮನುಕರಸಿಹಿಗತ್ತಲೀ ॥ ತರುಣಕೇಳ್ಪನಗೃ
ಹಮನೇಕವ ! ತಿರುಗುತೊಗತನಮೆಸಗಜವನು ! ವರದಮಿಥ್ಯಾತ
ಥ್ಯಮುಂದೇಮೆರದಳಾಬಾಲೇ ॥೫೦॥ ದುಷ್ಟಸುತರವೆತ್ತಸುಜನರು ।
ಪೆಟ್ಟಿಗೊಳಗಹತೆಂದಿಕರಣಾ । ಧಿಷ್ಟತೆಯುಂ ತುಕರವವಸೆಯುಂಸ್ವರ್ಗನ
ರಕಗಳ ॥ ಮೆಟ್ಟಿಬಳಲುತಸುತರಣುವಹು । ಕಷ್ಟಗಳಗಳಲುತ್ತಪತಿ
ಯುಂ ॥ ಬಿಟ್ಟವಶದಿಂದಿನಿತುಕೋಟಲೆಗೊಂಡಳಾಬಾಲೆ ॥೫೧॥ ಪುರುಷನ
ನುಸ್ತ್ರೀಯುಳನುವುನ್ನಲಿ । ಕುರುಹರಿದನವದೂರವಾಸದ । ಗುರುವರ
ನುತತ್ಸತಿಯುಕ್ರಮುವುಂ ಕಂಡುಕಡನೊಂದು । ಪರದಸದ್ಬೋಧನಗಳಾ
ಷಧ ! ಮೆರದುವಾಯಾಪ್ಯತ್ಯಜನಿತದ । ಮರಳಿಸತಿಗೊಳಸಲರಿವಾ
ಯ್ತುಂದುವೊದಲಿರಿಕೇ ॥೫೨॥ ಎಂತಿಹನೊತನ್ನರಸನಂತೆಪ । ಕಾಂತ
ನಂದೊರೆದಿನಿಸುಕಾಲವಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯೊಂದಿದೆನಕಟಮಾಯಾಸತಿಯುಸಂಗ
ದಲೀ ॥ ಮುಂತಳೆದುಪತಿಯೊಡನೆಬೆರಸುವು । ದೆಂತೆನುತಲಪ್ರರದಗ
ರುವಿನ । ಪಿಂತೆಬಿದ್ದಿದಿದನಿಜವಲ್ಲಭನತೋರೆನುತ ॥೫೩॥ ಗುರುವರ
ನುಕರುಣದಲಿದೊಡ್ಡವ ! ನರಸಿಇಂತಳಲುವಳುಗಡತ । ತ್ಪುರುಷನಲಿ
ಕೂಡಿಸುವೆನೆಂಬನಿಜೆಚ್ಚೆಯುಲಿಸಂದೂ ॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ಪನಗೊರದಸಾ
ಧನ । ಸ್ಮರಣಲಕ್ಷತ್ರಯುದಮಾರ್ಗದ । ಪರಿವಿಡಿಯುಲೆಕ್ಕದೊಂದುಪ್ರಕಾಣಿಸಿ
ದನುನಿಜೇಶ್ವರನ ॥೫೪॥ ಕಂಡಳರಸನಪ್ರಳುಕರಸವೊಡೆ । ಗೊಂಡರನ
ದೋಳ್ಕಂದುವಿಮಲಾ ! ಖಂಡತೇಜೋಮುಯುದದಿವ್ಯಾಂಬರವನಳವಡಿಸೀ
ಗಂಡುಗಲಿವಟ್ಟವುಲಗಳಸರ । ಗೊಂಡವಾಲೆಯುಧರಿಸಿಲೇಪಂ । ಗೊಂ

ಡು ನಿಜಪುರುಷನಪದಂಗಳಿಗೆರಗಿದಳು ಕಾಂತೇ ॥೫೬॥ ಶೀಲವಿಧಕೇಳಾಪರ
ಮಬಹು । ಕಾಲಮಂಗಲಿದ್ದ ರಸಿಯೊದಗಿವಿ । ಕಾಲಮಂಗಳರೂಪದಿಂದತಿ
ಗೆರಗಲದಕಂಡೂ ॥ ಮೇಲೆವಿರಹೋದ್ರೇಕದೇಳಗೆ । ಮೇಳವಿಸಿಮಿಗೆಬ್ರ
ಹ್ಮರಂಧ್ರದ । ಕೇಳಿಕಾಮಂದಿರದಲುಪರತಿವೆರದರೇಕತೆಯಿಂ ॥೫೭॥ ಪೆಂ
ಪುಗೊಂಡುಪರತಿಯುಸೊಬಗಿನ । ಸೊಂಪಿನತಿಶಯದಿಂದಮುನ್ನಿನ ।
ಲಂಪಟಂಗಳಮರದುಪರಮಾನಂದಪರವಶದ ॥ ಇಂಪಿಲೆರಮುಪರಿದಚಿನ್ಮ
ಯು । ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ಈಪರಿ । ಸುಪದವನದರಾಜಯೋಗಿಯೆಬಲ್ಲ
ನೋಡೆಂದ ॥೫೮॥ ಮೇಗೆಯುದರಿಂದದಕೆತಾರಕ । ಯೋಗವೆನೆಪೆಸರಾ
ಯಿತಲ್ಲಿಗೆ । ಪೋಗೆಜೀವಭ್ರಮೆಯುಸಚ್ಚಿನ್ಮಾತ್ರಜ್ಞಪ್ತಿಯುಲೀ । ಯೋ
ಗಿತೇಜೋಸ್ನತಿಯುಸೌಖ್ಯದ । ಸಾಗರದೊಳೋಲಾಡಿಪುಪ್ಪಳ ! ಯೋಗಿ
ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರತಿಯೊಳ್ನಿರುತನಹನೆಂದ ॥೫೯॥ ದಂಡಿತೇಜೋಮಯ
ಪವಿಮಲಾ । ಖಂಡಬ್ರಹ್ಮಪಲಕ್ಷ್ಯಮುಖದಲಿ । ಕಂಡುತೇಜದಿತೇಜವಂ
ನೊಡೆವರಸಿಲಕ್ಷ್ಯಿಸುವ ॥ ಕುಂಡಲಾಕೃತಿಯಾದಖೇಚರಿ ! ಚಂಡಮುದ್ರಾ
ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು । ದ್ದಂಡಮತಿಯರಿದೈಸುಜೀವಿಗಳಿರುನ್ನಂತೇ ॥೬೦॥ ಧರ
ಸದೇಲಕ್ಷ್ಯದನುದೃಷ್ಟಿಯ । ಚಿರತೆಯಾಗಲುಬಂಧಿಸನಿಂ । ದಿಪಲುವಾ
ಯುವುಧ್ಯಾನವಿಡಿಯುಪಚಿತ್ತನೆಲೆಗೊಳಲೂ ॥ ಅರಿವುಪ್ಪೈಖೇಚರಿಯುಸಾ
ಧನ । ಕರದನಿಲುಕಡೆಯನುತಸನ್ಮತಿ । ಸರಣಿಯಲಿದೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿರೋಕ್ತಿಯ
ನುತಪನನುವಿಡಿದರೂ ॥೬೧॥ ಇಂತುಖೇಚರಿಮುದ್ರೆಯಲಿಜಯ । ಮಾಂತಡ
ಗೆದುನ್ಮನೋನಿಲ । ನಿಂತುಸ್ವಸ್ಥತೆಯಾಹದ್ಯನಿಶ್ಚಲದಲನವರತ ॥
ಾಂತಿಕಳೆತತ್ವದನುಬಿಂದುವ । ದಂತುತತ್ವಾಕಾಶಭಾತಿಗ । ಳಂತರಿವುತೀ
ದಿಯುಲಕ್ಷ್ಯವಭಜಿಸಿಬದುಕೆಂದ ॥೬೨॥ ಸಾಧಿಸುತಖೇಚರಿಯುಮತಜಿತ್
ಾಗಯೋಗಿಗೆವಿಷ್ಣುಗ್ರಂಥಿಯು । ಭೇದವೊಡೆಯಲುನಾದಪ್ರಜ್ವಲ
ಾಗಿಸೂಕ್ಷ್ಮತನೂ ॥ ಯೈದಿಭಂಗವಕಾರಣಕೆಹರಿ ! ವಾದಪ್ರಾಯು
ಂಗಳಿಂದಲ । ನಾದಿಬಿಂದುಸ್ವರೂಪದಿಂಬೆಳಗುವನುನಿಜಯೋಗಿ ॥೬೩॥
ನಿಮುಯುದದೃಷ್ಟಿಯುಲಿಧ್ಯಾನವ । ನನುವಿಡಿದಶುದ್ಧಾತ್ಮರಿವಂ । ಬನಲ
ಂಕಾಹಿಡಿದುಕರಣಗಳಾಟದುಲುಹುಡುಗೀ॥ಬಳಗಿರುವದರಿಂದನಿರ್ವಾ
ಣಿಯುಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಸುಖಸಂ । ಜನಿಸುವದುನಿಶ್ಚಲದಪರಿಯೈತದ್ಗ್ರಹ
ವನು ॥೬೪॥ ತರುಣಕೇಳುಸಮಾಧಿಯೊಂದಿ ॥ ದ್ದರಿಕೆಪಿಂಶಿರುಗುವಡೆ
ಹುರಾ । ವರಣದುದಕಸುಷುಮ್ನೆವಟ್ಟಂಘುವಿಳಿವುದದರಿಂದೇ ॥ ಕರಣ

ಮೊದಲಾದನಿತುಚೇತರ । ಭರಿತದಿಂಪಳೆಯಂತೆಚೇಷ್ಟೆಯು । ಲೆರಗುತಿಹ
ವಾರೂಢಮುನಿವರಿಗೀಬೆಡಂಗಿನಲೀ ॥೬೫॥ ಶ್ರೀಗುರೋತ್ತಮನಿಂತುತಾ
ರಕ । ಯೋಗಸಿದ್ಧರಮಹಿಮೆವೆಡಗುಗ । ಳಾಗುಹೋಗನ್ನರಿವೆಧ್ಯಾನಸ
ಮಾನಬಲದಿಂದೇ ॥ ಪೋಗಿಬಿಂತಿರುಗುತ್ತಲಿರಲೀ । ನಾಗುವುದುತದ್ದೇಸೆ
ಯುಲದರಿಂ । ಭೋಗಮೋಮೀಕ್ಷೋಕ್ಷಮೋಕರುಣಿಪ್ಪುದುತದ್ವಿಧಿಯು ॥
ಕಾಂದಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಮನನುದು । ಮುಂದೆಮೇಶ್ವಮನಸ್ಕಯೋಗದಿ ।
ಸಂದಿರುವಮಹತ್ತರಿಯದೃಷ್ಟಿಯಸೂಕ್ಷ್ಮಲಕ್ಷದಲೀ ॥ ಪೊಂದುತಿಹಾಮೀ
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯು । ಲೊಂದುತೀಶ್ವರಪದವತದ್ವಾ । ಬಿಂದಮುಹದುತ್ಕೃ
ಷ್ಟಸೌಖ್ಯದಿಬೆಳಗುತಿಹರೆಂದ ॥೬೬॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಮನಿರಾಯಮೀಶರು । ದತ್ವ
ಮನಲೆಂತಿಹುದುತದ್ವೈ । ಚಿತ್ರರೂಪಿನಬೆಡಗದಾಮ್ರೇಲುಸೌಖ್ಯದನು
ವೇನೂ ॥ ಚಿತ್ತಬುದ್ಧೇಂದ್ರಿಯುಗಳೆಮ್ರೊಳು । ವರ್ತಿಪಮೊಮೇಣಿಲ್ಲಮೋ
ಸ । ಮೋಕ್ತ್ರಮನಮಹಿಮೆಗಳಕರುಣಿಪ್ಪುದೆಂದನಾವಿಪ್ರ ॥೬೭॥ ಕುವರ
ಕೇಳ್ತತ್ವವದಪೆಸರಾಂ । ತನಸೆಈಶ್ವರನ್ನೈಸೆತದ್ವಾ । ಭುವನುಬಣ್ಣಿಸಲಾ
ದಿಗಳವರೆದನಿತನುಸುರುವೆನು । ಭುವನಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾದಿಚಿತ್ರವಿ । ದವನ
ವೈಭೂತಿಯೆಕಣಾಚೀ । ಶಿವನೆವಿಶ್ವಕಾರವಿಶ್ವರನೆಂದುಭಜಿಸೆಂದ ॥
ಅಡಿಯಲಡಗಿಹುದತಳತನ್ಮೇ । ಲ್ಗಡೆಯುಲಿಪ್ಪುದುವಿತಳಜಂಘೆಗ । ಳೆಡೆ
ಯುಲೊಪ್ಪುವಸುತಳರಸಾತಳಮೊಜನುಪ್ರದೇಶದಲೀ ॥ ತೊಡೆವಹಾತ
ಳಪಾಯುಲಿಂಗದ । ನಡುತಳಾತಳಭುವನವೆನಿಪ್ಪುದು । ನಡುವಿನೊಳೆ
ಪಾತಾಳವಿಹುದೀಶ್ವರನದೇಹದಲೀ ॥೬೮॥ ನಾಭಿಯುಲಿಭೂಲೋಕಕುಕ್ಷಿ
ಯು । ಲಾಭುವರ್ಲೋಕನ್ವಹೃದಿಸ್ಥಳ । ಶೋಭಿಪಸುವರ್ಲೋಕವಕ್ಷ
ಸ್ಥಳಮುಹರ್ಲೋಕಾ ॥ ಪ್ರಾಭವವುಕಂಠವಿಜನರ್ಲೋಕ । ಕಾಬಳಿಕ್ಕಲಲಾ
ಟಮಧ್ಯದ । ಲೊಪ್ಪುವತಪೋಲೋಕಮೂರ್ಧ್ನಿಯೆಸತ್ಯಲೋಕವೆಡೇ
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿಗಳೆಕಣ್ಗಳು । ತಾರಕಾಗಣಕೋರಳಪ್ರಪ್ಪದ । ಹ
ರನಂತೆಪ್ಪಿಹವುದಶದಿಕ್ಕುಗಳೆಶ್ರೋತ್ರಗಳೂ ॥ ಮಾರುತನೆತ್ವಂಗಶ್ವಿನಿ
ದ್ವಯು । ಚೂರದನಾಸಿಕವರುಣನೇಕೇ । ಳಾರಸನೆಯುರಿಈಶ್ವರನಜ್ಞಾನೇಂ
ದ್ರಿಯುದಸೊಬಗಾ ॥೬೯॥ ಶ್ರುತಿಸರಸ್ವತೀವಾಕ್ಕುನಾಕದ । ಪತಿಯೆಪ
ಣಾವೇಂದ್ರಪಾದಗ । ಳತಿಕರೋರದವ್ಯೃತ್ಯುವೇಪಾಯ್ವೇಂದ್ರಿಯ
ಯುತಮ್ರೂ ॥ ಸುತನೆತಿಳಿಗುಂಹ್ಯವನೆಪ್ರಾಜಾ । ಪತಿಯೆನುತಕರ್ಮೇಂದ್ರಿ
ಯುಗಳಿವು । ಸತತಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆಜಗದೋದರನುಹರಿಯುಂದ ॥೭೦॥ ಮ

ಮೆಚಿಂದ್ರನುಬುದ್ಧಿಯಾಬ್ರ ಹ್ಮನುವಹಂಕರವೇನುಹಾರುದ್ರನುಕಣಾ!
ಹೇತ್ರಜ್ಞನೇಚಿತ್ತನುಪರಾತ್ಮಸಿಗೇ ‖ ಘನಕೆಘನದಿಾವನಕೆಪಾವನ ।
ತನುನುಂಪುನಜಿನುಮುಯುನ। ನಾಲಿನಿನೊಳಿನಾ ವೆನಿಸಿತೋರ್ರಾಪ ಹಾತ್ಮ
ನನರಿವರಾರೆಂದ ‖೭೬‖ಶುಕ್ರಿಯೇಶರನಿಧಿಗಳಾನಂ । ತಾಕ್ರಿನುಸ್ತಕಬಾಹು
ಕೊ್ರೀತ್ರಗ । ಳಕ್ಷರಾತ್ಮನರೊೀಮಗಳೆಲವುದುಂಬರಾಹ್ವಯದ ‖ ವೃಷ
ಕಿಡಿದಿಹಫಲಗಳೆನಲಖ । ಮೋಕ್ಷಣನಲೊಗೆದಿಹವಜಾಂಡತ್ರಿ । ಯಕ್ಷವಿ
ಪ್ಣಗಳಿರುವರಗಣಿತರಂತರಾಂತರದೀ‖೭೫‖ಬಾಲಕೇಳುವಿರಾಟ್ಟನನೆ।
ಸ್ಥೂಲದೇಹಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆ । ಮೇಲೆಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವವ್ಯಾಕೃತನೆಕಾ
ರವೂ ‖ ಕೇಳ್ಮಹಾಕಾರಣದತನುವದ । ರೇಳಿಗೆಯಸ್ವರಾಟ್ಟೆನುತಲದ
ರಲಿ । ಶೀಲವಿತಿದೀಶ್ವರನಚೇತುರಂಗಗಳೆನಿಸೆಂದ ‖೭೭‖ ಸರ್ವಕರ್ತನು
ಕರ್ವಭೋಕ್ತನು । ಸರ್ವಕಾರ್ಯಕಾರಣಾತ್ಮನು । ಸರ್ವಮುಬುಸರ್ವಜ್ಞ
ಕರ್ವನಿಯಾಮಕಾಚ್ಛತನೂ ‖ ಸರ್ವಗುಣಸಂಪೂರ್ಣಸುಖಮಯ।ಸರ್ವ
ಕಲ್ಯಾಣಾಲವಾಲನು । ಸರ್ವಶಂಸಚ್ಛಕ್ತಿಯುತಪರಮಾತ್ಮನೋಡೆಂದ‖
ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದಲೆನಿಮಾ । ದ್ಯಷ್ಟವೈಭೂತಿಗಳಿನಿತುಬೀ । ಷಷ್ಟಿಯೋ
ಜಿಯರುಮಹಾನುಂತಾಂಗನೆಯರಿಂದೇ ‖ ಧಿಟ್ಟಕೇಳುನಿರಂತರವುಕೈ ।
ಗಟ್ಟನಿಂದೊಳಿಗವನೆಸಗಲು । ನಿಟ್ಟಸನುಪರಮಾತ್ಮನೈಶ್ವರಿಯರಿವರಾ
ರೆಂದ ‖೭೮‖ ಇಳೆಯುಲೀರವಿಚಂದ್ರರಾವನ । ಕಳೆಗಳಿಂಬೆಳಗುವರುಹರಿ
ಹರ । ನಳಿನಭವರಾರಾಗ್ನಿಯಿಂಲಯಸೃಷ್ಟಿಗೈಯುವರೂ ‖ ಪೊಳೆಪೊಳೆ
ವಪರಶಕ್ತಿಯಾವನ । ನೆಳಲೆನಿಸುತಿಹಳಿಬಿಳಪ್ರಳಯದ । ಲುಳಿವನಾವನ
ವವನನೀಶ್ವರನೆಂದುಭಜಿಸೆಂದ ‖೭೯‖ ತರುಣತಾರಕಯೋಗದಿಂಖೇ ।
ಕರಿಯಜಿತವೊಂದಿದನುಹಾತ್ಮರು । ಮೆರವರೀಶ್ವರಪದದಲೀಪರಿಯೈಶ್ವ
ರ್ಯಗೆಸೆಂದೂ ‖ ಬೆರಸರಿತರಸುಖಂಗಳಿನನುವು । ಕರವನಿಸ್ಮಕಮಾಹದಂ
ತಃ । ಕರಣಸಾಕ್ಷತ್ವದಲಿಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತತೆಗೆಸೆಂದು ‖೮೦‖ ಭೋಗಸಂಪೂ
ರ್ಣತೆಯನವತುಪ । ಮಾಗಿಕಾಣುತವಿಶ್ವನೇತಾ । ನಾಗಿಬೆಳಗುವಈಶಪ
ರತ್ವಣಮಾತ್ರವೆಂದೆನಿಸೀ ‖ ಈಗಲಿಂತಿರಲೇನುಪ್ರಳಯದಿ । ಪೋಗದಿರ
ಲೀಶ್ವರನತನುದೃವ । ಮಾಗದೆನುತಲರಾಯುಪ್ರಾಯತ್ನವಿಡಿದಿಹರೂ।
ಬಳಿಕಲಾಪಡುವಿಧಸಮಾಧಿಯು । ಬಳಿವಿಡುತಲಮನಸ್ಕಯೋಗದ । ನೆಳ
ಲನಿಂದುನ್ಮನಿಯನೈದುತಕರಣಲಯಮುಖದಿ ‖ ಬೆಳಗುವರುನಿರ್ವಾಣಪದ
ದೊಳು । ತಳಿಗೊಳದಗಾಯತವದೃಷ್ಟಯು । ಬಳಕೆಯಿಂದಿನತಹದುಸಾಧಿ

ಸುದ್ಯುಮ್ನನವನೆಂದ ||೮೨|| ಸಾಧನದಿಜಿತವೊಂದಿಸಿದ್ಧಿಯ | ನೈದುವವರಂ
ತಿರಲಿಸಂತತ | ಮೋದುವರುಲೇಖಿಪರುಭಕ್ತಿಯ ನೆಸಗುತೊಪ್ಪನದಿ ||
ಆವರಿಸಿಕೇಳುವರುಬಳಕದ | ನೈದಲುದ್ಯೋಗಿಪರುಮುಕ್ತಿಯ | ಬೂಫ
ವರಹುದುಲಿಗರು ಪದ್ಯೋತರದನುತವೆಂದ ||೮೩|| ಜಾಣುವೆಗಳಿಂದೋದಿ
ಕಲಿತಿಹ | ವಾಣಿಚತುರತೆಯಿಂದಗರ್ವಿಪ | ಕೇಣಿವಿಡಿದಿಹದುರ್ವಿದಗ್ಧರಿಗು
ಸುರಲರಿದಪರೇ || ಕೋಣನಿದಿರಲಿಪಾಡಿತುಂಬುರ | ವೀಣೆಯುಂರ್ಷೆಗೈ
ದಪರಿಕ ! ಶ್ವಾನದನಕೈಲಮಲರತ್ನವನಿತ್ತತೆಂನಂತೇ ||೮೪|| ಪೇಳದರ
ತಿಳವಡದುತಿಳಿದರೆ | ತಾಳದರೆನಂಬುಗೆಯುಸಂಬುಗೆ | ಮೇಳವಿಸಸಲನು
ಗೊಡದುಸಾಧನಮಂತುಶಾಧಿಸಲೂ|| ಮ್ಯೇಲೆಸಾಧ್ಯಂಗೊಡಮುಸಾಧ್ಯದ
ಲೇಳಗೆಯುನೈದುತ್ತಮುಕ್ತಿಯು | ಕೋಳುಗೊಂಬರುಕೋಟಿಗೋರ್ವರು
ಸುಮತಿಕೇಳೆಂದ ||೮೫|| ಮೂಢಮತಿಗಳಗಮಲಬ್ರಹ್ಮದ | ಗೂಢವಂ
ತಳವಡವುದೈಕಡಿ | ದಾಡಿದರೆಫಲವೇನುತಾರ್ಕಿಕಶಾಸ್ತ್ರಯುಕ್ತಿಯಲೀ|
ಆಡಲೇನಹುಯುನ್ನಳದುತ | ದ್ರೂಢನಪ್ಪಳಪಂತೆಜ್ಞಾನದ | ಜಾಡುಬೇರಿ
ರಲುಳಿದಕುಶಲದಲೇನುಫಲವೆಂದ ||೮೬|| ಮೆರವಹುಸಾಧನಗಳಿಂಗಾ |
ಶ್ಬರಿಯುಮೆಸಗುವಮಾರ್ಗಮಂನರ | ಕುರಿಗಳೆಂತದನರಿವರೈಸಕೃದರಿದ
ಸಜ್ಜನರೂ || ಸುರರಿಗಿಂದುನ್ನತರುಮೇಣವ ! ರಿರುವೆಡೆಯೆವೈಕುಂಠ
ಮವರೇ | ಹರಿಸ್ವರೂಪರುವೇದಮತಮೆಂದರಿದುಭಜಿಸೆಂದ ||೮೭|| ಖೇಚ
ರಿಯುಮುದ್ರಾವಿಶೇಷವ | ಸೂಸಿಸಿರುವಾಧ್ಯಾಯುಮಹಿಮೆಯು | ವಾಚ
ಮನಕಾಯದಲಿಬಳಸುತ್ತಿರಲುಸಂತಸದೀ || ಖೇಚರರಪದವಿ ತ್ತ ಪ್ಪೊರೆವ
ಚರಾಚರಾತ್ಮಕನಾಮಹುಚ್ಛಪ ! ರೇಶವೇಶಿಕನೆಂದೊಲಿದುಮಗಗೋರದ
ಗಗನಾರ್ಯ ||೮೮|| ಜಯತುಶ್ರೀರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ | ಜಯತುಶ್ರೀಹ
ಚಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ | ಜಯತುಶ್ರೀವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ |
ಜಯತುದತ್ತಾತ್ರೇಯಮೂರ್ತಿಗೆ | ಜಯತುನಿತ್ಯಾನಂದಕೀರ್ತಿಗೆ | ಜಯ
ತುಗಗನಾನಂದತುರಿಯಾರೂಢಶ್ರೀಪದಕೇ|| ... ||೮೯||

ಹರಿಃ||ಹರಃ|| ಓಂ || ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಅವಿರಳಾ

ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ | ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ | ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ
ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ | ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ | ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ
ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ | ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ
ಖೇಚರೀಮುದ್ರಾಭ್ಯಾಸಯೋಗೋನಾಮ ಸಃ
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೯೩೩ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು||

ವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಾಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಬೋಧೆಇರವಂಶಿಷ್ಯರಪರಿ । ಷ್ಕಾದಿಕ್ರಸುಮಂಷಟ್ಸಮಾಧಿಯ। ಲಾದಿವೆಷ್ಟಿಯನಿಶ್ಚಯಸಮಾಧಿಗಳವರ್ಣಿಸಿದ ॥ಪ॥ ಗಿರಿಯಮೈರಿಯ ಮಗನಕೊಂದನ । ಗಿರಿಯ ಮೈರಿಯ ಸಲಹಿದನಳ । ಗಿರಿಯಕರಪೊಳಗಾಂತವನಸುರಗಿರಿಯಶಿಖರದೊಳೂ ॥ ಇರುತಿಹನನಿರ್ಮಲನಸಿತ್ಯನ । ನಿರುಪಮನನಿಶ್ಚಿಂತನಾದನ । ತುರಿಯತುರಿಯಾತೀತನುಗುರುತರಿವರಾರೆಂದಾ ॥ ದುರುಳದುಷ್ಟಗೆದುರ್ವಿದಗ್ಧಗೆ । ಪಿರಿದುಹಂಕರದಿಂದಲುರಿವಗೆ । ಪರರಸಿರಿಗಳಸುವಗೆಪರರತಿಶಯವಸೈರಿಸದ॥ ಪರರನಿಂದಿಸುವವರಕೂಡಿಹ ; ಪರ್ವಪತಿತಗೆಪೇಳಬೇಡೀ । ಗುರುಗಗನತಾರಾವಳಿಯಸತ್ಪರಮಬೋಧೆಯನೂ ॥೧॥ ದುರಿತಮಂನತಿಗಳೆದುಬಳಿಕಾ । ವಿರತಿಯನ್ನೇತಳೆದುವಿಷಯಾ। ತುರತೆಯಂನೊಡೆದುಳಿದುಸಿರುತವುವೆರದುಶಾಂತರಲೀ ॥ ತ್ವರಿತದಿಂದೇತಿಳಿದುತಾನಿ ! ನ್ನಿರತಿಶಯವಹಸುಪ್ರಕಾಶದ। ವೆರವನೆಂಬನಕಳದುಪೇಳೀ ಪರಮವಚನವನೂ ॥೨॥ ಬಾಲಕೇಳ್ನಿನಗೊಲಿದಸುಕೃತವಿ । ಕಾಲಮನ್ನೇಮಣಿಸುವೆನುಸಿರಿ। ಲೋಲನಾಗ್ನೆಯವಿಾರಲಪ್ಪುದೆನರಸುರಾದ್ಯರಿಗೇ॥ ಕೋಲುಗೊಂಡುದುಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ಮೂಲಧನವಂತವಭಕತಿನಿಜ । ದಾಳುತನವಮ್ಮಂತರಂಗದಸೀಮೆಯಿಂನಿರಿದೂ ॥೩॥ ಅರಿಯನಬ್ಬಟ್ಟುವಡೆಹವ್ಮನ । ಗಿರಿಯನುಜುಗುಟ್ಟುವಡೆವುದ। ಕರಿಯಕಡಿದೊಟ್ಟುವಡೆಕಾಲನಕಲಿಯಮೆಟ್ಟುವಡೇ ॥ ಗುರಿಯಲೆಡೆಗಟ್ಟುವಡೆನೋಕ್ಷದ । ಸಿರಿಯಕಾಲ್ಕಟ್ಟುವಡೆಬ್ರಹ್ಮದ । ತುರಿಯದಾಖಂಡಾಶಯದಬೆಂಬಲವನೊದಗಿಪುದೂ ॥೪॥ ಕೇಳುವುದುಬೇರಿಲ್ಲಕೇಳದ । ಕೇಳಲಿನ್ನೊಂದಿಲ್ಲಪೇಳದ । ನಾಲಿಸುವಡರಿವರಿಸಿಕೊಂಬಪದಾರ್ಥವೆರಡಿಲ್ಲ ॥ ಮೂಲವೆನಿಸುವದಿನಿಸುರೂಪನು । ದಾಳಿರುವದೊಂದೇಕಣಾತ । ನ್ಮೂಲವೇತಾನೆಂಬನಿಶ್ಚಯವಿಡಿದುಬದುಕೆಂದ ॥೫॥ ದೇವಚಿತ್ತೈಸಾದೊಡೀಕ । ರ್ಮಾವಳಿಯನತಿಗಳೆದಖಂಡದ । ಠಾನೆಸುಸ್ವಾಪನಂಗೈದುಸರಿದಂತಾಯ್ತು ॥ ಭಾವವೆಂಬದುಚಪಲವೇಸ್ವಾ । ಭಾವವಾಗುದುಭವಿಸಿತದಕೆ । ನ್ನಾವಸಾಧನಮುಳ್ಳಛಲುಗದತೆರದಿಬಂಧಿಸಲೂ ॥೬॥ ಚಲನಮುಡುಗದೆನಿಲದಖಂಡತ। ಬಲಹಿನಿಂಬಂಧಿಸಲುಗಾಳಿಯ ! ಸುಳಿಯುಮಾಳ್ಕೆಯೊಳರಲುಪಿ ! ಡಿಯಲದೆಂದುಶಿಲುಕುವದೂ ॥ ತಿಳಿಯೆನೂಪಮದಿಲ್ಲಗದಮುಂ । ದಿಳಿಯದಿದೆವು

ನ್ಮತಿಗೆಮೊದಲ | ರೊಳವರಿದುಶಿಷ್ಯ ಳವರೀತಿಯುನರುಹಬೇಕೆಂದ ||೮|| ಅವ
ಸಾಧನದಿಂದಜಪಳತೆ | ಭಾವಸಂಶಯುವಳಿದುಮುಚ್ಚಿರು | ವೀವಿಷಯುಸು
ಖಸೆಳಲನೆಂತೋಕರಿಸಿಬಿಸುಡುವುದೂ || ತೀವಿರುವಸಂದೇಹದೇವುಲ |
ಸೋವಿಕರಣರನೊಳಗುಗೊಂಬರೆ | ದೇವನಿಸ್ಮಯುಭಾವವಿುಷ್ಪದಕರು
ಣಿಸುವುನೆಂದ ||೯|| ಪಠುಳಿಯಾಡಿದಮರ್ಚನದ | ಬೆಸುಗೆಚಿತ್ತದಿ
ಬೇರ್ಪಡಿದುಸಂ | ತಸೆಭರದಿತಲೆದೂಗಿಕೇಳಲೆತರುಣನೀನುಡಿದ || ಕುಶಲ
ವಾಕ್ಯನೆನಿಜಕಣಾಪಿರಿ | ದಸದಳವುಮನವನಿರೋಧಿಸ | ಲಸೆಮುಸಾಧನ
ಬಲವಿರಾಗನನೊಗಗಿಸುವುದೆಂದಾ |೧೦|| ಜೀಯುಬಿನ್ನಹಸಾಧನದಗರು |
ವಾಯುಮುಂಗಲ್ಲವೆೊಡೆಚಂಚಲ | ನೋಯುದದುನಿಶ್ಚಯುವುಸಾಧಿಸುವನು
ವಸಾಧನದ || ವಾಯುವುನ್ನೆಳಸುವದುವತಿಗರು | ರಾಯುಪೂರ್ವೋಕ್ತ
ತೆಯುಲಿರದವು | ಪಾಯುವುಂಸಾಧಿಸುವಸರಣಿಯುನೊರೆಯುಬೇಕೆಂದ ||
ಲೇಸುಲೇಸ್ಸೈಪ್ರಶ್ನೆಗಳವ | ರ್ಮಿಕಯುವುಚೆಲುವಾಯುತ್ತಧೀನಿನ | ಗೋ
ಸುಗವುಪೇಳ್ವೀರಹಸ್ಯವುಲೋಕಹಿತವಾಯುತ್ತು || ಈಸರಣಿವಿಡಿದಜ್ಞ
ಜನರಾ | ಯಾಸವುಂಕಡಗೊಳಿಸುವಡೆವಿಂ | ನ್ಯಾಸಿಸುವೆಕೇಳ್ಮನದೆ
ಳಸರವೊರತೆಬರದಂತೇ ||೧೨|| ನೀಕ್ಷಿಸುತಮನವೆಂಬವಿಹಗನ | ಪಕ್ಷ
ಮನ್ನೆರೆಬಂಡಿಸುವಸ | ಲ್ಲಕ್ಷಣದಗುರುವೊದಲುಶಿಷ್ಯರಯೋಗ್ಯತೆಯುನ
ರಿದೂ ||ಪಕ್ಷಪಾತಕಳಿಗದೆಬೋಧಿಸಿ | ರಕ್ಷಿಸುವನುತ್ತಮನುವಿಘ್ನದ
ಕಕ್ಷಿಜ್ಞಾನಕೆಮರೆಯುನಿಪವವುತ್ರಿವಿಧವುಂಟೆಂದ ||೧೩|| ನೆಳವರಿಯುದಜ್ಞಾ
ನವುಂನಳ | ವಳಿಪಸಂಶಯುವುಂಸ್ವಭಾವವ | ಕಿಳಿಯದಿಹವಿಪರೀತಭಾ
ವನಸಹಿತಮೂವಿಧವೂ || ಬೆಳವಿಗೆಯುವಿಘ್ನತ್ರಯುಂಗಳ | ನೊಳವರಿದು
ಶ್ರುತದೃಷ್ಟದಿಂದವೆ! ಕಳಚಿನಿಂದವಿವೇಕಿಗಳೆಸಚ್ಛಿಷ್ಯರವರೆಂದಾ||೧೪||
ತಾನುಜೀವನುಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲೆಂಬಾನೆಳವದಜ್ಞಾನವೆನಿಪುದು | ವೇಣಹುದೋ
ತಾನಲ್ಲವೊಯುಂಬಳವೆಸಂಶಯುವೂ |' ತಾನುಬ್ರಹ್ಮವುದಹುದುವುನ್ನಿನ
ಹೀನಗುಣಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬನು | ಮಾನವೇವಿಪರೀತಭಾವನವೆನಿಸುತಿಹ
ದೆಂದ ||೧೫|| ತ್ರಿವಿಧವಿಘ್ನಂಗಳಿಗೆಪರಿಹಾರವನುಕೇಳ್ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರ
ಶ್ರವಣದಿಂದಜ್ಞಾನವುವುನನದಲಿಸಂಶಯುವೂ || ತವೆನಿಧಿಧ್ಯಾಸದಲಿ
ಪರೀ | ತನದಭಾವನಜಾರ್ವುದಿಂತರಿ | ದವರೆಯೊಗ್ಯರವಿತ್ತಿಗುಳಿದ
ಗಾಗಲರಿಪೆಂದ ||೧೬|| ಈಹದನಸಂಭಾವಿಸುವತನು | ವೋಹವುಳ ದ
ಗ್ಗಾನುಬ್ರಹ್ಮನು | ಸೋಹವೆಂತೆನಲಹುದುಸ್ವಲ್ಪದಜೀವತಾನೆನುತ |

ರೂಹಣಗುವನ್ನ ಬರವಿಸಿ। ದೇಹವುಡಗದನಜ್ಞರರುವಿಗೆ, ಬಾಹಿರರು
ವಿಧಿಕಷ್ಟಕಗೆಕೃಷಿಬೀಜವನ್ನು ಸುವರೂ॥೧೬॥ ತಾನುವಿದ್ಯಾಧಿಕನುವಿದ್ಯಾ।
ಹೀನರುಳಿದವರೆಂಬನುರ್ಕ್ರದ । ದಾಸೆಯನ್ನಡರ ತ್ರುಲಟವಿಯನಂಧಚರಿ
ಸಂತೇ ॥ ಕಾಣದಂತಃಶ್ಶುಬ್ಬವನುಹದ। ಜ್ಞಾನವುಡುಹುಲಿಕೆಡದುವುರ
ಕೆದ। ಮಾನವಾಧನುದುರ್ವಿದಗ್ಧರಿಗೆಂತುಸಿದ್ಧಿಪ್ಪುದೂ ॥೧೮॥ ತರ್ಕಶಾ
ಸ್ತ್ರದಲೆಸವವಾಕ್ಯಗ। ಳಕ್ಕಜಗಳಿಂದನ್ಯರನುಹಿಂ। ದಿಕ್ಕಿಚಲನನುಮಾ
ನಶಂಕೆವಿತ್ತಂಡವನಿತೆಯುಲಿ॥ ಪೃಕ್ಕುವಾದಿಸಿಜಯದಲೊಂದಿದ। ಸೊ
ಕ್ಕಿನಲಿಬೆರತಿಹರಿಗೆಂದಿಗು । ಪಕ್ವವುಪ್ಪುದೆಮನವುಕಲ್ಮ್ರನೈವೆನೆಂ
ಬಂತೇ ॥೧೯॥ ಹೊಳಕೆಯಿಂತನ್ನಿದುರುವಾದಿಯ। ನಳನಳಸಿದಾಲ್ವರಲಿ
ಮಾನವ॥ ಕಳದುದೇವನಾಯಣವಿಜ। ಯದಂತೇಳಿಸಿಪ್ರಭುವು ಖಡ್ಗ ತಳೆ
ದನುಮನ್ನಣೆವಸ್ತ್ರಭೂಷಣ। ಗಳನೆಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯತೆಯುಸರಿಸಕೆ। ತಿಳಿವ
ಮೂಢರನೆಂತುಬೋಧಿಸಲಳವುಪರರಿಂದೇ ॥೨೦॥ ಸಂಶಯಾತ್ಮರಿಹ
ಪರಗಳಿರ। ಡಂಶೆಗಂಬಾಹಿರರುಜ್ಞಾನದ। ಪ್ರಸರವರೆಡನಾಟಸಜ್ಜನ
ಸಂಗಯೋಗ್ಯವಲಾ॥ ವಂಶಪಾವನನುಣ್ಣಿಸಿದುನಿ। ಸ್ಸಂಶಯಕಣಾಸ
ಕ್ಕೃತಿಯನರಿ। ಸಂಶಯಾತ್ಮಾನಶ್ಯತೀಯಂದಿರಲುಗೀತೆಯಲೀ॥೨೧॥ಮು
ಕ್ತಿವಿಹಿತಶಾಸ್ತ್ರಮುಂಭಯ। ಭಕ್ತಿಇಲ್ಲದಪತ್ನಿಯಂಪೈ। ರಕ್ತಿಶೂ
ನ್ಯದತಪದಹರಿಹರರುಳಿದುಪಾಸನೆಯಂ॥ ರಕ್ತಿವರ್ಜಿತಗಾನವಂಕುಶ।
ತೋಕ್ತಿಯಿರದಪ್ರಬಂಧವಂನಾ। ಸಕ್ತಿಯಿರದೂಟವನುತ್ಯಜಿಸುವರರಿದ
ಕೋವಿದರೂ ॥೨೨॥ ಪದರಿಜಾತಾಕ್ಷೇಚನೇವುದ। ವಿಧಿಗೆಕಟ್ಟೊಡದಂ
ತೆಭವನವುಂ। ಸಪದವೇದಾಂತೋಕ್ತಿಯುಲಿಜಗಿಯೊಡೆದುಬಳಕಿನಲೀ॥
ಪ್ರೊದಳದೇವುನವೆರಗಿನಿಜಸ್ನೇ! ಹದನನುಡಿಗೇಳ್ವಂತೆಗುರುವಾ। ಕ್ಯದ
ವಿನಂಬುಗೆವಡದವರೆನಿಜಶಿಷ್ಯರೆನಿಸುವರೂ ॥೨೩॥ ಇಂತನಂಬುಗೆದಳದ
ಸನ್ಮತಿ। ಯಾಂತವರುಶ್ರೀಶೂದ್ರವೈಶ್ಯರು। ಮಾಂತಹರೊಳಾರಿರಲಿಬ್ರ
ಹ್ಮವಿಚಾರಯೋಗ್ಯತರೂ॥ ಕಾಂತೆಯರಲಾದೇವಹೂತಿಯು। ರಂತೆವೈ
ಶ್ಯರಲುದ್ಧವಾದಿಗ। ಳಂತೆಶೂದ್ರರಲಾಗಬಹುದುವೈಭರ್ತೃಹರಿಯಂತೇ॥೨೪॥
ಕಲರಹಿತಸದ್ಬುದ್ಧಿನಂಬುಗೆ। ದಳೆದಸ್ತ್ರೀಯರುವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರಿ! ಗೊ
ಲಿದುಬೋಧಿಸಲಹುದುಭಗವದ್ವಾಕ್ಯವಿಂತಿರಲು॥ ಕುಲದಲುತ್ತಮನೆನಿ
ಸಿಗರ್ವ। ಚಲವನಡರಿದವಿಷಯು ಪರನಕ। ಕಲುಹೃದಯರೊಳಗುಂಟೆ
ಸ್ಸುಣವಿಷಮಿಶ್ರಕ್ಷೀರದೊಲು॥೨೫॥ ಈತೆರದಸದ್ಬುದ್ಧಿಯಾವಿ। ಭೂತ

ರೆನಿಸುವಶಿಷ್ಯಗರ್ವವ। ಪ್ರೀತಿವಿಗೆಸತ್ತರಿಸಿಶೃತದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದೀ॥ ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳೆಣಿಸವ । ಮಾತೆಪುತ್ರರಪೂರೆನಪಂಕ್ತಿ । ಜೋತಿವಿಡಿಮೊಳುವವರನಬೋಧಿಸುವುದುಗುರೋತ್ತಮರೂ ॥೨೬॥ ಹಾದಿಗಳನಾರೈದುಯಾತ್ರೆಯು । ನೈದುವರಮಾಳ್ಕೆಯುಲಿವೆಲ್ಲನೆ । ಸಾಧನದೊಳಲ್ಲಮೊಡವೆುರೆಯುದಬ್ರಹ್ಮಮಾರ್ಗವಿದೂ ॥ವೇದದದಿಸರಣಿಗಳೆಂಟರುಸ।ಮಾಧಿಯುಂಟದರದರವಣಿತೆಗ । ಳಾದಿಮಧ್ಯಾಂತರಗಳಂವಿಸ್ತರಿಪೆಕೇಳೆಂದ ॥ ಮೊದಲುವೆಷ್ಟಿಸಮಾಧಿಯುರಡನೆ । ಯುದಕೆನಿಶ್ಚಿತವೆಸರುಮೂರನೆ । ಯುದುವಿಲಕ್ಷಣನಾಮನಾಲ್ಕಗದದುವೆನಿರ್ವಿಷಯು ॥ ಆದರತುದಿಯೆಸಮಷ್ಟಿಯಾರನೆ । ಯುದುವೆಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯನಿಪಾ । ಭ್ಯುದಯುದಾಗುಸಮಾಧಿಗಳಕ್ರಮವಿಡಿದುಸಾಧಿಪುದೂ ॥೨೮॥ ಪ್ರಥಮವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಾಧಿವಿಷ್ಯವ । ನತಿಗಳೆದುಸತ್ಯವನುತೋರ್ಪುದು । ದ್ವಿತಿಯನಿಶ್ಚಿತಜೀವಭ್ರಾಂತಿಯುಪರಿದುಬಿಸುಡುವದೂ ॥ ತ್ರಿತಯುದವಿಲಕ್ಷಣವೆಕರ್ಮದ । ಜತೆಯುನಿಸಿತಾಸಾಕ್ಷಿಯೆನಿಪುದು । ಸುತನೆನಾಲ್ಕರನಿರ್ವಿಷಯುವೊಳಸುಖವನೊಂದಿಪುದೂ ॥೨೯॥ ಪ್ರಕಟವೆನಿಪ್ಪೈದರಸಮಷ್ಟಿಯೆ । ಸಕಲಭೇದದನಾಮರೂಪದ । ವಿಕೃತಿಯುಂಪತಿರೇಕತೆಯು । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿತೋರುವದೂ ॥ ಭಕತಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯೆಂಬದು । ವಿಕಸನಂಗೈದರಿಪನನ್ಮನಿ । ಸುಖಸಮಗ್ರನೆನೆಸಗಿತನುಮೋಹವನುಮರಸುವುದೂ ॥೩೦॥ ತನಯಕೇಳ್ವ್ಯಷ್ಟಿನಿಶ್ಚಿತ । ಘನವಿಲಕ್ಷಣವಿವುಪ್ರಪಂಚದ । ಲನುಗುಣವುಸವಿಕಲ್ಪಮೆಂದೆನಲಾಯಿತದರಿಂದೆ ॥ ಯುನಘನಿರ್ವಿಷಯುಗಸಮಷ್ಟಿಯು । ಕೊನೆಯುಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯುಂಸ । ಜ್ಞನರುಪೇಳ್ವರುನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಕವೆಂದುತಿಳಿಯುಂದ ॥ ನಿರ್ಮಲನೆತಿಳಿವ್ಯಷ್ಟಿಯುಂಬುದು । ಕರ್ಮಯೋಗಕ್ಕನುಗುಣವುಮೆಗೇಪೆಳ್ರ್ತೆಯುಹನಿಶ್ಚಿತಮುದನುಗುಣಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಕ್ಕೆ ॥ ಕೂರ್ಮೆಯಿದುವೈಲಕ್ಷಣದ । ಪರಿಯುಂಮನದಲದುರಾಜಯೋಗದ । ಧರ್ಮಕನುಗುಣವೆಂದುಯುಕ್ತಿಯುಲಣುಗಕೇಳೆಂದ ॥೩೧॥ಪರ್ವಿರುಪಸನ್ಯಸ್ತಯೋಗಕೆ ।ನಿರ್ವಿಷಯುಮನುಗುಣಸಮಷ್ಟಿಯೆ । ಸರ್ಮಸಮುದಪಥೂತಯೋಗಾಖಂಡದನುಗುಣವೂ ॥ ತೋರ್ಪ್ವಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯನಿಪ್ಪದು । ಸುರ್ವಡಖಿಳಾತೀತಮುಪ್ಪುದು । ನಿರ್ವಹಿಸುನೀನಿಂತುಸಾಧಿಸಿಷಟ್ಸಮಾಧಿಗಳಾ ॥೩೩॥ ಕುಮರಲಾಲಿಸುಷಟ್ಸಮಾಧಿಗ । ಳವತರಣಮುಂನೊರದೆವಿನ್ನೆಗ । ವಿವರದಿಬಣ್ಣಿಸುವೆಬಂದೊಂದಾಗಿತಿಳಿವಂತೆ ॥ ಗವಣರಿದುಸಾಧಿಸುವಕ್ರಮವ।ಶಿವ

ನುಗಿರಿಜೆಗೆಕೃಷ್ಣನಿಂದುದ್ಧವಗೆ। ಪೂರ್ವದಲೊದಗಿದರ್ಥವಪೇಳ್ವೆನಿನಗೊ
ಲಿದೂ॥೩೪॥ೀರಕಡೆಗೊಳಸುತ್ತ ಶುದ್ಧದಕ್ಷೀರವುಸಂಗ್ರಹಿಪಹಂಸೆಯ।
ವಾರಣಾನನನುವಿಡಿದ ತೋರ್ವೀನಾಮರೂಪ್ರಗಳಾ ॥ ಬೇರೆನಿಪಭೇದಂಗಳ
ವುಮಿ। ಧ್ಯಾರಚನೆಯಿಂದರಿದುಸರ್ವದ। ಸಾರಚೈತನ್ಯಾಂಶವುಂಧ್ಯಾನಿ
ಪುದೆವೆಪ್ಪಿನುತ ॥೩೫। ಸರ್ವದಲಿಗುಹ್ಯಾತ್ಮನೆನಿಸುತ। ಪರ್ವಿಚೇಷ್ಟಿಸು
ತಿರ್ಪಹರಿತಾ। ನೋರ್ವಗಡಭೂತೇಷುಗೂಢಾನೆನ್ನದೇಶ್ರುತಿಯೂ॥ತೋ
ರ್ಪಭಗವದ್ವಚನಸಸ್ಮೃತಿ। ಸರ್ವಭೂತಾಶಯುಸ್ಥಿತಾನೆನೆ। ನಿರ್ವಹಿಸೆಬಹು
ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞತಾನೆಂದೂ ॥೩೬॥ ಈಶೇದಸಸ್ಮೃತಿಗಳರ್ಥದ!
ಚಾತುರಿಯನುಂಸಂಗ್ರಹಿಸಿತ। ದಿಕ್ಷಿತಿಯನ್ನೆಡೆಗೊಂಡುಗುರುವಾಕ್ಯವ
ನುಸವನಿಸುತ॥ ಪ್ರೀತಿವಿಂಗಿಲಾಹರಿಯುಚೈತ। ನ್ಯಾತುಮನುಹಾನೆಂಬ
ನಿಜಧ್ಯಾ। ನಾತಿಶಯವುಳವಡಲುವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಾಧಿಯನಿಸುವದೂ ॥೩೭
ತರುಣವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಾಧಿಯಿಂಗಿತ। ದಿರವನರಿದೈಮೇಲೆವಿವರದ। ಲೊರ
ವೆನಿಶ್ಚಿತದುರುಸಮಾಧಿಯುಕೇಳ್ವುದೊಮ್ಮನದೀ॥ ಚರದೊಳುಂಸ್ಥಾವರ
ದೊಳುಂಸಂ। ಭರಿತಚೇತನಬ್ರಹ್ಮತನ್ನೊಳ। ಗಿರನೆಸೋಹಮೆಂಬು
ದೇನಿಶ್ಚಯುಸಮಾಧಿಯುದೂ॥೩೮॥ ವನಿತೆಸತರಿಲ್ಲದಯುಶೀಶ್ವರ। ಕನಸಿ
ನಲಿಸಂಸಾರಸುಖವುಂ। ನನುಭವಿಸುವನ್ನೆಗವುಧೆನಿಜವೆನಿಸಿಜಾಗ್ರದಲೀ॥
ತನಗೆಪ್ರಸಿತೋರ್ವಂತೆಜ್ಞಾನವ। ಕೊನರಿರುವಜೀವತ್ವಭ್ರಾಂತಿಯು। ಜು
ಉಗುವದುವೇದಾಂತಗುರುವಾಕ್ಯಗಳದೆಸೆಯಿಂದ॥೩೯। ಘಟವುಟೋಪಾ
ದಿಗಳಳಿಯೆತ। ದ್ಘಟಿತಗಗನದ್ವಯುಗಳತ್ಯ। ತ್ಕಟನಭದೊಳೇಕತ್ವ
ವಾದೊಲುತನ್ನಲಿಡಿದಿರುವ॥ ಪಟುತರದವಿದ್ಯಾವರಣದು। ಘಟವುಳಿ
ದುಜೀವೇಶಪದಗಳು। ಸಟೆಯೆನಿಸುತಡಗುವವುಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮದೊಳ
ಗಿಂದ॥೪೦॥ ಕುಂಭಜೋಪ್ತ್ಯೋಧನದಿನಾನನ। ನೆಂಬಭವಮೆರಾಘವಗೆ
ದರಿದಂ। ತಂಬಿಗರವಾಗಸೆಂಬಭ್ರಾಂತಿಯುಕೃಷ್ಣನಿಂಕೇಳೀ॥ ನಂಬಿಕ
ರ್ಣಗೆಬಿಟ್ಟಪರಿತ। ನ್ನಿಂಬುಗೊಂಡಿಹಜೀವಭವಮಯಾ। ಡಂಬವುಗುರು
ಬೋಧನಾಮುಖದಿಂದಡಂಗುವದೂ॥೪೧॥ ಭ್ರಾಂತಿಯಡಗುತನ್ನಸ್ವರೂ
ಪದ! ಕಾಂತಿಸ್ರುಜ್ವಲನಾಗೆಪರ್ರುಷದ। ತಂತುರೆಗಿದಲೋಹನನೆ।
ತುಪವೋಥವುಂವರಿದು। ನಿಂತುರಿವಮಾತ್ರಾನಂದನೆಳಿಗೆ। ...
ನ್ಮಕೃತ್ಯೆದೇ। ಹಾಂತರದಲಹಮುಕ್ತಿಬೇರಿಲ್ಲವಗೆನೋಡೆಂದ॥೪೨
ಶೀವನೇಶಿವಶಿವನೆಜೀವತ್ವ। ವೇಪತತ್ತ್ವವೆಸ್ಮಿನುತಭ್ರಂ। ಹ್ಯಭವ

ತೀಬ್ರಹ್ಮವಿತುವೆಂದೆನ ತಶೃತಿಯುಸುರೆ ॥ ಆವಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನಕಾಲದಿ
ತೀವಿರುವಪ್ರಪಂಚತದ್ಬ್ರಹ್ಮಹಮಿತಿ । ಯೊಂಪೆಂಬಸುಮ್ಮತಿಯಂತೆ
ಶ್ಚಯಸೊ ॥೪೩॥ ಇಂತುನಿಶ್ಚಯವಡೆದುಜೀವ । ಭ್ರಾಂತಿಯಂಕಡೆಗಿರಿ
ಸಹಜಾ । ನಂದಬ್ರಹ್ಮಮದೆಂಬನಿರ್ಮಲಭಾವವುಂಬಲಿದೂ ॥ ಸಂತತಾಖಿ
ಲಸರ್ವಗತನಾ । ಚಿಂತ್ಯತಾನೆಂಬಧ್ಯಾನದಿ । ನಿಂತನಿಜಮದುನಿಶ್ಚಯಸ
ಮಾಧಿಯುಪ್ರಸಿದ್ಧದಲಿ॥೪೪॥ ಅವಧರಿಸುಮುನಿರಾಯಜೀವವೆ। ಸವಡೆಯ
ಗಲುಷುಸಿಯುವಿದ್ಯಾ । ಜನಿಸಿಕೆಯಜಳಿಸಿದಖಂಡಾಶಯದಿಜಾರುವದೂ
ಶಿವನುಸಹಜಪದಾರ್ಥವಾದಂ । ಶಿವನುಪ್ರತ್ಯಗ್ವಸ್ತುವೆನಿಸಿರ । ಲವ
ವನಿಗೇಕತ್ವವೆಂತೊಡಬಡುವುದೊರೆಯಂದ ॥೪೫॥ ಶಂಕೆಗೈವರಿಗಿಂತ
ದ್ವೈತದ । ಶಂಕೆದೋರುತ್ತಿಹುದುಪರಿಹರ ॥ ಪಂಕಟಾಕ್ಷದಲರುಹಬೆ
ಕೆನಲಾರ್ಯನಸುನಗುತ ॥ ಶಂಕಿಸಲುಬರಿವಾರ್ತೆನೊಪ್ಪದ । ಬಿಂಕವೇಶ
ಶಿವಚನಸುಮ್ಮತಿ। ರ್ಥ್ಯಂಕರಿಸಲಯಮಾತುಮಾಬ್ರಹ್ಮವ ಹಾವಾಕ್ಯ
ಶಿಳಪ್ರಮಾಣವನುತ್ತೆಸರ್ವಂ । ಖಲ್ವಿದಂಬ್ರಹ್ಮೋಕ್ತಿಯಲಿಚಂ । ಚ
ಸದಿರುಬಳಿಕೇಕಮೇಕಾದ್ವಿತಿಯಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ॥ ಸಲೆಶೃತಂಗಳನೊರೆಯಲ
ದುದು । ಸುಳುಹಿನಿಂದೃಷ್ಟಗಳತೋರುವೆ । ವಳವರಿದಸಚರಾಚರಂ
ಳಲೇಕಸೂತ್ರತೆಯ ॥೪೬॥ ಹಿಂದೆಯಾರಣ್ಯಪ್ರವಾಸದಿ । ಬಂದದೂರಾ
ಸಾದಿಋಷಿಗಳ । ಗಂದತೃಪ್ತಿಯನೆಸಗಲೋಸುಗಕೃಷ್ಣದೇವಂಗೇ
ತಂದುದ್ರೌಪತಿಇತ್ತಶಾಖವ । ತಿಂದಮಾತ್ರದಲಖಿಳಮುನಿಜನ । ರೊಂ
ತೃಪ್ತಿಯನನ್ಯರಾದರೆತೃಪ್ತಿಯಾಂತಹುದೂ ॥೪೭॥ ಪುಟ್ಟತಲೆಸಿರ್ಮೋ
ದಿಂಘೂರ । ಮಟ್ಟಪ್ರೋಗುವಶುಕಮುನಿಯಬೆ । ನ್ನಟ್ಟಸುತಮೋಹದ
ಕರೆಯಲುಬಾದರಾಯಣನೂ ॥ ಗಟ್ಟಬೆಟ್ಟದಗಿಡಮರಗಳದಿ । ರಿಟ್ಟ
ನಿಗೊಡುತೋಯನಲುಬೇ।ರಿಟ್ಟಚೇತನನಾದಡೆಂತೇಕಧ್ವನಿಯಹುದೂ
ಆವವೇನತೆಗಾದಡುಂಭೂ । ದೇಮುಖದಿಂದನ್ನವಿಡಲಾ । ದೇವತೆಗಳ
ತೃಪ್ತಿಯೊಡೆಯುವೆಸುಪ್ರಸಿದ್ಧದಲೀ ॥ ದೇವರುಂಬಾಹ್ಮಣರುಪ್ರತ್ಯ
ಗ್ನೀವದಾದರೆತೃಪ್ತಿಘಟಿಪುದೆ । ಭಾವಿಸಿಂತಿದನರಿದುಸರ್ವದಲೇಕಸೂತ್ರ
ತೆಯ ॥೫೦॥ ಪುತ್ರನಿಂದೆಸಗುವಗಯಾದಿಯ । ಪೈತೃಕದಫಲದಿಂದೆಪಿ
ನಿಂ । ಗುತ್ತುಮವಗತಿಯಾಗದೇನದುಶೃತಿಪ್ರಮಾಣದಲೀ ॥ ಪುತ್ರಪಿತ
ಗಳ್ಳಿನ್ನರಾಗಲು । ದುತ್ತಮದಗತಿಪಿತನಿಗೆಂತಹು । ದೊತ್ತರಿಸದೀತೆ
ಲಬಿಚೇತನವಲೇಕತೆಯಾ ॥೫೧॥ ದೂರದಲಿಕೂರುಮನಾತನಗಾ । ಹಾ

ಯಂಕೊಂಬಲ್ಲಿಶಿಶುಗಳ । ಸ್ತ್ರ್ಯಕದಮಾತ್ರದಲಿತೃಪ್ತಿಗಳೊದಗುತಿರ
ುವಗೇ ॥ ಬೇರುಬೇರಾಗಿರಲದಂತೈ । ಸಾರುವದುಸಂತುಷ್ಟಿಜಗದಾ ।
ಕಾರವಿಡಿದಿಹಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬನೆವತ್ಸಕೇಳೆಂದ॥೫೦॥ ಗುರುವರನಸ್ಮೃತದು್ರ
ಷ್ಟಸಾವ್ಯದ । ಲೊರದಸಂಪದ್ಧ್ರೀಕ್ತಿಗಳಲಿಂ । ದರಿದೆಸರ್ವಂಬ್ರಹ್ಮ
ಮಿಂದಿಸ್ನೊಂದುಬೆಸನಿಹುದೂ ॥ ಪರದುಚೇತನವೇಕವೆನವು । ನ್ನೊ
ದಕೃಷ್ಣಶುಕಾದ್ಯರಂತೀ । ಧರೆಯಲೆಲ್ಲರಿಗಾಗದೇತಕೆತು್ರಪ್ತಿಸಮರಸ
ೀ ॥೫೨॥ ಧರೆಯಜನರೀಕೃಷ್ಣಶುಕರೊಳ್ ! ಪರಿದುಪಾಧಿಯಪೂರ್ಣ
ಾವದ । ಗರುವರಲ್ಲಕಣಾವಿಮಾಯೋಪಾಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ॥ ಧಗಣಿಸುರ
ೀವತೆಗಳೊಲುಮೆ । ಣರಿಯೆಪಿತಸುತರಂತೆಕೂರುವು । ವರಿಗಳಂದದ
ೀಕಪ್ರಕುರ್ತಿಸ್ವಭಾವರವರಲ್ಲಾ ॥೫೪॥ ರಜತಮೋವೃಕಾರದಿಂದವು ।
ುಜಿಸಿದವುತಮ್ಮದುರತುಂಬಿತು । ಸ್ವಜನಪರಜನರೆಂಬಭೇದಾಸೂ
ುಗರ್ವಿತದ ॥ ಕುಜನಸೋದರಭರಣಲಕ್ಷ್ಯದ । ನಿಜಮರಿಯದಜ್ಞಾನರ
ರಿಂ । ದ್ವಿಜನೆಪರರಿಂಗಾಗದೈಪ್ರತ್ಯತಾತು್ರಪ್ತಿ ॥೫೫॥ ಆದಡೇನೋ
ರಿಗೆತನ್ನಿಂ । ದಾದಕಷ್ಟಸುಖಂಗಳವುಸಂ । ಪಾದಿಸಿದಪಾಥೇಯದಂ
ದಿಜನ್ಮಜನ್ಮದಲೀ ॥ ಬಾಧೆಸುಖಗಳನುಣುತಿರಲುಬೇ ! ರಾದೆಡೆಂತೈತ
ಗೆಬಪ್ಪುದು । ಸಾಧಿಸಿಂತಿದನರಿದುಸರ್ವದಲೇಕಸೂತ್ರತೆಯ॥೫೬॥ ಅಹು
ಮುನಿಪಥದೇಕಸೂತ್ರವು । ಸಹಜಕೃತದೃಷ್ಟದಲಿಸಂಶಯ । ಗಹ
ಮರಿದುದುತಿಳಿದೆನೇಕತೆಯನುವಿವೇಕದಲೀ ॥ ಇಹಚರಿತವ್ಯವಹಾರದಾ
ದಿ ! ಬಹುವಿಧದಗೂಪುಗಳಭೇದವು । ವಿಹಿತವೆನೆತೋರುವದುಕಾರಣ
ಮೀನುಬಳಿಕೆಂದ ॥೫೭॥ ಪ್ರಕುರ್ತಿವಶದಿಂವಿಶ್ವಮಿದುಬಹು । ವಿಕೃತಿಯ
ದೃಗ್ದ್ರಶ್ಯಗಳಲಾ ! ಪ್ರಕುರ್ತಿಯೇಆವಹಿಸಿಪಿಥ್ವಾಧಿಕ್ಯದಿಂಭುವನ ॥
ಕೃತುತಿರುಗುವತೆರದಿಛಿನ್ನತೆ । ಪ್ರಕುರ್ತದೋಳ್ ತೋರುವುದುಸನ್ಮ
। ಸುಕೃತದಿಂದಳವಡಲುಭ್ರಮೆಯುಳಿಪೇಕವಾಗುವದೂ ॥೫೮॥ ಪೇಳ
ೀನೆಲ್ಲರಲಿಪ್ರತ್ಯಗ್ಲಿಲೆತೋರುತಪುಸಿಮಹೇಂದ್ರಕ । ಜಾಲಮೋಹಿಸು
ಂತೆಬಹುವಿಧಚೇಷ್ಟೆಯೊಳ್‌ಸಂದೂ ॥ ಕೀಲಿಪುದುಮನದನುವಮಾ
ರಾ । ಜಾಲಮಿದುಸುಜ್ಞಾನವೊದವಿದ । ಕಾಲದಲಿಪುಸಿಯುಹುದುಜಾಗ್ರ
ಸ್ವಪ್ನಪುಸಿದಂತೇ ॥೫೯॥ ಭೂಮಿರಪ್ಸ್ರಧನಂಜಯುಮರು ! ದ್ಯೋ
ಮನಮುಂಬುಧ್ಯಹಂಕರ । ವಿಾಮಹಿಮೆಯಾಂಟುರೂಪಾಂತಿರುವ
ಪ್ರಕುರ್ತಿ ॥ ಭ್ರಾಮಕರಮೋಹಿಪುದುಮುಕ್ತಿಯ ! ಸೀಮೆಗಂಮರೆ

ಯೆಂಬುದರಿದುದೆ । ಕ್ಷೇಮಃಸಿನ್ನಾ ಪ್ರಕೃತಿರಷ್ಟವಿಧಾತದುಕ್ತಿಯೊಳು ॥
ದರ್ಪಣವುಮುಖಭಾವವಿಪ್ಪುದ । ತೋರ್ಪಡಿಸುವಂದದಲಿತನ್ನೊಳ
ಗಿರ್ಪಭಾವಾಕೃತಿಯಲೇತೋರ್ಪಡುವುದೀವಿಶ್ವ ॥ ನೇರ್ಪಿನಿಂವಿಶ್ವವನೆತ
ನ್ನಲಿ । ತಪ್ಪದಾತ್ಮಾಕೃತಿಯಲೆಣಿಸು । ತಿರ್ಪರುತದಾಕೃತಿಯನೈದುತಲಿ
ಕ್ಪರ್ವೆಯಿಂದ ॥೬೨॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಗುರುವರಪ್ರಪಂಚವು । ಮಿಥ್ಯವೆಂ
ಬುದುಶಿದ್ಧವಾದುದು । ಮಿಥ್ಯದೊಳ್ ಸಾಧಿಸಿದವೇದಾಂತಾದಿಜ್ಞಾನಗಳು
ಮತ್ತೆಗುರುಮುಖವೀಕ್ಷಪದಮನ ! ಸತ್ಯವೆನಬೇಕಾಯ್ತುಗಡತಾ
ಸತ್ಯವೆಂತುದುಭವಿಸುವುದುಮಿಥ್ಯದಿವಿಚಿತ್ರಮಲಾ ॥೬೩॥ ಮಿಥ್ಯಮಹ
ಸ್ವಪ್ನದಲಿವಿಪ್ರರು । ಮತ್ತೆಸೌಲಭ್ಯಸಿನಿಯರಿಂದೊಲಿ । ದಿತ್ತಫಲಪುಷ್ಪಾ
ದಿಗಳಫಲಸೂಚನವುಮುಂದೆ ॥ ಸತ್ಯವಾದಂತೀಪ್ರಪಂಚದಿ । ಪೊತ್ತವೇ
ದಾಂತಾದಿಜ್ಞಾನಗ । ಳಿತ್ತುಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯತೆಯನಡುಗುವವದುಳಬ್ರಹ್ಮದಲಿ
ಕಾಮಿಪಣ್ಮೃತ್ಪಿಂಡಘಟಗರು । ವಾಯೆಯಂದದಿಜನ್ಯಜನಕ । ನ್ಯಾಯಮಿ
ರನೈಜ್ಞಾನಬ್ರಹ್ಮಕೆತಂತುಪಟದಂತೆ ॥ ಅಯಿತ್ತೈಸಾತ್ವಿಕವೆಜ್ಞಾನವು । ಮಾ
ಯೆಯಿಂದುದುಭವವುಸಾತ್ವಿಕ । ದಾಯದಿಂಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮಗಳನ
ಲಿಸುವುದು ॥೬೪॥ ಮಾಯೆಯಿಂದುದುಭವಿಸಿದರಿವು । ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃ
ಬ್ರಹ್ಮಮಾರ್ಗಸ । ಹಾಯಿಗಳುತ್ರಿಪುಟಿತ್ರಿಭೇದನವಿರ್ದುದೆಬ್ರಹ್ಮ
ನ್ಯಾಯಮಿಗಿಲೆನಲರಿಯಲಾಸಾ । ರಾಯಣನಸರ್ವಾತ್ಮನೆಂಬಾವಿ । ಡ
ಯೆಯಿಂದೊರ್ತಿಪ್ಪುದುಬಾಹ್ಯಾಂತರದಲನವರತ ॥೬೫॥ ಆವಕರ್ಮಂಗಳನ
ಬಳಸಲ । ದಾವಪಜತಪಗಳನುಮಹಿಸಲ । ದಾವದಾನಂಗೊಡಲಿಮುಗು
ಪ್ರತಿಗ್ರಹಂಗೊಳಲೀ ॥ ಯಾವದಂಭುಂಜಿಸಲಿಮೇಣಿ । ಸ್ನಾನಲಂಕರ
ಡಲಿಶ್ರೀಹರಿ । ಸೇವೆಮಾಡಿಸುವಾಡುಮವನಮನೆಂದುಭಾವಿಪ್ಪುದು ॥೬೬
ತನಯಸುಖಪಾರಬುಧಸಿರಸಂ । ಜನಿಸಿವೋಹಿಸಿದೆಡೆಗೆತತ್ಪರ । ನೆನಿ
ನಿಜಮಂನೊಂಚಿಸದೆಕಾಷ್ಟಾಂಶಪ್ರಾರಬುಧ ॥ ಕೊನರಿಪಟುವಾಯಾ
ದುಖ್ಖಾ । ದ್ವನಭವಗಳೆಡರಿನಲಿಸುಹಜದ । ಮನನದಪ್ಪದೆದೈವಕೃತದ
ಲಕ್ಷ್ಯವೆರಗಿರಲೀ ॥೬೭॥ ಮಾಯೆಯೇತನುಮಾಯೆಇಂದ್ರಿಯ । ಮಾಯ
ಯೇಕರಣಗಳುಮತ್ತಾ । ಮಾಯೆಯೇಹರಿಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದ್ಯಖಿಳರೂ
ಗಳೂ ॥ ಮಾಯೆಯೇಕಳೆಮಾಯೆಯೇಜಡ । ಮಾಯೆಯೇಸುಖದು
ಪದಗಳು । ಮಾಯೆಯಿಂದರನೆನಿಪಹರಿಯನೆಸಮರಸದಿಭಜಿಸೂ ॥೬
ಸಕಲಮುಂಹರಿಯಂಬಲಕ್ಷ್ಯವೆ । ಸುಕರದಿಂದ್ದೊಡಬಡಲವಗೆಬಾ । ಧ

ಗೊಡುವವೊಂದಿಲ್ಲವಿಹಪರವೆರಡುಬಳಕೆಂಬಲೀ ॥ ಅಕುಟಿಲದಪಥವಿ ಡಿದುಪುಸಿನಾ । ಟಕದಲೆಸದಿಗಲೇನಖಿಳಕೃತ । ಸುಕೃತವುಪ್ಪದುಸರ್ವ ತನನೆದಿರಿಟ್ಟಗುರಿಯಂತೇ ॥ ೬೯ ॥ ಪ್ರೌಢಿಯರಿಯಲ್ಲವನುಹರಿಯೋಲು । ನೋಡುವಾತನುತನುವನೆಲ್ಲಿಬಿ। ಸಾಡಲದುಹರಿಯಲ್ಲಿಗಡಪರಿಪರಿಯುವಾ ತುಗಳ ॥ ನಾಡಲದುಹರಿಯೊಡನೆಗಡತೆಗ । ದೋಡೆಮನವುದುಹರಿಯು ಲೇಗಡ । ಕೇಡೊದಗಲೆಡನೆಲ್ಲಿಸರ್ವಂಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗೇ ॥ ೭೦॥ ಅದರಿ ಂದೆಂತಿರ್ದಡುಂಘನ । ಪದವತೋರಲ್ಪುಖಂಡವರ್ಗಾವ । ನೊದಗಿಪ್ಪು ನೆಕಡುಜಾಣ್ಮೆಸುಕೃತದಲೊದಗಿದೆಡೆಯಲ್ಲಿ॥ ಯದುವೆಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಮುಂ ದಹ । ಪದವಿಗಳುಬೇರಿಲ್ಲಸಂಶಯು । ವಿದರಕೆರದೆಲೆವತ್ಸಪೊಲ್ಗ್ರೋತ್ಕರದ ಮತವೆಂದ ।೭೧॥ ಹರಿಯುನೇಸರ್ವಾತ್ಮನೆಂದಾ । ಚೆರಿಸಲರಿಯದೆಮೋಹ ರಾಶಾಂ । ತರದಿಬಿಗಿವಡದಳಲಿಚರಿದೇಕೆಡುವುದೀಲೋಕ ॥ ಹರುಷದಿಂ ನೈರ್ಮಲ್ಯದಂತಃ । ಕರಣದಲಿಕರೆವಿಡಿದುಭಾವಿಸು ।ಘೊರೆವರಾಘವಪಾಚ್ಚ ತುರ್ಯಾರೂಢಗಗನಗುರು ॥೭೦॥ ಕೇಳಿದೈವೆಟ್ಟಯುಸಮಾಧಿಯುಪೇಳರು ನವಿವರಣೆಯುಶಾಂತಿಯು । ತಾಳಿದೈಯಂದೆನಲುಗಗನಗಯಾಳುಪದಯುಗ ದ ॥ ಬಾಳಸಂತಸದಿನೀಕ್ಷಿಸಿ । ತಾಳಮನನದಲಾಸಮಾಧಿಯು । ಶೀಲವ ನನೆನನೆನದುಹಿಂಪುಳಿಯೊದನಡಿಗಡಿಗೇ ॥೭೩॥ ಮಂಗಳಂಗುರುರಾಮ ಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಮೂರ್ತಿ । ಮಂಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂ ತಣ್ಣಾವಧೂತರಿಗೆ॥ ಮಂಗಳಂದತ್ತಾತ್ರ್ಯವರ್ಯಗೆ । ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯಚಿ ತ್ಯಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಸದ್ಗುರುವರ್ಯಪದಯುಗಕೇ ॥ ॥೭೪॥

ಹರಿಃ॥ಹರಃ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾ ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜೋತಿಸ್ವರೂಪ । ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ। ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ। ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ। ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ ವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಾಧಿಸಾಧನಯೋಗೋನಾಮಸಃ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೦೨೭ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ॥

ನಿಶ್ಚಿತಸಮಾಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಕ್ಷರಾತ್ಮಕವೆನಿಪಪ್ರಕೃತಿಯ । ಪಕ್ಷವುಂಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವಭಾವದ । ಲಕ್ಷಣವನರುಹಿದನುನಿಶ್ಚಿತಪರಸಮಾಧಿಯಲೀ ।ಪದನ॥
ನಿಗಮಶಿರಗಳಗಂದದಾವಗ। ಧಗಧಗಾಯುತರೂಪನಾಗಿಯೆ । ಬಗೆಗಗೋ
ಚರನಾಗಿಆವಗಜಗವಪಾಲಿಸುತ ।। ಅಗಣಿತಮಹಾಮಹಿಮನಾಗಿಯೆ ।
ಗಗನದಶಮಾತೀತನಾಗಿಹ । ಗಗನಸದ್ಗುರುಪದಯುಗಳಮಿದುಜಗದವದಿ
ಗಳವೇ ।। ೧ ।। ಆರುಇಲ್ಲದನೋಡಿತಾನಾ ! ಜಾರಸ್ತ್ರೀಯರಕೂಡಿಅವ
ರೊಳು । ಪೋರಮಾತುಗಳಾಡಿಸುತ್ತಿನದಾರಿಗಳುನೋಡಿ ।। ಬಾರೆಯಂ
ದೊಡನಾಡಿನಿಂಗೆವ್ವಾ । ಪಾರವೆಲ್ಲವಮಾಡಿಅನ್ಯರಕೂಡೆ । ವಿರತಿಯನಾ
ನಾಡುವವಗಿದುಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ !! ೨ ।। ನಾರಿಯಿದ್ದಡೆಯಲ್ಲಿಸೇರಿಯೆ।
ಧೀರವಿರತಿಯನ್ನೈದುತಾಪೈ । ಕಾರವೇನಂಟದೆವಿರಾಗದದಾರಿಯನ್ನೇರಿ ।।
ಆರಕಾಣಲುಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮ । ಕಾರವೆಂದೇಕಾಣುವನಕಂ । ಡಾರೈದು
ವೇಳ್ಳೈಯತಾರಾಹಾರಸಾರವನೂ ।। ೩ ।। ಕೇಳದ್ವೈಯತಿವಂಶಪಾವನ।
ಮೂಲಚೇತನಬ್ರಹ್ಮನೋರ್ವನೆ । ತಾಳಿಹನುವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯನೆಂಬರಿವಿನ
ಳತೆಯಲೀ ।। ಶೀಲವಡದ್ವೈತೋರ್ಪದೃಶ್ಯವಿ । ಶಾಲಮಾಯಾಮಹಿಮೆಪು
ಸಿಯದು । ಕೀಲಿಪುದುನಾನದನುವಜನಜನಕ್ಕೊಂದುಪರಿಯಾಗಿ !! ೪ ।
ತಿಳಿಯಲೀಯ್ಯದುಸ್ವಲ್ಪಭಾವರಿ । ಗೊಳವುದೋರದುತನ್ನುಳಿದುಮುಂ
ದಳೆಯಗೊಳದೊಂದರಲಿಚಿತ್ತಪನಿಲಿಸದರಘಳಿಗೇ ।। ಸುಳಿಸಿಸುತ್ತಿಸಿ
ಷಯುಗಳಲವ । ವಳಿಸಿಯಚ್ಚರದಂತೆಕೊತ್ತಳ । ದುಳಿದುಬಳಲಿಸಿಕೊಲ
ವದಡುಮಾಯಾಸ್ವಭಾವಿಕವೂ ।।೫।। ಚಿನುಮಯನೆವೆಷ್ಟಿಯಸಿಜಸ್ಥಿತಿ
ಯನುವನಿಶ್ಚೈಸಿದೆನುಸದ್ಬೋ । ಧನೆಯಸೌರಂಭಕಟಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣದಬಿ
ಬಲದೀ ।। ಎಣಿಸಲೊಂದೇವಸ್ತುವಿಕೃತಿಯ । ನೆನೆಯದಿರಲೀವಿಶ್ವರೂಪ
ವ ನನ್ನುವಿಡಿದುತೋರ್ಪೀವಿಧಾನವಬೆಸಸಬೇಕೆಂದ ।।೬।। ಒಂದುಸ್ವರ್ಣ
ವಿಕೃತನಚತುರತೆ । ಇಂದಬಹುಭೂಷಣಗಳಾದಂ ।ತೊಂದುನಾದವೆಗ
ಯಕನಗಾಯನದರಚನೆಯಲೀ ।। ಚಂದಚಂದದರಾಗವೆನಿಪಂ । ತೊ
ದುಕಬ್ಬಿನರಸವೆಪಾಚಿಕ ! ನಿಂದಗುಡಶರ್ಕರೆಗಳೆಹಬಹುಭೇದವಾದ
ತೆ ।।೭।। ಒಂದುಬ್ರಹ್ಮವೆಪ್ರಕೃತಿಕಾರಿಯ । ದಿಂದಬಹುವಿಗ್ರಹವಿ
ತ್ರದ । ಲೊಂದಿರುವಭೂತಂಗಳೊಳುಘಟಮಟಗಳಾಕೃತಿಗೆ ॥ ಸಂದನ

ದೊಲುತಿತದಾಕೃತಿ । ಇಂದಲೆಸೆವುದುಮೂಲರೋಪಕೆ । ಕುಂದೆರಗದೊ
ಲುವಿವರ್ತೋಪಾದಾನವೆಂದೆನಿಸೀ ॥೮॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ಬವೇಷಧಾರಕ ।
ಧರಿಸಿನಾನಾಕೃತಿಯುಮುನ್ನಿನ । ತೆರದಲೆಸೆವ್ವೊಲನೇಕಘಟಗಳ ಹ್ರಸ್ವದೀ
ರ್ಘತೆಯಾ ॥ ಪರಿಯಲೀಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಚಂ । ದಿನಬೆಡಗಿಲನೇಕವ
ರ್ತಿಯ । ವೆರಸಿದೊಂದುರಿಯಂತೆಕೊನೆಗೊಂದಹುದುಬ್ರಹ್ಮವಿದೂ ॥೯॥
ಮತ್ತೆಕೇಳಾವಿದ್ಯಕರ್ಮವಿ । ಚಿತ್ರಮಹಿಮೆಯನಿಂಗಬತ್ತಿನ । ಬಿತ್ತಿಗೊ
ಡಮಾದಂತೆಪುರುಷನಸ್ತ್ರೀಜನಮುವಿಡಿದೂ ॥ ಸಪ್ತಿಉದಗದಳಿಂಬನದೇ
ಳಿ । ವರ್ತಿಸುಡನುವಾಳೆಯಾದೊಲು । ಸತ್ಕ್ರತವಿಶೇಷದಲಿಸ್ತ್ರೀಯರೆ
ಪುರುಷರಾಗುವರೂ ॥೧೦॥ ಈಪರಿಯಲಾತುಮನುಸಾನಾ । ರೂಪಿಸಿಂದ
ಳೆವಟ್ಟನಟಿಸುತ । ಲೀಪ್ರಪಂಚಮುದನಿಸಿಸಗುಣವನುಳಿದುಸಳಿಕಿನಲೀ ॥
ಆಪರಮನಿರ್ಮಲದನಿರ್ಗುಣ । ರೂಪಿಡಿವುತದನುಳಿದುಸಂವಿ । ದ್ರೂಪಸ
ಹಜಾನಂದನಾಗಿಹಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ತಂದೆಕರುಣಿಸುಸುಪ್ರಕಾರ್ತಿ
ಬುಂಬಡ । ದೊಂದುಸರ್ವ್ವದಿಭಿನ್ನವಿಷಯಗ । ಳಂದಮಂತೋರುವದುಬ
ಹುವಿಧಚೇಷ್ಟೆಗಂಸುಂದೂ ॥ ಸಂದಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮವೆತ್ತರಿ । ಗಿಂದುತೋ
ರುವಚಂದವೆಂತದ ।ಮುಂದಚಿತ್ತಂಗೊಲಿದುಮಲಿನವನೊರಸಬೇಕೆಂದ॥
ಉತ್ತಮನೆಶಿಳಿಯೊರ್ವ್ವಸ್ತ್ರೀಯುಳೆ । ಪುತ್ರರಿಗೆತಾಯೆನಿಸಿಜೀವನ । ವೃ
ತ್ತಿಗಾಸ್ಪದಳಾಗಿಯುಂಸತಿಯನಿಸಿಭರ್ತಂಗೇ ॥ ಮತ್ತೆಕಾಮದವಿಷಯಳೆ
ನಿಸುತ । ಪೆತ್ತರಿಗೆಸುತೆಯನಿಸಿಸಂತತ । ಪುತ್ರದೊಹೀಹವನೆಸಗುವಂದದ
ಲೊಪ್ಪಿಹಳುಮಾಯೆ ॥೧೨॥ ಧಿಟ್ಟಕೇಳನುಜಾಗ್ರಜರಿಗೊಡ । ಹುಟ್ಟೆನಿ
ಸಿಸೋದರರಪ್ರೇಮಂ। ಗೊಟ್ಟುಸಾಪತ್ನಿಗಳಸಂಬಂಧಿಕರದ್ವೇಷಿಯೊ
ಳೂ । ತೊಟ್ಟುವೈರವವಿಷಯಮುಂನಳ । ವಟ್ಟುತೋರ್ವ್ವಂದದಲವಿದ್ಯೆ
ಯು । ದಿಟ್ಟಪರಭಾವಾನುಸಾರದಿತೋರುತಿಹಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂತ
ನ್ನನ್ನುಪಾಸಿಪ । ಚಾತುರೀಯದೆಭಕ್ತರಿಗೆನಿಜ । ಮಾತೆಯಂತಿಹಪರಿಸು
ಖಂಗಳನೂಡಿಸುತ್ತಿಹಳೂ ॥ ಖ್ಯಾತಯೋಗಿಗಳಿಂಗೆಪತ್ನಿಯು। ರೀತಿಯಿಂ
ಕುಂಡಲಿಯುಸತಿರೂ । ಪಾತುವಂತಃಸ್ಸುಖವನೀವಳುರತಿಯನನುವಿಡಿ
ವೂ ॥೧೪॥ ಅಂಗವೋಹಾಶೀತಸಜ್ಜನ । ರಿಂಗೆಪುತ್ರಿಯುತೆರದಿತ । ತ್ಕರು
ಣಂಗಳಿಂನಾಶೆಗೈಸಿಸದ್ಧ್ಯಾನದಲಿವರ್ತಿಪಳೂ ॥ಹಿಂಗದೇಶಿವವಿಷ್ಣುವಹದ್ಯೆ।
ವಂಗಳಭಜಿಸುವಸದ್ಭೃವರ । ತಂಗಿಯಂತೆಡೆವಿಡದೆಪ್ರೋಷಿಪಳಹಪರಂಗ
ಳಲೀ ॥೧೫॥ ತನುವುತನ್ನವೆನುತ್ತಮುಗ್ರತೆಯ । ನನುವಿಡಿದುಜಡಕರ್ಮಕಾ

ವ್ಯವ । ನೆನದುಸಂಕಲ್ಪಾದ್ಯಹಂಕರಡಂಭವರ್ತನದೀ ॥ ಮನವನೊಂಬ
ಪಚಪಲಕರ್ಮದ । ಜನರುಮಲದಾಯಂತೆಭವಕಾ । ನನವಶಿರುಗಿಪ್ಪರಿರ
ರಿದುಕೊರಗಿಸುವಳಳದೆದೂ ॥೧೭॥ ಈಮಹಿಮೆಯಂತಿರಲಿಹರಿಶ್ರೀ!ರಾ
ವ ಚಂದ್ರನುಸತ್ಯಶಮದವ । ಕಾಮುಖನುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನರಹರಿಯಾದಯಾ
ದವರಿಂ ॥ ರಾಮಭೃಗುರಾಮರಮರಸಿಸಂ । ಗ್ರಾವ ಗ್ಯೆಸುವಸಾಹಸದ
ಳ । ಗೀಮನುಜಪ್ರಾಣಿಗಳಮೋಹಿಸಲರಿದೆನೋಡೆಂದ ॥೧೮॥ ಈತೆರ
ಲೊಂದೇಪ್ರಕೃತಿಸುರ। ಮಾತುಮುನಶಿಳಬಲುಹಿನಿನ್ನಾ । ನಾತೆಗದಿತೋ
ರುವಳುಭಾವಭ್ರಮೆಯಬಳಿಸಂದು ॥ ಜ್ಞಾತತತ್ವರನುಳಿವಳತಿವಿಷ । ಯಾ
ತುಗದರಸವಟ್ಟುವಳುನಿಜ । ಮಂತಿಳಿದುನಿಲೆ ಪಬ್ರಹ್ಮವನೈದಿಬದುಕೆಂ
ದ ॥೧೯॥ ತಂಡೆಯೋಸುತನಾಗಿಜನಿಸುವ । ಸಂದುಕ್ಕ್ರುತಿಯುಸುರುವದಲ್ಲ
ಯದ । ನಿಂದಲುದಿಸಿದಪುತ್ರನಿಗೆಕ್ರಿಯಸಾಮರೂಪುಗಳು ॥ ಕುಂದುಹ
ಚ್ಚುಗಳಾದಪರಿಯೊಳ್ । ಸಂದವಿಶ್ವಮದಾತ್ಮನಿಗೆಬೇರೊಂದುತೋರ
ದಡುಂತದಂಶಕಮೆಂದುತಿಳಿಯಂದ ॥೨೦॥ ವಿಶ್ವಮೇವೇಕಾಂಶಮೆನೆತ
ದ್ವಿಶ್ವನಾಥನವಚನಮಿರಲಾ । ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥಿತಪ್ರಾಣಿಚಯಂಗಳುಬೇರೆನಿಸ
ದಾಗೀ ॥ ವಿಶ್ವಮೇವಿಶ್ವೇಶನದರೋ । ಳ್ವಿಶ್ವಸಂದಳೆದಾಚರಿಪುದೀ । ವಿ
ಶ್ವಬ್ರಹ್ಮಗೆಭೇದವಿಲ್ಲೆಲೆಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆ
ರವಿಬಿಸಿ । ಲಂದದಿಂಸಕ್ಕರೆಯಸವಿಯೋಲ್ । ಕುಂದಣದಬಣ್ಣ ಮೆನೆ
ನ್ನಿಯಲುಷ್ಣದಂದದಲೀ॥ ಮುಂದೆಪೂರ್ವದಪರಿಮಳದಪರಿ । ಸಂದಜಲತ
ಪೆನಲುತಿಳಿಯೈ! ಯೊಂಪೆನುತಲೀಸಾವ್ಯಗಳಪರಿಜೀವಬ್ರಹ್ಮಗೆ ॥೨೨॥
ಶರಧಿಯುದುಕಮೆಮೋಘಕೃತದಿಂ । ಧರೆಗಿಳಿದುಮಿಗೆಕೂಪನದಿಮಡು
ಕೆರೆಗಳೊಳ್ಬಿನ್ನಾಕೃತಿಯರುಚಿಭಿನ್ನಮಂತಳೆದೂ ॥ ಮರಳಿಯಂಬು
ಗೈದುವಂದದಿ! ಪರಮಚೇತನಪ್ರಕ್ರಮಿರ್ವಶದಿಂ । ಪರಿಪರಿಯರೂಪಾ
ತುಮಗುಳೇಕತೆಯನೈದುವರೂ॥೨೩॥ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಮಹ್ಮಭವತಿಯ
ಸನ್ಮತಿಯುಪರಿಯಂತಿದ್ದಾ । ಹಮ್ಮಿನಿಂಭಿನ್ನಾಕೃತಿಯಪರಿತೋರು
ದೀಪಿಶ್ಪಾ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಮತಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲದರಿಂ । ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆತೋರು
ದುತಿಳಿ । ಯೊಮ್ಮನದಲೇಕತ್ವವನುಗಶ್ಯತದಶ್ರುತಿಮತವಾ ॥೨೪॥ ಅ
ತುಸಿಶ್ಚಿತಮಿತಿತಖಂಡನ । ದಂತಿರಲುಮುಕ್ತವರನಪ । ನಂತಿರಲಿದ್ವೈ
ರುಗಳಾದರುಭಕ್ತಿಯಿಂಭಜಿಸೇ ॥ ಶಾಂತಿಗೊಡುವಮಹಾಮಹಿಮೆ ವೇ
ದಾಂತದದ್ವಯಸರಣಿಗಲ್ಲಪೆ! ನಿಂತಮಾರ್ಗಲೊದಗಲರಿಯದುಧನ್ಯನೊ

ಡೆಂದ ‖೨೫‖ ನಂಬುಕೇಲ್ತ್ರೆಲಾಗಲೆಂತೆಂ । ದೇಬಸಂದೇಹವನುಪರಿಲಪ।
ಣಾಂಬುಧಿಯುಪ್ಪಾರೋದಕವುಮೇಘಗಳಸಂಶೃತಿಯು ‖ ನಿಂಬಿಡಿದುಸ್ವಾ
ದ್ಯೈದಿದೊಲುಸ್ವಾ । ತ್ಯಂಬುಕಣಶುಕ್ತಿಯುಲಿಳದುಕಳೆ । ದುಂಬಿನುತ್ತೆನಿ
ಸದೆಪರಿಗ್ರಹಣದವಿಕ್ಷೇಪದಲೀ ‖೨೬‖ ಜನ್ಮದಲಿಕೂದ್ರತ್ವವನುಂಬಳ ।
ಕಿನ್ನಗಾಯುತ್ರೋಪಧಿಪನ್ನದ್ವಿ ! ಜನ್ಮವುಂಬಾಹ್ಮಣತೆಘಟಸುವಶೃತಿಸು
ತೋಕ್ತಿಯುಲೀ ‖ ತನ್ನಲಿಂಬಹ್ಮವನೆವಿಕಸನ । ವುನ್ನೆನಗಿತ್ರೋರಾರ್ಥ್ಯ
ಬಲದಿಂ । ತನ್ನಿಜವಭಾವಿಸತತದೂಪಾಗಲಹುದೆಂಬ ‖೨೭‖ ತಾನೆಬ್ರ
ಹ್ಮವೆನುತ್ತಸಂತತ ! ಧ್ಯಾನವುಳವಡಲುತ್ತಮವು । ಮೋಣಾನಿಧಾನವು
ಶಕ್ಯವಾಗಲುವಾಕ್ಯವಳತೆಯುಲೀ ‖ ಸಾನುಸುತದಿಶಿವೋಹಮೆನುತನ !
ಮಾನವಳದಭ್ಯಾಸವಡವುದು । ಜಾಣುಸನ್ಮತಿವಾಕ್ಯಮೇವತದಭ್ಯಾಸೇ
ನೆನಲೂ ‖೨೮‖ ಬ್ರಹ್ಮಭಾವನವಿರದಡಾಹಂ । ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಜ್ಞಾಂಬ್ರಹ್ಮ
ಮಾತ್ಮಾ । ಬ್ರಹ್ಮಸದ್ವಂಬ್ರಹ್ಮಸೋಹಂತತ್ವಮಸಿಯೆಂಬ ‖ ಪೇರ್ಮೆ
ಯಿಂನಾಲ್ವೇದಗಳಲೆಸು ! ವೀಮಹಾವಾಕ್ಯೋಚರಣಗೈ । ವವ್ಮಹಿಗೆ
ರಾವನ್ನನವನೆಕೃತಾರ್ಥನೆನಿಸುವನೂ‖೨೯‖ ವಾಕ್ಯದಿಂದುಚ್ಚರಿಸೆಜ್ಞಾನಾ।
ಕ್ಯೋಕ್ಯತೆಯುನನುವಿಡದರೆನೆಬ್ರ । ಹ್ಮೈಕ್ಯತೆಯುಸದ್ಭಾವಧಾರಿತರವದವ
ನುಸುರುವಡೇ ।। ಶಕ್ಯಮೆಂತುಳಿದರಿಗೆಘಗವ । ದ್ವಾಕ್ಯವಿಪ್ಪದಡಾವ
ನಾವದಿ । ಪೂಕ್ಕುತನುಗಳೆಯುಲ್ಕೆತುತವೆುವೈತಿಯುಂದೆನುತ ।।೩೦।।ಆವ
ನೇನ್ನಿರ್ಯಾಣಕಾಲದ । ಲಾವಲಕ್ಷ್ಯದಿತನುಗಳೆಯುತ । ದ್ಭಾವರೂಪೈದು
ರೆನಲುದ್ವೈತರುಗಳಾಖಂಡ ।। ಭಾವದಿಂಜಾರಿಸಲುವಪ್ಪುವ ! ಪಾವನ
ಸ್ವಯರಾಗಬಹುದೈ । ಭಾವವೇಸಾಧನವುದ್ವೈತಾದ್ವೈತವಾವುದಕೇ।।
ತನ್ನಕೂಡಿದಸುಣ್ಣಕಂಗುಡ । ತನ್ನಗುಣವಿಂತೆಂಬುಗೊಳಿಚೈ । ತನ್ನ
ಬರದಾಸತ್ತಿಗೀಪರಿವಹಿಮುಯೊಪ್ಪಿಲೂ ।। ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮಕೆತನ್ನಭ
ಕ್ತ ! ತನ್ನೊಲೆಸುಗುವುದಚ್ಚರಿಯೆಪ್ರೂ । ತನ್ನದಲ್ಲವೆತಿಳಿಯೆಯೋಗದ
ಕ್ಷೇಮವಹಮೆನಲು ।।೩೨।। ಜಾಗ್ರದಲಿಪುಲಿಬಾಧೆಯೊಡೆದುಳಿ । ದುಗ್ರ
ತನುಸ್ವಪ್ನದಲಿತ । ದ್ವ್ಯಾಘ್ರಪೀಡಿತವಾಗಿಕೂಗುತ್ತೇಳುತಿರುವಲ್ಲಿ।।
ವ್ಯಾಘ್ರಪುಸಿಯಾದಡೆಯುನೆನಹೇ । ವ್ಯಾಘ್ರರೂಪಾದಂತೆಬ್ರಹ್ಮಸ ।
ಗೃಹಾಸನವಾಂತನೆನಹೇಬ್ರಹ್ಮವುಹುದೆಂದ ।।೩೩।। ಮನಸಿಗಕ್ಕರ
ದಸತಿಯುಳ । ಕನಸಿನಲಿನೆರೆವಲ್ಲಿಕೂಡುವ । ವನಿತೆಪುಸಿಯಾದಡೆಯು
ಗ್ರದ್ವಾಸನೆಯುನೆನಹೇ ।। ವನಿತೆಯೊಲುರತಿಗೊಡದೆಬ್ರಹ್ಮನ।ನೆನಹೆ

ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನುಕೊಡುವುದು | ತನಯತಿಳಿಯದ್ಧ್ಯಾನವಿರತದ್ಧ್ಯಾನತಿಯಂ
ಬಂತೇ ||೩೫|| ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿಯನೊಹಿಸೆಪ್ಪೈಶಾ | ಚಿತ್ತ್ವಾಂತಾಳುವದುಗದ
ಬಳಿ | ಕೆತ್ತಮುಖನಾದಡೆಯುತದ್ವಾಪಪ್ಪುದದರಂತೆ || ಸತ್ಯಚಿತ್ತಾ
ನಂದಮಹಪುರ | ತತ್ವದಲಿಪರಿಣಮಿಸಿತದ್ವಾ | ಪಿತ್ರ್ಯಾತಾನಡಸುವದುಗ
ಡಪೂಗಾಯುತೆರನಂತೇ ||೩೬|| ಅದಡಾಲಿಸುವಿಪ್ರಭಾವವು | ಹಾದಿಸುಖ
ದುಃಖಂಗಳೆರತಕೆ | ವೇದಮತದಿಂದರ್ಭಶೀಲಮೊದಲೆನಿಪವಸ್ತುಗಳು |
ಈಧರೆಯೊಳಹುದ್ವ್ಯಕವ್ಯಗ | ಳಾದುಭಯಕರ್ಮಗಳಬಯಕೆಗೆ | ಸಾಧನ
ಗಳಾದಂತೆಮೋಳಿಹಪರಂಗಳಿಗೆಂದ ||೩೭|| ನೆನಹುನಿಲಿಸುವನವನೆಯುಕ್ತ
ನು | ನೆನಹಲಾರ್ಜಿಸಲವನೆಶಕ್ತನು | ನೆನಹುಭಜಿಸುವನವನೆಭಕ್ತನುಸ
ಕಲಸಾಧಕನೂ || ನೆನಹುಬಗೆಗೊಂಬವವಿರಕ್ತನು | ನೆನಹುನಿಂದವನ
ನುಮುಕ್ತನು | ನೆನಹಿನಿಂಪರಮಿನಿಪಸಾಧನವಿಲ್ಲನೋಡೆಂದ ||೩೮|| ಆ
ವರ್ಣಗಳುದಿಸಿರಲುಸ | ದ್ಭ್ಯಾನನನೆಪಾಪನನುಮಗುಳಿಂ | ನ್ಯಾವನಾ
ಲಿಜ್ಞಾನವಿಗಹಿತನರನೆವಾನರನೂ || ಆವನಿಹಪರಗತಿಯವಿಸ್ತ್ರಳು | ಜ
ವಮಾನವದಾಸನನುಮತ್ತ್ಯಾನಹರಿಯುಲ್ಲಿರಲುಸದ್ಗುರುಭಕ್ತನೇವಂಕಾ
ಹಿದುಗಲಿಯಲದೇನುಕರ್ಮವನಾದರಿಸಲಿನ್ನೇನುಪಲಿಪರಿ | ಸಾಧನವನ
ವಿಡಿದುಬಳಲಿಸಲೇನುನಿಜತನುವ || ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಂನಾ| ರೈದುಪು
ಕ್ತಿಯಪಥವಿವೇಕವ | ನೈದದವನೇನಾದರಿಸಲಿನ್ನೇನುಫಲವೆಂದ ||೩೯||
ವಸನವನುವರ್ಜಿಸಲುಲಜ್ಜಿಸಿ | ಮುಸುಳುವಳೆದುರಾತ್ರಿಯಕರಿಣಿದ | ಲ
ನವನ ಬಂಧಿಸಲುಕ್ಕ್ಯಾರತೆಗಂಜುವಳೆನಾಯೇ || ವಸದುಕೇಶವಬೆಳಸೆಕ
ಟಸಿ | ಬಿಸುಡುವಳವಾಯೆಯನ್ತಂತೆಳು | ಕಿಸುವರೋತಾವಸರಜಿ
ಮನಮಿಲ್ಲದಿರಲೆಂದ ||೪೦|| ಮನಸುನಿಂದೊಡೆಗಾಢತಾತ್ಸ್ಯವ | ನನುವಿ
ದನೇಷದಲಿಬಾಧಕವೆನಿಸುವಡೆನ್ಯಕಾರವೇಷಂದಳೆಯಲದರಿಂದೇ || ಜ
ಸುವದೆಸುಜ್ಞಾನವಾಯಾ| ವಸಿತೆಬಿಡುವಳೆಭ್ರಮೆಯುಪರಿ | ಸನ್ಮ್ರನವನ
ಧಿಸುತಾಯುವೆಷನಲೇನುಫಲವೆಂದ ||೪೧|| ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯುನೈದದವರೆ
ತ್ತೆತ್ತಲಿರೆಫಲಮಿಲ್ಲಕೇಳಾ | ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮರಾದಬೆಡಗಾಂತಿರಲುಫ
ಮಿಲ್ಲ || ಸತ್ಯಮೋಪೇನಿರ್ಧರಿಸುಪರ | ಮಾರ್ಥನಿರ್ಣಯದತಿರಹಸ್ಯದ
ತತ್ವವಿದನಾಚರಿಸಬಹುಕೆಲೆತರುಣಿನೀನೆಂದ ||೪೨|| ಈವಿಧದಿನಿಶ್ಚಲ ಸಿ
ಲಿಸುವ | ಭಾವದಳಲಂಸಿಲಿಸಿಸುಮತಿಗೆ | ಕಾವಲೆನಿಸುವನಾಲ್ಕುಶಾಸ್ತ್ರ
ಗಳನಲಂಕರಿಸೀ || ಸಾವಧಾನದಿಸಕಲವಿಶ್ವವ | ನಾವಿರಾದ್ವ್ಯಾಪೆಂದುಧ

ರಂಗೈ | ಯುವದೆಸೆಕ್ಷಯುಡವೆಸುರಸಮಾಹುತಿಯುಯುಂದ ||೪೩|| ಇದರನು
ತ್ಸ್ಮರ್ಣನನರಿದುಮೋಣ್ನೂ | ರ್ಮದರಸಂಗನಪರಿದುವಿಗೆಬಂ | ದೊದೆ
ಸುತಿಹವಿಷಯುಪ್ರವಾಹತರಂಗಮಂಜರಿದೂ || ಸುದಯುಮತಿಯಿಂಪುರದು
ಕೋರ್ಕೆಯ | ಸುದದುಸಂಶಯದೊರದುನಿರ್ಮಲ | ಹೃದಯದೊಳಗೊ
ತಿವೆರದುನೀಪರಿಶುದ್ಧನಾಗೆಂದ ||೪೪|| ತಪನಬಿಂಬವುದೊಪ್ಪುತಿರಲಾ |
ಪವನಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನಾದೊಲು | ತಿಪದಚಿತ್ಕಳೆವೆಳಗುಪೂಸರಿಸಡೂರ್ಧ್ವರ್
ಭಾಗದಲೀ || ನಿಪ್ರುಣನುತಿಹಬ್ಭಾಗಕಳೆಯೆಂದು | ವಿಫಲವಿಶ್ವಾಸದಾಗಿಪ್ಪೋ
ನ | ದುಪವೆಗೋಳಲುವಿಭೂತಿನಹಿಮೆಯುತಾರತಮ್ಯದಲೀ ||೪೫|| ದಿವಿ
ಸಂತತಿಗಳಲಿವಾರಿಜ | ಭವಸುಶಕ್ರಬೃಹಸ್ಪತಿಯುವಿದು | ರವಿಯುಮ್ಮೃ
ಸುರಕುಜನುಚಿಂತಾಮಣಿಯುಹುತನಹನೂ || ಪವನನಾರದಸನಕವೊ
ಲಾ | ದನರುರುಷಿಸಪ್ತಮರೊಳುಚ್ಚೈ | ಶ್ರವದಲೈರಾವತದಲರಿವು
ತೇಜವೆಗ್ಗಳವಾ ||೪೬|| ಮಾನವರೊಳರಿಯೈವಿಶೇಷ | ಸ್ಥಾನಮಂಭೂ
ತಿಗಳಲಿಸು | ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲಾಚಾರನಿರತಸೂಪ್ರವೃತಿಗಳೊಳಗೇ || ದಾನಶ
ಿದವುಸತ್ಯಶೀಲನಿ | ದಾನದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪತಿಹಿತ | ಮಾನುನಿಯುರಲಿ
ಚರಣಪೂಜಾನಿಷ್ಟರೊಳಗೆಂದ ||೪೭|| ಪರರಕಷ್ಟಮತನುಗೆಬಂದೊ
ಮರುಗುವರಲೈಶ್ವರ್ಯವನುಳಂ | ಡಿರಹಿಗ್ಗಪರಲ್ಲಿಡಂಭಾಹಂಕರಾದಿ
ಳಾ || ಪರಿದಿರುವರಲಿಶೂರರಲಿಸ | ಚ್ಚರಿತಸಜ್ಜನಸೇವೆಯಲಿಸಂ | ದಿರು
ಶಾಧುಗಳಲಿಕಳಾಧಿಕ್ಯತೆಯನರಿಯಂದ ||೪೮|| ಅಸುರರೊಳುಪ್ರಹಲ್ಲಾ
ಬಲಿಕೈ | ಕಸೆಯುಕಿರಿಸುತಬಾಣರಲಿತಾ | ಪಸರುರುಷಿಮುನಿಯೋಗಿ
ೂಸಂರಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರಲೀ || ದಿಶಿಗಳಾಧಿಪರಲ್ಲಫಣಿಕುಲ | ವಿಸರದೊ
ಗಾನಂತವಾಸುಕಿ | ಅಸಮಶೇಷದಲರಿವುದೈಸಿರಿದಹವಿಭೂತಿಯನೂ ||
ತೆರದಿಮರ್ತ್ಯರಲಿದೇವ | ವ್ರಾತೆದಲಿದೈತ್ಯರಲಿರಿಯು | ಗೂಢತದಲಿಸ್ಥಾ
ವರದಲೆಲ್ಲಪ್ರಾಣಿನಿಚಯದಲೀ || ಪೂತವಡೆಯಡೆಗಳಲಿಪರಮವಿ | ಭೂ
ರಿದೊಪ್ಪಿಹದುಬಿಂಬದ | ರೀತಿಯಿಂಬಿಸಲಂತೆಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿಹದೂ ||
ಪರಿಯುಲೋಕಾಂಶಜಗತೀ | ರೂಪಮುಂಪೂರಂಶವನ್ನೃತಸ್ಥ | ರೂಪ
ಲಮುಂತದೇಕತೆಯುಂದವೊರದಿಹದೂ || ಈಪರಮರಹಸ್ಯಮಂಸು |
ಥಪನಂಗೈದಮಲಭಾವದಿ | ವ್ಯಾಪಕದಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಮಂನಡೆವಿಡದೆಭಾವಿ
ದೂ ||೪೯|| ಕೇಳದೈಅವಧೂತಈವಿಧ | ಮೂಲಮನ್ಮರ್ಮರಹಸ್ಯವಿನಿ
ಮ | ತಾಳಿದೈಮನನದಲಿಸಿಕ್ಷಿತಬಾಳವಿವರಣೆಯು || ಹೇಳುವೆನುಇನ್ನು

ವೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ! ಬಾಳವೈಖರಿಯುಹ ಸಮಾಧಿಯು । ಕೇಳಿನೀನಿಜದೊಳುಪರಮ ದಯಾಳುವಾಗೆಂದ ॥೫೦॥ ಅಂತುಪೇಳಿದುದೆಲ್ಲವನುತಿಳಿ । ದಂತರಂಗದಲಾ ವಿಲಕ್ಷಣ । ಸ್ವಾಂತಸುಖಮಯಮಹಸಮಾಹಿತಿಯಂತಿಹುದೊಯ್ಯನ ತ ॥ ಶಾಂತಪರಮನಚಿಂತ್ಯನದ್ವಯ । ಪಾಂತಗಗನಾನಂದಪದಯುಗ । ಮಂತ ರಂಗದೊಳಿರಿಸಿತಾನೇಕಾಂತದಲಿನಿಂದ ॥೫೧॥ ಮಂಗಳಂಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ । ಮಂಗಳಂದತ್ತಾವಧೂತಗೆ । ಮಂಗಳಂಆನಂದನಾಥಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಪದಯುಗಕೇ ॥ ॥೫೨॥

ಹರಿಃ॥ಹರಃ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾ
ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ । ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ
ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ । ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ । ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ
ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ
ನಿಷ್ಟಿತಸಮಾಧಿಸಾಧನಯೋಗೋನಾಮ ಸಃ
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೦೪೧ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ॥

ವಿಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸಾಕ್ಷಿಪದಮಂಮೆರದುತೋರ್ಪವಿ । ಲಕ್ಷಣಸಮಾ ಯಲಿಪುರುಷಪಕ್ಷ । ರಕ್ಷರಾತ್ಮನಲಕ್ಷಣವನರುಹಿದನುಕರುಣದಲೀ॥ ಪ ದೇಶಕಾಲಾದಿಗಳಿಗಂದದೆ । ವಾಸನೆಯುನೇಪ್ರೊಗದೆಪಂಚ । ಕ್ಲೇಶಗಳಿಗೆ ಗೊಡದೆತಾನೆಲ್ಲಾನ ಳಂಗಳಲೀ॥ ವಾಸವಾಗಿಯೆಪ್ರಣವರಾಮದ । ಘೋ ಷಕೆಯುಮೇಲಾದಈಜಗ! ಧೀಶಗಗನಪರೇಶಮಹಿಮೆಯನಾರರಿವರೆಂದ ನಿಗಮಸ್ಮೃತರೀತಿಯಂನುಸರ । ದಗಣಿತದದುರ್ಮಾರ್ಗನಾಗುತೆ । ಭಗ ಪಚಾರವನುಮಾಡಿಯೆಘನಭವಂಗಳನೂ ॥ ಪೋಗುವೆಸಂಚಿತವನ್ನ ಘ ಸಿಹ । ಸಿಗೆಪದಾಸುಚಿಯಿಲ್ಲದನಿಗೆಯು । ಗಗನತಾರಾಹಾರಬೋಧೆಯ ರುಹಬ್ಯಾಡೆಂದ ॥೧॥ ಎಳ್ಳನಂತಿನಪಾಪಭೀತಿಗೆ । ಸುಳ್ಳುವಚನವನ

ಮುದಾತಗೆ। ವಳ್ಳಿತರವಡನಾಡಿತದ್ಗುಣಉಳ್ಳಸಜ್ಜನಗೇ ॥ ಮುಕ್ಷುವ ನೆ
ಂಬಿಲ್ಲದಲೆಗುರು । ಎಲ್ಲನೆಣೋಡಿದೊಡುಕ್ಷಿಸಂಬಗ । ನಿಲ್ಲದರುಹೀಗಗನ
ತಾರಾವಳಿಯುಸಾರವನು ॥೩॥ ಧ್ಯಾನಿಸುತಬಳಿಕೆದ್ದುಕೈಮುಗಿ । ದಾಳಿ
ನನಪದಕೆರಗಿನಿಂದುಕೃ । ಪಾಳುಜಯಜಯತೆನುತಭಕ್ತಿಯುಕೇಳಿಯೊ
ಳುಸಂದೂ ॥ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯುಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿನ । ನೂನತೆಗಳಂಟಳಿದುದಿ
ಕ್ಷೆನು । ಮಾನವೇನೊಂದಿಲ್ಲನಿಶ್ಚಿತಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದೇ ॥೪। ಎಂತುವೈಲಕ್ಷ
ಣಸಮಾಧಿಯು । ನೆಂತುಚಿಂತಿಪರರಿದುಸುಜನರ । ಪೆಂತುಪೇಳಿ ತಲೆಹರು
ತ್ಸ್ವಯಸ್ವಾಂತತೆಯುಲರಿದು ॥ ಎಂತುತಿಳಿಯುವಗದರನಿಶ್ಚಯು । ದಂತ
ರಂತರವರುಹಿಸೆನಲವ । ನಂತರಂಗವನರಿದುನುಡಿದನಚಿಂತ್ಯಚಿನ್ಮಯ
ತು ॥೫॥ ಎಳೆಕುಮಾರಕಕೇಳುಪೇಳುವೆ । ವಲಿದುಹಿಂದೊರೆದು ನಿಶ್ಚಿ
ತ। ನೆಲೆಯುನರಿದೈಸಲೆಯುಪಾಯದಮರ್ಮಧರ್ಮವನೂ ॥ ತಿಳಿಯಪೇಳು
ವವಿನ್ನುನಿಶ್ಚಿತ । ನೆಲೆಯುವೈಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಯು । ತಿಳಿದಮಾತ್ರದಲರಿವು
ತೋರೆವುದುತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದ॥೬॥ಮೂರುದೇಹಂಗಳಿಗೆಮೇಲಾ । ಮೂ
ರುವಸ್ಥಾಗುಣಗಳಿಗೆಅ । ಮೂರುತಾಪಂಗಳಿಗೆಬಳಿಕಾಮೂರುಕಾಲಕೆ
ಯೂ ॥ ಮೂರುವೇದಂಗಳಿಗೆಬಳಿಕಾ । ಮೂರುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಿಗುತಾ।
ಬೇರಿರುವೆನೆಂದರಿಯೆವೈಲಕ್ಷಣವೆನಿಸುತಿಹುದೂ ॥೭॥ ಮೂರುಲೋಕಕೆ
ಮೂರುಪದಕೆಯು । ಮೂರ ಹುಕರಕರಣಧರ್ಮಕೆ । ಮೂರುಮಾತ್ರ
ಕೆಮೂರುಮೂರೆರಡಾರುಕರ್ಮಕೆಯೂ॥ ಮೂರುಕಾರಣಕಾರಿಯಗಳಿಗೆ।
ಮೂರುಶಕ್ತಿಗೆಮೂರುಮೂರ್ತಿಗೆ।ಬೇರಿರುವೆನೆಂದೆನಲುವೈಲಕ್ಷಣಸಮಾ
ಧಿಯೂ ॥೮॥ ಬಳಿಕವಿದ್ಯೆಯದಾದಿಕ್ಲೇಶಕೆ । ಉಳಿದಭಾವತ್ರಯಕೆಮೇ
ಲಾ। ನೆಲೆಯೊಳೀಷಣತ್ರಯಕೆಜಾತ್ಯಾದಿಗಳಷಡ್ಭ್ರಮೆಗೇ ॥ ತಳೆವಪ್ರಾ
ಕಾದಿಗಳಧರ್ಮ । ಗಳಹಪಡೂರ್ಮಿಗೆತನುಮನಾದ್ಯಾ । ಖಿಳವೆಸನಸಾಕ್ಷಿ
ಕ್ಯವೈಲಕ್ಷಣಸಮಾಹಿತಿಯೂ ॥ ೯ ॥ ಕುಲಛಲಧನಾದ್ಯಷ್ಟಮದಕೆಯು ।
ಉಳಿದಕೃಷಿಯಾದ್ಯಷ್ಟಪಾಶಕೆ । ಬಳಿಕಭೂಜಲವಗ್ನಿ ವೊದಲಾದಷ್ಟಪ್ರ
ಕೃತಿಗೆಯೂ ॥ ತಿಳಿಯದೀಸುಖಧರ್ಮವೊದಲಾ । ಗೆಳವನವಗುಣಧರ್ಮ
ವೆಲ್ಲಕೆ । ನಿಲುಕೆನಾನೆಂದೆನೆವಿಲಕ್ಷಣಘನಸಮಾಧಿಯಿದೂ ॥ ೧೦ ॥ ಅಸುರ
ಸುರನರವಾಸನೆಗಳಾ । ಗೆಸೆವವೆಲ್ಲಕೆಬೇರಿರುವನಾ । ದೆಸೆಯಲೇವಿಯದಾ
ನಿಕೊತ್ರೀತಾದಿಗಳುವಾಗಾದಿ ॥ ಮಿಸುಪಪಾಣಾದಿಗಳುವನವಾದಿ।ಯಸ
ಪಾಗನುಕರಣಕಾಮಾದಿಗಳ।ಪುರವೆಂಟೆಂಟೆನೆನೆವೈಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದ॥೧೧॥

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದಿವಿ । ದಾನಷೋಡಶಕಲೆಗಳಾನಲ್ಲಾನಿ । ದಾನಿಸೆ
ಜನನಮರಣಾದ್ಯಷ್ಟದಶದೋಷಾ ॥ ಮೇಣು ತೆರನಿಲ್ಲಾತೆರದಿಪರ । ಮಾನು
ಉದದ್ರವ್ಯಾದಿಕಾಯಕ ।ಸೂನಪಾತಕದೂರನೆನೆವೈಲಕ್ಷಣಾಪೆಂದವಿ. ೧೨॥
ಬಳಕಲನುಚಿತವಾದಪಾತಕ । ಮೆನಗೆಪೊದ್ದುಗಳುಳಿದಿರುವೆನಾಕ್ರಮದಿ
ಜನವೈರುದ್ಧವಾದಿಯುಮನನದೋಷಗಳ ॥ ಕಳದಿಗುವೆನದರಿಂದೆಬಾಧಕ।
ಮೆನಗೆಘಟಿಸಪೆನುತ್ತಲೆಲ್ಲವ । ತಿಳಿಯೆವೈಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಯಿದನಘಕೇಳೆಂ
ದ ॥೧೩॥ ಮುಂದನುತಿದೇಹಾಭಿಮಾ। ನಾದಿಗಳತಾಮಸ್ಸ್ಪ್ರದವೆನಗಿ।ಲ್ಲೆಂ
ದುಭಾವಿಸುತಿಲ್ಲಿಬಳಕಮುದಾದಿರಾಜಸದ ॥ ಬಂಧವೆನಗಿಲ್ಲೆಂದ ಬೇರಾ ॥
ಪೃಂಗಪರಿಯುಮಘನವನೇಅ । ನಂದವೈಲಕ್ಷಣಸಮಾಹಿತಿಯುಂದುತಿಳಿ
ಯುಂದ ॥೧೪॥ ವಿರತಿವಿತರಣೆವಿನಯಮೊದಲಾ । ದುರುತರದಸಾತ್ವಿಕ
ಗುಣಕೆನಾ । ನಿರುತಿರುಪೆಬೇರಾಗಿಅದರಿಂಖರೆಯುನಾನೆಂದು ॥ ನಿರುತಚಿಂ
ತನೆಗೈದುತಾನಾ । ಪರಿಯಸಾಕ್ಷಿಯೊಲಿರಲದುವೆತಾ । ತುರಿಯವೈಲಕ್ಷ
ಣಸಮಾಹಿತಿಇರವಿದಹುದೆಂದ ॥ ೫ ॥ ಮೂರುತಾಪಗಳಿಂದೆಪಾರಾ । ವಾ
ರದೋಷತ್ರಯಗಳೊದಗಲು । ಬೇರೆತಾನಿಂದಿರುತವರವೈಕಾರನ್ಯಟದ
ಲೇ ॥ ಆರುವರ್ಗವಿಕಾರಿಸಾಕ್ಷಿಯ । ಸೇರಿತಾನೇಧೀರನಾಗಿರೆ । ನೀರವೈ
ಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಯುಸೇರುವೆಯಿದೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ವಿಧಿತಜ್ಞಾನವುಕರ್ಮವಿಂದ್ರಿ
ಯು । ದುರಿತಕಾರ್ಯಸ್ವರೂಪಮಹ ದಂ । ತದಕೆಪರಮುಮನಸ್ಸುಮ ನ
ಸಿಗೆಬರವ ಹುದುಬುದ್ಧೀ ॥ ಯುದಕೆಸಾಕ್ಷಿಪರಾತ್ಮತಾನೆಂ । ಬುದನುಬಳ
ಸುತಲಿಂದ್ರಿಯಗಳಾ । ಟವಲಿತೊಡರದೆಬುದ್ಧಿಯೋಪರತಸ್ಸುಸಹಯುನ
ಲು ॥೧೭॥ ಇಂತುಕರಣಕೃತವನಿರಸನ । ಮಾಂತುಸತ್ಕರ್ಮದಲಿಫಲವಂ।
ಚಿಂತಿಸದೆದುಷ್ಕರ್ಮವಾಸನೆಗಳನುಬಗೆಗೊಳದೆ ॥ ಸಂತತಾತುಮತಾನ್ವೆನು
ತೆರವಿ । ಯುಂತೆಕರ್ಮದಸಾಕ್ಷಿಭಾವದಿ । ನಿಂತನಿಜಮವಿಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಯು
ನುಭಜಿಸೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ದೇವಬಿನ್ನಹಮಿಾವಿಧದಸ ! ದ್ಭಾವದವಿಲಕ್ಷಣಸ
ಮಾಧಿಯು । ನಾವನೈವಿದಡವನಕೃತನಿಷ್ಕೃತ್ಯಮಹುದೆನಲೂ ॥ ಆವಭ
ಯುಮೇಸಿನ್ನುದುಷ್ಕ । ರ್ಮಾವಳಿಯುನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂದಲಿ । ಸಾವದಾನಲೆಸ
ಗಬಸುವಿದಕೇನುಹದನೆಂದ ॥೧೯॥ ಅಣುಗಕೇಳ್ಸತ್ಕರ್ಮವನೆಬಂ । ಧನವೆ
ನುತ । ಬಿಡದಾಮುಹಾತ್ಮನಿ। ಗೆಸೆದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಲಚಿಕುಬಿಯೊಡೆವುದೇ
ಮತಿಯೂ । ತನುತೃಣೀಕೃತನೊಣಗಿದಸ್ತಿಯುನೆನವನೇಭಾವಿಸಲುಸಾ
ಮಕ । ಜನರಮತಮಿದುಸುಜನರಂಗವೆಳಶವಿಷಾಣದೊಲಲೂ ॥೨೦॥ ಗರು

ಹಮಂತ್ರನಕಲಿತಮಾತ್ರದ । ಉಡುಗಣದನಬೆರಳನಿಡುವರೆ । ಪಿರಿದುಜ
ಲಧಿಯಲರಿತುಪಂಕದಲುರುಳಿತೊಳೆಯುವರೇ ॥ ಕರದಿಗುಡವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಬೇವಿನ । ತಿರುಳನೆಮೆಲುವರೆಬ್ರಹ್ಮವೆತ್ತರು । ದರುಳಕರ್ಮವನೆನವರೇಸಂ
ಕಲ್ಪಬಂಧವನೇ ॥೧೧॥ ಪ್ರಾರಬ್ಧವಿದ್ದಂತೆದೇಹಿಗೆ । ಆರಿಗಾದರ್ರ
ಕರ್ಮಫಲವಹ । ಸಾರಸುಖದುಃಖಗಳನುಣಿಪುದುಯತ್ನದಿಂತಾನೇ ॥ ಸೂ
ರಿಗಳಿಗೀದ್ವಿವಿಧದನುಭವ । ದೋರಿದಡೆಮಹಾತ್ಮರೋಳ್ ಮನ । ಕಾರಿ
ಕವೆನಿಲ್ಲೇಪಬ್ರಹ್ಮಸಮಷ್ಟಿವೆರಹಿತೂ ॥೨೨॥ ಮಸ್ತಕದಿಜಲಭರಿತಕ
ಲಶವ । ಪೊತ್ತುಸ್ವರಲಯಕಾಲದಪ್ಪದೆ । ಸುತ್ತುನೋಡುವಜನರಕನ್ಮಾ
ರದಿಂಪನಗಲಿಸವೇ ॥ ನರ್ತಿಸುವನರ್ತಕನರಿಕೆಮಾ । ಳ್ಪಾಯೋಗಿಗಳಂ
ತವೆಂತಪ । ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲರಲರಿವುಸಾಕ್ಷಿತ್ವದಲಿರಮಿಸುತಿಹರೂ ॥೨೩॥ ಪತಿ
ಯೊಡನೆವ್ರಸಿವೋಹಸುರತೆ । ಸ್ಥಿತಿಯಾಲೊಪ್ಪಿಹಜಾರಿಣಿಯಹ್ಯ । ದ್ರತಿ
ಯವಿಟನೋಳ್ ತೊಳಲುವಂದದಿಕಮತನದಾತನ್ನ ॥ ಮತಿಯುಳಿಕುವಿನೊ
ಳಿರಿಸಿದೂರಾ । ನ್ವಿತದಲಾಹಾರಗಳನುಣುವಂ । ತಿತರವಿಷಯದಲಿರಲ್
ಸಾಕ್ಷಿಯಲರಿಕೆಸುಜನರಿಗೇ ॥೨೪॥ ಜಲದಲಂಬುಜವರ್ಣದರ್ಪಣ । ದೊ
ಳಗೆಬಿಂಬವುಗೇಹಬೀಜವು । ಫಲದೊಳುಂಗಜ್ಜುಗೆಭೂತಿಯುಲೆಣ್ಣಿರಸ
ವೆಯಲೀ ॥ ಮುಳುಗಿರಲುಮಿಗೆಸಾದರಸಕರ । ತಳದಲಿರುವದನಂಟದಂ
ತವ । ತಿಳಿವಿಗರುಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲಿರೆನಿಲ್ಲೇಪರೆಂದೆಣಿಸೂ ॥ ೨೫ ॥ ವರೆಯೊ
ಳಾಯುಧವೀಣೆಗವಸಣಿಯೊಳು । ಭರಣಿಯೊಳುರತ್ನವಿರುವಂ ॥ ತಿರು
ತರಾಯುಕರ್ಮಕ್ರಮಭೋಗ್ಯಾನುಸಾರದಲೀ ॥ ಬೆರದಿರುವತೆರತೋರುತ
ತಗಳ । ಚೆರೆಯರಾವಾಗನಕೆಸಾಕ್ಷಿಯೊ । ಲಿರುವರವರಾವರಣವಳಿದವ
ರಿಂದುತಿಳಿಯಂದ॥೨೬॥ ಹಡಗಿನಧ್ವಜಗಂಭತುದಿಯುಂ । ನಡರುತೊಂದು
ವಿಹಂಗಕುಳ್ಳಿರ । ಲೊಡನೆಛಂಡಮರುತ್ತಿಡಿದಡದರಿನಿಸ್ನಾವೇ॥ ನಡು
ವಡಲಿಗೈದಿದತೆಖಗವು । ತ್ತಡಿಗೆಪಾರಲಸಾಧ್ಯದಿಂತಾ । ಪಿಡಿದಸ್ಥಾನವ
ನುಲಿದೊಲರಿಕೆಯಬಿಡದಿರವುಳದಲೀ ॥ ೨೭ ॥ ಪತಿಯಕೃತ್ಯವನೊಹಿಸಸತಿ
ಯುಪ । ರತಿಯುಲೆರಗಿರುವೆಡೆಯೊಳುಂತಾ । ಸತಿಯನುತತವನಿರ್ಧರಿಸಿ
ಸತಿಕೃತವಲೆಸವಂತೆ॥ ಸತತಪ್ರಾರಬ್ಧಾನುಸಾರದ । ಗತಿಯನನುವಿಡಿದಿ
ಲುನಿರ್ಮಲ । ಮತಿಯುಸಾಕ್ಷಿತ್ವದಲಿತೋರವುದುಭಾವಭರಿತರಿಕೇ ॥೨೮॥
ಚಿತ್ತಮುಪೂಳಿರುವಲುಬ್ಧನ । ಚಿತ್ತದಂತೆಳೆಶಿಶುವನುಳದಾ । ಪೆತ್ತತಾ
ಯ್ನೊಳಗೈದಿತಳ್ ವಿದತೊಳಲಿನಂದದಲೀ ॥ ಮತ್ತೆತಸ್ಕರಜನರುಗಾಢಗ ।

ಕತ್ತಲೆಯುನೆನಪೋಲವೆಂತಬ I ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲರಿಕೆರವಿಸಲಿಸಾಕ್ಷಿಬ್ರಹ್ಮ ದಲೀ ॥೨೯॥ ಪೆಂಡತಿಯನಗಲಿರುವಕಾಮುಖ I ನಂಡಲೆಯುಮನದಂದದಿಂ ಬ್ರಂ ॥ ಹ್ಮಾಂಡಭುವನವನಾಳುವನುಮರೆಗೊಂಡುಕುದಿವಂತೆ ॥ ಖಂಡಿತ ದನೇಮದನತ್ಥಾಮರ ! ದುಂಡುತೊಳಲುವಪರಿಯುಲಮಲಾ I ಖಂಡರೂ ಪದಲರಿನನಿಟ್ಟುಖಂಡನಾಗೆಂದ ॥೩೦॥ ತನಯುತಿಳಿದಾಸುಮ್ಮತಿಯುನೆಲ್ಲ I ವನುಮರೆಯುದನಾವುಪೇಳಿದ ! ಪರಮತತ್ವವಿಷೇರಹಸ್ಯಸುಮಸ್ತಮೌನಿಗ ಳೂ ॥ ನೆಸದುಮೌನವಮಾಡಿತಾವಾ I ಘನಸಮಾಧಿಯಹೂಡಿಸೌಖ್ಯವ ನನುಭವಿಸುವರುನೋಡುನಿನ್ನಯುಮನನವೊಳಗೆಂದ ॥೩೧॥ ಇದೆವಿಲಕ್ಷ ಣವೆಸರಿನಸಮಾ । ಧಿದನುತಿಳಿದೇವುಂದೆನಡೆಯುಲು I ಇದಕೆಮೇಲಿಹ ಗೋಪ್ಯವಳವಡುತಿಹದದೇನೆನಲು ॥ ಅದುವೆವಿಷಯುಗಳಳಿದುಳಿದನು। ಪ ದವುನಿರ್ವಿಷಯುವುಕಣಾತಾ ! ನದುವೆನಿಸ್ಸಂಗತೆಯುಮಾಡುವದರಿದಸುಜನ ರಿಗೇ ॥೩೨॥ ಇದುವೆವಣಾಯೆಯುವಲೆಯುಪರಿಯುವ I ದಿದುವೆದುರಿತದವ ನದಹನವಹ । ದಿದುವೆಪರತರಶಿರಿಯುಶರಗಂಪಿಡಿದೆಳದುತಹದೂ ॥ ಇದು ವೆಶರಣರಸುರಕುಜದವನ। ವಿದುವೆತುರ್ಯಾರೂಢಮಾರ್ಗವು ! ಇದನು ನಂಬಿನ್ನೆಂದಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯ ॥ ... ... ॥೩೩॥ ಮಂಗಳಗುರುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ I ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ ! ಮಂ ಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂದತ್ತಾರ್ಯವರ್ಯಗೆ ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯಚರ್ಯಗೆ I ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಸದ್ಗುರುವರ್ಯಪದಯು ಗಕೇ ॥ ... ... ॥೩೪

ಹರಿಃ॥ ಹರಃ॥ ಓಂ॥ ಇತಿಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾ ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜೋತಿಸ್ವರೂಪ I ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ ಪಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ। ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ದ। ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ।ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಕಂವಾದೆ। ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ ವಿಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಸಾಧನಯೋಗೋನಾಮಸಃ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೧೫ ಕ್ಕಾಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ನಿರ್ವಿಷಯಸಮಾಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಸಮಸಾಹಸಕರ್ಮಬಂಧದ । ಬೆಸುಗೆಯಂಭೇದಿಸು
ವಘನನಿ । ರ್ವಿಷಯಸಮಾಧಿಯನುವರ್ಣಿಸಿದಗುರುಸುತಗೆ ॥ ಪ ॥
ಶರಣುಹೊಕ್ಕರಮರಣಜರೆಗಳ । ಪರಿದುಸೌಖ್ಯದಸಿರಿಯಸೂರೆಯ । ಧ
ರೆಯೊಳಗೆನಿಂದಿಯ್ಯಾಲೋಕಿಸುಗಪರಮಚಿನ್ಮಯನೇ ॥ ಗುರುಗಗನಪರಿ
ಪೂರ್ಣರೂಪನ । ಧರಿಸಿಚರಿಸುತಮೆರೆಯುತಿರುವನ । ನರರುತಿಳಿಯಲ್ಕ
ಳವೆಸುರಕಿನ್ನರರರಿಯದವನಾ ॥ ೧ ॥ ಹಂದಿಯಂತೆಯತಿಂದುತೇಗುತ ।
ನಿಂದಿಸುತಸಜ್ಜನರಕಾಣಲು । ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳರಸುತಾಮಾಯಾಂಧದ
ಲಿತಗಲೀ ! ದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾಗಿತಾನೇ । ನೆಂದುಯೋಚಿಸಲಾರದನಿಗೆ
ಯು । ಯಂದಿಗೆಯುಪೇಳದಿರುಗಗನಾನಂದಬೋಧೆಯನು ॥ ೨ ॥ ಹೊಂ
ದಿಸಾಧುಗಳನ್ನು ಅವರೇ । ನೆಂದರೆಯುಸೈತಿರುತನುತ್ತೀ । ದಂದುಗದಬದು
ಕಿಂದುತನಗೆಯುಬಂದುದೇಕೆನುತ ॥ ಕುಂದಿಮನದಲಿನೊಂದುಇದಕೇ । ನೆಂ
ದುಪಾಯವಕೇಳುವನಕಂ । ಡಿಂದುಪೇಳುವದೈಯ್ಯಗಗನಾನಂದಬೋಧೆ
ಯನು ॥ ೩ ॥ ತನಯವೈಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಯು ! ನೆನಹುನಿಶ್ಚಯಮಾದುದೈ
ಜನ । ಮನಕೆಮಂಗಳಮೆನಿಪನಿರ್ವಿಷಯದಸಮಾಧಿಯನೂ । ಬಿಸದೆನ
ಬಣ್ಣಿಸುವೆನದುಪಾ । ವನತೆರದಸನ್ಯಸ್ತಯೋಗಕನು ! । ಗುಣವು
ತಳಿನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದಪೃಥಮಮನಿಸುವುದೂ ॥ ೪ ॥ ಕರಣಗಳಕಾಳಾಟವ್ಯ
ಗದ । ಗುರುಲಘುತ್ವಗಳಳಿದತ್ರಿಗುಣಗ । ಳುರುಬೆವೃದ್ಧದಮಾಲ್ಯ
ಮಂಕೆಯುಮರಿದುಮುಗ್ಗಿಸಿದ ॥ ಹರಿವಿರಂಚೇಶ್ವರರಕೃತಕದ । ಶರಗ್ರ
ನೋಂಕದವಿಷಯಗಳಬೇ । ರರಿದನಿರ್ವಿಷಯದಸಮಾಧಿಯಪರಿಯನರಿಯಂ
ತ ॥ ೫ ॥ ಮೊದಲುದುದಿಮಧ್ಯಗಳಿರದನಾ । ಲ್ವಿಧದಮುಕ್ತಿಯನೆಸೆಯು
ವಾಂತೆ । ರ್ಯದವರಾಸರಸ್ವಪ್ರಕಾಶದಬೆಳಗನಗಲಿರದ ॥ ಮದವೆಸನ
ಷಡ್ವರ್ಗಹಂಕಾ । ರದಕುಲಾಂತಕನೆನಿಪನಿರ್ವಿಷ । ಯದಸಮಾಧಿ
ಯನೊಬಗಬಣ್ಣಿಸಲಾರಿಗಳವೆಂದ ॥ ೬ ॥ ದೀಪ್ತಿಯಿರದತಮಂಧಮಾ
ಯಾ । ವ್ಯಾಪ್ತಿಮಹಸಂಜಡದವಸ್ಥೆಯ ! ಸುಪ್ತಿಯಲಿನಿರ್ವಿಷಯಸು
ಖಮರಿದೆನಿಸಿತೋರುತಿರೇ ॥ ಜ್ಞಪ್ತಿಪೂರ್ಣಾನಂತಬ್ರಹ್ಮವಿ । ಲಿಪ್ತಮಾ
ಯಾರಹಿತವಗಣಿತ । ದೀಪ್ತಿನಿರ್ವಿಷಯದಸುಖಂಗಳನರಿವರಾರೆಂದ ॥ ೭ ॥
ಸ್ವಾನುಭವಸಂವೇದ್ಯತತ್ವ । ಸ್ವಾನುಭವಿಯೇಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ । ಈನೆಳವದ

ನ್ಯರಿಗೆತೋರದುದೃಷ್ಟಶ್ರುತಗಳಲೀ । ಧಾನ್ಯಯೋಗಾರೂಢರಿಂಗನಿ । ದಾನವೆನೆಭಾಸಿಪುದುಗಡಯುಪ । ಮಾನರಹಿತಾಂಬುಧಿಯನಭದೊಳ್ ನಿರ್ವಿಷಯಸುಖವೂ ॥ ೮ ॥ದೇವನಿರ್ವಿಷಯದಸಮಾಧಿಯು । ದಾವಬೆಡಗಾಂತಿಹುದುದಸ । ದ್ಭಾವದಿಂದಾರ್ಜಿಸುವಮಹಿಮಾರವರ್ತನೆಗಳಂತೂ ॥ ಅನವಿಷಯಂಗಳನುರಚಿಸಿದ । ದಾವಪರಿಯಾಂತಿರಲಹುದುಕರು । ಣಾವಲೋಕನದಿಂದಬೆಸನೊದೆಂದುಕ್ಕೈಮುಗಿದ ॥ ೯ ॥ ಸಾಕ್ಷಿಮನೆತಿಳಿಸಕಲಕರ್ಮದ । ಸಾಕ್ಷಿಭಾವವನಾಂತುವರೆವನಿ । ಲಕ್ಷಣಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನಿಗೆಪೂರವಿಷಯ ॥ ಲಕ್ಷದಲಿಜೀಹಾಸಮುನ್ನಿರ । ಪೇಕ್ಷೆಇಂದಂತಸ್ಸುಖದಸಾ । ಪೇಕ್ಷೆಯಲಿತನ್ಮುಖವನೈದಿದನಿಜವೆನಿರ್ವಿಷಯಾ ॥ ೧೦ ॥ಇದಿರಿಡಿದದೃಶ್ಯಗಳಲಂಥನ । ಹುದುವಿಡಿದುಶಬ್ದಂಗಳಳತೆಗೆ । ಬದಿರತೆಯಸಂಗ್ರಹಿಸಿಸ್ಪರ್ಶಕೆಸ್ಥಾಣುವೆಂವೆನಿಸೀ ॥ ವದಗೆಗಂಧಕೆಪೀನಸಿಯಸಂ । ಪದವನೊಂದಿಸರಸದಬಳಕೆಗೆ । ಹದುಳದಿಂದವೆಕಾಷ್ಟಜಿಹ್ವೆಯತೆರನೆನನುವಿಡಿದೂ ॥೧೧॥ ಮುಂಬರಿವಕೋರಿಕೆಯವೊಳಸಿಂ । ಗಿಂಬುಗೊಡದನವರತಸೂತ್ರಾ । ಲಂಬದಿನ್ನಲಿದಾಡಿನಟಿಸುವಕಾಷ್ಟಚಿತ್ರಿಕೆಯು ॥ ಬೊಂಬೆಯೊಲುಪ್ರಾಕರ್ಮದಲೆಯಾ । ಡಂಬರಕೆನಿಜತನುವನೊಪ್ಪಿಸಿ।ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳೆಡೆಯಾಡುತಿರ್ಪದೆನಿರ್ವಿಷಯಮತವೂ ॥೧೨॥ ನಿಂದನುತಿತನುಪೂಜ್ಯಫಳವಂ।ನೊಂದುಪಲಿಯುಲೆನೆನಯತ್ನದಿ।ಬಂದಸುಖದುಃಖಗಳಪ್ರಾರಬ್ಧಕೆಸಮರ್ಪಿಸುವ ॥ ಸಂದಸಚರಾಚರದಳವತ । ಸ್ನಂದದಿಂಭಾವಿಸುವಬ್ರಹ್ಮಾ । ನಂದಮಗಲದನೆನಹೆನಿರ್ವಿಷಯದಸಮಾಧಿಯುದೂ ॥೧೩॥ ಮುಗಿವತುಪಮೇಘಂಗಳಡಗಿದ । ಗಗನವೆನೆಕುಪ್ಪಳಿಪಮಾರುತನ । ಹೊಗರಿಲೇಳ್ವತರಂಗಮುಡುಗಿದಸಾಗರೋಪಮದೀ ॥ ಪೊಗೆಚಪಲಮಿರದನಲವರನೇ । ಳಗೆಯುಪರಿಸಕಲೋಪಕರಣವ । ತೆಗದಗ್ನಹಮೊಲುನಿಂದುದೇನಿರ್ವಿಷಯವರ್ತನವು ॥೧೪॥ ಇಂತುನಿರ್ವಿಷಯದಸಮಾಧಿಯ । ನಾಂತವನಸಂಸಾರಮಾಯಾ । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂಕೆಲಸಾರಿನಿಮಗಳೆಪರಿದುವಿಹರಿಸುವ । ದಂತಿಯೊಲುಜನಸಂಗಶುಹಿಗಣ । ದಂತೆಶ್ರೀಶವದಂತೆಲೋಷ್ಟ್ರವದಂತೆಧನಕನಕಾದಿಗಳಕಾಣುತ್ತನಿರ್ಮಮದೀ ॥೧೫॥ ಕುಮರಕೇಳ್ತನುವೆಂಬಕೇಕಾ। ಟವಿಯುಲೆಡೆಯಾದುತ್ತಲೆಜ್ಜರು । ಜನಗೆಡದೆಹಂಕಾರವೆಂಬಗಿರಿಯನೇರಿರಮೇ ॥ ಭವದಲಜ್ಜೆಯುಗುಳಿಗೆಕೆಡೆಯದೆ । ಪವಣಳಿದುದರ್ಮೋಹಮಡುಹಿನ । ಲವುಂಕಬೀಳದೆಮತ್ಸರದಸರ್ಪಂಗೆಕಾಲ್ಗೊಡದೇ

ಶಂಕೆಯುಂಬಾಮುಳ್ಳುಳಿದುವಿಾ । ನಾಂಕನೆಂಬರಿಗೊಲೆಗೆಶಿಲುಕದೆ ।
ಝೇಂಕರಿಸುವತಿತೃಷ್ಣೆಧವ್ಯಾಘ್ರನಮುಖದಿಶಿಲುಕಿರಷೇ॥ ಸೂಂಕಿವುದ
ಕಾಡಾನೆಕಲಹದಿ । ರಿಂಕಿಲಿಡಿಯವೆಲೋಭಲುಬ್ಧಕ । ನಂಕೆವಲೆಯೊಳ್
ತೊಡರಿಡಿದದಾವಾಗ್ನಿಯಿಂಸುಡದೇ ॥೧೭॥ ಮತ್ತೆಪ್ರಾಗ್ವಾಸನೆಯುಪೆಸರಿ
ನ । ಸುತ್ತನಳ್ಳಿಯುಮೆಟ್ಟದೆವ್ಯೈ । ಪತ್ತಿಹಸುಂಕಲ್ಪಬಿಗುರಿಗೆಜುಟ್ಟ
ತಗಲಿಸದೇ । ವೃತ್ಯುಭಯಜರೆಜನನಘಟ್ಟಗ । ಳತ್ತಸಾರದೆಯೂರ್ಧ್ವ
ಲೋಕವ । ಪತ್ತಿಸುವಶೀಲ್ಭಾರಿಗೆರಗದೆವಿಸ್ತ್ರುಯಂಗೊಳಷೇ॥೧೮॥ಬಳಿಕ
ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಾರ್ಗದ । ಬಳಿಪಿಡಿದುಘನಧೈರ್ಯಕನಕಾ । ಚಲವುಡರಿ
ಸುಜ್ಞಾನನಿರ್ಮಲದೇವಗಂಗೆಯುಲೀ ॥ ಇಳಿದುಸ್ನಾನಂಗೈದುಧೃತಿಯಂ। ದಳೆ
ದವುನಕಾಪಿನವುಂನೊಲಿ । ದಳವತಿಸಿಕವೆುದವೆುಯುಷ್ಟಾಗ್ನೆಯುಷಾದು
ಕೆಯುಧರಿಸೇ ॥೧೯॥ ಭೂತಹಿತವೆುಂತೆಂಬಕಂತೆಯು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂಪೊದೆದ
ಂಶವೆುೕಕಾ । ಗಾತ್ರಿಶಲುನಿಜಜ್ಞಪ್ತಿವೆಸರಿನಯೋಗದಂಡವನು॥ ಚಾತು
ಯುದಿಂಪಿಡಿವುತೇಕುಂ । ತಾತುವುನಸೃಷ್ಟಿಕೆಯುಗುಹೆಯುಂ । ನೋತು
ಸ್ವಸ್ತಿಕಬಂಬಸಿದ್ಧಾಸನದಿವುಂಡಿಸುತ ॥೨೦॥ ಕರದಿನಿರಹಂಕರದಪಾ
ತ್ರೆಯು । ಧರಿಸಿಯುದರೊಳೆನಿತ್ಯತೃಪ್ತಿಯು । ಭರಿತಸಿದ್ಧರಸಾಮೃತವಸೇ
ವಿಸುತಲದರಿಂದೆ ॥ ಪಗಮುಸೌಖ್ಯವೆುನಿಸ್ಪತೃಪ್ತಿಯು । ಪರಿಸಿಯಾತ್ಮಾ
ನಂದಮುಹದೈ । ಶ್ವರಿಯಸಂಪೂರ್ಣತೆಯುಲೋಲಾಡುತ್ತಶಾಶ್ವತದಿಃ ॥
ನಿತ್ಯಸುಖಬಲುಹಿಂದಲುಳಿದಾ ।ನಿತ್ಯಪದಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭೋಗಗ । ಳತ್ತಸಾ
ರದವನುತುಷವಾತ್ರದಿತೃಣೀಕರಿಸ ॥ ವೃತ್ತಿರಹಿತವಿರಾಗಭೋಗೇಚ್ಛೇ।
ಮತ್ತಸಾಗರಶಾಯಿಯೋಳ್ಳೀ । ಗುತ್ತಿಹುದೆನಿರ್ವಿಷಯವೆಸರಸಮಾಧಿಕೇ
ಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಕರ್ಮಗಳಲಿಧನಾಜನೆಗಳಲಿ । ಕರ್ಮಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಕರದಿಂ।
ನಿರ್ಮಲಿನದಮೃತತ್ವಮಾಗದತ್ಯಾಗವುನವಿುಗದೇ ॥ ಸವ್ಮತಿಯುಶೃತಿವಾ
ಕ್ಯವಿುಹುದನ । ಕರ್ಮಣಾನಪ್ರಜೆಯವೆ । ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದದರಂತನಿಶ್ಚಂ
ಯಿಡಿದುಬದುಕೆಂದ ॥೨೨॥ ಇಷ್ಟಮಾನಿಷ್ಟಗಳಿರದಸಂ । ತುಷ್ಟಮಾನಸ
ಕರದಜೇಷ್ಟಕೆ । ಜೇಷ್ಟಬ್ರಹ್ಮವನದನೆವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯುನಿಶ್ಚಯುದ । ಶ್ರೇ
ಷ್ಠನಹಯೋಗೀಂದ್ರಮೋಕ್ಷಗ ! ರಿಷ್ಟನೆಂದೇಭಗವತನುಸಂ । ತುಷ್ಟ
ತತತಂಯೋಗಿಯನಲವರಂತೆನಿರ್ಣೈಸೂ ॥೨೩॥ ಪರ್ವಿನಾನಾತೆರದಬೆಡ
ಲಿ । ತೋರ್ವಸಂಕಲ್ಪದಕರೋರವ । ನಿರ್ವಹಿಸಿಗೆಲಿದನೆಯೋಗಾ
ರೂಢನೆಂದೆನುತ । ಪೂರ್ವಭಗವದ್ವಾಕ್ಯವಿುಪ್ಪುದು । ಸರ್ವಸುಗನ್ಯಾಸ

ದಿಂದಲು ॥ ಸುರ್ವಯೋಗಾರೂಢಉಚ್ಯತೆಯೆಂದುಗೀತೆಯಲಿ ॥೧೫॥ ಧೀರ
ಲಾಲಿಸುಬಂಧಮೋಕ್ಷಕೆ । ಕಾರಣವೆಮನಮಹ ದುವಿಷಯದಿ । ತೂರಿದ
ಉಬಂಧನವುನಿರ್ವಿಷಯಮನವಿಮುಕ್ತಿಪದ ॥ ಅರಿಗಾಗಲಿಷೂಪನೀಷತಿ ।
ಶಿರವಾಕ್ಯವುಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ । ಕಾರಣಂಮನಏವನೆಂದಿರಲಂತುಭಜಿ
ಸೆಂದು ॥೧೬॥ ಕೋರಿಕೆಯೆಬಂಧನವುಕೋರಿಕೆಯ । ವಿಾರದುದೆನಿಜಮೋ
ಕ್ಷಸಂಗತಿ । ದಾರಿಬೇರಿಲ್ಲೀಗತಿಳಿವಡೆಬಂಧಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ॥ ಸಾರವಿದು
ಸಂಕಲ್ಪಬಂಧದ । ಮೆರವಹಮ್ಮನುಗೆಡಿಸಿಬ್ರಹ್ಮನ । ಸಾರುನಿಸ್ಸಂಕಲ್ಪ
ಸ್ಥಿತಿಮೋಕ್ಷವನುಶ್ರುತಿಮತದೀ ॥೧೭॥ ಯೋಗ್ಯತೆಯನೆಣಿಸುವಡೆನಿಜವೈ
ರಾಗ್ಯದಿಂದಾಧಿಕ್ಯವೆನಿಸುವ । ಭಾಗ್ಯವಿರದೃಕಂದಮ್ಮದ್ವಧುವಿತ್ತದಾಸೆ
ಗಳ ॥ ನೆಗ್ಗಿದುವೆವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬರು । ಸಿಗ್ರಹೋಷಣನವಸೆನಾಕ್ಷಾ ।
ಗ್ನಿಗನರರೂಪೆನುತಲುಸುರಪೆಶ್ರುತಿಪ್ರಮಾಣವಲೀ ।೧೮॥ ಈತರದಲಾ
ಮ್ನಾಯವ್ಯಾಕರ । ಣೇತಿಹಾಸಗಳಲಿಪೇಳ್ವುವು । ಹಾತಿಶಯವಾಕ್ಯಂಗ
ಳರ್ಥವಸಂಗ್ರಹಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ಆತುಮನನಗಲಿದವೆವಿಷಯಕೆ । ಸೋತುಮ
ಗ್ನತೆಗೊಳದೆಬಂಧನ । ಹೇತುವಸ್ಸಂಕಲ್ಪದಿಂಕೆಲಕ್ಕೈದಿಬದುಕೆಂದ ॥೧೯॥
ಬಂಧಮುಕ್ತಿಗಳಿಂಗೆಕಾರಣ । ವೆಂದೆನಿಪಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ನಿಂದು
ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಘನಸೌಖ್ಯದೆಬಡಂಗಿಸುತ ॥ ಸಂದವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯನುಮತ ।
ನ್ನಂದವೆನ್ನುತಬಾಹ್ಯಕೃತ್ಯದೀ ಸಂದಮಾಮತೆಯನಾಂತುಬದುಕೆಲೆ ಕಂ
ದನೀನೆಂದ ॥೨೦॥ ಮುನಿವಡಸೆಸ್ನಾನಾದ್ಯಹಂಕರ । ವೆನಿಪಸಂಧ್ಯಾವಂ
ದನಾವಹ । ಸನಶಿವಾರ್ಚನನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದಕರ್ಮಗಳ ॥ ಸನುಮತದಲಾ
ಚರಿಸಲುಚಿಷ್ಟತೆ । ಜನಕೆಕರ್ಮವಿಲೋಪಭ್ರಷ್ಟತೆ । ಎನುತವಿಧಿಯುರ
ಲೆಂತುಪೇಕ್ಷೆಯಮಾಡಲಹುದೆಂದ ॥೨೧॥ ಮಾನಧನಿಶ್ಚಯವುಖಂಡ । ಜ್ಞಾ
ನವರ್ಜಿತರಿಂಗೆಕರ್ಮದ । ನ್ಯೂನದಿಂದವೆಪ್ರತ್ಯವಾಯುಉಪಾಧಿಬಾಧ
ಕನು ॥ ಈನಿಮಿತ್ತಾದಿಗಳುಬ್ರಹ್ಮ । ಜ್ಞಾನಿಗಳನಾಲಿಸದುನಿರ್ಜಿತ । ಹ
ನ್ವಿದ್ಧಿಯಕಾಲಕರ್ಮಾತೀತರಾದುದರಿಂ ।೨೨॥ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆಶ್ಚಯವನರಿಯೆ
ಸಾನುರಾಗದಲೊರವೆಸಂತತ । ಸ್ನಾನದಿಂತ್ವಸ್ಮಾಂಸೆಮುಯುತಮವಳಿ
ತೆಂತಹುದು ॥ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆಯಲಿಗೈದಿರಲಸ । ನಾನಿರ್ಮಲಾತ್ಮನೆನ
ಲಾ । ಸ್ನಾನಪಾವಿತ್ರತೆಯದಾರಿಂವಣುಗನೋಡೆಂದ ॥೨೩॥ ಹೃದಯಮ
ಬಾಕಾಶಮಧ್ಯದ । ಉದಯಿಸಿದಚಿದ್ಭಾನುದೇವಂ । ಗುದಯದಸ್ತಮನ
ಯಿಲ್ಲವೆಬೆಳಗಲೇಕತಯಿಂ ॥ ವಿಧಿಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಧ್ವಸ್ತಕಾಲದ । ಲೊದ

ಸಂಧ್ಯಾದಿಕ್ರಿಯೆಯುಂ । ವಿಧಿಸಲೆಂತ್ರೈಕಾಲನಿರ್ಣಯವಿಲ್ಲದಿರಲೆಂದ ೩೪॥
ಎಸೆವ ಪೂಜಾಕ್ರಮವನಾವಾ । ಹನವಿಹಂತ್ರೈಸರ್ವಪೂರ್ಣಗೆ । ಅಣಗಿಪ
ದಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕುಕ್ಷಿಂಗಾಸನವದೆಲ್ಲಿ ॥ ತನುರಹಿತಶುದ್ಧಾತ್ಮಗರ್ಘ್ಯಂ ।
ಗಣಿಸುಪಾದ್ಯಾಚವ್ಯವಾಭಿಷೇ । ಚನವನೆಸಗುತವಸ್ತ್ರವಾಂಸಾಭ್ಯಾದಿ
ಸುನವದೆಲ್ಲಿ ॥೩೫॥ ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳಿತಗುಪ । ವೀತವೊಂದಿಸಲೆಲ್ಲಿಃ ರ್ಕ್ಕಾ
ಲ । ಜ್ಯೋತಿರೂಪದರವ್ಯನಿಂಗಾಭರಣವಿಡಲೆಲ್ಲಿ॥ ಪೂತನಿರ್ಲೇಪನಿಗೆಗಂ
ಧದ । ಪೂತವೆಸಗುವದೆಲ್ಲಿಸರ್ವಾ । ತೀತನಿರ್ವಾಸನೆಗೆಪುಷ್ಪವಧೂಪವಿ
ದ ಲೆಲ್ಲಿ॥೩೬॥ ತನ್ನ ಕಳೆಲವದಿಂದರವಿಶಶಿ। ವಹ್ನಿಗಳಬೆಳಗುವ ಮಹಾತ್ಮಂ।
ಗನ್ನವಂಗಳದೀಪನೀರಾಜನವನೆಸೊಬಗೆಲ್ಲಿ॥ ತನ್ನಧ್ಯಾನದಿಃತೃಪ್ತಿಯ।
ನನ್ನನೀಪರಿಗಿತ್ತಪೀಯೂ । ಷಾರ್ಣವಸ್ಥಿತಗಾವುನೈವೇದ್ಯಂಗಳಿಯಲೆ
ಲ್ಲಿ ॥೩೭॥ ನಿರುತಪರಿಪೂರ್ಣಗೆಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ । ದಿರುಗಲೆಲ್ಲೀತೆರದಪೂಜಾಂ ।
ತರದಲುದ್ವಾಸನೆಯನೆಸಗುವಸ್ಥಾನವಾವಲ್ಲಿ ॥ ಮೆರವಕೆಂಚಜ್ಞಂಗೆಕ
ರ್ಮಾ । ಚರಣೆಯುಲ್ಲದೆಪೂರ್ಣಭಾವದ । ಗರುವರಿಗೆಕರ್ಮಗಳಹವಿಲ್ಲವು
ಚರಾದುದರಿಂ ॥೩೮॥ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದ್ಯಖಿಲಕರ್ಮವ ।ಜ್ಞಾನವೊಳುಬುಸಹ
ಚಿತ । ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯನ್ವಸ್ವರೂಪದಧ್ಯಾನವೊಳುಲಯಿಸೀ ॥ ಧ್ಯಾನ
ಯೋಗದಧ್ಯೇಯವಸ್ತುವೆ । ತಾನೆನುತನಿಂದನ್ಯಯರಿಗಹು । ದೇನುಪೋ
ಗುವುದೇನುಬಾಹ್ಯದಕರ್ಮಗಳಲೆಂದ ॥೩೯॥ ಅರಿವಿನನಲನಹುತಗೊಳಸಿ
ಯು । ತ್ಕರುಷವಿಷಯಾಜ್ಯವನುಸಂಧಿಸಿ । ಚರುಪ್ರರೋಡಾಶಗಳಲಾಜ್ಯ
ದಕೋರಿಕೆಯನೆಸಗಿ ॥ ಭರಿತಕರ್ಮಸವಿತ್ತಪನ್ನಂ । ಕುರಿಪಸಂಕಲ್ಪ
ನವೆಪಶುಂವಾಃ ।ತರಿಯುಯಾಜಿಗೆಬಾಹ್ಯಯಜ್ಞದಲೇಸುಫಲವೆಂದ॥೪೦॥
ದುಗನೆಬಾಹ್ಯದಕರ್ಮಕಟ್ಟನ । ಬಿಗುಹನಿಕ್ಕತಿಗ್ನೈದುಪರಿಸದ । ಯುಗಳ
ಸಂಧ್ಯಾನಿಸುತವೆಷಯವಿರಾಗವಂಬಲಿದು ॥ ಒಗೆಗೆಡಿಸಿವುರವೆಯನುವಿ
ಗಿತ್ರು । ಜಗದರೂಪಿನಲೆಸವಬ್ರಹ್ಮವ । ನಗಲದೇತಾನೆಂದುಭಾವಿಸಿಧ
ನ್ಯನಾಗೆಂದ ।।೪೧॥ ಕನ್ನಡಿಯನೋಡುವನಜ್ಞಪ್ತಿಯು । ತನ್ನ ಮುಖ
ವಲ್ಲಿರುವದಲ್ಲದೆ । ಯನ್ಯವೆನೆಪ್ರತಿಬಿಂಬವಂನೀಕ್ಷಿಪರೆಯುದರಂತೆ॥ಚಿನ್ನ
ಕೃತಿಯುಭೂತನಿಜಯುಗ । ಳಂನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೊಳಲುಭಾವನೆ । ತನ್ನ ಚೇ
ತನದಂತದೇಕತೆವಿಡಿದುಸುಖಿಸೆಂದ ।।೪೨॥ ನೇತ್ರವೆರಡಕೆರೂಪವೇಕ
ವು। ಶ್ರೋತ್ರವೆರಡಕೆಶಬ್ದವೇಕವು । ಪಾತ್ರೆಹಲವಾದಡಯುಪಾಚಿ
ವನ್ನಿತಾನೊಂದೆ ।। ಪುತ್ರಿಳಿಯುದರಂತೆವಿಶ್ವವಿ । ಚಿತ್ರಭೂತಮನೇ

ಕಚೇತನ। ಸೂತ್ರವೊಂದೆಂಬರಿಪನಗಲದೆಭಜಿಸಿಬದುಕೆಂದ ॥೪೩॥
ಗಜವನೇರಿದಗರುವನುರುಗನ। ಗಜದಬಗೆವನೆವ್ಯಾಘ್ರವಾಹನ। ನಜಗ
ಳಾಭರ್ಣಕಂಜುವನೆತ್ತೃಷ್ಣೆಂಗೆಕ್ಷುದ್ಭಯವೇ॥ ಕುಜನರೇಡಿಕೆಗಳನ ಬ್ರ
ಹ್ಮದ। ನಿಜವನೈದಿದನೇಘುವನೆಸೀ। ಭಜಿಸಿಬ್ರಹ್ಮವನಿರುತದೂಷಣೆಗ
ಲುಗಬ್ಯಾಡೆಂದ ॥೪೪॥ ತಿಳಿಯಕಾಸಿದತುಪ್ಪವೇಲಿ। ನ್ನಳಿದಪಾಲೆನಿಸಿ
ವುದೆಸ್ವಾತ್ಮದ। ಕಳವೆಗಳನೈದಿದವಿವೇಕಿಗಿಹುದೆಪ್ರಾಪಂಚ॥ ಪ್ರುಳವೆ
ರಯೆಕೊಡವಾಲುಸಹಜನ। ನುಳಿವುದಲ್ಲದೆಕ್ಷೀರಸಾಗರ। ಮಳಿವುದೇಸು
ಜ್ಞಾನಿನಶಿವನೆಪದರದರೂಪಣದಿ ॥೪೫॥ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಷ್ಟವನಗ್ನಿವೋಹಿಸೆ।ಕ
ಷ್ಪೆಗೆಡವುದುಭಸ್ಮವಲ್ಲದೆ। ಕರ್ಪೂರವುಗಿರಿಮಾತ್ರವುರಿಯಲುಭಸ್ಮ ಕ
ಲಸಿಹುದೇ॥ ಸರ್ಪಭಯಸರ್ವಗನುಬಾಧಿಸ। ಲಿಪ್ಪುದೇಗರುಡಂಗೆನಡೆಪ
ಳ। ದಪ್ಪುಪ್ರಾಪಂಚಕರಿಗಲ್ಲದೆಜ್ಞಾನಮಯಗಿರದು ॥೪೬॥ ಪಿಡಿದುಬಾಧಿ
ಸೆಕೊಡುವನನ್ನಣ। ದುಡುಗರೆಯುಸೊಬಗಿಂದೆಕಂತೆಯ। ನುಡುವುದೆ
ಕಲೇಸುಪಿಲಿದಹನರಕಹಿಂಸೆಗಳ॥ ನಡಸಿಸ್ವರ್ಗವನೀವಕರ್ಮದ। ಕಡು
ವಿಸಂಪಧದಿಂದೆಜ್ಞಾನದ। ಬಡತನವೆಮಿಗೆಲೇಸುನೀನಿಂತರಿದುಭಜಿಸುವು
ದು ॥೪೭॥ ಸಂಜೆಬೆಳಗುಗಳಿಲ್ಲಸುಜ್ಞಾ। ನಾಂಜನದಬಲುಹಿಂದೆಶೋಕ
ದ। ನಂಜುವೋಹಗಳಿಲ್ಲನಿರ್ಮಮದಾಳುತನದಿಂದೆ॥ ಸಂಜೆನಿಪಸ್ಮೃತಿಯಿ
ಲ್ಲದೇಹದ। ಜಂಜಡಗಳಂಟಳಗದೆಶೆಯಿಂ। ದಂಜುವನೆಸುಜ್ಞಾನಿತಾಪತ್ರ
ಯಗಳಿಂಗೆಂದ ॥೪೮॥ ಕತ್ತಲೆಯಮಂದಿರದಿಕೆಡಹಿದ। ವಿತ್ತಮಂಕಾಣ
ಲ್ಕೆಬೆಳಗಿನ। ವರ್ತಿತಾಪಿಡಿದರಸಿಕೆಡದಾವಸ್ತುದೊರದಲ್ಲಿ॥ ವರ್ತಿಬೆಳಗಿ
ನಹಂಗದೇತಕೆ। ತತ್ವಮೂಲದನಿಜವನೈದಿದ। ಸತ್ಯಸಂದನಿಗೇಕೆಕರ್ಮ
ಜ್ಞಾನವಳಕೆಗಳು ॥೪೯॥ ಸ್ಮೃತಿಯಮೀರಿದಧೀರನಿಂಗಿ। ನ್ನಿತರಭಯವೆ
ತ್ತಣದುಸಂಶಯ। ಮತಿಯಮಗ್ಗಿಸಿದವಗೆಮಿಗೆವೈಕಲ್ಯವೆತ್ತಣದು।
ಜತೆಯಳಿದಕರ್ಮದಲಿಬೆಲ್ಲರ। ಗತಿಯತೊಡರೆತ್ತಣದುಬ್ರಹ್ಮ। ಸ್ಥಿತಿಯ
ನೈದಿದವಹಿಮರಿಗೆಪ್ರಾಪಂಚವೆತ್ತಣದು॥೫೦॥ ಲೆಖ್ಕವೊಂದಾದಡೆಯ
ಸೊನ್ನೆಗ। ಳಕ್ಕಿದನಿತುವುಶತಸಹಸ್ರಕ। ಲೆಖ್ಖಸಂಖ್ಯೆಗಳೆನಿಸಿತು
ಯೋಳ್ಗಣನೆದಪ್ಪುವುದೂ॥ ಪಕ್ಕಕೇರಿದಸೊನ್ನೆಗಳಕಳೆ! ಯಲ್ಕೆಬ
ದುಳಿಯದೊಲುಅರಿಯೆಸಂ। ಪರ್ಕದಿಂಜಗವೆನಿಸಿತತ್ಪರಿಹದದಲೊ
ಹುದೂ।೫೧॥ ಒಂದನಿಜವಾಗಿಗಲುಸೊನ್ನೆಗ। ಳಿಂದಗಣನೆಗೆಬರುವ
ಲ್ಲದೆ। ಒಂದಿರದೆಬರಿಸೊನ್ನೆಶತಮಿರೆಸಂಖ್ಯೆದೋರುವುದೇ॥ ಒಂದ ಬ

ಹ್ಮವೆವಿಶ್ವಮಾಗುತ | ಲೊಂದನಿಲ್ಪುದುಕೋಸಗೆಪ್ರಕೃತಿಯು | ನಿಂದ.ಬ
ಿಸೊಸ್ನೆಗಳಪರಿಯಂತೆಣಿಸಿನಿಜವ್ಮೃದು ||೬೦|| ತನ್ನಮರದಿಜಾಣ್ಪಕತ
ಗಳ | ಬಿನ್ನಣಗಳಿರಲೇನುವಿುಗುಲಂ | ತನ್ನನರಿಯದಬದುಗಳಹಲಕಾಲ
ಕಲಿತೇನೂ || ತನ್ನನಿಜಮಂನೈದಿಸದಸಾ | ದನ್ನಕತವಿುರಲೇನುತಿಳಿಯ್ಯೆ
ತನ್ನತಾನುದ್ಧರಿಪುದೇಕಡುಧರ್ಮವೆಂದೆನುತ ||೬೩|| ಮಥಿಸಿಮಥಿಸಲುವು
ಟ್ಟವದಲ್ಲೆ | ಸುತನೆಕಾಷ್ಟದಲಗ್ನಿಯಾಪರಿ | ಮಥಿಸಿಮಥಿಸಿದಡುದಯಿ
ಪುದುಗಡುಗಧಿಯುಲೇಘೃತವೂ || ಮಥಿಸಿಮಥಿಸಲುಉದ್ಭವಿಸುವುದು|ಮತಿ
ರುಲೇಪರತತ್ವವುದರಿಂ | ಮಥನವನೆಪ್ಪೇರಗೊಳಗಲಂಬಿಸಿಶಿಧ್ಗನಾಗೆಂ
ದ ||೬೪|| ದಂಡಿಸಿದದೇಹಾಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ | ಖಂಡಿಸಿದವುನವಿುರದೆಬಳಿಕಾ| ಖಂ
ತವರ್ತನವೃಪೆಬಳಸದೆಸವುತೆಯಡೆಗೊಳದೇ || ಕಂಡಕಂಡಪರೆಲ್ಲಜ್ಞಾನ
ನ | ಕಂಡೆವೆಂದಬ್ಬರಡೆಮುಕ್ತಿಯು ! ಮಿಂಡಿಯೊಲಿವಳೆಡಂಭವಸನ್ಮಾ
ನಭಜಿಸೆಂದ ||೬೫|| ಕುರಿಯುಬಾಲವಪಿಡಿದಗರ್ವದಿ | ಶರಧಿಯನ್ನುತ್ತ
ಸಲೆಳಸಲು | ಸರಿಸಮಪ್ಪದೆನಾವೆನಾವಿಕರೊಲುವೆಯಿಲ್ಲವೊಡೆ|| ಬರಿ
ರುಜಡಕರ್ಮಗಳನಾರ್ಜಿಸಿ | ಬೆರಶಿರಲುನಿಜವೋಕ್ಷವುಪ್ಪದೆ | ಗುರುಕ
ರುಣನಿರ್ವಿಷಯಮಯಸುಜ್ಞಾನವಲ್ಲದೊಡೇ ||೬೬| ಕಲ್ಲುದೇವತ್ವವನುವ
ಸದೆ | ಬಲ್ಲಿಕೆಯಿಂಭಜಿಸಿದಡೆತ|ನ್ನಲ್ಲಿಚೇತನರೂಪನಂನೆಡೆವಿಡದೆಭಾ
ಸಲೂ ||ಕೊಲ್ಲಲರಿಯನೆಜೀವಭ್ರಾಂತಿಯು|ತ್ತಲ್ಲಣದಪರಿಭ್ರಮಯಕರ್ಮ
| ಕಲ್ಲಿಯಂತಡೆಗಡಿದುನಿರ್ಮಾಯನವಿಭಾಪ್ರದೂ||೬೭||ಪರೆಗವಿದನೇತ್ರಂ
ಕಿರಿಮಾ | ಗಿರಿಯೊಲುವಪಂದೀಪಹಲವಹ| ಪರಿಯೊಲುಂತೋರ್ಪಂತ
ದ್ಯಾಗಾಥವೋಹನದೀ || ವುರವವಿಶ್ವಬ್ರಹ್ಮಬಹುಪರಿ | ಕರದಲೆಸವು
ನಿರ್ವಿಷಯವಿ | ಸ್ಫುರಣಸುಜ್ಞಾನದನಿರೀಕ್ಷಣಗೇಕವಾಗಿಹುದೂ||೬೮|
ೋಕದಾಟವನೆಣಿಕೆಗೊಳಲುವಿ | ವೇಕವಿಲ್ಲಲೆತನಯಶವಕಂ | ಛೀ
ರಂಬಡುವಂತೆದ್ವಡ್ರ್ಯಸ್ತ್ರಪ್ರಚಾರಿಗಳು || ಲೋಕಸನ್ಮೋಹನರುಪು
ಕ | ರ್ಮಾಕೆವಾಳರುಸಹಜವೃತ್ತಿಯು | ನೂಕಿಕಳೆವರುಮುಡರಿನಿಂತತ್ಸಂ
ಬೇಡೆಂದ ||೬೯|| ಇಂದ್ರಜಾಲವನೋಳ್ಪರನಿಬರಿ|ಗಂದೃಥಾಚರಿದೋ
ವದದರೊಳ || ಸಂದತಂತ್ರಪ್ರಯೋಗವೆ| ತ್ತರಿಗಳ್ಬರೊಡದಿಹುದೇ ||
ಂದೆಯಂತೆಸ | ದೀಭುವನಜ್ಞಾ | ನಾಂಥತೆಗೆಬಹುವಿಕೃತಿವಿುರೆಯಲು |
ಂದಕೇಳ್ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದೇಕತೆಯುನೆಲೆಯಹುದು ||೭೦|| ಜ್ಞಾನವೇತ್ತರುಶು
ಕರ್ಮದ|ಮಾನವರೊಳವರಂತೆಮೂಢವಿ| ಧಾನರಲ್ಲದರಂತೆಯತಿಯೋ

ಗಿಗಳಲವರಂತೆ || ಹೀನವರ್ತನಬಾಲವಾರ್ಧಿಕ । ರಾನುಗುಣವೆ ನೆವರಿ
ಸುತ । ಕೊನೆಗಾಣಿಪರುಪ್ರಾರಬ್ಧಮುನಿಜದರಿವನಗಲಿರದೇ ||೬೧|| ಅದ
ಬಿನಿಂದೆಲೆವತ್ಸಸಂಸ್ಕಾರ । ಬ್ಧದಸೊಗಡುಪರಿವಳಿಕನಿರ್ವಿಷ । ಯದಸಮಾಧಿ
ಯನನುವಿಡಿದತತ್ತ್ವಬವನಗಲಿರದೇ || ಪದರದೇಪ್ರಾರಬ್ಧದುರುಬೆಗೆ
ಪದುಳದಿಂದಾರಾರವರ್ತನ । ವಿಧಿಯುಳೇನಟಸುತ್ತ ಜನಪಾವನವನೆನ
ಗೆಂದ ||೬೨|| ವಿಷಯಪರವಶರಾಗದುಮನಿ । ರ್ವಿಷಯವೆಸರಸಮಾಧಿಕ
ದ್ಧಾ । ವಿಷಯದಿಂದಾಣಾಟಿಸಲುಕೇಳಲುಸಂತಸಂಗೊಳಲೂ || ವಿಷ
ಯಸಂಗವನುತ್ತರಿಸಿನಿ । ರ್ವಿಷಯಫಲಮಂನೊದಗಿಪ್ಪುದುತ । ದ್ವಿಷಯ
ರೊಳ್ಪರಿಣಮಿಸಿಬದುಕೆಲೆಧನ್ಯನೀನೆಂದ ||೬೩|| ಕುವರಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮ
ಡವಧ್ಯದಿ । ಸನದಶೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲಮಿಾ । ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಲಹುದುತಪ್ಪ
ಕಗುಣವುವನನದಲೀ || ತವನಿಧಿಧ್ಯಾಸದಫಲವೆಪರ । ಶಿವನಸಾಯೊ
ಜ್ಯವೆಕಣಾಯನು । ಭವದಿನಿರ್ವಿಷಯದಸಮಾಧಿಯಬಳಕೆಯಿರಲೆಂದ ||
ದೇವದೇವ್ರೋತ್ತಮಸಭವದತಿ । ದಾವರೆಯೆವಿಷಯಾರ್ಣವ್ರೋತ್ತರ । ನಾವ
ಯಾಗಿರಲರಸಲೇತಕೆಬೇರೆಸಾಧನವ । ಕೇವಲಾಶ್ರಯದಳಿದಸಂಶಯ
ದಾವನಾನಿಶವಾದುದೆನಗಿ । ನ್ನಾವಭಯಮಿಲ್ಲಪರಪರಗಳಲೆಂದುಕೈಮು
ಗಿದ ||೬೫|| ಗುರುವರನೆತವನಾಗಿನೀರದ । ನೊರೆಪಿಸುವಪಿಯೂಷ
ಳಿಯೊಳ್ । ನಿರುತಸಂಪ್ರತರನ್ನುದಹಿಪ್ಪುದೆಜನನಲಯಬೇಗೇ || ಪರಿ
ನಾಸಂಕಟವಸಂಗಂ । ದೊರದಸಂಕಲ್ಪದಲಿಸಂತತ । ಮೆರೆವಬ್ರಹ್ಮಾ
ನಂದಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಚನದಿ ||೬೬|| ತರಳಕೇಳ್ನಿರ್ವಿಷಯವೆಸರಿ
ಮೆರವನಿಸ್ಸಂಶದಸಮಾಧಿಯ । ಪರಿಚರಿಯುಮುಂಬಿಡದೆನೀಬರದೋದಿಕೆ
ಳುತಲೀ || ಚರಿಸುತಿರುಭವಗೆಡಿಸಿತನ್ನೊಳು । ಗೆರಗಿಸುವಹುಚ್ಚಾರ
ರಾಘವ । ಗಗನದೇಸಿಕನೆಂದುಗಗನಪರೇಶಬೋಧಿಸಿದ । ||೬೭
ಮಂಗಳಂಗುರುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಮೂರ್ತಿ । ಮಂ
ಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ || ಮಂಗಳಂದತ್ತಾರ್ಯವರ್ಯಗೆ
ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯಚರ್ಯಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಸದ್ಗುರುವರ್ಯಪದಯ
ಗಕೇ || ... ... ||೬೮

ನಿರ್ವಿಷಯಸಮಾಧಿಸಾಧನಯೋಗೋನಾಮಸಃ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೧೧೪೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ||

ಸಮಷ್ಟಿಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶಿಷ್ಟಕುಲಸದ್ರತ್ನ ತಾಪಸ । ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಗನಾರ್ಯಪರ್ಯ
ಸ । ಮಷ್ಟಿಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಗಳನಿರ್ಣಯವಬಣ್ಣಿಸಿದ ॥ಪದನು॥ ಸ್ನಾನದ
ಕರ್ಮಾನುಕೂಲತೆ । ಧ್ಯಾನಮೌನಾದಿಗಳಬರಿದುಂ । ಭಾನುವನೀಕ್ಷಿಸು
ತಪಾತ್ರತಃಕಾಲವೊದಲಾಗಿ ॥ ಏನುಸಂಚಲವಿಲ್ಲದೆಲ್ಲಾ । ಕಾಲತಪವನು
ಗೈವನರಿಗೆಯೂ । ತಾನುವೈದೋರದನಕಾಬರವೇನುವಿಡಿಪಂದ ॥೧॥ ತೊ
ರವೆವಿಷಯವನಾನುಯಲ್ಲವ । ನರಿದೆತತ್ವಾರ್ಥವನೆನುತ್ತವೆ । ಬರಿಪೆಡಾಂ
ಬಿಕಕೌಳಚಾರ್ವಾಕರನುಕೂಡುತಲೀ । ಪಿರಿದುಹವಿಕ್ರಿಮೆರೆಯುತಲಿ
ತಾ । ಪರಮಹಂಸರಸರಿಯುದೂಗುವ । ನರಗೆಪಾಮರಗೊರೆಯುದಿರು
ಗುರುಗಗನವಜನವನೂ ॥೨॥ ಪರಿದುಪಂಚಕ್ಲೇಶಲತೆಗಳ । ನೀದುಷಡ್ವ
ರ್ಗಾದಿಕಳ್ಖರ । ಮುರಿದುಮದಕರಿಅಷ್ಟಮಂಗಳಭವದಬೀಜವನೂ ॥ ಉರಿ
ಬಿಸುಡುವಸಾಧುಸಜ್ಜನ । ಶರಣರೀವರಿದರ ಹಿಸುವದೀ । ಗುರುಗಗ
ನಪರಿಪೂರ್ಣಬೋಧೆಯುಪದವುತತ್ವವನೂ ॥೩॥ ಲೇಸುಸುತಸೀಸಿರ್ವಿಷ
ಯು । ವೆಶರಾಸನಾಧಿಯುತುದಿವುದಲ । ಸಿಕ್ಕೀಷಮೆನಲರಿದೈಸಮಷ್ಟಿಸ
ಮಾಧಿತನಿವಳೆಯು ॥ ಸೂಸುವೆಸುಸುಖವೆಳಗೆಭವದಾ । ಯಾಸವನ್ನಿಂದ್ರ
ಯಂಪ್ರಗೊಳಿಸಿಮ । ಹಾಸವೃದ್ಧಿಯುಶ ಭತಟಾಕದಕೋಟಿವರಿಪಂತೆ ॥೪॥
ಭ್ರಮವನಡಗಿಸಿವೋಕ್ಷಸಿರಿಸಂ । ಭ್ರಮವತೊಡಗಿಸಿಭೇದಮತಿವಿ । ಭ್ರ
ಮವನುಡುಗಿಸಿಸರ್ವಪೂರ್ಣತಯೊಳಿವವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ಶ್ರಮವಜಾರಿಸಿಸಕಲವ
ಸ್ತು । ಶ್ರಮವಮಿರಾರಿಸಿಚಿದವಧೂತಾ । ಶ್ರಮವನೇರಿಸಿಸರ್ವವೊಂದೆನಿ
ಪ್ಪದೆಸಮಷ್ಟಿಮತ ॥೫॥ ಹಿಡಿತೆಬಿಡಿತೆಯುಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿನ । ನಡತೆನುಡಿತೆ
ಯುಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮದ । ದೃಢತೆಕೆಡತೆಯುಶಿಕ್ಷೆಗಳಾಗುಹೋಗಿರವ ॥
ಜಡರುಜಡರಳಿದುನ್ನತಿಯುಸುಖ । ದಡರುಯುಡರಿನಲೇಕತೆಯುಲೆಡೆ ।
ಕೂಡುವಸಪಜನೆಮಷ್ಟಿಕೆಯುನುಸುರುವೆನುಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಟಗ
ಳನನ್ನುಅಹಪರ । ದಿಷ್ಟಶ್ರೇಷ್ಟದನೆನಹುಕರ್ಮ । ಭ್ರಷ್ಟಶಿಷ್ಟದಜನವುತ
ರಸನವುಭೂಷಣವು ॥ ಅಷ್ಟದುಷ್ಟಾಸನವುತೇಜಗ । ರಿಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು
ನವುನಿಂತಪ । ಶ್ರೇಷ್ಟಗಳಭಾವನವುಸಹಜಸಮಷ್ಟಿಮತಕೆರದೂ ೭॥
ಲವುಗೋತ್ರಾಚಾರವರ್ಣಂಗಳ । ಪೊಳಸುಸ್ಮೃತಿಭೀತಿಪಾತಕ । ಪೊಲೆ
ಲಿನಸೂತಕಶುಭಾಶುಭಕಾಲಕರ್ಮಗಳ ॥ ನೆಳವುಪ್ರತಾಪೂತಶುಚಿರು

ಟಿ । ಯುಳಿದಸಕಲಕೃತಾಕೃತಂಗ । ಬಳಿಕೆಗಿರದುಸಮಷ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾಬ್ರಹ್ಮ
ಮಯಮಾಗೇ ॥೮॥ ಗುರುವೆಬಿನ್ನಹವಿದಾವೆಡಗಿನ । ಚ್ಛರುಸಮಷ್ಟಿಸಮಾ
ಧಿಯಂನಾ ! ಚೆರಿಸಲನಿಬರಿಗಹುದೆವಜರ್ಾವರ್ಜವುನ್ನುಳಿದೂ ॥ ಪರಿಕಿಸು
ವಡಿನ್ನಾವವೃತ್ತಿಯು । ಪುರುಷರಾಚರಿಸುವರುಸಿದ್ಧಿಯು । ನಿರುಗೆಯಾವ
ಗದರಕುಶಲವನೊರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥೯॥ ಸದಮಳನೆಪೂರ್ವೋಕ್ತನಿರ್ವಿಷ
ಯದಸಮಾಧಿಯಸಾಂತನಿರ್ಮಳ । ಹೃದಯರಿಗೆವಿಶ್ವಾಕೃದಿಯಸದ್ಬ್ರಹ್ಮ
ಭಾವನವು ॥ ಪದಿಲದಿಂನೆಲೆಗೊಂಡುಚಲಸಾ । ಸ್ಪದವಿಯಡೆತ್ತಬಿರಲು
ಸರ್ವದ । ಲದರಿನಿಂಬೇರೆನಿಪವಸ್ತುವಕಾಣರವರೆಂದ ॥೧೦॥ ಭೇದನಾಶನ
ದಿಂದಲದ್ವಯ । ಬೋಧೆವಿಡಿದೀವಿಶ್ವಮೇತಾ । ನಾದಬ್ರಹ್ಮಕಾರದ
ಷ್ಟಿಸಮಗ್ರತೆಯನೊಹಿಸೀ ॥ ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತದಭ್ರಮೆಗೆಪೂರ । ಗಾದನಿ
ವೃತ್ತಿಯಲಿಸಿಚ್ಛಯ । ಮಾಡದದುವೆಸಮಷ್ಟಿನಾಮಸಮಾಧಿಯೆನಿಸುವು
ದು ॥೧೧॥ ತರುಣಿಕೇಳೀವಿಧದಬೆಡಗಾ । ತಿರುವಸಿದ್ಧಸಮಷ್ಟಿಯಂನಾ ।
ಚೆರಿಸುವುದುನಿರ್ವಿಷಯಪುರುಷಂಗಲ್ಲದಿತರರಿಗೇ ॥ ಮರೆಯದಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ
ಸ್ವಜನರ । ಪರರುನೀಚೋಚ್ಚಂಗಣಿಕೆಯ । ಮೆರವಸಂಶಯಬಿನ್ನವ
ರ್ತನರಾದದೆಶೆಯಿಂದೇ॥೧೨॥ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಪ್ರಹಇಂದಲದ್ವೈತ । ತಸ್ವಭಾ
ವವಿಹೀನಮತಕೇ । ವಿಶ್ವಮೇಕದಘನಸಮಷ್ಟಿಯನ್ಯೆಗಲೆಂತಹುದೂ ॥ವಿ
ಶ್ವಮೇತಾನೆನುತನಾನಾ ! ತಸ್ವತಂತ್ರವನರಿದಿಚ್ಛಲ । ನಿಸ್ಪೃಹಾಚ
ರಣೆಯುಸಮಷ್ಟಿಸಮಾಧಿಮತವೆಂದ ॥೧೩॥ ಶಿರಿಯಗಾದಿಮನುಷ್ಯದೇವ
ಸರವಿರಿಂಚಿಯುಮಶಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರಸತಾಶಿವಮೂಲಪ್ರಕೃತಿವಿರಾಟ್ಸ
ತವೆನಿಸೀ ॥ ತರುಲತೆಯುತೃಣಜಲವುವಿಶ್ವಂ । ಬರಗಗನಮರುತಾನ
ಲಖಗ । ಗಿರಿಗಳಾಳಿಯದೆಸಕಲವನಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಮೆಂಪೇಣಿಸೂ ॥೧೪॥ ಅ
ಪರಿಯಪರಿಪೂರ್ಣಭಾವ । ವ್ಯಾಪಕದೀಶಿನ್ನತ್ವವಿಕೃತಿಯ । ತಾಪತಂನಿ
ತಾನೆನಸಿಯಲುಖಳನಸಿರಿಯಂತೇ ॥ ದೀಪನಿರ್ವಾತಸ್ಥಮೆನೆವಿಷ । ಯೋ
ಪಶಾಂತಿಯನೈದಿಧ್ಯಾನಾ । ಲಾಪಮೆಡೆವಿಡದಿರ್ಪಸಾದ್ಯಪ್ಟಕವಭಜಿಸೆ
ದ ॥೧೫॥ ವಾಸನಾಕ್ಷಯಮೀಗಲೀನಿನ । ಗೋಸುಗವುವಿಸ್ತರಿಸಿದೋಪ
ನ್ಯಾಸದೊಳ್ನಂಬುಗೆಯನಿಡುಸನ್ಮತಿಯಭಜಿಸುವಡೇ ॥ ಘೋಷಿಪ
ದುಭಗವದ್ವಚನವಿ । ನ್ಯಾಸಮದುಜಗಮರಿಯೆಶ್ರೀಮ । ದ್ವಾಸುದೇವಸ
ರ್ವಮಿತಿಮೆಂಬೆನುತಗೀತೆಯಲೀ ॥೧೬॥ ಇದಿರಿಡಿವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡರೂಪಿನ
ಸಿದಸದಾದಿಸಮಸ್ತಮುಶ್ರೀ । ಪದುಮನಾಭನರೂಪುಗಡತಿಳಿವಾರ

ೆಗಳು ।। ಯದರೊಳೇಯೋಗಗಳುಕರುಣಾ । ಭ್ಯಾಗಯುಮನಿತುಪಹ
ರಿಯುರೂಪನೆ । ವಿಧಿಸವೇಸುಮ್ಮ ತಿಯುಸರ್ವಂವಿಷ್ಣುಮಯುವೆನುತ॥೧೭
ಣಾವಿಸ್ವೈವಿಶ್ವವನೆಹರಿಯೆಂ । ದಾವನೇವಿಶ್ವಾತ್ಮನೆನ್ನುತ । ಆವನಲಿವಿ
ಶ್ವವನುವಿಶ್ವದಲಾಹರಿಯನನಿಶ ।। ಸಾವಿರವಸಾಧಿಸಲುಫಲ । ವಿನ್ನಾವು
ಕೈಸಸ್ಮೃತಿಯುನರಹರಿ । ದೇವಜಗಜಗದೇವಹರಿಯಂದೊರಲದೇಶ್ರುತಿ
ಮಉ ।।೧೮।। ವಿಶ್ವನೇತ್ರನುವಿಶ್ವಶ್ರೋತ್ರನು । ವಿಶ್ವಹಸ್ತನುವಿಶ್ವ
ತೋಮುಖ । ವಿಶ್ವಪದವಿಶ್ವಾತ್ಮವಿಶ್ವೋದರನುವಿಶ್ವೇಶಾ ।। ವಿಶ್ವಮ
ಯತಾನೆಂದುಭಗವ ! ದ್ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯವಚನವಿದೆಲ್ಲೈ । ವಿಶ್ವಸಂದಳ
ಸರ್ವತೋಕ್ಷಿಶಿರೋಮುಖೋಕ್ತಿಯಲಿ ।।೧೯।। ವಿಶ್ವಮೇತನ್ಮಯದಸಂ
ಸ್ಮೃತಿ । ವಿಶ್ವಮೇಕನವಾವಿಯನೆಸಾ । ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷಾಪುರುಷನೆಂದೇ
ಪುರುಷಸೂಕ್ತವಿರೆ ।। ನಶ್ವರಾನಶ್ವರಗಳೆಲ್ಲವು ! ಸ್ವಸ್ವರೂಪಮದೆನು
ಸಾರವೆ ! ಕೃಶ್ಯಮನವೇಕೆನ್ನುಸದಸತ್ಸಾಹಮೆಂದನಲೂ ।।೨೦।। ಹರಿ
ಮಜಗವೆಂದೆನೆಪ್ರಮಾಣವು । ಪುರುಷವೀವೇದಂವೆನಲುಸಂ । ಭರಿತ
ನೆನಾರಾಯಣೋಪನಿಷತ್ತುಘೋಷಿಸಲೂ ।। ಅರಿತವರಲಜ್ಞರಲಿವಿ
ದ್ಯಾಂ । ಸರಲಿವೂಪ್ಷಸ್ವಪಚಗೋಚರ । ತುರುಗಹರಿಮಯಪಂಡಿತಾಃ
ಸಮದರ್ಶನಾಯನಲೂ ।।೨೧।। ನಿತ್ಯವಸ್ತ್ವನಿತ್ಯವಸ್ತುವು । ಸತ್ತು
ೇಹರಿಮಯವುತದ್ವಿತ್ಸತ್ಯವೆನಿಪಾಸತ್ಯವೆನಿಪಾಸತ್ತುಹರಿಮಯವು।।
ಪ್ರವೃತ್ತಿವರ್ಜಿತವೃತ್ತಿಸಯ್ಯುತ । ಚಿತ್ತುವೇಹರಿಮಯವುಸ್ವಜ । ಗತ್ತು
ಹರಿಮಯವಮೃತಚೈವಮೃತಿಶ್ಚಸನ್ಮತಿಯಿಂ ।।೨೨।। ತೋರುವುದುಹ
ರೂಪತೋರ್ಕೆಯ । ವಿಾರಿದಮುಹರಿರೂಪುಜ್ಞಾನದ । ಸಾರವೇಹರಿ
ರೂಪುಜ್ಞೇಯಾನಂದವುರಿರೂಪು ।। ಕಾರಣವುಹರಿರೂಪುಕಾರ್ಯವಿಕಾ
ಗಳುಹರಿರೂಪುಭುವನಾ । ಕಾರವೇಹರಿರೂಪುಸರ್ವಂಬ್ರಹ್ಮಶ್ರುತಿಮತ
।।೨೩।। ಎಲ್ಲನೋಡಲುಹರಿಯಮೂರ್ತಿಗ । ಳೆಲ್ಲಕೇಳಲುಹರಿಯವಾಕ್ಯ
! ಳೆಲ್ಲಿನಿಂದಡೆಬಂದೆಡೆಯಶ್ರೀಹರಿಯೆತನ್ಮಯವು।। ಎಲ್ಲಿಎಲ್ಲಾವಲ್ಲಮತ್ತೆ
ಲ್ಲಿಯುಂಹರಿಯಲ್ಲದನ್ಯವು। ದಿಲ್ಲವೈತಿಳಿನೇಹನಾನಾಸ್ತಿಪ್ರಮಾಣದಲೀ।।
ಂಡುಗಲಿಕೇಳದರಿನಿಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭುವನಾಕಾರದೊಳೆಪಿಂ । ಡಾಂಡವೆ
ಸುವಭೂತದೃಗ್ಗೋಚರರದಸಮುದಾಯ ।। ದಂಡಿಯಹಸಂಘಾತವಿದನ
। ಳಾಂಡನಾಯಕರೂಪಮೆನೆನೆಲೆ । ಗೊಂಡಭಾವನದಿಂಸಮಷ್ಟಿಯ
ಬ್ರದಿಬದುಕೆಂದ ।।೨೪।। ಭೂತವಂದನವೆಂನಿರೂಪಿಸಿ । ಪೂತನೆನಿಸಿದಕೃ

ಷ್ಣದೇವನು । ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲುದ್ಧಪನವಿಶ್ವಮೆತನ್ನರೂಪನೆನುತ ॥ ಆತೆರದ ಲೇನಿನಗೆನಿಯಮಿಸಿ । ದಾಶಿಶಯರಾಹಸ್ಯರಚನೆಯ । ಜಾತ ರಿಯುಮಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಸಂಸಿದ್ಧನಾಗೆಂದ ॥೨೬॥ ಇದುವೆಸಹಜಸಮಷ್ಟಿವೆಸರೊ೦। ದಿ ದಸಮಾಧಿಯುಸೊಬಗುಮೇಣೀ । ತುದಿಯಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯಾಶ್ಚರ್ಯವ ನುವಿಸ್ತರಿಪೇ ॥ ಅದುವೆಕೋಟಿಯಲೋರ್ವಮಹಿಮಂ । ಗೊದಗುವುದು ನಿರ್ವಿಘ್ನಸಾಹಸ । ದದುಭುತವನೇಪೇಳ್ವೆಕೇಳನ್ನದರಸಂಗತಿಯಾ॥೨೭॥ ಇಂತೆಸವನಿರ್ಮಲಸಮಷ್ಟಿಯ । ನಾಂತುನಿರ್ವಹಿಸುತಲಿಸುಮತೆಗೆ । ನಿಂತ ಪರಮವಧೂತಚಕ್ರೇಶ್ವರನಹೃದ್ವೃತ್ತಿ ॥ ಸ್ವಾಂತಸುಖಬೋಧೆಯುಲಡಂ ಗುತ । ಲಂತುಕರಗಿದಕರಣಸುಪ್ತಿಗೆ । ನಿಂತನಿಶ್ಚಲವುದುವೆಪೂರ್ಣಸ ಮಾಧಿಯೆನಿಸುವದೂ ॥೨೮॥ ಸುಧೆಯುನುಂಡಸುರೇಶ್ವರಗೆಸೊಂ । ಪೊದ ವಿದಂದನಿಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಾ । ಭ್ಯುದಯಸುಖಮುದವೇರಿಬಂಪುಳಿಯಿಂದ ಲೋಲಾಡೀ ॥ ಮುಡಿತದಿಂಹವಿಯುಂಡಘೃತಚಂ । ದದಿತದಾಕೃತಿಯೊ ಡೆದುಮೆರದಿರ ! ಲದರಿನಿಂಪೊರವಾಸನೆಯಚೇಷ್ಟೆಗಳಡಂಗುವವು ॥೨೯॥ ತೆರೆಯುಡಂಗಿದನಿಶ್ಚಲನಸಾ ! ಗರನಪರಿಸಂಕಲ್ಪವಸರಿನ ! ಕರಗವುಡು ಗಿಗನೆನಹಿನಾರ್ಣವಮೆನಿಸಿಬೆಳಗುತಲೀ ॥ ಪಿರಿದುನದಿಯುಂದಾಂಟಮಿಗೆ ಕೆಡ । ದಿರುನನಾವೆಯಹಂಗಿನಂದದಿ ! ಕರಣತನುಪ್ರಾಣಾದಿಸಂಘಿತ್ಸಾಕ್ಷಿ ತಾನಾಗಿ ॥೩೦॥ ಅಲೆವಘಾಳಿಯಘಾತದಿಂತರ। ಗೆಲೆಯುಪರಿವಂತನಿತುವಾ ಸನೆ । ಯುಳಿದುಮಿಗೆಪಾರಬ್ಧಪರ್ಯಟಣಕ್ಕೆತನುವಿತ್ತು ॥ ತೊಳಪುಗನ್ನ ಡಿಗವಸುಮುಚ್ಚಳ । ದೊಳಗೆಬೆಳಗುವತೆರದಿಸ್ವಾಂತಃ । ಕಳೆಯುಲೆಪೊಳ ವಿತ್ತಲೊಲೆದಾಡುವನುಜಡನಂತೆ ॥೩೧॥ ತುರುಗಿರುವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೊ ಹನ । ಕರದಮಾಯಾಮಹಿಮೆಗಳಿಗ । ಚ್ಚರಿವಡದುಬೆರಗಿತಿದನೆನೆಮ ನತೆಯುನಳವಡಿಸೀ ॥ ಧರೆಯುಪಾತಕಜನರಬುಷ್ಟಾ । ಚರಣೆಯಿಂಬಾ ಸಿಸಿರೋವೆಫೆ । ಗೊರಲೆಚರಣದಿಮೆಟ್ಟಬೇನೆಯಪರಿವೊಲಡಿಇಡುತ । ಮರಳನೆಂಬೆಳದಾಡುವರ್ಷಿಕ । ನೆರವಿಯಿಂದೊಳೆರದುಪ್ಪೊಬ್ಬೆ । ದ ಬಿದಟ್ಟಪಕಷ್ಟನಿಷ್ಟುರಜನರಬಳಸಿಂದೆ ॥ ಜರಿವುತಿವನತಿಭ್ರಷ್ಟನೆಂದ ಬ್ಬರಿಪಕರ್ಮಠಜನರಕೃತಕದ । ಶರಕಭೇದ್ಯದಸೆಹನದೊಜಾಂಗಿಯು ಲಂಕರಿಸೀ ॥೩೨॥ ಮೂಕನಂದದಿಚೆರಿಸುತಿಹಜಗ । ದೇಕಪೂಜ್ಯನನರಿದ ಕೆಲರುಪಿ । ವೇಕಿಗಳುಕೃತಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕಗಳೊಲವಿನಲೀ ॥ ಜೋ ಮಿಗುಲಾಥರಿಸಿಪೂಜಿಸೆ । ನಾಕಭೋಗದಸಿರಿಯನೆಸಗುವ । ಲೋಕಪ

ಮದನಾದಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯುತಮೆರವ ॥೩೪॥ ಧರೆಯೊಳನಿಬರಿಗಂಧಕಾ
ರವ । ಪರಿಮುಜಾಗ್ರತೆಯಹುದುವನ್ನಾನಿಗೆ । ಪರಿಕಿಸಲುತದ್ಬಾಹ್ಯಲೋ
ಕರಿಗಂಧಕಾರವಲಾ ॥ ಪರಿವಿಷಯದಬ್ರಹ್ಮಸಮರಸ । ನಿರತನಾಮದ
ಲಿಂದಸನ್ಮತಿ । ಯರಿವೆಸಂಯಮಿಯಾನಿಶಾಜಾಗರ್ತಿಯೆಂದಿರಲು ॥೩೫॥
ಮಧಿಸಿಮಸ್ತಕಮಧ್ಯಭಾಗ । ಸ್ಥಿತದಚಂದ್ರಾಮೃತವನಸೇವಿಸಿ । ಸತತ
ಸೊಕ್ಕಿದಲಂಬಿಕಾಯೋಗಿಗಿಳಪರಿಯಂತೆ ॥ ಸುತನೆಮನ್ಮನಿವೆರದಶಾ
ಬ್ಯೋ । ನ್ನತಿಯಪರವಶದಿಂದವೇಹಾ । ಯತನಮರವೆಡೆಯಾಡುತಿಹಜ
ನವಿಸ್ಮೃಯಂದಳೆದು ॥೩೬॥ ಸನ್ನುತಿಪಸಾಗರದಸಂಪರಿ । ಪೂರ್ಣಜಲ
ದೊಳ್ಳೈರದನದಿಗಳಿ । ಗಿನ್ನು ಪುನರಾವೃತ್ತಿದೋರದತೆರದಿಹೃದ್ವೃತ್ತಿ ॥
ಉನ್ಮನಿಯನಾಶ್ರಯಿಸಿಮರಳದೆ । ತನ್ಮಯದಲೊಪ್ಪಿಹುದುಸನ್ಮತಿ ।
ತನ್ಮನೋವಿಲಯಾಂತಿವಿಷ್ಣೋಃಪರಮಪದವೆನಲು ॥೩೭॥ ಇತರಭಾವನ
ಮಡಗಿಬ್ರಹ್ಮೋ । ನ್ನತಿಯಬೆಳಗೆಯಸೂರಗಿಲಾಡುವ । ಪತಿತಪಾವ
ನಮೂರ್ತಿಇಪ್ಪೆಸೆಯಲ್ಲಿಹರಿಹರರೂ ॥ ಸತಿಗಳಿಂಸಹಿತದಲಿಚಕ್ರಾ । ದ್ಯ
ತಿತರಾಯುಧಮಿಡಿದುಬರುತಿಹ । ರತಿಮುಖದೆಳೆಗಂಧಿನೋವಿನಲೆಳಲು
ಗೊಂಡಂತೆ ॥೩೮॥ ಬಿರಿದುಯೋಗಕ್ಷೇಮವಹಮೆಂ । ದಿರಲುತತ್ಪರಿಪಾಲ
ನಾರ್ಥದಿ । ಬರುವರಿದ್ದೆಸೆಯಿಂದಲೆಡೆಬಿಡಿದಾಮಹಾತ್ಮಕನ ॥ ಮರುಳಿಡಿ
ಮುಕ್ಕೃಷ್ಣನನುಯಾದನ । ತರುಣಿಯರುಚಿರಿಪಂತೊಲಿದುಮನ । ಕರದ
ನೋಲೈಸುವಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳಸೊಬಗಿಂದೆ ॥೩೯॥ ಭೋಗನಿರುತದಿತೂ
ಸ್ಯಸುಖಸಂ । ಭೋಗಮಂನರಿಯದುದರಿಂದೀ । ಯೋಗಿವರನಪದಾಬ್ಜ
ಮಳಿತಸ್ನಾನಮಂಬಯಸೀ ॥ ಯಾಗಸದಿನಿಳಿತಪ್ಪಮಿಂಚಿನ । ಸೋಗೆ
ಮಂದದಿಪೊಂಚಿಮಿಂಚುವ । ವೇಗದಿಂವ್ಯೋಯಾನುತಿಹದೇವತೆಗಳಿಂಸಹಿ
ತ ॥೪೦॥ ಉನ್ಮನಿಯಲಯಭಾವದಿಂದಮ । ನೋನ್ಮನಿಯನಾಯಮವುಹ
ತುನಿಪಕ್ಷ । ತ್ರ್ಯೇನ್ನತಿಯವಾಕ್ಯಾರ್ಥವಂತಾನಂದಮಯನಾಗಿ ॥ ಇನ್ನು
ಪ್ರಜ್ಞಾನಂದಘನಮೆಂ । ದನ್ನುಮಾನಂದಪನೆಬ್ರಹ್ಮಮು । ದನ್ನುತಮಸುರು
ತನಿಗಮದರ್ಥದಪರಿಯಲೆಸದಿಹನು ॥೪೧॥ ಹಿಂದಣಾನೃಪಯೋಗಿಜಡ
ಭರ । ತೇಂದ್ರದತ್ತಾತ್ರೇಯಶುಕಯೋ । ಗೀಂದ್ರಕಪಿಲರುವಾಮದೇ
ವರತೆರದಿಚರಿಸುತಲಿ ॥ ಸಂದುಪೂರ್ಣಾನಂದತೃಪ್ತಿಗೆ । ಮುಂದೆಸುಜಗ
ದಾಕೃತಿಯುತ । ನ್ನಂದದಿಂಕಾಣುತ್ತಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯುತಮೆರವ ॥೪೨॥
ಇಂತುಪರಮಾನಂದದೋಳ್ಲಯ । ವಪ್ಪಾಂತಕರಣಮಿದೇಹಮೋಹ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಂನೆಗೊಳ್ಗಿತ್ತಿಸತ್ತಿತ್ವಾನುಭವದಲೀ ॥ಹಿಂತುವುಂದೊಳಹೊ
ರಗುಕೇಳ್ಕೆ । ಲಂತರಾಂತರವನುಡುಗಿಸ್ವದಿ । ಶಾಂತಿಯೊಂದಿದನಿಜ
ಮಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಯೆನಿಸುವುದೂ ॥೪೩॥ ಚೆದುರಶಿಳಬೋಧಿಸುತಶಿಷ್ಯ
ರ। ಹೃದಯತಾಪವಪರಿವಗುರುವ । ದ್ವಿಧಸಮಾಧಿಯನಿಂತುಶ್ರವಣಂ
ಗೊಳಿಸಿಬಳಿಕದರ। ವಿಧಿಯಲೇಮನನದಿನಿಧಿಧ್ಯಾ। ಸದಲಿನಿಲಿಸುತಉನ್ಮ
ನಿಯುಸ೯ । ಖ್ಯದಲಿಛಿನ್ನಭ್ರಾಂತಿಯಂಕಡೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದ॥೪೪॥ ವಸು
ಮತೀಸುರತನಸುಕ್ರದ್ಧಾ । ರಸಭರಿತಶರಧಿಯಲಿಪ್ರಶಿಬಿಂ । ಬಿಸಿದಮ
ಹುಸುಪ್ರೇಮರವಿಸುಜ್ಞಾನಕರಣಗಳೂ । ಪ್ರಸರಿಸುತಸಜ್ಞನಭುವನತಾ।
ಮಸನಕಡೆಗೊಳಿಪಂತೆನೀವುಂ । ದೆಸಗೆಮತನಿಜಶಿಷ್ಯಗನುಮತಿಇಂತು
ಪನ್ನಿಸುತ ॥೪೫॥ ನಿನಗೆಪ್ರಿಯೆಯಿಂದಿತ್ತಜ್ಞಾನಾಂ। ಜನದಬೀಜವಿನ್ನು
ಸದ್ಭಾ । ವನದಸಜ್ಞನಭೂಮಿಯಲಿನೀಬಿತ್ತಿಪರಸುಖದ ॥ ಘನವೆಳೆಯ
ಸಮಗ್ರದುಜನವಾ। ವನರಿಗುಣಬಡಿಸೆಂದುಕರುಣದಿ ।ತನಯನಿಂಗಾಸೀ
ರ್ವಾದಿಸಿಮತ್ತಮನಯದಮುದದೀ ॥೪೬॥ ಹರಿಯಪ್ರೇರಣದಿಂದೆನಿನಗಿಂ ।
ದೊರದಪರಮರಹಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮಾ । ದ್ಯರಿಗಗೋಚರವಿದುಕಣ್ಣಾನೀಚರ
ಮದ್ಯೆಹಿಕನು॥ ಧರೆಯೊಳನಿನ್ನಂತೆಘನ್ಯಾ । ತ್ಮರುಗಳಾರೈಕಂದಚಿ
ತ್ತ್ರವಿ । ನುರುಳಿಯಂತೆಡೆಯಾಡಿಪರಸುಖಿಯಾಗಿಬದುಕೆಂದ ॥೪೭॥ ಇದು
ಕಣಾಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂಬುದು । ಇದುವೆಪರಮಂಸೂರೆಗೊಂಬುದು ।
ಇದುವೆಡಾಂಬಿಕಜನರನಂಬದುಸಹಜಕೊಳಗಹುದು ॥ ಇದುವೆತಾಪತ್ರ
ಯವಸುಳಿಸದು । ಇದುವೆಕೃತ್ಕಲ್ಮಷವನುಳಿಸದು ! ಇದುವೆಕರ್ಮದಸ
ಸಿಯಬೆಳಸದುಪೇಳ್ವಕೇಳ್ವರಿಗೇ ॥೪೮॥ ಇದುವೆಜಲ್ಮದಜಡರಕಳೆವುದು।
ಇದುವೆಶೋಕದವೊಳೆಯತುಳವುದು । ಇದುವೆಕೋರ್ಕೆಯಕಣ್ಣಕಳೆ
ವುದುಶ್ರಮವನಟ್ಟುವುದೂ ॥ ಇದುವೆಭವರುಜೆಗಳನುಕೊಲುವುದು ।
ಇದುವೆಮಾಯಾಕೃತವನೆಲುವುದು। ಇದುವೆಸುಜ್ಞಾನವನುಬಲಿವುದುಬರ
ವಸುಜನರಿಗೇ ॥೪೯॥ ಆರುವಿಧದಸಮಾಧಿಮಹಿಮೆಯ । ನಾರುಭಕ್ತಿಯ
ಲೋದುತಿಹರವ । ರಾರುವರ್ಗದಮಲವನಿನುದುತಮುವಡಂಗುವುದು
ಆರುಭಾವವಿಕಾರವುಡಗುತ । ಲಾರುರುಕ್ಷದಫಲವಿಡಿಸಿವೇ । ಲಾರು
ಧದೂರ್ಮಿಗಳಲಂಟಳಿಸುವುದುಸಿದ್ಧವಿದು ॥೫೦॥ ಶ್ರವಣದಿಂಪಾತಕಕ
ಲಂಗಳು । ನವದುಪೋಪವುಮನನಗೈಯಲು । ಜನನಜಂಜಡವಿಗದುಭ
ಕ್ತಿಯುನೆಸಗಿಭಾವಿಸಲು ॥ ಶಿವನಲೋಕದಪದವಿಯೊದಗುವ । ದವಿರಳ

ಸಾಧಿಸಲುಸಾಯುೂ | ಜ್ಯವೆಕಣಾಪದವಾರ್ಥನಿರ್ಣಯುವಣ್ಣುಗತಿಳಿಯು೦
ದ ||೫೧|| ಈಮಹಿಯುಲಾರವರಕೋರ್ಕೆನು | ಕಾಮದಿಂಬರದೋದಿಕೇಳ
ಲು | ಹೇಮವನಿತಾವಸ್ತುವಾಹನಪುತ್ರಪೌತ್ರಚಯು || ಭೂಮಿಗೋ
ವ್ರಜವಿದ್ಯವಮಹಿಪರ | ಪ್ರೇಮಶುಭವರ್ಚಸ್ಯದ್ಭುತನು | ನೇಮಪೂರ್ಣಾ
ಯುಪ್ಯಕೀರ್ತಿಗಳೊದಗುತಿಹವೆಂದ ||೫೨|| ಬಂಧನವಕಡೆಗೊಳಿಸದೋ
ದುಗ | ಳಂದಶ್ರಮಿಸಲದೇನುಕ್ಷುಧೆಯಂ | ಸಂಧಿಸದಪಿರಿದಡಿಗೆಗಳನನು
ಗೈದುಫಲವೇನೂ || ಕಂದಕೇಳೈಷಟ್ಸಮಾಧಿಯು | ನೊಂದಿರಲಿವಾಚಿ
ಸಲಿಕೇಳಲಿ | ಸಂಧಿಸಲಿಶ್ರದ್ಧೆಯನುಕರ್ಮದತೊಡರಬಿಡಿಸುವುದೂ ||೫೩||
ಕ್ಷಿಪ್ರವನ್ನಿಯುಪಿಡಿಯೆಸುಡುವುದು | ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವುಮುಟ್ಟದೆಸವಿಗಾ |
ಪಪ್ರವೇಶವಸಾರಲುಷ್ಣದಿಚಳಿಯುಕೊಲುವಂತೆ || ಈಪ್ರಬಂಧಾಜ್ಞರೇ
ಮು | ಕ್ತಿಪ್ರವರ್ತಕರೋವಿತಿಳಿಗೊಳು | ವಪ್ರಚಾರದಿಮರವೆಯುಡಗು
ತ್ತಿರಿವುಜನಿಸುವದು ||೫೪|| ಕಳಿತವನ್ನಿಯುಭಜಿಸೆವ್ಯಾಪ್ತದ | ಛಳಿಯು
ಕೊಲ್ಲುವವೆನಲುಬಾರಿಯು | ಬಳಕೆಯುಲಿನಿಸ್ಸೇಷಮುಪ್ಪದೆಹಿಮದಗಾಢತೆ
ಯುೂ || ತಿಳಿಯೆವೇದಾಂತದಸಮಾಧಿಗ | ಳಳವನಿಶ್ರೇಯಸನನೊದಗಿಸು |
ಲುಳಿದಪೂರ್ವತರ್ಕನೆಯುಶಾಸ್ತ್ರದಲಹುದೆವಿಜ್ಞಾನಾ ||೫೫|| ಶಿಲೆಯುಕಡಿವ
ತೆವಜ್ರಘುವನನ | ಬೆಳಗುವಡೆಮಾರ್ತಾಂಡದೈತ್ಯರ | ಕುಲವಸವೆಯು
ಲುವಿಷ್ಣುಕ್ಷತ್ರಿಯುವಧೆಗೆಭಾರ್ಗವನು || ನಳನುಪಾಕಕ್ರಿಯೆಗೆಸತ್ಯದ |
ಬಳಕೆಗಂಧರ್ಮಜನುಕರ್ಮವ | ಕಳಚುವಡೆವೇದಾಂತಜನಿತಸಮಾಧಿಮುತ
ವೆಂದ ||೫೬|| ಪ್ರಣತೆವ್ಯಷ್ಟಿಸಮಾಧಿವರ್ತಿಯು | ವಣಿತೆನಿಶ್ಚಿತಮಹುದು
ತ್ರೈಲದ | ಗಣನೆವೈಲಕ್ಷಣಕೆವನ್ನಿಯುಬೆಡಗುನಿರ್ವಿಷಯು || ಆನಿತುಂಸಮು
ರಸುದಲೆರಗಿಸಿ | ದನುವೆಸಾಮಷ್ಟ್ಯಕವುದೀಪದ | ಘನವೆಳಗಿನಂತೆಣಿಸು
ಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಸಡಗರವ ||೫೭|| ಕುವರಕೇಳೈವ್ಯಷ್ಟಿನಿಶ್ಚಿತ | ಶ್ರವ
ಣಸಂಗತಮಹುದು | ನಿರ್ವಿಷಯುವುವಿಲಕ್ಷಣವೆರಡುತಿಳಿಮನದಲಿಸಯ್ಯೋ
ಗಾ || ತವೆಸಮಷ್ಟಿಸಮಾಧಿಪೂರ್ಣಗ | ಳವುನಿಧಿಧ್ಯಾಸದಲಿಸಯ್ಯುತ |
ಮವಿರಳದಲಿಂತರಿದುಭಜಿಸೆಲೆಧನ್ಯನೀನೆಂದ ||೫೮|| ಈಸೊಬಗಿನಿಂಮರ
ರನೈದಿ | ದ್ಯಾಸಮುನನಶ್ರವಣಮುಲ್ಲದೆ | ವಾಸುದೇವನನೆಲೆಯನೈದಲಸಾ
ಧ್ಯವನ್ಯದಲೀ || ದಾಸಿಯಾರ್ಯೈಕೆಂಮಲಿಜನನಿಂ | ನೋಸರಿಸುವನಮತ
ರನೇರದೆ | ನೀಸತತಮದ್ವೈತಭಾವವಸಾಂತುಭಜಿಸೆಂದ ||೫೯|| ಶಬ್ದ
ಮಂಬಗೆಗೊಳಲಖಂಡನ | ಪ್ರೌದ್ಧಲಿಪ್ಸಗೆಸಾನಸದವಿಯು | ಲರ್ಥಭಾಗ

ಮನಾನುಪಮೆಮುತ್ತಿಳಿದಕರ್ಮಫಲ ॥ ಗದ್ದುಗೆಯುಭೂಮರಮಮಚ್ಚಿದುದು ದ್ದರಿಸುವಂದದಲಿಮಾಂಛೆಯು ! ಸಿದ್ಧಿಯುಪ್ಪದೆದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಂದಿಗಳಿಂ ದ ॥೬೦॥ ಬಾಲಕೇಳಿದರಿಂದನಿನಗೆನೆ! ಪೇಳಿದತಿಗುಹ್ಯದಲಿಸಂಬುಗೆ॥ ದಾ ಳಿಮಾಜ್ಞಾನಕಾಯಗಳಲದ್ವೈತವನೆಬಳಸೀ ॥ ಶೀಘ್ರದಾರಿಯುಶಾಸ್ತ್ರನಿಚ ಯದ । ಬೇಳುವೆಗೆಬೆರೆಯುಡಮೃತಾನ್ನೈ । ಕಾಲಪಥಮಹಷಟ್ಸಮಾಧಿಯು ನೈದಿಬದುಕೆಂದ ॥೬೧॥ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮತಮ್ಮಪದಯುಗ । ನೆನಹೆ ಸಕಲೇಪ್ಸಿತವನೊದಗಿಸ । ಲೆನಗೆಸಾಧನವೇಕೆಬೇರಿನ್ನೊಂದುಬಳಿಕೆಯು ಲೀ ॥ ಘನಕೆಘನಪಾವನಕೆಪಾವನ । ಮೆನಿಪತಮ್ಮಯದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ ಯು । ನನುವಿಡಿದುದೇಸಾಕುಬೇರಿನ್ನೊಲ್ಲೆಸಾಧನವ ॥೬೨॥ ನಾಲಿಗೆಗೆನ ಮದಡಿಯುಕೀರ್ತನೆ । ಕೇಳಿಸಲಿಶೃತಿಗಳುಸುಚೇತನ । ನಾಲಿಸಲಿಕಂಗಳು ಸುಮಿಗ್ರಹಮುಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೀ ॥ ಮೇಲೆಕರಗಳಗೊದಗಲಿಘೃವಿ । ಕಾಲ ದರ್ಶನೆಚಿತ್ತರಮಿಸಲಿ । ಸೀಲದಿಂದಮೆದಿವ್ಯಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯುಡೆಬಿಡದೆ ॥ ಆನಿತುಸಾಧನಮಿರಲುಸಾಕೆ । ನ್ನೆನಗೆಬಳಿಕೊಂದಾಚರಣೆಯುಂ ! ನೇಣಿ ಕೆಗೊಂಬೆನೆಕಂಡಕೂಪವಿಕೆಡಮರೇತಿಳಿದು ॥ ಜನರಪರಿಪರಿದೂಷ್ಯಬೂ ಷ್ಯಮ । ನೆನವೆನೇತಮ್ಮ ತ್ರಿಯುಸಂಭಾ । ಮನದಬಲುಹಿರಲಾಮಘಯುಮೇ ಕೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ॥೬೪॥ ಈಪರಿಯನುತಿಗೈದುಧ್ಯಾನಾ । ಲಾಪಮಂಹೃತ್ಪ ದ್ಮದಲಿಬಿಚಿ । ಧ್ಯಾನಮೂರ್ತಿಯುಶರೆವಿಡಿದುತದ್ಭಾಸ್ಯತೆಯನೋಹಿಸೀ ॥ ಶ್ರೀ ಪರಮಘನನಿರವನಿ । ಲೇಪಮಹಾಘನಹುಚ್ಚಗಗನಸ್ವ । ರೂಪನೆಂಬ ರಿಮಿಂಗೆಗಗನಾನಂದಗುರುಪ್ರೇರೆದ ॥ ... ... ॥೬೫॥

ಮಂಗಳಂಶ್ರೀತಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ ॥ ಮಂ ಗಳಂಮಿರಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂದತ್ತಾವಧೂತಗೆ । ಮಂಗಳಂಆನಂದನಾಥಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನಾಖ್ಯಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಪದ ಯುಗಕೇ ॥ ॥೬೬॥ ... ...

ಹರಿಃ ॥ ಹರಃ ॥ ಓಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅಖಿಲಾ
ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ । ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ । ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ
ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ । ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ । ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ
ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ । ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ
ಸಮಷ್ಟಿಪೂರ್ಣಸಮಾಧಿಸಾಧನಯೋಗೋನಾಮ ಸಃ
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೦೮೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ಕೋಶಪ್ರತಿಕೋಶ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವಿಚಾರನಿರ್ಣಯ । ತುರಿಯಕೋಶವಿ
ಭಾಗಲಕ್ಷಣ । ಕರವಪ್ರತಿಕೋಶಗಳನಿರ್ಣಯವರುಹಿದನುಸುತಗೇ ॥ಪ॥
ಭೂತಪಂಚಕದಿಂದನಾಲ್ವಿಧ । ಜಾತಿಕಂಗಳಸೃಜಿಸಿನಾನಾ । ಜಾತಿನೀತಿ
ರೀತಿಗಳವಿಸ್ತರಿಸಿಲೋಕದಲೀ ॥ ಕೌತುಕವತೋರುತಲಿಸರ್ವಾ । ತೀ
ತನಾದಾರೂಥಮೂರ್ತಿಯು । ಭೂತಭೌತಿಕಜಾತಪ್ರಾಣಿಗಳಂತರಿಸಿರೆಂ
ದ ॥೧॥ಬಾಯಿಮಾತಿನದಾಯದೊಳುತನು । ಗಾಯಿತೆಂದೇಹಂಕರಿಸಿಗುರು
ರಾಯವಚನವವಿಚಾರಿಸಾಧನದಾಯಪರಿಯದಲೇ ॥ ಕಾಯಸುಖಗಳಿಗೆಳಸ
ರುಹೋ । ಬಾಯುವರಿಯದಂಗೊರೆಯುದಿರು । ಮಾಯಹರಚಿತ್ಕಾಯು
ನಗುರುರಾಯವಚನವನೂ ॥೨॥ ಬಾಯುಮಾತಿನಬೇಳವೆಗೆಮನ । ದಾ
ಯಗೊಡದಾವಾಗಸುದ್ನರು । ರಾಯಪೇಳದನ್ಯಾಯವನನೋವಾಖ್ಯ
ಯುತಲೀ ॥ ಕಾಯಭೋಗವನುಳಿಯುತಾವಗ । ಮಾಯಹರತಾನೆಂಬ
ಳವಿನ । ಜ್ಞೇಯಉಳ್ಳವಗರುಹಿತೀಗುರುರಾಯವಚನವನೂ ॥೩॥ ತನ
ಮತಿಳಿಸೈಷಟ್ಸಮಾಧಿಯು । ಮನನವಾಯಿತೆನಿನಗೆಕೇಳಿ । ನ್ನನಘಕೋ
ವಿಭಾಗಪ್ರತಿಕೋಶಗಳನಿರ್ಣಯದ ॥ ಘನವಿವೇಕದಸಾರಸಂಗ್ರಹ ।ವೆಸಿ
ದರ್ಥವಿಚಾರತತ್ವವ! ನಿನಗನುಗ್ರಹಿಸುವೆವುಕೇಳನ್ನನನಯದಲೆಂದ॥
ರುಣಕೇಳ್ವಾದಾದಿಜಾನೂ । ದನಕಪೃಥ್ವಿಸ್ಥಾನವೆನಿಸೂ । ದರಿವುದಾ
ಶನ್ವಾದಿನಾಭೀಸ್ಥಾನಪರಿಯಂತ ॥ ಇರುತಿಹುದೆಜಲತತ್ವಬಳಿಕಾ । ಪ
ಮೆನಾಭೀಕಂಠಪರಿಯಂ । ತರವುತೋರೂದನಲತತ್ವಾಯತವದಲ್ಲಿಂ
॥೪॥ ವೇಲೆಭೂಪರಿಯಂತಲೀಲಾ । ಜಾಲದಿಂದಹುದನಿಲನಲ್ಲಿ। ಮೇ
ನೋಡಾಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಾಂತದಿವಾಕಾಶ ॥ ಮೂಲತತ್ವವಿದಹುದಿವಗ
ೞೇಳ । ಬಾಲಕೇಳ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಷಟ್ಕಸು । ಮಾಳರಾಜಿಸುತಿಹುವು
ಟ್ಕಮಲಗಳಪೆಸರಾಂತು ॥೬॥ ಷಟ್ಕಮಲಷಡ್ವರ್ಣಕರ್ಣಿಕೆ। ಷಡ್ವಿಧ
ಡಾಕಾರದೈವತೆ । ಷಡ್ವಿಧವುಷಟ್ಸೈಕ್ತಿಲಿಂಗವುಸ್ಥಲವುಸದಾಖ್ಯಾ॥
ಲೆಯುಷಡ್ಭಾವಅಂಗವು । ಷಡ್ಮುಖವಷಡುಹಸ್ತತೃಪ್ತಿಯು। ಷಟ್ಪ
ರ್ಥವುಭಕ್ತಿಷಟ್ಫಲಪದವನಿಯ್ಯುವವೂ । ೭ ॥ ಆದಿಆಧಾರಾದಿಗಳಗ
ಯು । ಮೋದದಿಂದಳನಾಲ್ಕುಮೂರೆರ ! ಡಾದದಳದಶದ್ವಾದಶವುಷೋ
ಶದ್ವಿದಳಗಳಲಿ ॥ ವಾದಿಸಾಂತವುಬಾದಿಲಾಂತವು ! ಡಾದಿಫಾಂತವುಕಾದಿ

ಶಾಂತನು| ಆದಿಅಂತವುಹಂಕ್ಷಕಾರಗಳಾದವಿರುತಿಹವು ||೮|| ಮೇಲೆತೋ
ರುವಚಕ್ರತ್ರಿತಯವ | ಬಾಲಕೇಳ್ಳೈಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವ | ಮೇಲೆಶಿಖಪಶ್ಚಿಮ
ದಚಕ್ರದಿಲೀಲೆಯಿಂಕ್ರಮದಿ || ಬಾಳದಳಸಾಹಸ್ರತ್ರೈದಳ | ಕೀಲಕವ
ದೇಶದಳಕನುಲಗ; ಳೇಳಿಗೆಯುಲಿಹಜ್ಯೋತಿವರ್ನ್ನವಿಶಾಲಮಹವರ್ನ್ನ ||೯||
ಅಸ್ತ್ರದರುಶನವರ್ನ್ನವಲ್ಲಿಯೆ | ಲಿಪ್ತವಾಗಿರುತಿಪ್ಪವಲ್ಲಿರು | ತಿಪ್ಪರಥದೇ
ವತೆಗಳಂತರಪರಮರಾಕ್ರಮದಿ || ಅಸ್ತ್ರಮಾಣದಬ್ರಹ್ಮವಲ್ಲಿಗು | ತಿಪ್ಪ
ನಾದವದಕ್ಷರಾತ್ಮಕ | ವಪ್ಪಗಣಿಸಲನಕ್ಷರಾತ್ಮಕಸಿಕ್ಕಬ್ದವಹುದು||೧೦||
ಇದುವೆನವಚಕ್ರಗಳನಿರ್ಣಯ | ವಿಧಸುತಿಹವಾಕೋಶಪಂಚಕ| ವಿಧವ
ಪೇನೆಂದೆನಲುಅನ್ನದಮದರಸದಲಾದೂ || ದದುವೆಸ್ಥೂಲಶರೀರವದು
ಸೊಂ | ಪ್ರದವಿದನ್ನದವೆಯದಕೋಶದ | ಪದವೆನಿಸುವುದುಲಿಂಗದೇಹ
ದೊಳೊದವಿಕೊಂಡಿರುವ ||೧೧|| ಪ್ರಾಣಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಸಮೂಹವು|ಸ
ನುರಾಗದಿಕೂಡಿಹುದೆಕೇಳ್ | ಪ್ರಾಣಮಯಕೋಶವೆನಿಪಬಿನ್ನಾಣವ
ಹುದಿನ್ನು || ಜಾಣುವೆಯಲರಿಪುನವುಬಳಿಕಾ | ಜ್ಞಾನಇಂದ್ರಿಯಪಂಚಕಂ
ಗಳುಮೇ | ಳನವದಾಗಲುಮನೋಮಯಕೋಶವನಿಸುವದೂ||೧೨|| ತ
ನಯಕೇಳಭಿಮಾನವಾದ್ | ಎನಿಸುತಿರುವೀಅಂತರೇಂದ್ರಿಯ | ವಿನಿತು
ಕೂಡಿಹುದಾವುದದುವಿಜ್ಞಾನಮಯವಹುದು || ವನಿತೆಮೊದಲಾಗಿರುವವಿ
ಷಯದ | ನೆನಹುಪ್ರಿಯಮೋದವುಪ್ರಮೋದಂ |ದಳೆದುಮೂರೊಂದ
ದುದಾನಂದಮಯಕೋಶವದೂ ||೧೩|| ಬಳಿಕಲೀವಿಜ್ಞಾನದಾನಂದ |ಮಯ
ಕೋಶಾತ್ಮಕದಹಮ್ಮನೆ | ತಿಳಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳಹಮ್ಮೆಂದೆಂಬಅನುಭವವ
ತಳೆದುಆತುಮನೆಂದವನೆತಾವ್| ತಿಳಿವರೆಂತೆಂದೆನಲುನೀಲೋ | ತ್ಪಲವಿ
ದೆಂದೆಂಬಲ್ಲಿನೀಲದಗುಣವಿಶೇಷದಲೀ ||೧೪|| ಚೆಲುವಮಾದುತ್ಪಲವುವೇ
ಕೆ | ಸಲುವದೆಂತದರಂತೆನೋಡಾ | ಸಲೆಕೃಶೋಹಮ್ಮೆನಲುಸ್ಥೂಲ
ತನುಬಳಿಕೆಯೊಡನೇ || ಬಳಿಕಶ್ರೋತಾಹಮ್ಮೆನಲದೇ | ಸಲುವದಂ
ಯದೊಡನೆಕೇಳ | ನ್ನೆಲವೊಧ್ಯಾತಾಹಮ್ಮೆನಲುಅಂತಃಕರಣದೊಡನೆ
ಕೂಡಿತಾನೇಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಂ | ಗಾಡಿತೋರಲುವೇದ್ಯಮದರಿಂ ! ದಾ
ಲಂತಾಹಂಕರವನಾತುಮಗೆಪಡಿಮಾಡಿ || ನೋಡಲಂತಾದೊಡೆಅಚೆ
ನ | ಗೂಡಿರುವಹಮ್ಮಿಂಗೆಬಾಂಹ್ಯಾ |ರೂಢವಿಷಯವನರಿವರಿಕೆತಾಕ
ಡುವವೆಯನಲೂ || ೬|| ಗೋಲುಬಿಸಿಲಿನದರ್ಪಣವುಳ | ಮೂಲೆಕತ್ತ
ಕಳೆಯುಪಂದದಿ | ಲೋಲಮತಿಕೇಳ್ಸೂಜಿಕಲ್ಲಿನಸನ್ನಿಧಿಯಲಿದ್ದ ||

ಸೂಜಿಯುಜಾಲಚೇಷ್ಟೆಯು ! ಶೀಲವಿಡಿದಿಪ್ಪಂತೆಆತುಮ | ಮೂಲವುೂ
ರ್ಯಸನ್ನಿಧಾನವಿಶಾಲಬಲದಿಂದೇ ॥೧೭॥ ಪರಮಚೈತನ್ಯಾತ್ಮರೂಪಾ |
ರುತಿರುವಪ್ರತಿಬಿಂಬತನ್ನೊಳ್ । ಬೆದಕಾರಣದಿಂದೆಜಡಮಾಗಿರುವ
ಶಂಕರವೇ ॥ ಅರಿದುಬಾಹ್ಯದವಿಷಯುವೆಲ್ಲವ | ಮರದುಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನದ
ಸಂ । ಚರಿಸಿತಾನಾಘನಸುಷುಪ್ತಿಯಲೆರಕವಾಗಿಹುದೂ ॥೧೮॥ ಕೆಲ
ವಾದಿಗಳನ್ನಮಯಕೋ | ಶವನೆಆತುಮನೆಂದುಪೇಳ್ವರು | ಕೆಲರು
ಣದಮಯುಮನೋಮಯುಮಾತ್ಮನೆನ್ನುವರೂ ॥ ಕೆಲವರಾದಿಜ್ಞಾನ
ಯುಕೋ | ಶವನೆಆತ್ಮನೆನ ತ್ತಬಗೆವರು | ಕೆಲವರಾನಂದಮಯುವಾ
ತ್ಮಹವೆನೆಪೇಳುವರೂ ॥೧೯॥ ಬಲ್ಲವರುಬಲ್ಲಂತೆಯುಕ್ತಿಗ | ಳಿಲ್ಲಿಪೇಳ
ನಲ್ಲುವುದಕೇ | ಳಿಲ್ಲಿರುವನಾತುಮನುಕೋಶಗಳೆಲ್ಲತೋರುವವೂ॥ಇಲ್ಲಿ
ಳಿಈಕೊಂಶಪಂಚಕ ॥ ವಲ್ಲಆತುಮನೆಂಬುದಿದುನಿಜ | ದಲ್ಲಿನೋಡ್ದೈಯಿ
ಪ್ರತಿಕೋಶಗಳವೇನೆನಲೂ ॥ ೨೦ ॥ ಮೇಲುಕೆಳಗಳಕಂಠಗಳವೇ |
ಳುದ್ವಿದಳಗಳೆಂಬಪೆಸರಂ | ದಾಳತೋರುವವಾಅಧೋಕಂಠಕೆತದೂ
ರ್ದಲೀ ॥ ನಾಳಪತ್ತಂಗುಲದಳತೆಯೊಳ್ | ತೋರುತಿರುವದದೂ
ರ್ಕಂಠವು | ಮೇಲೆಕೇಳನ್ನದಕೆಪತ್ತಂಗುಲದಳತಯೊಳಗೆ॥೨೧॥ಇರು
ಲಿಹುದಾಮೂರ್ಧ್ನಿಸ್ಥಾನಂ | ದೆನಿಪಸ್ತನಾಂತರವದಲ್ಲಿಂ ! ದರಿಯೆಕೆ
ಭಾಗಪಿಂಡಾಂಡವದೆನಿಸುತಿಹುದೂ ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಮೇಲ್ಗಡೆಯುಭಾಗಾಂ|
ರವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವದೆನಿಸಿತಾ ! ಕರಸಿಪೇಳಿಸಿಕೊಳುತೆಬಲುವೈಚಿತ್ರತೆ
ಲಿಹುದೂ॥೨೨॥ ಕರವೆರಡುಪಾದಗಳೆರಡುಕೂಡಿರು | ಶಿರುವದದೆತಾ
ಸ್ಥೂಲತನುವಿದು | ಪರಿಕಿಸಲ್ ಕಾತಾಲುಮೂಲದಕೀಲುಸಿದಶಿಶ್ನಾ ॥ ಪ
ವಪಾದಾಂಗುಷ್ಟನಾಲ್ಕಂ | ವೆರಸಿರುವದಾಲಿಂಗಕೋಶವು | ಪರಮಶ್ರ
ಯುಪ್ರಮಾಣನಿರ್ಣಯುವರಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದ ॥೨೩॥ ಎಂತುಕಂಠದ್ವಯುವು
ಾಭಿಗ | ಳಂತುತೋರುವಉಭಯನಾಭಿಗ| ಳಂತೊಅಂತಿರುತಿಹವುಹೃ
ಯುದ್ವಯುಸನಾಮದಲಿ ॥ ನಿಂತುನಾಭಿಗೆಮೇಗೆಕಂಠದ | ತಂತಸೂತ್ರ
ಕೆಳಗೆರಡುಚೋ ! ಟಂತಗದಲಿರುತಿಹವುಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲಿನೆಲಸೀ॥೨೪॥
ರಡುಹೃದಯುಗಳಿರವಭಾವಿಸಿ | ತಿಳಿಯೆಕಾರಣಕೋಶವೆನಿಸೂ | ದರ
ನೆಯುಸಾಮಾನ್ಯವಂಗುಷ್ಟಾರ್ಧಮಾತ್ರವದೂ ॥ ಎರಡೆನಿಪನಾಭಿಗಳ
ರಿಯಾಂ | ತರದಕೋಶವದೆನಿಸಿಕರಸೂ | ದರಿಪುದೈಪ್ರಮಾಣ್ಯವಿದು
ಾಲ ನೆಯುಧೆನಿಸುವುದೂ ॥೨೫॥ ರಕ್ತಪೀತದವರ್ಣಸ್ಥೂಲವು | ರಕ್ತಶಿತ

ಕಬುರ್ರವೆಸೂಕ್ಷ್ಮವು । ರಕ್ತಶಾಮಲಹಣ್ಣುಮಾವಿಯು । ಕಾರಣವಿ
ದಹುದೂ ॥ ಯುಕ್ತಿಯಿದುನಿರ್ಮಲಿನದಾಶಿತ । ಮತ್ತೆಕೃಷ್ಣವುತುರಿಯದೇ
ಹವು । ಉಕ್ತಕೃತಿದೇವಾಂಶದಲಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೋಚರವೂ ॥೨೬॥ ರಕ್ತಪೀ
ತೋಭಯಗಳವುಸಂ । ಯುಕ್ತದೊಳಕಾರಪ್ರಣವವಾ। ರಕ್ತಶಿತಕಬುರ್
ರದವರ್ಣಉಕಾರವೆನಿಸುವವೂ ॥ ರಕ್ತಶಾಮಲಮೇಳನಂಗಳು । ಮತ್ತೆ
ಮೇಲಣವರಮಕಾರ। ವ್ಯಕ್ತನೀಲಕೃಷ್ಣಓಂಕಾರವದೆನಿಸುತಿಹವೂ॥೨೭॥
ನಿರುತವೀತುರಿಯಾಕ್ಷರಂಗಳು । ಸರಸಿಜಾಸನಹರಿಯುಶಂಕರ। ವರಸದಾ
ಶಿವರೆಂದುಕ್ರಮದಿಂಕರಸಿಕೊಳ್ಳುವವೂ ॥ ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಿದು ! ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದೆವುನಿನಗೋಸುಗವುಇದ । ನರಿದವರಿಗೆಯುಬುದ್ಧಿನಿರ್ಮಲಕರವೆಸ
ಗುತಿಪದೂ ॥೨೮॥ ಗುರುಮುಖದೊಳೀನಾಲ್ಕುತನುಗಳ । ನಿರುಗೆಅರಿಯ
ಲುಸಿದ್ಧಿಯಾಹದು । ಪರಮದೇಶಿಕನಾವನವನೆಂತವನದೇನೆನಲೂ ॥ ಪರ
ಮಚಿನ್ಮಯರೂಪನಾಗಿಯೆ।ನಿರುತಶಾಂತಿಯನೈದಿತನ್ನಯ। ಶರಣುಹೊ
ಕ್ಕರಪೊರೆಯುಲೋಸುಗಕರುಣಮಯನಾಗಿ॥೨೯॥ ಮೂರುಘೇಹವಮೂ
ರುದೈವವ । ಮೂರುಗುಣಗಳಮೂರವಸ್ತೆಯ।ಮೂರುಜೀವರಮೂರು
ಸ್ಥಾನವಮೂರುವರ್ಣಗಳ । ಮೂರುಮಾತ್ರೆಯಮೂರುಶಕ್ತಿಯಮೂರು
ಕಾಲವಮೂರುವೇದವ।ವಿಾರಿರುವಪ್ರಣವಾರ್ಥಭಾವನೆವಾಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಗಳ
ವಿವರಭೇದವನರುಹಿಶಿಷ್ಯನ। ಭವದತಾಪದವನವಬೇಯಿಸಿ । ಅವಿರಳದ
ಪರಮಾತ್ಮನನಿರ್ಜದೊಳಗುದೋರಿಸಿಯೇ ॥ ಶಿವನನಾಡಿಯೆಬಿಡುವ
ನಾವನ । ನವಗೆನಂದನೆಗೈಯ್ಯುವಗೆಗುರು। ವವನೆಮಿಕ್ಕಾದವಗೆಕಾರಣ
ವಲ್ಲನೋಡೆಂದ ॥೩೧॥ ಎಲ್ಲವನುತಿಳಿದೀತನಿಂದಲಿ । ಅಲ್ಲಿಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯ
ಬಣ್ಣಗ। ಳೆಲ್ಲವನುಕಳದಲ್ಲಿಸ್ಥಾನಾತೀತನಾಗಿರುವ ॥ ವಳ್ಳಿತಾಗಿಹಶುದ್
ಪೀತನ । ನಲ್ಲಿಭಾವಿಸುತಿಲ್ಲವಾಗಿಯೆ । ಯುಳ್ಳದಾಗಿಯೆತೋರಿಮುಗುಳಿದಿ
ಲ್ಲವಾಗಿರುವ ॥೩೨॥ ತನಯಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯವರ್ಣಗ । ಳೆನುವಬಲ್ಲ
ನಾವನಾತನೆ । ಮನದೊಳೀಪರತತ್ವಭಾವಾರ್ಥವನುಕಂಡವನು ॥ ಅ
ಘಕೇಳೀಕೋಶಪ್ರತಿಕೋ । ಶಗಳಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷವರಿಯದೊ ॥ ಡೆನಿತುಸ
ಮರ್ಥ್ಯದಮಹಾಮಹಿಮೆಗಳತೋರಿದೊಡಂ ॥೩೩॥ ಲೋಕಡಾಂಬಿ
ನಾಗಿಇಲ್ಲದ । ಹೇಕೆಗಳನೇಕಲಿತುವಿಷಯಾ । ನೀಚವ್ಯಾಪಾರದಲಿ
ಹ್ಯಾಲಂಪಟಾದಿಯಲಿ ॥ ಶೋಕಮೋಹಂಗಳಲಿಬಳಲಿವಿ ! ವೇಕಶೂನ
ತೆಯಾದವನಿಗೆಯು ! ಏಕನಾಥನಚಿಂತನತಿದುರ್ಲಭವುತಿಳಿಯೆಂದ ॥೩

ತನವರತನವರಂಗಭೇದನೆ । ಅನುಭವಾಯುತನಾವನವದಾ। ತನಿಗೆಸರ್ವಾ
ತೀತದೂರಶ್ರವಣಮೊದಲಾದ ॥ ಘನತರವಸಾಮ್ಯಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹ । ವನ
ಗೆಶೇರೂದನುನಯುವುಕೇಳ್ । ನಿನಗೆನಾಪೇಳ್ವರುವಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯು
ನಿರ್ಮಲದ ॥೩೫॥ ಪೀತರೂಪವನರಿವನಾವವ । ನಾತಕೇಶವನೆಂಬನಾತಿನ।
ನೀತಿನಂಶಯವಿಲ್ಲದಿದುಪ್ರಖ್ಯಾತಿಶೃತಿಸಿದ್ಧಾ॥ ಭೂತಭೌತಿಕಜಾತಸೂತ್ರ
ಬದ । ಶೀತಿಯಂನರ್ತಿಸುವದೀಸೂತ್ರ । ಲಾತಿಶಯತ್ರಿಣ್ವಾರ್ಥವಿತಹಸ್ತ
ಪ್ರಮಾಣದಲಿ ॥೩೬॥ ಅರುಣಲೋಹಿತವರ್ಣವುಂಟಾ । ಗಿರುವಜಾಗ್ರ
ವಸ್ತೆಬಲದಿಂ । ದರುಹಿಸಿಯೆಕೊಳ್ವುವದುವೆಷ್ಟುಸ್ಥೂಲವೆನಿಸುವುದೂ ॥
ತರಳಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವಲ್ಲಿಯೆ । ನಿರುತಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಗೂಡಿಯೆ । ಬೆರಿಸು
ತಿಹುದಂಗುಷ್ಟಮಾತ್ರವುವೆಷ್ಟಯೆಂದೆನಿಸೀ ॥೩೭॥ ಧವಳವರ್ಣವದಾಗಿಲಿಂ
ಗದ । ತನುವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪದದರೊಳ್ । ಕುವರಅರ್ಧಾಂಗುಷ್ಟಮಾ
ತ್ರಪ್ರಮಾಣವೆಂದೆನಿಸೀ ॥ ಭವಕೆಕಾರಣವಾದಕಾರಣವದುತಪಸ್ಸಿನಸು
ಪ್ತಿಯೊಂದಿಯೆ । ಸವೆಯುದಿರುತಿಹುದಲ್ಲಸಿತವರ್ಣದಲಿನೆಲೆಯಾಗೀ ॥೩೮॥
ತನಯಅತಸೀಪುಷ್ಪಸಂಕಾ । ಶದಲಿತ್ರೀಣೀಮಧ್ಯರಂಗದಿ । ನಿನಗೆತ್ತೋ
ರುವನೊನ್ನೆಮಹಕಾರಣವದೆನಿಸುವುದೂ ॥ ನಿನಗೆನಾಪೇಳ್ದೀಮಹಾಕಾ ।
ರಣದವಳವರ್ಣಗಳಸಿತಪೀ । ತಗಳೆಉನ್ಮನಿಭಾವತುರಿಯಾವಸ್ಥೆಯೆನಿಸು
ವದೂ ॥೩೯॥ ತುರಿಯುಸಂಜ್ಞೆಯುಶರಿರಮಧ್ಯದ । ಲಿರುತಿಹದುವಾಲಾಗ್ರ
ಶತಶಾ । ವಿಗದಭಾಗಪೊಳರ್ಧಭಾಗಾರ್ಧಪ್ರಮಾಣದಲೀ ॥ ಯುರೆತದ
ರ್ಥದಿಮರವದದುತಾ । ನೆರೆನಿರಂಜನತತ್ವವೆನಿಸೂ । ದರಿದುತಿಳಿಯುಲುತ
ಕ್ಕದದುತಾಪರಮಪದವೆನುತ ॥೪೦॥ ಸರ್ವವರ್ಣದಿಕೂಡಿರುವದದು ।ಸ
ರ್ವವರ್ಣವಿವರ್ಜವೆನಿಪುದು । ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿಹದುಸರ್ವಕೆಯು
ಮೂರವಿದೂ ॥ ಸರ್ವಥನಿರಾಲಂಬವೆನಿಪುದು । ಸರ್ವಸಂಸ್ಥಾಪನದವನೆ
ಮುದು । ಸರ್ವವಾಚಕವಹದುವಾಚಕವರವೆನಿಸುತಿಹದೂ ॥೪೧॥ ಕೋಕ
ವದಭವಿಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣಗ । ಳೀಕನೀಲವುಪೀತವರ್ಣಗ । ಳೌಂಕಿಕೂಡಿದ
ಮಧ್ಯರಂಗದಿಜೋಕೆಯಿಂದಿರುವ ॥ ಏಕಪೀಠದಿಂದುಬೆಳಗಿವಿ । ವೇಕವ
ತವಾದನುಲಜೋತಿಯೆ। ಏಕತೆಯುಲಿಹಬ್ರಹ್ಮವದುಜಗದೇಕವೆನಿಸುವುದು।
ಇದರಸಾಧನವರವಪಕ್ಷಾ । ದ್ವಿಧಿಸುತಿಹೆವೈಮೇಲೆಮತ್ತಿ । ಲ್ಲಿದನುಬಲ್ಲವ
ರಾರೆನಲುಪೂರ್ವದಪುರಾತನರ ॥ ವಿಧಿಯುವಿಸ್ತರಿಸುವೆವುಕೇಳೈ । ಸದಮ
ಲನೆಅತ್ರೇಯುಮೊದಲಾಂಗೀ । ರಸನಗಕ್ಯರುಭಾರ್ಗವಭರದ್ವಾಜಭೃಗು

ರುಷಿಯು ॥೪೩॥ ವ್ಯಾಸವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಯು । ಲೇಸೆನಿಪವಾಶಿಷ್ಟ
ಮುನಿಪೂರ । ಸೂಸದಿರುವಉದಂಕಶುಕಶಾಕಲ್ಯಸಾಲಂಕ ॥ ಘೋಷಿ
ಸುವವರಸೂತಶೌನಕ । ವಾಸವಾರ್ಚಿತಗಾಧವಲಭೂಸುರಾರ್ಚಿತಗಾ
ರ್ಗ್ಯಗೌತಮಮರೀಚಿಮಾತಂಗ ॥೪೪॥ ವರಮೃಖಂಡಮುಕಣ್ವಕಶ್ಯಪ ।ಪರ
ಮರುಷಿಮಾಂಡವ್ಯಕೌಶಿಕ । ಪರಮಸಾಂಖ್ಯದಕಪಿಲಕಾತ್ಯಾಯನಕಮೇ
ಶರುಷೀ ॥ ಕರುಣಾನಿಧಿಕೇವಲದಧೀಚಿಯು । ಗುರುತರದದೂರ್ವಾಸಜಯ
ಮುನಿ । ವರದದತ್ತಾತ್ರೇಯರುಷಿಜಮದಗ್ನಿಜಾಬಾಲ ॥೪೫॥ ನೆರೆಪರಾಶ
ರಜನ್ಹುರೋಮ । ಜರುಷಿಪತಂಗಪತಂಜಲಿಯುಳಿ । ಪರಿಯಲೇಪೌಲ
ಸ್ತ್ಯಸಾನಂದನುಶತಾನಂದ ॥ ಪರಮಧನ್ಯಶತೋಪಧನ್ವಾ ।ದಿಗಳುಇನ್ನು
ಶ್ವೇತಮೊದಲಾ । ಗಿರುವಯೋಗಾಚಾರ್ಯರೊಳಗೆಸದಾಮದಮನಾರ್ಯ ॥
ನೆನಹುನಿಂದಸಹೋತ್ರಕಂಕನು । ಮನನವಹಲೋಕಾಕ್ಷವರ್ಯನು ।ಚಿ
ನುಮಯನುದಧಿವಾಹಜೀನಿಷತ್ಯನೃಷಭಾರ್ಯ ॥ ಘನರೌದ್ರಾತ್ರಿಸುಬಾ
ಲಕ । ನನಘಗೌತಮವೇದಸಿರಸನ್ನುತ । ನೆನಪಿಗುಹವಶಿವರ್ಯಶಿಖಂಡಿ
ಯಾಚಾರ್ಯ ॥೪೭॥ ಅಟ್ಟಹಾಸಾಚಾರ್ಯಜಡೆಗಳ । ಕಟ್ಟದಜಟಾಮಾಲಿಕೇ
ವಲ । ನೃಪಷ್ಟನಿತಿದಿಹದಾರುಲಾಂಗುಲಿಮಹಶರೀರಗಳೂ ॥ ಹುಟ್ಟನಳಿ
ಯುವಶೂಲತಿಂಡಿಯು । ಗುಟ್ಟಮುಂಡಿಸಹಿಷ್ಣುಲಕುಲಿಯು । ನಷ್ಟವಿ
ಲ್ಲದಸೋಮಶರ್ಮಾದ್ಯಷ್ಟವಿಂಶತಿಯೂ ॥೪೮॥ ಯೋಗದಾಚಾರ್ಯರುಗಳಾ
ದೊಡೆ । ಆಗಲವರೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿ । ಗಾಗಿರುವನಾನಾಲ್ಕುಶಿಷ್ಯಾದಿ
ಗಳೊಳಗೆಕೂಡೀ ॥ ಭೋಗರೋಗವನೀಗಿಕಳದರು । ಈಗಲಾವನಿನಗಾ
ಗಿಪೇಳದ । ಯೋಗಕೋಶವಿಭಾಗನಿರ್ಣಯವಾಗಿಹುದನರಿದೂ ॥೪೯॥ ತನ
ಯತಿಳಿದಾಕೋಶಪ್ರತಿಕೋಶ । ಗಳಪರಮರಹಸ್ಯಸಾಂಖ್ಯವ । ನನುದಿ
ನವುನೀಮನನವನುಮಾಡೆನುತೆಗಗನಾರ್ಯ ॥ ತನಗೆಪೇಳಿದುದರಿದುತನ್ನ
ಯು । ಮನದೊಳಗೆಧ್ಯಾನಿಸಿದಚಿನ್ಮಯ । ನೆನಿಪರಾಘವಹುಚ್ಚಗಗನಾನ
ದಪದಯುಗವ ... ... ॥೫೦
ಮಂಗಳಂರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ । ಮಂ
ಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂದತ್ತಾತ್ರ್ಯಮೂರ್ತಿ
ಗೆ । ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ। ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಮುದ್ಗರಾಮೂ
ರ್ತಿಪದಯುಗಕೇ ॥ ... ... ॥೫೧

ಕೋಶಪ್ರತಿಕೋಶವಿಭಾಗಶೋಧನಯೋಗೋನಾಮಃ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೩೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ಬಿಂದುನಿರ್ಣಯ.

ಸೂಚನೆ । ಬಿಂದುನಿರ್ಣಯವರುಹಿದನು । ಪೂರ್ಣೇಂದುಬಿಂಬವಪ್ರೋಜ್ವನಗುಮುಖ । ದಿಂದಗಗನಾನಂದಶ್ರೀಗುರುಕಂದನಿಗೆದಯದೀ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಆರನುಗ್ನೆಯಬಲದಿಲೋಕದಿ । ಸೂರಿಯಾದಿಗ್ರಹಂಗಳಿರುತಿಹ । ವಾರ
ಮಗ್ನೆಯಜಲದಿಸಾಗರಸಪ್ತಮಂಗಳಿವೂ ॥ ಧಾರುಣಿಯನೇಬಳಸಿಮಿಾರದೆ।
ತೀರೆಯಿಂದಿರುತಿಹವು ಜಗದೋದ್ಧಾರಗಗನಾಕಾರಗುರುವರನದಾರರಿವ
ರೆಂದ ॥೧॥ ಮಾಡಿದೆವುಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲವ ! ನೋಡಿದೆವುನಾವ್ ಸೋಡ
ಹೊಗಲು ! ಬ್ಯಾಡವೆಂದರುನಮ್ಮವರುಬಲ್ ಕೇಡದುವೆಯನುತ್ತೇ ॥ ಆಡಿ
ತೋರಿದರವರದುವೆನಾ । ಪ್ನೋಡದಾದೆವುನನುಗೆಬಂತೀ । ಕೇಡೆನುವದು
ಕ್ರಿಶಿಯೊಡನೆಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡೆಂದ ॥೨॥ ಮಾಡಿದೆವುಗುರುಸೇವೆಯದರಿಂ।
ರೂಢಿಯೊಳಗೀಪದವಿಬಂದುದು । ಆಡಲಸದಳಮಾರ್ಗವಿದುಮಾತಾಡಲ
ಡನುತ । ನೋಡಿಸಜ್ಜನಸಾಧುಮತಿಗಳೂ । ಆಡಿಸನ್ಮುದದಿಂದಲಿರು
ವನ । ನೋಡಿತಿಳುಹೀಗಗನತುರಿಯಾರೂಢವಚನವನು ॥೩॥ ನಿಂತುವಂದ
ನೆಗೈದುಕೇಳಿದ । ನಂತುಜೋತಿಯರೂಪವನುಕುರಿ । ತಂತುಚಿಂತಸೆ
ಗೈಯುತಿಹಗವರಂತರಂಗದಲೀ ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದನಂತಶ್ರೀಗುರು । ವಿಂತಿದೆಲ್ಲ
ತಿಳುಹಬೇಕೆನ । ಲಂತರಂಗದಲರಿದುಗಗನೇಕಾಂತನಿಂತೆಂದ ॥೪॥ ಲೇಸು
ಲೇಸೈಪ್ರಶ್ನೆಚೆಲುವಾ । ಯೆತ್ತೆಸುಜನ್ಮದಸುಕೃತಿಯೋನೀ । ಸೈಸಲೆ
ಗುರುಡಿಲ್ಲನೀಕೇಳೈಸುಪೇಳುವೆವೂ ॥ ಕೋಶಪತ್ರಿಕೋಶಗಳಮಧ್ಯನಿ ।
ವಾಸಜೋತಿಯಧ್ಯಾನಬಲದಿಂ । ದಾಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳಪಡವನುಯೋಗಿಯಾ
ದವನು ॥೫॥ ಮಗನೆತಿಳಿಯಾಜೋತಿಯುನೆನೀ । ಜಗದಚಕ್ಷುವೆನುತ್ತಮುನ
ಹೋಳ್ । ಬಗೆಗೊಳ್ಳೈಪರಮಾಂತರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವೆಂದೆನುತ ॥ ನಿಗಮ
ರಶಿರದೂಗುತಿರ್ಪವು । ಪಗಲಿರುಳುನೆನನೆನೆದದನುಧ್ಯಾನಿಸುವ । ಬಗೆ
ಮುನುನಿನಗೆಪೇಳುತಲಿಹೆವುಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಯತ್ರಯದೃಶ್ಯವದುಲೋಹಿತ।
ನೇತ್ರಮಧ್ಯದಿಸಂಸ್ಥಿತವದೇ । ತತ್ರಕಾರರಜೋಗುಣವುವಿಧಿಯೆರ್ಣಸನ್ನ
ರೂ ॥ ಯತ್ರಲೋಹಿತಶಿತಗಳೇಕದಿ । ನೇತ್ರಮಧ್ಯದಿತೋರುವದದೇ ।
ಗೊತ್ರತಿಳಿಸಾತ್ವಿಕಉಕಾರವುವಿಷ್ಣುವಿಹನೆಂದು ॥೭॥ ಯತ್ರಯದೃಶ್ಯ
ಯದಾಸಿತ । ಮಂಡಲವುನೇತ್ರಸ್ಥಿತವದೇ । ಸೂತ್ರರುದ್ರಮಕಾರತಾ
ಮಸಗುಣಸಹಿತವಿಹವೂ ॥ ಯತ್ರಕೃಷ್ಣವುಶ್ವೇತವಾಗಿಯೆ । ವರ್ತಿ

ಸುವದವೆಪುತ್ರತಿಳಿಯೈ। ಮತ್ತೆಬಿಂದುವೆನುತ್ತಶ್ರೀಗುರುಸೂತ್ರದೊಳ
ಗೆಂದ ॥೮॥ ಅದದಮಧ್ಯದಸೂಕ್ಷ್ಮಸುಷಿರದ। ಪದದನಾಮವೆಜ್ಯೋತಿ
ಯೆನಿಸುವು। ದದರೊಳಗೆಸಂಪೂರ್ಣಬೆಳದಿಂಗಳಿನಕಳೆಯೊಳಗೇ॥ಸದ
ಮಲದಜ್ಯೋತಿಯುಹದೀವಿಗೆ। ವಿಧದಬೆಳಗೆಂತಂತೆತೋರುವ। ಸುಧೆಸ್ವ
ರೂಪನುಸಕಲಭೂತಾತ್ಮಕನುಜೀವಾತ್ಮಾ॥ಬೆಳಗುವೆಲ್ಲಕೆಬೆಳಗದಾಗಿಯೆ
ತಿಳಿವಡದ್ವಯವಸ್ತುವಾಗಿಯೆ। ಕಳೆಯಮೃತಮಯಮಾದಲಕ್ಷದಶಿಳುವಿ
ಕೆಯದಾಗೀ॥ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾವದೋಅದ। ತಿಳಿಯೆಸಕಲವಮನಿಸಿ
ಕೊಂಬುದು। ಉಳಿದಿರುವನಿಷ್ಕಳವದರೊಳೇಬೆರದುತೋರುವದು ॥೧೦॥
ಅದರಿನಿಂದತ್ತತ್ತತೋರುವ। ದದುಪರಮಬ್ರಹ್ಮವಮಸ್ಮಿಯು। ಅದನ
ನೇಕುರುಹಿಡಿಲುದ್ವಿದಳಾಂತರ್ಗತದಲಿರುವ॥ ವಿಧವಿಧಃಯುತವರ್ಣದೃಶ್ಯ
ವು। ಪುದಿದ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲಿತೋರುವ। ಅದುವೆತಾನೇಬಿಂದುದೇವನಪ
ದಸುವಸ್ಥಾನ॥೧೧॥ ಅಲ್ಪಪರಮಿತವಾದವ ಹಿಮೆಗ। ಳೆಲ್ಲಕೂಡಿಯೆತಿ
ರುಗುತಿರ್ಪನು। ಅಲ್ಲಿನೋಡುಮಹತ್ಪ್ರಸಾದದನುಗ್ರಹದಬಲದೀ॥ ಇಲ್ಲಿ
ಸಾಧಕರಹಮುಮುಕ್ಷುಗ। ಳೆಲ್ಲಸಿದ್ಧಿಯುಕಮಲಕರ್ಣಿಕೆ। ಯಲ್ಲಿರವಿಸುತ
ಲಿರುತಲಿರ್ಪರದಂತದೇನೆನಲೂ॥೧೨॥ ಅರಲನಡುವಣಭೃಂಗಗಂಧದಿ।ಪ
ರನುಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರದರನೆ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕದುಬಿಂದುನಾಮದಿನೆರೆವಿರಾ
ಜಿಪುದೂ॥ ಪರಮಬಿಂದುನಿವಾಸವೈವದ। ಕರುಣಬೆಂಬಲದಿಂದಪಾಶದಿ
ಪಿರಿದುಬಿಗಿವಡದಿರ್ಪಪಶುಜೀವರುಗಳಾದವರೂ॥೧೩॥ ವರಿದುಪಾಶವಿಮು
ಕ್ತರಾಗಿಯೆ। ಮೆರವರಾಯಾಸುಖಶಿರಗಳಲಿ। ನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಭ್ರಧೂ
ಮಾಕಾರಪಟಲದೊಲೂ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿಯೆ। ವರಸದಪ್ಪ
ದೆನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಣ।ದೊಳಗೆಕಾಬುದೆಸ್ಥೂಲಬಿಂದುವಿದರಿದುನೋಡದ॥೧೪॥
ದೀಪ್ತಿಕಾಬ್ರದನಿಭದರೀತಿಯು। ಮತ್ತೆಖದ್ಯೋತದ್ಯುತಿಯುತೆರ। ನೆತ್ತ
ನೋಡೆಹರೀತಕುಂಕುಮವರ್ಣದಂದದಲೀ॥ ಮೊತ್ತಮೊತ್ತವದಾಗಿತನ್ನ
ಯ। ಸುತ್ತಕಾಬುದೆಮಧ್ಯಬಿಂದುವೆ। ನುತ್ತಪೇಳುತಲಿಹವುಶ್ರುತಿಗಳವೊ
ತ್ತಕೇಳೆಂದ॥೧೫॥ ಕಂಗಳೂರಿನಮಧ್ಯರಂಗಟ। ಕಂಗೊಳಸುತಿಹಸ್ಫಟಿ
ಕಕಾಂತಿಯು। ಮಂಗಳಾಯುತಸ್ವಪ್ರಕಾಶದತಿಂಗಳಿನವೊಳಗೇ॥ ಸಂ
ಹರಪರಬಿಂದುವೆಂದದ। ಹಿಂಗೆಪೇಳುವವಾಗಮಂಗಳು। ಅಂಗರಹಿತ
ನೋಡಿದುದೆಪರಲಿಂಗವೆನಿಸುವದೂ॥ ೧೬ ॥ ಸದಮಲಾನಂದಾತ್ಮಪ
ಬಿಂದಿದುವೆದಶದೇವತೆಗೆಸರಿಸುವ। ನಿದುವೆದಶಕರ್ಮಗಳಫಲಪದವದಗಿ

ಲಿಹದೂ ॥ ಪದುಮನಾಭನದಶಮುಖಾರೂ । ಪಿದುವೆತಾನೆನಿಸುವುದು
ಳೈ । ಮುದದಿವಿಸ್ತರಿಸುವೆನುದಶದೇವತೆಗಳಾರೆನಲೂ ॥೧೭॥ ದಶದಿಶೆ
ಯಮರುತರವಿವರುಣರು । ಬೆಸಸಲಶ್ವಿನಿವಹ್ನಿ ಸುರಸತಿ । ಅಸುಮನಯಾ
ನಸುಖನುಮೃತ್ಯುಪ್ರಜಾಪತಿಗಳಿವರೂ ॥ ದಶಮುದೇವತೆಯುಗಳನಿಪ
॥ ವಸುಧೆಯೊಳುತಮ್ಮನುನುತಿಖರಿಗೆ । ದಶಮುಕರ್ಮದಫಲಗಳನುಕ್ಕೈ
ಶವಮಾಡುವರೂ ॥೧೮॥ ದಶವಬಿಂದುವಿನೊಳದಲಿಪರು । ದಶಮುಕ
ಗಳಾವವೇನೆನೆ । ಶಿಶುವೆಕೇಳ್ಳೈಸ್ನಾನವಿಧಿಸಂಧ್ಯಾನಜಪಬಳಿಕಾ ॥ ಸುಸ್ವ
ವೆಲುಪಸ್ಥಾನಆಜ್ಯವಸುಸಿನೆಬೌಪಾಸನಯುಜನವಾ । ದೆಶೆಯುಲಘಿತಿಯ
ಜೆದಾನವುಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞಾದಿ ॥೧೯॥ ದಶವಿಧದಕರ್ಮಗಳಿವೇಲಿ । ಲಿಸಿದಲ್ಲೈ
ರಬಿಂದುವೆನಿಪವು । ದಶವಿಧವತಾರದನೆಲೆಯುವರ್ಣಿಸುವೆನೇನೆನಲೂ ॥
ಸಜಜಾತನನಾದಿಕಾಲದಿ । ವಸುಮತಿನಿರ್ಮಾಣಕೋಸುಗ । ಕುಸುವು
ಣನಪಿತನಪದಯುಗಳವನುಭಜಿಸಲಿಕೇ ॥೨೦॥ ತಳೆದುತಾನಾಮ್ನಾಯ
ಲ್ಪನು । ಇಳಿದುಸ್ನಾನಂಗೈದುಸಾಗರ । ದೊಳಗೆಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದಸ್ವಸ್ಥ
ವಳಿಕುಳ್ಳಿರ್ದು ॥ ಆಳಿಯೊಳಾಮ್ನಾಯಗಳಪಾರಾಯಣ । ದೊಳಪ್ರ
ತಿಳಿದುದಾನವ ॥ ಕಳದುತಾವೇದಗಳಸಾಗರದೊಳಗೆಮುಣುಗಲಿಕೆ ॥೨೧॥
ರಸಿಜಾಸನನುರುಳಿನಾಗಿಯೆ । ಹರಿಯಚರಣವನೆನೆಯಲಾಗಲು । ಹರಿ
ತಂದಾಮತ್ಸ್ಯದವತಾರದಲಿಸೋಮುಕನ ॥ ಸಿರವರಿವುತಾಮ್ನಾಯುಕೋ
೯ । ಸರಸಿಜಾಸನಗಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿ । ಪೇರದುದೇಪ್ರಥಮಾವತಾರದನಿರು
ಯುಲ್ಲಿಂದೇ ॥೨೨॥ ಸೊಂದುತನ್ನನುಬೇಲಲಾಮರ । ವೃಂದಸ್ಯೈತಿಥಿಯಂ
ತಾನೇ । ಬಂದುಬೇಗದಿಕಮಠರೂಪಾಗಿಂದುಧರಪೂಗಳೇ ॥ ಮಂದರಾ
ಲವಾನುತಲ್ಲಿಂ । ಬಂದಸುಧೆಯನುಸುರರಿಗೂಡಿಸಿ । ದಿಂದಿರೇಶನದ್ವಿತಿ
ಯವತಾರವಿದುನೋಡೆಂದ ॥೨೩॥ ಸುರರುನರಕಿನ್ನರರಹೊಯೆನೆದುರು
ಳನವಧರೆಯುಚಾಪೆಯೊ । ಳುರುಬೆಯೆಹೇಮಾಕ್ಷಪಾತಾಳದೊಳಡಗಿ
ಲು ॥ ಹರುವರಾಹದರೂಪತಾಳಿಯೆ । ದುರುಳದೈತ್ಯನಶಿರನಸೀಳಿಯೆ ।
ರೆಯುಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದುದಿದುಮೂರನೆಯುಅವತಾರ ॥೨೪॥ ಹೆತ್ತಿಗನೆನ್ನ
ಭಾಗವ । ತೋತ್ತಮನಪ್ರಹಲ್ಲಾದನನುಪಿಡಿ । ದೊತ್ತಿಸುರಗಿಯುಳ
ಮರಾಕ್ಷಸನೊತ್ತಬೆರಗಾಗೇ ॥ ಮತ್ತೆತೋರಿಸನ್ನಕಾವವ । ಲೆತ್ತಲಿ
ಲ್ಲದೊಡೆನಿನ್ನಯ । ಕುತ್ತಿಗೆಯನುತ್ತರಿಪೆನೆಂದೊದರುತ್ತಲಿರಲರಿದೂ॥
ಸವಾರ್ಚಿತವರದಕೇಶವ । ಈಶಸನ್ನುತಅಘವಿನಾಶನ । ವಾಸುದೇವ

ಹರೇಮುಕುಂದಮುರಾರಿಹರಿಯೆಂದು ॥ದಾಸನಾಗಿಹಕೂಸುಮೊರೆಯಿಡ॥
ಲಾಸುಮಯಾಕೃತಂದುತನ್ನವಿ । ಲಾಸಕೋಪಾವೇಶದಿಂಕೇಸರಿಮುರೂಪಿ
ನಲಿ ॥೨೬॥ ನಡದುದಬ್ಬಜಭವಾಂಡವೆಂಪೆನೆ । ನಡುಗೆಕಡಲುತ್ತಳಾತಳಂ
ಗಳು । ಪೊಡವಿಗಿರಿಲೋಕಂಗಳದೆಗಲುವಜ್ರಸ್ತಂಭದಲಿ॥ ವಡದುಕೇಂಡದ
ಕಿಡಿಯುತ್ತುಂತುರ । ತುಡುಕೆಕಣ್ಣಲಿನಡದುಭಕ್ತನ । ಪಿಡಿನಪೈತ್ಯಹಿರ
ಣ್ಯಕಶ್ಯಪನೊಡಲುಬಗೆಬಗಿದೂ ॥೨೭॥ ತುಡುಕಿರಕ್ತವಮೊಗದುಕೈಯು
ಲಿ । ಕುಡಿಯುತೆಡಬಲಚಲ್ಲಿಸಾಲವೆ । ಕಡುಗಿಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದಲಿ
ಘುಡಿಘುಡಿಸುತಲ್ಲಿ ॥ ತಡಕುತಾತನಕರುಳಮಾಲೆಯು । ಯುಡದಕೈಯುಲಿ
ಪಿಡಿದುಕಂಠಕೆ। ತೊಡಹುಮಾಡ್ದನೃಸಿಂಹನಾಲ್ಕನೆಅವತರಣವೆಂದ॥೨೮॥
ನೆಲನನಾಳುವಬಲಿಯರಾಜ್ಯದ । ಕಳೆಯಲೋಸುಗವಾಮನಾಮುದೊ ।
ಳಳದುವಟುವೆಂದೆನಿಸಿಬಂದಾಬಲಿಯುಸನ್ನಿಧಿಗೆ॥ ನೆಲನೊಳಗೆಮೂರಡಿಯು
ದಾನವ । ನೊಲಿದುಬೇಡಲುಕೊಟ್ಟೆನೆಂದೆನೆ ! ನೆಲನಮೂರಡಿಗಳತೆನಾ
ಡಿಯೆಬಲಿಯನತಳಕೆಯೂ ॥೨೯॥ ತಾಳದುರಾಜ್ಯವಕಳದುಸೊಂಪಿನೊ ।
ಳಳೆಯುಸಂತವಿಸುತ್ತಲಿಂದ್ರನ । ಸಿಲಿಸಿಸ್ವಲೋಕದಲಿದಿವಿಜರಕುಲವನು
ದ್ಧರಿಸೀ ॥ ಬಳಿಕಮುನ್ನಿನೊಳಾದಸೀತನ । ತಿಳಿದಲ್ಲೈವಾಮನನುಹಾಘನ
ನುಳಿಯಲಿನ್ನಿರುತಿರುವಅವತಾರಗಳಕೇಳೆಂದ ॥೩೦॥ ಕರದಿಪರಶುವಧರಿ
ಲೋಕದಿ । ಚರಿಸಿಕ್ಷಾತ್ರಿಯವಂಶಕುಶಲು । ತ್ತರಿಸಿಬಳಿಕಾಧರೆಗೆಯಾ
ಭೂಸುರವೃಂದವನುಕರಸೀ ॥ ಪರಮಸೌಖ್ಯದೊಳಿರಿಸಿಸಾಸಿರ । ಶಿ
ದೊಳೊಪ್ಪಿಹಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ । ತರಿದಭಾರ್ಗವರಾಮನಾರನೆಅವತರಣ
ಯೆಂದ ॥೩೧॥ ಹತ್ತುಶಿರದನಕರದಘಾಯದ।ತತ್ತರಕೆಬೆಂಡಾಗಿದಿವಿಜರು
ಮತ್ತೆಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿವಸುಮುನಿಮುಖ್ಯರಾದವರು ॥ ಯತ್ತಲಿಹನೊ
ವಿಷ್ಣುವೆಂದಳ । ಲುತ್ತಬಂದರುಕ್ಷೀರಸಾಗರ । ದೊತ್ತಿಲಿಹನಾರಾಯ
ನಪದದತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿಯೋ ॥೩೨॥ ಬಂದುವಂದಿಸಿನಿಂದುಕೈಮುಗಿ । ದಂದು
ವ್ಮಯುದುಃಖಸುಖವನು ! ಕುಂದನಿಂಗೆಯುಪೇಳಭಯಬೇಡೆಂದುಕ
ಹಿಸುತ ॥ ಬಂದುದಶರಥಪುತ್ರನಾಗಿಯೆ । ನಿಂದುಮೌನಿಯುಯಜ್ಞವ
ಕಾ । ಯ್ದಂದದಲಿಜನಕಪುತ್ರಿಯನಂದುಕೈವಿಡಿದು॥೩೩॥ ಪಿತುರುವಾ
ವಸಲಿಸಲೋಸುಗ । ಸತಿಸಹೋದರಸಹಿತತಾನಡ । ದತಿಬಲುಕಬಂಧ
ನಬರಿದರೂಪಣರಸಕ್ಕರಿಸೀ ॥ ಹಿತದಿಮೌನಿಗಳೊಡನೆಕೂಡಿಯೆ ।
ನಿರುತಿರೆಕುಚಿತದಾವಣ । ಸತಿಯುಕದ್ದೊಯ್ಯಲ್ಕದಾಗಲುಮತಿಯೊ

ಮರುಗಿ ॥೩೮॥ ವರಿಂದುನಡದಾವಗಜಬಾಯುವಿ | ನಿಂದಲೆಲ್ಲನಶಿಳಿದುಮಾ
ರುತ | ನುದನನವೇಶಯಿಂದಲಾರವಿನಂದನನಕರಸೀ ॥ ಬಂಧನವಕಡೆಗೊ
ಳಿಸುತಿಂದ್ರನ । ನಂದನನಸಂಹರಿಸಿಮಾರುತಿ | ಇಂದ್ರಜೀಮವತರಿಸಿಶರ
ಧಿಯುಬಂಧಿಸಿಯೆಸೈನ್ಯಾ ॥೩೯॥ ವೃಂದವೆಲ್ಲವನಡಸಿಮರ್ಕಟ | ರಿಂದಲಗ್ಗೆ
ಯುಹಿಡಿಸುತಾಗಲು | ಬಂದದೈತ್ಯರಹೊಡಸಿಸಾಹಸಚಂದವುಳ್ಳನರ ॥೪೦
ನುನೋಡುತಲಾಗಲಾಮುರ । ಗಂದುಗೇಯನೆಪ್ರಬಲಭುಜಬಲ ॥ ದಿಂದತ
ನ್ನಯಕರದಕೋದಂಡವನುಝೇಗೈದು ॥೪೧॥ ಸರಿಯುಯಿಲ್ಲದಸಮರ
ಭೂಮಿಯು | ನೆರದರಾವಣಮೂಲಸೈನ್ಯವ | ನೊರಸಲಾಸನ್ಮೋಹ
ನಾಸ್ತ್ರವತಿರುವಿಗೇರಿಸಿಯೆ ॥ ಹರಿಸಲಾಗಲುವಿಶ್ವರೂಪವ । ಧರಿಸಿದಂತೆ
ಗುತೋರಲಾಬಲ ! ಮುರಿದುನೆರೆನುಗ್ಗಾಯಿತಾಗಲುಅರೆನಿಮೇಷದಲಿ॥
ಕರದಲಾಘವದಿಂದಲಾಗಲು । ಉರಿವಸಾಯಕಶರದಸುರಿವಳಿ! ಗರದುಮೋ
ಮುಂಬಂತೆರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿ॥ ಇರುವರೆಲ್ಲರನೊರಸಿಲಂಕೆಯ ।ಪು
ರವಿಭೀಷಣನಾದವನಿಗೆಯು | ಧರಿಸಿಪಟ್ಟವಜನಕಪುತ್ರಿಯನುರಿಯೊಳಗೆ
ಪೊಗಿಸೀ ॥೪೪॥ ನೆರೆಪರೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕಸೀತೆಯು| ಕರಸಿಕರುಣಿಸಿಗೌರವದೊ
ಳಾ | ಹರನಪುಷ್ಪಕವೇರಿರವಿಜಾದಿಗಳುಸಹಿತದಲಿ॥ ಮರಳಿಶರಧಿಯುದಾಂ
ಟಿತನ್ಮಯ | ಪುರಕೆಬಂದುಅಯೋಧ್ಯನಗರದಿ | ಪರಮುಸಿರಿಸುಖಕರದವ
ಹಾಕ್ಕಸನದಿನುಂಡಿಸುತೇ ||೪೯|| ನಿರುತಪರಿಪಾಲಿಸುತರಾಜ್ಯವ । ಭರ
ತಶತ್ರುಘ್ನಾದಿಮಾರುತಿ। ವರಸಹೋದರಲಕ್ಷ್ಮಣಾದ್ಯರುಕರವಮುಗಿದಿ
ರಲೂ ||ಪರಮರೂಪಿಣಿಜನಕಪುತ್ರಿಯು | ಳಿರಲುವಾಮಾಂಕದಲಿರಾಜಿಸಿ|
ತಿರವಸೀತಾರಾಮನೇಳನೆಯವತರಣಮೂರ್ತಿ ||೫೦|| ಕಾಮುಪಾಲಕ
ನಾಮವಪ್ಪಿಹ | ನಾಮಹಾಬಲನಿರ್ದಕಾಲದಿ | ಭೂಮಿಭಾರವನಿಳುಹ
ಲೋಸುಗಕೃಷ್ಣನೆಂದನಿಪ !|ನಾಮದೇಹವಧರಿಸಿದೇವಕಿ । ಭಾಮಿನಿಯೊ
ಳವತರಿಸಿಪೂತನಿ | ಕಾಮಿನಿಯುಅಸುವಳಸಿಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯಧರಿಸೀ॥೫೧॥
ಲೋಕಕುಲವನುದ್ಧರಿಸಿಕಂಸನ ! ನೇಕದೈತ್ಯರವಧಿಸಿಶಿಶುಪಾ । ಲಾಕೆವಾಳ
ನಸಂಹರಿಸುತಾನೇಕಸೈನ್ಯವನೂ ॥ ಏಕಕಾಲದಿಜೈಸಿತಾನೇ | ಕಾಕಿ
ಯಾಗಿಯೆಚರಿಸುತಲ್ಲಿಂ | ಪಾಕಶಾಸನಸುತನರಥಸಾರಥ್ಯವನುಮಾಡಿ||
ರವಸೇನಾವುಭಯಮಧ್ಯದಿ | ನರಗೆಬೋಧಿಸಿಪರಮತತ್ವವ | ವರರಹ
ಸ್ಯವನೆಲ್ಲನನುವಿಸ್ತರಿಸುತಲ್ಲಿಂದೇ|| ನರನಕರದೊಳುಶಳಸಿಶರಗಳ । ನೊ
ಸಿಕೌರವಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವ| ನುರೆಮಹಾರಥಸಮರಥಾದಿಗಳುರುಳೆರಣದೊ

ಳಗೆ ‖ ೪೩ ‖ ತರಿದುಕೌರವಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರ | ಪರಿಹರಿಸುತಾಧರೆಯಪಟ್ಟವ |
ಧರಿಸಿಪಾಂಡವರರಸನಿಂಗೆಯುಸುರರುಪೂಮಳೆಯು ‖ ಗರೆಯೆಗೌರವವೆ
ರೆಯುತಾಗಲು | ಪರಮಸೌಖ್ಯದದ್ವಾರಕಾಪುರ | ದೊಳುವಿರಾಜಿಸುತಿ
ಪ್ಪುದೀಟನೆಅವತರಣವಹುದೂ ‖ ೪೪ ‖ ಸದ್ದುಮಾಡದಬಂದುಶೀರದೊ |
ಳಿದುರ್ಣಇಲ್ಲದನಾಗಿತೋರುತೆ | ಬದ್ಧನಂತೆವಿನೋದಲೀಲೆಯೊಳಿದ್ದುಸಂಚೆ
ರಿಪ ‖ ಪದ್ಧತಿಯನೇಕೂಡಿಮಹಿಮಾ | ಸಿದ್ಧಿಯುಹಜಗನ್ನಾಥದೊಳಗಂತಾ |
ನಿದ್ದಿರುವದೀಬೌದ್ಧವಂಭತ್ತನೆಯಅವತಾರ ‖ ೪೫ ‖ ಪೋಯಿಘರುಪೋ
ದತ್ತಪೇಯಾ | ಳ್ವಾರುತಿರುಮಳಿಸೆಯರುನಮ್ಮಾ | ಳ್ವಾರುಕುಲಶೇಕ
ರಪೆರಿಯತೊಡರಡಿಪೊಡಿಯಾಳ್ವಾ ‖ ರಾಯಡೆಯತಿರುಮಂಗಯಾಳ್ವಾ |
ರಾಯತದಲಿರುತಿರ್ಪರಂತಾ | ನ್ಯಾಯದಿಂಪೆತಿರುಪ್ಪಣಾಳ್ವಾರಾಮಧುರ
ಕವಿಯೂ ‖ ೪೬ ‖ ಪರಿಕಿಸಲುಶ್ರೀನಾಥಮುನಿಯಂಬ | ಪರುಪುಂಡರೀ
ಕಾಕ್ಷಶ್ರೀರಾ | ಮರಲಿಮಿಶ್ರಾಳ್ವಾರುಶ್ರೀಯಂದಾಳ್ವಾರುಗಳು ‖ ತಿರು
ಹುಮಾಲೆಯಡನ್ನಬಳಿಕಾ | ತಿರುಹುಪುರಕೋಟೂರನಂಬಿಯು !
ಪೆರಿಯತಿರುಮಲನಂಬಿಯಂಬರುಪೆರಿಯನಂಬಿಯರು ‖ ೪೭ ‖ ಪೆರಿಯ
ವಾಚಂಬಿಳ್ಳೈನಂಬಿ | ಳ್ಳಿರುವಗಾಯಡೆಪಿಳ್ಳೈಕಾರ್ಯರು ! ತಿಳಿದುನೊ
ಡಲೊಡಕ್ಕುತಿರುವೀಧಿಯುಅಳಘಯಮಣ ‖ ತಿರುಕುರುಂಗುಡಿನಂಬಿ |
ತಿರುವೆಂಗಡಮುಡಿಯುಪರವಾದಿಕೇ | ಸರಿಕುಲಘರಪ್ಪಿಯುಜೀರುಯಂ
ಬೇರಾದಿಯಾದವರು ‖ ೪೮ ‖ ತಿರುಪರಾತ್ಪರವಾಸುದೇವನ | ತಿರುವ
ಡಿಘಳನುನುತಿಸಿಪೂಜಿಸಿತಿರುಪ್ರಬಂಧಾದಿಗಳಪಾರಾಯಣವಮಾಡುತಲಿ |
ಧರಿಸಿತಿರುದಂಡೆಗಳಕರಗಳೊ | ಳುರೆತ್ರಿವಂಡಿಯಪಿಡಿದುನಿಂದಿಹ | ಪರ
ಮಯತಿಗಳನೆರವಿಯಾಗಿಹಗಿರಿಯಶಿಖರದಲಿ ‖ ೪೯ ‖ ಪರಮಭಾಗವತೊ
ತ್ತಮರುಗಳು | ಪರಿದುಕೈಂಕರ್ಯಗಳಮಾಡಲು | ನಿರುತಕೈಕೊಳುತ
ರುಬೇಡಿದವರಗಳನುಕೊಡುತೇ ‖ ನಿರುತತುಂಬುರನಾರದಾದಿಗ | ಳಿರಲ
ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗೆವೆಂಕಟ | ತಿರುಸನಾಮವತಾರವಿದುಹತ್ತನೆಯದಹುದೆ
ದ ‖ ೫೦ ‖ ಅದಕೆಕಲ್ಕಿಸನಾಮವಪ್ಪುವ | ದಿದುವೆಕಲಿಯುಗತುದಿಯತನಕೆ
ವಿಧದಲೇನಡೆಯುತ್ತಲಿರ್ಪುದುವಿಧವಿಧಗಳಾಗಿ ‖ ಇದಕೆಸರಿಯೊಂದಿಲ್ಲವಾ
ಕೆಂ | ದೆನಲುವೈಕುಂಠದಪತಿಯೆಈ | ವಿಧದಲೊಪ್ಪಿಹನಾಗಿಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ
ಸಿದುದರಿಂದೆ ‖ ೫೧ ‖ ಶೇಷಗಿರಿಯನಿವಾಸವೊದಲಾ | ದೀಸುದಶಮವತಾ
ಬಿಂದುವಿ | ಲಾಸವೆಂದರಿವೈಯಸೂಕ್ಷ್ಮಾಸೂಕ್ಷ್ಮತರವಾದ ‖ ಈಸು

ರ್ಣನೆಯುಲ್ಲಪೇಳಿದೆ । ವೈಸೆಇನ್ನು ವಬಿಂದುವಗ್ಳ ಗ । ಳೈಸುಪೇಳುತಲಿರ್ಪ
ವೆಮ್ಮ ಯದಾಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೫೦ ॥ ಸಿತವುರಕ್ತವುಕೃಷ್ಣನೀಲವು । ಸತತ
ಮೇಘಯುತವುಪೀತದಿ । ಗತದಲೋಹಿತಪೀತಕಪಿಲೋಧೂಮ್ರಸ್ಫಟಿ
ಕೆಗಳ ॥ ಸುತನೆನೋಡೈಪತ್ತುವಿಧದಿಂ । ದೆಶದವಿವೆದಶಬಿಂದುವೆನಿಪಾ।
ಯುತವಿವೇದಿಯುದಾದಿದಶಮಂಡಲಗಳನಿಸುವವು ॥೫೩॥ ತನಯುಇವಗಳಗಿ
ರುತಿರುವಫಲ । ಗಣನೆಯೇನೆನೆಪೇಳುತಿಹವಿ । ನ್ನನಘಸ್ವೇತದಿಲಕ್ಷ್ಯ
ಸಂಧಿಸೆನಿರ್ವಿಷಯುತೆಯಾ ॥ ಘನವದಗುವದುರಕ್ತವರ್ನ್ನವ । ಮನದಿಚಿಂತಿ
ಸೆಭೂತನಾಶನ।ನೆಸೆಯುಲಾಗಲುಕೃಷ್ಣವರ್ನಪಿಶಾಚತೊಲಗುವದು॥೫೪॥
ಮೇಲೆನಿರ್ಮಲವಾದಶಾಮಲ । ಕೀಲಕವನೋಡಲ್ಕೆಗ್ರಹಗಳು । ಬಾಳನಾ
ಶನನೈದುತಿಹವಾಮೇಲೆಮೇಘತೆಯಾ ॥ ನೀಲವರ್ನ್ನವನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ । ಬಾ
ಳವ್ಯಾಧಿವಿನಾಶವಲ್ಲಿಂ । ಮೇಲೆಲೋಹಿತಪೀತಲಕ್ಷ್ಯದಿಶತೃವಾರಣವು॥
ಬರಿಯಪೀತವನೆರೆಯುಲಾಗಲೆ । ಬರುವದಾಕರ್ಷಣೆಯಸಿದ್ಧಿಯು । ಇರು
ವಕಪಿಲದಿನಿಲಿಸೆಸಮ್ಮೋಹನವದಗುತಿಹದೂ ॥ ನಿರುತಧೂಮ್ರವನಿಂದು
ನೋಡಲು । ಕುರಿತಕಾರ್ಯವದಾಗುತಿರ್ಪದು । ಪರಿಕಿಸಲಿಕಾಸ್ಪಟಿಕವ
ನ್ನವುಪರಮಪದವಹದೂ ॥೫೬॥ ಬಳಿಕಸ್ವೇತಾದಿಗಳವರ್ನ್ನಂ । ಗಳೊಳಗ
ಧಿದೈವತೆಗಳಾರನೆ । ತಿಳಿವುದೈಕ್ರಮವಾಗಿಮೊದಲಸೆಯಾವನನಂತೇಶಾ ॥
ಬಳಿಕಸೂಕ್ಷ್ಮನುಸಲೆಸಿವೋತ್ತಮ । ಬಳಿಕಭಾವಿಸಲೇಕನಯನನು।ನೆ
ಲಸಿರುವನಲ್ಲೇಕರುದ್ರತ್ರಿಮೂರ್ತಿಶ್ರೀಕಂಠ ॥೫೭॥ ರುದ್ರನಲ್ಲಿಂಮೇಲೆ
ಶಾಖಿ । ದಿರ್ದತೋರುವನೆಶಿಖಂಡಿಯು । ರುದ್ರನಲ್ಲಿಂಮುಂದೆಕಾಲಾಗ್ನಿ
ಯಾಪೆಸರನುಳ್ಳ ॥ ರುದ್ರನಲ್ಲಿಂದತ್ತತಾನಿ । ರ್ದರುದ್ರನಾಗಿಹನಾಸದಾಶಿವ।ಭ
ವ ಮೂರ್ತಿಗಳಿವರೆದಶರುದ್ರರುಗಳಹರೆಂದ ॥೫೮॥ ಇಂದುನಾವ್ಪೇಳಿರು
ವಸಹಜಾ । ನಂದಶಿವಸಂಬಂಧಬಿಂದುವ । ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತಿರ್ದದಶ
ದೇವತೆಗಳನುಕ್ರಮದೀ ॥ ಹೊಂಗಲೆಳಸುವಪ್ರಾಜ್ಞಸಾಧಕ । ರಿಂದು
ನೋಡಿಯೆತಿಳಿಯತಕ್ಕದು । ಎಂದುಮಾಮಾಹೇಶ್ವರರಸಂವಾದದೊಳಗಿ
ಹದೂ ॥೫೯॥ ಅಣುಪ್ರಮಾಣದತೇಜಕಾಂತಿಯು । ಕೊನೆಯೊಳಾಪೂರ್ಣ
ಸ್ವರೂಪಿಣಿ । ಎನಿಪಶಕ್ತಿಯೆನಾದಬಿಂದುಕಳಾಸಹಿತಳಾಗೀ ॥ ಘನದ
ಾರಕರೂಪಿಣಿಯುಳಾ । ಗಣುಗವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಯುಹಳಾ । ಕೆಯುಶಿರಸ್ಸಿನ
ುದಿಯಕಾಲಾಗ್ನಿಸ್ವರೂಪದಲೀ ॥೬೦॥ ಬೆಳಗುವದುಮಹಾಲಿಂಗಮೂ
ರ್ತಿಯು । ಪೊಳೆವಸೂರಿಯಚಂದ್ರಕೋಟಿಯ । ಕಳೆಯುಬಲ್ಪೆಳಗಿಂದಕಾ

ರಕನಿಳಯುಮಂದಿರದೀ || ತಿಳಿದವರುಪರಬೊಮ್ಮವೆಂದದ | ತಿಳಿದುಭಾವಿ
ಸುತಿಹರುಕೇಳಾ | ಸರಿವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪದದುತಾನಗ್ನಿಮಂಡಲವೂ||೬೧|
ಅದರಮಧ್ಯದಿರವಿಯಮಂಡಲ | ವದುವೆತಾನೊಪ್ಪಿಯೆವಿರಾಜಿಪ | ದದ
ರಮಧ್ಯದೊಳೊದಗಿರುವುದಾಇಂದುಮಂಡಲವೂ || ಅದರಮಧ್ಯಾಂಕುರ
ದಮಧ್ಯವೆ | ಹೃದಯವೆಂದೆನಿಸುವುದುಕೇಳಾ | ವಿಧದಲಿನ್ನುವೆಬಳಿಕಪೂ
ರ್ವೋಕ್ತತೆಯದಾಗಿರುವ ||೬ || ಈವಿಧದತಾರಕದಸ್ಥಾನದಿ | ಶೀವಿರಾ
ಜಜಾಗ್ರದಅವಸ್ಥೆಯ | ಭಾವಿಸುಪನಯನೇಕ್ಷಣಸ್ಥಿತರಕ್ತರೇಖೆಯುಲೀ||
ತಾನುಮಾಡಿಯೆಗೌತಮ ನುಶಿವ | ಭಾವರೂಪದಲಿರ್ಪನಲ್ಲಿಂ | ದಾವಿಧದ
ಲಾಈಕ್ಷಣಸ್ಥಿತಸಿತಸುರೇಖೆಯುಲೀ ||೬೩|| ಆವಗಲುತಃನಿರ್ಪವಾಸವ|
ಭಾವರೂಪಿನಲಾಪಶಿಷ್ಟನು | ಆವಪರಿಯಲನಯನತಿಷ್ಟತಿಕಾಮರೇಖೆಯ
ಲೀ || ಭಾವಜಾತನಪಿತನಓಲುವ | ಭಾವರೂಪಿನಲಿಹನುಕೌಸಿಕ| ಭಾ
ವಿಸಲುಜಲಗಮನಸ್ಥಲದೊಳಗಾಭರದ್ವಾಜ ||೬೪||ವಾಸುವನಪಡಿಯಾಗಿ
ತನ್ನವಿ| ಲಾಸದಿಂದಿರುತಿರ್ಪನಲ್ಲಿಂ | ಲೇಸೆನಿಸುವಾಮೇಲೆಜಲದೇವತೆಯ
ರೂಪಿನಲೀ || ಭಾಸಮಾನದಚಿತ್ರಭಾನುವೆ | ವಾಸವಾಗಿರುತಿರ್ಪನೀ
ಭೂ | ವಾಸದಲ್ಲಿಯೆಕಾಶ್ಯಪನುಭೂವೇಷದಿಂದಿಹರೂ ||೬೫|| ಬಳಿಕ
ಲಾಯಾಪ್ಯದನಯನದ | ದ್ರದಲಿವಾಸಿಪವಿಶ್ವನೆಂಬವ | ಬಳಿಕಲಾಪೂ
ರ್ವೋಕ್ತಜೋತಿಸ್ಥಾನಮಂದಿರದೀ || ಪೊಳೆವನಾರಾಯಣನಕೂಪಂದ
ಳೆದುರಾಜಿಪಕಪಿಲನಾತನ | ತಿಳಿಯೆರಾಘವಹಚ್ಚಗಗನಾರೂಢನೆನಿಸು
ವನು ||೬೬|| ತರಳೆಕೇಳೈನಾವುನಿನಗಿಂ | ದೊರದವರಬಿಂದುಸ್ವರೂಪ
ದ | ಸರಣಿಯುಹಗ್ರಂಥವನುನೀಬರದೋದಿಕೇಳುತಲೀ || ಪರಮಹರುಷ
ದಲಿಗುನಿರಂತರ | ಪೊರೆಯುತಿಹರಘುಹುಚ್ಚರೊಂದಾ| ಗಿಳಿದಗಗನಾರೂ
ಢಗುರುವಿನ್ನೆಂದಗಗನಾರ್ಯ || ... ... ||೬೭||
ಮಂಗಳಂರಾಘವಪರೇಶಗೆ | ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯವೇಷಗೆ | ಮಂಗಳಂ
ವಿಠಲಾರ್ಯಕವುಂಡಿಸ್ವಾರ್ಯಪಾದುಕೆಗೆ || ಮಂಗಳಂದತ್ತಾರ್ಯವೇಷಗೆ
ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯವಾಸಗೆ | ಮಂಗಳಂಗಗನೇಶತ್ರೈಜಗಧೀಶಪದಯು
ಗಕೆ ... ... ||೬೮||

ದಶಬಿಂದುವಿಚಾರನಿರ್ಣಯರೂಪಯೋಗೋನಾಮಸಃ-
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದನು ೧೩೬೮ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಮಹಾ ತಾರಕ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾರಕದಯೋಗದವಿಚಾರದ । ಸಾರಸಂಗ್ರಹವೆನಿಸಿದ ಮಹಾ ! ತಾರಕವಬೋಧಿಸಿದಗಗನಾಕಾರಗುರುಸುತಗೇ !ಪಲ್ಲವಿ॥ ಫಲವುಕರ್ಮವಮಾಡಿಅವನ । ನೆಲೆಯಕಾಣದೆಇಹರುಕರ್ಮಿಗ । ಳುಳಿದಮೌನಿಗಳ್‍ರಧ್ಯಾನಿಸಿನುತಿಸಿಪೂಜಿಸಿಯೇ॥ ಅಳತೆಗಂದದಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದ!ಬೆಳೆಯಫಲಗಳನುಣ್ಣುತಾವನ । ಬಳಿಯಲಿದ್ದಿಹರವನಭಾವಿಸಿತಿಳಿವರಾರೆಂದ ॥೧॥ ಧನಕನಕವಾಹನನುಲೇಪನ । ವನಿತೆಸುತಮೊದಲಾದವಿಷಯದ ನೆನೆಹದಂಟಲಾವಗಲುತಾಘನದುರೋಕ್ತಿಗಳ ॥ ನೆನನೆನದುಮನನನು ಮಾಡಿಯೆ। ಜನನಜರೆಮರಣಗಳನೊಂದಿಯೆ । ಜನಿಸಿಬರುತಿರ್ಪವಗೆತತ್ವಿನನರುಹಬ್ಯಾಡೆಂದ ॥೨॥ ತಾನುತಾನೊ ಬೇನೊತನಗಿಂ । ದೇನುಕಾರಣಬಂತೊಜನ್ಮವು । ನಾನವ್ಯಕ್ತತೆಯುಳ್ಳಲೋಕವಿದೇನೋತೋರುವದೊ ॥ ಏನುಕಾರಣನೆನ್ನನಂಟಿಯೆ । ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯಮಾಡುತಿರ್ಪುದೊ! ನಾನದಾರೋಯೆಂಬವನಿಗಿದುನೀನುತಿಳುಪೆಂದ ॥೩॥ ಗುರುವೆಬಿನ್ನಹಬಿಂದುಕಳೆಗಳ । ನರುಹಿದಿರಿಕ್ರಮದಿಂದಲರಿದೆನು । ತುರಿಯಕಾಯದನದಕಲನರಿಂ ಧನ್ಯನಾನಾದೇ ॥ ಇರುವದಿನ್ನೇನಿರ್ದಡೆಯನಾ ! ನರಿವಪರಿಕರಕರುಣಿಸುವುದೆಂ । ದೆರಗಿಶಾಷ್ಟಾಂಗವನುಕರಗಳ ಮುಗಿದುಗುರುಪದಕೇ॥ ನಾದಬಿಂದುವುಕಳೆಯುತುರಿಯಾ । ತೀತದಾನಂಗಳನೆಲೆಯಾ । ದ್ವೈದುಸ್ಥಾನಂಗಳನುಕ್ರಮವಾಗ್ಯೈದುದೇಹಗಳ । ಐದಕೆಯುಪಥವಾದುದಂನಾ। ವೈದುವಿಸ್ತಾರದಲಿಬಳಿಕೇ। ರೈದುಭೇದಂದಳೆದುನಿರ್ಗುಣಸಗುಣಪಂಚಕವ ॥೪॥ ತಾರಕಾಕೃತಿದಂಡಕುಂಡಲ। ತೋರುತಿರುವರ್ಧೇಂದುಬಿಂದುವು ! ಚಾರಸೀಲಸ್ವಭಾವಸಾಗ್ನೆಯಬಿಂದುಮಧ್ಯದಲೀ ॥ ಸಾರೆನವತಾರಕದಪೂರ್ಣವವಿ । ಚಾರಕೇವಲಪಾದಮೋಕ್ಷವ । ಸೇರಿಸುತ್ತಿಹದಾರಿಯುಗುರುತೋರಬೇಕೆಂದ॥೫॥ ಅತಃಕೇಳಾಶ್ಚಗ್ಯಪ್ರಾರ್ಸ್ವೇ ! ಪತಸುಭಾಷಿತಯೋಗತ್ರಯದಿಂ।ದಿತರವೇಸಲೊಪ್ಪಿರುವದಿದೆತಾರಾಜಯೋಗವಲಾ॥ ಹಿತನೆಪೂರ್ವೋಕ್ತದರಾಜದ ! ಜತೆಯನೈಅದರಿಂದತುರಿಯಾ । ಯುತನೆನಿಸುವೀರಾಜಯೋಗಾಯುತವಕೇಳೆಂದ ॥೬॥ ಇದನುಸಾಧಿಸಲೋಸುಗವುಕೇಳ್ । ಮೊದಲುಪರಿಕೀರ್ತಿತದಮಂತ್ರದ । ಪದದಲೊಪ್ಪಿಹಪಂ

ಚಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯುಮಂತ್ರಗಳ ‖ ಪದಪದಾರ್ಥಂಗಳನುಕ್ರಮದಿಂ । ಮುದ ದಿಗುರುಮುಖದಿಂದತಿಳಿದಾ । ವಿಧದಿಜಪಿಸಲ್ ತನಗೆಮೋಕ್ಷದಪದವದಗು ತಿಹದೂ ‖೮‖ ಇದುವೆತಾರಕಮಂತ್ರಬ್ರಹ್ಮ ! ದ್ಯರಿಗಗೋಚರವೆನಿಸು ತಿರ್ಪುದು । ಇದನುತಿಳಿಯಲ್ ಕೊಳಗೆತನುಮಧ್ಯಾದಿಮೂರ್ಧಾಂತ ‖ ಪ್ರದಿ ದುಷೋಡಶಕಮಲಆಧಾ । ರಗಳುದ್ವಾದಶಕುಂಡಲಿಗಳುಂ । ಮುದದಿಬೆ ರದೇಕೀಕರಿಸಿತಾವೊದಗಿತೋರುವವೂ ‖೯‖ ರಕ್ತಹೇಮಾಶಿತನುಶ್ವೇತವು । ಮತ್ತು ಕರ್ಬುರಶಾಮಘೌತಗ । ಳೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಹಹೇರವರ್ಣಾತೀತವರ್ಣಗ ಳು ‖ ಸುತ್ತಿರುವವನಲಾದಿಮಂಡಲ ! ವೊತ್ತುಪಂಚಕವೆನಿಸಿಕರಸೂದು ತ್ತಮನೆಇವಬಲ್ಲವರುಮೂಲೋಕದುರ್ಲಭರೂ ‖೧೦‖ ನವಪ್ರಣವಸಂಧಾ ನತಾರಕ । ನವಕಸಾಗ್ನಿಗಳನಿತನಿತುಕೇ । ಳ್ವವರಪಂಚಮಸಾಜ್ಞಿಷ ಡುಅಷ್ಟಮನವಕವಹವು ‖ ಭುವನದೊಳಗೀಸರ್ವಯೋಗಂ । ಗಳಲಿಪೇ ಳಲ್ ಪಟ್ಟಲಕ್ಷಂ । ಗಳನುಲಕ್ಷಿಪುದಾವುದದುಲಕ್ಷ್ಯವದೆನಿಸುತಿಹುದೂ ‖ ಆದಕೆಲಕ್ಷಣವಾವುದೇನೆಂ । ದನಲುದೃಶ್ಯವುದೃಕ್ಕುಕೂಡಲ್ । ಕದುವೆ ತಾರಕಸ್ಥೂಲತನುವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಗು ‖ ಅದರಿಂದತ್ತತ್ತದಂಡಕ । ನ ದುವೆಲಿಂಗದತನುವೆನಿಸುತಿಹ । ದದರಿನಿಂದಾಬಳಿಕಕುಂಡಲಿಕಾರಣದಕೋ ಶಾ ‖೧೨‖ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಿಕೆಯುದನುಭಾವಿಸ । ಲಿರ್ದುರುವುದಾತುರಿಯಕೋ ಶವು । ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಬಿಂದುತುರಿಯಾತೀತವಹತನುವು ‖ ಪ್ರೌಢಿನವಕಪ್ರ ವದಲ್ಲಿಯೆ । ಇದ್ದಿರುವವೀದೇಹಪಂಚಕ । ಬದ್ಧಿಸುವದುಸಮಷ್ಟಿಪಂಚಕ ಗಳನುಪ್ರಣವಾಂತ ‖೧೩‖ ಅದರಮಧ್ಯವುಊರ್ಧ್ವಚಿತ್ಪುರ । ವಿಧದಕುಂ ಡಲಿಪಂಚಕಗಳಿವು । ಪದುಳದಿಂಕ್ರಮವಿಡಿವುತಾಧಾರಾದಿಮೂರ್ಧಾಂತ । ಪದರಪದರಗಳಾಗಿರುವವಾ । ವಿಧವವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಕೆಸದ್ಗುರು । ಪದಕರು ಣವಂದಲ್ಲದಾರಿಗುಶದರವಲ್ಲೆಂದ ‖೧೪‖ ತನುವುಪಂಚಮಪ್ರಣವುಬೀ ಜಗ । ಳವುರಹಸ್ಯವುಮನಕಗೋಚರ । ವನಘಈಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳುಬೀ ಜಗಳನಿಸುತಿಹವು ‖ ನಿನಗೆಪೇಳ್ದೆಸ್ಥಾನವೈದರ । ವನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿಹನ ವಕಪ್ರಣವಗ । ಳನುತಪೇಳ್ವರುನೋಡುಪ್ರಣವಾದಿಯುಮಕಾರಾಂತ । ಚಿತ್ತಪೀಠವುಅಂಡಪೀಠವ । ದಾಟಭ್ರಮರೀಗುಂಭವಲ್ಲಿಂ । ಮೋಟಿಯ ಹಪೂರ್ಣಾದಿಕುಂಭಕಶ್ರೀಹಟಗಳನಿತು ‖ ಸೂಟಿಯಂದಾತೀತವೆಸರಿನ ಪೀಠಪಂಚಮವೆನಿಸಿಕೊಂಬವು ! ಕೋಟಿಗ್ರಂಥದಲಳವಡದುಗುರುಸೂ ಟ್ರಿಸಿನವಿದೂ ‖೧೫‖ ನೀರರಾಜದಯೋಗಶಿದ್ಧಿಗೆ । ಶೇರಿಪಂಚಾಕಾ

ಶೋಧನೆ। ಆರಯಲುಬೇಕದಕೆಪಂಚಮಯೋಗಸಾಧನೆಯು ॥ ಸಾರಿಪೇ
ಳುವೆನಿನಗೆಪ್ರಥಮದ। ದಾರಿತಾರಕಯೋಗವಲ್ಲಿಂ ! ದೇರಲಾವಿಜ್ಞಾನವೆ
ರಡನೆಯೋಗವೆನಿಸುವದು ॥೧೭॥ ಮೂರನೆಯದದುಧ್ಯಾನಯೋಗವ। ದೀ
ರೆರಡರದಾಶಿವನವೆಸರದ್ಕು । ವಿಾರಿಪ್ರೋಗಲುರಾಜವ್ಯೈದನೆಯೋಗವೆನಿಸು
ವದೂ ॥ ಬ್ಯೈರೆಮಂತ್ರವುಸ್ವರೂಶಭಾವವ । ವಿಾರಿತೋರುವಭಾವಮುಹಗ
ಳ । ದಾರಿವಿಡಿಪೇರಲ್ಕೆಪಂಚಾಕಾಶತೋರುವವೂ ॥೧೮॥ ಕೆಂಡದುಂಡೆಯು
ರಾಸಿಯುಂಧದಿ । ದಿಂಡುರುಳುವದುವೊದಲನೆಯುದದ ॥ ಉಂಡೆಗಾಜಿನಹೃ
ದೆಯುದೀವಿಗೆಇಂದುವಿನಪೂರ್ಣ ॥ ಮಂಡಲದಪರಿತೋರುತಾನೆಲೆ। ಗೊಂ
ಡಿರುವದದುಎರಡನೇಯುದು । ದಂಡಿಯುಹಮಧ್ಯಾಸ್ನಕಾಲಗಖಂಡವಾಗಿ
ರುವ ॥೧೯॥ ಛಂಡಭಾಸ್ಕರಮಂಡಲದೊಳಾ । ಖಂಡಜ್ವಾಲೆಯುಕೂಡಿ
ಬಾಹಳ । ಮಂಡೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಪ್ಪದದುಮೂರನೆಯುದೆನಿಸುವದೂ ॥ ಖಂ
ಡತಂಡಗಳಹತಟತ್ತಗ ! ಳಂಡಲೆಯುಲದುನಾಲ್ಕನೆಯುದ । ಖಂಡರವಿಶ
ತಕೋಟಿಮೂಡಲ್ಕೈದನೆಯುದಹದೂ ॥೨೦॥ ಇದುವೆಪಂಚಾಕಾಶತಾರಕ
ವಿದನುದೇಶಿಕನಿಂದಬಲ್ಲನ । ಪದುಳತೆಯುಲಾಪಂಚಬ್ರಹ್ಮದಪದವನೈದು
ವನೂ ॥ ಇದುವೆಬಿಂದುಸ್ವಯುವುಕೂಡಲ್ । ಲ್ಕಿದುವೆಮೇಳನಬಿಂದುಪರ
ಬಿಂ । ದದುವೆಕಳೆಬಿದ್ಬಿಂದುಪರಿಕೀರ್ತಿತವೆನಿಪವೆಂದೂ ॥ ೨೧ ॥ ತಾರಕಾ
ಕೃತಿದೀರ್ಘನಾದವು । ದಂಡಕಾಕೃತಿಸೂಕ್ಷ್ಮನಾದವು । ಕುಂಡಲಿಯೆತ
ಕ್ಷೀಲನಾದವದರ್ಧಚಂದ್ರಕೆಯೋ ॥ ಸಾರತರಾಹಸ್ರಣವನಾದವು । ತೋ
ರದುಪನಿಸಾಬಿಂದುವು।ನೀರತಿಳಿಈತಾರತಮ್ಯವಿಚಾರಮುಖದಿಂದೇ॥೨೨॥
ತಾರೆವೊದಲಾಜಠರದಹರಾ । ಕಾರವೈಶ್ವಾನರಚಿದಾನಲ ।ನಾರತರಬ್ರ
ಹ್ಮಾಗ್ನಿಬಿಂದಾಂತದಿವಿವಿಚಾರಿಸ್ಪದು।ಮೂರವಸ್ಥೆಯತಾರತಮ್ಯವಿ!ಚಾರ
ದಾನವದೇವಮಾನವ।ದಾರಿಯುನ್ಮಾರೈಯೆಪರಿಸೀಲತೆಯೊದಗಿಪುದೂ॥
ಕಂದಕೇಳೀಮೂರವಸ್ಥೆಯೊ।ಳೊಂದಕೆಯುಮೂರಾಗಿನವಕೆನಿ।ದೆಂದುಕ
ರಸೂಶಿಹವುಮರಣಾವಸ್ಥೆಹತ್ತನೆಯು ॥ ದೆಂದುಪೇಳುವರದುವೆಮೋಕ್ಷ
ನ । ಹೊಂದಿಹೋದರಿಗಾಗದೆಂದೇ। ನೆನಲುಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಿಂಗಿರದೆಂದುತಿ
ಳಿಯೆಂದ ॥೨೪॥ ಸದಚಿದಾಆನಂದವಾವೇ ! ಲದ.ನಿರಾನಂದಾಅತೀತಾ ।
ದಿಗಳಪಂಚಾವಸ್ಥೆಯಂತಾದಿತಿಳಿಯುವುದೂ॥ ವೊದಲುಭೋಧಿಪ್ರಬೋ
ಧಿಷಣ್ಮುಖಿ । ಯದರಿನಿಂದುನ್ಮನಿಯುಶಾಂಭವಿ । ಯೊದಗಿರುವವೀಮು
ದ್ರೆಪಂಚಮತಾರಕಾದಿಯಿವು ॥೨೫॥ ವೊದಲುಶಾಂಭವಿಮಧ್ಯಶಾಂಭವಿ ।

ಯದರಲುತ್ತರಶಾಂಭವಿಯುವು | ತ್ತದರಮೇಲೆತುರೀಯತುರಿಯಾತೀತ ಶಾಂಭವಿಯು ॥ ವಿಧವಭಾವಿಸೆಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು |ಡಿಗಳಿಗಂದದಪದವದಾದುದ | ಮುದವೊಳಿಕ್ಷೈಸೆತಾರಕಾದಿಯುಲೊದಗಿನಿಂದಿಹವೂ ॥ ೬ ॥ ಗುರುಮುಖಸ್ತದಲರಿಯತಕ್ಕವು | ಬರಿಯಶಾಸ್ತ್ರದಿಮರೆಯೆತಿಳಿಯವು| ಅರಿವುದಿನ್ನವೆರಾಜಸವುಸಾತ್ವಿಕವುತಾಮಸವು ॥ ತುರಿಯಸಾಗ್ನೆಯಶುದ್ಧಸಾತ್ವಿಕ | ಶಿರದೊಳಿಹನಿರ್ಗುಣದಕ್ರಮವಾ | ಗರಿವುದೈದನುತಾರಕಾದಿಯಬಿಂದುಪರಿಯಂತ॥೭॥ ಜ್ಞಾನಪಂಚಕವೇನೆನಲದೆ | ಜ್ಞಾನಪ್ರಥಮವುಭಾವಿಸೆಶಿನ | ಜ್ಞಾನದ್ವಿತಿಯವುಬಳಿಕವಿಮಲದಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವುದೂ| ಜನಿಪುದೇವಿಜ್ಞಾನನಾಲ್ಕನೆ | ಯದುಬಳಿಕನಿರ್ಮಲತೆಜ್ಞಾನವ| ತಿಳವುದೈತಾರಾದಿಓಂಕಾರಾಂತಪರಿಯಂತ |೮| ಕ್ರಿಮಿಯುಮೀನವುರವಿವಿಹಂಗದ | ದಮಿತತೀತದಮಾರ್ಗಪಂಚವು | ವಿವುಕ್ರಮದಿತಿಳಿಯಲ್ ಪಿಪೀಲಕಕಪಿವಿಹಂಗಪಥ ॥ ವಮಲಶೇಷವುಮೀನಮಾರ್ಗಗ | ಳನಿಪವಿವುಕ್ರಮವಿಡಿದುಕರಸುವವಮಲತಿಳಿತಾರಾದಿಯಾಗಿಯೆಬಿಂದುಪರಿಯಂತ॥೯||ಮರಳಿಪಂಚಾಕಾಶವಿವರಂ | ಗಳನುಪೇಳುವೆನಿನ್ನುಕೇಳೈ | ತರಳಘಟದಾಕಾಶಹೃದಯಾಕಾಶಚಿದಾಕಾಶಾ || ತುರಿಯವೆನಿಪಾಕಾಶಪರಮಂ ! ದೆನಿಸುವಾಕಾಶಗಳುಕ್ರಮದಿಂ | ದಿರುವವಾತಾರಾದಿಬಿಂದುವದನಕಪರದೊಳಗೇ ||೧೦||ಬೆರದಿರುವದದುನಿರ್ಮಲಾಂಬರ | ವದರಿನಿಂವಿಮಲಾಂಬರವುಮೇ| ಲದಕತೀತವುಮಹದನಂತದಪದವೆನಿಸುತಿಹದೂ || ಅರಿವುದಲ್ಲಂಮೇಲೆಕಳೆಯಂ| ಬರವಿರುಪದದರಾಚೆಬ್ರಹ್ಮಂ|ಬರವೆನಿಸುತಿರುವೈದತಾರಾದಿಯಲಿತಿಳಿಯಂದ ||೧೧|| ದಶಮವಸ್ಥೆಯುದಶಮುದ್ರಾರವು| ದಶಮನಾಡಿದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ದಶಮಶಾಗ್ನೆಯಮಲದಶಪಂಚಕಗಳೆನಿಸುವವೂ || ಅಸಮಸೇಶಿಕಮುಖದಿತಿಳಿಯಲು | ವಶದಲೊತಿನಿಸುತಿಹವುಕೇಳೈ | ಶಿಶುವೆಇನ್ನಾಕಾರಪಂಚಕಗಳನುಸುರುತಿಹವೊ ||೧೨|| ತಾರಕವದಾಕಾರಮಿಶ್ರ | ಕಾರದಂಡಕಕುಂಡಲಿಪರಾ | ಕಾರಸ್ವಚ್ಛಾಕಾರಕರಸೋವರ್ಧಚಂದ್ರಕೆಯೂ || ವಿಕಾರಿದನಿರಾಕಾರಬಿಂದುವಿ | ಚಾರಮುಖದಿಂದರಿಯಬೇಕಾದು| ಕಾರಣಾರ್ಯರಕರುಣಪಾರಾವಾರವನುಪಡದೂ ||೧೩|| ನಿದ್ರೆರಾಜಸವದುವೆತಾರಕ | ನಿದ್ರೆಸಾತ್ವಿಕವಹುದುದಂಡಕ | ನಿದ್ರೆತಾಮಸವಹುದುಕುಂಡಲಿನಿದ್ರೆಯುಳಿಮುಳಿದಾ॥ ಭದ್ರವಹಸಿನ್ನಿದ್ರೆಚಂದ್ರಿಕೆ | ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಜಾಡ್ಯನಿದ್ರೆಯೆ | ಚಿದ್ರೂಪಾಯನಬಿಂದುಪಂಚಮನಿದ್ರೆಗಳಿಗೆಂದು||೧೪|

ತನಯುಯೆಣೋಹಂಕೋಹಂಸೋ | ಹಮ್ಮ್ರಗಳಹಂಬ ಹ್ಮ್ರದಿಭಾವು|ಗ
ಳನನಿತುವನ್ನುತಾರಕಾದ್ಯಂತದಲಿಭಾವಿಪುದೂ || ಅನಘಪ್ರಾಗ್ದಕ್ಷಣವು
ಪಶ್ಚಿಮ | ವೆನಿಪಉತ್ತರಗೂರ್ಧ್ವದಿಶೆಗಳ | ಮನದಿತಿಳಿಯಾಕ್ರಮದಿತಾ
ರಾದಿಯಲಿಭಾವಿಸುತ| ||೩೫|| ಅನಲನಿರುತಿಯುಮಾರುತಈಶಾ | ನರುಅ
ಧೋಭಾಗಾದಿಯಾಗಿಯೆ | ಎಣಿಸಿತಿಳಿಯಾತಾರಕಾದಿಯುಬಿಂದುಪರಿಯಂ
ತ || ಅನುವಿನಿಂದಲಿಬಾಹ್ಯಖೇಚರಿ | ಎನಿಪುದೇತಾರಕವುಮುಗುಳಿ| ತನು
ನಯುದಲಾಮಧ್ಯಖೇಚರಿಯುದುವೆದಂಡಕವು||೩೬||ನೆರೆಅಖೇಚರಿಕುಂಡ
ಲಾಯುತ | ವಿರುವನಾಮದಲಿರುವದಲ್ಲಿಂ | ಪರಿಕಿಸಲ್ಚಂದ್ರಿಕೆಯುಪರ
ಖೇಚರಿಯನಿಸುತಿಹುದೂ || ತುರಿಯತೀತದಬಿಂದುವಾತ್ಮಾ | ಪರಮಪಾ
ದ್ರಯುಖೇಚರಾಯುತ| ಕರದಿಕರಸೂದೆಂದುಪೇಳಲ್ಪರಮಗೌರವದೀ||
ಗುರುವಿನಡಿಗಳಿಗೆರಗಿಬಳಿಕಾ | ತರಳನುತಿಯಂಗೈದುಬೇಡಿದ | ಗುರುವೆ
ನಿಮ್ಮಿಂದನಿತುಮುದ್ರಾಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣವ || ನರಿದಸಂಶಯುಹರಿದುಪೋಪು
ದು | ಪರಮಧನ್ಯಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು | ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೀತಾರಕಾದಿಯುಬಿಂದು
ಪರಿಯಂತ ||೩೮|| ಇರುವಪಂಚಸ್ಥಾನಮಾರ್ಗವ | ಕರತಲಾಮಳಕದೊ
ಳುಕೃಪೆಯಿಂ | ದರುಹಿಸಲ್ಲಘುದೆನಲುಕಾರಣಪುರುಷಕರುಣದಲೀ||
ಹರನುಪಾರ್ವತಿಯುರುಗಳಾದಾ | ನೆರೆಮಥನೆಯನುಮಾಡ್ದತಾರಕ|ವರ
ರಹಸ್ಯವಸುತನಿಗೊರದನುಕರುಣಸಾಗರನು ||೩೯|| ಸ್ಥಾನಪಂಚಕಗಳಿ
ಗೆಸಾಧನೆ | ಏನೆನಲುಪೇಳುವೆನುಕೇಳೈ | ನೀನುಆದಾವರ್ತಿಕನಪದಪೂಜೆ
ಯನುಮಾಡಿ|| ಮಾನಧನತಾನುತಿಸಿಸುತಾದಿಗ|ಳೀನುಳಿಯದೆಂತೆಲ್ಲಗುರುಪ
ದ | ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕದಿಂದಲೊಪ್ಪಿಸಸ್ವಾನುಭಾವದಲೀ ||೪೦|| ಚರಣಕ್ಷಾ
ಲನಜೀವನಂದಳೆ | ದರುಹಿನೊಳುಸ್ವೀಕರಿಸಿಬಳಿಕಾ | ಪರಚತುಃಕೀಲಕ
ದಸಂಧಾನವದುನೋಡುತಲಿ || ನಿರುತವಿಂತಿರುತಿಹುದೆತಾರಕ| ವರಿದುನಿಂ
ದಿಹುದದುವೆದಂಡಕ | ನೆರೆಅಖಂಡದಮಂಡಲಂಗಳಪಶ್ಯತಿಯನಾಂತೂ ||
ವೆರವೆನೆಂಪಬುದೆಕುಂಡಲಿ | ವೆರದುತಿಳಿಯುವಪರ್ಧಚಂದ್ರಿಕೆ | ಪ್ರಕ
ಪಡಪಅರ್ಧಮಾತ್ರೆಯುದ್ವಾದಶಾಂತದಲೀ || ವೆರದುತೋರುವದುತ್ತಮಾಂ
ಗವು | ಮರವಬಿಂದುವೆನಿಕ್ಕುಮಧ್ಯೋ | ತ್ತರವಿಪರನುಹಸಾಸ್ಯವುಹ
ದಮನಸ್ಕವೆನಿಸುವವೂ | ೪೧|| ಷಣ್ಣವತ್ಯಂಗುಲಸಮಾನವು | ಚಿಣ್ಣಮ
ಣ್ಣನಸ್ಥೂಲಕಾಯವು | ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕಂಗುಷ್ಟಮಾತ್ರವೆಸೂಕ್ಷ್ಮವೆನಿಸುವ
ವದು || ತನ್ನಅರ್ಧಾಂಗುಷ್ಟಮಾತ್ರದೋ | ಳಿನ್ನುತೋರುವದದುವೆಕಾ

ರಣ । ವಿನ್ನತಿಳಿಯಲ್ಕಾಮನೂರಾದ್ಭಾಗಮಾತ್ರದಲೀ ॥೪೩॥ ತೋರು
ತಿಪ್ಪುದೆಕಾರಿಯಕಾಯವು । ವಿಾರಿತೋರುಪಶೀತತನುವಿಗೆ । ವಿಾರಿಪ್ಪೋ
ದುದುಸಾಟಿಯಿಲ್ಲಪ್ರಮಾಣವೇನೊಂದೂ । ಕಾರಣಾಗ್ರ್ಯರಲರಿಯಬೇಕದು
ಬೇರೆಬಳಿಕಾರಿಂದನೂಕದು । ನೀನುಕೇಳದುಶಿಧ್ಯಮಾಹದುತೋರಲಾಚಾ
ರ್ಯಾ ॥೪೪॥ ಅವವಿಧದಲಿಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವ । ಭಾವಿಸೂತಿಹುದೆಂದುಮ
ತ್ತಾ । ಭಾವನೆಯೆದೃಢವಾಗಿರುವವರಡಾವಿಧದಿತನ್ನಾ ॥ ಕೇವಲಾತ್ಮನಸ್ವ
ಸ್ವರೂಪವ । ಬೇರೆತೋರುವದದುವೆಮೂರದು । ಭಾವಭ್ರಾಮಿಕವಳ
ಯೆನಾಲ್ಕಡಿಭಾವವೆನಿಸುವದೂ ॥೪೫॥ ಅವಗಳೆರಡೂವೆರಯಲ್ಯದಾ । ವಿ
ಧವಿದೆಸವಿಕಲ್ಪದಸಮಾ । ದವಿರಳಾತ್ಮಕನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದವದಸಮಾಧಿಯನು ॥
ವಿವರವರುಹುವೆವೈದುರೂಪದಿ । ಪರಿಣಮಿಸಿದುದಬೇರೆಬೇರೆಯು । ಕು
ವರಕೇಳ್ಸವಿಕಲ್ಪಕಸಮಾಧಿಯಾತ್ರುದಿಯಭಾವ ॥೪೬॥ ಅರಿದುನಿಲುತಿಹುವೊಂ
ದದನುಗುರು । ತರಿವುದೇತಿಳಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನು । ನರಿಯಲೆರಡನೆಯಾತನಾ
ತನಮರದಿಹುದಮೂರರೂ ॥ ಬರಿಯಬೆಳಕಿಲಿನಿಯಮಂಡಲ । ವರಸಿರುವದ
ದುನಾಲ್ಕೆನಿಸುವುದು । ಸೆರೆವಿಚಾರಿಸೆಚಿತ್ತಮಾತ್ರದರನುಭವವೈದೂ । ಎನಿ
ಪವಿಕ್ರಮನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದ । ಘನಸಮಾಧಿಯಪಂಚಕಗಳಲಿ । ತನಯನೋಡಲ
ಭಾವವೈಕಲ್ಯಂಗಳಾರಿಗೆಯೂ ॥ ಮನಸವಾಗಮವಾದರೆಯುಕೇಳನಘನಿರ್ಮ
ಲವೆನಿಪತತ್ವದ । ಘನವಚನ್ನಾಗರಿದವರಿಗಾನಂದತೋರುವುದೂ ॥ ಎನು
ತತಿಳಿಯಲುಬೇಕಪೆಲ್ಲವ ! ತಿಳಿದಬಳಿಕಾನಂದತೋರದು । ಯ ನಲುಬಳಿಕಾ
ನಂದದಾತ್ರೀತವದೆನಿತ್ಯವಿದೂ ॥ ಎನುತಶೃತಿಸಿರವೇಳುತಿಪ್ಪವು । ತನಯತು
ರಿಯಾತೀತವೆನ್ನಲು । ನೆರದಪರಿಪೂರ್ಣದಸಮಾಧಿಇದರಿಯಲಳವಲ್ಲ ॥ ೪೯
ತಿರುಗಿಪೇಳಿದನರಿವೆನೆನ್ನಲು । ತಿಳಿಯಗೊಡದಿದುಮನಕಗೋಚರ । ಪರವಿ
ನಿವೃದಿದೆಪಂಚಭಾವ್ರೋತ್ಕರದೈಕ್ಯತನ್ಮಾ ॥ ವೆರದುಮನವೊಳುಲ್ಯೆಸಿತೋ
ರದ । ವರಪ್ರಕಾಶವದ್ವೈಕ್ಯನಾದದ । ಸರಣಿವಿಡಿಯಲವಾಗಭಾವಾಭಾವವೇ
ನಿರವೇ ॥ ಇರುವಸಮಯವೆನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದ । ವರಸಮಾಧಿಯುದಹ ದುಭಾವಿ
ಸಿಅರಿವುದಿಲ್ಲಯೆಸತ್ಯಚಿತ್ತಾನಂದನಿತ್ಯಗಳಂ । ಬೆರದಿರುವಪರಿಪೂರ್ಣಗೂ
ಡಿದ । ವರಸಮಾಹಿತಿತನ್ಮೊಳಡಗಿರು । ವರಿವನರಿವುದೆಬ್ರಹ್ಮಭಾವನೆಯನ
ಲುಪ್ರೊರ್ಬ್ರೋಕ್ತಾ ॥೫೧॥ ವರಿಯಪೇಳರುತಿರುವಭಾವಗ । ಳರಿದುನಿಂದುದೆಬ್ರ
ಹ್ಮಮಾಯವೆಂ ॥ ದರಿಬುತಿಳಿಈನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದವರಸಮಾಹಿತಿಯಾ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯೆ
ಸತ್ಸ್ಯಾದಿಪಂಚಕಮ । ವಿರುವಭಾವದೊಳೊಂದಕೊಂದಂ ! ತಿರುತಿರುವದಿ

ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಸಮಾಧಿಭೇದಗಳೂ ॥೫೦॥ ನಾದುಬಿಂದುಕಳಾಚಿದಾತ್ಮೀ । ತಾದ
ಪಂಚಮಹಂಸಸಂಗ್ನೆಯು । ನಾದಿತಾರಕದಿಂದಬಿಂದಾಂತದಿವಿಚಾರಿಪುದೂ॥
ವೇದರುಗ್ಗೆಜುಸಾಮಾಥರ್ವಣ । ವೇದಸೂಕ್ಷ್ಮಂಗಳುನಿರ್ಧನಿಸ । ಲಾದಿತಾ
ರಕದಿಂದಪ್ರಣವಾಂತದಲಿಭಾಷಿಪುದೂ ॥೫೧॥ ಧರೆಜಲಾನಲಮಾರುತಾಂ
ಬರಕೆ । ವರಿಯಲೀತಾರಾದಿಯಾಹನು । ಸರಸಿಜಾಸನಹರಿಯುರುದ್ರೇಶ್ವರಸ
ದಾಶಿವರೂ ॥ ಇರುತಲಿರ್ಪರುತಾರಕಾದಿಯ । ಲರಿಯಲಾದ್ಯಾಪಾದವೊ
ದಲಾ । ಗಿರುವಪಂಚಮಪದಿಯಗಾಯಿತ್ರಿಯದುಪ್ರಣವಾಂತಾ ॥೫೪॥ ಅರಿ
ವುನ್ನೈಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದಿಭಾ । ತಿಕವುಆಧಿದೈವಿಕಪಕ್ಷ । ದ್ವಿಧಿತತಾಪವುಕ್ಷಾ
ಪಥಿನ್ನಾದಿಗಳಪ್ರಣವಾಂತ ॥ ವೆುರದಬಹಿಮಧ್ಯಾಂತಲಕ್ಷ್ಯಾ । ಚರಣ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತೀತಬಿಂದರಿ । ಯುತಿಹುದೀತಾರಕಾದಿಯಪ್ರಣಮಪರಿಯಂತ॥
ಪೂರಕಾದಿಯಪಂಚಕಂಗಳ । ತಾರಕಾದಿಯಪಂಗುತಿಳಿದುವಿ । ಚಾರಿಸು
ವದಾಧಾರಲಿಂಗಾಕುಂಚನಾದಿಗಳ ॥ ತಾರಕಾದಿಯೊಹವುಪೂರ್ವದ । ಲಾ
ರೈದದಶಚಕ್ರಕಳೆಯವಿ । ಚಾರಪಂಚಕದ್ವಾದಶಾಧಾರಗಳುಪದಿನಾರೂ॥
ಸ್ಥಾನನಾನುದನೆಲೆಯಶ್ರೀಗುರು । ತಾನುತೋರಲುತಿಳಿಯುತಕ್ಕುದು ।ಜ್ಞಾ
ನನಿಷ್ಕಳಸ್ಥಾನಸರ್ವಾತೀತತತ್ಪರದ ॥ ಸ್ವಾನುಭಾವದಲಷ್ಟಚಕ್ರ । ಜ್ಞಾನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿಶೋಧನೆ । ನೀನುಮಾಡಿಯೆಗುರುವಿರುವಸಂಸ್ಥಾನವನು
ನೋಡೈ ॥೫೭॥ ಗುರುವಿಹರನಸ್ವರೂಪುಹರೂ । ಪವದುಸಗುಣಾತೀ
ತವದರಿಂ । ದರಿಯೆಪಂಚಮವೃತ್ತಿಪೈಲಕ್ಷಣವೆನಿಸುತಿಹುದೂ ॥ ತರಳ
ತ್ರಿಂಶತ್ಪಂಚಕಂಗಳ । ನರಿದಲ್ಲೈಇನ್ನುವೆಯುಸಾಧನ । ಕರದಪೂರ್ವೋ
ಕ್ತತೆಯಪಂಚಾಕುಂಚನಂಗಳನು ॥೫೮॥ ಮರಳಿಪೇಳುವೆನೆಂದುಪರಿಕರ।
ನರಿಕಿಸಲ್ಕಿವುಪಂಚಪಟಿಯಂ । ದಿರುತಲಿಪ್ಪವುವೇದಸಾರವಹಾದ್ಯುಷ್ಟಿತ
ಗಳೆನಿಸೀ ॥ ಯುರುತರದಶಿವಯೋಗನಿರ್ಮಲ । ಕರದಜ್ಞಾನದಸಿರಿಯಸಂ
ತಾ । ನವನುಕೈಕೇರಿಸವುಕ್ರಮವಾಗರಿಯಬೇಕಿದನು ॥೫೯॥ ಇಲ್ಲಿಪಾರ್ವ
ಪೂರ್ವಯುಗವಿ । ದ್ವಲ್ಲಿಶಿವನಿಂಕೇಳಿಯೋಗಗ । ಳೆಲ್ಲವನುತಿಳಿದಾದಮೋ
ಹಾಕುಂಚನೆಯವಿವರಾ ॥ ವೆಲ್ಲನವುತಾಕೇಳಿಶಿವತಾ । ನಿಲ್ಲಪೇಳಿದುದನಿ
ಗೆನಾ ! ವಿಲ್ಲಿಪೇಳುತಲಿಪ್ಪೆವಿದುಸೀನಿಲ್ಲಿಕೇಳೆಂದ ॥೬೦॥ ಎನಿತುಆಕುಂಚ
ಗಳಿಪವೊ । ಅನಿತುದೇಶಿಕನಿಂದರಿದವೋ । ಲನಘಸ್ಥಾನಾಕುಂಚನೆ
ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಘುತ್ವದಲೀ । ದಿನವುಮಾಡಲುಮನವದುನ್ಮನಿ । ವನೆ
ವನೈದಿಯೆಸುಖದಲಿರ್ಪದು । ತನಯಸೂಕ್ಷ್ಮಾಕುಂಚನದಿಸೂಕ್ಷ್ಮವೆ

ವಿಲಯವಹುದೂ॥೬೧॥ ಪರಮಆಕುಂಚನೆಯಮಾಡಲು । ಪರಮಬೊಮ್ಮ
ದಿಲೀನವಾಹದು । ನಿರುತಕಾರಣಕಾಯದಾಕುಂಚನೆಯಮಾಡಲಿಕೇ ॥
ಉರುಳಿಪೋಪುದುಭಿನ್ನಸಂಶಯ । ವೆರದುಮರಳದುದಾದಕಾರಣ । ಪರ
ಮಆಕುಂಚನೆಯೆಪರಮಾನಂದದಾಯಕವೂ ॥೬೨॥ ಪರಮಆಕುಂಚನೆ
ಯಸರಿಸಮ । ನಿರುವದೇನೊಂದಿಲ್ಲವದರಿಂ । ಪರತರಾಕುಂಚನೆಯಬಲ್ಲ
ವನುರಳಜನ್ಮಕೆಯೂ ॥ ಪರಮಪರತರಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿಯೆ । ನೆರೆವಿರಾಜಿ
ಸುತಿರುವನಾತನು । ತರಳಕೇಳಿನ್ನಷ್ಟಚಕ್ರದವರರಹಸ್ಯವನೂ ॥೬೩॥
ಸಾಸಿರದಧದಳಕಮಲಶೋಧನೆ । ಲೇಸೆನಿಪಲಕ್ಷಪ್ರಯೋಜನ । ವೀಸು
ಪಶ್ಚಾತ್ತ್ವೇಳ್ಪವೆನೆಗುರುವಾಸಮುಖದೊಳಗೇ । ಆಸೆಮಾಡಿಯೆಕೇಳ್ದುಪ
ದ್ಮಗ । ಳೇಸುರೂಪವುದಳವುನಾಳಗ । ಳೇಸುಕಂದವದುಂಟೊಇಲ್ಲವೋ
ವಳ್ಳಿಯಾದಲ್ಲ ॥೬೪॥ ಆವವರ್ಣದಲಿಹದುಧ್ಯಾನವ । ದಾವಪರಿಕರಮಾಡ
ಲಹದು । ಭಾವಿಪರುಬಲ್ಲವರುಮಾನಸಕಮಲವೆಂತೆಂದೂ । ಆವಪರಿಯ
ಲಿತಿಳಿಯತಕ್ಕದು । ದೇವದೇವನೆಕರುಣಿಸೆಂದುಮ । ಹಾನುಭಾವನಶಿವನೆ
ಶಿವೆಕೇಳಿದಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥೬೫॥ ಕೇಳೆಗುರುವರಕೇಳಿಪೇಳಿದ। ತಾಳಿಸಂ
ತೋಷವನುಮನದಲಿ । ಕೇಳುದಹರದಕಮಲದಿಳೆಯಾಧ್ಯಷ್ಟಮಾತೃಕೆ
ಯಾ ॥ ಕೀಲವಿಡಿದುಹಕಾರವೊದಲಾ । ಮೇಲಿಹಸಕಾರಾಂತರೂಪಂ ।
ದಾಳತೋರೂದಷ್ಟದಳಗಳಕೇಲುತಿಳಿಯಂದ ॥೬೬॥ಪಂಚಮಂಡಲತ್ರೈ
ಗುಣಂಗಳ । ಹಂಚಿಕೂಡಲಿಕಷ್ಟದಳಗಳ। ಸಂಚುನೋಡಿದುಧ್ಯಾನರೂ
ಪಕೆಕಾರಣವಿದಹುದೂ ॥ ಪಂಚಮಾಂಬರಚಿತ್ರಗೂಡಿದ । ಹಂಚಿಕೆಯೆ
ಕೇಳಷ್ಟದಳಗಳು । ಪಂಚವೇದದಸಾರವಿದುಸುಖಕರವನೊದಗಿಪುದೂ॥
ಬೇರೆಬಳಕಪರಾಷ್ಟದಳದಾ । ಕಾರತೋರಿಯೆಕರಸುತಿಪ್ಪುದು । ನೀರ
ಕೇಳಾಬಳಕಜ್ಞಾನಾಷ್ಟಕಕಮಲವಿಹದೂ ॥ ಆರಯಲುಜ್ಞಾನಾಷ್ಟದಳವಂ ।
ದೇರಿತಿಳಿಯಲತೀತವರ್ಣಾ । ಕಾರವಷ್ಟಮದಳವವೆರಡನೆಚಕ್ರವೆನಿಸುವ
ದೂ ॥೬೭॥ ನೆರೆವಿರೂಪದಳಾಷ್ಟಪತ್ರವು । ಕರಸಿಕೊಂಬುದುಮೂರ
ದಾಗಿಯೆ । ಪರಿಕಿಸಲ್ ರೂಪಾಷ್ಟದಳಪದ್ಮವದುನಾಲ್ಕನೆಯಾ । ವರಸ
ನಾವುದೆಳಿಹುದುಬಳಕಾ । ಪರಿಯಲೇಪರರೂಪಅಷ್ಟವು । ವೆರಸಿರುವ
ದಳಪದ್ಮಶರಸಾಜ್ಞೆಯನೆನಾವಾಕವೂ ॥೬೯॥ ಆರುಕಾಬುವನೀಪ್ರಕಾರದ
ವಾರಿಜಂಗಳೆಪಂಚಮಂಗಳ । ಸಾರತರಪರಬೊಮ್ಮದಸಹಕಾರವೆನಿಸುವ।
ದೂ ॥ ನೀರಕೇಳಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವಿ । ಚಾರವದ್ಭುತವತಿರಹಸ್ಯವು । ವಾರಿ

ಜಾಸನಸನಕಸರಕಿನ್ನರಗದರಪೆಸರಾ ॥ ನೆನದರಿಯರಿನ್ನದಕೆರೂಪ |
ಗಳುಪ್ರಣವದಾಕಾರಪ್ರಣವಾ | ದಿಯನಿರಾಕಾರತೆಯುಪ್ರಣವೋತ್ಸಾಹ
ಬಳಿಕಿನ್ನು ॥ ಪ್ರಣವರವವ್ಯಾಪಕವತೀತ|ಪ್ರಣವದಾಕಾರತೆಯನಾವುಂ|
ಗಳುಸದಾವರ್ತಿಪನುಬಳಿಕೀಚಕ್ರಸಂಚಮುಕೇ |೨೧॥ ಇದರಮಧ್ಯದಿಬಿಂ
ದುಮತ್ರ್ಯ | ನಿದರೊಳಗೆಕಳೆಯುದರಮಧ್ಯದಿ | ನಾದಬಳಿಕಿನ್ನದರಮ
ಧ್ಯದಿಸುಧೆವಿರಾಜಿಪುದೂ | ಅದರಮಧ್ಯದಿಪುದಿದುತೋಪಳು | ಸದಮ
ಲಪರಾವಿದ್ಯತಾನೇ | ಪದುಳದಿಂಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯಪದವನೀವಂತ ॥
ವಿಧಿಯನಿಸುವಳುಪಂಚಮಧ್ಯಮ | ವಿಧಿಯು ತಾರಾದಿಯಲಿತಿಳಿಯುವು | ದದ
ಬಳಿಕಾಆದಿಬಿಂದೆಪರಾಯನಿಪಶಕ್ತಿ ॥ಅದುವೆತಾರಕಆದಿನಾದವೆ | ಅದು
ವೆದಂಡಕವಾದಿಕಳೆಯಾ | ವಿಧದಿಕುಂಡಲಿಆದಿಸುಧೆಚಂದ್ರಕಪರಾವಿದ್ಯ॥
ಆದಿಪರಬಿಂದಾದಬಳಿಕಲ | ನಾದಿಬಿಂದುವುನಾದುಕಳೆಯುಅ | ನಾದಿಸುಧೆ
ತುಲಾಂಬರಾದಿಅನಾದಿಪಂಚಕವು ॥ ಚೇದಿಸಲುತಾರಾದಿಯಾಗಿ ಯೆ |ವೆ
ದಮುಖದಿಂದರಿಯುತಕ್ಕದು ! ಆದಬಳಿಕಾನಂದಚಕ್ರೈಕ್ಯತೆಯುಬಗೆಗೊಳ
ಲೂ |೨ ॥ ಆದಿಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲದಾದರ | ರಿಂದನಿರ್ಗುಣಸ್ಥಾನವದಕೆಯು |
ನಾದಿಯಾದುದರಿಂದೆಸರ್ವಾಧಾರವೆನಿಸುವದೂ॥ ಆದುದೆಂದರಿಯೂದೆಆನಂ|
ದಾದಚಕ್ರೈಕ್ಯತೆಯುದೆನಿಸೂ | ದೋದಿಪೇಳಲ್ಕಾದದಿದುಗುರುಬೋಧೆವಿ
ದಹೆಂದ ||೨೫|| ಅರಿವುವೈಪರಚಕ್ರನಿರ್ಣಯ | ವಿರುಪದ್ಯೈನಿರಾಮುಪ
ದಾ | ಪರಿಪರಾಭಾಸಾನಿರಂಜನನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಗಳ॥ ಗಿರುಪವೇಪರಚಕ್ರವಾ
ಕವು | ಪರಮಕಾರಣಗುರುವಿನಿಂದವ |ನರಿದುತಿಳಿಯಲುಬೇಕುಪಂಚಮ
ದರಿಯುಪದ್ಮಗಳಾ ॥೨೬॥ ತಾರಕಾಗಿಯುಡಾಗಿಬಿಂದುವಿ | ಚಾರಪರಿಯಂ
ತರವುಕ್ರಮದಿಂ | ನೀರಭಾವಿಪುದಿಲ್ಲಿಗುಣರಾಹಿತ್ಯದಾಕಾಶ | ತೋರುತಿ
ರ್ಪುದುಮೊದಲದರವೇ | ಲಾರಯುಲುಪರಗುಹದನಂತವಿ| ಚಾರತತ್ವಾ
ಕಾಶಸೂರ್ಯಾನಂತತಾರಾದಿ॥೨೭॥ ಯಾಗಿಭಾವಿಪುದಿವನೆನಲುಕೇ | ಳ್ವಾ
ಸಕ್ತ್ಯೈಮುಗಿದೆದ್ದುಕೇಳಿದ | ಯೋಗಿವರ್ಯಪರಾಕುಭೋಗುರುಈಗಲಿನಿತು
ದನು ॥ ಆಗವೋಕ್ತದರೀತಿಯಿಂದೆನ | ಗೀಗಪೇಳದಿರರಿದುಕೊಂಡವಿ |
ರಾಗಿಯಾಗಿಹಶಿಷ್ಯಸದ್ಗುರುಲಕ್ಷಣಂಗಳನೂ ॥೨೮॥ ತಿಳಿಯುಪೇಳುವದೆನ
ಗೆನಲುಗುರು | ತಿಳಿದುಪೇಳುವೆನೆನುತಕೇಳೀ ! ಇಳೆಯೊಳಗೆಸುಖಕರದ
ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣತೆಯೇ ॥ ತಿಳಿಯೆಗುರುವಿನರೂಪವೆಂದೇ | ನೆನಲು
ಪ್ರಾಜ್ಞಾನಕೆನಿಮಿತ್ತಂ ! ದಳೆದುಪರಮಾರ್ಥತೆಯನೀವಚಿದಂಬುನಿಧಿಯೆ

ಳಗೇ ॥೭೯॥ ಮುಳುಗಿದಂದದಿವಾಲಲಾಡುತೆ । ಮುಳುಗುತಾನಂದಶರಧಿಯೊಳ್ । ಪರಿಕಿಸಲ್ ರೂಪಾದಿವರ್ಣಗಳಿಗಂದದಲೇ । ಇಳೆಯೊಳೊಪ್ಪಿಹಗುರುಸ್ವರೂಪವ । ಪೊಗಳುವರುಹರಿಶಂಕರಾದ್ಯರು । ಬಳಿಕತಿಳಿಯುಲ್ಕಂತಿರುವನೆಂದೆನಲನುಕೇಳೂ ॥೮೦॥ ಶಾಂತಿಶಮದಮೆಯುಂಬವಸನವ । ನಿಂತುಪೊದ್ದಿರುತಿಗುವರವನಾ । ರೆಂತುಕೇಳಲುಕೊಡುತಲಿಪ್ಪಸ್ವತಂತ್ರ ಉಳ್ಳವನು ॥ ಭ್ರಾಂತುನಾಶವೆನಿಪ್ಪಸಾಧನೆ । ಯಂತರಂಗವನರುಹುವಾತನ । ನಂತವಿಮಲವಿಚಾರಣೆಯುಮಾಡುತ್ತಲಂತದನೇ ॥೮೧॥ ನಿರುತಚಿಂತಿಸಿಪಂಚಮಂಡಲ । ವೆರದುನಿಂದಿಹಗುರುವೆಪರರೂ । ಪಕನುಬಳಿಕಿನ್ನಿರುವಸಚ್ಛಿಷ್ಯನಸ್ವರೂಪವನೂ॥ ತರಳಕೇಳ್ವೈರಾಗ್ಯವೊದಲಾ । ಗಿರುವವನುಗುರುಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳನು । ಪರಮಸಾಧುವೆನಿಪ್ಪವನುಜನಕೆಕೊಳ್ಳತಾಪನೂ ॥೮೨॥ ಅವಗೆಕೇಳ್ ಸಚ್ಛಿಷ್ಯನವನಿಂ । ದುಳಿದವನುಮುಚ್ಚಿಷ್ಯಬಳಿಕೇ । ಭುವನದೊಳುಗುರುಭೇದವನುವಕ್ಷ್ಯಾಮಿನೀನಿದನೂ । ಸವನಿಸ್ಯಮನವೊಳಗೆಕೆಲರೀ । ಭುವನದಾಚಾರದಿವಿಡಂಬನ । ವನುತಳೆದರಾದರೆಯುಕರ್ರ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಗೋಸುಗವೂ ॥೮೩॥ ಜನರಿಗುಪದೇಶಿಪರುಮುತ್ರಗಳನನವಂತ್ರೆಂದೆನಲವರುಗಳ್ । ಮನದಿಕೌಟಿಲ್ಯಾದಿವಹಾಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಿದೂ॥ ನಿನಗನುಗ್ರಹವಾಗಲೀಗಲಿ । ಮನುಜಲೋಕದೊಳಿಹವಿಷಯವನು । ದಿನದಿವಶವಾಗಿರುತಲಿಹವೇಪೆನುತಡಾಂಬಿಕರೂ ॥೮೪॥ ಜನವಿರುದ್ಧನಿಷಿದ್ಧವೋಷಾ । ಸ್ಪದಕ್ರಿಯೆಗಳನುತೋರುತಿರುವರು । ವಿನಯದಿಂಕೆಲರಿನ್ನುಯೋಗಾದಿಗಳವೇಳುವೆವೂ॥ ಎನುತಹಟವನುತೋರಿಸುತತಾವನುದಿನದಿಕಾಲನುಕಳೆವರು । ಉಳಿದಕೆಲವರುಲಯದಯೋಗದನೆಲೆಯುಪೇಳುವರು ॥೮೫॥ ಬಳಿಕಲಯವೆಂದೇನೆನಲುತಾ । ಉಳಿದತನುವೇಕಾಷ್ಟದಂತಿ । ದುರ್ಳಿದಬಾಧೆಗಳಾದವಾದಾಗನಸೋಂಕಿದಡು ॥೮೬॥ ತಿಳಿಯಬಾಗದದೆಂಬವನೂರ್ಥಾರ್ । ತ್ರಿಯದೃತ್ತಿವಸಾಧನೆಗಳಿಂ । ತಿಳಿದಿಹರುಕೆಲಕೆಲರುಜನರೀಲೋಕವಂಚಕರೂ॥೮೭॥ತಿಳಿದುತಾರಕಯೋಗಕಿಂಚಿತ್ತಿಳಿದವರುನಾವೆಂದುತಮ್ಮಿಂ । ತಿಳಿಯಲೆಳಸುವರಿಗೆನಯನಾದಿಗಳದಿವಿಪಿಡಿದೂ ॥ ತಿಳಿದುದೇಪೇಳೆನಲುಬಿಗಿದಾ । ಬಲದಿಬಹಳಾಸೆಗಳುಮನದೊಳ್ । ತಳೆಯಲಾವೈಕಾರನುನಬೆಳಚಿಗಳುತೋರಿಪೊಡಂ ॥೮೮॥ ತಿಳಿದೆಕಾಂತಿಯುನೆನಲದೇನೋ । ಡೆಲವೊಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವದನೇ । ತಿಳಿಯೆನಿನಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಫಲಸಿದ್ಧಿಗಳದೊರೆಯುವವೂ ॥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಂದವಗೆ

ಮಾಯಾ । ವಲೆಯಜೀವಭ್ರಾಂತಿಯಿಂನೇ ! ನಿಲಿಸುತಾತತಗೆತೋರುವಾದೃ
ಶ್ಯಗಳನಿಜವೆಂದೂ ।೭೭॥ ಕಳದುದ್ರವ್ಯವನವನಯುಕ್ತಿಯು ನಿಳಯುಗೊಡದ
ಲೆತಾನುಬ್ರಹ್ಮವ। ತಿಳಿಯಲಾರದೆತಳಕೆಳನವ ರಾತಿಳಿಯೊಳಾಡುತಲೀ॥ ಪೊಳೆ
ದಬ್ರಹ್ಮದಪೂರ್ಣಭಾವದ ।ನಿರುವದಿರುವೆಂತರಿಯಲಾರದ। ತಿಳಿವಿಹೀನರಾ
ಜಯೋಗಗಳನಿಪರಾದೊಡೆಯುಂ ॥೭೮॥ ವರಸೆದಪ್ಪದೆರವಿಯಪುತ್ರನ। ಪ್ರ
ರದವೀಧಿಯೊಳೆರಡುದಿಕ್ಕಿನೊ! ಳಿರುವದೈಯಕುಟೀರವನಿತಾದಿಯುವಿಷಯ
ವಿಡಿದೂ॥ ಮಗಳಿಕೆಲವರುಪ್ರೀತಿವಿಷಯದಿ ವೆರದುಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿಯು।
ಪರರಬೋಧಿಸುತಿಹರಿವರಬಿಡಬೇಕುದೂರದಲೀ ॥ಬಳಿಕಕಾರಣಗುರುಪ
ದೇಶನ । ತಿಳಿಯುಪೇಳುವೆನವನಲಕ್ಷಣ।ದಿರವಿಕೇಳ್ವೈಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಾದಿಭಾ
ವದಲೀ॥ ಇಳೆಯುಭೋಗವನುಳಿದುಲೋಕ। ತ್ರಯತೃಣೀಕೃತಭಾವಉಳ್ಳನ
ತಿಳದುಸೇವೆಯುಮಾಡಿಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಸಾಧಿಸುವ॥೮೧॥ ಹೊಂದುತಿಹನಾ ಮೋ
ಕ್ಷಕಾಂತಾ । ಸುಂದರಿಯುಕೈವಲ್ಯಪದದೋಳ್ ! ನಿಂದುಸೌಖ್ಯೋನ್ನತಿ
ಯುಸುಖದಾನಂದದಿಂದಿಹನೂ ॥ ಕಂದಉಪದೇಶಕ್ರಮವನೀ । ನಿಂದುತಿಳಿ
ಯಿನಾಸಕಲಯೋಗಾ ।ನಂದಸಾಧನೆಗಾದಿವಜ್ರಾಸನದಿಕೂಡಿಸುತೇ ॥೮೨॥
ಹಸ್ತಮಸ್ತಕವೆರಸಿಭಸಿತವ । ನೆತ್ತಿಯೊಳುಲೇಖಿಸಿಯೆಮರಳಿಪ । ಶಸ್ತ
ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷಣವಿಸ್ತರಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ಸ್ವಸ್ಥಮೌನದಲಿರಿಸಿಶಾಂಭವಿ ।
ಗೊತ್ತತಿಳಿದಾಬಳಿಕಯೋಗಕೆ। ನಿತ್ಯಪಂಚಪ್ರಸಾದಸಾಧನೆವಿಸ್ತರಿಪು
ದೆಂದ ॥೮೩॥ ಗುರುವಚನಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯ । ಕರವುಗುರುದರುಶನವು
ಲಕ್ಷದ । ಪರಿಯುಸಿತುಕ್ರಮವರಿತುಗುರುಸಾಂಪ್ರತರಹಸ್ಯವನು ॥ ಅರಿಯು
ತಕ್ಕುದುಮರಳಿಸಾಧನೆ! ಕರದುಪಾಯವಕೇಳುಪೂರ್ವೋ! ಕ್ತತೆಯುರೇ
ಚಕಪೂರಕವುಕುಂಭಕಪ್ರಾಣಧಾರಣವೂ ।೮೪॥ ಮನವಕೂಡಿಸೆಪ್ರಾ
ಣಸಾಧನ । ಕರದಪಂಚಕವೆನಿಪಯೋಗಂ । ಗಳುಅಪಾನಪ್ರಾಣಯುಗ
ಳಂಮೇಳನವಮಾಡೇ ॥ ತನಯುಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯುಹಟವ। ನ್ನುಳಿದುಸಿನ
ಗೆಯುಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವ । ವನಘಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿಕಾರುಣ್ಯದಲಿನೋಡೆಂ
ದ ॥೮೫॥ ಮನವುಮಾರುತಸೇಕವಾಗಲು । ತನಗೆತಾನೇಸಿದ್ಧಿಯಾಹದು।
ಘನತರದಶಿವಯೋಗವದರಿಂ । ರಾಜಯೋಗವದೂ ॥ ನಿನಗೆಫಲಿಸುವುದ
ದಕೆಸಾಧನೆ । ಯೊರವೆನಾನಿನ್ನೊಂದುಮಾರ್ಗದಿ ! ಮನದೊಳಾಯಾ
ಸಾಂಪ್ರದಾಯಂಗಳನುಕ್ರಮವಾಗೀ ॥೮೬॥ ತಿಳಿದುಬಂಧತ್ರಯದಕ್ರಮ
ದಿಂ । ಬಲಿದುಜಿಹ್ವೆಯನೂರ್ಧ್ವಮುಖದೋಳ್ । ನಿಲಿಸಿಯುನ್ಮೀಲನದಿಮ

ನವಾರುತಳೆಡೆಗಲಸೀ ॥ ಬಳಿಕವಧ್ಯಡೀಕರಿಸಿಮೇಲಾ । ನೆಲೆಯುಪಂ
ಚಮಲಕ್ಷ್ಯಗಳನೀ । ತಿಳಿದುಸಾಧಿಸಿಮೇಲೆನಡುವಾಲದಲಿಪಶ್ಯತಿಯೂ॥
ಲಕ್ಷ್ಯಯುಗ್ಮಸ್ಥಾನಗುರುವಿಂ । ದೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕದುಶಿದ್ಧಿಯಾಹುದು । ಸೂ
ಕ್ಷ್ಮದಾಕುಂಚನವಗ್ಯೈಯುಲು । ಲಕ್ಷ್ಯಯುಗಳಗಳೂ ॥ ಸಾಕ್ಷತಾಗಿಯೆ
ಸಿದ್ಧಿಕುವವುದ್ಧಿ । ಲಕ್ಷ್ಯಸಾಧ್ಯಕೆಪಂಚಮಂಡಲ । ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಲುಜೇ
ಕಾತಿಳಿಜ್ಞಾನೇಕ್ಷಣವಲೆಂದ ॥೯೮॥ ಅದಕೆಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯಸಾಧನೆ । ಯೊದ
ವಿಸಿರಬೇಕದವುತಿಳಿಯಲೀ।ಸದವ ಲನೆಪೂರ್ವೋಕ್ತದಿಂದಾವಿಧವನರಿಯು
ವವೂ ॥ ಅದುಕಣಾಸ್ಥಿರವಾಗಿಸಿಲ್ಲ ! ಲ್ಕದುವಶಿವಯೋಗಪ್ರಕೀರ್ತಿತ।ವ
ದಃವೆಉನ್ಮನಿಯಾಪದನಾಉನ್ಮನಿಯುದನಕ ॥೯೯॥ ಅದ ವುಧೀರತರಾ
ಜಯೋಗವು ! ಅದಕೆಬೇರೊಂಟಿಲ್ಲಯೋಗವು। ಅದ ವೆತಾನೊದಗುವದು
ಈಪೇಳಿದನಿಜವನರಿಯೆ ॥ ಇದಕಣಾರಾಜಾಖ್ಯಯೋಗವು। ಇದುವೆಯೋ
ಗದರಾಜವಾಹದು।ಇದನುತಿಳಿಯೆಯುಂದಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯ॥೧೦೦॥
ಕೇಳಿತಿಳಿದಾರಾಜಯೋಗದ।ಕೀಲಕವನೆಲ್ಲವನುತನ್ನೊಳು । ಬಾಳಹರು
ಷವತಾಳಿಗಗನದಯಾಳುಪದಯುಗಳ ॥ ಧೂಳಿಗೆಮುಸಿರವಾಂತುರಾವು!
ಕೃಪಾಳುವಂಸೆನದಲ್ಲಹುಚ್ಚ । ದಯಾಸಮುದ್ರನಸ್ತುತಿಸುತುನ್ಮೀಲನದಲಿ
ರುಶಿರ್ದ ॥೧೦೧॥ ... ...
ಮಂಗಳಂರಾಘವಪರೇಶಗೆ । ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯವೇಷಗೆ । ಮಂಗಳಂ
ವಿಠಲಾರ್ಯಕವುಂಡಿಣ್ಯಾರ್ಯಪಾದುಕೆಗೆ ॥ ಮಂಗಳಂದತ್ತಾರ್ಯವೇಷಗೆ ।
ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯವಾಸಗೆ । ಮಂಗಳಂಗಗನೇಶತ್ರೈಜಗಧೀಶಪದಯು
ಗಕೆ ... ... ॥೧೦೨॥

ಹರಿಃ ಹರಃ॥ ಓಂ॥ ಇತಿಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾ
ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ । ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ। ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ
ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ । ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ।ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ
ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ। ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ
ಮಹಾತಾರಕಗ್ರಂಥವಿವರಣಯೋಗೋನಾಮಸ್ಸ–
ಅಂತ್ಯಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಪದನು ೧೪೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ.

ಪರಮತ್ತುರಿಯಮನಸ್ಕರಾಜಯೋಗ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಮತುರಿಯಮನಸ್ಕರಾಜದ । ಪರಿವಿಡಿದನಾಮಾಖ್ಯ ಯೋಗವ । ನರುಹಿದನುಗಗನಾರ್ಯಸದ್ಗುರುವರನಿರಂಜನಗೇ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಪತಿತಪಾವನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೆ । ಎತಿಗಳೊಳುಚುತಿಯಾದರಣೆಯಂ। ಜತನದಿಂದಾಚರಿಸುತಾಯಾಯತಿಯರೂಪಾಗಿ ॥ ಗತಿಯುತನಗೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಲ್ಲಾ। ಗತಿಗುಗತಿಯಾಗಿರುವಗಗನಾ । ಯತನಳೆದವೆಂತರಿವರೀದುರ್ಮತಿಯ ಧನುರೆಂದ ॥೧॥ ಮೊಡಲರಿಯದೆಜಪತಪಂಗಳೆ । ಆಡಲರಿಯದೆಸಾಧುಮಾ ರ್ಗದೊ । ಳಾಡುವವರನುನೋಡಲಾರದೆಕೇಡನೆನನೆನದೊ ॥ ನೋಡಿದೆ ವುಯೋಗಗಳನಿತುವಂ । ಕೂಡಿದೆವುನಾಬ್ರಹ್ಮರೂಪೆಂ । ದಾಡುತಡ ರುವಮೂಢನೋಳ್ವಾತಾಡಬ್ಯಾಡೆಂದ ॥೨॥ ಮಾಡಿಸತ್ಕರ್ಮಗಳಕ್ರಮ ದಿಂ । ರೂಢಿಯೊಳಗಾಚರಿಸುತಲ್ಲಿಂ । ಬೇಡಿಗುರುಕರುಣವನುಸಾಧುಸ ಮಾಗಮದೊಳಾಡೀ ॥ ಕೂಡೆಸುಗುಣದಘನಸಮಾಧಿಯ । ಹೂಡಿನಿರ್ಗು ಣಯೋಗಸುಖವಂ । ಕೊಡಬೇಕೆಂದೆಂಬವನನೀನೋಡಿತಿಳುಹೆಂದ॥೩॥ ಬಳಿಕಪೂರ್ವೋಕ್ತಪ್ರಕಾರಂ । ದಳೆದುಮನದೊಳ್ಕೇಳದನುಸ । ದ್ಗುರುವಿಗೆಯುಬಲವೆಂದೆರಗಿಭಯಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯಲೀ॥ ನಳಿನಭವಕೇಶವಸು ರೇಂದ್ರಾ । ದಿಗಳಿಗಂದದೇನನೀನ । ನ್ನಿಳೆಯೊಳೆಗೆಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ವೇಷವ ದಳೆಯುತಿಳಿಗೂ ॥೪॥ ಅನತಗಣಗೈದೀಭುವನಭ । ಕ್ತರಿಗೆಗೋಚರವಾ ದಿರಹಹಾ । ಸನದುಡನ್ನಯಕರ್ಮಧರ್ಮಕೃತಾಕೃತದಫಲವೂ ॥ ಭವರಹಿ ತನಾನಾದೆತವಪದ। ವನಜದರುಶನವಾದಕಥದಿಂ । ದಿವಿಜಮನುಮುನಿವಂ ದ್ಯವುಮದೇಶಿಕಗಗನಗುರುವೇ ॥೫॥ ಏನುತಿಳಯುದುಯನಗೆಯನ್ನನು॥ನೀ ನೆರಕ್ಷಿಸಲಹಬೇಕುನಿಧಾನವುಥವಿದುಆದೊಡಾಅಮನಸ್ಕರಾಜವನೂ॥ ಸ್ವಾನುಭಾವದೊಳೊದಗುವಂದದಿ। ಜ್ಞಾನರೂಪನೆಕರುಣಿಸೆನೆಗುರು । ಸ್ವಾನುಭಾವದೊಳರಿದುಪೇಳದಶಾನುಕರುಣದಲಿ ॥೬॥ ಲಕ್ಷ್ಯಸರ್ಗಳಮ ಧ್ಯಸ್ಥಾನವ । ವೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕದುಪದಚತುಷ್ಟಯ । ಪಕ್ಷವಾಸ್ಥೂಲಾದಿದೇ ಹತ್ರಯಸಮಷ್ಟಿಗೆಯೂ ॥ ಸಾಕ್ಷಿಮಹಕಾರಣಸಮಷ್ಟಿಯ ! ನೀಕ್ಷಿಸೈ ಯದನಾವೆನುತ್ತವೆ । ಮೋಕ್ಷವಾಗುವಪೈಸೆತನ್ಮಧ್ಯದಲಿನೋಡೆಂದ॥೭॥ ದಳಗಳೆಂಟರಕಮಲದಲ್ಲಿಯೆ । ಬೆಳಗುವವುನವವರ್ಣತಾರಕ । ಅವಗಳೊ ಳತನ್ಮಧ್ಯಬೆಳಗಾವರಿಸಿರುವದದುವೇ । ಪೊಳೆದುಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಂಭಪರಿಯಂ

ತಿಳಿದುತುಂಬಿಯೆತುಳುಕುತಿಹದಂ। ತಿಳಿದವೇಕ್ಯೈವಲ್ಯತನುವೆಂದರಿದುಕೊ
ಳ್ಳೆಂದ ॥೮॥ ತುರಿಯಕಾಯಾಂತದಲಿಜಗವೀ। ಪರಿಯತೋರುತಲಿರ್ಪುದಿ
ದುತಾ। ಕ್ಷರವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದುನಸಿಪುತ್ತಿರುವಕಾರಣದಿಂ ॥ ತುರಿಯತೀ
ದಶರಿರವಕ್ಷರ। ಪರಿಯುಕರಸೂದೇಕೆನಲವೇ! ಪರಕೆತಾಪರವಾಗಿನಾಶ
ನವಿಲ್ಲದಕಾರಣದಿಂ ॥೯॥ ಕ್ಷರವನಾರಿಸದಕ್ಷರವುಅವು। ದೊರೆಯುದಾದು
ದರಿಂಪೆಸಾಧನ! ಕರದುಪಾಯುದಬಂಧಮುದ್ರಾಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳೂ। ನಿರು
ತಜೀವನಕೃತ್ಯವದರಿಂ। ಕ್ಷರವೆನುತ್ತಿದತಿಳಿಯುತಕ್ಕದು। ನೆರೆಕ್ಷರಾಕ್ಷರ
ಸಾಕ್ಷಿತಾನೇಇರುವದುಂಟಾಗಿ ॥೧೦॥ ಆತನಾಸೆವಿರಾಟ್ಪ್ರುಷದುವಿಂ। ಶಾತಿ
ಶಯುವಹತತ್ವರೂಪನು। ಆತೆರದಲೀಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಬಳಿಕೆಯುನು॥
ರೀತಿವಿಡಿದರಿವುತ್ತನಾಪರ। ಜೋತಿಯುಂತಿರುತಿಪ್ಪೆನೋಡೀ! ನೀತಿಇದ್ದಿ
ಲ್ಲೆಂಬವಸ್ತಾತಿಗತೀತನಾಗಿರುವೆ॥೧೧॥ ನಾನವರ್ಣನುವರ್ಣಸಹಿತನು।ನಾ
ನೆಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನು। ತಾನೆಆದುದರಿಂಸದಾಶಿವನಾನೆನನ್ನೊಳಗೇ॥
ತಾನುದಸಿದನೀಶನವನಿಂ! ತಾನುಪುಟ್ಟಿದರುದ್ರನಲ್ಲಿಂ। ದಾನಿಧಾನಕ್ರಮದಿ
ಕೇಶವವಿಧಿಗಳಾಗಿಹರೂ ॥೧೨॥ ಈಪರಿಯುಲಿಪಂಚಮೂರ್ತಿಗ! ಳಾಪ
ರಶಕ್ತಿಯುಲಿಪುಟ್ಟಿದ। ರಾಪರಿಯುಲೇಬ್ರಹ್ಮನಿಂಸುರಅಸುರರಾದವರುಂ॥
ಆಪರಮಮುನಿಮನುಚತುರ್ದಶ। ರಾತೆರದವಸುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ। ಧರರುಯ
ಕ್ಷಗರುಡಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರರಬಳಿಕಾ ॥೧೩॥ ಪನ್ನಗರುಪೈಶಾಚಗುಹ್ಯಕ।
ರಿನ್ನುತಿರಿಯುಗಮರುತಸಾಧ್ಯರು। ಮುನ್ನುಭುವನಚತುರ್ದಶವುನಾಲ್ವಿದದ
ಭೌತಿಕವು ॥ ತನ್ನಲುದಿಸಿದವಾದಕಾರಣ। ಮುನ್ನುಶಿವಮಯವೀಚರಾ
ಚರ। ವನ್ಯವೇನೊಂದಿಲ್ಲನಿಶ್ಚಯುವಿನ್ನು ಕೇಳೆಂದ॥೧೪॥ವಿನಿತುಪೇಳಿರುವೀ
ಚರಾಚರ। ವೆನಿಸುವೀಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗ।ಳನಿತುಜನನಸ್ಥಿತಿಲಯುಗ
ಳನುದಿನಗಳಿವಕಾಗೇ॥ಮನನಮಾತ್ರದಿನೋಡುತಿರ್ಪನಿ।ಗನಘನಾಶವದಿರ
ದಕಾರಣ।ವೆನಿಪುದದುವೇನಿತ್ಯಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮಪರವೆಂದೂ॥ಅದುವೆತತ್ವದ
ವೆನಿಸುತಿಹುದೀ। ವಿಧವರಿದವನೆಕಾರಣಾರ್ಯನು।ಸದಮಲಾತುಮನಾತನೇ
ದೇವಾದ್ಯರಿಗುಪಾಸಕನೂ॥ ಕದುಳದಿಂದೀವಿಧದಿಬುಧರಾ।ದರ್ವಾಪೇಳುತಿ
ಹರುಯೋಗಿಯು।ಪದವಪೂಜಿಸುತಿಹರುವಿಧಿಶಂಕರಮುಹಿಮರೆಂದೂ ॥೧೫॥
ಅಂತುಪೇಳಲುಕೇಳಿತಾತದ।ನಂತರದಿಬೇಡಿದನುನಾನಾ। ರೆಂತುತಿಳಿಯು
ಲುಬೇಕುನನ್ನಸ್ವತಂತ್ರರೂಪವನು। ಇಂನಾಕಡೆದೇರುತಿಹಪರಿ।ಇಂತಿ
ದನ್ನನುವರುಹಿಕಸೆಗುರು। ವಂತರಂಗದಿತಿಳಿದುತಾತದನಂತ್ರದಿನುಡಿದ॥

ಕೇಳಿದೃಕಲಿಯುಗದಲಿದುಸಂಸಾರಪಾರಾವಾರಪೊಳು । ಮುಳುಗೇಳಲಾರ್ದರಿಂಗತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲನಿದ ಬಳಿಕ । ತಾಳಿಪೂರ್ವೋಕ್ತದಚತುಷ್ಟಯ।ಕೀಲಕವನಂಬಿಟ್ಟವರಿಗಿದು । ಪೇಳಲಳವಡುತಿಹುದುಸುಲಭೋಪಾಯವಾರ್ಗದಲೀ ॥೧೮॥ ಗುರುಕರುಣಬಂದಿರೆನರರೊಳೋ । ರ್ವನಿಗೆಚಲುವಿಂದಳವಡುವುದಾ । ವರಚತುಷ್ಟಯಕೀಲಕವದಂದೊರಕೆಸುತಲಿರುವಾ ॥ ಪರಮದೇಶಿಕಚರಣಸೇವೆಯೊಳ್ । ಯರಕವಾಗಿರುವನಿಗೆಮೋಕ್ಷವು । ಕರತಳಾಮಳಕದೊಲಿಹದುನೀನರಿದುನೋಡೆಂದ ॥೧೯॥ ವಿತತದೃಗ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶನ । ನಾತುರಿಯದೇಶಿಕನಪದವಂ । ನೋತುಭಜಿಸುತವಾಗರಕ್ತಿಯುನೇತಿಕಳೆದುಳಿದ ॥ ನೀತಿಯಾದವಿರಕ್ತಿಶಾಂತಿಸು। ವೋತನಾದದಯಾಸುಮುದ್ರನಿ। ಗೀತರದಬೋಧೆಯುನನಾಲಕ್ಷ್ಯದಲಿತಿಳಿವೊವುದೂ ॥೨೦॥ ನರರೊಳೋರ್ವನಿಗೆಲ್ಲಸದ್ಗುಣ । ವಿರುತಗುರುಪದಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ। ಇರಧಿರಲ್ಯಾತನಿಗೆಪರತತ್ವದರಹಸ್ಯವನೂ ॥ ಅರುಹಲಾಗದಿದೆಂದುಪೇಳ್ವರು । ವರಪುರಾತರಮುಖ್ಯರಾದರು । ತರಳನೀನರಿಇದುರಹಸ್ಯದನೆರವಿಯುಹುದೆಂದ ॥೨೧॥ ಪರಮಯೋಗಿಗಳಾದಪುರುಷರು। ಕರುಣದಿಂತಮುಶಿಷ್ಯರಾದರಿ ।ಗುರೆಕಟಾಕ್ಷಿಸುತಿಹುದಿದೇ । ಪರಬೊಮ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ತು॥ಕರವನಿಸುತಿಹುದೆಂದುಬಳಿಕಾ। ಪರಮಗುರುತಮಶಿಷ್ಯನಂದನ । ನಿಗೆವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿತನ್ಮಯಕರವನನೆಸಿರದೋ ॥೨೨॥ ಳರಿಸಿಸಯೋಗ್ಯೇಗಿಸುತಲಾರಿಗು । ದೊರೆಯದಂತಾಮುಕ್ತಿನಿನಗೆಯು । ದೊರಕಿತೈನೀಮುಕ್ತನಾದೆನಿರಂತರವುಬಳಿಕ ॥ ನೆರದುತೋರುವಲೋಕಮೂವಿಧ । ಗಳಗನೀನೇಸಾಕ್ಷಿಯುದರಿಂ । ಪರಿಕಿಸಲ್ನೀನಾನುನಾನೇನೀನುಬೇರೇನೂ॥೨೩॥ಪರವದೇನೊಂದಿಲ್ಲಸಂಶಯ । ವೆರಗದೀಅರ್ಥದಲಿನಿಶ್ಚಯ। ಕರೆಯುವೆಂದಿದನಂಬುತೋರುತಲಿರುವಈಭುವನಾ ॥ ಬೆರದುನಿನ್ನೊಳಗಡಗುತಿರ್ಪುದು । ನರೆಪರೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡುನೀನೇ । ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನುಯೆಂದೆನುಗಗನಗುರುವರನೂ ॥೨೪॥ ಅತಿಪ್ರಯಾಸದಕಠಿಣಮಾರ್ಗದ । ಗತಿಯುಯೋಗಗಳನ್ನುಸಾಧಿಸೆ । ಸುತನೆಫಲಕಿಂಕ್ಷಣದಿದೇಸಿಗಪತಿಪರೀಕ್ಷಿಸಲು॥ ಸತತಮುಕ್ತಿಯುವದಗೆಮುಕ್ತಿಯು । ಸತಿಯುಕೂಡುತಮುಕ್ತನಾಗುವ ।ಮತಿಯೊಳಂತಿದನಂಬನೀವಿನ್ನತಿಯೆಸಂತತವೂ ॥೨೫॥ ಮನದಿದುಗ್ದೃಶ್ಯದವಿಚಾರವ। ಮನನಗೈಯಲವಾಗಪೇಳದ । ವನಿತುದೃಶ್ಯಗಳೆಂದೆನಿಪವಿವತಿಳಿವವಿದೃಕ್ಕು ॥ ಯುನಿಪ್ರದಿಪಭೇದತ್ರಯಂತ । ದಳೆದುಗೋಚರಿಸುವುದ

ದೇನೆಂ । ದೆನೆಸ್ವಗತಭೇದವುಸಜಾತೀಯವ್ಯವುವಿಜಾತೀಯವ್ಯಾ ॥೨೬॥ ಭೇದ ವಾದ್ಯಕ್ಕಿನಲಿಪೇಳ । ಲ್ವಾದುದಾವಂತೆನೆಭುವಿಯೊಳೊಂ । ದಾದವೃಕ್ಷ ಕೆಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲಾಧಿಕವೆಸ್ವಗತಾ॥ ಭೇದವೇದೆನಿಸುವದದೇತರು।ವಾದು ದೇಸಜಾತಿಯ್ಯವಪ್ಪುದು । ಭೇದಬೇರುಳದಿರುವಶಿಲೆಯಾದಿಯೆವಿಜಾತೀ ಯವ್ಯಾ ॥೨೭॥ ಬಳಿಕಸದ್ರೂಪಾದಬ್ರಹ್ಮಕೆ । ತಿಳಿಯೆಬೇರೊಂದಿಲ್ಲವದ ರಿಂ । ಪೊಳೆವಬ್ರಹ್ಮದಿಸ್ವಗತಜಾತೀಯವ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲವೆಂದುಂ ॥ ಇಳೆಗೆಕಾರ ಣವಾದೆನಾಯೆಯು । ಸುಳುಹುಬಳಿಕುಂಟಾದಕಡೆಯಿಂ । ಬಳಿಸಲುವಿ ಜಾತೀಯವ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದೆಂಬುವೆಂತೆನಲೂ ॥೨೮॥ ಚಿತ್ರತೆಯುಬರೆಯುವನನುಳಿ ದಾ । ಚಿತ್ರಕೆಸ್ತಿಗೆತೋರ್ಕೆಯಿಪದಂ । ತತ್ತಲಾಸನ್ಮಾತ್ರಬ್ರಹ್ಮವನು ಳಿದುಮಾಯೆಯನು ॥ ಯುತ್ತಲೀಕೆರಿದಾಗಿಬ್ರಹ್ಮದೊ । ಳೆತ್ತಣವಿಜಾತೀ ಯ್ಯಭೇದಾ । ಪತ್ತಿಯಿರವೆಂದರಿಯುತಕ್ಕುದುಮತ್ತೆನೀನೆಂದ ॥೨೯॥ ಏಕ ಮೇವಾದ್ವಯದಬ್ರಹ್ಮದೊ । ಳೇಕಮೇವಾದ್ವಯಪದಂಗಳಿ । ಗೈಕ್ಯ ಅದಥಾರಣೆಯುದ್ಧೈತಪಿದ್ಧವೆಂದೆನುತ ॥ ಏಕದಲಿಶೃತಿಪೇಳ್ವುದದರಿಂ। ದಾಕ್ರಮದೆಲಾಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲವಿ। ವೇಕದಿಂದರಿಯಿಲ್ಲಿಭೇದತ್ರಯಗಳಿಲ್ಲೆಂದೂ॥ ಬಳಿಕಲದ್ಯಾರೋಪವಪವಾ । ದಗಳಕಲ್ಪಿತದ್ವಯಗಳವರೋ । ಳ್ವರಿಕಿ ಸಲ್ಕಾಗಜ್ಜುಶುಕ್ತಿಸ್ಥಾಣುವಾದಿಯಲಿ ॥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲದಅಹಿರಜಿತಚೋ । ರರನುಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆಪ್ರತ್ಯ । ಕ್ಪೊಳೆವಬ್ರಹ್ಮದೊಳಂಟರದಮಾಯಾದಿ ಜಗವಿದುವೇ ॥೩೦॥ ಬಳಸಲಧ್ಯಾರೋಪವೆಸರಂ । ದಳೆದಿರುವುದಾಬಳಿಕ ಅಪನೇ । ತಿಳಿಯೆನಾಗಾದಿಗಳುರಜ್ಜ್ವಾದಿಯೊಳಿರದತೆರದೀ ॥ ಪೊಳೆವಬಹು ಭಿನ್ನದಪ್ರಪಂಚಂ । ತಳೆದುಮಿಥ್ಯತ್ವವನುಬಳಿಕಾ । ಪೊಳೆವಬ್ರಹ್ಮವೆಸ ತ್ಯವೆನಲಪವಾದವೆನಿಸುವದೂ ॥೩೧॥ ತನಯದೇಹಾದಿಯಅನಾತ್ಮಂ । ಗಳನುಕಳದುಳದಾತ್ಮನಿತನೆಂ! ದನುನಯದಿತಿಳಿಪೂದತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಿಲಕ್ಷ ಣೆಯೂ ॥ ಎದಿಪುದಾತರುವಾಯಶಾಖಾ । ಗ್ರದಲಿಚೆಂದ್ರನಕೋರುವಂ ತಾ । ತ್ಮನನೆಲೆಯತೋರ್ಪದೆತಟಸ್ಥದಲಕ್ಷಣವಹದೂ ॥೩೨॥ ಬಳಿಕಲ ಲ್ಲೂಷ್ಣಪ್ರಕಾಶದ । ಬೆಳಕೆಸೂರಿಯನೆನ್ನತಾತ್ಮನ । ನೆಲೆಯನೈಜವ ತೋರುತಿಹುದೆಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣೆಯೂ ॥ ಯಲೆಮಗನೆದೃಗ್ದೃಪಸಾ ಕ್ಷಾ । ತ್ಕರದುಪಾಯತ್ರಯಗಳಿವನೇ । ತಿಳಿಯಲಾದೃಸ್ಯಪ್ರಕಾಶನನೆಲೆ ಅರಿಯಲಹದೂ ॥೩೩॥ ಸತ್ತುರೂಪವದಾದಿಯಾಗಿಹ । ಮೊತ್ತವಾತ್ಮ ನಪಂಚರೂಪವ । ಮತ್ತುವಿಸ್ತರಿಸುವೆವುಮರವರಿವೆಗಳವಸ್ಥಾದಿ॥ವೃತ್ತಿ

ಯಿಂತನಗೊಂದುಬಾಧೆನಿ। ಮಿಥ್ಯವಿಲ್ಲದುದಾವುದೋ(ಅದು । ಸತ್ತುರೂಪವದೆಂದುಭಾವಿಪ್ರದುಕ್ತವೈಬಳಿಕಾ । ೩೫।। ಯಲ್ಲವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಬಿಂತಿಸುತಿಹುದೆಬಿದ್ರಾ । ಪಲ್ಲಿಪರಮಪ್ರತಿವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲರುತನವೇ ॥ ಸಲ್ಲಿಲಿತದಾನಂದರೂಪಂ। ದೆಲ್ಲಭಾವಿಸತಕ್ಕುದಾಬಳಿ । ಕೆಲ್ಲಕಾಲದೊಳದ್ಭುತೋಽಪೂರ್ಣದುನಿತ್ಯರೂಪವದೂ ।೩೬।। ಮರಳಕೇಳೈಸರ್ಪ್ವಸಾಧನ। ಕರವೆನಿಸಿಕರಸುತ್ತಸರ್ಪದಿ ¦ ಭರಿತಪೂರ್ಣವಪೂರ್ಣರೂಪವು ಅರಿಯಲೈಬಳಿಕ ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಕ್ರಮದಿಂದರೂಪಂ । ಗಳಗುಪಾಧಿಯುಭೇದವೆಂತೆನೆ। ತರಳಕೇಳ್ ಸತ್ತಾತ್ರಯಂಗಳಪರಿಯುಸೀನೆಂದ ||೩೭।। ನೀಗಿತನುವಿದೇಹಕ್ಕೈವ । ಲ್ಯಾಗುವನಕಲುಸುಪ್ತಿಮೂರ್ಛೆಗ। ಳಾಗಸಲಿತಾನಿಲ್ಲವೆಚ್ಛತ್ತಲ್ಲಿತಾಸಿರ್ದು ॥ ಬೇಗತೋರುವದಾಗಿರುವದಾ । ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಹದುಜಾಗ್ರದಿ । ಮೇಗೆಸ್ವಪ್ನದಿತೋರುತೆಚ್ಛತ್ತಲ್ಲಿತಾಸಿರದ।।೩೮।।ಸಾರಿಪ್ಪೋಕ್ಷದವಾತ್ರಿಭಾಷಿಕ । ನೀರಕೇಳನ್ನವೆಯುಸತ್ತ್ವದಿ । ತೋರದಡಗದಬ್ರಹ್ಮಸುಪತ್ಸಾರತರಸಹಜಾ ॥ ಕಾರಬಿನ್ಮಾತ್ರವದುಗಣಿಸಲ್ ।ಪಾರಮಾರ್ಥದಸತ್ತೆನಿಸುವುದು ! ಬೇರೆತೋರುವಚಿತ್ತಿಗಿಪ್ಪಾಕಾರಕೇಳೆಂದ ।೩೯।। ಜೀವಶಿವಕೂಟಸ್ಥಬ್ರಹ್ಮ । ಭಾವಿಸಲ್ ಚಿದ್ಭೇದಕ್ರಮದಿಂಭಾವಭಾವವೆಂತೆನಲುಘಟಜಲದಲ್ಲಿಬಿಂಬಿಸಿದ ॥ ಕೇವಲಾಂಬರವಾತುಪಾದದಿ। ತೀದಮಿತಾಕಾಶಘಟದೊಳ । ಭಾವವಹಆಕಾಶವುಹದಾಕಾಶವೆನಿಸುವದೂ ।೪೦।। ಒಳಿಕವಿಷಯಾನಂದವೊದಲಾ । ದವನುತಿಳಿಯಿ ಪದಿಲ್ಲಿವನಿತಾ । ದಿಯವಿಷಯದೊರತಲ್ಲಿವಿಷಯಾನಂದವೆನಿಸುವದೂ॥ ತಿಲಿವಿಬಾರದನಿದ್ರೆಯನುತಾ।ತಳೆಯೆಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವದನೇ । ತಿಳಿದಸಮಯದಿತೋರಾತಿರ್ಪದವಾಸನಾನಂದ ।೪೧। ತಳೆದುಪೇಕ್ಷಾಮತಿಯೊಳಗೆತಾ । ನೆಲಸಿಮುಖ್ಯಾನಂದವೆನಿಪ್ರದು। ನಿಲಲುಯೋಗ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲಿತೋರ್ಪದ ನಿಜಾನಂದ ॥ ಬಳಿಕವಿಷಯಂಗಳಲಿಕ್ರಿಯದಿಂ । ನೀಲುವದಾತ್ಮಾನಂದವಲ್ಲಿಂ। ಸಲೆಪ್ರಪಂಚವಸತ್ಯತಾನೇಸತ್ಯನೆಂಬಲ್ಲಿ ।೪೨।।ನೆಲಸಿತೋರುವದದ್ವಯಾನಂ। ದವದುತತ್ತ್ವಂಅಸಿಪದಗಳಿಂ ! ತಿಳಿದವಗಳಂಜನಿಸಿದರ್ಥಂಗಳನುನಿಶ್ಚಯಿಪ॥ ತಿಲಿವಿವಿದ್ಯಾನಂದವಹುದಾ। ಬಳಿಕಪ್ರಾಗ್ಧ್ವಂಸವನ್ಯೋನ್ಯ। ಗಳನತ್ಯಂತದಅಭಾವಂಗಳತಿಳಿದ ಬಳಿಕಾ ॥ ಪರಿಯುಚೇದತ್ರಯಂಗಳನಿ। ನರಿವುದೈಯಂತೆನಲುಪರಿಯಿಸಾ ! ಪರಿಯುಕಾಲವುದೇಶವಸ್ತುತ್ರಯುವಕ್ರಮನಾಗೀ ॥ ಮರಳಿಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಪುಬಿದೂ । ಪದಲಿಭೇದಂ

ದಳೆದಜೀವೇ | ಶ್ವರತದಾದಿಯರಿಂಗೆನಾಮಾದಿಗಳವೆಂತೆನಲು ||೪೫|| ಮೊ
ದಲುಜೀವನೆ ವಿಶ್ವನಾದಿಯ | ಪದತ್ರಯಂದಳೆದಿರ್ದನವರೊಳ್ | ವಿಧಿ
ಸೆಸ್ಥೂಲವ್ಯಷ್ಟಿತನುವಭಿಮಾನಿವೆವಹಾರೀ || ಕದನುಜೀವನಬುದ್ಧಿಚೈ
ತ | ನ್ಯನುಚಿದಾಭಾಸಕನುವಿಕ್ಷೇ| ಪಕನುಕ್ಷೇತ್ರಿಪ್ರಮಾತೃಕತೃಶರೀರಿ
ಸಂಸಾರೀ || ಮರಳಿವಿಷಯಿಪರಾಗಆತ್ಮನು | ಭೋಕ್ತೃವಿಜ್ಞಾನಮಯ
ತ್ವಂಪದ | ಸರಣಿಯಹಮುಖ್ಯಾರ್ಥನೆಂಬೀಪರಿಯನಾಮಲೀ || ಕರಸು
ತಿಹನಾವಿಶ್ವನಲ್ಲಿಂ | ನೆರೆವಿಚಾರಿಸೆಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವೊಂ | ದರಭಿತಾನಭಿ
ಮಾನಿಪ್ರಾತೀಭಾಷಿಕನುಜೀವ ||೪೬|| ಕನಸುಕಾಬುವನೆಂಬನಾಮಗ|
ಳನಿತುತೈಜಸವೆಸರೆನಿಪವಾ | ಬಳಿಕಕಾರಣವ್ಯಷ್ಟಿದೇಹಭಿಮಾನಿಯುಅ
ವಿದ್ಯಾ || ವನಿತೆಹಿತನಲ್ಲಿಂದೆಕಾರ್ಯಂ | ಗಳಿಗುಪಾಧಿಕಸುಪ್ತಿಕಲ್ಪಿತ| ನೆನಿ
ಪಾನಿಲಿವೃಸಾಜ್ಞನಸ್ವಯತೆಯನಾಮಗಳು ||೪೭|| ಮರಳಿಪಜೀವಾ
ತ್ಮಅಂತರ | ಪರಮರೆನಿಸಿಯೆಮೆರವರಪರಾ | ಪರಿಯನಲುಮರವಯೊ
ಳಮಾಯಾವರಣದೊಳತಗಲೀ || ಇರುತಿರುವಜೀವಾತ್ಮಮಾಯಾ|ವರ
ಣವ ಟಿಯಅಂಟದೋಲ್ ತಾ | ನಿರುವನಂತರಯಭಯಸಾಕ್ಷಿತ್ವವನೆಪ
ರಗಾತ್ಮಾ ||೪೮|| ಜಲಧಿತೆರೆಯಂತಂತೆಮುಗಿಲೊಳ್|ಡಲ್ಕೆಚಂದ್ರಮನೋ
ಡಿತೆಂಬಂ | ತಲನದಿಯನಾವೆಯದುಗವಿಸಲುತಡಿಯತರುಗಿರಿಯೂ || ನ
ಲೆಗವಿಪವ್ರೋಲ್ ಮನೆಯಕಂಡಿಯೊ | ಳಳದಬಿಸಿಲಿಲಿಚೆಲಿಸೆಬಿಂಬಂಚೆ
ಲಿಸೆಬಿಂಬಂ | ಚಿರಸಿತೆಂದೆಂಬಂತೆನಿವೃಕಾರನಾದಂಗೆ ||೪೯|| ತನುವು
ಮೊದಲಾಗಿರ್ದುಪಾಧಿಯ | ವನೆಯಸಂದಡಿಯಿಂದತಾನೇ | ಜನಿಸಿತೋ
ರುವಜೀವಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಾಬಳಿಕ | ತನಯಕೇಳಾಶಿವನೆವೈರಾಟ್ | ಪು
ರುಷನೆನಿಸಿಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು | ಘನತರಾಂತರ್ಯಾಮಿವೆಸರಂಧರಿಪನಿವರೊ
ಳಗೇ ||೫೦|| ಸ್ಥೂಲಶರಿದಸಮಷ್ಟಿಗುಂಅಭಿ|ಮಾನಿವೈಶ್ವಾನರನನಾಮ|
ದಳವುದೇವೈರಾಟ್ಟುವಿರಾಟ್ಯಂಗಳಾಬಳಿಕ||ಮೇಲೆಲಿಂಗಶರೀರಿಗಳಿಗಭಿ|
ಮಾನಿಮಹಮಾರುತನಸೂತ್ರದ | ಜಾಲದಾತ್ಮಕನೆಂಬವಾದಿನಿಶಾಲನಾ
ಮಗಳು ||೫೧|| ತಾಳಿರುವಹೈರಣ್ಯನಲ್ಲಿಂ | ಮೇಲೆಕಾರಣತನುಸಮ
ಷ್ಟ್ಯಭಿ | ಮಾನಿಅಜ್ಞಾನೋಪಹಿತಚೇತನನುಕಾರಣದ| ಮೇಳನೋಪಾ
ಧಿಕನುಮಾಯೆಯೋ | ಪಾಧಿಮಾಯಾಭಾಸನಲ್ಲಿಂ | ಪೇಳುವಡಮಾಯಾವಿಅ
ನಂದಮಯನಕ್ಷರನೂ ||೫೨|| ಮೇಲೆಕೇಳವ್ಯಕ್ತನವ್ಯಾ | ಕೃತನುಶಬ
ಲಬ್ರಹ್ಮನಹುದಾ | ಮೇಲೆಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮಪರಮನುಪರಶಿವೇವತೆಯೂ ||

ಮೇಲೆತತ್ವದಮುಖ್ಯದರ್ಥವಿ । ಶಾಲನಾಮಂಗಳನನಿತುಮಂ । ಪೇಳಲಂ
ತರ್ಯಾಮಿಗೆಯುಪರ್ಯಾಯನಾಮಗಳೂ ॥೫೩॥ ಸರ್ವಗವುಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ವ
ವು । ಸರ್ವವುನಿಯತೃತ್ವಮುಗಳಾ । ಸರ್ವದಂತರ್ಯಾಮಿಸರ್ವಾತ್ಮಕವಿವಾ
ದಿಯುಹ ॥ ಸರ್ವಶಕ್ತಿತ್ವಗಳತಿಳಿಯಲ್ । ಸರ್ವಕರ್ತನಮುಖ್ಯಗುಣಗಳು ।
ಸರ್ವತಾಕರ್ತೃತ್ವವಾಕರ್ತೃತ್ವವಾಬಳಿಕ ।೫೪॥ ಅನ್ಯಥಾಕರ್ತೃತ್ವವೀಶಪ್ರ ।
ಭುತ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯತ್ರಯುವುಕೇ । ಳನ್ನಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿವಿಲಯನಿಯಮಾಱನು
ಪ್ರವೇಶಾ ॥ ವೆನ್ನತರ್ಪನೆಪಂಚಕೃತ್ಯಗ । ಳೆನ್ನುತಿರ್ಪರುಬುಧರುನೀ
ಕೇ । ಳಿನ್ನಅದ್ವಯಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮದಿಪಂಚಕೃತ್ಯಗಳೂ ॥೫೫॥ ಎಂತುಘ
ಟಸೊವುದನಲುರವಿತ । ನ್ನಂತರಂಗದಿಯತ್ನಮಿರದ । ತ್ಯಂತವರುಷದಕೆ
ರಣದಿಂವೃಷ್ಟಿಯಜಲವಸುರಿದು ॥ ನಿಂತಜಲದಲಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದ । ನಂತರ
ದಲತ್ಯುಷ್ಣಕಳೆಯಿಂ । ನಿಂತಜಲಮಂಪೀರ್ದುಪ್ರತಿಬಿಂಬವವೆರಸುವಂತೆ ॥
ಹರನುತನ್ನಯಮಾಯೆಯೊಳಾತ್ತು । ನುರೆನಿಮಿತ್ತಪ್ರಧಾನುಪಾದಾ । ನದ
ಸ್ವಕಾರಣನೆನಿಸಿಬುಧ್ಯಾದಿಗಳನೆರೆಸೃಜಿಸೀ । ಮರಳತಾನಲ್ಲಿಯೆಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿ । ಮರವೆಕರ್ಮಾಭೋಕ್ತೃವೆನಿಸು । ತ್ತುರೆನಿಯಾಮಕಶಕ್ತಿಯಿಂದಾ
ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃಗಳಾ ॥೫೭॥ ನುರೆನಿಯಾಮಿಸಿರುದ್ರರೂಪಂ । ಧರಿ
ಸಿಕಾರ್ಯವಸಂಹರಿಸಿತಾ । ಮರಳಕೃತ್ಯಾಚಾರ್ಯರೂಪಂದಾಳಿಜೀವನನೂ ॥
ವೆರಸಿಕೊಳ್ಳುವತನ್ನೊಳೆಂಬುದ । ನರಿಯೆಸುಸುದವೆನಿಕ್ಕುಬಳಿಕ । ನ್ನಿ
ರುವವಿಶ್ವಾದಿಗಳಿಗಾಧಿಷ್ಠಾನಚೇತನನೂ ।೫೮॥ ತುರಿಯನುಸ್ವಯಂಶಬ್ದ
ದರ್ಥನು । ಪರಿಕಿಸಲ್ ಪರಮಾರ್ಥಜೀವನು । ಮೆರವಸಾಕ್ಷಿಯುಪ್ರತ್ಯ
ಗಾತ್ಮನುಅಂತರೀಯ್ಯಾಮಿ ॥ ಅರಿವುದನುಸಂಧಾತೃಅವನ । ಭಿನ್ನಜೀ
ವನತ್ವಂಪದಕ್ಕೆಯು । ಇರುವವರಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೊದಲಾದಿನಿತುಕೂಟಸ್ಥ ॥
ನೆನಿಪನಿಗೆಪರ್ಯಾಯನಾಮಂ । ಗಳುಕಣಾಬಳಿಕಿನ್ನುಬುಧರ । ಲ್ಲೊರದ
ಅಂತರ್ಯಾಮಿಮೊದಲಾದೀಶ್ವರತ್ರಯಕೇ ॥ ಘನತರಾಧಿಷ್ಠಾತೃಪರಬ್ರ
ಹ್ಮನುಪರಾತ್ಮನುಪರಮತತ್ವವು । ಎಣಿಸೆಸರ್ವಾಧಿಷ್ಠಾತೃವಿಶುದ್ಧತೆಯು
ಚಿತ್ತೂ ।೬೦। ತತ್ಪದದಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವಿನಿತಿವು । ಮತ್ತೆಬ್ರಹ್ಮಕೆನಾಮವೆನ
ತಿವ । ವಿಸ್ತರಿಸುವರುಬಲ್ಲವರಿದೇನೆಂತೆನಲುಬಳಿಕಾ ॥ ವೃತ್ತಿಕೆಯುತಾ
ನೊಂದೆಘಟವಾ । ಗುತ್ತಬಹುಪರಿಕರಸುಮಂದದಿ । ಮತ್ತರನ್ನವದೊಂ
ದೆಕಟಕವನಂತವೆಂಬಂತೇ ।೬೧॥ ಸಲಿಲವೊಂದೇವಾಯುವಶದಿಂ । ದಲಿ
ತರಂಗಗಳಾದತೆರತಂ । ತುಲಿವದೀಪಮದೊಂದೆಘಟರಂಧ್ರಂಗಳಹದನೆ

ಯಿಂ ॥ ಭಾಜರೂಪಾದಂತೆಸುಸ್ವರಂ । ದಾಳಿರುವನಿಲನೊಂದನಂಶವಿ।ಶಾ
ಲರಂಧ್ರಂಗಳಲಿಭೇದದಿಂದಾಳಿರುವತೆರದೀ ॥೧೩॥ ಸ್ವರವದೊಂದೇಗಾಯ
ಕನನ್ಯ । ತ್ರಿಯಲಿಬಹುಪರಿಕರವದಾವಂ । ತಿರುವನಂತವದೊಂದೆಗೃಹ
ಮೊದಲಾದುಪಾಧಿಯಲೀ॥ ಮೇದುಬಹುತರನೆಂಬೊಲಾಧ್ವನಿ । ಯರಿಯ
ಲೊಂದೇವಾದ್ಯಭೇದಂ।ದಳೆದಕಡೆಯಿಂಕೇಳಫಲವಾದಂತೆನಭವೊಂದೇ॥
ಪರಿಕಿಸಲ್ ಕದಳೀದಳದಖಂ । ಡನೆಗಳಲಿಕರಿತುರುಗವಾದಂ । ದದೊಳು
ರವಿಶಶಿಯೊಂದಜಲಕುಂಭಾಧಿಕದದೆಶೆಯಿಂ॥ ಮೆರೆದ ಬಹುಪರಿಕರಸುಪಂ
ದದೊ । ಳಿರುವಲೆಕ್ಕವದೊಂದೆಬಂಧಗ । ಳುರೆವಿಶೇಷತೆಯಿಂದನಂತದಿ
ಕರಸುವಂದದಲೀ ॥೧೪॥ ಇರುವಚಿತ್ತೊಂದರಲಿ ಪೂರ್ವೋ । ಕ್ತತೆಯ
ಜೀವೇಶಾದಿಭೇದ । ವೆಪಹರಣೆಯುಹುದಂಬವಿವುವೊದಲಾದವಿನಿತೆಲ್ಲಂ ॥
ನೆರೆವಿಚಾರಿಸೆದೃಗ್ವಿವೇಕದ । ಪರಿಯುಹುದುಬಳಿಕಿನ್ನುಕೇಳಾ। ದರಲನಾ
ದಿಯಲಿಂದಚಂದ್ರಕಳಂಕವೆಂತಂತೇ ॥೧೫॥ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿಯೆ ಯಿದ್ದರ್ಚಂ
ದ್ರಮ । ನನ್ನುಸೋಂಕದಬಳಿಕತಾನೇ। ಚಂದ್ರನಿಂದಲಿಬೆಳಗಿಸಿಯೆಕೊ
ಳುತಿಪ್ಪರ್ಪೆಂತಂತೆ ॥ ನಿಂದುಲೋಕದಿನನ್ನನಾನೇ । ನೆಂದುತಿಳಿಯೆನಿದೇ
ನಿದೇನುಯಂದೇ । ಮಂದಮತಿಗಳುಪೇಳ್ವಈವೆಪಹಾಗಪಕ್ಷದಲೀ ॥೧೬॥
ಆತ್ಮನನೇನನ್ನಿಕ್ರ ಆತ್ಮನ । ಚೇತನವತಾನಾಪರಿಸದಾ। ಆತ್ಮನಕಡೆ
ಯಿಂದೆತಾಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗೀ॥ ಮಾತದೇನೆಂದೆನಲುವನ್ನಿಯ । ಧಾ
ತುದಾಹಕೆಶಕ್ತಿಕ್ರಮದಿಂ । ರೀತಿವಿಡಿದಾಮಂತ್ರಮಣಿತಂತ್ರಾದಿಗಳದೆಶೆ
ಯಿಂ ॥೧೭॥ ತಾನೆಬಂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿರ್ಪವಿ । ಧಾನವಿದ್ದಿಹುದಾಗಿವನ್ನಿಯು।
ತಾನೆನಿಸದಾವನ್ನಿರೂಪವತೋರತೋರದಲೇ ॥ ತಾನುಸ್ಫೋಟವಾದವಾ
ದಿಕಾರ್ಯಕೆ । ಸಾನುಕೂಲತೆಯಾದಪರಿಯೋನಿ । ದಾಸಿಸಲಿಕೇಪ್ರಕೃತಿಬ್ರ
ಹ್ಮದರೂಪವಲ್ಲಿಂದ ॥೧೮॥ ವರಳಿಬ್ರಹ್ಮವಬಿಟ್ಟುತೋರದೆ । ಪರಿಕಿಸ
ಲ್ವಿವ ದಾಗಿಕಾರ್ಯ। ಕಾರಣಗವ್ಯತೆಯಾಗಿಘಟಿತಾಘಟನಸಾಮರ್ಥ್ಯ॥
ವಿರುತಸರ್ಗಾಸರ್ಗಕಾರಣ । ವೀಂವದಾವವೊದೃಶ್ಯಮಾಯಾ । ಪರಮ
ಶಕ್ತಿಯುಳಿಸಿತಾನೇಕಾಂಸಾತಿಶಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಬಳಿಕಲಾಕೆಅನನ್ಯಜಡದು।
ಖ್ಯಗಳನಿತ್ಯವುಖಂಡಿತಗಳೆಂ । ಬಿನಿಸುರೂಪಂದಾಳಿಮಾಳಾಕೆಯುನಾಶ್ರ
ಮದಿಂದ । ತಿಳಿದ್ಭಾವಿಸೆಶಕ್ಷಾಣಾ । ದಿಗಳವೆ ತಂತಿರುವಳೆಲ್ಲಂ । ಬಳಿ
ಕಭಿನ್ನ ಅಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನಾಭಿನ್ನವೆಂದೆಂಬ ೨೦॥ ಸತ್ತುಬಳಿಕಅಸತ್ತುಅಸದ।
ಸತ್ತುಸಾಪಸ್ಯವೆಂದುಮಗಳೇ । ಮಗುಳಿಸಿರವಯಸಾವಯವನಿರವಯವ

ದಲ್ಲೆಂಬಾ ॥ ಉತ್ತಮನೆತಿಳಿಮಾಯೆಗಾನಿ | ರ್ವಾಚ್ಯನಪರ್ಯಾಯನಲ್ಲಿಂ
ಮತ್ತೆಶೃತಿಸಂಬಂಧಯುಕ್ತಿಯುಲೋಕಸಂಬಂಧಾ ॥೨೧॥ ಎನಿಪಜ್ಞಾನತ್ರ
ಯದಿತಾನೇ | ಕ್ರಮವಿಡಿವುತಂಬರಬವ್ರೋ | ಲರಿಯೆತುಚ್ಛತೆಯೆನಿಸಿಶ
ಕ್ತಿಯುರಜಿತವೆಂತಂತೇ॥ ಎನಿಸೆನಿರ್ವಾಚ್ಯತೆಯೊಳಾತ್ಮನ | ಪರಿಯೆನಿತ್ಯ
ತ್ವದಲಿತೋರುವ | ಳಣುಗಬಳಿಕತನುಸ್ವಮಾಯಾಮೋಹವಿದ್ಯನೃತಾ॥
ವೆಂದುಮಾಯಾಪಂಚಕಗಳಿಂ | ನಿಂದುತಾನೇತೋರುವಳುನೀ| ಕಂದಕೇ
ಳ್ಸಂಕೋಚಧರ್ಮನಕಾಶಧರ್ಮದಲಿ ॥ ಸಂದುಸ್ವಾತಂತ್ರತೆಂಬಗುಣದೋ
ಳ್ | ಸಂದುಸಂಚರಿಸುತ್ತತನ್ನಾ | ನಂದದಿಂಬಳಿಕಸ್ವತಂತ್ರತೆಯೆಂದೆನಿ
ಸುತಿಹಳೂ ॥೨೩॥ ಮಿಥ್ಯೆಯುಂದೊಡೆಗಗನಕುಸುಮದೂ | ಲಿತ್ತಭಾವಿಪ್ಪು
ದೆಂತುತಿಳಿಯ | ಲ್ಮತ್ತದೇನೆನೆಸ್ವಪ್ನದಲಿತೋರುತ್ತಿಹಕರಿಯೇ॥ಸತ್ಯ
ಮಾಗಿರೆಸ್ವಪ್ನವೆಂದದ | ಮತ್ತೆತಿಳಿಯುಲಭಾದ್ಯಪಾದ| ತುತ್ತಮನೆಯಿಂ
ತರಿಯೆಮಾಯೆಯೆಮಿಥ್ಯೆಳೆನಿಸುವಳೂ॥೨೪॥ತನಯಪೂರ್ವೋಕ್ತದಲಿಮಾ
ಯಾ | ಜನಿತವೃತ್ತಿತ್ರಯದವೆಡಗಂ| ನದಲ್ಲೈಬಳಿಕಿನ್ನುನಿರವೈಕಾಸನಾ
ಗಿರ್ಪ ॥ ಘನಪರಾತುಮನಿಂದೆಜಡದೂ | ಮೆನಿಪಮಾಯಾಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೀ|
ವನಭುವನವೊದಲಾದಕಾರ್ಯೋದಯಮಿದೆಂತೆನಲೂ॥೨೫॥ ನೆನಹುವೊ
ದಲಾಗಿರದರವಿಯಿಂ | ದನುನಯದಿರವಿಕಾಂತದೊಳಗಾ| ಗುವದಹನನೆಂ
ತಂತೆಪರಶಿವನಿಂಪ್ರಕೃತಿಯಲೀ ॥ ಅನಘಕೇಳ್ಮಹದಾದಿಕಾರ್ಯಂ| ಗಳು
ಜನನಮಾಗಲುವಿರುದ್ಧಂ ! ದಳೆಯುಲಾಗದಿದೆಂದುವೇದಾರ್ಥಂಗಳರುತಿಹ
ವೂ ॥೨೬॥ ಬಳಿಕಕೇಳಾವೃತ್ತಿಪರಿಣಾ | ಮವುತಥಾರಂಭಕವಿವರ್ತಕ!
ಗಳಿವುಕಾರ್ಯೋದಯವುನಾಲ್ವಿಧವಿದಕೆಪಟಕುಟಿಯೂ ॥ ಬಳಿಕಪಾಲ್ದ
ಧಿತಂತುಪಟರ | ಜ್ಜುವಿಲಿಸರ್ಪಾಕಾರಕ್ರಮದಿ | ತಿಳಿಯುಲಿವುದೃಷ್ಟಾಂ
ತಚತುರ್ವಿಧವೆನಿಸಿಕರಸುವವೂ|೨೭॥ನೇಣುಸರ್ಪಾಕಾರಸ್ಥಾಣುವು|ಚೋ
ರಸ್ವಪ್ನವೆಇಂದ್ರಜಾಲವಿ| ಕಾರಗಾಂಧರ್ವಪುರಶುಕ್ತಿಕರಜತನೀಲನಭಾ॥
ಕಾಣುತಿರುವಮರೀಚಿಕಾಜಲ |ಜಾಣಕೇಳ್ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲವು | ಮೋಣು
ಬ್ರಹ್ಮದಲಿರದಮಿಥ್ಯಾವಸ್ತುಕಲ್ಪನೆಗೇ॥೨೮॥ ಪೇಳಿರುವದುಷ್ಟಾಂತಗುಂ
ಪಿನ ! ಕೇಳದೇನೈಬಳಿಕನಿರ್ವೈರ್ | ಕಾಣನಾದಾತ್ಮನಲಿಮಿಥ್ಯಾವಸ್ತುಕ
ಲ್ಪಿತವೂ ॥ ಪೇಳಲಾದುದರಿಂದೆಭ್ರಾಂತಿಯು | ಜಾಲವಾರಿಗೆತೋರಿದೆಂತೆನೆ
ಪೇಳುವೆವುತಾತ್ಪರ್ಯವಬ್ಬಾನೊಬ್ಬಯುತಿಯಲ್ಲೀ॥೨೯॥ಸತಿಪತಿಯುರತಿಕಾಂ
ಕ್ಷೆಯುಂಬೀ | ತ್ರಿತಯರೂಪದಸ್ವಪ್ನವೊಂದೇಕಾಲದಲಿತಾತೋರಲಾ

ತಂಗಾಕನಸಿನಿಂದ ॥ ಮತಿಯುಲರಿಯಲ್ಕಪಹಾಸಿಯು ! ಗತಿಯುದೇನೊಂದಿ
ಲ್ಲದಂತೆ । ಸತತಕರ್ಮದಜತೆಯುಳಿದನಿಶ್ಚಿತಪರಾತ್ಮನಲೀ ॥೮೦॥ ಗುಣತ್ರ
ಯಾತ್ಮಕಪ್ರಕೃತಿಯುಂಭ್ರಾಂ । ತಿಸುವಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯು । ತ್ರಿ
ಪುಟಿಮಯುದಪ್ರಪಂಚನಂವೇಕಾಲದೊಳಗಿಲ್ಲ ॥ ಮನದಿಕಲ್ಪಿತಮಾಗಲಾ
ತ್ಮಂ । ಗಗನಯುದಲಿದರಿಂದಕೇಡಂ । ದಿಗೆಯುಇಲ್ಲೆಂದರಿವುದೃಸೀನಸು
ದಿನದಿಬಳಿಕ ॥೮೧॥ ವಿಷಯಮೊಂದೇತ್ರಿತಯುರೂಪಾ । ಗೆಶೆದುಪ್ರಿತಿಯು
ದ್ವೇಷವಿಷಯು । ಸ್ಥಿತನುಪೇಕ್ಷೆಯುಪೆಂದುಮೂವಿಧಮಾಗಿಕ್ರಮವಿತಿದು ॥
ಸಸಿನೆನಸಿತಾವ್ಯಾಘ್ರತೃಣದಂ ! ತೆಸೆದುತೋರುವವಿನ್ನುಕೇಳಾ । ಶಿಶುವೆ
ರತ್ನವದೊಂಪೆಪಡದೂಪಡೆಯುದಾತಂಗೇ॥೮೨॥ಪರಿಕಿಸಲ್ಕೆವಿರಕ್ತಗೆಂತಾ।
ಪರಿಯೆತೋರುತಲಿಪ್ರರ್ದಂತಾ।ತೆರಸೊಳೀಶ್ವರನಿಂದಪುಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಲೋ
ಕಮಿದು ॥ ಇರುವದೊಂದೇಜೀವನಿರ್ಮಿತ । ಕರದಫಲವಾಕಾರದಿಂದಿ । ತ್ರೆ
ರನಿರುಪದದರೊಳಗೆಶಿವನಿರ್ಮಿತಪ್ರಪಂಚವಿದೂ ॥೮೩॥ ನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸೆಬಾ
ಧೆಇಲ್ಲಾ । ಗಿರುವದುಂಗುರುಶಾಸ್ತ್ರದೆಸೆಯಿಂ । ದರಿದವೇಲೆಯುಮೋಕ್ಷ
ಸಾಧನಕರವಾದುದರಿಂ ॥ ಮರಳತನ್ನಿಂಬಿಡಲಶಕ್ಯತೆ । ಇರುವಕಾರಣ
ದಿಂದೆಇದ್ದಂ।ತಿರುಹವುಬಳಿಕಿನ್ನುಜೀವಾತ್ಮನೊಳುನಿರ್ಮಿತವ ॥೮೪॥ಗಿರು
ತಲಿರುವಪ್ರಪಂಚಬಾಧಕ । ಕವದಾದುದರಿಂದೆಮೋಕ್ಷಾ । ರ್ಥಗಳುತ
ವ್ಮಿಂಬಿಡಲುಬಿಡತಕ್ಕದ್ದದಾದೊಡೆಯೂ ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ
ಮೊಂದೇ ! ತೆರನಶಾಸ್ತ್ರೀಯ್ಯವದುಶೀರ್ವೋರ್ರ । ಕ್ತರವುಮುಂದವಪೆಂದೆರ
ಡುತೆರನಿರುವವದರೊಳಗೇ॥೮೫॥ ಜೀವಕಲ್ಪಿತತ್ರಿವಿಧಭಾಗಗ । ಳೀವಗಂ
ಬಿಡತಕ್ಕದಾಬಳಿ । ಕಾವಗಲುತನಗಾತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವದೋ ॥
ಆವಗಲುಶಿವನಿಂದನಿರ್ಮಿತ।ಭಾವನುಳ್ಳಪ್ರಪಂಚವನ್ನನು । ಭಾವಮುಖದೊ
ಳುತಿಳಿದುಳಿದುಬಿಡಬೇಕಿದುರಹಸಾರ್ಥ॥೮೬॥ ಬಳಿಕುಪಾಧಿತ್ರಯುದಭಾ
ವಂ । ಗಳನುಕೇಳಾಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಂ। ಗಿಹಸುಷುಪ್ತಿಭಾವವಾವಳ್ಳಿನ್ನವೆ
ನಿಸುವದು ॥ ಅವಳತತ್ಕಾರ್ಯದಲಿಪ್ರತಿಬಿಂ । ಬಿಪ್ರದೆಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲುಪಾಧಿ
ಯು ! ತಿಳಿಯಲಾಸುಖದುಃಖಗಳತಾನುಂಬಹಾಗಿಹುದೇ ॥೮೭॥ತರಳೆಅ
ಧ್ಯಾಸದಉಪಾಧಿಯು । ದೆಸಿವುದಾಅಧ್ಯಾಸಭೇದಂ । ದಳೆದುಮಿಥ್ಯಾಇತ
ರಇತರೇತರನುಸತ್ಯಾದಿ ॥ ಪರಿಪಿಡಿನ್ರತಂತ್ರರದಿಹಮ್ರ್ಮಂ। ಬೆರದುನಿರುಪಾ
ಧಿಕನುಸೋಪಾ ! ಧಿಕದಧರ್ಮಾಟಗಳಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಕ್ರಮವಾಗೀ॥೮೮॥
ಭರಿತಪೂರ್ಣಾತುಮಗೆಮಾಂಯಾ । ವರ್ಣವಾಗಿರುತಿರ್ಪವಿದನೇ। ಕಳ

ಯೆ ಪಂಚಾವಸ್ಥೆ ಇರವಂತೆಳಯಬೇಕವನು ॥ ವರವೆಕೇಳ್ ಜಾಗರಣಾವೊ
ದಲಾ। ಗಿರುವವಲ್ಲಂಸ್ವಪ್ನಸುಪ್ತಿಯು। ತಾರಿಯತುರಿಯಾತೀತವೆಂದೈದಿ
ರುವವಿವರಲ್ಲಿ ॥೮೯॥ ಭೂತಪಂಚಕದಶಕಇಂದ್ರಿಯ। ದಾತವಾಪ್ರಾ
ಣಾದಿಪಂಚಕ। ರೀತಿವಿಡಿದಂತಃಕರಣಚಿನೆರಯುತೊಂದಾದ ॥ ಖ್ಯಾತಿ
ಚಾತುರ್ವಿಂಶತಿಯಾದೂ। ಪ್ರಾಂತತತ್ವಸ್ಥೂಲದೇಹದಿ। ನೀತಿಯಿಂದೊ
ಪ್ಪಿದುದಕಾರಬ್ರಹ್ಮನಧಿಪತಿಯೂ ॥೯೦॥ ಸ್ಥಾನನಯನಹೃದಯ
ಕಮಲವಿ। ಧಾನದಷ್ಟದಳದಧಿವಿಶ್ವನು। ತಾನೆಜೀವವಿರಾಟ್ಸ್ವವೆನಸಿ
ಕೊತ್ರೈವೊಂದಾಗಿ॥ ಮಾನನಿಧಿವನಿತಾದಿವಿಷಯ। ಸುಖಾನುಭವವಂಸಕಲ
ವಿಧದಿಂ ॥ ತಾನುನಿಂದುಣಿಶಿಹುದೆಜಾಗರಣದಅವಸ್ಥೆಯದೂ ॥೯೧॥
ಬಳಿಕಸೂಕ್ಷ್ಮದಭೂತಪಂಚಕ। ಗಳನುಧೀಚಿತ್ತಗಳನುಳಿದೇ। ತಳೆದ
ಸಪ್ತದಶಮತತ್ವದಲಿಂಗತನುವಿನಲೀ॥ ತಿಳಿವುದೈಯುಉಕಾರವೈಷ್ಣವ।
ನೆಲೆಯುಕಂಠಸ್ಥಾನಕಕ್ಷಿಕೆ। ಯೊಳಗೆತೈಜಸನೆನಿಪಜೀವನುಬಳಿಕ
ಸೂತ್ರಾತ್ಮ ॥೯೨॥ ನೆನಿಪಶಿವರೊಂದಾಗಿಜಾಗ್ರದ। ನೆನಹುವಾಸನವಿಷ
ಯಭೋಗವ। ಮನದೊಳಗನುಭವಿಸುದದೆಸ್ವಪ್ನವಸ್ಥೆಯೆನಿಸುವ
ದೂ ॥ ಅನುವಿನಿಂದಲಿತನ್ನವುರಿಗಳ। ನನಿತುಘನುಪಕ್ಕದಲಿರಿಸಿತಾ।
ಮಸದಿನಿದ್ರೆಯುಗೈವಚರಣಾಯುಧನರೀತಿಯೊಲು ॥೯೩॥ ಯಲ್ಲಕಾರ್ಯ
ವನೊಳಗುಮಾಡುತ। ಮೆಲ್ಲನಾತ್ಮಾತ್ರಯದರಾವಿನೊ। ಅಲ್ಲಿಸಿರವಸ್ಥೆ
ಯುಲಿಕಾರಣದೇಹಮಿರುವಲ್ಲಿ॥ ಉಲ್ಲಿತಾವುಸಗುಣಮಕಾರವ। ದಲ್ಲಿರುವ
ರುದ್ರಾದಿದೇವತೆ। ಸಲ್ಲಲಿತಹೃದಯಾರವಿಂದಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಲೀ ॥೯೪॥
ನಿಂದಪ್ರಾಜ್ಞನೆಜೀವನಲ್ಲಿಂ। ಪುಂದೆಅಂತರ್ಯಾಮಿಶಿವರಾ। ಗೊಂದು
ಗೂಡುತವಾಗಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವಿಷಯುವನೂ॥ ನಿಂದುಮಾಯಾವೃತ್ತಿಗುಣ
ಸಂ। ಬಂಧದಿಂದರಿಯುವದೆಸುಪ್ತಿಯು। ಎಂದುತಿಳಿಯುವದಿನ್ನು ಇವಗಳಿ
ಗಿಂದುನಾಮಗಳೂ ॥೯೫॥ ತ್ರಿತಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂಗವಸ್ಥಾ। ತ್ರಯನುವುಧಾಮ
ತ್ರಯಪುರತ್ರಯ। ಸತತಸ್ಥಾನತ್ರಯುವುವಸ್ಥಾತ್ರಿತಯುವೆನ್ನವವೇ ॥
ಸುತನೆಪರ್ಯಾಂಗಳುಜಾಗ್ರ। ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆತತ್ವಮಲಮನನಂ। ಜತ
ನದಿಂದುಳಿದಲ್ಲಿಆತ್ಮನಚಿಂತಿಸುತಲಿಹುದೇ ॥೯೬॥ ತುರಿಯವಸ್ಥೆಯುದಹದು
ಮತ್ತಾ। ಪರಿಪರಾತ್ಮನರೂಪಿನೊಳ್ ಮನ। ವೆರದುವೇರಾಗದುದೆತು
ರಿಯಾತೀತವೆನಿಸುವದೂ ॥ ತರಳಕೇಳೀಮೂರವಸ್ಥೆಗ। ಳೊಳಗೆಸ್ಥಾವ
ರಗಳಿಗೆಸುಪ್ತಿಯು। ದ್ರಾಗಲಾಪಶುಗಳಿಗೆಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಯಾಗಿಹವು॥

ಸುಷುಪ್ತಿಗೆಯುಂಜಾಗರಣನರರಿಗೆ । ಪರಿಕಿಸಲ್ವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳು । ಮರು ಗಣಗಳಿಗೆತುರ್ಯನರಯೋಗಿಗಳದಾದರಿಗೆ॥ ತುರಿಯತೀತವೆನಿಪ್ಪವಿವರೋಳ್ । ಪರಿಕಿಸಲ್ಪೂರ್ವೋಕ್ತಾವಸ್ಥಾ । ತ್ರಯನರರಿಗೆಯುತೋರಿಸಂಸಾರಾತ್ಮವಾಗಿಹವೂ ॥೯೮॥ ಬಳಿಕವಸ್ಥಾದ್ವಯಗಳಗಳುತಾವ್ ।ತಿಳಿಯೆಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂ ! ಜನನವಾಗುತೆಮೋಕ್ಷಸಾಧನಕರವೆನಿಸುತಿಹವೂ ॥ ತಿಳಿಯಲೀವಸ್ಥಾತ್ರಿತಯಮಂದರೋಳ್ಗೊಂದಿಲ್ಲಾಗಿಕಾಲಾ। ದಿಯನಿಯಾಮಕವಿಲ್ಲದುದರಿಂ ಮಿಥ್ಯವೆನಿಸುವವೂ ॥೯೯॥ ಬಳಿಕಲೀವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳು। ಸುಳಿದಡಗುತಿರುವಲ್ಪವಗಳಂ । ತಿಳಿವನಿಜತುರಿಯಾತ್ಮನಂಟೆಂಬುದಿದುಸತ್ಯಾ ॥ ಬಳಿಕಕೇಳಾಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಂ । ಗಳಲಿತಿಳಿವುಂಟೆಂಬುದೇನಿಜ। ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಾಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲರಿಗುಟುಯನ್ನಲಿಕೇ ॥೧೦೦॥ ಯೆದ್ದಕಾಲದೊಳೇನನರಿಯದೆ। ಇದ್ದೆನಾನೆಂಬುದನುಭವ। ಶಿದ್ಧವಲ್ಲದೊಡೆಂತುತನಗಾಬುದ್ಧಿಇದ್ದಿಹದೂ ॥ ಮುದ್ದುಮಗನೇಬಹಳನಿದ್ರೆಯು । ಪೊದ್ದಿರಲುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲೆನೆ। ಬಿನ್ನ ನೀರಿನಬದ್ಧವಸ್ತುವತರಲುನುಳುಗಿದವಾ ॥೧೦೧॥ ಮೇಲೆಬಂದೇತಾನುಪೇಳುವ । ಕೇಳಿದರ್ಥವನೆಲ್ಲಕ್ರಮದಿಂ ! ದಾನೆಲೆಯಲೇಸುಷುಪ್ತಿಯಿಂಯುಚ್ಚತ್ತವನುಮರಳೀ ॥ ಬಾಳನಿದ್ರೆಇಪೆಂದುಮನದಲಿ । ತಾಳಿಪೇಳುವನಾದಕಾರಣ । ಬಾಲಕೇಳಾತ್ಮಂಗೆಸಹಜಾನಂದಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ॥೧೦೨॥ ಪೇಳಲಾದುದರಿಂದವಸ್ಥಾ । ಜಾಲವನುತಾಹೊಂದಿಹೆಂದದೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುತಿರ್ಪನಾತುಮಮೂಲವಿಗ್ರಹನೂ॥ ಬಾಲ್ಯಮೊದಲಾವಸ್ತೆನಾಲ್ಕಾ। ಮೇಲೆಸುಷುಪ್ತಿಯುಮೂರ್ಛೆಮರಣಾ । ಕಾಲಮೊದಲಾದಿನಿತಕೆಯುತಾಮೇಲಿರುವನೆಂದ ॥೧೦೩॥ ಬಳಿಕಅಜ್ಞಾನಾವರಣವಾ । ಬಳಿಯೆವಿಕ್ಷೇಪವುಪರೋಕ್ಷವ ! ದನಿಪಜ್ಞಾನಾನುತರದಪರೋಕ್ಷಸುಜ್ಞಾನಾ॥ ಬಳಿಕಶೋಕನಿವೃತ್ತಿಯಪ್ತಿಂ । ದಲಿಸಿರಂಕುಶತೃಪ್ತಿಗಳನೇ । ತಿಳಿವುದೈಚೇತನನಸಪ್ತಾವಸ್ತೆಗಳಿವೆಂದೂ ॥೧೦೪॥ ಕಳೆಯೆಸಂಚವವಸ್ತೆಮೇಲಾ। ಗುಳಿದವಸ್ಥಾಉಭಯಗಳಲೇ। ಬಳಿಕಪೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನುಜ್ಞಾನಕ್ಕೆಫಲವೆಂದೂ। ತಿಳಿದಳಿವುದಮನಸ್ಕಯೋಗದ । ನೆಳವದಾಹದುಮುಂದೆಪೇಳಲ್। ಪದುಪದಾತತ್ವಮಸಿವಾಕ್ಯವುದಾಹರಣಸಹಿದಾ ॥೧೦೫॥ ಇದುವೆತುರ್ಯಮನಸ್ಕಯೋಗವು । ಇದುವೆಕಾಮಕ್ರೋಧಿಯವಿರಾಗವು। ಆಗುವೆಮೋಕ್ಷದಸಿರಿಯಭೋಗವುಇದುವೆಸುಖಕರವೂ ॥ಇದುವೆಶ್ರೀರಘುರಾಮಯೋಗವು। ಇದುವೆಹಠಾಜ್ಞಾರೂಢಯೋಗವು । ಇದುವೆಗಗನಾನಂದಯೋಗವುಆದನನಂಬೆಂದಾ ॥ ಝ ... ... ॥೧೦೬॥

ಮಂಗಳಂಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ |ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ | ಮಂ
ಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾರ್ಯಮೂರುತಿಗೇ|| ಮಂಗಳಂದತ್ತಾತ್ರ್ಯಮೂ
ರ್ತಿಗೆ | ಮಂಗಳಂಕೈವಲ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ | ಮಂಗಳಂಆನಂದಗಗನಾನಂದ
ಮೂರುತಿಗೇ || ... ... ||೧೦೭||

ಹರಿಃ|| ಹರಃ|| ಓಂ|| ಇತಿಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾ
ಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ | ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿ
ವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ| ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕ
ರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ಧ | ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜ
ನಾವಧೂತವಿರಚಿತ|ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂ
ದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ| ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ
ಸಹಜಾಮನಸ್ಕರಾಜಯೋಗೋನಾಮಃ
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೫೭೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ||

ವೇದವಾಕ್ಯವಿಚಾರತತ್ವ.

ಸೂಚನೆ || ವೇದವಾಕ್ಯವಿಚಾರತತ್ವದ| ಶೋಧನೆಯುತ್ತಂಪದತತ್ವ
ಗಳೊಂ | ದಾದಆಸಿಪದವಿವರಬೋಧೆಯುಪರಿಯುವರ್ಣಿಸಿದಾ ||ಪಲ್ಲವಿ||
ಆವಳೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯು | ನಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತಿಹಳೆಮುಗು | ಆ
ವಳೀಸಚರಾಚರಂಗಳಜೀವಜಾಲಕೆಯೂ || ದೇವಶಿವಕೇಶವರಭಾವಕೆ |
ಠಾವುದೋರದನಂತಶಕ್ತಿಯು | ನಾವೆನಡಿಗೊಂದಿಪಳವನನರರರಿವರೆಂ
ತೆಂದಾ ||೧|| ಶೃತಿವಚನಗಳನುಳಿದುಕರ್ಮವ | ಹಿತವಿದೆನ್ನುತಕಳೆದುತಾ
ಮಸ | ಮತಿಯುತನ್ನೊಳುತಳೆಮುಗುಗುವಿನನುತದನನಳಿದೂ || ಹಿತವಿ
ದೆನ್ನುತತಿಳಿದುದುಷ್ಕೃತ | ಗತಿಯುವಳ್ಳಿತುಳಿದದುರ್ಮದ | ಮಿತಿಗೆಪೇಳಲ್ರ
ಬ್ಬ್ಯಾಡವೀಸದ್ಗತಿಯುಬೋಧೆಯುಸೂ||೨|| ಶೃತಿಯುನಿರ್ಣಯುಪರಿದುಚಿಲ್ಲಗ |
ಗತಿಯುತೊಡರಂಬರಿದುಪರಹಿತ | ಮಿಗಿಗಳಾದರನರಿದುಅಪರುಂನತಿಕೇಂ
ಲಿನಡದೂ || ಸತತಶಾಂತಿಯುಪಡೆದುಸಂಶಯು | ಮತಿಯುತೊಡರಂಕಡಿ
ದುಸಹಜದ | ಗತಿಯುಪಡೆಯುವಕಾಂಕ್ಷಿತರಿಗಿದಸುತನೆಪೇಳೆಂದಾ ||೩||
ಗುರುವೆಬಿನ್ನಹಪೂರ್ವಯುಕ್ತವ | ನರಿವೆತುರ್ಯಮನಸ್ಕಯೋಗದ | ಪತಿ
ಯುನೆಲ್ಲವತತ್ವವುಸಿಯುಂದೆನ್ನಲಸಂತಿಹುದೂ || ಅರಿವಪರಿಕರವೆಂತುಂಯುನ

ಗಿದ । ನರುಹಿಕರುಣಿಪುದೆನುತಪದಗಳ । ಗೆರಗಿದನಕರಡೊರದಶಿಷ್ಯಗು
ರುಕರುಣಾಸಾಗರನೂ ॥೪॥ ವೇದವಾಕ್ಯವಿಚಾರವೆಂತೆನ । ಲಾದಿಯಲಿವಿ
ಧಿವಾಕ್ಯವಾಬಳಿ । ಕಾದುದೈನಿಷಿದ್ಧವಾಕ್ಯವದಾದಬಳಿಕಿನಲೀ ।। ಆದು
ದಾಶಿದ್ಧಾಂತಬೋಧಕ । ವೇದವಾಕ್ಯತ್ರಿತಯಗಳತಿಳಿ । ದಾದಮೇಲಾವೇ
ದಸಾಲ್ಪರಲೋಚಿಪೇಳುತಿಹಾ । ೫॥ ಪ್ರಥಮದೊಳುಪ್ರಜ್ಞಾನಬ್ರಹ್ಮವು ।
ದ್ವಿತಿಯಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಅಲ್ಲಿಂ । ತ್ರಿತಯವೇತತ್ವಮಸಿಯದುಸಾಲ್ಕನೆ
ಯದಯಮಾತ್ಮ ॥ ಸಾತನೆಕೇಳಿವಗಳಲಿಮುಖ್ಯ । ತ್ವಮದತತ್ತ್ವಂಅ
ಸಿಪದತ್ರಯ । ಮತಿಯಲರಿಯಲಿಶಿವಕೆಶಿವಜೀವೈಕ್ಯಕ್ರಮವರ್ಥ ।೬॥
ಬಳಿಕಪದವುಪದಾರ್ಥವಾಕ್ಯಾ । ರ್ಥಂಗಳಿಗೆಸಂಬಂಧತ್ರಯವಂ । ತಿಳಿದ
ಮೇಲಾಪದಪದಾರ್ಥಂಗಳಿಗೆವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ॥ ಉಳಿದಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಗಳುದ್ವ
ಯವೆಂ । ದಿರುತಿರುವವರಲ್ಲಿಪೂರ್ವೋ । ಕ್ತತೆಯಸ್ಥೂಲಾದಿಯಸಮ
ಷ್ಟಿಯರೂಪರೆಂದಿರುವ ॥೭॥ ನೆರೆವಿರಾಟ್ಟುಹಿರಣ್ಯಅವ್ಯಾ । ಕೃತರೊ
ಳಾಬ್ರಹ್ಮಶನುಯೋಕೀ । ಕರಿಸಿತಪ್ತತೆಯಾದಯಸ್ಸಿನಪಿಂಡದೊಲುಬಳಿಕ ।
ನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೈಯುವದೆಕೇಳ್ । ತರಳತತ್ವದವಾಚ್ಯವದನೇ । ಮರಳಿ
ಪೇಳ್ವರುಬುಧರುಮುಖ್ಯಾರ್ಥಾಭಿಧಾನತೆಯಿಂ ॥೮॥ ಮರಳಿಪೂರ್ವೋಕ್ತ
ದತನುತ್ರಯ । ಗಳಲಿವ್ಯಷ್ಟಿಸ್ವರೂಪರಾಗಿಯೆ । ಮೆರವವಿಶ್ವನತೈಜಸ
ನಪ್ರಾಜ್ಞನನುಮತ್ತಲ್ಲಿ ॥ ವರಸೆದಪ್ಪದಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನವೆರಸುತೊಂದೇ
ಯಂದರಿವುದೇ । ಕರಸುವದುತ್ವಂಪದಕೆವಾಚ್ಯಾದಿಗಳಕ್ರಮವಿಡಿದೂ ॥
ಸಲೆವಿರಾಟ್ಪುರುಷಾದಿಗಳನೇ । ಕಳೆವನಿರುಪಾಧಿಕದಬ್ರಹ್ಮವ । ತಿಳಿವು
ದೈನೀನದನೆತತ್ವದಲಕ್ಷ್ಯವಹದೆನುತ ॥ ಬಳಿಕವಿಶ್ವಾದಿಗಳನೇಪೃಥ । ಕರಿ
ಸುತುಳಿದಾಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನ । ತಿಳಿವುದೈತ್ವಂಪದಕೆಲಕ್ಷ್ಯವಶೋಧಿತವದಂ
ದೂ ॥೧೦॥ ಬಳಿಕಲಕ್ಷಣೆಯೆಜಹಲ । ಕ್ಷಣೆಯುಅಜಹದಲಕ್ಷಣೆಯುತ ।
ಬಳಿಯುಜಹದಾಜಹಲ್ಲಕ್ಷಣೆಯೆಂದುಮೂವಿಧದಿ ॥ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆಗಂ
ಗಾ । ಪೊಳೆಯಘೋಷಾಪ್ರತಿವಸತಿಯಾ । ಘಳಿವಕುಂತಾಧಾರಪ್ರಾವಿಂ
ಶತಿಯುಆಬಳಿಕ ॥೧೧॥ ತಿಳಿಯೆಸೋಯಂದೇವದತ್ತ । ನ್ನವವೆಕ್ರಮ
ದೊಳುದಾಹರಣವಾ । ತಿಳಿವಿವೇಕಿಯದೇನೆನಲುಗಂಗಾಶಬ್ದವದುತನ್ನಾ ॥
ಬಳಿಯಮುಖ್ಯಾರ್ಥತೆಯಘೋಷಾ । ವಳಿಯೊಳಿಂಗೊಳ್ಳರನಗರಕಾ ।
ಶ್ರಯುಉಳಿಯದುದರಿಂದೆತ್ತೀರವನುಲಕ್ಷಿಪುದೂ ॥೧೨॥ ಕುಂತಶಬ್ದವೆತ
ನ್ನಮುಖ್ಯಾ । ರ್ಥವನುಬಿಡದಲ್ಲಿಂದತಾನಾ । ಕುಂತಧಾರಿಗಳಾದಪುರುಷ

ರಲಕ್ಷಿಸುತಲಿಹದೂ ॥ ನಿಂತಸಹಯೆಂದಂಬಶಬ್ದವೆ । ಚಿಂತಿಸಲಿಕಾಭೂ
ತಕಾಲಾ । ದ್ಯಂತದೇಶವಯೋವಿಸಿಷ್ಟತೆಯಾಂತಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ॥೧೩॥ದೇವ
ದತ್ತನೆನುತ್ತಪೇಳುವ । ದೀವಿಧದಯಂವೆನುವಶಬ್ದವ । ಆವಗನುತದ್ವ
ರ್ಥವಳನಾಕಾಲದೇಶವಯೋ ॥ ಭಾವಗಳಕೂಡಿರುವಸೋಯಂ।ದೇವದ
ತ್ತನಪೇಳ್ವುದಿಂತೀ । ಭಾವಯುಗಳವಿರುದ್ಧಧರ್ಮಗಳುಳ್ಳಸದದರ್ಥ ॥೧೪॥
ಗಳಿಗದೇಕತೆಘಟಿಸದಾಗಲು । ಬಳಿಕಪದದರ್ಥಗತವೈರದ। ತಿಳಿವಿಕೆಯು
ನೆಕಳದುಅವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಧರ್ಮಾಂಶಾ ॥ ನೆಲೆಯದಾಗಿಹದೇವದತ್ತನ । ಪರಿ
ಯನೊಂದೇಸ್ವೀಕರಿಸಲಾ । ಬಳಿಕಆತನೆಈತನೀತನೆಆತನೆಂದಿಂತು॥೧೫॥
ಸೋಭದಲಿತಾದಾದಾತ್ಮಭಾವಂ।ಫಲಿಸುವದಿದೇಜಹದಜಹಲಲಕ್ಷಣೆಯು।
ಅರ್ಥತ್ಯಾಗಭಾಗದಲಕ್ಷಣೆಯುಯಿಂದೂ ॥ ಚಲುವಿಡಿದುಪರ್ಯಾಯನಾ
ಮಂ । ದಳೆದಿರುತ್ತಿಹುದಾಗಿಪೂರ್ವೋ । ಕ್ತತೆಯತತ್ವಂಅಸಿಪದಕೆಮು
ಖ್ಯಾರ್ಥವೇನೆನಲೂ ॥೧೬॥ ಆದಿಯುಲಿತತ್ಪದವೆವಾಚ್ಯತೆ । ಯಾದಸರ್ವ
ಜ್ಞಾದಿಸದ್ಗುಣ । ವಾದವನುತಾಹೊಂದುತಲ್ಲಪರೋಕ್ಷತಾನಾದಾ ॥ ವೇದ
ವೇದ್ಯನಶಿವನಪೇಳ್ವುದು । ಭೇದಿಸಲ್ತ್ವಂಪದವೆತಾ । ಶೋಧಿಸಲ್ಪ
ಡುತಿಹುದುವಾಚ್ಯಕ್ಕರ್ಥರೂಪಾದಾ ॥೧೭॥ ತಾನುಕಿಂಚಜ್ಞಾದಿಯಾಗಿಹ।
ಹೀನಗುಣವೇಳನನಅಪರೋ। ಕ್ಷಾನುಭವಿಯಾಭಾಸಸಹಜೀವವನುಪೇ
ಳುವುದು ॥ ಜ್ಞಾನವಂತನೆಇಂತುಭಯವಿಧ । ನೂನತೆಯುವೈಬುದ್ಧಧರ್ಮವಿ
ದಾನಉಳ್ಳಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೇಕತ್ವವದಗಿದರೇ॥೧೮॥ ಬಳಿಕಕೇಳಾಉಭಯ
ಪದದ । ರ್ಥದಪರೋಕ್ಷತ್ವಾಪರೋಕ್ಷ । ತ್ವದವಿರುದ್ಧವಕಳೆದುಅವಿರು
ದ್ಧತೆಯುಚೈತನ್ಯ ॥ ಕಳೆಯಮಾತ್ರತೆಯಾದಲಕ್ಷ್ಯಾ । ಳಿಗಳಿಗರ್ಥವುದೆ
ನಿಸಿತಾನೇ। ಪೊಳೆಯುತಿಹಪೂರಬೊಮ್ಮಕೂಟಸ್ಥರನುಸ್ವೀಕರಿಸೇ॥೧೯॥
ಅದುವೆಇದುಮತ್ತಿದುವೆಅದುಯಂ । ದಿದುತದಾತ್ಮ್ಯಂಘಟಿಸುವುದುವೇ।
ಲದುವೆಅಸಿಪದಉಭಯಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥದಪರೋಕ್ಷತ್ವಾ ॥ ವಿಧಿತಪರೋ
ಕ್ಷತೆಯುವಿಧವಂ । ಇದುಅವಿದ್ಯಾಕಲ್ಪಿತವಿದೆಂ । ದೊದಗಿಬೋಧಿಸುತಿಲ್ಲಿಸ
ಫಲತ್ವತೆಯಲಿಂತಾಗೇ ॥೨೦॥ ಸದಮಲಾನಂದಾತ್ಮನಿಗೆಮೇ। ಲಿದುಅಖಂ
ಡೈಕ್ಯರಸಬೋಧಾ । ಬ್ಯುದಯಮಾತ್ರವೆಸಿದ್ಧವಾಯ್ತೆಂಬುದಿದೆವಾಚ್ಯಾ
ರ್ಥ ॥ ವಿಧವುಬಳಿಕೀತತ್ವಮಸಿತ್ರೈಪದಮಹಾವಾಕ್ಯದಲಿಶಿವಜೀ । ಉಭ
ಯಕ್ಯೈಕ್ಯಂಪೇಳ್ವಸಂಪತ್ಪದವದಾದೊಡೆಯು ॥೨೧॥ ಘಟಮಠಾದಿಉ
ಪಾಧಿಗಳನೇ । ಕಳೆದುಗಗನವುದೊಂದೆಯೆಂಬೋಲ್ ! ಸಟೆಯನುತಮು

ನುಜತ್ವಭ್ರಾಂತಿಯುಬಿಡಿಸಿರಾಘವಗೇ ॥ ಘಟದಿವಿಷ್ಣುವೆಯುಂದಪರಿಯಾ|ನೆ
ಟಿಪಕರ್ನನಕೊರತೆಕುಲವುಂ | ಸಟೆಯುಮಾಡುತ್ತವನಕುಂತಿಯುಸುತ್ತ
ನೆಯುಂಬಂತೇ ॥೩೩॥ ದಶಮುಖರುಷನಪಾರಣದುಖ್ಖದ । ದಸೆಯುಳಿಸಿನೀದ
ಶವುಸೆಂಬಂ ॥ ತುಕುರಲೀಕೆಡೆಯಿಲ್ಲವಿಲ್ಲಿಸ್ವಭಾವವಲ್ಲದಲೇ ॥ ಶಿಶುವೆಬೇರಿ
ನ್ನೊಂದುಪ್ರಸ್ವಿಗೆ । ಯುಸೆಶಸರ್ಗವದೆಂಬಪರಿಯುಂ | ತಸವುಕರ್ಮದಡೆ
ಸೆಗೆಡಿಪವೋಕ್ಷದೊಳಪೇಕ್ಷೆಯುನೂ ॥೩೪॥ ಜನಿಸುವರ್ಗವಾದವೆಂದಿ
ದ | ನಿನಗೆಪೇಳ್ದವ್ಯಾಕೆನಲುಕೇ | ಳನಘಪ್ರಥುವೆುಯದೇವತಾಕ್ಕತಿಯು
ನುವನೂತಿನೊಲು ॥ ನೆನದುಪಾಸನನೆಂದುನರನಂ । ಸುರಪತಿಯುಬಿ
ತನೆಂದುಕೊಂಬೋಲ್ । ಮನುಜನುತಿಪರನೆಂದುಆರಸಾಳೆಂಬತೆರನಂ
ತೆ ॥೩೫॥ ಗುಣವೆಸಾದೃಶವೆಂದುಇದುಗೋ । ವಿಸಶರೀರವೆಂಬಂತೆನನ
ದೋಳ್ । ನೆನದುಜಾತಿವ್ಯಕ್ತಿಪರವೆಂದುಘಟವ್ಯತ್ತಿಕೆಗೇ ॥ ಮನದೊಳ
ನ್ಯತೆಯಲ್ಲಯುಂಬಂ | ತನುನಯದಿಕಾರ್ಯತ್ವಕಾರಣ । ಗಳನುಗುಣಿಸಾಬ
ಳಿಕನೀಲೋತ್ಪಲದಲೆಂಬಂತೇ ॥೩೬॥ ನೆರೆವಿಕಾರತೆಯುಂನುವಾರಿಯು| ಕ
ಣಗಳಿಂಗೇಕತ್ವವೆಂಬೋಲ್ | ಪರಿವಿಡಿದುಗುಣಗುಣಿಯುನಾನಾವಳಿಯ
ಪ್ರೀಗದಧೀ ॥ ಗಿರದುಭೇದವದೆಂಬಪರಿತಾ | ನರಿದುಅಂಶಾಂಶಿಕಮಿದೆಂಪೇ|
ಕರದುನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಿಗೇಕತೆಇದೆಂಬಂತೇ ॥೩೭॥ ಇಂತುಬಹುವಿಧವಾ
ಕ್ಯದಿಂದ । ಲನಂತಭೇದಂಗೈದುಪೇಳ । ಲ್ಕಂತುಪ್ರಭಲಶ್ರುತಿಯುಸವ್ಮ್ರತಿ
ಯಂತಳಿಯುತಿಹುದೂ ॥ ಯಂತುಪೇಳ್ವಹುದುಶ್ರುತಿತಾನೇ | ವಿರುದ್ಧತೆ
ಯುಹದುಬಳಿಕಂ |ನಿಂತ ತೋರುತ್ತಿರುವಪ್ರಾಸಂಚಕ್ಕೆಮಿಥ್ಯತ್ವಾ॥೩೮॥
ವಿಂತಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟಪರವೇ । ದಾಂತನಿರ್ಣಯಪಕ್ಷದೊಳಗ | ತ್ಯಾಂತಸ
ತ್ಯತೆಯಗಾಂತಕೈವಲ್ಯವದುಬಳಿಕೊವ್ಮ್ರೇ ॥ ಎಂತುಘಟಿಸುವುದೆನಲುಕೇ
ಳಾ | ಭ್ರಾಂತಿಸ್ವಪ್ನದಿನಿಂತಿರುವಸೃಷ್ಟಿ| ಮೊತ್ತನಿತ್ಯತೆಯಾದಡೆಯುಸಂ
ಯೋಗಸುಖದಿಂದೇ ॥೩೯॥ ಸತ್ಯವಾಗಿಹವೀರ್ಯಪಥನವು| ಮತ್ತುತಾನಾ
ದಂತೆಕಲ್ಪಿತ | ಮೊತ್ತವೇನತಭಜನೆಯಿಂದೇತಥ್ಯವಾಗಿರುವ ॥ ನಿತ್ಯಸಂ
ಪತ್ತದವಿಯುಂದಾ ! ಸತ್ಯದರ್ಪಣದೊಳಗೆನೋಡಲ್ । ಸತ್ಯವಹಲಾವ
ಣ್ಯಮುಖಸಾದೃಶ್ಯವಾದಂತೇ ॥೪೦॥ ತರಳವೇದಾಂತಾದಿಶೃತಿಯಿಂ|ಪ
ರಮಪರತರವೋಕ್ಷತಾನೇ | ಫಲಿಸುತಿಹುದಾಬಳಿಕಪೂರ್ವೋಕ್ತತೆಯ
ಶ್ರವಣಕೆಯೂ ॥ ನೆರೆವಿಚಾರಿಸುಲಾರುಲಿಂಗದ | ಪರಿಯಲುರೆತಾತ್ಪರ್ಯ
ವಡಗುವ । ದರಿವುಸ್ವೈಯುಉಪಕ್ರಮಉಪಸಂಹಾರಅಭ್ಯಾಸಾ॥೪೦॥ ಪ್ರಥ

ಳಪೂರ್ವತೆಫಲವುಅರ್ಥದೊ | ಳರುವವಾದವುವಾಪತಿಯುಂ | ದಿರುವ ದರಿದಾಬಳಿಕಂಯುಕ್ತಿಯುತರ್ಕಅನುಮಾನಾ || ದಿರವರಿಯುತಲ್ಲಿಂದೆಪೂ ರ್ವೋ | ಕ್ತತೆಯಪಂಚಮಹಾನುಯೋಗದ | ನೆರವಿಯಂನರಿಸೈದಿಭೂ ತಾವರ್ತಮಾನಾದೀ ||೩೧|| ಬಳಿಕಆಗಾಮಿಗಳಪ್ರತಿಬಂ | ಧತ್ರಯಂಗಳ ಬಳಕೆಯಂನೇ | ಕಳೆಯಲೋಸುಗವಾಗಿಜ್ಞಾನವುವಿರತಿಯುಪರತಿಯಾ || ಬಳಯಲೊಂದೊಂದಕೆಯುಮೂರಾ | ಗಿರುವಕಾರಣಕಾರ್ಯರೂಪಂ|ತಿ ಳಿದವಗಳಿಂಬಂಧದವಿರುದ್ಧಗಳನೆರೆಜ್ಯೆಸೀ ||೩೦|| ಮೇಲವಗಳಂಗವಧಿಗ ಳನೈ | ಕಾಲಮಾರ್ಗವನರಿಯುತಲ್ಲಿಂ | ತಾಳಲಹುದಾಭೂಮಿಕಾಸಪ್ತಮ ಗಳನುವಿಂದೇ || ಬಾಲಕೇಳಪಹೇಳುತಿಹೆವುವಿ | ಶಾಲಸುಖದಿಚ್ಛೆಯುವಿ ಚಾರಣೆ | ಆಲಿಸೈತನುಮಾನಸಿಯುಸಂಸಕ್ತಿಅಲ್ಲಿಂದೇ | ೩೩|| ಮೇಲೆಸ ತ್ವಾಪತ್ತಿಅಲ್ಲಿಂ | ಮೇಲೆತೋರ್ಯ್ವಪದಾರ್ಥಭಾವನೆ ! ಮೇಲಿರುವದಾತು ರ್ಯ್ಯಗಾಮಿನಿವಿಳನೆಯುದನಿಸೀ || ಕೇಳಿತಿಳಿದಾಕ್ಷಣದಲಿವಗಳ | ಲಾಳಲಹು ದೈನೋಳೆಹರಾಜ್ಯದ ! ಬಾಳಸಂಪದವಿವಗಳಂವಿವರಿಸುವೆಕೇಳ್‌ದಾ |೩೪ ತಿಳವಿಕೆಯೆನಾಸಾಗಿಸನ್ನನೆ | ತಿಳಿಯಲರಿಯೆನಿದೇನಹಹನಾ ! ತಿಳಿವಶ್ರೆ ಪಿಯುಕ್ತಿಗಳಲೇನೆನಲುಸುಖೇಚ್ಛೆಯನಿಸುವದೂ || ಬಳಿಕಗುರುಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳಬಲದಿಂ | ಜನಿಸಿರುವವೈರಾಗ್ಯಬಲದಿಂ | ದಲಿಸದಾಚಾರಪ್ರವೃತ್ತಿವಿ ಚಾರವೆನಿಸುವಗೂ ||೩೫|| ಮಗುಳೆಸುಖದಿಚ್ಛೆಯುವಿಚಾರಣೆ| ಗಳಬಲ ದಿವಿಷಯಾಸಕತಿಯಂ | ತೆಗದಿಡುವದಾವ್ದುವೆತನುಮನಸಿಯುಯೆನಿಸು ವುದೂ || ಮಗನೆಈಭೂಮಿಕೆತ್ರಿತಯವಂ |ಮಿಗೀಸಾಧನೆಗೈದಬಲದಿಂ| ಜಗವಿದುವೆಕನಸೆನಲುಸತ್ವಾಪತ್ತಿಯೆನಿಸುವದೂ||೩೬|| ಬಳಿಕಸಕಲಪ್ರ ಪಂಚತೋರಿಕೆ | ಯುಳಿದುಸುಪ್ತಿಯ ಹೊಂದುವನವ್ರೋ ! ಲ್ಮನಸವಾತ್ಮ ನೊಳಿಡಲದುವೆಸಂಸಕ್ತಿಯೆನಿಸುವುದೂ || ಬಳಿಕವಾಸನವಿಲಯದಿಂತಾ| ಬಲುಸುಷುಪ್ತಿಯಗೈವನಂತಾ ! ತ್ಮನಲಿಲೀನತೆಯೈದಲದುವೆಪದಾರ್ಥ ಭಾವನೆಯು ||೩೭| ಬಳಿಕಲುಂಟಲ್ಲೆನಿಸದೆಯುಹಂ| ಕೃತಿಯುನಿರಹಂ ಕೃತಿಯಿರದವೆಕೇ | ವಲದಜ್ಞಾಸ್ತಿಯರೂಪವಾದದ್ವಯುದಪದದಲ್ಲೀ|| ನೆಲ ಸಿಬಯಲಿನಬರುಗೊಡವ್ರೋಲ್ | ಬಳಹೊರಗೆತಾಸೂನ್ಯವಾಗಿ | ರ್ದರಿ ವುನಾತ್ರಕೆಯುಹುದುತೂರ್ಯ್ಯದಗಾಮಿನಿಯುಬಳಿಕಾ ||೩೮|| ತನಯುಪೂ ರ್ವೋಕ್ತತೆಯುಸಗುಣಾ | ಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಭ್ಯಾಸಗಳನೇ | ನಿನಗೆಪೇಳ್ವ ವೆವೈಯುನಿರ್ಗುಣಯೋಗಮಾರ್ಗದಲೀ || ತನುವುಮೊದಲಾದಿಂದ್ರಿಯಂ|

ಗಳ ಘನವಿರತಿಯುಪೆಯುವನಿಪ್ಪುದಾ | ಘನಪರಾತ್ಮನೞ್ಛಿರತಿಯೆ ತಾ
ನಿಯಮವೆನಿಸುವದೂ ||೩೯|| ಸಕಲವಸ್ತುವುಗಳೊಳುದಾಸೀ | ನವುದು
ದಯಿಸುವುದಾಸನವುಯಿಾ | ಸಕಲವಿಷಯಾರ್ಥತೆಯಮುಖವಾದಿಂದಿ್ರ
ಯಂಗಳನೂ || ನಿಖಿಲಕಾಲನಿರೋಧಿಸುವುದದೆ | ಸುತನೆಪ್ರಾಣಾಯಾ
ಮವೆನಿಸುವು|ದಖಿಳವಿಷಯದವಿಮುಖಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವೆನಿಸುವುದೂ||೪೦||
ಸ್ವಾತ್ಮನೈಷ್ಟೆಯುದಾವದದೆಧಾ | ರಣವದೆನಿಸಿಯೆಕರಸುವದುಸ| ರ್ವಾತ್ಮ
ನಾಗಿಹಬ್ರಹ್ಮವೇತಾನೆಂಬುದದೆಧ್ಯಾನಾ|| ಸ್ವಾತ್ಮನಿಜತಾನಾಗಿಮರವೆಯ
ಘಾತಿಯಚ್ಛವಿರದಸಂವಿ|ನ್ಮಾತ್ರನದುವೆಸಮಾಧಿಯಿದೆಷಡುವಿಧದಲೊ
ಪ್ಪಿಹದೂ ||೪೧|| ಆತೆರನವಿಸ್ತರಿಪೆನವನೆ ! ತಿಳಿಯಬಹುದೈಯವಗಾತಿ
ನ | ರೀತಿಯಿಂಶಬ್ದಾನುವಿಧದೃಶ್ಯಾನುವಿಧಬಳಿಕಾ || ಆತೆರದಲೇನಿರ್ವಿಸ
ವಿಕ | ಲ್ಪಕದಭೇದಂದಳೆದುತಾವೇ | ನೀಕಿವಿಡಿದೊಪ್ಪಿಹವುಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂ
ತರಂಗಳಲೀ || ೪೨|| ಇರುತಿರುವವನಗಳಗೆವಿವರಂ | ಗಳನೊರವೆವ
ನ್ನುವೆಯುನೋಡಾ | ತರಳತೋರ್ಪಘಟಾದಿವಿಷಯದೊಳಾವುದಾನೊಂ
ದಾ|ಪರಿಕಿಸುತ್ತವರವರನಾಮಾ ! ವಳಿಯರೂಪಗಳೆಂಬನಾಮಾಂ
ಶಗಳರಡನುಂಕಳದುಮತ್ತದರೊಳಗೆಬಳಿಕೊವ್ಮೀ !! ೪೩||ಅಸ್ತಿಭಾತಿ
ಪ್ರಿಯಗಳಾಗಿಹ | ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾನಂದಬ್ರಹ್ಮವ | ಮತ್ತೆಸಂಧಾನಿ
ಪುದೆಬಹಿದೃಶ್ಯಾನುವಿಧವೆಂಬಾ || ಸತ್ಯಸವಿಕಲ್ಪಸಮಾಧಿಯೆ | ನುತ್ತ
ಪೇಳಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದದೇ | ಮತ್ತೆನೋಡಾಖಂಡಸಚ್ಚಿದಮೇಳನಾನಂ
ದಾ ||೪೪|| ಅದ್ವಿತೀಯಸ್ವರೂಪಮಾಗಿಹ| ಚಿದ್ವಯಲನೆರೆಬೊಮ್ಮವೆಂ
ದೇ | ಪೊದ್ದಿಧ್ಯಾನಿಸುತಿಹುದೆಬಹುಶಬ್ದಾನುವಿಧವೆಂಬಾ || ಮುದ್ದುಸವಿಕ
ಲ್ಪಕಸಮಾಧಿಯ | ವಿದ್ದಿರುವದೈಬಳಿಕಿಈಪೇ | ಳ್ದಿರುವದ್ವಯವಿಧವಹಸ
ಮಾಧಿಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದೇ ||೪೫|| ಜನಿಸಿರುತಲಿಹಸ್ವಾತ್ಮಬ್ರಹ್ಮಾ | ನಂದ
ಸ್ವಾದನದಲ್ಲಿಮನತಾ | ನನುವಿನವುಗತಮಾಗಿತೆರೆನೊರೆಯಿರದಸಾಗರದ||
ಘನತೆವಿಡಿದಿಹುದದವೆಬಾಂಹ್ಯದೊ | ಳನಘನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಕಸಮಾಧಂ | ದೆನಿ
ಸುತಿಪ್ಪುದುಬಳಿಕದುನಗತಕಾಮಸಂಕಲ್ಪಾ ||೪೬|| ವನಿತದೃಶ್ಯಂಗಳು
ಅವಕೇತಾ | ನನುದಿನದಿಸಾಕ್ಷಿಕನುಯಂದೇ ! ನೆನವುದಭ್ಯಂತರದವರದೃ
ಶ್ಯಾನುವಿಧವೆಂಬಾ || ಘನವದಸವಿಕಲ್ಪಕಸಮಾಧಿಯ | ದೆನಿಸುತಿಹುದಾಬಳಿ
ಕಪೇಳಾ | ಮನನಳಿದಸಚ್ಚಿದ್ವಯಾನಂದಸ್ವರೂಪವನೇ ||೪೭|| ತಿಳದದ
ನೆತಾನೆಂದುಧ್ಯಾನಂ | ದಳೆವುದಭ್ಯಾಂತರದಶಬ್ದಾ | ದ್ಯನುಭವದಸವಿಕ

ಲ್ಪಕಸವನಾಧೆನಿಸಿಹುದುಬಳಿಕಾ ॥ ತಿಳಿಯಬಹುದ್ಯೆಯಿದನುತನ್ನೊಳ್! ಳ್ತಿಳಿ
ದಿರುವಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭೂತಿಯು ।ಘನರಸಾದೇಶದಲಿದೃಶ್ಯವುಶಬ್ದವೆಂಬೆರಡ॥
ನುಳಿದುನೀವಾತಸ್ಥಳದಿತಾ । ಬಳಿಗುತಿಹದೀವಿಗೆಯವೋಲ್ನಿಂ । ತಳವಿ
ಗಂದದೆನಿರ್ವಿಕಾರಸಿರಾಲಂಬವೆಂತೆಂಬ ॥ ನೆಳವಿರದೆಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನೇ !
ತಳೆದಿರುವದದುತಾನೇಅಧ್ಯೆಯಂ । ತರದನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೆಸರಸವಾಧಿಯನಿಸು
ವದೂ ॥೪೯॥ ತರಳತಿಳಿಈತೆರದಲಾರಾ । ಗಿರುತಿರುವಸುಸವಾಧಿಗಳಲೇ।
ವೆರಸಿಕಾಲಂಕಳೆವುತಿಪ್ಪರ್ರೂಢನೆಲ್ಲಿಲ್ಲೀ ॥ ವಿರಲನನುನವೆಲ್ಲಿತಾಸಂ
ಚರಿಸಲ್ಲಿಯೆನರಸುವಾಧಿಯು । ವೆರದಿರುವನೆಂದೊರೆಯುತಿಹುಪ್ಪೈಪರವು
ವೇದಾಂತಾ ॥೫೦॥ ಬಳಿಕವುಃಖಾಭಾವವನುತಾ । ತಿಳಿಯುತದನತಿಗಳೆದು
ವುತಾ । ಬಳಿಯಲೊಪ್ಪಿಹಸರ್ವಕಾಮಾಪ್ತಿಯನುಭಾವಿಸುತಾ ॥ ಬಳಿಕ
ಕೃತಕೃತ್ಯತ್ವದಿಂದಾ । ನೆಲೆಯುರಡಕೆಡವರಿಯುದಂತಾ । ತಿಳುವಿಕೆಯಲಿ
ರುತಿಹುವೆಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ಯವೆನಿಸುವದೂ ॥೫೧॥ ಬಳಿಕಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿನುಗು
ಳಾ । ಬಳವಿದೇಹಮುಕ್ತಿಯುಂಬೇ । ತಿಳಿಯಲೀಕಿತ್ತೆನಪದಗಳುಪ್ಪೊಳೆವ
ವವದರೊಳಗೇ ॥ ತಿಳಿಯುನಂತವಿವೇಕಿಗಹವಾ।ತಿಳಿವಿಕೆಯದೇನೆನಲುಕೇ
ಳೈ । ತಿಳಿಯಲಹವಾತ್ಮಗೆಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಸಂಬಂಧಾ ॥೫೨॥ ನೆಲೆಯ
ದಾಗಿಹಹೃದಯಗ್ರಂಥಿಯು । ಸಲೆಶಿಥಿಲವಾಯಪ್ರಾಗಿಪರರಿಗೆ । ನೆಲಸಿರು
ವತನುದುಃಖಸುಖದಭಿವಾನವೆಂತಂತೇ ॥ ತಿಳಿದುತನ್ನಯಶರಿರದಲ್ಲಿಯು।
ಸಲೆದೃಢಾಭಿಯವಾನವೇನಿ । ದಿರದಕಾರಣದಿಂದೆಅನ ಭವಸಾವ್ಯವು
ಪ್ಪದರಿಂ ॥೫೩॥ ಶರಿರಸುಖಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗಂ । ಗಳಿಗೆಸಾಕ್ಷಿಕನಾಗಿ
ವುತ್ತಾಂಧಜಡಬಾಲಾದಿಗಳಪರಿಗುಂದಾನುಸಂಧಾನಾ ॥ ವೆರಗಿಹುದರಿಂಶರಿ
ರವೊದಲಾ ! ಗಿಹನಿರಾಭಿಯವಾನವಿಂತಾ । ನಿರುತಿರುವನೆಂತೆನೆಘಟೋ
ದಯುವಾದಬಳಿಕಿನಲೀ ॥೫೪॥ ಸರೆಕುಲಾಲನಚಕ್ರಭ್ರಮಣದ । ಪರಿಯು
ತತ್ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂ । ಚರಿಸಿಬದುಕುತ್ತಿಹುವಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯುಹುದಿನ್ನೂ॥
ಪರಿಕಿಸಲ್ ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನೋ । ದಯವದಗಿದಂತರದಿಸೂರ್ಯೋ। ದಯ
ದನಂತರವುದತಾರಾವಳಿಯುಸುರಿವಂತೆ॥೫೫॥ ತರಳಕೇಳಜ್ಞಾನದೊಡಗೂ।
ಡದರಕಾರಿಯವಾದಶರಿರಾ । ಧಿಕವುಪರಿದಲ್ಲಿ ವಿದೇಹಮುಕ್ತಿಯಾಗದ
ಲೇ ॥ ಪರಮಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಮಧ್ಯದೊ। ಳಿರುವಕಲ್ಪನೆಆವಪರಿಯುಂ ।ದರಿ
ಯಬಹುವೆಂದೆನಲುತಿಳನೇಣುವಿನುರುಗಭ್ರಾಂತೀ ॥೫೬॥ ತಿಳಿದಬಳಿಕದು
ಸರಿವೋಡುಂತಾ । ತಿಳಿಯುದಾಗಲಕಾರ್ಯಭಯಕಂ । ಪನಗಳಿಹವೆಂತಂತೆ

ಜ್ಞಾನಾನಂದವೆಂದೆಂಬಾ ॥ ವೆಳಗಿನಿಂದಜ್ಞಾನಕತ್ತಲು । ಪರಿದೊಡುಂತತ್ರಾ
ರಿಯುತೆಯಿಂ । ನೆಲಸಿರುವಶರಿರಾದಿಗಳಿಗೆಯುಸ್ಥಿತಿಯದುಂಟಾಗೀ ॥೫೭॥
ನಿಲುವೆದಾಗಿಯುಬ್ರಹ್ಮಬೋಧಾ । ವಿಲಯದೋಳ್‌ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿಯೆ ।
ಸಲೆಅವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನಸಹದೇಹವೆಪತನವಾಗೇ ॥ ಚೆಲುವವಾಗಿಹಬ್ರಹ್ಮವಿ
ದ್ಯಾ । ತಿಳಿವಿಕೆಯುಗೋಪ್ಯಾರ್ಥವದುತಾ । ನುಳಿಯದಯುವದಾಗೆಬಳ
ಕಂತಾದಡೇನಾಯ್ತು ॥೫೮॥ ಯನಲುಆದೌಪದಶಿಸನುವ । ತ್ತವನೊಳ
ರಿದನ ಬ್ರಹ್ಮನವನಿಂ।ದಲಿಪ್ರಜಾಪತಿತಿಳಿದನವನಿಂದಲಿಮನ ಗಳಗೆಯೂ ॥
ಮನನವಾಯ್ತದರಿಂದೆರುಷಿಗಳ್ । ತಿಳಿಯಲಾಯ್ತೆಂದೆಂಬಸ್ವಾತ್ಮಾ ।ವಿ
ಯವಿದ್ಯಾಸಂಪ್ರದಾಯರಹಸ್ಯವಂಪೇಳ್ವ ॥೫೯॥ ಚೆಲುವಶ್ರುತಿಯೆವಿ
ರೋಧವಹುದೆ ಗಿಯದುಪೇಳಲ್ಕಾಗದದರಿಂ । ಬಳಿಕಸುಜ್ಞಾನಿಗೆಯುಜೀ
ವನ್ಮುಕ್ತಿಫಲಸಿದ್ಧೀ ॥ ಸಲಿಸಲೋಸುಗಪ್ರಾರಬ್ಧವಾ । ಸನೆಯದಂಗೀ
ಕರಿಸಿಹುದರಿಂ।ನಿಲುವದಾಗಿಯೆತನುವದರಿನಿಂದಸ್ತ್ರದರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥೬೦॥ ಗುರು
ಗಳುಪದೇಶಿಸಲುತಾನೇ । ದೊರವುದಾಕೈವಲ್ಯಶಿದ್ಧಿಯು । ಮರಳಿಜೀವ
ನ್ಮುಕ್ತನಿಂಗಾಕರ್ಮಸಂಚಿತವೂ ॥ ಪರಿಕಿಸಲ್‌ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯುಂಕೆ। ಟ್ಟುರಿದು
ಭಸ್ಮೀಭಸ್ಮೀಭೂತವಹುದಾ । ಸರಿಯಲೆನಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮವದುಂಡು
ತೀರುವದೂ ॥೬೧॥ ಅನಘಕೇಳಾಗಾವಿನಿಯದುತಾ । ನನಧಿಕಾರಿಯುದಾದ
ಕಡೆಯಿಂ । ಫಲಿಸಲರಿಯದದೊಂದುತಿಳಿಯಲ್ತಕ್ಕುದಾಬಳಿಕಾ ॥ ಘನತರ
ಗಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂಸು । ಟ್ಟನುವಳಿದಕರ್ಮವದುತಿಳಿಯಲ್ । ತನಗೆಪ್ರಾಗ
ಬ್ಧಾನುಭವವಂಕೊಡುವದದರಿಂದೇ ॥೬೨॥ಪರಿಕಿಸಲ್‌ಕಾಮುಂದೆತನುವಂ।
ತರುವುದೋಯೇನೆನಲುಕೇಳಾ । ತರುಣವುಂಯೊಳ್‌ಉರಿದಚಣಕಾದಿ
ಯಸಬೀಜಗಳೂ ।।ನೆರೆವಿಚಾರಿಸೆಭೋಗಮಾತ್ರ । ಕ್ಕಿರುವವಲ್ಲದೆಅಂಕು
ರೋತ್ಪ । ತ್ತಿಗೆಯುಕಾರಣಮಲ್ಲದೋಲ್‌ಸುಜ್ಞಾನಿಗಿಹಕರ್ಮಾ ।।೬೩।।
ಅನುಭವಿಸೇಶೀರುವದದಾಗಿಯು । ಮರಳಿಜನ್ಮಾಂತರದಜನನ । ಕ್ಕನು
ವದಾಗದದೆಂಗುತಿಳಿಯಲ್‌ಪೇಳ್ವುದಂತಾಗೇ ॥ಅನ ಭವಿಸುವಡೆನರನಿಗೊಂ
ದೇ । ತನುವಿನೊಳುತಾಭೋಗ್ಯವೆಂತೊ। ಪ್ಪುವದುಮನುವ್ಯಾಸಾದಿರುಷಿ
ಗಳುಲೋಕಯಾತ್ರೆಗಳಾ।।೬೪।।ನನುವಿಡಿದುಚರಿಸುವನ ಹಾಪುರು।ಷರಿ
ಗೆದಶಸಂಖ್ಯಾತತನುವಿನಿಂ । ದನುಭವವದಹುದೆನಲುಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಮೊದ
ಲಾದ।। ಅನ ಭವದಿನೆರೆಭೇದಮುಂಟಾ।ಗಿರುವದರಿನಿಂನರನಿಗೊಂದೆ।ತನು
ವಿನಿಂದಹುದೆಂದುತಿಳಿಯಲ್ತಕ್ಕುದಾಬಳಿಕ ।।೬೫।। ಜ್ಞಾನಭೋಗಂಗಳಿಗೆಅ

ನ್ಯೋ| ನ್ಯಾವಿರೋಧತೆಯುಳ್ಳದದರಿಂ|ಜ್ಞಾನಿಗೆಂತಾಭೋಗಫಲಿಸುವುದೇ ನೆನಲ್ಕದಕೇ॥ ನೀನುಪೇಳ್ದ್ರವಾತ್ರಕತ್ವವಿ |ಧಾನವಹಸ್ವರ್ಗಮೊದಲಾದಾ ||೬೮||ತೋರಿಕೆಗಳಂನ್ಯೈಘುನಾದಿಯಿಂ |ಭೋಗವಹುತೆಂತಂತೆಶಿಳಯಿಸಾ |ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗಕ್ಕೆವಿಷಯಕ್ಕೇ ||ನೀರಳೇಳ್ಸತ್ಯತ್ವಧ್ರುವದವಿ|ಕಾರಮುಂಟಲ್ಲಾಗದೆಂಬವಿ|ಚಾರವೇನಿಲ್ಲಾಗಿಪ್ರಾರಬ್ಧನುಭೋಗಕೆಯೂ ||೬೯|| ಸಾರತರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅನ್ಯೋ | ನ್ಯಾವಿರುದ್ಧತೆಯುಳ್ಳದದರಿಂ| ಪಾರಮಾರ್ಥ್ಯದಜ್ಞಾನಿಗುಂಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗವದೂ॥ ಆರಯುಲ್ಕಂಟೆಂದುಶ್ರುತಿಸಾ |ರುತ್ತಲಿಹುದೈಬಳಿಕಭ್ರಾಂತಿವಿ | ಚಾರಮುಖದಿಂದಳಿಯೆಶುಕ್ತಿಯರಜತರೂಪಮಾದೂ ||ಹಾಸಿಯಹಂದೆಂತಂತೆಯಿಾಸು | ಜ್ಞಾನದಿಂದಜ್ಞಾನಮುದುತಾ | ನೇನಯಿರಲದಂತಳಿಯಲೀಪ್ರಪಂಚಕೋರಿಕೆಯೋ || ದಾನಳಿವುತಿಹುದಾಗಿಬಳಿಕಾ|ಜ್ಞಾನಿಗೆಯುಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗದರಾಗವೆಂತಪ್ಪುದೆನೆಶುಕ್ತಿಕರಜಿತಮೆಂಬುವುದೂ || ತನಯನಿರುಪಾದಿಕದಭ್ರಮೆಯಹು | ದದರಿಂದನುಮಾನಮುಳಿದೇ | ತಿಳಿದೊಡಾಕ್ಷಣರಜಿತರೂಪಕೆನಾಶವೊದಗುವದೀ || ನೆನೆವಸೋಪಾಧಿಕದಭ್ರಮೆಯಂ | ಬುವದರಂತಲ್ಲವದಪೆಂತೇ| ನೆನಲುನೋಡಿನ್ನನಘತಿಳಿಗೊಳದರ್ದತೀರದಲೀ|| ಕುಳಿತಿರುವನರನೋರ್ವತಾನಾ | ಸಲಿಲದೊಳುತಲೆಕೆಳನಮುಖನಾ|ಗಿರುತಿಹುದಪ್ರುಸಿಯಂದುತೀರದಲಿರ್ದತನ್ನಲ್ಲೀ || ತಿಳಿದುನಿಶ್ಚಲನಾಪೊಡುಂಟೆ | ಪೊಳೆವಧೋಮುಖರೂಪುದೋರು | ತ್ತಿರುವಪೆಂತದರಂತಹಂಸಂಬಂಧಜೀವಾದೀ ||೭೧|| ಗಳಿವುನಿಜಮಲ್ಲೆನುತಲಲ್ಲಿಂ|ಬಳಿಕನಿಜಕೂಟಸ್ಥತಾನೆಂ|ದರಿದರೂಜೀವಾದಿನಿಖಿಳಪ್ರಪಂಚಮಿಹುದಾಗಿ || ತಿಳಿವಿಯೆತಾನಾಗಿಪ್ರತ್ಯ | ಕ್ಕೊಳವಜೀವನ್ಮುಕ್ತಗುಂಟು| ನೆಳವಿನಿಂಪ್ರಾರಬ್ಧವಂಗೀಕೃತವಿಮುದೆನಿಸುವದೂ ||೭೨|| ಬಳಿಕಜೀವನ್ಮುಕ್ತಗುಂಪೇ | ಳುವಡೆಮೈತ್ರೀಕರುಣಾಮುಖದಿತಾ | ತನವುಪೇಕ್ಷೆಯುಯಂಬಸದ್ಗುಣಾಂಟವರುಗಳಲೀ ಬಳಿಕನಿನ್ನವರಿಂಗೆಜ್ಞಾನಾ | ನಿಳಯರಕ್ಷೆತಪಸ್ಸದಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕಸುಮಸಂವಾದದುಖ್ಖದಸಂಚಯುನಬಳಿಕಾ |೭೩|| ನೆರೆಸುಖಾವಿಭಾಂವವೆಂದೇ|ಕರಸಿಕೋಳ್ವನಪ್ರಯೋಜನಗಳ್ಕೆ | ದಿರುತಲಿಹದಾಬಳಿಕಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಿರುವಲ್ಲೀ|| ಯರಗಿರುವದಕೊಗ್ರಥಆರೋ | ಗ್ಯತೆಜಿತೇಂದ್ರಿಯಮತಿಯದಲ್ಲಿ | ಪರಿಕಿಸಲ್ದಯೆಕ್ಷಮೆಯಜನದಿಪ್ರಿಯತ್ವವುಆಲೋಭಾ |೭೪|| ಬಳಿಕಧಾತೃತ್ವಭಯನಿರ್ತ್ಯದ | ಗಳಿವುಜ್ಞಾನಕೆಚಿನ್ಹಗಳಪೆಂ | ದನಿಗೆಪ್ಪೇಳುವ

ವಿವಗಳಾವಲ್ಲರಲುಸುಜ್ಞಾನಾ । ನಿಳಯುಬಿಸ್ಪವುದಕ್ಕಿಅಲ್ಲೇ। ನೆಲೆಯುಜೀ
ವನ್ಮುಕ್ತನಿಂಗಾ । ಬಳಿಕಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಿಂದಾನುಗ್ರಹಂಪಡೆವಾ ॥೬೫॥
ರನುವಕೇಳ್ಶಿಷ್ಯಭಕ್ತಿ । ಪ್ರಿಯನುದಾಸೀನಾತನಲ್ಲಿಂ ॥ ದ್ವೇಷಿಸೆದಾಪಿ
ಗಳೆಂದೆನಿಪನಾಲ್ವರಿಗೆಕ್ರಮವಾಗೀ ॥ ಘನತರದನಿಜಮುಕ್ತಿಸುಕೃತಾ ।
ತಿಶಯಪುಣ್ಯಾಭಿರತಿಪಾಪ । ಕ್ಷಯಫಲಗಳಹವೆಂದುಬಗೆಯಲ್ಕತ್ಕದಾ
ವಾಗಾ ॥೬೬॥ ಬಳಿಕಕತೃತ್ವಾದಿಗಳತಾ । ನಿಲದಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಿಂದೇ ।
ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಾದಉಪದೇಶಾದಿವ್ಯವಹಾರಾ ॥ ಫಲಿಸುತಿಹುದಂತೆನಲುತಿ
ಳಿಯಿಂ। ಸ್ನೆಲವೂರಾಗದ್ವೇಷಗಳೊಳುಂ । ಮುಳುಗದೀಶ್ವರನಿಂದನು
ಗ್ರಹನಿಗ್ರಹತ್ವವದೂ ॥೬೭॥ ಜನರಕೃತವೆಂತಂತೆದೊರಕೊಂ । ಬುದು
ಕಣಾಅರಂತೆತಿಳಿಸಾ । ಥಕರಸುಕೃತಪ್ರಭಾವದಿಂಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗುಪದೇಶಾ ॥
ವನುವಿನಿಂಘಟಿಸುವುದುಮತ್ತಾ । ಬಳಿಕಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೀಪೇ । ಳ್ದನುಪಿ
ಡಿದುಸಲ್ಲಕ್ಷಣದೊಳರದಬಹುಪ್ರಕಾರಾ ॥೬೮॥ ದನುವಿಡಿವುವರ್ತಿಸು
ವರ್ಕ್ಯಕೆಂ । ದೆನಲುಕೇಳಿನ್ನನಘಪ್ರಾರ । ಬ್ಧನುಭವದಕರ್ಮದಪ್ರಭಲ
ಸಂಸ್ಕಾರವಾವೆಡೆಯೂ ॥ ನೆನದುನೋಡಲಿಕಾಗಿತೀವ್ರವ । ವೆನಿಸಿವು
ಧ್ಯವುಮುಂದಸುಪ್ತಾ । ದ್ಯನುವಿನಿಂದಿಹುದಾಗಿತತ್ಸಂಸಾರವಶದಿಂದೇ॥೬೯॥
ತನಯುಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾಯಾ । ಯನುವಿನಿಂವರ್ತಿಸಿದೊಡುಂತುದಿ । ಗನ
ಘತಿಳಿಯಲ್ ಮೋಕ್ಷಸುಖವೊಂದೇಯೆನಿಸುತಿಹುದೂ ॥ ಇನಿತಿವಲ್ಲವೆಬೇ
ರೆಪ್ರಾರ। ಬ್ಧತ್ರಯಂಗಳವಶದಡೆಯುನೋ । ಡನುವಿಷಾದಿಗಳಿಂಸಿವಾ
ರಿಸೆಶಕ್ಯಮಲ್ಲಂಗೀ ॥೭೦॥ ಇರುವನುಬಚ್ಚಾನೇಚ್ಛೆಯಂದಾ । ಪೆಪರೇ
ಚ್ಛಾದಿಗಳಹೊಂದೇ । ಅನುಸರಿಪದೆಶೆಯಿಂದಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾದರಿಗೇ ॥
ನೆರೆವಿಚಾರಿಸೆಬಳಿಕವೈ । ಚಿತ್ರದಚರಿತ್ರೆಗಳುಂಟುಯುಂಡೇ । ಅರಿಯೆತ
ಕ್ಕದುತಿಳಿಯೆಬಳಿಕೀಅರ್ಥವಾದಲ್ಲೀ ॥೭೧॥ ಸನಕಭರತನುಯಾಜ್ಞವ
ಲ್ಕ್ಯಯ । ಜನಕವೊದಲಾದನರಪತೇನ । ದನುಭವದಭೇದಗಳೆಸಾಧ್ಯ
ಶ್ಯಂಗಳೆನಿಸುವವೂ॥ ಅನುಭವಿಯೆಜ್ಞಾನಿಗೆಯುಪ್ರಾರಬ್ಧನುಭವವದಂಗೀ
ಕರಿಸೆವು । ತ್ತನುವಧಿಪತನವಾಗದಾಗೀಜ್ಞಾನಿಗುಂಬಳಿಕ ॥೭೨॥ ವಿವರ
ಭೇದವವೇನೆನಲುಕೇ॥ ಳ್ಕವರವಾತ್ರಾತ್ಯಾಶ್ರೋತ್ರಿಯುಗರ್ । ಪರವುವೇ
ದಧ್ಯಾಯುನಪರಿತ್ಯಾಗಬಳಿಕೊವೆತ್ರೀ ॥ ಪರಮುವೇದಧ್ಯಾಯುನೋಕ್ತಿಗ।
ಳರಿಕೆಯಿಂಬೇರಲ್ಲದಲೆನಾವ್ । ಪರಿಕಿಸಲ್ ಕಾಮಾದಿನಿದ್ರಾದಿಗಳೊಳರ
ದಂತೇ ॥೭೩॥ ಮನದಿನೋಡಜ್ಞಾನಿಸುಜ್ಞಾ । ನಿಗಳಸ್ಥಿತಿಗಾವನಿತೆನಲು

ಕೇಳ್ । ತನಯುಹೃದಯಗ್ರಂಥಿಗಳಸಂಮಂಧಸಂಬಂಧಾ ‖ ಅನುವಿನಿಂದ
ಲಭೇದವೆಂದೇ । ಎಣಿಸಲೀಕಲ್ಲದಲೆಮನದೊಳ್ । ತಿಳಿಯೆಭೋಗಸ್ಥಿತಿಗ
ಳೊಳ್ಕ್ಷೇದವದಿರದುಯಂದಾ ‖ ಬಳಿಕತತ್ವಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ । ಪೊಳೆವಬ್ರಹ್ಮ
ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗ । ಲ್ಕೆಳವಿಗಂದದವ್ಯಾಘ್ರಸಂದರುಶಕನತೆರನಂತೇ ‖ ಕಳೆ
ವುದಾಜೀವತ್ವಮದರಿಂ । ದಳವದನಂಗೀಕರಿಪನೆಂತ್ರೈ ಬಳಿಕಜೀವನನಲ
ದಕೆಸುಮ್ಮ ತಿಯುಕೇಳೆಂದಾ ‖ ಈಗಲೀಲೋಕದಲಿದೇವ । ತ್ವಾಗಲೋಸು
ಗವಗ್ನಿಗಂಗೆಪ್ರ । ಯಾಗವೊದಲಾದವುಗಲೊಳ್ನಿಂದೀಗಲೀನರರೂ ‖
ಹ್ಯಾಗೆದೇಹವನೀಗುವದಕೆಯು । ಬೇಗಲೊಡಬಟ್ಟಿರುವರಂತಾ । ಯೋ
ಗವಸ್ವರ್ಗಪೊಳ್ಗೈದಿಬ್ರಹ್ಮವಆಗಲೇಸುಗವೂ ।೭೬‖ನರನುತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂ
ದೀ । ಶರಿರಜೀವಾದಿಗಳನಾಶ । ಕ್ಕೊಡಬಡರನೆಂದರಿಯೆಪೇಳಲ್ಮತ್ಕದ
ತಾಗೇ ‖ ಪರಮಮುನಿವ್ಯಾಸಾದಿಗಳಬಲ್ । ಪರಿವಿಡಿಯೆಶಾಪಾದಿಗಳಸಾ
ಮರ್ಥ್ಯತೆಯುದಾಗುವದುಂಟೊಆವನೇಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲದಲೇ ‖ ಪರಿಕಿಸಲುಬೆ
ರೊಬ್ಬನಲ್ಲಂ । ದೆನಲುಅಸಾಮರ್ಥ್ಯಮದುತಾ । ಮರೆತಪಃಫಲಬಲವದ
ಲ್ಲವೆಜ್ಞಾನಫಲವಲೆಂ । ದರಿಯಬಹ ದಂತಾಗೆಜ್ಞಾನಕ್ಕಿರುತಿಹುದೆತಪವಮೂ
ಲವಿಧಿಯಂ । ದೊರೆವಶ್ರುತಿಯುಂಟಾಗೆತಪದಹಿತಂಗೆಸುಜ್ಞಾನಾ ‖ ವಿರುವ
ದೆಲ್ಲಿನ್ನೆನಲುಪರರಿಂ । ಪಿರಿದುಶ್ಲಾಘ್ಯಂಗೊಳುಪಶಾಪಾ । ದಿಗಳಕಾರಣವ
ಹಸಕಾಂವ್ಯತಪಸ್ಸಿನಿಂತಾನೇ ‖ ಮೆರವದೀಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇಲಿ । ನ್ನರಿವ
ದೀನಿಃಕಾವ್ಯತಪದಿಂ । ಪರಮಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಹುದೆಂಪೇವಿಭಾವಿಪುದೂ ।
ಬಳಿಕಲಾವ್ಯಾಸಾದಿಗಳಲಾ ‖ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಸಾಮ । ರ್ಥ್ಯಗಳುಭಯ
ಮುಮುಂಟೆನಲವಗಾರ್ಉಭಯವಿಧಿತಪನುಂ ‖ ತಿಳಿಯಲುಂಟಾದದರಿ
ನಿಂದಾ । ಪೊಳೆಯುತಿಹಸುಜ್ಞಾನಸಾಮ । ರ್ಥ್ಯಗಳುಜನಿಸುತ್ತಿಹವದರ
ಲೊಂದೊಂದನಾಚರಿಸೇ ।೮೦‖ ಅವರವರಿಗಾಯಾಫಲಂಗಳು । ಕುವರಸಿ
ದ್ಧಿಪವಾದಕಡೆಯಿಂ । ದಲೆವಿರುದ್ಧವದಿಲ್ಲವೆಂಪೇತಿಳಿವುದಾಬಳಿಕ । ಸವನಿ
ಸರಿ ಲುಶಾಪಾದಿಸಾಮರ್ಥ್ಯತೆಯಿರದವಿಧಿಶೂನ್ಯನಾಗಿ।ವರಮಲತತ್ವ
ಜ್ಞಾನಿಯುಹಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠರಾಗಿಹರ ‖ ಪಿರಿದುನಿಂದಿಪರೆಂದೆನಲುಮ । ತ್ತವ
ರಿಗುಂವಿಷಯಾದಿಲತೆಯೊಳ್ । ಪಿರಿದುಬಿಗಿವಡೆದಿರುವಸಾಮರದಿಂದನಿಂ
ದ್ಯತ್ವಾ ‖ ಪರಿಕಿಸಲ್ಕಿಹದಾಗಿವೈಪಂ।ವ್ಯವದಿದುಕೇಳ್ಬಳಿಕವರಿಗುಂ।
ನೆರೆಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠರ್ವಿಶಿಷ್ಟಗಾರ್ವಹಾನಿಯುನೇ ‖ ತನುವೆಆತುಮನೆಂಬ
ಬುದ್ಧಿಯು । ತನದವನುಜಶ್ರಾಳ್ಪದೂಷಣ।ಗಳಲಿತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗೇನೂಹಾ

ನಿಯಿಲ್ಲೆಂದೂ ॥ ಎನ್ನುವಡೆಸಿದ್ಧಾಂತಬಳಿಕಿ । ನ್ನುವೆಯುಜೀವನ್ಮುಕ್ತ
ನಾದಂ । ತವನಲೌಕಿಕನದರಿನಿಂಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂದೇ॥ ಯೆನಿತೆನಿತುಪರ್ಯಾ
ಯನಡೆಯಿಂ । ದನುದಿನವೊಳೂಪ್ಪಿದೊರ್ಗಡುಂಆ । ಘನತರದಸುಜ್ಞಾನಿ
ಯಾದರ್ನಡೆಯನೇಂಸದೇ ॥ ಮನದಿವಂದಿಸಿನುತಿಸಿಪೂಜಿಸು । ತನುದಿನದಿ
ವರ್ತಿಸುವರನ್ನೇ ! ಘನರೆನುತಲೇಭಾವಿಸ್ಯೆನೀಮನನದೊಳಗೆಂದಾ ॥೯೪॥
ಆವವೇಶವೊಳಾವಕಾಲದೊ । ಳಾವತಾವಿನೊಳಾವವೇಷದೊ । ಳಾವುದಾ
ನೊಂದೆನಿಪತನುವಂತಾರಪೇಬಳಿಕ ॥ ಭಾವಿಸಲ್ಕಾಸಚ್ಚಿದಾನಂ । ದಾವ
ಲಂಬನಬ್ರಹ್ಮರೂಪಸ್ವ । ಭಾವಧಿಂದಿಹರೇವಿದೇಹಮುಕ್ತಿನೋಡೆಂದ॥
ಅದರನಿಂಬಳಿಕಾವಿಷೇಹ । ತ್ಪದದವೋಕ್ಷವನಿಲ್ಲಿಕ್ರಮದಿಂ । ಮುದದಲೈದು
ವಪಥಮುಪೇನೆಂತಿಹವೆನಲ್ಕಾದೌ ॥ ಮುದದಲೊಬ್ಬಾನೊಬ್ಬಮೂನು ।
ಕ್ಷುವಿಗೆಮೊದಲಧಿಕಾರವನ್ನೇ । ವಿಧಿಸಲೀಕಾನಿತ್ಯಕರ್ಮದ್ವಿಧಿಯೊದಗೆಬ
ಳಿಕಾ ॥೯೬॥ ಅದರಿನಿಂಧರ್ಮೋದಯಮವೃತ್ತಾ । ನುದಯಿಪ್ರದುಧರ್ಮೋದಯ
ದಮೇ । ಲದುವೆಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯುದಕಂಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯುದೂ ॥ ಉದಯಿಸ್ಸು
ವುದದರಿಂದೆಸಂಸಾ । ರುದಯಸಂಪದದೋಷದರುಶನ । ವದರಿನಿಂದಾಮೋ
ಲೆವಿಷಯವಿರಕ್ತಿಯೊದಗುವದೂ ॥ ಅದರಿನಿಂಮೋಕ್ಷದಿಅಪೇಕ್ಷೆಯು ।
ಅದರಿನಿಂಕರ್ಮೋಪರತಿಮ । ತ್ತದರಿನಿಂದೊದಗುವುದುಯೋಗಭ್ಯಾಸವನ
ವರತಾ ॥ ಅದರಬಲದಿಂಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಾ । ಭಿರತಿಯೊದಗುವುದದರಬಲದಿಂ ।
ದೊದಗುತಿಹ ದಾತತ್ವಮಶ್ಯಾದಿಯವಿಚಾರಣೆಯೂ ॥ ಅದರಿನಿಂದದ್ವೈತ
ಶೋಧನೆ ! ಯೊದಗಬಹದಾಮೇಲದರಿನಿಂ । ದೊದಗಿತೋರುವವಿದ್ಯವ
ದತಾನಳಿದುಪೋಗುವದೂ ॥ ಅದರಿನಿಂದಾಬಲದಿದ್ವೈತೋ । ದಯದಭ್ರಾಂ
ತಿಯೆನಷ್ಟವಾಗುವು । ದದರಿನಿಂದೆಶುಭಾಶುಭದಧೀಯ ಸುವಿಲಯುವಪದೂ ॥
ಅದರಿನಿಂರಾಗಾದಿದೋಷಪೋ । ದಯಗುಣಗಳಿವುಹಾಸಿಬಳಿಕಿ । ನ್ನದರಿನಿಂ
ದೀಸರ್ವದುಃಖಗಳುನಿರಸನವೂ ॥ ಅದರಿನಿಂದಲಿಪುಣ್ಯಪಾಪಾ । ದಿಗ
ಳಕ್ಷಯವಾಗುವವುಮೇಲಿ । ನ್ನದರಲೇಮಾಯಾಂಶವಯಸಂಬಂಧವಳಿಯು
ವುದೂ ॥೧೦೦॥ ಅದರಿನಿಂದಲಿಸರ್ವಪಾಶಂ । ಗಳುವಿಮೋಚನವಹವುಬಳಿ
ಕೆ । ನ್ನದರಿನಿಂಸರ್ವೋತ್ತಮಪದತತ್ವನ್ನತೆಯದಾದ ॥ ಪದವೆಪುನರಾ
ವೃತ್ತಿರಾಹಿ । ತ್ಯದಅಸಂಗತೆಯನಿಪಚಿದೂ । ಪದುವೆತಾನೇಯಾದನಾ
ವಾದಿಗಳವಾಸನೆಯೂ ॥ ಪ್ರಗಡವಾಚಾಮನಗೋಚರ । ವೆನಿಪನಿತ್ಯಾ
ನಂದವಾದ ! ದ್ವಯಸಿದಾನುಯನಿಗನುನಿಷ್ಪಚಾಂಯ್ಯನೆಂನೆನಿಪಾ ॥ಪಗ

ವಿದಾನೆಂಬವಸಾತಿನ | ಬಗೆಯನುಳಿದವಿವೇಹಕೈವ! ಲ್ಯವದುಫಲಿಸುವದೈ ಸೆಮುದದಿಂದಿರದೆಶೃತಿಸಿದ್ದಾ || ಗುರುಪ್ರಸಾದದವಾಕ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು| ದೊರಕಿತೈನಿನಗಿನ್ನುನೀನೇ | ನರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸುನೆನ್ನನೀಪರಬೊಮ್ಮವೆಂದನುತೇ|| ಪರಮಪೂರ್ಣಾಖಂಡತತ್ವದ | ನಿರುಗೆನೀನಾಗೈನಿರಂತರ | ವೆನ ತಲಾಸೀರ್ವದಿಸಿದನುಗಗನಾರ್ಯಗುರುವರ್ಯಾ || ಪೇಳಲಾಗುಘುವರನವಚನವ | ಕೇಳುತಾಗಲುಸಂತಸಂದಳೆ | ದಾಳಿದನಪದಧೂಳಿಗೆಯುಸಿರಫಾಲನಸಾರ್ಚಿರ್ !! ಮೇಲೆಕರವಂಮುಗಿದುನಿಂದುಕ್ಕ ! ಪಾಳುಪದವನ್ನಿತಿಸುತಿರ್ದನು | ತಾಳಿವುನದೊಳಗಾನಿರಂಜನಬಾಳಪರಿಕರದೀ ||೧೮೪||

ಮಂಗಳಂರಘುರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ | ಮಂಗಳಂಹುಚ್ಚಾರ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ | ಮಂಗಳಂವಿಠಲಾರ್ಯಕೌಂಡಿಣ್ಯಾವಧೂತರಿಗೆ || ಮಂಗಳಂದತ್ತಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ | ಮಂಗಳಂನಿತ್ಯಾರ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ| ಮಂಗಳಂಗಗನಾರ್ಯಮದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿಪದಯುಗಕೇ|| ... ... ||೧೮೫||

ಹರಿಃ ಹರಃ|| ಓಂ|| ಇತಿಶ್ರೀಮತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಅವಿರಳಾಖಂಡನಿರಂಜನಪರಂಜೋತಿಸ್ವರೂಪ | ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಿಕಾಚಾರ್ಯ| ಗಗನಾನಂದಗುರುವರ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಮಕರಂದಸೌಗಂಧಿಕಲುಬ್ದ | ಮತ್ತಮಧುಕರಾಯಮಾನನಿರಂಜನಾವಧೂತವಿರಚಿತ|ಗಗನತಾರಾವಳೀಗ್ರಂಥೆಗಗನಾನಂದನಿರಂಜನಾವಧೂತಸಂವಾದೆ| ವೇದಾಂತಪ್ರಕರಣೆ ವೇದವಾಕ್ಯವಿಚಾರತತ್ವಯೋಗೋನಾಮಃ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕ್ಕಂ ಪದನು ೧೬೮೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ||

ಈ ಮಹಾಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರಿಯುವಾಗ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಮುತ್ತಮಪರಿಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ಸಮಗೂಡಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಗಗನತಾರಾವಳೀ ಗ್ರಂಥೆ

ಸಂಪೂರ್ಣ.

